

میکرو فیلم به شد

میکرو فیلم

۱۳۸۲ / ۷ / ۳۰

مجموعه آثار

فاز بین شه
۱۳۵۳ خ

در

کتابخانه آستان قدس

اسم کتاب زاد المعاد - فارسی

مؤلف ملا محمد باقر مجلسی

خطی نسخ ۲۱ سطری

سال طبع یا تحریر - عدد اوراق ۲۶۶

جزء کتب ادعیه - شماره ۷۵

شماره عمومی ۳۱۶۲ - شماره قبض

واقف معلوم نشد - تاریخ وقف

طول ۳۳ عرض ۲۱ سانتیمتر - قفسه ۷۹ ح

۱۵۳۳۳
در کتابخانه خاندان
میکرو فیلم

شناسنامه آسیب شناسی

عنوان		زاد المعاد	
نسخه شناسی	درجه نفاست	عادی	
	تعداد اوراق	۲۷۹	اندازه ۲۹۲۴
آسیب شناسی و اقدامات مرمتی	قطع	بایگ	شماره اموالی ۳۱۶۲
	درصد تخریب اوراق	۱۰ ۲۰ ۵۰ ۸۰	از هم پاشیدگی عطف
	نیاز به جعبه	دارد ندارد	نوع آفت
	نیاز به جلد سازی	دارد ندارد	نیاز به مرمت جلد
	نیاز به مرمت اوراق	دارد ندارد	نیاز به دوخت عطف
	نیاز به تکه گیری	دارد ندارد	نیاز به گردگیری
	نیاز به آفت زدایی	دارد ندارد	نیاز به اسیدزدایی
	بررسی کنندگان: ۱. رجبی ۲. کمالی تاریخ بررسی: ۱۳۸۲/۷/۲۵		
	اقدامات انجام شده:		
	تاریخ اقدام:		

میکر و بیلیم بیه ند

مکتب طبری

۱۳۸۲ / ۷ / ۲۰

مجموعه آثار

وازیب شمس
۱۳۵۳ خ

دور

کتابخانه آستان قدس

اسم کتاب زاد المعاد — فارسی

مؤلف طاهر بن محمد باقر مجتبی

خطی نسخ ۲۱ سطری

سال طبع یا تحریر — عدد اوراق ۲۰۶۶

جزء کتب ادعیه شماره ۷۵

شماره عمومی ۲۰۶۱ شماره قبض

واقف معلوم نشد تاریخ وقف —

طول ۲۰ عرض ۱۱ سانتیمتر قفسه ۹۷۹

۱۳۳۳

دور کتابخانه

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

کتابخانه آستان قدس
ویژه خطی

برکات آنها محروم نباشند و بشمار این بزرگوار را بدعای
مغفرت یاد نمایند و چون اتمام این رساله و آغاز و انجام این
عجابه در زمان دولت عدالت شمر و او ان سلطنت سعادت
افزاعلی حضرت سید سلطانی زمان و سر و خواجهین دور
شیرازه او را قلمت و دین فغان احقاد سید المرسلین آری
رنک گلستان مصطفوی خیم و چراغ دومان مرقصوی سلطانی
جم خدم و شاقان فرشته ختم شجاعت نزاری که تیغ ابدارش بر
سرهای کفار زهر دیت بسوی دار بوار و حسام انشادش
برای غنم حیات مخالفان و معاندان مصدوقه و قدیر
علیک ما شو اظمن نزار دستهای داعیان مزید
رفت شان در استان رفیع الدنای با کف الخفیب
هم دستان و خروش صوفیان صفت نشان بزمه
دعای ظود دولت ابد توامان با اندر لیسان انصاف سید
المنت هم داستان که تیغ طاف از نیام کین بر کشید
جود بید بر خود و که چار اینه نفاق در بر کشید صورت
مرک خود در آن رسید که جبین قمرش عمقه کشای که
کار بستگان کشادگی کف دریا نوالش مجاب مزاج املهای
بزم در کاره مؤسس قواعد مکت و دین مروج شریعت ابای طاهر
حیاض ساحت درگاه خلایق بنیادش از تقیید مشاهیر
زمان لبریز و خواجهین دوران در صرح معرفت و طاعت

۱۳۵۰ خ

انظر کن ان احاطت بقدرت حق
ازم ۲۸ شهر ۱۳۲۱
مکتب لیس کتاب ۱۵۹۵

کتابخانه آستان قدس
ویژه خطی

کتابخانه آستان قدس
ویژه خطی

بندای قدمنا انصارها الغریر اعنی السلطان الاعظم
 و الخاقان الاعظم الکبیر صاحب الماکاسره و ملاذ القیاس
 محیی مرسم الشریعه الغریر و شید قواعد الملة البیضاء
 السلطان بن السلطان و الخاقان بن الخاقان الشاه
سلطان حسین الموسوی الحسینی الصفوی بهادر خا
 لارالت دایات دولت مرفوعة و همامات اعدائه منعمه
 میسر کردید تحفه ان بآگاه خلافتی امیدگاه کرد اید
 امید که مقبول طبع اشرف کرد و ار اعلی حضرت از فریدان
 منتفع کردند و الله الموفق والمعین و آن مشتمل است بر چهارده باب
 و خاتمه **باب اول** در فضایل و اعمال ماه مبارک رجب است
 و آن مشتمل بر پنج فصل است **فصل اول** در باری فضایل
 این ماه و عبادات است بدانکه این ماه و ماه شعبان و ماه رمضان
 بهترین ماههای سالند و از حضرت رسول الله علیه و آله منقول است
 که هر که در ماه رجب و شعبان را بدارد و وصل نماید روزی از هزار بار
 ماه مبارک رمضان این ماههای مبارک در روز قیامت کواها و
 باشند نزد حق تعالی و در آن روز صدای از افق اعلی ندا کند که ای رجب
 و شعبان و ماه رمضان چه کونه بوده است عمل این بنده در شماها
 و طاعت او از برای خدا هم ان ماهها گویند که این بنده نوشته
 گرفت در ماههای یاری بر طاعت تو را و استقامت در فضل و رحمت از تو
 و سعی بسیار در طلب خوشنودی تو کرد و تاوانست اهتمام در تحصیل

حد و آله الطاهین

محبت

سال ۱۲۸۱ خورشیدی
 یازدهم شد

نقد و ضرورتی

محبت تو نمود پس کواهی دهند ملائکه که میکنند بر این ماهها
 که مایه فایم این بنده را بکرت طلب کنند طاعت و خوشنودی تو
 و امید و رحمت و آمرزش تو بود و آنچه از آن می کرده بودی بخت
 کرد و آنچه از او طلبید بودی بسوی آنجا مسارعت نمود و روز
 کامل از برای تو داشت و شکم و فوج و گوش و چشم و سایر جوارح
 او از آنچه بر او حرام کرده بودی اجتناب کرد و در روزها را با
 بیش رسانید و در شبها خود را تعب انداخت برای بندگی تو و صد
 بفقرا و مساکین بسیار داد و احسان بسیار نسبت به بندگان تو
 نمود و باین ماهها صاحب نیکو کرد و چون از اینها جدا شد و راجع
 نیکو کرد و بعد از رفتن از اینها امون و محرمات تو نکردید و نیکو
 بود این بنده پس حق تعالی فرماید که بپیرید این بنده را بسوی
 و استقبال کنند او را ملائکه خدا بخفها و کرامتها و او را بر
 شتران و اسبها نور سوار کنند و بسوی بسوی نعمتی که هرگز روا
 ندارد و خانه که فانی نمیشود و سرایی که جوانانش پیر نمیشوند و شای
 و خوشحالی آن زوال نگیرد و در کزایشان را تعب نمیباشد و از خدا
 این میگردند و مصیبت حساب از برای ایشان نیست و ایضا از آن
 حضرت منقول است که ماه رجب ماه بزرگ خداست و ماهی در
 حرمت و فضیلت بآن نمی رسد و قتال با کافران در این ماه حرام است
 و رجب ماه خداست و شعبان ماه منست و ماه رمضان ماه
 امت منست کسی که بیان روز از ماه رجب روزی دارد مستحق جیب

خوشنودی بزرگ خدا کرد و غضب الهی از او دور کرد و دردی از
 درهای جهنم بر روی او بسته کرد و بسند معتبر از حضرت موسی
 جعفر علیه السلام منقول است که هر یک روز از ماه رجب روزی دارد آتش
 جهنم یک ساله راه از او دور کرد و هر یک سر روز از آن روزی دارد بهشت
 از برای او واجب کرد و ایضا فرمود که رجب نام مهریت در بهشت
 از شیر سفید تر و از غسل شیرین تر هر یک روز از رجب روزی
 دارد البته از آن مهر پائین آمد و بسند معتبر از حضرت صادق
 منقول است که حضرت رسول ص فرمود که ماه رجب ماه استغفار
 است منست پس بسیار در این ماه طلب آمرزش کند که خدا آمرزشد
 و مهر یافت و رجب را صبی می گویند زیرا که رحمت خدا در آن ماه
 بر امت من بسیار رحمت میشود پس بسیار بگوید استغفر الله
 و اسأله التوبه و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول
 است که هر یک سر روز از ماه رجب روزی دارد بهشت و روزی یک سال
 برای او بنویسند و هر یک هفت روز از آن روزی دارد هفت درجه
 بر روی او بسته کرد و هر یک هشت روز از آن روزی دارد هشت
 درجه بهشت بر روی او کشوده شود و هر یک پانزده روز از آن روزی دارد
 خدا او را حساب سالان کند و هر یک جمیع ماه رجب را روزی دارد
 خدای تعالی خوشنودی خود را برای او بنویسد و هر یک خدا خوشنودی
 خود را برای او بنویسد هرگز او را عذاب نکند و این بابویه را بسند
 معتبر از سالم روایت کرده است که گفتند رفتم بخیمت حضرت صادق

در اواخر ماه رجب که چند روز از آن مانده بود چون نظر میکرد
 آنحضرت بر من افتاد پرسید که ایار و نه گرفته در این ماه گفته
 نه والله این فرزند رسول خدا فرمود که آن قدر ثواب است
 قنوت شده است که قدر آنرا بغیر از خدا کسی نمیداند بدستی
 که این ماهی است که خدا از آن بر ماههای دیگر فضیلت داده است
 و حرمت آنرا عظیم گردانیده است و برای روزی داشتن آن کرامی
 داشتن را بر خود واجب گردانیده است پس گفتم یابن رسول الله
 اگر در باقی مانده این ماه روزی بدام ایابعضی از ثواب روزی دارد
 آن فایز میکند فرمود که ای سالم هر یک روز از آخر این ماه روزی دارد
 خدا او را عین کرده اند از شدت سکرات ملک و از هول عذاب ملک
 و از عذاب قبر و هر یک دو روز از آخر این ماه روزی دارد بر صراط باستانی
 بگذرد و هر یک سه روز از آخر این ماه روزی دارد عین کرد و از تنزس
 بزرگ روز قیامت و از شدت هوا و هوای آن روز و برات بزرگ
 آتش جهنم را باو عطا کنند و ایضا از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله
 علیه روایت کرده است که هر یک روز اول ماه رجب یا از وسط
 یا از آخر آن روزی دارد ناهان گذشته اش امر دیده شود و هر که
 سر روز اول یا میان یا از آخر ماه رجب روزی دارد نگاهان
 گذشته و آینده اش امر دیده کرد و هر یک یک شب از این ماه را اجبا
 کند حق تعالی او را از آتش جهنم ازاد گرداند و قبول کند شهادت او را
 در هفتاد و یک گناه کار و هر که در این ماه تصدق از برای خدا بکند

کتابخانه آستان قدس
ویژه خطی

بر روزه نباشد و محل کرده اند بر کسی که بریشان باشد وفاد
بر رهم و مد نباشد و ایضا در خصوص روزه ماه رجب
از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وارد شده است که بعض
روزه اگر قادر بر آن نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیحات را
بخواند تا ثواب روزه را بیاید سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَلِيِّ
سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ الْأَعْدَدِ
الْأَكْبَرِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْعِزُّ وَهُوَ أَهْلُ
و در روایات معتبره وارد شده است که هر که بمنزل برادر می
خورد و در شود و قصد روزه سنت کرده باشد و او طعامی
حاضر سازد و او را تکلیف کند ثواب فطار کردن زیاده از
ثواب روزه داشتن است هفتاد برابر و اگر اطعمه نکند که روز
ثوابش بیشتر است و برابر یکسال روزه است و زن را در روزه
سنت داشتن بی رخصت شوهر و غلام و کنیز را بی رخصت
مالک و ^{و فرزند} برایی رخصت پدر و مادر و مهمان را بی رخصت
مهمان دار و مهمان دار را بی رخصت همان اناطادیت ظاه
میشود که خوب نیست و مشهور میان علما آنست که روزه سنت
ملوک بدون اذن مالک باطل است و هم چنین روزه سنت در
بی رخصت شوهر صحیح نیست و در پدر و مادر مشهور آنست که روزه
سنت فرزند بدون اذن ایشان مکروه است و باطل نیست
و بعضی گفته اند بی رخصت پدر باطل است و احوط آنست که

۵
وقف حضرت زین العابدین

اذن پدر و مادر و روزه سنت ندارد
و در روزه سنت مهمان بدون رخصت
مهمان دار نیز خلافت و احوط آنست که
مهمان و مهمان دار هیچیک بی رخصت د
یکوی روزه مستحب ندارند اگر چه اظهره
آنست که مکروه است مَنْ شَرِبَ فِي يَوْمٍ مِنْ أَيَّامِ
الرَّيَّانِ أَوْ شَرِبَ فِي يَوْمٍ مِنْ أَيَّامِ
هر شب و هر روز است پسند معتبر
منقولست که حضرت امام زین العابدین
علیه السلام در روز اقل رجب این
دعا را خواندند و علما ذکر کرده اند
که در هر روز سنت است خواندن
يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ وَيَعْلَمُ
ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ لِكُلِّ مَسْئَلَةٍ
مِنْكَ سَمِعَ حَاضِرٌ وَجَوَابَ عَتِيدٍ
اللَّهُمَّ وَمَوَاعِيدُكَ الصَّادِقَةُ
وَأَيُّادُكَ الْفَاصِلَةُ وَرَحْمَتُكَ
الْوَاسِعَةُ فَاسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تَقْضِيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ولبسند معتبر منقولست که حضرت
 صادق علیه السلام هر روز ماه
 رجب این دعا میخواندند خَابَ
 الْوَافِدُونَ عَلَى غَيْرِكَ وَخَسِرَ
 الْمُتَعَرِّضُونَ إِلَّا لَكَ وَضَاعَ
 الْمُسْلِقُونَ إِلَّا بِكَ وَاحْدَكَ
 الْمُتَجَمِّعُونَ إِلَّا مِنَّا نَجِّعُ فَضْلَكَ
 بِأَبْكَ مَفْتُوحٌ لِلرَّاغِبِينَ وَخَيْرُكَ
 مَبْدُودٌ لِلظَّالِمِينَ وَفَضْلُكَ
 مُبَاحٌ لِلسَّائِلِينَ وَنَيْلُكَ مُشَاحٌ
 لِلْأَمِلِينَ وَرِزْقُكَ مَبْسُوطٌ لِمَنْ
 لَمْ يَعْصَاكَ وَجَلَّتْ مُعْتَرِضُ
 لِمَنْ نَأَاكَ عَادَتُكَ الْإِحْسَانُ
 إِلَى الْمُسِيئِينَ وَسَبِيلُكَ
 الْإِبْقَاءُ عَلَى الْمُعْتَدِينَ
 اللَّهُمَّ قَاهِدِي هُدَى
 الْمُهْتَدِينَ وَارْزُقْنِي اجْتِهَادَ
 الْمُجْتَهِدِينَ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنَ
 الْغَافِلِينَ الْمُبْعَدِينَ وَآ
 عَفْرِ لِي يَوْمَ الدِّينِ

وایضا

۹
 وایضا بنویسند

وایضا بنویسند معتبر منقولست که محمد بن ذکوان بخدمت حضرت صادق
 عرض کرد که فدای تو شوم اینها رجب است مرا دعایی تعلیم نما که حق
 مرا آن نفع بخشد حضرت فرمود که در هر روز ماه رجب در صبح
 و بپین و بعد از نمازها در شب و روز این دعا بخوان یا
 اَرْجُو لِكُلِّ خَيْرٍ وَاَمِنْ سَخَطُهُ عِنْدَ كُلِّ شَرٍّ یا مَنْ يُعْطِي
 الْكَثِيرَ بِالْقَلِيلِ یا مَنْ يُعْطِي مَنْ سَأَلَهُ یا مَنْ يُعْطِي مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ
 وَمَنْ لَمْ يَعْرِفْهُ تَخَنَّنْ مِنْهُ وَرَحْمَةً اعْطِنِي بِمَا أَسْأَلُكَ
 جَمِيعَ خَيْرِ الدُّنْيَا وَجَمِيعَ خَيْرِ الْآخِرَةِ وَاصْرِفْ عَنِّي بِمَا أَسْأَلُكَ
 جَمِيعَ شَرِّ الدُّنْيَا وَشَرِّ الْآخِرَةِ فَإِنَّهُ غَيْرُ مَنْقُوصٍ مَا أَعْطَيْتَ وَ
 فُذِّقْنِي مِنْ فَضْلِكَ یا کریم پس حضرت ریش مبارک خود را بست
 چپ گرفتند و انگشت سبابه دست راست خود را بجانب راست
 چپ حرکت میدادند و این دعا خواندند یا ذا الجلال و الاکرام یا
 ذا العز و الجود یا ذا المن و الطول حرم شیبته علی النار و دست
 بر انداشت تا از آب ریخته اش تر شد و شیخ طوسی بنویسند و این دعا
 که حضرت صادق علیه السلام بن خنيس گفت که در ماه رجب این دعا را
 بخوان اللهم انی اسألك صبر الشاکرین لک و عمل الخائفین
 منك و تقیة العائدين لک اللهم انت العلی العظیم و انا
 عبدک البائس الفقیر و انت الغنی الجید و انا العبد الذلیل
 اللهم صل علی محمد و آلله و امنن بعبادک علی فقری و عجزی

عَلَى حَمَلِي وَبِقَوْلِكَ عَلَى صَفِي يَاقُوْمِي يَا غَرِيْبُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْاَوْصِيَاءِ الرَّضِيِّينَ وَكَفِّرْ عَنِّي مَا اَهْنَيْتَنِي مِنْ اَمْرِ
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَازْوَاجِ سَيِّدِي طَاوُسٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 ظَاهِرٌ بِشَوْءٍ كَرِيْمٍ دَعَا جَمَاعَتِيْنَ دَعَاهَا سِتْ وَدَرْهَمِ اَوْ قَاتِ سِتْوَانِ
 وَشَيْخِ طَبِيعِي وَسَيِّدِ دِيكَانِ بِنْدَ هَيِّ بَقَرَانِ حَضْرَتِ صَاحِبِ
 الْاَمْرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَوَيْتَ كَرِهَ اَنْدَكُ شَيْءٌ لَمْ يَكُنْ فِي رُفُوْزِ رُزْنِ هَيِّ مَآهٍ
 مَبَارَكٌ دَجْبَانِيْدَا بِنْدَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِالْمَلَكُوْدِيْنَ فِي
 رَجَبٍ مُحَمَّدِيْنَ عَلَى الثَّانِي وَابْنِيْ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّجَبِ وَاقْرَبِ
 بِهِيَ اِلَيْكَ خَيْرَ الْقَرِيْبِ يَا مَنْ اِلَيْهِ الْكَرُوْفُ طَلِبْ وَنِعْمَ اللّٰهُ
 رَغِيْبُ اَسْأَلُكَ سُؤَالَ مُقْتَرِفٍ مُّذْنِبٍ قَدْ اَوْبَقَتْهُ ذُنُوْبُهُ
 وَثَقَّتْهُ عِيُوْبُهُ فَطَالَ عَلَى الْخَطَايَا دُوْبُهُ وَمِنْ اَرْثَايَا
 خُطُوْبُهُ يَنَالُكَ التَّوْبَةُ وَحُسْنُ الْاَوْبَةِ وَالزُّرُوْعُ
 عَنِ الْخَوْبَةِ وَمِنْ النَّارِ ذِكْرُكَ اَنْ رَقِيْبَتِهِ وَالْعَفْوُ
 عَمَّا فِي رِيقَتِهِ فَاَنْتَ مَوْلَايْ اَعْظُمُ اَمَلُهُ وَثَقَّتْهُ
 اَللّٰهُمَّ وَاَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ الشَّرِيْفَةِ وَتَابِلِكَ الْمِسْفَةِ
 اَنْ تَتَقَمَّدَنِيْ فِيْ هَذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَتِكَ وَاسْعِدْ
 وَنِقْمَةً وَارْزُقْنِيْ وَتَقْسِ بِمَا رَزَقْتَهَا فَاَنْتَ اَنْتَ
 اِلَى نَزْوِلِ الْحَافِرَةِ وَتَحْمِلِ الْاُخْرَةَ وَمَا هِيَ
 اِلَيْهِ صَائِرَةٌ وَازْهَرْتَ رَسُوْلُكَ اَللّٰهُ عَلَيْهِ وَالرَّ

النهاية

منقول

٧
 منقول من فضة وفضة

منقولست که در جمیع ماه رجب هر بامداد
 و پین هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاتُوبُ
 اِلَيْهِ پس دستها را بسوی آسمان بردارد و بگوید
 اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ وَتُبْ عَلَيَّ و این استغفار در جمیع
 ایام سال سنت است و هفتاد مرتبه سوره قل هو
 الله احد در جمیع ماه خواندن ثواب بسیار دارد
 و ارد شده است اگر خواهد در یکروز بخواند و اگر
 خواهد هر روز قدری بخواند که در تمام ماه
 هفتاد مرتبه خوانده باشد و ایضا منقولست که
 هر کس هفتاد مرتبه لا اله الا الله در جمیع ماه
 بگوید صد هزار حسنه برای او نوشته شود و
 حق تعالی در بهشت شهری برای او بنا کند و در
 هر شبی از شبهای ماه هفتاد مرتبه لا اله الا الله و ارد
 شده است و صد مرتبه این استغفار نیز منقولست و
 در جمیع ماه اگر چهار صد مرتبه بخواند فضیلت بسیار
 دارد اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لا اله الا هو وَحْدَهُ
 لَا شَرِيْكَ لَهُ وَاتُوبُ اِلَيْهِ و از حضرت امیر المؤمنین
 علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله فرمود که هر که در هر شب یا روز ماه
 رجب و شعبان و رمضان سوره حمد و آیه الکرسی

ربی

وَقُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَقُلْ
 اعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ قُلْ اعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ بِجَوَانِدِ
 وَسِرِّهِ بَكُوَيْدِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا
 إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
 إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَسَهْ مَرْتَبَةً بَكُوَيْدِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَهْ مَرْتَبَةً
 اللَّهُمَّ اغْضِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَجْهًا
 مِنْ مَرْتَبَةٍ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ بَكُوَيْدِ
 كَنَاهَانِشِ رَاخِدًا بِمَا مَرَدَ الْكَوْجِبَةِ وَدَقْطَرِهَا
 بِأَرَانِ وَبَرْكَ دَرِخْتَانِ وَكَفِّ دَرِیَاهَا بَاشَدِ
 دَرِ رَوْزِ عِيدِ حَقِّ تَعَالَى اَوْرَانْدَا كَنْدِ بِرَاسْتِیْ كِ
 بُودِ وَ سَبْ مَنی وَبِجَرِ حَرِّیْ نَوْرَ شَفَاعَتِیْ مِیْدَمِ دَرِ
 بَرَادَرَانِ وَخَوَاهِرَانِ مُؤْمِنِ نَوْرِ حَضَرَتِ نَبَوْدِ كِهْ اَكِ
 دَرِ عَمْرِیْ یَكِیَا دَرِ اَبْنِ رَا بَعْلِ اَوْرِدِ حَقِّ تَعَالَى حَرِّیْ هَقِیْقًا
 هَرَارِ حَسَنَهْ بَاوْعَطَا كَنْدِ كِهْ هَرِ حَسَنَهْ اَزْ جَمِیعِ
 كَرِهَمَایِ دُنِیَا سَكِیْنِ تَرِ بَاشَدِ وَهَفْتِ صَدِّ حَاجَتِ
 اَوْرَادِ رَوْقِ مَرْدَنِ وَهَفْتِ صَدِّ حَاجَتِ اَوْرَادِ
 دَرِ قَبْرِ وَهَفْتِ صَدِّ حَاجَتِ اَوْرَادِ دَرِ رَوْقِ
 بِیْرُونِ اَمْدَنِ اَزْ قَبْرِ وَشَلِ اَنْزَادِ رَوْقِ
 پَرَوَازِ كَرْدَنِ نَآهَایِ اَعْمَالِ وَنَزْدِ سَبْجِیدِنِ اَعْمَالِ

در میزان و نزد عطا بر او و او را در سایه
 عرش خود جاده و حساب کند صاحب حساب است
 و هفتاد هزار ملك او را مشايعت كند تا داخل
 بهشت شود و باو عطا كند آنچه هر چه چشمتی ندیده
 باشد و كوشی نشنیده باشد **فصل چهارم** در
 بیان فضایل و اعمال شب و روز اول است تا
 روز پانزدهم و در شب اول ماه غسل سنت است
 و منقول است كه هر كه در شب اول ماه رجب و شب
 پانزدهم و شب اخوان غسل كند از گناهان بیرون
 آید مانند روزی كه از مادر متولد شده است
 و در وقت دیدن ماه دعای صحیفه كامله را بخواند
 كه بهترین دعاهاست و هفت مرتبه سور حمد
 بخواند تا او در چشم این گردد و در هر شب
 این سنت است و منقول است كه چون ماه رجب
 ببینید بگوئید اللَّهُمَّ اهْدِنَا سَبِيلَ الْإِيمَانِ
 وَالْإِسْلَامِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ رَبِّكَ
 رَبُّكَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ در شب اول و روز اول
 زیارت حضرت امام حسین صلوات الله علیه
 فضیلت بسیار دارد و در حدیث معتبر وارد
 شده است كه هر كه در اول رجب آنحضرت را زیارت كند

بهشت او را واجب شود البته و احیای شب اول
سنت است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
تا توانی محافظت نما بر حیای شب عید ماه رمضان
و شب عید قربان و شب اول محرم و شب عاشورا
و شب اول رجب و شب نیمه شعبان و در این شبها
دعا و غار و تلاوت قرآن بسیار بکن و پسند
معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول
است که در شب اول رجب بعد از نماز عشا این دعا
بخوان **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ**
وَأَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرٌ وَأَنَّكَ
مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُنُ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَتُوجِّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَتُوجِّهُ
إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ لِتُجِيبَ طَلِبَتِي
اللَّهُمَّ بِسَبِّكَ مُحَمَّدٍ وَبِأَلَامَةِ
مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ وَاجْعَلْ طَلِبَتِي بِسُحَابٍ
خود را طلب نماید و بیست رکعت
نماز نیز وارد شده است هر دو رکعت
بیک سلام و در هر رکعت حمد و یک مرتبه سوره
قل هو الله احد بخواند تا از لای دنیا و آخرت ابروی

عذاب

و من

9
و در روزه روزه

و نیت و در میان بدست معتبر است که اندک حضرت امام موسی
اول رجب بعد از آنکه از نماز شب فارغ میشد ندای عاراد میخورد
میخواندند **لَكَ الْحَمْدُ إِنَّكَ أَطَقْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ إِنَّكَ عَصَمْتَ**
لَوْ لَا غَيْرُكَ إِحْسَانُ إِلَيْكَ يَا كَانُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَكُونُ كُلِّ
شَيْءٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَذَابِ
عِنْدَ الْوَيْتِ وَبِزَيْنِ شَرِّ الرَّجْعِ فِي الْقُبُورِ وَبِزَيْنِ النَّارِ يَوْمَ لَا رَفْءَ
فَاسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ عَيْشِي غَيْشَةً وَبَيْتِي مَبِيتَةً
سُورَةً وَتَقْبَلَ كَرَمًا غَيْرَ خَرٍّ وَلَا فَاحِشٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَمَّةِ
بِنَاسِجِ الْحِكْمَةِ وَآلِ الْبَغْيِ وَتَعَارِدِ الْعِصَةِ وَاعْصِمْنِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
وَلَا تَأْخُذْنِي عَلَى غَيْرِهِ وَلَا تَنْفُزْ عَوَاقِبَ أَعْمَالِي خَسِرَ وَأَضَى
عَمِّي فَإِنْ مَغْفِرَتِكَ لِلظَّالِمِينَ وَأَنَا مِنَ الظَّالِمِينَ اللَّهُمَّ أَغْفِرْ لِي مَا لَا
يُضُرُّكَ وَاعْظُمْنِي مَا لَا يَقْصُرُ فَانْكَ الْوَسِيعُ رَحْمَتُهُ الْبَرُّ حِكْمَتُهُ
وَأَعْظُمْنِي السَّعَةَ وَالذِّقَّةَ وَالْأَشَّ وَالصَّحَّةَ وَالْجُوعَ وَالْقَنُوعَ وَالشُّكْرَ
وَالْعَافَاةَ وَالْقُوَى وَالصَّبْرَ وَالصَّدْقَ عَلَيْكَ وَعَلَى أَوْلِيَائِكَ وَالْفِرَّ
وَالشُّكْرَ وَاعْظُمْنِي يَا رَبِّ أَهْلِي وَوَلَدِي وَأَخَوَانِي فِيكَ وَمَنْ أُحِبُّ
وَأُحِبَّنِي وَوَلَدْتَنِي وَوَلَدْتَنِي مِنَ السَّالِمِينَ وَالسَّالِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤَنَاتِ
يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ و این پسند معتبر منقولست که منجی است که بعد از سلام
از نماز و ترجیح آنکه شسته است این دعا بخواند **اللَّهُمَّ الَّذِي لَا تَقْدَرُ**
خَرَأَتُهُ وَلَا يَخَافُ أَسْرُوتَهُ إِنَّكَ تَكُنْتُ لِمَا خَصَّكَ ذَلِكَ تَقَرُّ بِكَ
إِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِكَ وَتَغْفِرُ سَيِّئَاتِهِمْ وَتَقْفِرُ الذَّلِيلَ

کاتباً

عیشی

منقلی

علی

فَاِنَّكَ حَيٌّ لِدُعَاكَ وَنُورٌ قَرِيبٌ فَاَمَّا نَائِبُكَ الْيَتِيمَ مِنَ الْخَطَا يَا وَرَا
الْيَتِيمَ فِي تَوْفِيهِ حُطِّي مِنَ الْعَطَا يَا خَالِقَ الْبَرَا يَا مُنْقِذِي مِنْ كُلِّ
شِدَّةٍ يَا مُجِيرِي مِنْ كُلِّ مَخْذُورٍ وَرَقْرَقِي الشُّرُورَ وَافْصِلِي
شَرَّ عَوَاقِبِ الْأُمُورِ فَاِنَّكَ اللَّهُ عَلَى نَعْمَائِكَ وَجَبِلَ عَطَاكَ مُسَدِّدٌ
وَكُلُّ خَيْرٍ مَذْخُورٌ وَابْنُ حَضْرَتِ إِمَامٍ عَلَى نَفْسِهِ تَمَنَّقُوتُ كَرَمٌ
أَنْ غَاوَرْتَ بِنْدِ عَالَمٍ نَبِيٍّ بِخَوَانِدِ بَاوَرِ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ
يَا مُجَرِّمِي الْبُحُورِ يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ يَا كَافِي حِينَ تَنْصِفُ
الْمَذَاهِبُ وَكَتَرِي حِينَ تَجْرِي فِي الْكَاسِبِ وَتُؤَسِّسِي حِينَ
تَجْفُو فِي الْأَبَاعِدِ وَتَمْلِكِي الْأَقَارِبِ وَتُنْزِلِي بِجَالِسَةِ أَوْلِيَاءِكَ
وَرَأْفَةٍ لِحَابِلِهِ فِي رِيَاضِهِ وَسَاقِي عَوَاسِقِهِ مِنْ مَيْزِ جَنَاحِهِ
وَرَأْفَةٍ لِحَاوَرَتِهِ مِنْ وَرْطَةِ الذُّنُوبِ إِلَى رُبُوعِ التَّقْوَى وَ
مُبَدِّلِي بَوْلَابَتِهِ عَرَّةَ الْعَطَا يَا مَنِ ذِكْرُ الْخَطَا يَا سَالِكَ الْأَوَّلِ
بِالْفَجْرِ وَالْيَالِي الْعَشْرِ وَالشَّفْعِ وَالْوُزْرِ وَاللَّيْلِ إِذَا امِيرٌ وَمَا جَرَى
بِهِ قَلَمُ الْأَقْلَامِ بِفَيْزِكَ كَيْفَ وَلَا إِبْهَامَ وَبِإِثْمَانِكَ الْعُظَامِ وَ
مُجْحِكِ عَلَى جَمِيعِ الْأَنَامِ عَلَيْهِمْ مِنْكَ أَفْضَلُ السَّلَامِ
وَبِمَا اسْتَحَقُّهُمْ مِنْ أَسْمَائِكَ الْكَلِمَاتِ أَنْ تُصَلِّ
عَلَيْهِمْ وَتَرْجُمَنِي فِي شَهْرِنَا هَذَا وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الشُّهُورِ
وَالْأَيَّامِ وَأَنْ تُبَلِّغَنَا شَهْرَ الصِّيَامِ فِي غَايِنَا هَذَا وَفِي كُلِّ
عَامٍ نَاذِرِ الْجَوَالِ وَالْأَكْدَامِ وَالْمَنَنِ الْجَسَامِ وَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مِنْ أَفْضَلِ السَّلَامِ وَأَعْمَالِ

وأعمال

وَقَدْ رُوِيَ فِي رِجَالِهِ

وَاللَّهُ يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَتُوجِّهُ إِلَى اللَّهِ دُورِي
لِيُنْجِي بَيْتَكَ طَلِبَتِي اللَّهُمَّ بَيْنَكَ مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ
مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ أَتُوجِّهُ طَلِبَتِي بِسَبَابَتِ خُورِ طَلِبَتِي نَائِبِ
وَبِسَبَابَتِ رُكْعَتِي عَمَّا زَنِيرَ وَارِدِ شَدِّهِ أَمْسَتْ هَذِهِ رُكْعَتِي بَيْنَكَ
سَامِعٌ وَرَبُّهُ رُكْعَتِي مُحَمَّدٌ وَبَيْنَكَ سُبُوحٌ قُلُّهُ اللَّهُ أَحَدٌ وَنَزَّ
تَارِي لِي دِيكَ وَعَذَابُ حَرْبِ إِيْمَانٍ كَرِيمٍ وَأَعْمَالُ وَادِ عِلْمٍ
بِسَادَاتِ وَرُوزَةِ دُورِ أَوَّلِ فَضِيلَتِ بِيَارِ دَارِ وَاحِضَةٍ
إِمَامِ مُحَمَّدٍ بَارِقَةٍ مَنَقُولَتِ كَرِيمٍ وَزَاوِلِ مَاهِ دَجِبِ حَضْرَتِ نَجِ
عَلَيْهِمُ الْبَكْشَتِي سَوَارِشُدِ وَأَمْرُكُمْ جَمِيعٌ حِينَ دَانِسُ رَاكِبُ الْبَاوَدِ
بُودَنْدِ كَرِيمٍ بَدَارِندِ وَهَرُكُمْ أَنْزِلُ رَاوُزَةِ بَدَارِ اَتَشْرِ هَجْمِ
يَكْسَالَهُ دَاهِ أَوُورِ كَرِيمٍ وَانْ حَضْرَتِ إِمَامِ رِضَا عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
كِرْهُكُمْ دُورِ بَدَارِ دُورِ أَوَّلِ رُجْبِ رَاوُزِ بَرِي رُغْبَتِ دُرُوبِ
خَدَابِشْتِ أَوْرَادِ جَبِ شَوْ وَهَرُكُمْ بَيْنَ دُورِ أَوُورِ سَطَابِ مَاهِ
رُوزِ بَدَارِ دُورِ حَقِّ تَعَالَى شَفَاعَتِ أَوْرَادِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ
وَمُضَرِكُمْ دُورِ بَقِيلَةِ عَظِيمِ أَوْرَادِ قِبَالِ عَرَبِ وَهَرُكُمْ بَيْنَ دُورِ أَوُورِ
إِيْمَانِ رُوزِ بَدَارِ دُورِ حَقِّ تَعَالَى أَوْرَادِ بَادِ شَاهَانِ بَهْشْتِ كَرِيمِ
وَقَبُولِ كُنْدِ شَفَاعَتِ أَوْرَادِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ بَرِ
خَوَاهِرِ عَمُورِ عَمَّةٍ وَخَالِ وَضَالَةٍ أَوُورِ جَمِيعِ هَسَاكِيكَ وَاشْنَائِيكَ
هَرُكُمْ جَمِيعِ مَسْجُوبِ هَجْمِ شَدِّ بَاشَنْدِ وَشَيْخِ طُوسِي وَدِيكَرِ
أَزْ سَلْمَانِ فَارِسِي رِضَايِ اللَّهِ عَنْهُ رَوَايَتِ كَرِيمِ كَرِيمِ كَرِيمِ كَرِيمِ

جادی الثانیه رفته مجتهد حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله
حضرت فرمود که ای سلمان تو از ما اهل بیتی بن فرمود که هر مرد
مومن یا زن مومنه که در ماه رجب سی رکعت نماز بگذارد
و در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد و سوره تبه سوره قل هو
الله احد و سوره تبه سوره قل یا ایها الکافرون بخواند البته
حق تعالی محو کند از نامه عمل او هر گناهی را که در کودکی و بزرگسائی
باشد و ضاعط کند با و ثواب کسی را که تمام آئناه را دروزه گرفته
باشد و تا سال آینده حق تعالی او را از نماز گذاردگان بنویسد
و در هر روز آن ماه ثواب شهیدی از شهیدان جنگ بدر
برای او بآسمان ببرند و بهر روز که در آن ماه دروزه بدارد عباد
یکسال در نامه عمل او بنویسند و هزار درجه در بهشت از برای او
بلند کنند و اگر تمام ماه را دروزه بدارد خدا او را از آتش جهنم
نجات بدهد و بهشت را از برای واجب گرداند ای سلمان هر
این نماز را برای من آورد و گفت یا محمد این علامتست میان
شما و منافقان و نیز که منافقان این نماز را نمیکند کفتم یا رسول
الله چه گونه این نماز را کنیم و در چه وقت بجا آورم فرمود که
در روز اول ماه ده رکعت بجای آوری یعنی هر دو رکعت یک
سلام و در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد و سوره تبه سوره قل هو الله
احد و سوره تبه سوره قل یا ایها الکافرون بخوانی و بعد از هر
سلام دست بسوی آسمان بلند کن و بگو لا اله الا الله وحده

و قصه در صد و پنجاه

لا شریک له له الملك وله الحمد یحیی و یمیت و
هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء
قدیر اللهم لا مانع لما أعطیت و لا معطى لما
منعت و لا ینفع ذا الجند منک الجند پس دستها را
بر روی خود میکشی و در روز و شب و در هر روز و در هر ماه یعنی یا نذر
ده رکعت بهمان نحو بجای آوری و بعد از هر سلام
دستها را بسوی آسمان بر میداری و میگوید لا اله الا
الله وحده لا شریک له له الملك وله الحمد یحیی و یمیت
و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء
قدیر اللهم لا مانع لما أعطیت و لا معطى لما
منعت و لا ینفع ذا الجند منک الجند و در روز و شب و در هر روز و در هر ماه
یعنی یا نذر ده رکعت بهمان نحو میکنی و بعد از هر سلام دست
بر میداری و میگوید لا اله الا الله وحده لا شریک له
له الملك وله الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت
بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر و صلی الله علی
محمد و آله الطاهیرین و لاحول و لا قوه الا بالله العلی العظیم
پس دستها را بر روی خود بمال و حاجت خود را بطلب که البته
برآورده است و حق تعالی میان تو و جهنم هفت خندق قرار
میدهد که عرض خندقی بقدر مابین آسمان و زمین بوده
باشد و بعد از هر رکعتی هزار هزار رکعت در نامه عمل تو بنویسد

و برات بیزاری از جهنم و گذشتن بر صراط برای تو مینویسد
و منقولست که هر که در روز جمعه ماه رجب صد مرتبه سوره
قل هو الله بخواند حق تعالی در قیامت باو نوری عطا کند
که بان نور داخل بهشت گردد و در حدیث معتبر وارد شده است
که حضرت امام محمد باقر در روز جمعه اول ماه رجب متولد
شد و موجب زیادتى شرف این روز گردید و در روایتی وارد
شده است که ولادت حضرت امام علی نقی در روز دهم ماه رجب
و بروایتی دیگر در روز سیم ماه رجب واقع شده و بروایت
ابن هبیم بن هاشم وفات آنحضرت در روز سیم واقع شده و ابن
عباس گفته است که ولادت آنحضرت در پنجم اینماه واقع
شده است و ولادت امام محمد تقی علیه السلام در دهم اینماه
شده است و بعضی از روایات در فضیلت دهم وارد شده
و در فضیلت ایام البيض ماه است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و پسند معتبر
رجب حادث معتبره و از امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که حق تعالی فضیلت
سه ماه را باین امت داده است که با حدی از امتهای گذشته
نداده است ماه رجب و ماه شعبان و ماه رمضان و شب باین
امت داده است که با متهای دیگر نداده است شب سیزدهم و شب
چهاردهم و شب پانزدهم و سه سوره باین امت داده است که
از آنها با متهای پیش نداده است سوره بقره و سوره تبارک الذی
بیده الملك و سوره قل هو الله احد پس هر که جمع کند میان این

سه فضیلت جمیع فضایل این امت را جمع کرده خواهد بود پس
که چگونگی جمع کند فرمود که در شب سیزدهم هر يك از این سه ماه در وقت
نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از سوره حمد این سه سوره را بخواند
و در شب پانزدهم شش رکعت را بخواند و در هر رکعت چهاردهم چهار رکعت
رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند تا جمیع فضیلت این
ماه را بیابد و جمیع گناهانش آمرزیده شود بغیر از شرك بخدا
و آنحضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که ایام البيض ماه
رجب را روزی دارد حق تعالی بهر روزی عبادت یکساله و روزی
یکساله برای او بنویسد و در قیامت او را در محل ایمان باز دارد
که هیچ بیم و خوف نداشته باشد و مشهور است که ولادت باسعادت
حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در میان کعبه مظهره
در روز سیزدهم ماه رجب بود و در ده سال قبل از بعثت شد
حضرت رسول صلی الله علیه و آله و علی بن ابی هبیم گفته است که ولادت
حضرت امام علی نقی علیه السلام نیز در روز سیزدهم ماه رجب بود در سال
دو بیست و چهارده از هجرت و شب پانزدهم از لیالی مبرک است و غسل
در آن سنت است و اجای آن عبادت فضیلت بسیار دارد
و از حضرت رسول ص منقول است که در شب نهم رجب حق تعالی
امر میکند ملائکه را که گناهانی که در یوان اعمال مومنان باشد محو کنند
و آنچه از آن حضرت منقولست که هر که روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
رجب را روزی دارد و در شبهای آنها مشغول عبادت باشد

چهاردهم چهار رکعت
بگذارد و سلام و در
هر رکعت بعد از حمد این
سه سوره را بخواند و در
شب ۱۳

از دنیای زود سکر یا تو به نضوح و بهر روز که روزه داشته هفتاد کتا
 کیره او امر زنده شود و هفتاد طاعت او برآورده شود در وقتی که
 از قبر بیرون می آید و نزد میزان و نوزراط و چنان باشد که هفتاد
 بند از فرزندان اسمعیل از او کرده باشد و شفاعت او را قبول
 کنند در هفتاد نفر از اهل بیت و خویشانش او که مستحق جهنم شد
 باشند و حق تعالی بنا کند از برای او در جنات فردوس هفتاد
 هزار شهر و در هر شهری هفتاد هزار قصر و ده باشد و در هر قصر هزار
 حور باشد و هر حور به هفتاد هزار خادم داشته باشد و شیخ طوسی
 علیه الرحمه بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است
 که در شب نصف رجب دوازده رکعت بخوانی و وری بخشی بشش
 سلام با حمد و هر سوره که خواهی و چون فارغ شوی هر يك از سوره
 حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله
 احد و آیه اکرسی را چهار مرتبه بخوانی پس چهار مرتبه میگوئی
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ پس میگوئی
 اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبِّ شَيْئًا وَمَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا قُوَّةَ
 إِلَّا بِاللَّهِ و در شب و روز زیارت حضرت امام حسین علیه السلام
 سنت مؤکداست و بسند صحیح از ابن ابی نصر منقول است که از
 حضرت امام رضا علیه السلام سوال کرد که زیارت امام حسین علیه السلام در کدام
 وقت بهتر است فرمود که در نیمه رجب نیمه شعبان و در روز باران
 نماز سلمان را باید که بیفتی که گذشت و بسند معتبر از حضرت

صادق علیه السلام منقول است که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در
 این روز چهار رکعت نماز کند و دستهای خود را کشد و این دعا بخواند
 پس فرمود که هر که بشدت غم مبتلا کند و این دعا بخواند البته
 کرب و شدت او را ببرد و این چهار رکعت را بدو سلام میکنند
 و هر سوره که خواهد بخواند **و دعا اینست اللَّهُمَّ يَا مُذَلِّ كُلِّ**
جَبَّارٍ وَمُعِزِّ الْمُؤْمِنِينَ أَنْتَ كَهَفِي حِينَ تُعِينِي الْمَلَكُ
وَأَنْتَ بَارِي خَلْقِي رَحْمَةً بِي وَقَدْ كُنْتَ عَنْ
خَلْقِي غَنِيًّا وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ
وَأَنْتَ مُؤَيِّدِي بِالْغُصْرِ عَلَى أَعْدَائِي وَلَوْلَا نَصْرُكَ يَا أَيُّ
لَكُنْتُ مِنَ الْقَبُورِ حِينَ يَأْمُرُ سِلَاحُ رَحْمَةٍ مِنْ
مَعَادِنِهَا وَمُنْشِئِ الْبَرَكَةِ مِنْ مَوَاضِعِهَا يَا مَنْ
خَصَّ بِالشُّمُوحِ وَالرِّفْعَةِ فَأَوْلِيَا قِيَامِهِ بَعْدَ تَغْرُورِهِ
يَا مَنْ وَضَعْتَ لَهُ الْمُلُوكَ نِيْلَ ذَلَّةٍ عَلَى أَعْدَائِهِمْ
فَهُمْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ أَسْأَلُكَ بِكُنُوتِكَ الَّتِي
أَشْتَقُّهَا مِنْ كِبَرِيَّاتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِكِبَرِيَّاتِكَ
الَّتِي أَشْتَقُّهَا مِنْ غُرَّتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي
أَسْتَوِيَّتُ بِهَا عَلَى عَدُوِّكَ فَخَلَقْتَ بِهَا جَمِيعَ خَلْقِكَ
فَهُمْ لَكَ مُذْعِنُونَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ
 پس حاجات خود را از حق تعالی طلب نماید و بدانکه در اعمال
 نصف رجب دعا می آید و او است که این بابویه و شیخ طوسی

المفوضين

و رسیدن طایفه بنی‌نضیر بندهای معتبر وایت کردند
 و برای برآمدن حاجات و کشف کربات و رفع ظلم ظالمان ^{است} مجرب
 و مجاهد و یاقش‌انست که فاطمه مادر او بن‌الحسن پسر زاده
 حسن مجتبی علیه‌السلام زایه حضرت امام جعفر صادق صلوات‌الله
 و بشیر داد آنحضرت را علیه بود چون محمد بن عبدالله بن الحسن در مدینه خرج کرد
 شیر داده بودم و منصور و اینتی لشکر فرستاد و او را کشتند و از هم برادر
 محمد را نیز شهید کردند و عبدالله بن الحسن و جمعی از سادات
 حسنی را باغل و زنجیر از مدینه عراق بردند و او نیز در میان
 آنها بود ام‌داود گفت چون مدتی از حبس فرزند من گذشت و او
 او خبری بمن نمی‌رسید پوسته دعا و تضرع میکردم و اصلحا
 و نیکان و برادران مؤمن استدغای دعا می نمودم و ایشان
 تقصیر نمی‌کردند و مطلقا از استجابت نمی‌یافتم و گاهی خبر می‌د
 می‌رسید که او را کشتند و گاه می‌گفتند که او را با برادر
 هم او در زیر عمارت زندگداشتند و روز بروز مصیبت من
 عظیم تر و اندوه من بیشتر میشد تا آنکه از غم کلاه ختم و بر شدم
 و از ملاقات او ناامید گردیدم تا آنکه روزی شنیدم که حضرت صادق
 علیه‌السلام را علتی عارض شدن است بعبادت آنحضرت رفتم چون احوال رفتم
 و دعا کردم و خواستم برگردم حضرت فرمود که از او خبر داری
 و من شیر او را بر آن حضرت داده بودم چون نام او را شنیدم
 گریتم و گفتم فدای تو شوم و او را کجاست آن در عراق محبوب است

و من از ملاقات او قطع امید کرده ام و از شما التماس میکنم که
 او را دعا کنید و او برادر رضاعی شماست حضرت فرمود چرا غافل
 از دعای استفتاح و دعای حاجت و انجام و آن دعا نیست که درها
 آسمان برای آن نشود و میشود و ملائکه استقبال میکنند ^{نشد}
 آنرا و بشارت میدهند او را حاجت و آن دعا نیست که از
 محبت الدعوات محبوب نمیکند و خواننده آن را ثوابی نیست
 بغیر از بهشت ام‌داود گفت ای فرزند طاهر بن و مراست کویا
 چه کوته است آن دعا حضرت فرمود که ای مادر او ده ماه محترم
 یعنی ماه رجب نزدیک شده است و آن ماهیست مبارک و
 حرمت آن عظیم است و دعاها در آن مستجاب است چون آنماه
 در آید سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم آنرا که ایام البیض اند روز ^{اهل بیت}
 بداد بر حضرت کیفیت ^{افعال} تعلیم او نمود و فرمود که این دعا
 حفظ کن و بهمه کس تعلیم مکن که بر سر من که بدست کسی افتد
 که از برای امر باطلی و نامشروعی این دعا را بخواند بدستی که این
 دعای بسیار شریف است و مشتمل است بر اسم اعظم خدا که هر که
 بخواند البته بر او درود میشود و اگر درهای آسمان و زمین هم
 بسته شود و یاد را با حجاب ایشانند میان تو و حاجت تو چون این
 بخوانی البته حق تعالی اسان میکند رسیدن تو به طلب تو و حاجت
 تو بر محاور و هر که این دعا را بخواند خدا مستجاب میکند و اند
 خواه مرد و خواه زن و اگر جن و انس همه دشمن فرزند تو باشند

خداوند قادر کفایت شرایشان میکند و زبان ایشان را می بندد
و ایشان را مستقاد فرزند نو میکردند و او گفت که حضرت
این دعا را برای من نوشت و بخانه برگشتم و چون ماه رجب
داخل شد آنچه حضرت فرموده بود بعمل آوردم و در شب شانزدهم
نماز شام و خفتن برادار کردم و از روز افطار نمودم و قدری
عبادت کردم و بخواب رفتم در خواب دیدم جمیع ملائکه و پیغمبران
و شهدا و عباد را که من برایشان صلوات فرستاده بودم و حضرت
رسول صلی الله علیه و آله خطاب فرمود که ای مادر او و بشارت باد ترا که این عجا
به می بینی همه برادران و پادشاهان و شیعیان تو این دعا را می طلب
امروز من می کنم و بشارت میدهند ترا بآنکه حاجت تو برآورده است
پس بشارت باد ترا باینکه خدا و خوشنودی خدا و خداوندی
خیر دهد و شاد باشی که حق تعالی فرزند ترا حفظ میکند و بنویسد
انشاء الله تعالی او را و گفت که از خواب بیدار شدم و بعد از آن بآن
قدر زمان که سوار شدند روی از عراق بمیدینه آید و او نیز من
آمد گفت ای مادر من در عراق در زندان بسیار تنگی و سنگینی
و زنجیر بودم و نا امید بودم از خلاص شدن چون شب نصف رجب
شد در خواب دیدم که بلندیهای زمین بست شد و ترا دیدم که بر روی
حصیر نماز خود نشسته بودی و بر روی قمری میزدی بودند که سرها
ایشان در آسمان بود و پاهای ایشان در زمین و تسبیح و تضرع خدا
میکردند پس یکی از ایشان که از همه خوش رو تر و خوش صورت تر بود و جفا

بسیار

در حدیث و فضیلت

بسیار پاکیزه و در برداشت و گمان کردم حضرت رسالت بنا علی
الله علیه و آله جد من است خطاب کرد بامن که بشارت باد ترا ای
فرزند عجز من صلی الله علیه و آله که حق تعالی دعای مادر ترا در حق تو
مستجاب کرد چون بیدار شدم رسولان منصوبه و اینقی بیدار
زندان رسیده بطلب من آمده بودند در میان شب مرا بیدار
آوردند پس امر کردند که زنجیرها را از من برداشتن و ده
هزار درهم که زیاده از هزار تومان بوده بحساب آن زمان عطا
کرد و فرمود که مرا بر شتر و هواری سوار کنند و بنهایت سرعت
بمیدینه بیاورند ام او گفت که من را او را بخدمت حضرت
صادق علیه السلام بزم حضرت فرمود که سبب خلاص تو آن بود که
حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه را در خواب دیدی که با و فرمود
فرزند مرا و اگر کنی برادر را این آتش می اندازم چون نظر کرد در آتش
افتی در زیر پای خود دید پس از هشت پیدار شد و از کوه
خون پشیمان گردید و ترسید و گریه کرد و اما کیفیت این عمل بسیار است
گفت که حضرت صادق علیه السلام فرمود که در ماه مبارک رجب
روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را روز بیدار و روز بیدار
در وقت زوال غسل کن و بروایت دیگر نزدیک بزوال غسل کن
و چون زوال معلوم شود پاکیزه ترین خاکی که در پیش تو باشد
خلوتی برو و سعی کن که کسی نبیند که ترا مشغول کرده اند
و با تو سخن بگویند و هشت رکعت نافله زوال را بعمل آور و در گو

و سجود انها را خوب بعمل آورد پس نماز ظهر را با اذان و غزلی که
 و بعد از نماز عصر در رخت نماز کن به سوره که خواهی
 بعد از آن صد مرتبه بگو یا قاضی خواجه الطالبین بیست
 رکعت نافله عصر را با اذان بجای آوری و در بعضی از روایات
 وارد شده است که در هر رکعت از نافله عصر بعد از حمد سوره
 سوره قل هو الله احد و یک مرتبه سوره انا اعطیناک الکونین بخوان
 پس نماز عصر را با خشوع و ادب بجا آور و در روایتی وارد شده است
 که بر روی حصیر یا کزین بنشین پس صد مرتبه سوره حمد و صد
 سوره قل هو الله احد و در مرتبه ای که کسی بخوان پس هر یک از
 این سورها را یک مرتبه بخوان سوره انفاس و نبی اسرائیل و
 کف و لقمان و یس و الصافات و حم سجد و جمعت و حم دخان
 و انافخنا و اذا وقعت و تبارک الذي سبده الملك و ن والقلم
 و اذا السماء انشقت تا آخر قرآن و اگر نتوانی این سورها را از روی
 درست بخوانی بعضی هر مرتبه سوره قل هو الله احد بخوان
 و شیخ مفید علیه الرحمه گفته است که اگر ندانی یا نتوانی این سورها را
 بخوانی صد مرتبه سوره حمد و در مرتبه ای که کسی و هزار مرتبه سوره
 قل هو الله احد بخوان و این احوط است و در روایت دیگر وارد شده است
 که پیش از حمد صد مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله
 الا الله و الله اکبر و بعد از آن که کسی صد مرتبه بگوید
 اللهم صل على محمد و آل محمد و اگر آنکه کسی نیز در دست

خواند

۱۶
 و فطر و فطره

خواند صد مرتبه سوره حمد و هزار مرتبه قل هو الله احد
 بخواند پس دعا را بخواند و آیه الکرسی را بهتر است که تا هم فيها
 خالند و بخواند **بسم الله** الله الرحمن الرحيم
 صدق الله العظيم الذي لا اله الا هو الحي القيوم
 ذو الجلال والإکرام الرحمن الرحيم المحليم الكريم
 الذي ليس كمثله شيء وهو السميع العليم
 الخبير شهيد الله انه لا اله الا هو واللا اله الا هو
 وأولو العلم قائما بالقسط لا اله الا هو العزيز الحكيم
 وبلغت رسله الکرام وانا على ذلك من الشاهد
 اللهم لك الحمد ولك الجود ولك العز ولك الفخر
 ولك القدر ولك النعمة ولك العظمة ولك
 الرحمة ولك المهابة ولك السلطان ولك البهاء
 ولك الامتنان ولك التسبيح ولك التقدير ولك
 التکميل ولك التكميل ولك ما يرى ولك ما
 لا يرى ولك ما فوق السموات العلى ولك ما تحت
 الثرى ولك الارضون السفلى ولك الآخرة والاولى
 ولك ما ترضى به من الشاء والمحمد والشكر
 والنعمة اللهم صل على خير نبي امينك على وجهك
 والقوى على امرك والطامع في سمواتك ومحال كراماتك
 المحجل لك لما نك الناصر لانبياك المسمى بعدك

ان الذين عند الله
 الاسلام

الحال

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَلْقِكَ
 وَالْمُسْتَغْفِرِينَ لَأَهْلِ طَاعَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 إِسْرَافِيلَ حَامِلِ عَرْشِكَ وَصَاحِبِ الصُّورِ الْمُنْتَظَرِ لَأَمْرِكَ
 وَأَوْجِلِ الشُّفُوعِ مِنْ خِيفَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عِزِّ رَافِيلَ
 قَابِضِ أَرْوَاحِ جَمِيعِ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حَمَلَةِ
 الْعَرْشِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَى مَلَائِكَةِ الْكَرَامِ لَأَهْلِ النَّارِ
 عَلَى عَمَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى سَفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ الطَّيِّبِينَ
 وَعَلَى تَائِبِيكَ كُنْتَ الْكَلَامِ الْكَائِبِينَ وَعَلَى مَلَائِكَةِ الْجَنَانِ
 وَخَزَنَةِ الْبَيْزَانِ وَمَلَائِكَةِ الْوُتِّ وَالْأَقْوَانِ يَا ذَا الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ بِدَعْوَةِ طَرَبِكَ النَّبِيِّ
 أَرْسَلْتَهُ يُجُودُ مَلَائِكَتِكَ وَأَجْتَمَعَتْ جَنَّتِكَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى أَوْلِيائِهِمْ وَأَوْلِيَاءِ الْمُطَهَّرِينَ مِنَ الرِّجْسِ الْمُصَفَّاءِ مِنَ
 النَّبِيِّ الْمُضَلَّةِ مِنَ الْإِنْسِ الْمُرْدَةِ بَيْنَ مَحَالِ
 الْقُدْسِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى هَابِيلَ وَشِيثَ وَإِدْرِيسَ
 وَنُوحَ وَهُودَ وَصَالِحَ وَإِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 وَيُوسُفَ وَالْأَسْبَاطَ وَلُوطَ وَشُعَيْبَ وَأَيُّوبَ وَمُوسَى
 وَهَارُونَ وَيُوشَعَ وَمِيثَاوَا وَخُضْرَةَ ذِي الْقُرْنَيْنِ وَيُونُسَ
 وَالْإِسْمَاعِيلَ وَذِي الْكُفْلِ وَطَالُوتَ وَدَاوُدَ
 سُلَيْمَانَ وَزَكَرِيَّا وَشُعْيَا وَيَحْيَى وَتُورَخَ وَمَتَّى
 وَارْمِيَا وَجَعْفُوقَ وَدَانِيَالَ وَعِزِّيْرَ وَعِيسَى وَشُعُونَ

عَرْشِكَ ذر

سَكْرَتِهِ ذر

الدَّسْرِ

١٧
وَقَدْ وَضَعْتُ

وَجَرَّ جَيْسَ وَخَارِيتَيْنِ وَالْأَتْبَاعِ وَخَالِدٍ وَخُظَلَمَةَ وَلِقَائِهِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآزَمِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ
 وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَ
 رَحِمْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ
 مُجِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَوْصِيَاءِ وَالسَّعْدَاءِ وَ
 الشَّهَدَاءِ وَائِمَّةِ الْهُدَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ
 وَالْأَوْتَارِ وَالسَّيَّاحِ وَالْعُبَادِ وَالْمُخْلِصِينَ وَالزُّهَّادِ
 وَأَهْلِ الْجِدِّ وَالْإِجْتِهَادِ وَخُصَّصْ مُحَمَّدًا وَأَهْلَهُ
 بِنَبِيِّهِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَأَجْزَلِ كَرَامَاتِكَ
 وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ مَنِيَّ تَحِيَّةٍ وَسَلَامٍ وَأُزِدْهُ
 فَضْلًا وَشَرَفًا وَكَرَمًا حَتَّى تَبْلُغَهُ أَعْلَى دَرَجَاتِ
 أَهْلِ الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالرُّسُلَيْنِ وَالْأَفْضَلِ الْمُقَرَّبِينَ
 اللَّهُمَّ وَصِّلْ عَلَى مَنْ سَمَّيْتُ وَمَنْ لَمْ أَسْمِ مِنْ مَلَائِكَتِكَ
 وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ وَأَوْصِيَاءِكَ
 وَإِبْرَاهِيمَ وَآلِهِ وَأَوْصِيَاءَهُمْ وَأَجْعَلْهُمْ إِخْوَانِي فِيكَ وَأَعُوذُ بِكَ
 دُعَايَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ إِلَيْكَ وَبِكَرَمِكَ
 الْكَرَمِ وَبِحُجُورِكَ الْإِجْوَادِ وَبِرَحْمَتِكَ الرَّحْمَةِ
 يَا أَهْلَ طَاعَتِكَ إِلَيْكَ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِكُلِّ مَا
 سَأَلَكَ بِهِ أَحَدٌ مِنْهُمْ مِنْ مَسْأَلَةٍ شَرِيفَةٍ غَيْرَ مُرَدَّةٍ
 وَبِمَادَعُونَكَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ مُجَابَةٍ غَيْرِ مُخَيَّبَةٍ

يَا خَلِّ

يا الله يا رحمن يا رحيم يا حلیم يا كريم يا عظيم
يا جليل يا منیل يا جميل يا كافي يا وكيل يا مهيكل
يا مجيد يا خبير يا منير يا مبير يا منيع يا منيل
يا مجيل يا كبير يا قدير يا بصير يا شكور يا
بر يا طاهر يا ظاهر يا باهر يا باطن يا سائر
يا محيط يا مقتدر يا حفيظ يا مجتبر يا قريب يا
ورود يا حميد يا مجيد يا مبدي يا معيد
يا شهيد يا محسن يا مجمل يا منعم يا مفضل
يا قابض يا باسط يا هادي يا مرسل يا مرشد
يا مسدد يا معطي يا مانع يا دافع يا باقي
يا باقي يا خالق يا قهار يا قارب يا فتاح يا فتاح
يا منير يا منير يا منير يا منير يا منير
يا عطوف يا كافي يا شافي يا معافي يا مكافي يا وافي
يا مهين يا عزيز يا جبار يا متكبر يا سلام
يا مؤمن يا احد يا صمد يا نور يا مدبر يا فخر
يا وثر يا قدوس يا ناصر يا مؤنس يا باعث يا فار
يا عالم يا حاكم يا هادي يا متعالي يا مصور يا مسلم
يا متحجب يا قائم يا دائم يا عليم يا حكيم يا جواد
يا بارئ يا باذ يا ساد يا عدل يا فاضل يا ديان
يا حنان يا منان يا سمیع يا بديع يا خفي يا معين

يا مهيكل

يا زرق

بارئ

يا ناصر

يا ناشر يا غافر يا قديم يا سهل يا مبسر يا محي
يا يحيى يا نافع يا رازق يا مقدر يا مسبب يا معيش
يا مغني يا مقني يا خالق يا راض يا واحد يا صمد
يا جابر يا حافظ يا شديد يا غياث يا غاث يا
قابض يا مبسب يا مبين يا طاهر يا مجيب يا
مفضل يا مستجيب يا عادل يا بصير يا مؤمل
يا مسدي يا قارب يا وافي يا راسد يا ملك
يا رب يا مندل يا معز يا ماجد يا رازق يا ولي
يا فاضل يا من علا فاستعلى مكان بالمنظر الاعلى
يا من قرب فدنني وبعد فتأني وعلم السر واخفي
يا من اليه التدبير وله المقادير يا من العسير
عليه سهل يسير ويا من هو على ما يشاء قدير
يا مرسل الرياح يا فائق الاضباح يا باعث الازواج
يا ذا الجود والسماح يا ذا ما قدمنا يا ناشر
الاموات يا جامع الشتات يا رازق من يشاء
بغير حساب ويا فاعل ما يشاء كيف يشاء
يا ذا الجلال والاکدام يا حي يا قیوم يا حي
حين لا حي يا حي يا محيي النوف يا حي لا اله الا
انت بديع السموات والارض يا الهي وسيدى
صل على محمد وال محمد وادم محمد وال محمد وبارك على

يا سحان

التقدير

مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ لِمَا صَلَّيْتَ وَسَلَّمْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرْتَدُّ
 عَلَى آبَائِهِمْ وَالْأَبَاءِ مِنْكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَارْحَمْ ذُلِّي
 وَفَاقِي وَفَقْرِي وَانْفِرْ دِي وَوَصْدَتِي وَخُضُوعِي
 بَيْنَ يَدَيْكَ وَاعْتِمَادِي عَلَيْكَ وَتَضَرُّعِي إِلَيْكَ
 اَرْحَمَكَ دُعَاءُ الْخَاضِعِ الدَّلِيلِ الْخَاشِعِ الْخَائِفِ لِلشَّقِيقِ
 الْبَائِسِ الْمُهِنِ الْحَقِيرِ الْجَائِعِ الْفَقِيرِ الْعَائِدِ السَّجِدِ
 الْمُقِرِّ بِذَنْبِهِ الْمُسْتَغْفِرِ مِنْهُ الْمُسْتَغْنِ لِرَبِّهِ دُعَاءُ
 مَنْ أَسْلَمَتْهُ نَفْسُهُ وَرَفَضَتْهُ أَحِبَّتُهُ وَعَظَّمَتْ
 فَجَّعَتْهُ دُعَاءُ جَرَّاقٍ حَزِينٍ ضَعِيفٍ مَهِينٍ بَائِسٍ
 مُسْكِينٍ بِكَ مُسَجِّمٍ اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ يَا نَاكَ مَلِيكَ وَ
 أَنْتَ مَا أَتَشَاءُ مِنْ أَمْرِ يَكُنْ وَأَنْتَ عَلَى مَا أَتَشَاءُ قَدِيرٌ
 وَأَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ هَذَا الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالْبَلَدِ
 الْحَرَامِ وَالرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَالشَّيْءِ الْوَظَامِ وَبِحَقِّ
 نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ يَا مَنْ وَهَبَ لِأَدَمَ شَيْئًا
 وَلَا يَرْهَقُهُمُ انْتِعِيسُكَ وَإِسْحَاقُ وَيَا مَنْ رَدَّ يُوْسُفَ عَلَى
 يَفْعُوْبٍ وَيَا مَنْ كَشَفَ بَعْدَ الْبَلَاءِ ضُرَّ ابْنِ أَبِي تَوْبٍ يَا أَرَادَ
 مُوسَى عَلَى أَمْرِهِ وَيَا أَرَادَ الْخَضِرَ فِي عِلْمِهِ وَيَا مَنْ وَهَبَ
 لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ وَلِزَكَرِيَّا يَحْيَى وَلِرَبِّيعِيسَى يَاقُوتَ
 بِنْتِ شُعَيْبٍ وَيَا كَافِلَ وَلَدِ مُوسَى أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا وَ

حرثی

سکون

اُمّ

محرر

وَتَجَبَّرَ لِي مِنْ عَذَابِكَ وَتُجِبْ لِي رُضْوَانَكَ وَأَمَانِي
 وَإِحْسَانَكَ وَغُفْرَانَكَ وَجَنَانَكَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَفْعَلَ
 عَنِّي كُلَّ حَلَقَةٍ بَيْنِي وَبَيْنَ مَنْ يُوَدُّنِي وَتَفْتَحَ
 لِي كُلَّ بَابٍ وَتُلَيِّنَ لِي كُلَّ صَعَبٍ وَتُسَهِّلَ
 لِي كُلَّ عُسْرٍ وَتُخَفِّرَ عَنِّي كُلَّ نَاطِقٍ بِشَرٍّ
 وَتَكْفِيَ عَنِّي كُلَّ بَاغٍ وَتَكْتُمَ لِي كُلَّ عَدُوٍّ
 لِي وَحَاسِدٍ وَتَمْنَعَ مِنِّي كُلَّ ظَالِمٍ وَتَكْفِيَنِي
 كُلَّ عَائِقٍ يَحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ وَلَدِي وَبِحَاوِلِ أَنْ يُفَرِّقَ
 بَيْنِي وَبَيْنَ طَلْعَتِكَ وَبَيْنَ طِينِي عَنْ عِبَادَتِكَ يَا مَنْ أَحْمِ
 الْحَيَّ الْمَقْرُونِ وَقَهْرُ عَاشَةِ الشَّيَاطِينِ وَأَذَلَّ رَقَا
 الْمُتَجَبَّرِينَ وَرَدَّ كَيْدَ السُّلَاطِينِ عَنِ الْمُسْتَضْعَفِينَ
 أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلَى مَا أَتَشَاءُ وَتَسْهِيْلِكَ لِمَا أَتَشَاءُ
 كَيْفَ تَشَاءُ أَنْ تَجْعَلَ قَضَاءَ حَاجَتِي فِيمَا أَتَشَاءُ
 بِسَ بَعْدَ بَرٍّ وَبِهَلُوها وروی خود بر جان بگذار و بگو
 اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ أَمَنْتُ فَأَرْحَمْ ذُلِّي وَفَاقِي
 وَاجْتِهَادِي وَتَضَرُّعِي وَمُسْكِنَتِي وَفَقْرِي إِلَيْكَ
 يَا رَبِّ بِسَ حَضْرَتِ فَرَسِ كَرَمِ كَرَامِ ابِ ارزیده ات
 بیرون آید اگر چه بقدر هر کسی بوده باشد که آن
 علامت اجابت دعاست و در روایت دیگر وارد شده
 است که در سجده این دعا بخواند اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَ

خلقة بینی

سوره

حاجه

تجمل

وَبِكَ اَمْنْتُ فَادْحَسْ زُلِّي وَخُضُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ
 وَفَقْرِي وَفَاقَتِي إِلَيْكَ وَارْحَمْ انْفِدَارِي وَخُشُوعِي
 وَاجْتِهَادِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَوَكَّلْ عَلَيْكَ اللَّهُمَّ بِكَ
 اسْتَفْتِجْ وَبِكَ اسْتَنْجِ وَبِحَمْدِ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
 وَأَتَوَجَّهْ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ سَهِّلْ لِي كُلَّ حَزُونَةٍ
 وَذَلِّلْ لِي كُلَّ صُعُوبَةٍ وَأَعْطِنِي مِنَ الْخَيْرِ الْكَثْرَ
 مِمَّا أَرْجُو وَغَافِلِي مِنَ الشَّرِّ وَاصْرِفْ عَنِّي السُّوءَ
 بروایت دیگر صد مرتبه در سجده بگوید یا قاضی حاجی
 الطَّالِبِينَ اقْضِ حَاجَتِي بِطُفُفِكَ يَا خَفِيَ الْأَلْطَافِ
 و در روایت معتبر وارد شده است که مادر داور حضرت
 عرض کرد که ای سید و آقای من ایاب این دعا را در غیر
 ماه رجب میتوان خواند حضرت فرمود بلی در روز غیر
 میتوان خواند و اگر موافق افتد که در جمعه باشد حاشا
 فان غنیشون مکر آنکه خدا او را می آرد و در هر ماه که باشد
 اگر ایام البیض آن ماه را روز بدارد و در روز یانزوم ایام
 بخواند بخوبی که ذکر کردم حاجتش برآورده میشود و در رو
 روایت وارد است که حضرت فرمود در روز عرفه و هر
 روز که این دعا را بخواند برآورده میشود **مؤلف گوید**
 که از این احادیث ظاهر میشود که در هر ماه که ایام البیض آنرا
 یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را روز بدارد و در روز

اللهم

دیگر
حاجت او

پانزدهم

یانزوم هم این عمل را بجا آورد بمطلوب فایز میگردد و در رو
 نیست اگر در روز عرفه و جمعه و سایر ایام متبرکه نیز این
 عمل را بدو روز و روزی بعمل آورد خوب باشد و اگر در غیر
 اشهر حرم که ذی القعد و ذی الحجه و محرم و ماه رجب است
 این دعا را بخواند بجای بخیر است و هذا الشهر الحرام بگوید
 بخیر است الشهر الحرام و هذا را ایندازد بهتر باشد **مؤلف**
 در بیان فضایل و اعمال نصف اخر ماه رجب است شیخ
 طوسی و دیگران رحمۃ الله علیهم گفته اند که در روز هجدهم
 این ماه ابراهیم پسر رسول خدا صلی الله علیه و آله از دنیا رفت
 پس حزن و اندوه و لعن بر آنجا که در این مصیبت شامت
 کردند مناسبست خصوصاً عایشه علیها اللعنه و این عیاش
 که یکی از محدثان شیعه است گفته است که حضرت فاطمه
 صلوات الله علیها در روز بیست و یکم ماه رجب بعالم قدس
 ارتحال نموده اگر چه خلاف مشهور است اما عن برهان
 وظالمات آن جگر کوشه حضرت رسالت که عده آنها
 عمر بن الخطاب علیه اللعنه و العذاب است و زیارت آنحضرت
 احتیاطاً مناسبست بخوبی که گذشت و شیخ مفیدین گفته است
 که در بیست و دوم این ماه مغویة علیه اللعنه بجهنم واصل
 شده است مسحبت است که این روز را روز دوازدهم
 این نعمت و در روز بیست و سیم این ماه خارجیان خیر

مذکور خواهد شد ان شاء الله

زهر الود بران مبارک حضرت امام حسن مجتبی صلوات الله
 علیه زدند زیارت آن حضرت ولعن بر ظالمان وقاتلان
 آنحضرت مناسبت و در روز نهم رجب و چهارم اینماه
 فتح خیبر بردست معجزه ای اسد الله الغالب علی بن ابیطالب
 جاری شد و رجب بردست آنحضرت کشته شد گفتند
 روزه این روز بشکراین نعمت و زیارت آنحضرت ^{مستحب}
 و شیخ علی بن حجر ذکر کرده است که شهادت حضرت امام موسی
 کاظم صلوات الله علیه در روز نهم رجب واقع
 شد اما احادیث بسیار در فضیلت این روز و ثواب
 روزه اش وارد شده است و روایتی نقل کرده اند از ابن
 بابویه و غیره که حضرت رسول صلی الله علیه و اله در روز
 نهم رجب مبعوث بر سالت شد و این مخالف شهر
 و احادیث بسیار است که بعد از این مذکور خواهد شد
 اما در فضیلت روزه اش شکی نیست چنانچه از حضرت
 امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که روزه اش کفاره دوست
 سال گناه است و بسند بسیار معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام
 مرویست که هر که روز نهم رجب و نهم ماه رجب را روزه بدارد
 حق تعالی روز او را کفاره هفتاد سال گناه گرداند
 و ایضا از آنحضرت منقول است که هر که روز نهم رجب و نهم
 ماه رجب را روزه دارد حق تعالی روز او را کفاره هشتاد

سال گناه گرداند و روز نهم رجب هفتم اینماه از جمله اعیان عظیمه
 است و روز نهم رجب که حضرت رسول صلی الله علیه و اله در آن روز
 بر سالت بر امت مبعوث گردید و جبریل علیه السلام بر پیغمبری بران
 حضرت نازل شد و شبش نیز شب بسیار مبارک است و
 بسندهای معتبر از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است
 که در ماه رجب شبی هست که بهتر است از برای مردم از آنچه
 اقیاب بران می باید و آن شب نهم رجب و هفتم اینماه است
 و در صبح آن شب حضرت رسول صلی الله علیه و اله بر سالت مبعوث شد
 و کسی که عبادت کند این شب را مثل اجر شصت سال عبادت
 خدا باو عطا فرماید پرسیدند که عمل این شب چیست فرمود
 که چون نماز خفتن کردی بخواب و هر وقت از شب که بیدار ^{شوی}
 خواه پیش از نصف شب و خواه بعد از آن بر خیز و دو رکعت
 رکعت نماز کن و بعد از هر دو رکعت سلام بگو و در هر رکعت
 بعد از حمد یک سوره از سوره های کوچک بعد از تسبیح را ^{تسبیح}
 بخوان و چون از همه فارغ شوی چنانکه نشسته سوره حمد و
 قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد
 و قل یا ایها الکافرون و انا انزلناه فی لیله القدر و ایزد الکریمی
 هر يك راهفت مرتبه بخوان پس این دعا را بخوان الحمد لله الذی
 لم یخلد و لکذا و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له
 ولی من الدل و کبر بن بکر الله انی اسألك

بِعَاقِدِ غُرَّتِكَ عَلَى أَرْكَانِ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ
 مِنْ كِتَابِكَ وَيَا شَيْدَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ
 وَذِكْرِكَ الْأَعْلَى الْأَعْلَى وَبِكَ لِمَاتِكَ التَّامَاتِ
 كُلُّهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ فِي
 مَا أَنْتَ أَهْلُهُ بِسُوءِ حَاجَتِ كَرَاهِي بَطْلِبُ كَرَاهِي بَطْلِبِي
 مُسْتَجَابٌ مِثْلُ مَنْكَرٍ حَرَامِي بَطْلِبِي يَا قَاطِعَ رَحِمِي يَا
 هَالِكُ جَمْعِي أَوْ مَوْثِقُ رَاطِلِي كُنْ وَرِزْقِي رَازِقِي بَدَارِ
 كَرَامَتِي تَوْحِيدِي مِثْلُ بَرَزِي كَسَالِ وَبَسْمِ مَعْبَرِ
 دِيكَرِ أَهْلِ حَضْرَتِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْقُولٌ سِتُّ كَرْتِ
 بِسْتِ وَهَفْتَمِ رَجَبِ هَرِ قَتِ شَبِّ كَرَامَتِ دَوَارِ كَرْتِ
 بِجَاوَرِ دَرِ هَرِ رَكْعَتِ بَعْدَ زُورِ حَمْدِ بَارِ مَرْتَبِ سَوِّ
 قَلِّ عَوْدِ بَرِّ الْفَلَقِ وَقَلِّ عَوْدِ بَرِّ النَّاسِ وَقَلِّ هُوَا لِدِ
 بَخْوَانِ وَجُونِ أَرْوَازِ رَكْعَتِ نَارِغِ شَوِي دَرْ هَمَانِ مَكَانِ جَا
 مَرْتَبِ بَكْوَالِ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ
 وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِسُوءِ حَاجَتِ كَرَاهِي بَطْلِبُ
مؤلف گوید که هر یک از این دو روایت که عمل کند خوبست
 و اگر هر دو را بکند بهتر است و اگر نماز شب نصف رجب را بکند
 صحیح مذکور شد در این شب بجا آورد خوبست و در آن روایت
 وارد شده است که در این شب نیر بجا آوردند و شیخ طوسی علیه السلام
 گفته است که غسل در این شب مستحب است و زیارت حضرت رسول
 و حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیهما و در این شب

و این دعا

و این دعا

و این دعا نیز وارد شده است که در این شب بخواند اللهم انی اسألك
 بِالْحَمْلِ الْأَعْظَمِ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ مِنَ الشَّهْرِ الْكَرِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا أَنْتَ بِمِثْلِ الْعِلْمِ بِأَمْنٍ بَعْدَ مَا لَا يَعْلَمُ اللَّهُ بَارِكْ لَنَا فِي
 لَيْلَتِنَا هَذِهِ الَّتِي بَشَّرَكَ الرَّسَالُ بِفَضْلِنَا وَبِكِدَامَتِكَ
 أَجَلَتِنَا وَبِالْحَمْلِ الشَّرِيفِ وَالسَّيِّدِ اللَّطِيفِ وَالْعَنْصُرِ
 الْعَفِيفِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ
 أَعْمَالَنَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي سَائِرِ اللَّيَالِي مَقْبُولَةً
 وَذُنُوبَنَا مَغْفُورَةً وَحَسَنَاتِنَا مَكْتُورَةً وَ
 سَيِّئَاتِنَا مَسْئُورَةً وَقُلُوبَنَا بِحَسَنِ الْقَوْلِ مَسْرُورَةً
 وَأَرْزَاقَنَا مِنْ لَدُنْكَ بِالْكَثْرِ مَدْرُورَةً اللَّهُمَّ
 أَنْتَ تَرَى وَلَا تَرَى وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَأَنْتَ
 إِلَيْنَا الرَّجْعِي وَالنَّتْ هِي وَأَنْتَ لَكَ الْمَاءَةُ وَالْحَمِيَا
 وَأَنْتَ لَكَ الْأَخِيَّةُ وَالْأَوَّلَى اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ
 بِكَ أَنْ نَذَلَّ وَنَحْزَى وَأَنْ نَأْتِيَ مَا غَضَبَتْهُ اللَّهُمَّ
 إِنَّا نَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَنَسْتَعِذُّ بِكَ مِنَ النَّارِ فَاغْدُ ثَابِتُهَا
 بِقُدْرَتِكَ وَتَسْأَلُكَ مِنَ الْخَوَارِجِ فَإِنَّ قَنَابَتَكَ وَبَعْدَ أَوْعِ
 أَرْزَاقِنَا عِنْدَ كِبَرِ سِنَانِ وَأَحْسَنَ أَعْمَالِنَا عِنْدَ اقْتِرَابِ أَجَالِنَا وَأَطْلُ
 فِي طَاعَتِكَ وَبِقُرْبِكَ إِلَيْكَ وَبِحُطْمِ غَدْرِكَ وَبِزَلْفِ لَدُنْكَ أَعَارِنَا
 وَأَحْسَنَ فِي جَمِيعِ أَعْمَالِنَا وَأُمُورِنَا مَعْرِفَتَنَا وَلَا تَكُنْ إِلَّا وَاحِدٌ مِنْ
 خَلْقِكَ فَيَمُوتَ عَلَيْنَا وَتَفْضَلَ عَلَيْنَا جَمِيعَ خَوَارِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

أَحْلَلْنَا اللَّهُمَّ وَأَنَا
 سَأَلْتُكَ بِالنَّبِيِّ الشَّرِيفِ

الْقَوْلُ

فَا نَقِدْ نَاهِ

وَالْبَابُ الْبَائِسُ وَالْبَائِسُ فِي جَمِيعِ أَخْوَانِ الْمُؤْمِنِينَ فِي جَمِيعِ مَسَائِلِنَا
 لَا تَفْسُدْنَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا سَأَلْنَاكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَمَلَائِكَتِكَ
 الْقَدِيمَةِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُفَقِّرَ لَنَا الذِّهْنَ الْعَظِيمَ إِنَّهُ
 لَا يُغْفَرُ الْعَظِيمُ إِلَّا بِالْعَظِيمِ اللَّهُمَّ وَهَذَا جَبَلُكُمْ الَّذِي أَنْ تَسْأَلَ أَوَّلَ
 أَشْهُرِ الْحَرَمِ أَنْ تَسْأَلَ بَيْنَ يَدَيْكَ فَلَا تُخْذِلْنَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
 بِرَبِّهِ وَبِأَسْمَائِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِ الْأَكْبَرِ الَّذِي خَلَقْتَهُ
 فَاسْتَقَرَّ فِي ظِلِّكَ فَلَا يُخْرِجُ مِنْكَ إِلَّا غَيْرَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ
 أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَأَنْ تُجْعَلَ بَيْنَ الْعَالَمِينَ فِيهِ طَاعَتِكَ وَالْإِلَهِيَّةِ
 فِيهِ تَقَاتُكَ اللَّهُمَّ هَذَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَاجْعَلْ قَبْلَتَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ
 مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظِلِّكَ وَتِلْكَ خَيْرُ قَائِلٍ حَسْبَا وَنَعِمَ الْوَكِيلُ اللَّهُمَّ قُلْنَا
 مُطْلِقِينَ مُنْجِينَ غَيْرَ مَقْضُوبٍ عَلَيْنَا وَلَا ضَالِّينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي سَأَلْتُكَ بِرَأْسِ مَقَرَّتِكَ وَبِوَجْهِ رَحْمَتِكَ السَّامَةِ
 مِنْ كُلِّ أَلَمٍ وَالْفَيْتَةِ مِنْ كُلِّ رَوْفٍ بِالْجَنَّةِ وَالنَّجَاةِ مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ
 دَعَاكَ الدَّاعُونَ وَدَعْوَتَكَ وَسَأَلَكَ السَّائِلُونَ وَسَأَلْتُكَ وَطَلَبْتُ
 إِلَيْكَ الطَّالِبُونَ وَطَلَبْتُ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُنْتَقَى وَالرَّجَاءُ وَإِلَيْكَ
 مَنْ هِيَ الرُّغْبَةُ وَالرَّغْبَاءُ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْيَقِينِ فِي قُلُوبِي
 وَالنُّورِ فِي بَصَرِي وَالصِّحَّةِ فِي صَدْرِي وَذِكْرَكَ فِي الذِّهْنِ وَالنَّهَارَ عَلَى لِسَانِي
 وَرِزْقًا وَسَعَادَةً مُمْتَنَةً وَلَا تَحْطُورْ فَإِنَّ قُرْبِي وَبَارِكْ لِي فِي مَا رَزَقْتَنِي وَاجْعَلْ
 غِنَايَ فِي نَفْسِي وَرِغْبَتِي فِي مَا لَدُنْكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِرَحْمَتِكَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّهُ هَدَانَا لَوْلَا أَنَّهُ هَدَانَا لَوْلَا أَنَّهُ هَدَانَا

مَلَائِكَتِكَ

صد مرتبه

۲۳
 و در روز نهم

صد مرتبه پس سراف سجد و بگوید یا ارحم الراحمين اني قد صدقتك يا محمد
 واعتمدت عليك بمسئلتني وتوجهت اليك يا ارحم الراحمين وسألتني يا ارحم الراحمين
 انفعنا بحجهم وارزنا ما وردهم وارزقني ما افقهم وادخلنا الجنة في زمرة من يحبك
 و در روز نهم و هفتم غسل سنت است و روز نهم اش فضیلت
 بسیار دارد و بسندهای معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است
 که روز نهم است برادر است با روز هفتاد سال و بر ولایت دیگر
 و این منقول است که حسن بن راشد از حضرت صادق علیه السلام سوال کرد
 که ای غیر عیدهای مشهور عیدی هست حضرت فرمود بلی فرمود
 و فاضلتر همه روز نهم است که حضرت رسالت صلی الله علیه و آله بر سبب
 مبعوث گردیدن است و آن پست و هفتم ماه رجب است باید که
 روز نهم بداری و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستی و زیارت
 حضرت رسول و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیهما در این روز
 منقول است و نماز این روز بطرق مختلفه وارد شده است و اکثره
 که بیشتر از نوزول باید کرد و از اکثر احادیث ظاهر میشود که در هر وقت
 روز که بکنند خوب است و بسند معتبر از زبان بن الصلت منقول است
 که چون حضرت امام محمد تقی صلوات الله علیه بغداد تشریف آوردند
 در روز نهم نصف رجب و روز نهم و هفتم روز نهم داشتند و جمیع
 ملازمان و اصحاب خود را امر فرمودند که این دو روز را روز نهم
 بدارند و در هر یک دو اذنه رکعت نماز بکنند یعنی هر دو رکعت
 یک سلام و هر رکعت با حمد و هر سوره که خواهد بکنند و چون از
 فارغ شوند سوره حمد و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و
 قل اعوذ برب الناس هر یک را چهار مرتبه بخوانند پس چهار مرتبه بگوید

اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا بِنِجَارِ مَرْتَبِهِ بَكُونِيدَ لَا أُشْرِكُ
 بِرَبِّي أَحَدًا وَبِسْمِ مَقْبَرِهِ يَكْرَاهُ حَضْرَتِ صَاحِبِ الْأَمْرِ صَلَاتِ
 اللَّهُ عَلَيْهِ مَنْقُولَتْ كَرْدَرِ اَيْنِ رُوْزِ وَازَرْدَه رَكَعَتْ بِجَامِي اُوْرِي وَ
 هَرِ رَكَعَتْ بَعْدَ از حَمْدِ سُوْرَةِ كِه مِيْشُرُوْدُ مِيْخَوَانِي وَبَعْدَ از هَرِ رَكَعَتْ
 سَلَامُ مِيْكَوِي وَ اَيْنِدَعَارِ اِيْمُوَالَةِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَخْشُ وَلَدًا
 وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ شَرِيْكَ فِي الْمَلَكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ
 وَكَبِّرُهُ تَكْبِيْرًا اِلْعَدْنِي فِي مَدَنِي يِلصَاحِي فِي شِدْقِي
 يَا وَلِيَّتِي فِي قِسْمَتِي اِلْعِيَاثِي فِي رُغْبَتِي يَا نَجَاحِي فِي حَاجَتِي
 يَا حَاطِظِي فِي غِيْبَتِي يَا كَالِمِي فِي وَصْدَتِي يَا اَنْبِيَّ فِي وَحْشَتِي
 اَنْتَ السَّائِرُ عَوْرَتِي فَلَاكُ الْحَمْدُ وَاَنْتَ الْمَقْبِلُ عَثْرَتِي فَلَاكُ الْحَمْدُ
 وَاَنْتَ الْمُنْعِشُ صِرْعَتِي فَلَاكُ الْحَمْدُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاِلْحَمْدُ
 وَاَسْتَرْعُوْنِي وَاَمِنْ رَوْعَتِي وَاَقْنِي عَثْرَتِي وَاَضْفَحْ
 عَنْ جُرْحِي وَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِي فِي اَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَنْ
 الصَّدَقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُوْنَ وَچُونِ اِنْغَاوَرْدَعَاوَانِ
 شَوِي سُوْرَةِ حَمْدِ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ اَحَدٌ وَقُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَقُلْ
 اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ وَقُلْ اِيْتَا الْكَافِرُوْنَ وَاَنَا اَنْزَلْنَاهُ وَاِيْتَرِ
 اَلْكُذٰبِي هَرِيْكَ رَاهِفَتْ مَرْتَبَهُ مِيْخَوَانِي بِسْ هَفْتِ مَرْتَبَهُ مِيْكَوِي لَا
 اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ اَكْبَرُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اَوَّلَ
 وَلَا اٰخِرَةَ اِلَّا بِاللّٰهِ بِسْ هَفْتِ مَرْتَبَهُ مِيْكَوِي اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي
 وَلَا اُنْشُرُكَ بِهِ شَيْئًا بِنِجَارِ خَوَاهِي اَزْ خُدا بَطْلَبِ وَبِسْمِ

۷۴

معتبر دیگر از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقولست که سَنَسَّ
این دعا را در روزی که نخواستند یامَنُ اَمْرًا بِالْعَفْوِ وَالتَّجَاوُزِ
وَضَمَّنَ نَفْسَهُ الْعَفْوُ وَالتَّجَاوُزُ يَامَنُ عَنِّي وَتَجَاوَزْ
اعْفُ عَنِّي وَتَجَاوَزْ عَنِّي يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ وَقَدْ كَدَى
الطَّلَبُ وَاعْيَتِ الْحِيلَةُ وَالْمَذْهَبُ وَدَرَسَتِ الْأُمَالُ
وَانْقَطَعَ الرَّجَاءُ الْأَمْنُكَ وَحَدَّثَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ إِنِّي جَدُّ
سُبُلِ الطَّلِبِ إِلَيْكَ مُشْرَعَةٌ وَمَنَاهِلُ الرَّجَاءِ لَدَيْكَ
مُتَرَعَةٌ وَأَبْوَابُ الدُّعَاءِ مِنْ رِغَاكَ مُفْتَحَةٌ وَالْإِسْتِعَانَةُ
لِيَنْ اسْتِعَانَتِكَ مُبَاحَةٌ وَاعْلَمْ أَنَّكَ لِلدَّاعِيكَ بِمَوْضِعِ
إِجَابَةٍ وَلِلصَّارِخِ إِلَيْكَ بِمَرَضٍ إِغَاثَةٍ وَأَنَّ فِي الْإِنْفِ
إِلَى جُودِكَ وَالضَّمَانِ بِعِدَّتِكَ عَوَاضًا مِنْ مَنَعِ الْبَاطِلِينَ
وَمِنْ دُوحَةِ عَمَّانِي أَيْدِي الْمُسْتَائِرِينَ وَأَنَّكَ لَا تَحْتَجِبُ
عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ تَحْجُبَهُمُ الْأَهْمَالُ دُونَكَ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ
أَفْضَلَ زَادِ الرِّضَا إِلَيْكَ غَيْرُ ارَادَةٍ وَقَدْ نَاجَاكَ بِغَيْرِ
الْإِرَادَةِ قُلِي فَاسْأَلْكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا رَاجٍ
بَلَفَتْهُ أَمَلُهُ أَوْ صَارِخٍ إِلَيْكَ اعْتَنَتْ صَرْخَتَهُ أَوْ مَلْهُوفٍ
مَكْرُوبٍ فَرَجَتْ عَنْ قَلْبِهِ أَوْ مُذْنِبٍ خَاطَى الْغَفْرَ
لَهُ أَوْ عَاثًا أَلَمْتَ بِقَمَاتِكَ عَلَيْهِ أَوْ فَقِيرًا أَرْجَيْتَ غِنَاهُ
وَلِلَّهِ الدُّعْوَةُ عَلَيْكَ حَقٌّ وَعِنْدَكَ مَنَازِلُ الْأَصْلِيَّةِ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَوَضِئَتْ حَوَالِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَهَذَا

خارج

رَجَبُ الْمُحِبِّ لِلَّهِ الَّذِي أَكْرَمَ تَنَابُهِهِ أَوَّلَ أَشْهُرِ الْحُدُومِ
 وَأَكْرَمَ تَنَابُهِهِ مِنْ بَيْنِ الْأَسْمَاءِ بِأَذَى الْجُودِ وَالْكَرَمِ
 فَاسْأَلْكَ بِهِ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِ
 الْأَكْرَمِ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فِي ظِلِّكَ فَلَا يُخْجِجُ
 مِنْكَ إِلَى غَيْرِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِ
 وَتَجْعَلَنا مِنْ الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَالْإِمْلِينَ فِيهِ
 لِشَفَاعَتِكَ اللَّهُمَّ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَاجْعَلْ مَقِيلَنَا
 عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظِلِّيلٍ فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْكَفِيلُ
 وَالسَّلَامُ عَلَى عِبَادِهِ الْمُصْطَفَيْنِ وَصَلَوَاتُكُمْ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ
 اللَّهُمَّ وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَبَكَرْتَهُ
 جَلَّلْتَهُ وَبِالْمَنْزِلِ الْعَظِيمِ مِنْكَ أَنْزَلْتَهُ وَصَلَّ عَلَى مَنْ فِيهِ
 إِلَى عِبَادِكَ أَرْسَلْتَهُ وَبِالْحِجْلِ الْكَبِيرِ أَهْلَكْتَهُ اللَّهُمَّ
 عَلَيْهِ صَلَواتُكُمْ دَائِمَةً تَكُونُ لَكُمْ شُكْرًا وَكَفَّارَةً وَأَعْلَى
 لَنَا مِنْ أَمْرِ نَابِرٍ وَأَخْتِمْ لَنَا بِالسَّعَادَةِ إِلَى مُتَمِّهِ أَجَالِنَا
 وَقَدْ قَبِلْتَ الْيَسِيرَ مِنْ أَعْمَالِنَا وَبَلَّغْتَنَا بِرَحْمَتِكَ أَفْضَلَ
 أَمَانِنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَبَسْمِ اللَّهِ وَبَسْمِ اللَّهِ وَبَسْمِ اللَّهِ وَبَسْمِ اللَّهِ
 كَهْرُكُمْ وَبَسْمِ اللَّهِ وَبَسْمِ اللَّهِ وَبَسْمِ اللَّهِ وَبَسْمِ اللَّهِ وَبَسْمِ اللَّهِ
 كَنَاهُ أَوْ كَرَدُ وَبَسْمِ اللَّهِ وَبَسْمِ اللَّهِ وَبَسْمِ اللَّهِ وَبَسْمِ اللَّهِ وَبَسْمِ اللَّهِ
 كَنَاهُ أَوْ بَلَدُ وَبَسْمِ اللَّهِ وَبَسْمِ اللَّهِ وَبَسْمِ اللَّهِ وَبَسْمِ اللَّهِ وَبَسْمِ اللَّهِ

کناهان گذشته و آید و او را یازده روز در روز آخر نماز مسلمان است
 است بخوبی که در اول مذکور شد و اگر احتمال نقصان یا باشد
 در روز بیست و نهم احتیاطاً بکند و در رکعت دعوات از برای
 شب این ماه نماز مخصوصی که کرده اند چون سندی معتبر بنظر
 نرسید نخواستم ایراد نمایم و چون بسیار مشهور است ایراد منایم
 بر سبیل اجمال و اگر کسی بقصد آنکه مطلق صلوة خوبت بکند بنیت
شب اول سی رکعت در هر رکعت بعد از حمد سه مرتبه تجید یعنی قل یا
 ایها الکافرون و سه مرتبه توحید یعنی قل هو الله احد **دوم** ده رکعت
 با حمد و تجید **سیم** ده رکعت با حمد و پنج مرتبه سورۃ اذا جاء نصر الله
 در هر رکعت **چهارم** صد رکعت در هر دو رکعت در اول بعد از حمد
 قل اعوذ برب الفلق و در دوم بعد از حمد قل اعوذ برب الناس
پنجم شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد هفت نوبت ایتة الکرسی
ششم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد توحید و معوذتین
 هر یک سه مرتبه و بعد از نماز ده مرتبه صلوات و ده مرتبه تسبیح
 اربع **هشتم** بیست رکعت در هر رکعت یک حمد و هر یک از چهار
 قل سه مرتبه **نهم** دو رکعت با حمد و پنج نوبت الهیکم الکافر **دهم** دوازده
 رکعت بعد از غروب با حمد و سه مرتبه توحید یا **یازدهم** دوازده رکعت با حمد
 و دوازده مرتبه ایتة الکرسی **وزدهم** دو رکعت با حمد و اید من الرسول
 ده مرتبه **بیندهم** ده رکعت در هر دو رکعت در رکعت اول بعد از حمد
 سورۃ العادیات و در دوم سورۃ الهکم الکافر **چهارم** سی رکعت

در هر رکعت بعد از حمد سوره توحید و ایت قل انا انشئکم تا آخر سوره
پانزدهم و شانزدهم و هجدهم هر رکعت با حمد و سوره مرتبه سوره حمد
 در هر رکعت **هجدهم** دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد توحید
 و معوذتین هر یک ده مرتبه **نوزدهم** چهار رکعت در هر رکعت بعد از
 حمد پانزده مرتبه توحید و ایت الکرسی **بیستم** دو رکعت در هر رکعت سوره
 حمد و پنج مرتبه انا انزلناه **سی و یکم** شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد
 ده مرتبه انا اعطیناک الکون و ده مرتبه توحید **سی و دو** هشت رکعت در
 هر رکعت ده مرتبه سوره حمد و هفت مرتبه قل ایاها الکافرون و بعد از
 فارغ شدن ده مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و ده مرتبه استغفار **سی و سه**
 دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سوره و اقصی **سی و چهارم**
 چهل رکعت در هر رکعت بعد از حمد ایه امن الرسول و سوره توحید
 یک مرتبه **سی و پنجم** پست رکعت در میان نماز شام و خفتن
 در هر رکعت حمد و ایه امن الرسول و سوره توحید یک مرتبه **سی و ششم**
 دوازده رکعت در هر رکعت بعد از حمد چهل مرتبه توحید **سی و هفتم**
و بیست و هفتم و بیست و نهم و از ده رکعت و در هر رکعت بعد از
 حمد ده مرتبه سوره اعلی و ده مرتبه انا انزلناه و بعد از تمام کردن رکعت
 صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و صد مرتبه استغفار **سی و هشتم**
 ده رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید و در هر یک از این
 نمازها ثوابهای بسیار مذکور است و بنا بر عدم اتمام بر سبب نیکو
 نکردم و جمیع نوافل که مذکور میشود هر دو رکعت بیک سلام است و

بعضی که طولی دارد و میان نماز شام و خفتن واقع میشود
 است و باید بعد از داخل شدن وقت خفتن واقع شود که
 خالی از اشکالی نیست لهذا نماز مشهور شب را غایب در این رساله
 ایراد ننموده ام با آنکه از طریق عامه نقل شده است و معتبر نیست
باب دوم در بیان فضایل و اعمال ماه مبارک شعبان
 و ایام و لیالی آنست و در آن نیز پنج فصل است **فصل اول**
 در بیان فضیلت این ماه است و ثواب روزه اش بدانکه فضل
 شعبان زیاده از ماه رجب است و منسوبیت بحضرت میسر
 اینصالحی الله علیه و آله چنانچه منقولست از حضرت صادق علیه السلام
 که چون حضرت رسول صلی الله علیه و آله ماه شعبان را مشاهده
 مینمود امر میفرمود ندا کنند که ندا کنند در میان مردم که ای
 مدینه من رسول از جانب رسول خدا بسوی شما میفرماید که شعبان
 ماه منست خدا رحمت کند کسی را که یاری کند من را در ماه من
 پس حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه فرمود که از روزی که
 ندای منادی آن حضرت را شنیدم روزه شعبان را ترک نکردم و
 تا زنده ام ترک نخواهم کرد انشاء الله تعالی و فرمود که روزه ماه شعبان
 و ماه رمضان تو برایت از جانب خدا برای جمیع گناهان و ایضا
 از ام سلمه منقولست **صلوات الله علیه** که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 هیچ ماه را تمام روزه نمیداشت مگر ماه شعبان که آن را وصل میکرد
 بماده رمضان و ایضا منقولست که از آن حضرت سوال کردند که

کدام روزه از روزه های سنت افضل است فرمود که روزه شعبان
 برای عظیم ماه رمضان و از حضرت امام محمد باقر ع مقولست
 که حضرت رسول ص شعبان را روزه میداشت و وصل میکرد
 بماء رمضان و میفرمود که هر دو ماه خداست و روزه هر
 کفاره گناهان گذشته و آینده است و ایضا از حضرت باقر ع
 مقولست که هر که ماه شعبان را روزه دارد او را پاک گرداند
 از هر لغزشی و از قتمهای معصیت و قتمهای در وقت غضب
 و از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله مقولست که ماه
 شعبان ماهیست شریف و آن ماه منست و حاملان عرش الهی
 آنرا عظیم مینمایند و حق محبت آنرا می شناسند و آن ماهیست
 که زیاد میشود در آن روزهای بنزدکان از برای ماه رمضان
 و زینت میکنند در آن بهشتها را و آنرا شعبان نام کرده اند برای
 آنکه متشعب و بسیار میکند در آن روزهای مؤمنان و حسن
 در آن ماه مضاعف میکند هفتاد برابر و گناه در آن پست
 میکند و دوارزین میشود و اعمال خیر در آن مقبول میکند و وظایف
 جبار نظر میکند بسوی روزه داران و عبادت کنندگان انبیا
 بر مباحات میکند بایشان با طاعت عرش بر فضیلت
 روزه و روزه انبیا انعقد فرمود که ذکرش موجب تطویل کلام است
 و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام مقولست که روزه شعبان
 ذخیره بنده است از برای روز قیامت و هر بنده که در شعبان

روزه بسیار بکیرد البتة حق تعالی امر معیشت او را با صلاح آورد و گناه
 کند دشمنان او را و کثر ثوابی که به روزه دار روزی شعبان
 میدهند آنست که بهشت از برای او واجب گردد و بسنده
 معتبر از آنحضرت مقولست که حضرت رسول ص فرمود که شعبان
 ماه منست و رمضان ماه خداست پس هر که یکروز از ماه من
 روزه بدارد من شفیع او باشم در قیامت و هر که دو روز از ماه
 من روزه بدارد گناهان گذشته او آمرزیده گردد و هر که سه
 روز از ماه من روزه بدارد او را ندا کنند که عمل را از سر کنی
 هیچ گناه نداری و بسند عالی از حضرت امام رضا علیه السلام مقولست
 که هر که یکروز شعبان را از برای خدا روزه بدارد داخل بهشت
 شود و هر که در یکروز شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند در قیامت
 در نزد حضرت رسول صلی الله علیه و آله محشور شود و کرامت
 خدا او را واجب گردد و هر که در شعبان تصدق بکند اگر چه
 بنصف دان خرما باشد خدا بدین او را بر افش حجم حرم گرداند
 و هر که سه روز از آخر شعبان روزه دارد و وصل کند بماء
 رمضان خدا ثواب روزه دو ماه متصل از برای او بنویسد
 و این بابو بر روایت کرده است که از امام پرسیدند که کدام ماه را
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله از ماههای دیگر روزه میکرد
 گفت ماه شعبان را و میفرمود که مردم از آن غافلند و آن ماهیست
 که در آن ماه عملها بسوی خدا بالا میرود و دوست میدارد که عمل

بالا رود و روقتی که روزه باشم و ایضا روایت کرده است
 که از آن حضرت پرسیدند از روزه رجب فرمود که چراغ افلک
 از روزه شعبان یعنی افضل است از آن و ایضا روایت کرده است
 بسند معتبر از حضرت خیر البشر که فرمود شعبان ماه منست هر
 از ماه من بگردد روزه دارد بهشت او را واجب شود و هر که
 دو روز روزه دارد در قیامت از رفیقان پیغمبر و صدق
 باشد و هر که تمام ماه را روزه دارد و پیوند کند بماء رمضان
 توبه او باشد از هر گناه کوچک و بزرگ هر چند داخل خون حرام
 شده باشد که او را دفع میدهد و بسند صحیح از حضرت صادق
 روایت کرده است که هر که سر روز از ماه شعبان را روزه دارد
 بهشت او را واجب کرد و رسول خدا شفیع او باشد در قیامت
 و ایضا بسند بسیار معتبر از حضرت صادق روایت کرده است
 که چون ماه شعبان داخل میشود حضرت امام زین العابدین علیه السلام
 اصحاب خود را جمع مینمود و میفرمود ای گروه اصحاب من میداند
 این چه ماهیست این ماه شعبان است و حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله میفرمود شعبان ماه منست پس روزه بدارید در این ماه
 از برای محبت پیغمبر خود و از برای تقرب بسوی پروردگار خود و حق
 آن خداوندی که جان علی بن الحسین بدست اوست سو کند
 یاد میکنم که شنیدم از پدرم حسین بن علی که گفت شنیدم از امیر
 المؤمنین صلوات الله علیه که هر که روزه دارد شعبان را از برای محبت

پیغمبر خدا و از برای تقرب بخدا و او را دوست دارد و نزدیک
 گرداند بکرامت خود در روز قیامت و بهشت را از برای او
 واجب گرداند و ایضا از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 روایت کرده است که حضرت رسول ص فرمود که شعبان ماه
 منست و ماه رمضان ماه خداست پس هر که ماه من را روزه
 بدارد من شفاعت کنم او را در روز قیامت و هر که روز را روزه
 ماه خدا را حق تعالی مونس او گردد در رحمت قبول او را آنها
 نکند از او بزرگوارتر و چون آید در قیامت باروی سفید نورانی ظاهر
 عمل او را بدست راست او دهند و نامه محمل بودن در بهشت
 را بدست چپ او دهند تا آنکه او را نزد عرش الهی حاضر سازند
 پس حق تعالی او را ندا کند که ای بنده من او بگوید لبت ای
 خداوند من پس خدا فرماید که روزه داشتی از برای من گو
 بلی ای قایم من پس خداوند جلیل ندا کند ما را که بگریید
 دست بنده مرا و بگریید بنزد پیغمبر من پس بپایانند و از نزد
 من با او بگویم ماه مرا روزه داشتی او بگوید بلی من بگویم باو
 که من امروز شفاعت تو میکنم پس حق تعالی فرماید که من حقوق
 خود را بسند خود بخشیدم اما حقوق خلق من هر کز او حق
 کند من آنقدر عوض بیاورم که او را رضی شود پس من دست
 او را بگیرم و بپایانم بنزد صراط پس بنم که صراط لغزنده است
 و میگذرد و پایی گناه کاران بران بند نمیشود پس دست او را

بکرم ملکی که مودل است بر صراط کوی بد کیست ای مردم من کون
 این فلان کس است از امت من که در دنیا ماه من را زود
 گرفت است بامید شفاعت من و ماه خدا را روزی داشته است
 از برای طلب و عده خدایس و از صراط بگذرانم بگو
 خدا تا آنکه او را بدر بهشت برسانم پس رضوان گوید
 که امروز روزی است که در برای امت تو میگذارم و او را
 داخل بهشت کنم پس حضرت امیر المومنین علیه السلام فرمود
 که روزی بدارید ماه حضرت رسالت را تا او شفیع شما گردد
 در قیامت و روزی بدارید ماه خدا را تا بیا شامید از شراب
 سه بهشت **فصل دوم** در بیان اعمال هر روز ماه شعبان
 است پس بعد از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که
 هفتاد مرتبه در ماه شعبان استغفار کند کناهاتش آمرزش
 شود اگر چه بعد ستاره های آسمان باشد و در کتاب حسین
 بن سعید از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول
 ص فرمود که شعبان ماه منست پس در این ماه بسیار بفرستید
 صلوات بر من و بر آل من و شعبان را ماه شفاعت میگویند
 زیرا که پیغمبر شفاعت میکند کسی را که در این ماه صلوات
 او بر آل و فرستد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
 بهترین دعاها در ماه رمضان استغفار است و هر که در هر
 روز ماه شعبان استغفار کند هفتاد مرتبه جنان باشد

که

که در ماههای دیگر هفتاد هزار مرتبه استغفار کرده باشد
 مردی برسد که چگونه بگویم فرمود بگو استغفر الله و
 اسأله التوبة و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام
 منقولست که هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه
 بگوید استغفر الله و اسأله التوبة بنویسد حق تعالی
 برای او برات بنزاری از آتش جهنم و بگذراند او از صراط
 و داخل بهشت گرداند او را و بسند های معتبر منقولست
 که هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید استغفر
 الله الذی لا اله الا هو الرحمن الرحیم الخ القیوم
 و اتوب الیه حق تعالی روح او را در اقی میبندد جا
 و آن قضای وسیعی است در پیش عرش و در آن ضا
 نه ها جاریست و قدحها در کنار آن نه ها هست بعد
 ستاره های آسمان و در بعضی از روایات الخ القیوم بشیر الخ
 الرحمن الرحیم است و هر دو خوبست و بسند معتبر منقولست
 که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در هر روز ماه شعبان
 در وقت زوال و در شب نیمه آن این صلوات را میخواند اللهم
 صل علی محمد و آل محمد شجرة النبوة و موضع الرسالة
 و مختلف الملائكة و معبد العلم و اهل بیت
 الخ اللهم صل علی محمد و آل محمد الثلاث

وَالْحَمْدُ

رَسُولُكَ هُوَ

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the manuscript's content, featuring dense cursive script.

که احد بجا احش برسد **فصل** در فضایل و اعمال ایام

مخصوصه اول ماه است تا ایام البيض بندهای معتبر
منقولست از حضرت صادق علیه السلام که هر که روز اول ماه
شعبان را روزه دارد بهشت او را واجب کرد البته
و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست استحباب روزه
روز اول و سه روز میان و سه روز آخر ماه و از حضرت
امیرالمومنین علیه السلام منقولست که رسول خدا صلی الله علیه و آله
فرمود که در هر پنجشنبه ماه شعبان زینت میکنند آسمانها
پس ملائکه میگویند که خداوند پیام روزه داران این
روز را و دعای ایشان را مستجاب گردان و در نیم
ماه شعبان روز بسیار مبارک است و موافق مشهور روز
ولادت حضرت امام حسین صلوات الله علیه است و از حضرت
صلوات الله علیه فرمائی بیرون آمد که روز نیم
ماه شعبان روز ولادت امام حسین علیه السلام است پس روزه بدارید
و این دعا را بخوانید اللهم اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِیْنَ
فَیْ هَؤُلَاءِ الْیَوْمِ الْمَوْعُودِ بِشَہَادَتِهِ قَبْلَ انْشِءِ الْوَلَدِ وَ لَا رَیْبَ
بَلَدِ السَّمَاءِ وَ مَنْ فِیْهَا وَ الْاَرْضِ وَ مَنْ عَلَیْهَا وَ لَمَّا یَطْلُو
لَا یُفْهَقُ قَبْلَ الْعَبْرَةِ وَ سَیِّدِ الْاَشْرِقِ الْمَذْهُوبِ بِالْفَرَقِ
یَوْمَ الْکَکْبَةِ الْفَوْزِ مِنْ قَتْلِہِ اِنَّ الْاُمَّتَ
مِنْ نَسْلِہِ وَ الشِّفَاءَ فِی ثُبَّتِہِ وَ الْفَوْزَ مَعَهُ
فِی اَوْبَتِہِ وَ الْاَوْصِیَاءَ مِنْ عِتْرَتِہِ بَعْدَ قَامِہِمْ

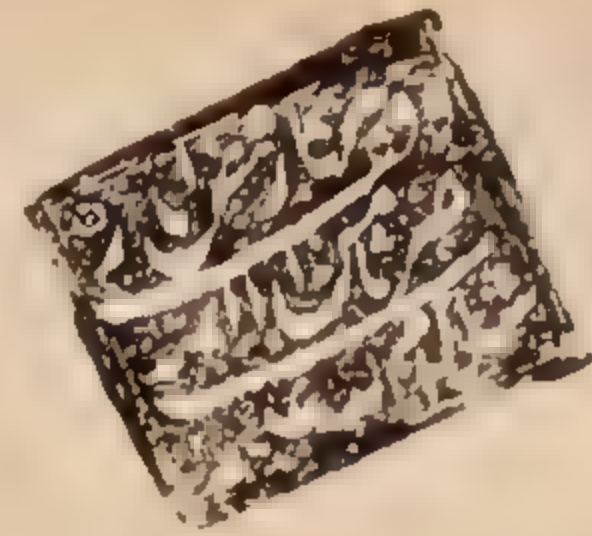
و غنیمتہ

وَ غَنِیْمَتِہِ حَتّٰی یَذْرُوْا الْاَوْتَارَ وَ یُثَارُوْا الْکُفَّارَ وَ
یَرْضُوْا الْحَبَّارَ وَ یَكُوْنُوْا خِیْرًا نَّصَارَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْہِمْ مَّعَ
اِخْلَافِ اللَّیْلِ وَ النَّہَارِ اللّٰهُمَّ فَجْجِہِمْ اِلَیْكَ اَتَوَلَّ
وَ اَسْئَلُ سَوَالَ مُقْرِفٍ وَ مُعْرِفٍ سِوِیْ اِلَیْ نَفْسِہِ
مَا قَرَّطَ فِیْ یَوْمِہِ وَ اَمْسِہِ یَا اَلْکَ الْعِصْمَۃَ اِلَیْ حِمْلِ
رَسِیْدِہِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ عِتْرَتِہِ وَ اَحْسِنَا
فِی رُتْبَتِہِ وَ تَوَسَّلْ مَعَهُ دَاوَالْکَذَاتِہِ وَ مَحَلِّ
الْاِقَامَۃِ اللّٰهُمَّ وَ کَمَا اَکْرَمْتَ اَبْرَقَہُ فَاکْرَمْنَا نَفْسِہِ
وَ اَرْزُقْنَا مَرَاتِقَہُ وَ سَابِقَہُ وَ اَبْلُغْنَا مِنْ یَسَلِّ
لَا یُرَہُ وَ یُکَثِّرُ الصَّلٰوۃَ عَلَیْہِ عِنْدَ ذِکْرِہِ وَ عَلَی
جَمِیْعِ اَوْصِیَائِہِ وَ اَهْلِ الصِّطَفَیْنِ الْمَذْهُوبِیْنَ مِنْكَ
بِالسَّعْدِ الْاَشْفِیْ عَشْرَ الْجُورِ الزَّہْرِ وَ اَلْحِجَّ عَلَی جَمِیْعِ الْبَشَرِ
اللّٰهُمَّ وَ هَبْ لَنَا فِیْ هَؤُلَاءِ الْیَوْمِ خَیْرَ مَوْہِبَۃٍ وَ اَلْحِجَّ لَنَا
فِیْہِ کُلَّ طَلِبَۃٍ کَمَا وَ هَبْتَ الْحَسَنِ لِمُحَمَّدٍ جَدِّہِ
وَ عَاذَ قُطْرُبِیْ بِمَہْدِہِ فَتَحْنُ عَائِدُونَ بِقَبْرِہِ مِنْ عِیْدِ
نَشْہِدُ تَرْتَبَہُ وَ نَنْظُرُ اَوْبَتَہِ اَمِیْنُ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ
وَ زیارت آنحضرت و غسل زیارت در این روز مستحب است
و کیفیت زیارت بعد از این مذکور خواهد شد انشاء الله
و شیخ طوسی روایتی نقل کرده است که حضرت امام حسین
علیه السلام در روز پنجیم این ماه متولد شده است اگر احتیاطا هر

اصعیان و ہر

روز راحمت بدارند و اعمال را در این روز نیز بعمل آورند
 خصوصاً زیارت بهر است و این پنج بند معتبر از حضرت
 صادق علیه روایت کرده است که حضرت امیر المومنین علیه السلام
 الله علیه در روز هفتم ماه شعبان متولد شد است اگر چه
 مشهور است چنانچه در ماه رجب مذکور شد اما بر وقایع
 روایت کرده و زیارت آن حضرت و سایر اعمال خیر را در این روز
 بعمل آورند مناسب است **فصل چهارم در اعمال ایام ایضاً**
 شعبان است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم در اعمال ماه رجب
 شد که سنت است که در شب سیزدهم دو رکعت و در شب
 چهاردهم چهار رکعت و در شب پانزدهم شش رکعت بخوانند
 و در هر رکعت بعد از حمد سوره بقره و بقره و بقره و بقره و بقره
 و قل هو الله احد بخوانند و در نماز است سوره که از حفظ است
 خوانند و روی قرآن میخوانند و روزه هر سه روز است
 و فضایل و اعمال شب پانزدهم زیاد از آنست که در این رساله
 احصا توان نمود و اکتفا می نمایم با آنچه صحیح تر است از حضرت
 امیر المومنین صلوات الله علیه منقولست که حضرت رسول
 فرمود که چون شب نصف شعبان شود شبش را بعبادت
 بایستد و روزش را روزی بدارد بدستی که از اول تا آخر
 این شب از جانب حق تبارک و تعالی برسد که با استغفار کند هست
 که طلب آمرزش کند از گناهان خود و ماکناها و او را بامر زیم

ایا کسی هست که از ما طلب روزی کند ما روزی او را فراخ
 گردانیم و غسل در این شب سنت است و از حضرت صادق
 منقولست که روزی بدارید ماه شعبان او در نیمه شب آن غسل
 کند که باعث تخفیف گناهان شما باشد و رحمت الهی را
 دریابد و از جمله اعمال این شب زیارت حضرت امام حسین
 صلوات الله علیه است و از حضرت امام زین العابدین علیه السلام
 منقولست که هر که خواهد با او مصافحه کند روح صدوست
 و چهار هزار پیغمبر پس زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام
 و در شب نصف شعبان زیرا که ملائکه و پیغمبران در این شب
 از خدا رخصت می طلبند که زیارت آنحضرت بیایند و رخصت
 پس خوشحال گوی که این بزرگواران با او مصافحه کنند و از جمله
 ایشان پنج پیغمبر اولی الغم نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد
 صلوات الله علیه اجماعی که معصوم گردیده اند بمفرق و معتر
 زمین و جنان و ادیان و از حضرت صادق علیه السلام منقولست
 که در شب نیمه شعبان می آید جمیع گناهان کسی که زیارت
 آنحضرت کند در آن شب و اقل زیارت آنحضرت آنست که بای
 بار صبحی کشاده در آید و بجانب راست آسمان و بجانب چپ
 و بالای سر نظر کند پس با انگشت اشاره کند بجانب راست قبله
 و بگوید السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك ورحمة
 الله وبركاته و اگر یکی از زیارت سیوط را بعمل آورد بهر قدر

السلام عليك يا ابا عبد الله
 رسول الله

وارجعها اليك يا وارث آدم صفوة الله
السلام عليك يا وارث نوح نبي الله السلام عليك
يا وارث ابراهيم خليل الله السلام عليك يا وارث
عيسى روح الله السلام عليك يا وارث محمد حبيب الله
السلام عليك امير المؤمنين ولي الله السلام عليك
يا بن محمد المصطفى السلام عليك يا ابن علي الرضا
السلام عليك يا ابن فاطمة الزهراء السلام عليك يا ابن
خديجة الكبرى السلام عليك يا نارا لله وابن
ناره والوتر الموتر اشهد انك قد اتممت الصلوة
وايتت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر
واطعت الله ورسوله حتى اناك اليقين فلعن الله
امته قتلتك ولعن الله امته ظلمتك ولعن الله
امته سمعت بذلك فصيت بر يا مولاي يا ابا عبد الله
اشهد انك كنت قورا في الاصاب ساجدة والارباب
المطهرة لم ينجسك الجاهلية بانجاسها ولم ينجسك
من مدلهقات ثيابها واشهد انك من دعاكم الله
واركان المؤمنين واشهد انك الامام البر التقي
الرضي اني له ادي الهدي واشهد ان الامة
من ادرك كلمة التقوى وعلام الهدى والعروة
الرفيعة واجتهد على امر الدنيا واشهد الله و ملائكة

موسى عليه السلام
عليك يا وارث
يا وارث

والانبياء

وهذه زيارته

واينبيائه ورسوله اني بكم مؤمن ويا ايهاكم مؤمن
بشر ابع ديني وحوالتي على وقلبي لقلبك سلم و
امري بامركم تتبع صلوات الله عليكم وعلى اوطانكم
وعلى اجسادكم وعلى اجسامكم وعلى شاهديكم
وعلى غائبكم وعلى ظاهركم وعلى باطنكم يس
دوركت نماز زيارت میکند و اگر نماز را پیش از زیارت
بکند نیز خوبست و اگر از دور زیارت کند بر قصد
زیارت حضرت علی بن الحسین شهید علیه السلام بکند و بگوید
السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن
نبي الله السلام عليك يا ابن امير المؤمنين السلام عليك
يا ابن الحسين الشهيد السلام عليك ايها الشهيد
السلام عليك ايها المظلوم وابن المظلوم لعن الله
امته قتلتك ولعن الله امته ظلمتك ولعن الله
امته سمعت بذلك فصيت بر بر قصد زیارت
سائر شهداء رضی الله عنهم بکند و بگوید السلام عليكم
يا اولياء الله واجباته السلام عليكم يا اصفیاء
الله واورداؤه السلام عليكم يا انصار دين الله
السلام عليكم يا انصار رسول الله السلام عليكم
يا انصار امير المؤمنين السلام عليكم يا انصار فاطمة
سيدة نساء العالمين السلام عليكم يا انصار ابي

مُحَمَّدُ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّيْنِيِّ النَّاصِحِ السَّلَامِ عَلَيْكُمْ يَا
 أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ يَا بَنِي أَنْتُمْ وَأَخِي طِبْتُمْ وَطَابَتْ
 الْأَرْضُ الَّتِي دَفِنْتُمْ فِيهَا وَقُزْتُمْ فَوَزَلْكُمْ عَظِيمًا يَا بَنِي
 كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزُ مَعَكُمْ وَدُرُشِبْدُولُ وَبَانِزِمُ مَاهِ
 رَجَبٍ وَدُرُشِمُ وَنَجْمُ مَاهِ شَعْبَانَ وَشَبْهَائِ مَاهِ مَبَارِ
 رَمَضَانَ وَشَبْهَائِ عِيدِ وَسَائِرِ أَيَّامِي كَمَا زَارْتُمْ أَنْخَضَرْتُ
 مَسْجِدَ بَيْتِ طَرَفِ زِيَارَتِ مَسْجِدِ كَرْدِ وَزِيَارَاتِ
 مَسْجِدِ وَنَحْصُورِ لَدُنْ كِتَابِ نَحْفَةِ الزَّيْنِ زَكَرْتُمْ أَمَّ هَرَمِ
 خَوَاهِدُ بَانَ كِتَابِ رَجْعِ كُنْتُ وَأَزْجَلُهُ بَرَكَاتِ ابْنِ شِبْهَانَ
 كَرْدَلَاتِ وَأَزْجَلُهُ حَضَرْتُ صَلَاحِ الْعَرُصَاتِ اللَّهُ عَلَيْهِ
 دَرِ ابْنِ شِبْهَانَ وَقَعْتُ دَبَابِ سَبَبِ سَتَّاسْتِ كَمَا بِنِ هَارَا
 دَرِ ابْنِ شِبْهَانَ كَمَا بِنِ زِيَارَتِ أَنْخَضَرْتُ اللَّهُ
 بِحَقِّ لَيْلَتِنَا هَذِهِ وَمَوْلُودَهَا وَحُجَّتِكَ وَمَوْعُودَهَا الَّتِي
 قَرَنْتَ إِلَى فَضْلِهَا فَضْلًا فَفَتَمْتُ كَلِمَتَكَ صِدْقًا وَعَدًا
 لَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِكَ وَلَا مَعْقَبَ لِأَيَّامِكَ فَوَزَلْتُ الْمُنَاقِي
 وَضَيَاؤَكَ الْمَشْرِقِ وَالْعِلْمِ النُّورِ طَحْيَاؤَكَ الدَّجْوَالِ الْقَابِ
 الْمُسْتَوْرَجِلِ مَوْلَاكُمْ وَكُرْمِ مَحَبَّتِكُمْ وَالْمَلَأْتُمْكُمْ نَهْمَةً
 وَاللَّهُ تَأَصَّرُ وَمُؤَيِّنُ إِذَا أَنْ مَبْعَادُهُ وَالْمَلَأْتُمْكُمْ
 أَمْدَادُهُ سَيْفُ اللَّهِ الَّذِي لَا يَبُوءُ وَتَوْرُهُ الَّذِي لَا يَخْبُو
 وَذَوُ الْحِلْمِ الَّذِي لَا يَصْبُو أَمْدَادُ الدَّهْرِ وَتَوَائِيصُ الْوَقْرِ

بلغ

وولاه

وولاه

وَالنَّزْلَ عَلَيْهِمُ الذِّكْرَ وَمَا يَنْزِلُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَأَصْحَابُ
 الْخَشْرِ وَالنَّشْرِ تَرَاجُمُهُ وَجِيهَهُ وَوَلَاةُ أَمْرِ وَنَهْيِهِ
 اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى خَاتَمِهِمْ وَقَائِمِهِمُ الْمُسْتَوْرِعِينَ عَنْوَالَهُمُ
 وَأَذْرِكْ بِنَايَا أَمَّهُ وَظُهُورَهُ وَقِيَامَهُ وَاجْعَلْنَا
 مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَقْرَنَ تَارِدَانِ بِنَارِهِ وَكَلْبَانِ فِي أَنْوَالِهِ
 وَخُلَصَانِهِ وَأَحْيَا فِي دَوْلَتِهِ نَاعِمِينَ وَرَبُّحَتِهِ
 غَانِمِينَ وَبِحَقِّهِ قَائِمِينَ وَمِنْ السُّوءِ سَالِمِينَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى
 اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَالرُّسُلِ وَعَلَى أَهْلِ
 بَيْتِهِ الصَّادِقِينَ وَغَيْرَتِهِ النَّاطِقِينَ وَالْعَنْ جَمِيعَ
 الظَّالِمِينَ وَأَحْكُمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ يَا أَرْحَمَ الْحَامِلِينَ
 وَزَيْدِ شَهِيدِ رَوَايَتِ كَرْدِهِ كَمَا بَدَرِ أَمَامِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ مَا هَاهُنَا دَرِ شِبْهَانَ نَزْدِ خُودِ جَمْعِ مَكْرُ
 وَشِبْهَانَ سَحْصَرِ مَكْرُ دَرِ ثَلَاثِ أَوَّلِ نَمَازِ مَكْرُ وَدَرِ ثَلَاثِ
 دُرُومِ دَعَا مَكْرُ وَمَا مَكْرُ مَكْفَتِمُ بَرْدِ عَايِ وَوَلْتِ أَفْرَا
 اسْتِغْفَارِ وَطَلَبِ لَرُشِ مَكْرُ وَمَا نَزْدِ اسْتِغْفَارِ مَكْرُ دِيمِ
 نَاصِبِ طَالِعِ مَشِدِ يَعْنِي بَعْدَ زَمَانِ شِبْهَانَ وَغَارِ هَايِ ابْنِ شِبْهَانَ
 بَسِيَارِ اسْتِ وَأَزْجَلُهُ أَنْهَا جَاهِ دَرِ كَعْتِ اسْتِ هَرِ دُرُ كَعْتِ
 بِيَكِ سَامِ وَنَقَرِ أَصْحَابِ حَضَرْتُ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ ابْنِ
 عَمَارِ إِذَا ابْنِ حَضَرْتُ رَوَايَتِ كَرْدِهِ وَدَرِ هَرِ كَعْتِ بَعْدِ

از چهار صد مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و بعد از نماز
 این دعا بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَاقِيرٌ وَمِنْ عَذَابِكَ
 خَائِفٌ وَإِلَيْكَ مُسْتَجِيرٌ رَبِّ لَا تُبَدِّلْ اسْمِي وَلَا تَغَيِّرْ جِسْمِي رَبِّ
 لَا تُجْهِدْ بِلَاؤِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ
 سَخَطِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ أَنْتَ كَمَا
 أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ فِيكَ
 و بروایت دیگر باز چهار رکعت است بدو سلام و در هر رکعت
 بعد از حمد دو سوره و پنجاه مرتبه قل هو الله احد یا صمد
 یا پنجاه مرتبه بخواند و بعد از نماز این دعا بخواند اللَّهُمَّ
 إِنِّي إِلَيْكَ فَاقِيرٌ وَإِنِّي مِنْ عَذَابِكَ خَائِفٌ وَإِلَيْكَ
 مُسْتَجِيرٌ رَبِّ لَا تُبَدِّلْ اسْمِي وَلَا تَغَيِّرْ جِسْمِي رَبِّ
 لَا تُجْهِدْ بِلَاؤِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ
 سَخَطِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ
 وَأَنَا أَحْصَى مَذْحِكَ وَلَا ثَنَاءَ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا
 أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ رَبِّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْضَلْ لِي كَذَا وَكَذَا وَبِحَاثِ
 وَأَفْضَلْ لِي كَذَا وَكَذَا حَاجَاتِ خُودِ بَابِ كَذَا وَكَذَا وَبِحَاثِ
 بَابِ پنجاه مرتبه قل هو الله احد و در موافق بشود با نماز حضرت

امیر المومنین علیه السلام در فضیلت آن احادیث بسیار است
 و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که شب
 نیمه شعبان بهترین شبهاست بعد از شب قدر و حق تعالی
 فضل خود را در این شب بندگان عطا مینماید و با حسن
 خود گناهان ایشان را می آمرزد پس سعی کنید در عبادت
 در این شب که این شبی است که حق تعالی ذات مقدس خود
 سوگند یاد کرده است که سایه ای از درگاه خود رد نکند مگر آنکه
 معصیتی از خدا طلب نماید و این شب را خدا برای اهل بیت
 قرار داده است با نای شب قدر که از برای پیغمبر مقرر داده است
 پس اهتمام نمائید در این شب در دعا و ثنا کردن بر خدا بدستی
 که هر که در این شب صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه الحمد لله
 و صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه لا اله الا الله
 بگوید حق تعالی گناهان گذشته او را می آمرزد و حاجتهای
 دنیا و آخرت او را برآورده نماید و خواه نماید
 راوی پرسید که بهترین دعاها در این شب کدام است
 فرمود که بعد از نماز خفتن دو رکعت نماز کن و در هر رکعت
 اول بعد از حمد سوره قل یا ایها الکافرون و در هر رکعت دوم
 سوره قل هو الله احد بخوان و بعد از سلام سی و سه مرتبه
 سبحان الله سی و سه مرتبه الحمد لله و سی و چهار مرتبه الله
 اکبر بگوید و اگر بترتیب تسبیح حضرت فاطمه صلوات الله علیها

بخواند ظاهر خوب باشد پس این دعا بخوان یا من الله
 ملجاء العباد في المهمات واليسر يرفع الخلق في الملمات
 يا عالم الجهر والخفيات يا من لا يخفى عليه خوارق العادات
 وتصرف الخطرات يا رب الخلق والبريات يا
 من بيدك ملكوت الارضين والسموات انت
 الله لا اله الا انت انت الاله لا اله الا انت
 قيا لا اله الا انت اجعلني في هذه الليلة ممن نظرت
 اليه فرحمته وسمعت دعائه فاجبته وعلمت
 استغاثته فاقبلته وتجاوزت عن سائر خطيئتي
 وعظيم حيرتي فقد استجرت بك من ذنوبي
 ولجأت اليك في ستر عيرتي اللهم فجد علي
 بكرمك وفضلك واخط خطاياي بحلمك
 وعفوك وتغدي في هذه الليلة بيايغ كرامتك
 واجعلني فيها من اولائك الذين اجبتهم لظلمتك
 واخترتهم لعبادتك وجعلتهم خالصتك وصفتهم
 اللهم اجعلني ممن سعد جده وتوف من الخيرات
 حظره واجعلني ممن سلم نعمه وفاد نعمه والنفى شره
 ما اسلفته واحصمني من الازدياد في موصيتك و
 حبب الي طاعتك وما يقربني منك ويرفعني عندك
 يا ربك ملجاء الهارب ومنك ملتمس الطاء

وقطره في موضع
 من موضع

وعلى كرمك يعول المستقيل التائب ادبت عبادك
 بالكرم وانت الازم الاكرمين وامرت بالعفو
 عبادك وانت الغفور الرحيم اللهم فلا تحزنني ما
 رجوت من كرمك ولا تؤيسني من سابع نعمك ولا
 تحببني من جزيل قسمة في هذه الليلة لاهل طاعتك
 واجعلني في جنة من شرار برئتك رب ان لم يكن
 من اهل ذلك فانت اهل الكرم والعفو والمغفرة
 وصلى على ما انت اهله لا بما استحقه فقد حسن ظني
 بك وتحقق رجائي لك وعلقت نفسي بك وان
 ارحم الراحمين والزم الاكرمين اللهم واخضع
 من كرمك بجزيل قسمة واعذني بعفوك من
 عقوبتك واغفر لي الذنب الذي يجس على الخلق
 ويضيئ على الرزق على حتى اقوم بصالح رضاك
 وانعم بجزيل عطايتك واسعد بيايغ نعمائك فقد
 لذت بحرمك وتعرضت لك كرمك واستعدت
 بعفوك من عقوبتك وبحلمك من غضبك فجد لي
 بما سالتك وازل ما التمت منك اسالك يا رب لا تشي هو
 اعظم منك بر سبح مبري ويكوي يا رب بسبح
 يا الله هفت مرتبة لا حول ولا قوة الا بالله هفت مرتبة
 ماشاء الله لا قوة الا بالله ده مرتبة لا قوة الا بالله ده

عنه

مرتبه پس صلوات بر محمد و آل محمد بفرست آنچه خواهی و حاجت خود را از خدا بطلب بخدا سوگند که اگر بعد قطرات باران حاجت بطلی خوشحال تو را با آنها میرساند بکم و فضل خود و بر تو دیگر بعد از هفت مرتبه یا الله هفت مرتبه بگوید یا رب محمد و شیخ گفته است بگو ای کس فی هذا الليل التضرعون وقصد القاصدون و آمل فضلك و معروفك الطالبون و لك في هذا الليل نجات و جوائز و عطايا و مواهب تمن بها على من تشاء من عبادك و تمنعها من لم يستحق لها الفناء منك و ها انا ذا اعينك الفقير اليك المومل فضلك و معروفك فان كنت بالمولاي تفصلت في هذه الليلة على احد من خلقك و عذرت عليه بغايته من عطفك فصل على محمد و آل محمد الطيبين الطاهرين الخیرین الفضلین و جد علی بطولك و معروفك یا رب العالمین و صل علی محمد خاتم النبیین و آله الطاهرين و سلم تسليما ان الله حميد مجيد اللهم اني ادعوك كما امرت فاستجب لي كما وعدت انك لا تخلف الوعد

مؤلف این دعا بسیار خوبست و از دقایق این شب است اما ظاهر اخرون عمل سابق نیست و این باب ویر از حضرت امام مجتبی علیه السلام روایت کرده است که جبرئیل بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل شد گفت یا محمد امت خود را امر کن که در شب نیم شعبان ده

الهی تعزّی لک

عبد

صلی الله

دک

سجده

نماز بکنند هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله بخوانند پس سجده روند و سجده بگویند اللهم لك سجدة سوادى و خيالى و يا اخصى يا عظيم كل عظيم اغفر لى ذنبى العظيم فانى لا اغفر غيرك يا عظيم پس هر که این عمل را بجا آورد و محو حق نما از او هفتاد و دو هزار گناه را و مثل او حسنه در نامه اعمال او بنویسد و محو کند از نبرد و ماردش هفتاد هزار گناه را و غار دیگر نماز نیست که عام و خاص از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده اند که حضرت فرمود که در شب نیم شعبان در خواب بودم جبرئیل علیه السلام بر من نازل شد و گفت ای محمد یا نجواب بیدوی در این شب کفم این چه شب است گفت شب نیم شعبان است پس برخیز این دعا را بخوان و بر بسوی قبرستان بقیع و گفت بر بلند کن بسوی آسمان بگو که این شبی است که درهای آسمان در این شب گشوده میشود یعنی درهای رحمت و درهای خوشنودی خدا و درهای امرزش کنهان و درهای فضل و احسان و درگاه توبه و درگاه نعمت و درگاه جود و بخشش و می آرزو حق تعالی از بندگان در این شب بعد سوهای چهار پایان و بندهای ایشان ای محمد هر که احیا کند این شب را بکف الله الکبر و سبحان الله ولا اله الا الله و نماز کردن و قرآن خواندن

والحمد لله

و طلب از پیش کردن و استغفار نمودن بهشت در آخرت
جای و باشد و گناهان گذشته و اینده و امر زین شوی
محمد هر که در این شب صد رکعت نماز کند هر روز رکعت یک
سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله
بخواند و چون از هر فارغ شود ده مرتبه ایة الکرسی و ده مرتبه
سوره حمد بخواند و صد مرتبه سبحان الله بگوید حق تعالی
صد گناه کبیره هلاک کنند و او را پادشاه و بعد هر سوره تسبیح
فصری در بهشت باو عطا کند و شفاعت او را قبول کند
در صد نفر از اهل خانه او و خویشان او و شریک کرد اند او را
در ثواب شهیدان و ثواب روز داران ایمان و عبادت
کنندگان ایمان را باو عطا کند بی آنکه از ثواب آنها چیزی کم
شود پس چنانکه این شب را محمد و امر کن امت خود را که احیا
کنند آنرا و تقرب جویند بسوی خدا بعبادت آن بدرستی که
این شبی است بسیار شریف با محمد من چون نبرد تو ای آدم
جمع ملائکه اسمائیل و یسای خود را ^{جفت} کرده بودند و نزد خدا
عبادت مستغول بودند و بعضی ایستاده بودند و بعضی
در رکوع بودند و بعضی در سجود و بعضی مستغول بودند
بدعا و بعضی تکبیر و بعضی تسبیح و بعضی باستغفار یا محمد در
که حق تعالی در این شب نظر رحمت بسوی بندگان می افکند و
عیز و هر مومن را که نماز ایستاده باشد یا نشسته مستغول تسبیح

یا در رکوع و سجود باشد یا مستغول یا بخوابد و این شبی است
که هر که دعا کند البته دعایش مستجاب میشود و هر که سوال
کند باو عطا کرده میشود و هر که استغفار کند امر زین شود
و هر که توبه کند توبه اش مقبول میگردد و محرم کسی است که از ^{خبر}
این شب محروم گردد و از حضرت امیر المومنین علیه السلام منقولست
که هر که در شب نیمه شعبان صد رکعت نماز کند با هر مرتبه قل
هو الله صد دفعی در هر رکعت ده مرتبه بخواند منور دل او در
روزی که دلها از ترس مرده باشند و نمیدانند که صد ملک را ببیند
که او را امین گردانند از عذاب الهی و نجاتش بشارت دهند
او را به بهشت و سی نفر آنها باشند که در دنیا او را از شر شیطان
نگاه میداشتند و سی نفر آنها باشند که در شب روزی او را
استغفار میکردند در ساعات شب روز و ده نفر که او را
حفظ میکردند از شر دشمنان و منقولست که حضرت رسول ص
در این شب این دعا میخواند اللهم اقسیم لنا من خشتك
ما يحول بيننا وبين موصيتك ومن طاعتك ما
تبلغنا به رضوانك ومن اليقين ما يهون علينا
به مصيبت الدنيا اللهم امنعنا باثمنا وامننا
وقوتنا ما احببتنا واجعلها الكوارث ونا واحمل
ثارتنا من ظلمنا وانصرنا على من عادانا ولا تجعل
مصيبتنا في ديننا ولا تجعل الدنيا اكبر همنا

اضاء له كل شئ يا نور يا قدوس يا

روشن شده است برای کبریا ای مویدا ای بسیار منزله ای

اول الاولين ويا اخر الاخرين اللهم اغفر

بشتر از پيشينيان وای پسر از پسينيان خداوند بيارز

لي الذنوب التي تهتك الوصم اللهم اغفر

از برای من گناهاتي را که مبدرد بر روی عصمت خداوند بيارز

لي الذنوب التي تنزل النقم اللهم اغفر

از برای من گناهاتي را که فرو آورد غلبه ها خداوند بيارز

لي الذنوب التي تفيض النقم اللهم اغفر

از برای من گناهاتي را که فضايل را خداوند بيارز

لي الذنوب التي تنزل البلاء اللهم اغفر

از برای من گناهاتي را که نازل ميکند بلا را خداوند بيارز

لي الذنوب التي اذنت و كل خطية اخطاها

از برای من گناهاتي را که از ياد رفت و هر خطييه را که اخطا نمودم

اللهم اني اتقرب اليك بذكرك و

خداوند بيارز من را نزديك ميگويي بپيروي تو بياوردن تو را

استشفع بك الى نفسك و اسالك بحجودك

شفاي ميگويم بپيروي تو و از تو ميخواهم بحجودت تو

ان تدنني من قربك و ان توفني شكرك

تا نزديك من را بپيروي تو و تا تو را بپيروي تو

و ان تدنني من قربك و ان توفني شكرك

ان

ان تلهمني ذكرك اللهم اني اسالك

و الهام فامروا ذكره خداوند من حال ميگويم از تو

سؤال خاضع مستدر ل خاشع ان تسامحني و

مانند سؤال گرو را خاضع بماند و اظهار خواريت نمايد بفرموده تو

تحميني و تجعلني بيمينك و اضيا فانعا و في جميع

در من كرم مرا و بگرداني مرا بيمينت تو بباري خوش و قضايت كننده و در من

الاحوال متواضعا اللهم و اسالك سؤال من

احوال تواضع كننده خداوند سؤال من از تو سؤال گرو

اشدت فاقته و انزل بك عند الشدايد

است شدت فاقته و فرود آورده است تو نزد سختيها

حاجته و عظم فيما عندك رغبته اللهم

خود را و بزرگشده است آنچه تو بها فاسر او خداوند

عظم سلطانك و علا مكانك و خفي مكرك

بزرگست بپادشاهي تو و بلند است مكان و خفياست مكر تو

و ظهر امرك و غلب قهرك و جرت قدرتك

و عظم امر تو و غالب است قدرت تو و جاريست قدرت تو

ولا يمكن الفداء من حكومتك اللهم لا اجد

و نميگويي بپيروي تو خداوند از تو نميگويي بپيروي تو

لا توفني غافرا ولا يقبالي محي سائر اولائي من

تا تو را بپيروي تو و تا تو را بپيروي تو

ان توفني غافرا ولا يقبالي محي سائر اولائي من

تا تو را بپيروي تو و تا تو را بپيروي تو

و ان تدنني من قربك و ان توفني شكرك

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

عَلَى الْقِيَمِ بِالْحَسَنِ مُبْدِلَ الْغَيْرِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
 از تو در هر یک بل کنده غیر تو نیست و هر یک تو را میسر است
 وَتَجِدَكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَتَجَرَّاتُ حَبْلِي وَسَكَنْتُ
 و تو خود را می بینم که من خود را بسیار گمراه کرده ام و ایستادم و ایستادم
 إِلَى قَدِيمِ ذِكْرِكَ لِي وَمَتَّكِ عَلَى اللَّهِ مَوْلَايَ
 به یاد تو ایستادم و به یاد تو ایستادم و به یاد تو ایستادم
 كَمْ مِنْ قِيَمٍ سَتَرْتَهُ وَكَمْ مِنْ عِثَارٍ قَتَبْتَهُ
 چقدر از تو پنهان کردی و چقدر از تو پنهان کردی
 وَكَمْ مِنْ مَكْرٍ وَهْ دَفَعْتَهُ وَكَمْ مِنْ نَسَاءٍ حَمَلْتَهُ
 و چقدر از تو پنهان کردی و چقدر از تو پنهان کردی
 لَسْتُ أَهْلًا لَتَرْثَهُ اللَّهُمَّ عَظُمَ إِلَهِي وَأَفْطَرَنِي
 من را تو پدید آوردی و من را تو پدید آوردی
 حَسْبِيَ عَنِ نَفْسِي بَدَلَمَالِي وَدَعَيْتَنِي الدُّنْيَا
 من را تو پدید آوردی و من را تو پدید آوردی
 وَنَفْسِي بِجَانِبِهَا وَمِطَالِي بِأَسْرِهَا فَاسْأَلْكَ
 و من را تو پدید آوردی و من را تو پدید آوردی
 لَا يَحْبِبُ عَنْكَ دُعَايَ سُوءِ عَمَلِي وَفَعَلَا
 و تو خود را می بینم که من خود را بسیار گمراه کرده ام و ایستادم و ایستادم

و کتم من فایده من است
و کتم من فایده من است
و کتم من فایده من است

جَنَابَتِهَا
جَنَابَتِهَا

ولا

و هر یک تو را میسر است

وَلَا تَقْضُحْنِي بِخَفِي مَا أَطْلَعْتَ عَلَيْهِ مِنْ سِرِّي
 و تو خود را می بینم که من خود را بسیار گمراه کرده ام و ایستادم و ایستادم
 وَلَا تَعِاجِلْنِي بِالْعُقُوبَةِ عَلَى مَا عَمِلْتَهُ فِي خُلُوعِي
 و تو خود را می بینم که من خود را بسیار گمراه کرده ام و ایستادم و ایستادم
 مِنْ سُوءِ فِعْلِي وَإِسَاءَتِي وَدَوَامِ تَقْرِيطِي وَجَهَالَتِي
 من را تو پدید آوردی و من را تو پدید آوردی
 وَكَثْرَةِ شَهْوَاتِي وَغَفْلَتِي وَكُنِ اللَّهُمَّ بَعْدَ
 و تو خود را می بینم که من خود را بسیار گمراه کرده ام و ایستادم و ایستادم
 فِي الْأَحْوَالِ كُلِّهَا دَوَامًا عَلَيَّ فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ
 در احوال من در احوال من
 عَطُوفًا إِلَهِي وَرَبِّي مَنْ لِي غَيْرُكَ أَسْأَلُهُ كَشَفْتَ
 من را تو پدید آوردی و من را تو پدید آوردی
 ضَرَّتِي وَالنَّظَرَ فِي أَمْرِ إِلَهِي وَمَوْلَايَ أَجَرْتِ
 من را تو پدید آوردی و من را تو پدید آوردی
 عَلَى حُكْمٍ أَتَيْتُ فِيهِ هَوَى نَفْسِي
 من را تو پدید آوردی و من را تو پدید آوردی
 لَمْ أَحْتَرِسْ فِيهِ تَزْيِيدَ عَذَابِي فَغَرَّني بِمَا أَلْهَى
 من را تو پدید آوردی و من را تو پدید آوردی
 وَأَسْعَدَهُ عَلَى ذَلِكَ الْقَضَاءُ فَتَجَاوَزَتْ عِلْمِي
 و تو خود را می بینم که من خود را بسیار گمراه کرده ام و ایستادم و ایستادم

و هر یک تو را میسر است

من

و تو خود را می بینم که من خود را بسیار گمراه کرده ام و ایستادم و ایستادم

مِنْ ذَلِكَ بَعْضُ حُدُودِكَ وَخَالَفْتُ بَعْضَ أَمْرِكَ
 قضا پاره از حدی ترا و مخالفت کردم پاره امری را
 فَكَانَ الْحُكْمُ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ وَلَا جُنْحَ لِي فِيهَا جِي
 پس برای من حکم است بر همه آن احوال و نیست بر من جناحت
 عَلَيَّ فِيهِ قَضَاؤُكَ وَالزَّمَنُ حُكْمُكَ
 بر من در آن قضای تو و لازم کرد ایندین بر من حکم تو
 وَلَا أَوَّلَ وَ قَدْ لَيْتَنِي يَا إِلَهِي بَعْدَ تَقْصِيرِي وَ
 و آری تو و چنانکه گفتم نیز تو را می نمودم من بعد از تقصیر خود
 إِشْرَافِي عَلَى نَفْسِي مُعْتَذِرًا نَادِمًا مُتَكَسِّرًا مُسْتَقِيمًا
 و بسیار در رسیدن بر نفس خود غمناک و پشیمان و مستقیم
 مُسْتَغْفِرًا مُنِيبًا مُقَرَّبًا مُعْتَرِفًا لَا أَجِدُ مَقَرًّا
 طلب کننده از تو و پشیمان و از گناهان خود نصیب کننده ای
 مِمَّا كَانَ مِنِّي وَلَا مَقَرًّا لِقَابِ إِلَهِي فِي أَمْرِ عَمِيرٍ
 از آنچه من داشتم و نه پشیمان که رو کنم بسویر آن در کار خود بفر
 قَوْلًا عَذْرِي وَأَذْخَالَكَ أَيَّامِي فِي سَعَةِ مِنْ حَمْدِكَ
 قول کردن تو عذر مرا و داخل کردن تو مرا در وسعتی از حمد و ستایش تو
 اللَّهُمَّ نَاقِلَ عَذْرِي وَارْحَمْ شِدَّةَ ضَرْفِي وَفَكَنِي
 خداوند را بفر قبول کن عذر مرا و رحم کن شدت بطن مرا و در آن
 مِنْ شِدَّةِ وَثَاقِي يَا رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي وَدَقَّةَ
 از شدت بندگانه من را پروردگارم رحم کن ضعف بدن مرا و دقت

جلدی

جُلْدِي وَدَقَّةَ عَطْفِي يَا مَن بَدَأَ خَلْقِي وَذَكَرِي
 پوست مرا و دقت استخوان مرا ای کسی که مرا آفریدی و یاد کردی مرا
 وَتَرْبِيَّتِي وَبِرِّي وَتَعْذِيبِي هَبْنِي لِقَابِكَ
 و تربیت کردن مرا و برتری مرا و عذاب دادن مرا بخش مرا بارانند کردن مرا
 كَدَمِكَ وَسَالِفِ بَرِّكَ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي
 قدم تو و سابق برکت تو ای الهی و سیدی
 وَرَبِّي أَتَرَكَ مُعَذِّبِي بِنَارِكَ بَعْدَ تَوْحِيدِكَ
 و پروردگار من ای میسر خود را که عذاب کن مرا با آتش خود بعد از توحید تو
 وَبَعْدَ مَا انْطَوَى عَلَيْكَ قَلْبِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَلَهْجِي
 و بعد از آنکه بر من بسته شد زبان من از شناختن تو و گویش من
 بِهَلْسَانِي مِنْ ذِكْرِكَ وَاعْتَقَدَ ضَمِيرِي مِنْ
 بان زبان من از یاد تو و محکم گشته است ضمیر من
 حَبْلِكَ وَبَعْدَ صَدَقِ اعْتِرَافِي وَدُعَائِي خَائِفًا
 حبل تو و بعد از صدق اعتراف من و دعا کردن مرا از تو خائف
 لِرُبُوبِيَّتِكَ هَيِّئْ لِي آتَاكَ كَدَمُ مَنْ
 برابر پروردگار خود و در دست این سخن تو که میسر از این باشد
 فَضِيحَ مَنْ رَبِّيَّةٍ أَوْ تَعَدَّ مَنْ أَدْنِيَّةٍ
 ضایع گردان کسی را که در تربیت خود ما را یاد و در کردار خود ما را یاد کند
 أَوْ تَشَدَّدَ مَنْ أَوْيْتَهُ أَوْ تَسَلَّمَ إِلَى الْبَلَاءِ
 یا برانرا که در آسایش او را یا بگذارد رسوایی را

و در این کتاب
 و در این کتاب
 و در این کتاب

مَنْ كَفَيْتَهُ وَرَحِمْتَهُ وَلَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي

کسر که کفایت تو کرده و رحم کرده او را و گاش می دانستم ای ربه

وَالْحَيُّ وَمَوْلَايَ أَتَسَلِّطُ النَّارَ عَلَى وَجْهِهِ

و خدا می و افار من ای تسلط خواهم کرد آتش را بر روی

خَرْتُ لِعَظَمَتِكَ سَاجِدَةً وَعَلَى السُّنَنِ نَظَفْتُ

کردم افتاده اند نزد عظمت تو سجده کنان و بر زبانها که گویند است

بِتَوْحِيدِكَ صَادِقَةً وَبِشُكْرِكَ مَادَّةً

بیک توحید تو راست گویند و بیک شکر تو ماده گویند

وَعَلَى قُلُوبٍ اغْتَرَفْتُ بِأَهْلِيَّتِكَ مُحَقِّقَةً

و بر دلهای که افتاد گرفته اند بآهلیت تو از روی تحقیق

وَعَلَى صَمِّ الْأَرْحَوتِ مِنَ الْعِلْمِ بِكَ خَتْمَ صَارَتْ

و بر خاطرهای که احاطه کرده است از دانایی تو تا آنکه کرده است

خَاشِعَةً وَعَلَى جَوَارِحِ سَعَتِ إِلَى أَوْطَانِ

باخشوع و بر غصه ها چند که سر کرده اند بسوی محل

تَعْبُدُكَ طَائِفَةٌ وَأَشَارَتْ بِاسْتِعَارِكَ

عبادت تو بطوع و رغبت و اشارت کردند بایستغاثت

مُدْعِيَةً مَا هَكَذَا الظَّنُّ بِكَ وَلَا اضْبُرْنَا

از روی اذعان بپست جنبه ها و چنین ضربه اید

بِفَضْلِكَ هَتَاكَ يَا كَرِيمُ يَا رَبِّ وَأَنْتَ

بفضل تو از تو ای صاحب کرم ای پروردگار و تو

تَسْتَضْفِي عَنْ قَلْبِ الْأَعْيَانِ الدُّنْيَا

ایستغاثی از دل آفرینان دنیا

و عفو باریها

اشادت در
و فریاد کرده اند

وَعَفُو بَارِيهَا وَمَا يَجِيءُ نِيهَا مِنَ الْمَكَارِ عَلَى

و عفو باریها و آنچه می آید نیاها من المکار علی

أَهْلِهَا عَلَى أَنَّ ذَلِكَ بَلَاءٌ وَمَكْرٌ وَهُوَ قَلِيلٌ

اهل آن بآلله این بلا و مکر و آنست که اندک است

مَكْنَهُ يَسِيرُ بِقَاوَةٍ قَصِيرٌ مُدَّتُهُ

ماندن آن کم است بقای آن کوتاه است مدت کن

فَكَيْفَ احْتِمَالِي لِبَلَاءِ الْآخِرَةِ وَطَوَّلُ

فکيف چگونه می تواند تحمل کرد در این بلای آخرت و طویل

وَقُوعِ الْمَكَارِ فِيهَا وَهِيَ بَلَاءٌ تَقُولُ

و وقوع المکاره در آنست که در آنست که در آنست که

مُدَّتُهُ وَبَدُوهُ مَقَامُهُ وَلَا يَخْفَفُ عَنْ أَهْلِهِ

مدت و بدو و مقام و آنست که از اهل آنست که

لَا تَلْزَمُ لَا يَكُونُ الْإِهْنُ مَنِيكَ وَانْتِقَامُكَ

لا تلهام که آنست که نیست از غلبه تو و انتقام کن

وَسَخَطُكَ وَهَذَا مَا لَا تَقُومُ لَهُ السَّمَوَاتُ

و خشم تو و چنین است آنچه بر نمی آید بر زمینها

وَالْأَرْضُ يَا سَيِّدِي فَكَيْفَ بِي وَأَنَا

و زمین ای آقای من پس چگونه می تواند با تو و حال آنکه خسته ام

عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمُسْكِينُ

ناتوان و خوار و بیکسار و فقیر

و جلیل بود
و بزرگ

الْمُسْكِينُ يَا إِلَهِي وَرَبِّي وَسَيِّدِي وَ
مُسْكِنُ كُنْدَه *ارضا من در دکانم و سیدم و*
مَوْلَايَ لِأَيِّ الْأُمُورِ إِلَيْكَ أَشْكُو وَلِمَا مَنَّا
انا من برای کدام یک کنج انور بورتو و بر کدام یک
أَصْحِي وَأَيْكِي لَا يَمُوتُ الْعَذَابُ وَشِدَّتُهُ أَوْ لَطُولُ
بُخْشَم و بکرم از برای عذاب در دکان و سختی یا در دکان
الْبَلَاءِ وَمُدَّتُهُ فَلَمَّا صَبَرْتُ فِي الْعُقُوبَاتِ
و مدت کنج بس اگر بگردانم در عقوبت
مَعَ عَذَابِكَ وَجَعَلْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِ
بارشمان خفت و جمع کن میان من و میان
بَلَاءِكَ وَفَرَّقْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَجْنَابِكَ وَ
بلا رخ و جدا کن میان من و میان دوستان
أَوْلِيَائِكَ فَهَبْنِي يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ
و اولیای من بس گرفتم ای خدای من و سیدم و انای من
وَبَنِي صَبَرْتُ عَلَى عَذَابِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ
و بنی صبر کردم بر عذاب تو پس چگونه صبر کنم
عَلَى غُرَابِكَ وَهَبْنِي صَبَرْتُ عَلَى حَرِّ نَارِكَ فَكَيْفَ
عَلی غراب تو و هب من صبر کردم بر حرارت تو پس چگونه
أَصْبِرُ عَلَى النَّظَرِ إِلَى كَرَامَتِكَ أَفَكَيْفَ أَصْبِرُ
صبر کنم بر نظر بر کرامت تو یا چگونه صبر کنم

شکایت کنم

و النار

فِي النَّارِ وَرَجُلَانِ عَفْوِكَ فَبِعَذَابِكَ يَا سَيِّدِي
در آتش تو و مال اندام من آن بود که عفو تو بس بزرگوار است
وَمَوْلَايَ أَقْسِمُ صَادِقًا لِّئِنْ تَرَكْنِي نَاطِقًا
و صامختم از حق میگویم برتر از مردان که از سخن تو
لَا ضِجْنَ إِلَيْكَ بَيْنَ أَهْلِهَا ضِجَّ الْأَمَلِينَ
نماند زدن به تو میان اهلها ضجج امیدواران
وَلَا صُرْحَنَ إِلَيْكَ صُرْخُ الشَّعْصَخِينَ وَ
و نه زدن به تو ناله استغاثه کنندگان و
كَأَبْكَيْنَ عَلَيْكَ بَكَاءَ الْفَاقِدِينَ وَ
بکرم از محروم از رحمت و لطف گریستن
لَا نَادِيكَ إِنِّي كُنْتُ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ إِنِّي
و البته فریاد بر آوردم و ندا کنم ترا که ای سرور مومنان و کار
يَا غَايَةَ الْمُرَالِ الْعَارِفِينَ يَا عِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ
ای نهایت از زوایا عارفان ای فریادرس بدوستان
يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ وَيَا إِلَهَ
ای دوست و یار دوست گویان و ای خدای
الْعَالَمِينَ أَفْزَاكَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي وَبِحَمْدِكَ
عالمیان ای یارنده بیشتر از ستایش تو ای خدای من و بجزای تو
تَشْمَعُ فِيهَا صَوْتُ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سَجَدَ فِيهَا تَجَا
که بشنوی در جهم صدای بنده مسلم سجده نمود در آنجا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
آل محمد الطيبين الطاهرين

سجده
سجده

وَذَاقَ طَعْمَ عَذَابِهَا بِمَصِيبَتِهِ وَحَبَسَ بَيْنَ
دیده باشد ز عذاب از این فرما غم و بند کرده باشد
أَطْبَاقِهَا بِجَنَمِهِ وَجَرِيرَتِهِ وَهُوَ يَضْحَكُ النَّيْكَ
او را در میان طبقات جهنم بزم او و ضحاک او و خوش کند بوی تو
ضَحِيجُ مُؤْمِلٍ لِرَحْمَتِكَ وَيُنَادِيكَ بِلِسَانِ
خوش کسی که امیدوار رحمت تو باشد و ندا کند ترا بزبان
أَهْلِ تَوْحِيدِكَ وَيَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِرَبِّهِ
یکانه پرستان تو و توسل جوید بپرتو پروردگار تو
يَا مُؤَلَّيْ فَكَيْفَ يَبْقَى فِي الْعَذَابِ وَهُوَ
یا مولای من پس چگونه باقی ماند در عذاب و حال آنکه
أَرَأَيْتَ مَنْ سَبَّكَ بِأَقْرَبِ مَوَالِكِهِ
ببین که کسی را که از تو دورتر است و موالیک تو
يَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ حِلْمِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ
امید دارد آنچه پیش از تو بود از رحمت تو و مهربانی تو و درم کرد
أَمْ كَيْفَ تَقُولُ النَّارُ وَهُوَ يَأْمُلُ فَضْلَكَ
یا چگونه می گوید آتش و او امید دارد فضل ترا
وَرَحْمَتَكَ أَمْ كَيْفَ يُحَرِّقُ لَهَبُهَا وَأَنْتَ
و رحمت ترا یا چگونه بسوزد او را زبانه آتش تو
تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ تَسْتَمِلُ
شنو صدای او را و بین بار او را یا چگونه مشتلم شد
عَلَيْهِ رَقِيقُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ
بر آن زبانه ها را می چسبانند و تو را ندانند او را یا چگونه

توبه

تغافل

تَغْفُلُ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ
مغفل شد در میان طبقات جهنم و تو را این را مستحکم بود
أَمْ كَيْفَ تَرْجُو زَبَانَتِهَا وَهُوَ يُنَادِيكَ
یا چگونه بفرماند او را زبانه جهنم و او ندا کند ترا که ای پروردگار
يَا رَبِّهِ أَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي
یا پروردگار من یا چگونه امید او فضل ترا در
عَتَقَ مِنْهَا فَرَّكَ زَبَانَتِهَا مَا ذَلِكَ الظَّنُّ
از او کردن او از جهنم و او فرستاد او را در آن دورتر است از آن
بِكَ وَلَا الْمَعْرُوفِ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مَشِيئَتِهَا
تو و نه شناخته شده است از فضل تو و نه مشیت تو
عَاطَلَتْ بِهِ الْمُؤَحِّدِينَ مِنْ بَرِّكَ وَأَخْلَسَتْ
معامله کرده بآن با یکانه پرستان از نیکی تو و واجب تو
فِي الْيَقِينِ أَقْطَعُ لَوْلَا مَا حَكَمْتَ بِهِ
پس یقین قطع دارم که اگر نبود که حکم کرده بآن
مِنْ تَعَذِّبِ جَلِيدِكَ وَقَصَصَتْ بِهِ
که عذاب کند سگزان خداوند خود را و تکرار کند که بفرماند تو
مِنْ إِخْلَافِ مَعَانِدِكَ لَجَعَلْتَ النَّارَ
معاندان خود را از این میگردانید آتش را
كَكَمَا تَرَدُّ أَوْ سَلَامًا وَمَا كَانَتْ لَهَا
همانند و سلام و نه آتش

اینکه بگوید که اینها را از کس گرفته ام
 اینها را از کس گرفته ام

فِيهَا مَقَرٌّ وَمَقَامٌ لِّكَ تَقَدَّسَتْ
 در آن محل قرار و نه باران و لیکن تو که مقدس است
 أَسْمَاؤُكَ أَقَمْتَ أَنْ تَمْلَأَهَا مِنْ لِكَافٍ
 نامها را تو قسم یاد کرده که پر از جنم از کافران
 مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ اجْعَلْ وَأَنْ تَخْلُقَ فِيهَا
 از جنین و مردمان همه و آنکه همیشه باران در جنم
 الْعَابِدِينَ وَأَنْتَ جَلَّ شَأْنُكَ قُلْتَ مُبْدِ
 بندگان را و تو که بزرگست ستایش تو گفته اند که بزرگش
 وَتَهَوَّلَتْ بِالْإِنْعَامِ مِنْكُمْ أَمِنْ كَانَ
 کرده نعمت دادن کردم کننده ما آنکه گفته ای اگر کسی
 مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ قَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ
 مؤمن مانند کسی که به تاریکی مایل است
 إِلَهِي وَسَيِّدِي فَاسْأَلْكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَ
 ای الهی و سیدی من بسؤال کن از تو بتقدیر که مقدر کردی
 وَمَا لِقَضِيَّتِهِ الَّتِي حَقَّتْهَا وَحَكَمْتُهَا
 و حکم که حتم کرده آنرا و حکم کرده بر آن
 وَعَلَيْتَ مِنْ عَلَيْهِ أَجْرُهَا أَنْ تَهْبِئَ فِي
 و غالب شده بر کسی که انعام را بر او بار کرده آنکه بخیر در
 هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ
 این شب و در این ساعت

اینکه بگوید که اینها را از کس گرفته ام
 اینها را از کس گرفته ام

كُلِّ جَرْمٍ أَجْرُهُ وَكُلِّ ذَنْبٍ أَذْبَتُهُ
 هر چه گرسب کرده ام آنرا و هر گناه که توبه کند
 وَكُلِّ قِيحٍ اسْرَرْتُهُ وَكُلِّ جَهْلٍ غَلَّتُهُ
 و هر کاری بدی که پنهان کرده ام آنرا و هر نادانی که بجا آوردم
 كَتَمْتُهْ أَوْ أَعْلَنْتُهُ أَوْ أَخْفَيْتُهُ أَوْ أَظْهَرْتُهُ
 پنهان کرده ام آنرا و آشکارا کرده ام آنرا و مخفی کرده ام آنرا و آشکارا کرده ام آنرا
 وَكُلِّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتُ بِإِثْبَانِهَا الْكَدَامُ
 و هر بدی که امر کرده ام به اثبات آنرا
 الْكَاتِبِينَ الدِّينِ وَكَلَّمْتُمْ بِحِفْظِ
 نویسندگان دین را که موعظ گردانیده اند آنرا
 مَا يَكُونُ مِنِّي وَجَعَلْتُمْ شُهُودًا عَلَيَّ مَعَ
 کسی که آنچه صادر میشود از من و گردانیده ام این را که امان بر من است
 حَوَارِي وَكُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيَّ
 اعضاء من منم و بودی تو مطلع بر من
 مِنْ دَرَارِهِمُ وَالشَّاهِدُ لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَ
 بجز ایشان و گواه برای آنچه پنهان است از ایشان
 بِرَحْمَتِكَ أَخْفَيْتُهُ وَبِفَضْلِكَ سَدَّيْتُهْ
 و برحمت خود پنهان کردم آنرا و بفضل خود پوشانیدم آنرا
 وَأَنْ تَوْفَّقْ حَقِّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَنْزِلُهُ
 و آنکه فرادان کن از هر نیکی که فرود آید بر من آنرا

و آن تو فرستاده ای
 بر من از هر نیکی

اَوْ احْسَانِ تَفَضُّلِهِ اَوْ بِرِ تَشَدُّدِ اَوْ بِرِ قَبُولِ
 يا احسانى که تفضل نمايى بر من يا خويش که بمن گزاري از اين روزگار
 اَوْ ذَنْبِ تَغْفِرِهِ اَوْ خَطَايَا تَسْتُرُهُ يَارَبِّ يَارَبِّ
 يا خفايى که بپوشايى از من يا خفايى که بپوشايى از اين روزگار
 يَارَبِّ يَا اِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكِ
 اي پروردگار من اي خداي من و دان من و صاحب اقتدار من و مالک
 رَقِي يَامَنْ سَيِّدِي نَاصِيَتِي يَا عَلِيْمَا بَصِيْرِي
 بنده من اي آنکه بر من است و دوست من و پرورش من اي خداوند دان و دانگر
 وَمُسْكِنِي يَا خَيْرَ لِقْفَرِي وَفَاقِي يَارَبِّ
 و پناهم اي پناهم بفرقه من و اجنب من اي پروردگار من
 يَارَبِّ يَارَبِّ اَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْرَتِكَ
 اي پروردگار من اي پروردگار من سوال من از تو کن تو و بيا تو
 وَاَعْظَمَ صِفَاتِكَ وَاَسْمَاءَكَ اَنْ تَجْعَلَ لِي
 و بزرگزين صفت من و نامهاي تو آنکه بگرداني اوقات
 فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِنِكَرِكَ مَعْوَرَةً
 در شب و روز بيا در خود ابدان
 بِخِدْمَتِكَ مَوْصُولَةً وَاَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً
 و بخدمت تو بچون شده و اعمال من نزد تو پذيرفته
 حَتَّى تَكُونَ لِي اَعْمَالِي وَاَوْ رَادِي كُلِّهَا
 تا آنکه بگويي بيا مرا تا من و هر دو را بياي

يا احسانى که تفضل نمايى بر من
 يا خويش که بمن گزاري از اين روزگار
 يا خفايى که بپوشايى از من
 يا خفايى که بپوشايى از اين روزگار
 اي پروردگار من
 اي خداي من و دان من و صاحب اقتدار من و مالک
 رَقِي يَامَنْ سَيِّدِي نَاصِيَتِي
 بنده من اي آنکه بر من است و دوست من و پرورش من
 و پناهم اي پناهم بفرقه من و اجنب من
 يَارَبِّ يَارَبِّ اَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ
 اي پروردگار من اي پروردگار من سوال من از تو کن تو و بيا تو
 وَاَعْظَمَ صِفَاتِكَ وَاَسْمَاءَكَ
 و بزرگزين صفت من و نامهاي تو آنکه بگرداني اوقات
 فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِنِكَرِكَ
 در شب و روز بيا در خود ابدان
 بِخِدْمَتِكَ مَوْصُولَةً
 و بخدمت تو بچون شده و اعمال من نزد تو پذيرفته
 حَتَّى تَكُونَ لِي اَعْمَالِي
 تا آنکه بگويي بيا مرا تا من و هر دو را بياي

يا احسانى که تفضل نمايى بر من
 يا خويش که بمن گزاري از اين روزگار
 يا خفايى که بپوشايى از من
 يا خفايى که بپوشايى از اين روزگار
 اي پروردگار من
 اي خداي من و دان من و صاحب اقتدار من و مالک
 رَقِي يَامَنْ سَيِّدِي نَاصِيَتِي
 بنده من اي آنکه بر من است و دوست من و پرورش من
 و پناهم اي پناهم بفرقه من و اجنب من
 يَارَبِّ يَارَبِّ اَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ
 اي پروردگار من اي پروردگار من سوال من از تو کن تو و بيا تو
 وَاَعْظَمَ صِفَاتِكَ وَاَسْمَاءَكَ
 و بزرگزين صفت من و نامهاي تو آنکه بگرداني اوقات
 فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِنِكَرِكَ
 در شب و روز بيا در خود ابدان
 بِخِدْمَتِكَ مَوْصُولَةً
 و بخدمت تو بچون شده و اعمال من نزد تو پذيرفته
 حَتَّى تَكُونَ لِي اَعْمَالِي
 تا آنکه بگويي بيا مرا تا من و هر دو را بياي

وَرَمَّ اَوْ اَحَدًا وَخَالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا
 يک دور و طالع من در خدمت تو بچون شده و بپوشايى
 يَاسَيِّدِي يَاسَمَنَ عَلَيْهِ مَعُوْلِي يَاسَمَنَ إِلَيْهِ
 اي پروردگار من اي آنکه بر من است و دان من و صاحب اقتدار من و مالک
 شَكُوْتُ اَحْوَالِي يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ
 شکایت من اي پروردگار من اي پروردگار من اي پروردگار من
 قُوْ عَلَى خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي وَاشْدُدْ
 توان گردان بر خدمت من اعضاي مرا و سخت کن
 عَلَى الْوَعْدَةِ جَوَارِحِي وَهَبْ لِي الْجِدِّي
 بر وعده من بنده من دل را و بخش مرا
 خَشْيَتِكَ وَالذَّوَامَ فِي الْاِتِّصَالِ بِخِدْمَتِكَ
 ترس من و مداومت در متصل بودن در خدمت تو
 حَتَّى اُشْرَحَ إِلَيْكَ فِي مَبَادِيرِ السَّابِقِينَ
 تا روان شوم بپورت تو در مبادي راه پيش رويان
 وَاسْرِعَ إِلَيْكَ فِي الْمَبَادِيرِ وَاشْتِاقِ
 و تندرم بپورت تو در مبادي راه مشتاقان
 إِلَى قُرْبِكَ فِي الْمُسْتَأَقِلِينَ وَأَدْنُو مِنْكَ
 بپورت تو در مبادي مشتاقان و نزديک شوم تو
 دُنُو الْخُلَاصِينَ وَأَخَافُكَ مَخَافَةَ الْمُؤَقِلِينَ
 نزديک شوم خالصان و ترسم از تو ترس پنداران

يا احسانى که تفضل نمايى بر من
 يا خويش که بمن گزاري از اين روزگار
 يا خفايى که بپوشايى از من
 يا خفايى که بپوشايى از اين روزگار
 اي پروردگار من
 اي خداي من و دان من و صاحب اقتدار من و مالک
 رَقِي يَامَنْ سَيِّدِي نَاصِيَتِي
 بنده من اي آنکه بر من است و دوست من و پرورش من
 و پناهم اي پناهم بفرقه من و اجنب من
 يَارَبِّ يَارَبِّ اَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ
 اي پروردگار من اي پروردگار من سوال من از تو کن تو و بيا تو
 وَاَعْظَمَ صِفَاتِكَ وَاَسْمَاءَكَ
 و بزرگزين صفت من و نامهاي تو آنکه بگرداني اوقات
 فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِنِكَرِكَ
 در شب و روز بيا در خود ابدان
 بِخِدْمَتِكَ مَوْصُولَةً
 و بخدمت تو بچون شده و اعمال من نزد تو پذيرفته
 حَتَّى تَكُونَ لِي اَعْمَالِي
 تا آنکه بگويي بيا مرا تا من و هر دو را بياي

يا احسانى که تفضل نمايى بر من
 يا خويش که بمن گزاري از اين روزگار
 يا خفايى که بپوشايى از من
 يا خفايى که بپوشايى از اين روزگار
 اي پروردگار من
 اي خداي من و دان من و صاحب اقتدار من و مالک
 رَقِي يَامَنْ سَيِّدِي نَاصِيَتِي
 بنده من اي آنکه بر من است و دوست من و پرورش من
 و پناهم اي پناهم بفرقه من و اجنب من
 يَارَبِّ يَارَبِّ اَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ
 اي پروردگار من اي پروردگار من سوال من از تو کن تو و بيا تو
 وَاَعْظَمَ صِفَاتِكَ وَاَسْمَاءَكَ
 و بزرگزين صفت من و نامهاي تو آنکه بگرداني اوقات
 فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِنِكَرِكَ
 در شب و روز بيا در خود ابدان
 بِخِدْمَتِكَ مَوْصُولَةً
 و بخدمت تو بچون شده و اعمال من نزد تو پذيرفته
 حَتَّى تَكُونَ لِي اَعْمَالِي
 تا آنکه بگويي بيا مرا تا من و هر دو را بياي

وَاجْتَمِعْ فِي جُودِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ وَ
 وگرد آیم در غایت قرب تو با مؤمنان خداوند
 مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي
 وهر که اراده کند مرا بد پس تو او را بیدار کن و هر که کینه
 فَكَدْ وَأَجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ عِبَادِ
 تو بر گردان کن او را و بگردان مرا از نیکوترین بندگان تو
 نَصِيبًا عِنْدَكَ وَأَقْرِبَهُمْ مَنَزَلَةً مِنْكَ وَ
 در بهره نزد تو و نزد بیکترایان در منزلت نسبت تو
 اخْصِهِمْ زُلْفَةً لَدَيْكَ فَإِنَّهُ لَا يَنَالُ ذَلِكَ
 و مخصوصی زبیرایان در قرب نزد تو زیرا که نمیتوان رسید به آن
 إِلَّا بِفَضْلِكَ وَجُدْ لِي جُودَكَ وَأَعْطِفْ
 مگر بفضل تو و بخشش بر من جودت و عطوفت را
 عَلَيَّ بِجَدِّكَ وَاحْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ
 بر من بزرگواری خود و دهنده دارم ا بر رحمت خود و بگردان
 لِسَانِي بِذِكْرِكَ لِحُبِّهِمْ وَأَقْلِبْ قُلُوبَنَا
 زبان مرا بیاور خود گو یا در دل ما را دوست بدار
 وَمَنْ عَلَى مُحْسِنٍ إِجَابَتِكَ وَأَقْلِبْ عَثْرَتِي
 ومنت از هر نیکی اجابت خود در گردان از لغزش من
 لِي وَأَغْفِرْ زُلْفَتِي فَلَنْكَ قَضَيْتَ عَلَى عِبَادِكَ عَمَلًا
 و بیاور زبیرایان مرا پس بر تو که تو حکم کرده بر بندگان خود بپایان

۴۸
 وقفه در صفت رضی

وَأَمَرْتَهُمْ بِدُعَائِكَ وَضَمَنْتَ لَهُمُ الْإِجَابَةَ
 و امر کرد ایشان را بدعای خود و ضم کرده برای ایشان استجابت را
 فَالْيَا إِلَهَ يَدَبِ نَصَبَتْ وَجْهِي وَإِلَيْكَ
 پس بپوش تو پروردگار را باز داشته ام روی خود را و بپوش تو
 يَدَبِ مَدَدَتْ يَدِي فِعْرَتِكَ اسْتَجِبْ لِي
 پروردگار را بشده ام دست خود را پس دعوت تو سوگواری من که نمی بکنم ترا
 دُعَائِي وَلَقِّنِي مَنَاسِي وَلَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ
 دعای مرا و برسان مرا باز روی خود و قطع کن از فضل خود
 رَجَائِي وَاصْفِي شَرَّ الْحَيْنِ وَالْآئِسِ مِنْ
 امید مرا و دفع کن از من بد چندان و آدمیان را
 أَعْدَائِي يَا سَرِيعَ الرِّضَا اغْفِرْ لِي لَيْسَ لَكَ
 که دشمنان من باشند از زود بخشش بخونده بپوش مرا از گناهان
 إِلَّا الدُّعَاءَ فَلَنْكَ فَقَالَ لِمَا شِئْتَ يَا مَنِ
 مگر دعا پس بپوش تو که تو کننده آنچه را خواهم ای آنکه
 اسْمُهُ دَوَاءٌ وَذِكْرُكَ شِفَاءٌ وَطَاعَتُهُ
 نام او دوا و در دهنست و یاد او شفا و در دهنست و طاعت
 غِنَى اِرْحَمْ مَنْ رَأَسَ مَالِ الرِّجَاءِ وَسَلَاحَهُ
 تو را که هست رحمت کن کس را که برایش امید است و حربش
 الْبُكَاءُ يَا سَابِغَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ الْفَقْرِ يَا قُدْرَ
 گریه است ای صابغ نعمت کامل ارفع فقر را و دفع فقر را

الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلُمِ يَا عَالِمُ لَا يَعْلَمُ صَلَاتُكَ
وختیاهان در تاریکیها را دانای کبریا بفرستد از کسر درویش
مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ وَاعْلَمْ يَا مَنْ أَنْتَ أَهْلُهُ
محمد و آل محمد و بکن بر من آنچه تو بر نژاداران
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَالْأُمَّةِ الْكَيَّامِينَ
و در روز خستند و نبار بر رسول خود و بشوایان صاحب بیت
مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ سَلَامًا **فصل پنجم** در اعمال نیکه
که آل اویند و سلام خستند بر سلام آقا

ما هست از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر

سه روز از اخوه شعبان روزی بدارد و بماء مبارک

رمضان وصل کند حق تعالی ثواب روزی دو ماه

متوالی برای او بنویسد و ابو الصلت هروی روایت

کرده است که در جمعه اخوه شعبان بخندت حضرت

امام رضا علیه السلام در حق فرمود که ای ابو الصلت

اگر ماه شعبان رفت و ایر جمعه آخر است پس ندان

و تلاقی کن در آنچه از این ماه مانده است تقصیرها را که

در ایام گذشته اینها کرده و بر تو باد که روآوری بر آنچه
نافع است برای تو در آخرت و دعا و استغفار بسیار کن
و تلاوت قرآن مجید بسیار کن و توبه کن بسوی حق تعالی
از گناهان خود تا آنکه چون ماه مبارک در آید خاص
کرد اینند باشی خود را از نیای خدا و مگذار در کردن
خود امانت و حق کسی را مگر آنکه بیرون کنی و مگذار
کناهی را که میکرد مگر آنکه ترک کنی و از خدا بترس
و توکل کن بر خدا در نیهای و آشکارا امور خود و هر که
بر خدا توکل کند خدا بر او است او را بسیار بخوان در
بقیه انبیا این دعا را اللَّهُمَّ إِنْ لَمْ تَكُنْ غَفَّارًا
لَنَا فِيمَا مَضَى مِنْ شَعْبَانَ فَاعْفُ لَنَا فِيمَا بَقِيَ مِنْهُ
بدرستی که حق تعالی در انبیا از آدمی گرداندندندهای
بسیار را از انقضای جمیع برای هر ماه مبارک در رمضان
و بسند بسیار معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام در شب
اخر ماه شعبان و شب اول ماه رمضان این دعا بخواند
اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ
فِيهِ الْقُرْآنَ وَجَلَّتَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ
الْهُدَى وَالْقُرْآنَ قَدْ حَضَرَ قُلُوبَنَا فِيهِ وَسَلَّمَتْ
لَنَا وَسَلَّمَتْ مِنَّا فِي شَرِّهِمْ وَعَافِيَتِهِ نَامُنْ أَخَذَ
الْقَلِيلَ وَشَكَرَ الْكَثِيرَ أَقْبِلْ مِنِّي الْبَسِيرَ

اذا کنی و مگذار در
دل خود کینه کسی را
مگر آنکه

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا
 وَمَنْ كُلِّ مَا لَاحِظٌ مَا نَعَانِيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 يَا مَنْ عَفَى عَنِّي وَعَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ
 يَا مَنْ لَمْ يُوَاجِدْنِي بِإِذْنِكَ بِإِذْنِكَ الْعَاصِي عَفْوَكَ عَفْوَكَ
 يَا كَرِيمُ الْهِى وَعَظَمْتَ فَلَمْ أَتَعِظْ وَرَجَوْتَنِي عَنْ
 تَحَارِيكَ فَلَمْ أَنْزَجِرْ فَمَا عَذَرِي يَا عَفْوَ عَنِّي
 يَا كَرِيمُ عَفْوَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الرَّاحَةَ
 عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظَمَ الذَّنْبُ
 مِنْ عِبْدِكَ فَلْيَحْسِنِ الْعَفْوَ مِنْ عِنْدِكَ
 يَا أَهْلَ الثَّقَوَى وَيَا أَهْلَ الْغَفْرِ عَفْوَكَ عَفْوَكَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أَمَتِكَ
 ضَعِيفٌ فَخِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ مُنْزِلُ
 الْغَنَى وَالْبَرَكَةِ عَلَى الْعِبَادِ قَاهِرٌ مُقْتَدِرٌ رَحِيمٌ
 إِعْمَالُهُمْ وَقَسَمْتَ أَرْزَاقَهُمْ وَجَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَةً السَّمِ
 وَالْوَالَهُمْ خَلْقًا مِنْ عِبْدِكَ خَلْقٌ لَا يَعْلَمُ الْعِبَادُ
 عِلْمَكَ وَلَا يَقْدِرُ الْعِبَادُ قُدْرَتَكَ وَكَلَّمْنَا
 فَقَرَأَ إِلَى رَحْمَتِكَ فَلَا تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ وَ
 اجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِ خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْإِمْلِ
 وَالْقَضَاءِ وَالْقَدْرِ الْهِى يُغْفِرُ خَيْرَ الْبَغَاءِ وَأَنْتَ
 خَيْرُ الْغَنَاءِ عَلَى مَوْلَاكَ أَوْلِيَاكَ وَمَعَادَاةُ أَعْدَاكَ

عَفْوَكَ م

عَفْوَكَ م

وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالرَّهْبَةَ مِنْكَ وَالْخُشُوعَ وَالْوَقَارَ
 وَالتَّسْلِيمَ لَكَ وَالصَّدِيقَ بِكِتَابِكَ وَاتِّبَاعَ
 سُنَنِ رَسُولِكَ اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَيْءٍ
 أَوْ رِيْبَةٍ أَوْ حُجُودٍ أَوْ قُطُوفٍ أَوْ فَرْحٍ أَوْ بَدْحٍ أَوْ
 بَطَرٍ أَوْ حَيَلَةٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ سَعَةٍ أَوْ شِقَاقٍ
 أَوْ نِفَاقٍ أَوْ كُفْرٍ أَوْ ضَوْقٍ أَوْ عَصِيَانٍ أَوْ
 عَظَمَةٍ أَوْ شَيْءٍ لَا يَحِبُّ فَاسْأَلْكَ يَا رَبِّ أَنْ تُبَدِّلَنِي
 مَكَانَهُ إِيْمَانًا بِوَعْدِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ وَرِضَى
 بِقَضَائِكَ وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِيْمَا عِنْدَكَ
 وَاشْرَءَ وَطَائِنَةً وَتَوْبَةً نَصُوحًا اسْأَلْكَ لَكَ
 يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ الْهِى أَنْتَ مِنْ حِلْمِكَ تَقْضِي كَلَامَكَ
 لَمْ تَقْرُ وَمِنْ كَرَمِكَ وَجُودِكَ تَطَاعُكَ كُنَّاكَ
 لَمْ تَقْصُ وَأَنَا وَمَنْ لَمْ يَعْصِكَ سَكُنَ أَرْضِكَ
 فَكُنْ عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ جَوَادًا أَوْ بِالْخَيْرِ قَوَادًا
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 صَلَوةً دَائِمَةً لَا تَحْضِي وَلَا تَعُدُّ وَلَا يَقْدِرُ قُدْرَتُهَا
 غَيْرُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَمَّا مَا زَهَى مَحْضُورُهَا
 كَمَا بَسَائِدُ مَعْبَرَةٍ وَارْدُ شَرْعٍ وَهَلَاكَ كَرْدَةٍ أَنْتَ
أَوَّلِي صَدَقْتَ بِأَمْرٍ وَتَوَجَّهْتَ بِكَمْرَةٍ وَبَعْدَ
 أَنْ فَارَغْتَ مِنْ هَفْتَادِ مَرْتَبَةِ سِرِّهِ حُدُودِهَا كَوْنُهَا

الوقار

باحد و توحيد و معوذتين هر يك يك مرتبه **سید** در هر رکعت
 در هر رکعت حمد و سبست و پنج مرتبه توحيد **چهارم** چهل رکعت
 در هر رکعت و سبست پنج مرتبه توحيد **پنجم** دو رکعت در
 هر رکعت حمد و يا نصه مرتبه توحيد و بعد از نماز هفتاد
 مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد **ششم** چهار رکعت در هر رکعت
 حمد و ده مرتبه توحيد **هفتم** دو رکعت در هر رکعت حمد
 صد مرتبه توحيد **هشتم** دو رکعت در هر رکعت اول حمد
 و آية امن الرسول تا آخر سوره و پانزده مرتبه توحيد و در
 دو رکعت حمد و آية قل انا انشر و پانزده مرتبه توحيد **نهم**
 چهار رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحيد اذاجا انصر الله
دهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و آية الکرمي بکرتيه
 و سوره انا اعطيناك الکوفه سر مرتبه **یازدهم** هشت رکعت
 در هر رکعت حمد و ده مرتبه قل يا ايها الکافرون **دوازدهم**
 دوازده رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سوره
 الهيکم التکاور **سیزدهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و سوره
 سوره و البقره **چهاردهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و پنج
 مرتبه سوره و العصر **پنجم** چهار رکعت در میان نماز شام
 خفتن در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحيد و بعد از نماز
 ده مرتبه يا رب اغفر لنا و ده مرتبه يا رب ارحمنا و ده مرتبه
 يا رب تبارک و تعالی و سبست و يك مرتبه توحيد و ده مرتبه

سبحان الله الذي يحيي الموتى و يميت الأحياء
 و هو على كل شيء قدير **فصل نهم** دو رکعت
 در هر رکعت حمد و يك مرتبه آية الکرمي و پانزده مرتبه
 توحيد **ده** هفتاد و دو رکعت در هر رکعت
 حمد و هفتاد و يك مرتبه توحيد و بعد از نماز هفتاد
 مرتبه استغفار **هجدهم** ده رکعت در هر رکعت حمد
 پنج مرتبه قل اللهم مالك الملك **بیستم** چهار رکعت در هر رکعت
 حمد و پانزده مرتبه سوره اذاجا انصر الله **بیست و یکم** هشت رکعت
 در هر رکعت حمد و يك مرتبه توحيد و معوذتين **بیست و دوم** آية
 دو رکعت در هر رکعت حمد و يك مرتبه قل يا ايها الکافرون
 و پانزده مرتبه توحيد **بیست و سیم** سی رکعت در هر رکعت
 حمد و يك مرتبه سوره اذ از لزلت **بیست و چهارم** دو رکعت در هر
 رکعت حمد و يك مرتبه سوره اذاجا انصر الله **بیست و پنجم**
 ده رکعت در هر رکعت حمد و يك مرتبه الهيکم التکاور **بیست و ششم**
 دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه آية امن الرسول
بیست و هفتم دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سوره اسم
 ربك الاعلى **بیست و هشتم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و يك
 توحيد و معوذتين **سیرام** ده رکعت در هر رکعت
 حمد و يك مرتبه و هر يك از الهيکم التکاور و توحيد و معوذتين
 ده مرتبه **سیرام** دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه

توحيد دو رکعت
 در هر رکعت حمد و پنج مرتبه

سبح اسم ربك الاعلى وبعد از سلام صدر تبه اللهم صل على
 محمد و آل محمد **باب نهم** در بیان محلی از فضایل و اعلا
 ماه مبارک رمضان است و در آن هشت فصل است
فصل اول در بیان فضیلت این ماه مبارک است باید
 دانست که ماه رمضان ماه خداوند عالمیافت و تفریق
 ماههاست چنانچه بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام
 روایت کرده اند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در آخر
 ماه شعبان خطبه خواندند و فرمودند ایها الناس بدیست
 که در کرده است بسوی شما ماه خدا بابرکت و رحمت و اثرش
 ماهی است که نزد خدا بهترین ماههاست و روزهایش
 بهترین روزهاست و شبهایش بهترین شبهاست و ساعات
 آن بهترین ساعات است آن ماهیست که خوانده اند شما را
 در آن بسوی صیافت خدا و گردیده اند در آن از اهل کرامت
 خدا نشینهای شما در آن ثواب تسبیح دارد و خواب شما ثواب
 عبادت دارد و عملهای شما در آن مقبولست و دعای شما
 در آن مستجابست پس سوال کنید از پروردگار خود در این ماه
 درست و دلهای پاکیزه از گناهان و صفات ذمیه که توفیق
 دهد شما را برای روزی داشتن آن و تلاوت کردن قرآن
 در آن بدیست که شقی و بد عاقبت کسی است که محروم گردد از
 امرش خدا را و ماه عظیم و یاد کنید بکسی و نشانی شما

در این ماه کسب کنی و نشانی و توفیق یابی را و تصدق کنید
 فقیران و مسکینان خود و توفیق نمایند بر آن خوردن و
 رحم کنید کودکان خود را و نوازش نمائید خویشان خود را
 و نگاه دارید زبانهای خود را از آنچه نباید گفت و پیشبید
 دیدهای خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن بسوی
 آن و باز دارید گوشهای خود را از آنچه حلال نیست شما را
 شنیدن آن و مهربانی کنید باینها مردم نامهربانی کنند
 بعد از شما باینها شما و باز گشت کنید بسوی خدا از گناهان
 خود و بلند کنید بسوی خدا دستهای خود را بر عباد اوقات
 نمازهای خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعات است
 نظر میکنند حق تعالی در این اوقات بر حق بسوی بندگانش
 و جواب میگوید ایشانرا هرگاه او را مناجات کند و لبیک
 سکون ایشانرا هرگاه او را ندا کنند و مستجاب میگرداند
 هرگاه او را دعا کنند ای گروه مردمان بدستی که جاهلی
 شما در کرد و کردهای شماست پس از کرد و بد را و بد بطلان
 از خدا و پشتمای شما کران بار است از گناهان شما پس بید
 گردانید آنها را بطول دادن سجده و بایند که حق تعالی
 یاد کرده است بغیر خود که عذاب نکند نمازگزاران را
 و سجد کنند کار او و نترسانند ایشانرا با شش جهم در روز
 قیامت ایها الناس هر که از شما اظهار نماید روزی دارد حق

در این ماه از برای او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده از ادراک
و امر زشت گناهان گذشته پس بعضی از اصحاب گفت یا رسول
الله همه ما قدرت بر این نداریم حضرت فرمود که بپرهیزید
از آتش جهنم با وضو و نماز روزی و روزه داران اگر نصف
روزه بخوابند اگر چه بیکسرت آب باشد بدستی که خدا
این ثواب را میدهد کسی که چنین کند اگر قادر بر زیاده از
این نباشد اینها الناس هر که خلق خود را در این ماه نیکو گرداند
بر صراط بگذرد در روزی که قدم بر آن لغزید و هر که سب
کردند در این ماه خدمت غلام و کنیز خود را حق تعالی در قیامت
حساب او را آسان گرداند و هر که در این ماه شر خود را از مردم
باز دارد حق تعالی غضب خود را در قیامت از او باز دارد و هر که
در این ماه یتیم بی پدری را کرامی دارد خدا او را در قیامت کرامت
دارد و هر که در این ماه صلوة و احسان کند ما خوشتر از خدا
وصل کند او را بر حجت خود در قیامت و هر که در این ماه قطع احسان
خود از خویشان خود بکند خدای عز و جل در قیامت قطع رحمت
خود از او بکند و هر که نماز سستی در این ماه بکند حق تعالی او را
بر آن بنیازی از آتش جهنم بنویسد و هر که در این ماه نماز واجب را
ادا کند خدا عطا کند با وثواب هفتاد نماز واجب که در این
دیکر کرده شود و هر که در این ماه بسیار صلوات فرستد بر
و بر آل من خدا سنگین گرداند نماز روزی غل او را در روزی

که ترازوه های اعمال سبک باشد و کسی که بیان این از قرآن در
این ماه بخواند ثواب کسی داشته باشد که در ماه های دیگر ختم
قرآن کرده باشد اینها الناس بدرستی که در ماه های بهشت
در این ماه کشاده است پس سوال کنید از پروردگار خود که
بر روی شما نبیند و در ماه های جهنم در این ماه بسته است از خدا
سوال کنید که بر شما نکشاید و شیاطین را در این ماه غل میکنند
پس سوال کنید از خدا که هرگز بر شما مسلط نکند و اندوخته
از حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه منقول است که
در ماه رمضان خطبه خوانند و فرمودند که ایها الناس
این ماهیست که خدا آنرا بر سایر ماهها فضیلت و برادری
داده است مانند فضیلت ماه اهل بیت بر سایر مردم
و در این ماه کثوره میشود درهای آسمان و درهای بهشت
و درهای رحمت و بسته میشود درهای جهنم و در این ماه توبه
میشود نهادهای مومن و سجایا میگردد دعاها و ایضا
و رحم میکنند گریهای ایشان را و در این ماه شیعه هست که در
آن شب ملائکه از آسمان بر زمین می آیند و سلام میکنند
بر مردان و زنان روزی دار بر خصم پروردگار خود
تا طلوع صبح و آن شب قدر است که حق تعالی مقدر کرده است
در انشعب ولایت و امامت مرا پیش از آنکه آدم علیه السلام را خلق
کند بدو هزار سال عبادت انشب بهتر است از عبادت

هزار ماه و روزه و روزه بهتر است از روزه هزار ماه اینها
 الناس بدستی که افتابهای ماه رمضان و ماههای آنطالع
 میشوند بر مردان و زنان روزه دار با رحمت و انعام شما
 مانند ماههای دیگر نیست روزهایش بهترین روزهاست
 و شبهایش بهترین شبهاست و دیوان و شیاطین در
 این ماه غل کرده و در زندانند و زیاد میکنند ضایعات این ماه
 روزهای و عمرها را و میسوسید و مقدر میکنند در این ماه
 حاجیان بیت الله را و در این ماه حق تعالی میکند بسوی
 اهل ایمان بجزش و پیروزی و رحمت و روزی و خوشنوی
 خداوند خیر دهد ای روزه دار پس بدین کار خود را بکن
 بدستی که در این ماه همان پروردگار خودی نظر کن و ملاحظه
 که چگونه خواهی بود در شب خود و در روز خود و چگونه
 نگاه میداری اعضا و احوال خود را از معصیتهای پروردگار
 خود پس نظر کن که شبها در خواب نباشی و روزها غافل از یاد
 خدا نباشی پس پیوسته روزه و نماز و کلمات تو بر توباتی مانند
 باشد پس در هنگامی که روزه داران مزدهای خود را گیرند
 تو از جمله زیانکاران باشی و در وقتیکه بکس است آقای خود فایز
 کردند از جمله چرمان باشی و در روزی که سعادتمند گردند
 بمجاورت دوستان پروردگار خود تو از زانندگان شمرده
 باشی ای روزه دار اگر تو آقای تو از درگاه خود برگردانند

بکدام درگاه و خواهی آورد و اگر محروم گرداند تو را پروردگار
 تو کی روزی خواهد داد تو را و اگر تو را بخوار کند کی تو را
 کرامی خواهد داشت و اگر تو را ذلیل گرداند کی تو را
 عزیز خواهد کرد و اگر تو را دانا گرداند کی تو را بیار می دهد
 کرد و اگر تو را از بینگان خود قبول نکند بکدام
 خداوند را اختیار خواهی کرد و اگر او لغزشها و گناهات
 تو را نیامزد امید بکی خواهی داشت برای لغزشهای
 خود و اگر حق خود را که بر تو واجب گردانید از تو طلب نماید
 چه جواب در برابر خواهی گفت ای روزه دار تقرب بجای
 بسوی خدا تلاوت کردن کتاب خدا در شبها و روزها
 اینها زیرا که کتاب خدا شفاعت کننده ایست که شفاعت او را
 قبول میکنند و در قیامت شفاعت میکند برای آنها که تلاوت
 آن کرده اند پس بپایان بروند بر درجات بهشت بقدر تلاوت
 آیات قرآنی ای روزه دار بشارت باد تو را که هر نفسی که
 در این ماه میگوید قرب تسبیح و ثناء اعمال قومی نویسد و خواه
 تو در این ماه عبادت و طاعت تو در این ماه مقبولست و گناهات
 تو در این ماه امر زیه است و اوازهای تو بعد از این ماه شنیده
 و بمنجات و رازی که با خدا میگوید بر تو رحم میکند بدستی
 که شدیم از حبیب خود حضرت رسول الله که خداوند عالم را
 در هر شب از شبهای ماه مبارک رمضان ازاد گردانند

اناش هم که عدد ایشانرا بغیر از خدا کسی نمیداند چو شب
 اخواه میشود در آن شب میامرز مثل آنچه در جمیع ماهها
 و ایضا فرمود که هر که ماه رمضان را دوزه بدارد نفس
 خود را از چیزها که خدا حرام کرده است نگاه دارد بهشت
 البته او را واجب کرد که در آن ماه روزه دارد و در هیچ
 از شبهای آن بر حرام افطار نکند الله داخل بهشت شود
 پیوسته حضرت ابیوف فرمود که شنیدم از سید انبیا که فرمود که
 بهترین اوصیای پیغمبران در بهترین ماهها شهید شوند
 شد کفتم بهترین ماهها کدامست و بهترین اوصیا کیست
 فرمود بهترین ماهها ماه رمضانست و بهترین اوصیا
 یا علی کفتم یا رسول الله این البته خواهد شد و فرمود بی بحق
 پروردگارم بدستی که بر آنکس میشود بد بخت تری امت
 من جفت پی کند نافه صالح و ضری بر سر تو خواهد زد
 که دیش تو از خون سرت خضاب شود پس مردم شروع بگریه
 و فغان کردند و حضرت از منبر پیر آمد و ایضا از حضرت
 رسول ص منقولست بسندهای معتبر که فرمود ایها الناس هر که
 وارد شود بر او ماه رمضان پس روزه دارد و روزه او با
 بنابر عبادت قدر مقرری از شب آنرا و نمازها دارد و اوقات
 فضیلت بجا آورد و مبارک کند بنابر جمیع آن و یا مباد
 بنابر عیدان حاضر شود پس دریافته خواهد بود ثواب شنبه را

و فایز یکروز در بجا نهای و بخششهای بزرگ خدا و بخششها
 خدا مانند بخششهای بندگان نیست **فصل دوم**
 در بیان حقیقت روزه است و آنچه در آن معتبر است آنکه
 روزه بازداشتن خود است از چیزی چند که روزه را
 میشکند از طلوع صبح تا بر طرف شدن سرخی از جانب
 مشرق بنابر شهر و یا پنهان شدن قرص آفتاب یعنی بر طرف
 شدن شعاع آن از کوهها و عمارات مرتفعه و قول اول
 احاطت باینست قریب پس باید که بدانند آن چیزها را
 تائیت تواند کرد و چون میان علما اختلافی بسیار هست
 در آنها اگر قصد کند ترك همه را از برای رضای خدا ظاهر
 کافی باشد ما بهترانست که آنچه مستحق باشد وجوب ترك
 آنها قصد ترك آنها کند بعنوان وجوب و آنچه خلافی باشد
 قصد ترك آنها کند احتیاطا و آنچه بی غرضه مکروه باشد
 قصد ترك آنها کند مستحباً و اگر قصد ترك جمیع محرمات را
 ضم کند بهتر است و اما آنها که واجبست ترك آنها کردن **اول**
و دوم چیزی خوردن و چیزی آشامیدنست و چیزی که
 خوردن و آشامیدن آن معارضه و مقدار باشد در آن
 نیست که مبطل صوم است و قضا و کفاره هر دو میشود
 اگر بعنوان مقدار بخورد و اگر بغیر مقدار باشد مانند آنکه در
 دماغ یا گوش بچکاند چیزی را و بخلق داخل شود محل خلافست

و همچنین خلافت در خوردن و آشامیدن چیزی چند
که معتاد مردم نباشد خوردن و آشامیدن آنها مانند سنگ
و چوب و خاک و گیاه و آب فترده شده از گیاههای غیر متعارف
و اظهار آنست که اگر بعنوان معتاد باشد اختیاب از آن واجب
و احوط آنست که اگر بکند قضا و کفاره بعمل آورد **سیم** جماع کردن
در قبل زناست مطلقا خواه انزال بشود و خواه نه و فعل آن
موجب قضا و کفاره میشود بی خلاف و جماع در در بر زن هرگاه
انزال شود روزی را باطل میکند و قضا و کفاره لازم میشود و مشهور
آنست که جماع در در بر بدون انزال نیز مبطل صوم و موجب قضا و کفاره
است و بعضی مبطل نمیداند و اول قوی است **چهارم** باقی ماندن است
بر جنابت تا صبح و اگر قوی آنست که مبطل است و موجب قضا و
کفاره است و بعضی مبطل ندانسته اند و بعضی قضای تنها واجب
دانسته اند و احوط آنست که اگر زن حیض پاک شود پیش از صبح
غسل نکند و اگر نکند احوط آنست که غسل کند بعد از صبح و آن
روز را روزی بدارد و قضای نیز نکند و اگر جنب را غسل متعذرا باشد
احوط آنست که تیمم بکند و تیمم را شکند تا صبح بشود و خواب اول
بعد از جنابت در طایفه نیت غسل کردن دانسته باشد و احتمال
بیدار شدن دهد جایز است و مشهور آنست که اگر تا صبح بیدار
نشود قضای آن روز بر او واجب نیست و بعضی واجب دانسته اند
و آن احوطست و مشهور آنست که اگر بخوابد تا صبح و نیت غسل

نداشت باشد بر او قضا و کفاره لازم است و این احوط است اگر چه
در دلیلش سخنی هست و مشهور در خواب و تیمم و موجب قضا است
و این قول قوی است بلکه خلافتی در آن ظاهر نیست و جمعی از اصحاب
اعتقاد آنست که در خواب سیم جنب هرگاه بصبح رسد قضا و کفاره
هر دو واجب است و اقوی عدم و موجب کفاره است و بعضی از متأخران
اعتقاد آنست که خواب بعد از بیدار شدن از احتلام حکم خواب و تیمم دارد
چنانچه والد مرحوم فقیر اختیار نموده و این احوطست بلکه خالی از قوتی
و بدانکه در روزهای دیگر غیر ماه مبارک رمضان نیز خلافت
که یا باید صبح را پاک در یابد یا نه و حق آنست که در قضای ماه رمضان
می باید صبح جنب نباشد و در غیر قضا احوط آنست که اگر صبح ظاهر نباشد
و واجب معین نباشد آن روز را روزی بدارد و اگر معین باشد آن
روز را بدارد و قضای نیز نکند اما اگر عمد کرده باشد و در نیت که کفاره
در کار نباشد و اگر بدهد احوط است و در روزی سنت اگر بر جنابت
عمدا بماند تا صبح و پیش از زوال غسل کند و نیت روزی بکند بیکان
روزه اش صحیح است و در واجب معین اگر عمد نیت را ترک کند
و پیش از زوال نیت کند مشهور آنست که روزی اش باطلست و قضا
و کفاره واجب نمیشود و اگر از روی فراموشی نیت را ترک کند تا زوال
نیت میتواند کرد و در واجب غیر معین تا زوال نیت میتواند کرد
اگر چه قضای ماه رمضان باشد و در روزی سنت خلافتی نیست که
اگر در شب نیت نکرده باشد و صغیری بماند یا ورده باشد تا زوال
نیت میتواند کرد و بعد از زوال خلافت بعضی گفته اند تا نزدیک شام

نیت میتواند کرد و جمعی از محققین علمای این قایل اند و نزد فقیر اقوی است
و بعضی گفته اند که اگر پیش از زوال نیت کند ثواب روزی تمام ^{نیت}
می یابد و اگر بعد از زوال نیت کند ثواب روزی بعد از نیت ناشأ
را می یابد **چشم** رسانیدن غبار غلیظ است بخلق و بعضی آنرا واجب
قضا و كفاره میدانند و بعضی قضاى تنها و بکمال فقیر مبطل ^{نیت}
و احوط رعایت مشهور است و بعضی از متأخرین ملحق ساخته اند بغير غلیظ
و در غلیظ و بخار غلیظ را که از آن اجزا منفصل شود چون در تن و لک
و بخار ديك و اظهار عدم بطلان است و احوط اجتناب است حتی زرد و تنبا
ششم استمناس است یعنی طلب نزول منی کردن با حصول آن و موجب قضا
و كفاره است و مشهور است که هرگاه ماه مسه و یا مسه کند و انزال شود
روزی او باطل میشود و قضا و كفاره لازم است و بعضی درین تأمل می
خصوصاً وقتی که نیت بجاهل خود باشد و عادت او انزال نباشد و احوط
بلکه اقوی و واجب قضا و كفاره است مطلقاً و در نظر کردن برین حلال
یا حرام یا صدای آنرا شنیدن بخیال خود در آوردن هرگاه باعث آمدن
منی شود و قصد انزال نداشته باشد و یا نعتاد نباشد خلافت
و اظهار عدم وجوب قضا و كفاره است **هفتم** فی کردن است عمد و اکثر وجوب
قضاى تنها میدانند و بعضی قضا و كفاره هر دو را واجب میدانند
و بعضی هیچیک را واجب نمیدانند و مسئله مشکل است و وجوب
قضاى تنها طایفه از قوی نیست و مشهور است که هرگاه قی و اختیار
اید بر او قضاى نیست و بعضی قضا را واجب دانسته اند و این قول ^{ضعیف}
است **هشتم** حقنه است و بعضی موجب قضا و كفاره هر دو دانسته اند و بعضی

موجب قضاى تنها و بعضی حرام دانسته اند و موجب هیچیک ^{نداند}
و بعضی حقنه را واجب قضا دانسته اند و حقنه جامد را مانند
شیاف مکروه دانسته اند و بعضی مطلقاً مکروه دانسته اند و این قول
اقوی است و احوط آنست که بدون ضرورت حقنه را واجب نکند و اگر
بکند قضا بکند و اگر قوی آنست که چکانیدن دوادر گوش موجب
فساد صوم نمیشود و سقوط در پنبه هرگاه تعدی بخلق نکند ایضاً اقوی
آنست که جایز است و بعضی موجب قضا و كفاره دانسته اند و اگر بخلق
رسد احوط اجتناب است **نهم** دروغ گفتن بر خدا و رسول خدا و آنکه
هدی صلوات الله علیه است یا آنکه حدیثی دروغی نقل کند یا ^{مسأله}
خلاف واقعی بگوید بلکه کسی که اهلیت مسأله گفتن نداشته باشد ^{مسأله}
بگوید و در حجت آن شک نیست و بعضی در روزی موجب قضا و كفاره
میدانند و بعضی میگویند موجب فساد صوم نمیشود و خالی از قوی ^{نیت}
و احوط آنست که اگر بکند قضا کند و كفاره ندهد **دهم** سر فرو بردن
در آبست و جمعی آنرا موجب قضا و كفاره میدانند و بعضی موجب قضا
تنها میدانند و بعضی حرام میدانند و موجب هیچیک نمیدانند و بعضی
مکروه میدانند و اظهار حرمتست و عدم وجوب قضا و كفاره و بعضی
گفته اند که اگر سر را بآب فرو برد تا کردن و بدن بیرون آید باشد باز حکم
ارتماس دارد و این احوطست و بعضی گفته اند که اگر فرو برد منافذ را
دختر هر چند منابت مو بیرون باشد باز حکم ارتماس دارد و این احوط
است و احوط آنست که در روزی سنت نیز سر را بآب فرو نبرد و بعضی
مجتوی کرده اند و احوط ترک است **یازدهم** بلغمی که از سینه برآید یا از دماغ

فرود آید در فروردین آن علماء را سه قولست اول جواز ابتلاع آنچه
 بیرون آید از سینه مادام که از دهن منفصل نشود و عدم جواز آن قسم
 دیگر دوم جواز ابتلاع هر دو قسم مادام که بدین نرسد و تحریم ابتلاع هر دو
 هرگاه بدین نرسد سیم جواز کشیدن از سینه و سر جواز فروردین ما
 دام که از جدا نشود و جمعی که حکم بفساد کرده اند بعضی بقضای تنها
 قایل شده اند و بعضی کفار را نیز واجب میدانند و بعضی بکفار
 جمع قایل شده اند و کمان فقیر آنست که هیچیک لازم نمی شود اما احتیاط
 آنست که بعد از آنکه بقضای دهن بیاید فروردین روزه مشهور میان علماء
 آنست که مکروه است زن روزه دارد در میان آب بنشیند و بعضی
 گفته اند هرگاه تا که در آب بنشیند قضا را لازم است و بعضی گفته اند
 نیز لازم دانسته اند و اول اظهار است و در خوابیدن قدر آن و مصطک
 که آتش را فرو برد بعضی حرام دانسته اند و بعضی موجب قضا دانسته اند
 و اظهار جواز است و مشهور میان علماء آنست که اگر کسی کمان داشته
 باشد که شب باقیست بلکه اگر شک هم داشته باشد جایز است
 خوردن و آشامیدن تا صبح مشخص شود و اگر معلوم شود که صبح
 بوده است آن وقت که خورده باشد یا نه آشامیده اگر ملاحظه کرده باشد
 و خورده باشد قضا واجب نیست و اگر ملاحظه نکرده خورده
 باشد قضا واجب است و کفاره واجب نیست و اگر کسی مضطرب
 کند جهت وضوی نماز واجب آب اختیار بحلق آورد و قضا بر او
 واجب نیست و اگر جهت نماز نافله باشد بعضی گفته اند قضا
 بر او واجب است و اگر عیث مضطرب کند و آب بحلقش رود

جمعی

جمعی قضا را واجب دانسته اند و این احوطست و اظهار عدم وجوبست
 مطلقا و در روایتی وارد شده است که بعد از مضغه سه مرتبه آب
 دهان را بنیدارد و این احوط است فصل سیم در سنتها و آداب
 روزه است مکروه است روزه دار را بوسیدن زنان و دست بردن
 ایشان مالیدن و دست بازی کردن با ایشان و اقرب آنست
 که کراهیت مخصوص بصورتی است که اینها محرک شهوت او باشد
 و خوف وقوع در جماع داشته باشد و مکروه است پنجم کشیدن
 چیزی که آنرا طعمی باشد که بحلق برسد مادام که مشکلی باشد و شود
 کراهیت بیرون آوردن خونیست از بدن که باعث ضعف شود
 و در جماعت احتیاط بیشتر باید کرد و همچنین داخل شدن طعم که
 مضطرب باشد و مکروه است بوسیدن کلاما خصوصا اگر کسی بهتر
 آنست که مشد را هم نبوسد و سایر بوهای خوش مکروه نیست بلکه
 سنت است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که طیب بخفیه
 صایم است و فرمود که هر روز در او که در اول روز خود را خوشبو کند
 عقلش زایل نکردد و اشهر و اقوی آنست که بوسیدن را با غلیظه
 مضطرب نیست و بعضی گفته اند که بوسیدن را با غلیظه که بوی
 رسد موجب قضا و کفاره میشود و احوط آنست که بوی خوش ساییده
 که بدماغ بالا رود نبوسد چنانچه در روایتی وارد شده است و مکروه
 است که جامه که ملحق بدست ترکند و مکروه است زن صاع
 که در آب نشیند چنانکه گذشت و از حضرت صادق علیه السلام منقولست
 که هرگاه روزه داری میباید که روزه باشد کوشش و چشم تو و سوی تو

حمام

و پوست تو و جمیع اعضای تو یعنی از محرمات بلکه از مکروهات و ذریع
که باید روز روزه تو مانند روز افطار تو نباشد و ایضا از حضرت
علیه السلام منقولست که فرمود که روزه نه همین از خوردن و آشامیدنست
تنها بلکه باید که در روز روزه نگاه داری زبان خود را از دروغ و
پوشانیدن دیدهای خود را از حرام و باطل بپوشان و بپوشان و بپوشان
و غیبت نکنی و محامله نکنی و سوگند دروغ مخوری بلکه سوگند
راست نیز در شتام مدهی و فحش مگوئی و ستم نکنی و بخری
مکنی و دلت شک مشوید و غافل شوید از یاد خدا و از نماز و روزه
باشید از آنچه نباید گفت و صبر کنید و راست گویا باشید و دوری کنید
از اهل شر و اجتناب کنید از گفتار بد و دروغ و افترا و ضحمت کردن
با مردم و مکان بد بردن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را
مشرف بر افرات دیند و منتظر فرج و ظهور قائم آل محمد صلی الله علیه و آله
باشید و از روزه های اخوت باشید و قوشه اعمال صالحه برای
سفر اخوت بردارید و بر شما باد بارام دل و آرام تن و خضوع و شکستگی
و مذلت بنده که از آقای خود ترسد ترسان باشد از عذاب خدا
امیدوار باشید رحمت او را و باید پاک باشد ای روزه دل و تراز
عیبها و باطن تراز حیلها و مکرها و پاکیزه باشد بدن تراز کثافتها
و بیزاری بجزوی بسوی خدا از آنچه غیر اوست و در روز و روزه و روزه
خود را خالص کردنی از برای او و طاعتش باشی از آنچه حق تعالی
نهی کرده است قویا آنان در آشکار و پنهان و بترسی از خداوند
قهار آنچه نرا او ترسیدن اوست در پنهان و آشکار و بختی

روح و بدن خود را بجنای غرض دل را بایم روزه خود و فارغ کردانی
دل خود را از برای محبت او و یاد او و بدن خود را بکار فرمائی در
آنچه خدا تو را امر کرده است بان و خوانده است بسوی آن اگر
هم اینها را بعمل آوری آنچه نرا او روزه داشتن است بعمل
آورده و فرموده خدا را اطاعت کرده و آنچه کم کنی از آنها کم کنی
کردم از برای تو بعد از آن از روزه تو کم میشود از فضل آن و ثواب
آن و بد رستی که بدیدم گفت که رسول خدا صلی الله علیه و آله میفرمود
که زنی در روز روزه جاریه خود را دشنام داد حضرت طوعی
طلبید و آن زن را گفت بخور زن گفت کس روز روزه ام حضرت فرمود
چگونه روزه و جاریه خود را دشنام داری روزه از خوردن
و آشامیدن تنها نیست بد رستی که حق تعالی روزه را حجابی گردانیده
است از سایر امور قبیحه از کردار بد و گفتار بد چه بسیار کم اند
روزه داران و بسیارند که سنگی کشند کان و حضرت امیر
المومنین صلوات الله علیه فرمود که چه بسیار روزه داری که
بهره نیست او را از روزه بغیر تشنگی بکسکی و چه بسیار عباد
کنند که نیست او را بهره از عبادت بغیر تعب ای خوشا خواب زیاده
که بهتر از بیداری و عبادت احقاز است و خوشا اظهار کردن
زیرکان که بهتر از روزه داشتن بجز داشتن زیر آن خواب بقرآن
چون نیت صحیح و قلب طاهر واقع میشود از جمله عبادات ایستاد
بلکه ارواح ایشان در عالم قدس با ارواح انبیاء و اوصیاء و صلح
مؤمنان محشور میگردند و برابر ارباب غیب برویا میصادق و مطلع

میکردند و راهی از راههای قریب ایشانست و اظهار خردمندان
چون از روی داناییست و بر وجهی که حق تعالی خواست اظهار
مینماید بهتر است از روزهای احقان که دوزخ را دستگاه خود قرار
خود کرده اند و برپا و عجب مزاج میگردد و بشرایط صوم عمل میکنند
فصل چهارم در بیان شرایط و ادب خول ماه مبارک رمضان
سنتست طلب هلال ماه رمضان و بعضی واجب گفته اند و از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که چون هلال ماه رمضان را
دیدید ایشان بسوی هلال مکن و رو قبله کن و دستها را بسوی
خدا بلند کن و خطاب کن ماه را و بگو ربی و ربک الله رب
العالمین اللهم اهله علينا ايام امن و الايمان والسلامة
والاسلام والسرعة الى ما نحبت وترضى اللهم بارک
لنا فی شهرنا هذا و ارزقنا خیرة و عوناً و اصراف عتقنا
شره و شره و بلاءه و فتنته و بهترین دعاها دعای هلال
صحیفه کامله است و ابن ابی عمیر رحمه الله این دعا را در وقت
رویت هلال ماه مبارک واجب گفته است الحمد لله الذی خلقنا
وخلقک و قدر منازکک و جعلک مواقیب للناس
اللهم اهله علينا ايام الامبارک اللهم ادرخله علينا
بالسلامة والسلام والیقین و الايمان و البر و التقوی
و التوفیق لما نحبت وترضى و در شب اول ماه جماع باطل
خود سنت است و غسل در شب اول سنت است و از حضرت صادق
ع منقولست که هر که غسل کند در شب اول ماه رمضان در زجر جاری و

سی کف اب بر سر بریزد با طهارت معنوی باشد تا ماه رمضان
اینکه و در حدیث دیگر فرمود که هر که در شب اول ماه رمضان غسل
کند خداش بدن در آن سال باورسد و ایضا منقولست چون ماه
رمضان داخل شد حضرت صادق ع فرزندانش را وصیت فرمود
که اهتمام کنید و سعی نمایند در این ماه در عبادت که در این ماه روزهایها
قیمت میشود و اطلها و عمرها نوشته میشود و حاجیان در این ماه مقدر
میشوند و در این ماه شبی هست که بهتر است از هزار ماه و از حضرت
امیر المؤمنین ع منقولست که بر شما باد در ماه رمضان با استغفار
و دعا بد رستی که دعا دفع میکند بلا را از شما و استغفار محو میکند
گناهان شما را و زیارت حضرت امام حسین ع در شب اول ماه
سنت است و از حضرت صادق ع منقولست که هر که در شب
اول ماه رمضان باشد میان باشد آخر زیارت آنحضرت بکند
گناهان از او بریزد مانند برکت از درختان و از گناه بیرون آید
مانند روزی که از مادر متولد شده است و ثواب حج و عمره خدا
اورا عطا کند و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که در شب
ایماه سورۀ انفطار در نماز نافله بخواند در آن سال از بلاها محفوظ
و بروایت دیگر از آنحضرت منقولست که هر که در شب اول ماه
دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد سورۀ انعام بخواند
و سوال کند که خدایا از او کفایت شو و بکند خدا او را کفایت کند از آنچه
میترسد در این ماه و حفظ کند او را از آنچه میترسد و از بایدها و دردها
و غمها را نشسته میتوان کرد و سورۀ را از روی قرآن میتوان خواند و اگر

در شب اول ماه نیت روزی تمام ماه را بکند و باز هر شب نیت کند
 بهتر است و نیت چنین میکند که قصد میکند که خود از روز ماه
 رمضان میدارم واجب قربت الی الله و در روز اول ماه است
 که غسل کند در آب جاری و سی کف آب بر سر بریزد و از
 چون در اول سال چنان حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در روز اول ماه کف از کلاب
 کند از جمیع دردها و بریزد از خواری و پریشانی نجات یابد و اگر هر روز یک
 بیمار یا در مقام ^{در آن روز از آبها این کرد و هر که یک کف از کلاب در روز اول}
 باشد و ایضا از آن حضرت منقولست که
 ماه بر سر بریزد در آن سال از مرض سرسام این کرد و بند معتبر از
 حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که هر که در اول هر ماه دو رکعت
 نماز بکند و در هر رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله احد و در
 رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه سوره انا انزلناه بخواند و بعد از
 نماز تصدق کند با آنچه میر شود ساهتی آنماه را خریدن است و در
 روز اول این دعاست است اللهم قد حضر شهر رمضان و
قد افترضت علينا صيامه و انزلت فيه القرآن هدى للناس
و نجات من الهدى و الفرقان اللهم اعنا على صيامه و تقبله
منا و سلمه منا و سلمه لنا في خير منك و عافيه
انك على كل شئ قدير و ايضا از حضرت صادق
 منقولست که چون ماه مبارک داخل میشد حضرت رسول ص
 این دعا میخواندند اللهم ان قد دخل شهر رمضان اللهم
رب شهر رمضان الذي انزلت فيه القرآن و جعلته
بينات من الهدى و الفرقان اللهم مبارك لنا في شهر

رمضان و اعنا على صيامه و صلواته و تقبله منا و ايضا
بند معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که نزد داخل شدن
 ماه رمضان یعنی روز اول یا شب اول دو رکعت نماز بکند و در
 رکعت اول بعد از حمد سوره انا فتحنا لبحرین و در رکعت دوم هر سوره
 که خواهد حق تعالی جمیع بدیهه در آن سال از او دور گرداند و در
 حفظ خدا باشد تا سال آینده و در شب اول یا روز اول دعای صحیفه
 کامله بخواند که بهترین دعاهاست و کلینی و شیخ طوسی و دیگران
 رحمهم الله بسند صحیح روایت کرده اند که حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
 فرمود که در ماه مبارک رمضان در اول سال یعنی روز اول ماه چنان
 علماء فیه اند این دعا بخوان و فرمود که هر که این دعا را از برای رضا
 حق تعالی و شبیه اغراض فاسده و ریای بخواند در آن سال باورند
 فتنه و کراهی و منافق که ضرر رساند بدین و یابد از او حق تعالی
 او را حفظ کند از شر آنچه در آن سال واقع میشود از آفات و دعا اینست
اللهم اني اسالك يا منك الذي دان له كل شئ و جرد
التي وسعت كل شئ و بعظمتك التي تواضع لها كل شئ و
يعزتك التي قهرت كل شئ و بقوتك التي خضع لها
كل شئ و بحبروتك التي غلبت كل شئ و بملكك
الذي احاط بكل شئ يا نور يا قدوس يا اول قبل
كل شئ و يا باقي بعد كل شئ يا الله يا رحمن صل على
محمد و آل محمد و اغفر الذنوب التي تغفر النعم و اغفر
الذنوب التي تنزل النعم و اغفر الذنوب التي تقطع

اولا
 باقيا

الرَّجَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُدِيلُ الْأَعْدَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
 الَّتِي تُرَدُّ الدُّعَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي يُسْتَحَقُّ بِهَا
 تَرْوُلُ الْبَلَاءِ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي يُحْبَسُ عَنْهَا النَّوَارُ
 تَحْمِلُ الْقَنَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْعَطَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
 لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ الدَّمَارَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَ
 أَلْسِنِي دِرْعَكَ الْحَصِينَةِ الَّتِي لَا تُرَامُ وَعَافِنِي مِنْ شَرِّ
 مَا أَحَازِرُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ اللَّهُمَّ
 رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرْضَيْنِ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا
 بَيْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَرَبِّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ
 وَرَبِّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَيُحْيَى وَكَافُرٍ وَرَبِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ أَسْأَلُكَ بِكَ وَبِعَاسِمَتِ
 بَيْتِ بَابِ عِظِيمِ أَسْأَلُكَ الَّذِي تَمُنُّ بِالْعَظِيمِ وَتَدْفَعُ كُلَّ مَحْذُورٍ
 وَتُعْطِي كُلَّ حَزِيلٍ وَتُضَاعِفُ الْحَسَنَاتِ بِالْقَلِيلِ وَبِالْكَثِيرِ وَتَقْضِي
 مَا نَشَاءُ يَا قَدِيرُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ
 وَآلِ سِنِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ سِتْرَكَ وَنُصْرَ وَجْهِ نَبِيِّكَ
 وَاجْتَنِي مَحَبَّتَكَ وَبَلِّغْنِي رِضْوَانَكَ وَشَرِّفْ كَرَامَتَكَ
 وَجَسِّمْ عَظِيمَتَكَ وَاعْظِمْنِي مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ وَمِنْ خَيْرِ
 مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَالْبِسْنِي مَعَ ذَلِكَ غَافِلًا
 يَا مُوَضِّعَ كُلِّ شَكْوَى وَيَأْشَاهِدَ كُلِّ مَجْزَى وَيَأْمُرُ
 كُلَّ حَفِيَّةٍ وَيَأْذَنُ مَا نَشَاءُ مِنْ بَلَاءٍ يَا كَرِيمَ الْعَفْوَيا
 حَسَنَ التَّجَاوُزِ تَوَفَّنِي عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَفَطْرَتِهِ وَعَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ

سَمِعْتُ بِهِ نَفْسَكَ
 الْكَلْبِيَّةُ
 نَصْرَةً
 شَرَفًا

اللَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 طَوَّاسْتِهِ وَعَلَى خَيْرِ الْوَفَاءِ فَوَفَّنِي مُوَالِيًا لِأَوْلِيَاءِكَ
 مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ اللَّهُمَّ وَجِّتْنِي فِي هَذِهِ السَّنَةِ كُلِّ
 عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَبَاعِدُنِي مِنْكَ وَاجْلِبْنِي إِلَى كُلِّ
 عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَقْرُبُنِي مِنْكَ فِي هَذِهِ السَّنَةِ يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَمْنَعْنِي مِنْ كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ
 يَكُونُ مِنِّي أَخَافُ ضَرْعَاقِبَتِهِ وَأَخَافُ مَقْتِكَ أَيَّامِي
 عَلَيْهِ حِذَارًا أَنْ تَصْرَفَ وَجْهَكَ الْكَرِيمَ عَنِّي فَاسْتَوْجِبْ
 بِي نَسْأَمِي خَطِيئَتِكَ يَا رَوْفُ يَا رَحِيمُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي
 فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ فِي حِفْظِكَ وَفِي جِوَارِكَ وَفِي
 كَنَفِكَ وَجَلْبَتِي سِتْرَ عَافِيَتِكَ وَهَبْ لِي كَرَامَتَكَ
 عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي
 تَابِعًا لِصَالِحٍ مِنْ مَضَى مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَالْحَقِيقِي بِهِمْ
 وَاجْعَلْنِي سَلَامًا لِمَنْ قَالَ بِالْصِّدْقِ عَلَيْكَ مِنْهُمْ وَأَعُوذُ بِكَ
 اللَّهُمَّ أَنْ تُخَيِّطَ بِي خُطِيئَتِي وَظُلْمِي وَإِزْفِي عَلَى نَفْسِي وَ
 إِتْرَاعِي هَوَايَ وَاشْتِغَالِي لَهْوِي فَيَحُولَ ذَلِكَ بَيْنِي وَ
 بَيْنَ رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ فَأَكُونَ مَنِيًّا عِنْدَكَ مُتَرَضًّا
 لِسَعِيدِكَ وَتَقْمِتِكَ اللَّهُمَّ وَفَقْنِي لِكُلِّ عَمَلٍ صَالِحٍ
 تَرْضَاهُ بِهِ عَنِّي وَفَرِّقْنِي إِلَيْكَ زُلْفَى اللَّهُمَّ كَمَا كُنْتَ
 نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ هُوَ لَعْدُوهُ وَفَرَجَتْ هَمَّهُ
 وَكَشَفَتْ غَمَّهُ وَصَدَّقَتْهُ وَعَدَّتْهُ وَآمَنَتْ لَهُ عَهْدَكَ
 اللَّهُمَّ فَبِذَلِكَ فَالْكَفْنِي هَوْلَ هَذِهِ السَّنَةِ وَأَفَاتَهَا وَأَسْقَلَهَا

بسم الرحمن

وَقَسَّتْهَا وَشَرُّوْهَا وَأَخْرَجَتْهَا وَصِيْقَ الْعَارِشِ فِيهَا وَبَلَّغْنِي
بِرَحْمَتِكَ كَمَالِ الْعَافِيَةِ بِقِيَامِ رَوْامِ النِّعَةِ عِنْدِي إِلَى مَنِّهِ
أَجَلِي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ أَسَاءَ وَظَلَمَ وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ
وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي حَصَرْتُهَا
حَفَظْتُكَ وَأَحْصَيْتُهَا كَرَامَ مَا لَيْكَ عَلَيْكَ عَلَيَّ وَأَنْ تَقْصِمَنِي
إِلَى مِنَ الذُّنُوبِ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِي إِلَى مَنِّهِ أَجَلِي يَا اللَّهُ
يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَاتَّبِعْ كُلَّ
مَا سَأَلْتُكَ وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ فِيهِ فَإِنَّكَ أَمْرُنِي بِالْعَمَلِ
وَتَكَلَّمْتَ لِي بِالْإِجَابَةِ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **فصل پنجم**
در اعمال هر شب و هر روز ماه مبارک رمضان است از حضرت
صادق و کظم صلوات الله علیه منقولست که بعد از نماز در
ماه مبارک این دعا بخواند یا عَظِيمُ يَغْفُورُ يَا رَحِيمُ أَنْتَ
الرَّبُّ الْعَظِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ
وَهَذَا شَهْرُ عَظَمَتِهِ وَكَرَمَتِهِ وَشَرَفِهِ وَفَضْلَتِهِ عَلَى
النُّجُورِ وَهُوَ الشَّهْرُ الَّذِي فَضَّلْتَ صِيَامَهُ عَلَيَّ وَهُوَ شَهْرُ
رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَ
بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَجَعَلْتَ فِيهِ لِيكَ الْقُدْرَةَ
وَجَعَلْتَ خَيْرَ مَنْ أَلْفِ شَهْرٍ فَإِذَا الْمَنْ وَلَا يَمُنُ عَلَيْكَ
مَنْ عَلَى يَمَانٍ رَبِّي مِنْ لَنَا رَفِيقٌ مِمَّنْ عَلَيْهِ وَأَخِي
الْجَنَّةِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و دعاي بسیار خوبست
و اقلا شبی یک مرتبه خوبست خوانده شود و بسند صحیح منقولست

که هر که در هر شب اینها مبارک این دعا بخواند کناه چهل ساله
او آمرزیده شود اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ
الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلَى عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدُ وَازْرُقْ لِي حُجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي غَايِ هَذَا وَفِي كُلِّ
عَامٍ وَاغْفِرْ لِي تِلْكَ الذُّنُوبَ الْعُظَامَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ
يَا رَحْمَنُ يَا عَلَّامُ و ايضا هر شب هزار مرتبه سوره انا انزلناه است
است خواندن و صد مرتبه سوره حمد خوان اگر میسر شود و سحر
خوردن در سحر شب ماه مبارک مستحب است و از حضرت رسول
صلی الله علیه و اله منقولست که ترك نكند امت من سحر و خورند
اگر چه بكدانه خرمای رنوبن باشد و ايضا از حضرت منقولست
که حق تعالی او را آنکه صلوات میفرستند بر آنها که استغفار میکنند
در سجده ها و سجود میخورند پس سحر بخورید اگر چه بیک ذرت آب
باشد و بهترین سحر قاف و و است و خورا و ایضا فرمود که سحر بخورید
اگر چه بجرعه ای باشد و ضا صلوات و رحمت میفرستد بر سحر خور
و از حضرت صادق علیه منقولست که هر که سوره انا انزلناه در وقت
سحر و در وقت افطار بخواند در ماه این دو حالت ثواب کسی
راشته باشد که در راه خدا شهید شده باشد و در خون خود
غلطیدن باشد و گفته اند که اگر نیت روز را بعد از سحر بکند
بهتر است و از اول شب تا آخر شب نیت میتوان کرد و همین که نیت
و قصد دارد که فردا روزه بگیرد و از برای خدا میکند بر است
و اما ادب افطار سنت است که اول نماز شام را بکند و بعد از آن

افطار کنند که جمعی انتظار دارند با آنکه کسی یا تشکی بر او
 غالب باشد و مانع حضور قلب و باشد در نماز که در این دو صوت
 افطار را مقدم داشتن بهتر است و در وقت افطار سوره انشا
 از زبان خواندن سنت است چنانچه دانستی و از حضرت رسول
 منقولست که هر که در وقت افطار بگوید یا عظیم یا عظیم انت
 اللهم الا اله غیرک اغفر لی الذنب العظیم انت لا یغفر الذنب
 العظیم الا العظیم از کناهان بیرون رود مانند روزی که
 از مادر متولد شده است و از حضرت امام حسن علیه السلام منقولست
 که هر روزی را در وقت افطار دعای سجای هست پس باید که
 در قهول بگوید بسم الله الرحمن الرحیم یا واسع الغفر اغفر لی و در
 حدیث معتبر از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که در وقت افطار
 بگو اللهم لك صمت و علی رزقك افطرت و علیک توکلت
 تا خدا طاعت کند بتو ثواب هر کس را که در این روز روزه داشته است
 و در روایت دیگر منقولست که حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه
 در وقت افطار بدو را فراموشند و چون خوان را میگرداشتند
 می گفتند اللهم لك صمتنا و علی رزقك افطرتنا فبقبلكه منّا انك
 انت السميع العليم و در احادیث معتبره وارد شده است که حضرت
 رسالت پناه صلی الله علیه و اله افطار میکردند بر ما و اب یا بر طیب
 اب و در حدیث دیگر منقولست که آنحضرت در وقت افطار ابتدا
 بجلو میفرمودند و اگر نمی یافتند بنبات یا قند یا خرما افطار میکردند
 اگر صلی نبود باب نیم گرم افطار میکردند و میفرمودند که اینم گرم

یا میکند معدن را وقت میدهد حدقه را و پنبای را زیاد میکند
 و کناهان را میشوید و عرق را ساکن میکند اند و صفای غالب را
 فرو می نشاند و قطع میکند بلغم را و طغای حرارت میکند و صراع
 را بر طرف میکند و ایضا از حضرت رسول منقولست که هر که بر خور
 حلالی افطار کند ثواب نمازش چهار صد برابر مضاعف گردد و از
 حضرت صادق منقولست که افطار کردن با کناهان در اینست
 و در حدیث دیگر فرمود که حضرت امیر المومنین علیه السلام دوست داشت
 که افطار فرماید بشیر و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که
 در وقت افطار یک کرده نان تصدق کند بر مسکین خدا کناهان
 او را ببرد و ثواب یک بنده آزاد کردن از فرزندان اسمعیل در نامه
 عمل او نوشته شود و بهترین اعمال در روزهای شهبای ماه مبارک
 رمضان تلاوت قرآنست و بسیار باید خواند چون قرآن در اینماه
 نازل شده است و در حدیث است که هر چیز را بهار است و بهار
 قرآن ماه رمضانست و در ماههای دیگر در ماهی یکم است سنت است
 و افشش شش روز است و در ماه مبارک رمضان هر سه روز یک
 ختم سنت است و اگر هر روز یک ختم تواند کرد خویش و در حدیث
 است که بعضی از ائمه علیهم السلام در اینماه چهل ختم و زیاده میکردند و اگر
 هر ختمی را و این را بر روح مقدس امامی از ائمه علیهم السلام و رسول خدا
 و ظاهر در صلوات الله علیه اهدیه کند ثوابش مضاعف میگردد
 و صلوات بر محمد و آل او بسیار باید فرستاد و استغفار بسیار باید
 کرد و لا اله الا الله بسیار باید گفت و ناظرهای شب و روز را ترک

ترك بايد كرد و در شبهای طاق ماه مبارك غسل سنت است خصوصا
شب اول و پانزدهم و هفتم و نوزدهم و بیست و یکم و بیست و دوم و در
آخر در شبهای جفت نیز غسل سنت است خصوصا شب آخر و در روز
وارد شده است که در جمیع ماه در هر شب غسل استحباب است و بسند
معتبر از حضرت صاحب الامر علیه السلام منقول است که شیعیان نوشند
که در هر شب ماه مبارك رمضان این دعا را بخوانید که دعای ابراهیم
و
ما که میشوند و برای صاحبش استغفار میکنند و دعا
اللهم انی افترحت الشاء بحمدک وانت مسدد للصواب بمنک
وایقنت انک انت ارحم الراحمین فی موضع العفو والرحمة
واشد المعاقبین فی موضع النکال والنقمة واغظم المجیزین
فی موضع الکبریا والعظمة اللهم اوت لی فی دعائک
ومسائلک فاستمع یا سمیع مدحی واجب یا رحیم دعوی
واقل یا غفور عثری وکسر یا الهی من کربة قد وثقها
وهوم قد کشفها وعشرة قد اثلتها ورحمة قد نشرتها
وحلقة بلا وقد فککها الحمد لله الذی لم یخدر صاحبه
ولا ولد او لم یکن له شریک فی الملک ولم یکن له ولی
من الذل وکثر تکیده الحمد لله بحسب محامده کلها
على جمیع نعم کلها الحمد لله الذی لا مضاد له فی ملک ولا
منازع له فی امره الله الذی لا شریک له فی خلقه ولا شیه
له فی عظمته الحمد لله الفاشی فی الخلق امره وحسب الظاهر
بالکرم مجده الباسط بالجوید یده الذی لا تنقص شرفه

الحمد

لا تزید کثرة العطاء الاجود او کرمات هو الغریز الوها
اللهم انی اسألك قلیا من کثیر مع حاجه الیه عظمه
وعناک عن قدیم وهو عنیدی کثیر وهو علیک سهل
یسیر اللهم ان عفوک عن ذنبی وتجاوزک عن خطیئتي
وصفحک عن ظلمی وسترک علی قبح عملی وحلمک عن
ثبیر جرمی عند ما کان من خطائی وعفوی اطعنی فی
ن اسألك ما لا استوجب منک الذی در رفتی من
حمیتک واربتی من قدرک وعرفنی من اجابتک فیه
دعوتک امینا واسألك مستاسلا خائفا ولا وجه امیدا
علیک فیما قصدت فیہ الیک فان بطاعتی عتبت بحملی
علیک ولعل الذی ابطاعنی هو خیر لی لعلک بما فیہ
الامور فلم ارمولی کدیرا اصبر علی عبد لی منک
علی یا رب انک تدعونی فاو لی عندک وتحبب الی
فانبغض الیک وتودد الی فلا اقبل منک کان لی
التطول علیک فلم یمنعک ذلك من الرحمة بی والاحسان
الی والتفضل علی بجدک وکرمک فادخرک
الحامل وجد علیک بفضل احسانک انک جواد کریم
الحمد لله مالک الملک مجری الفلک مسخر الرباح فالق
الارضاح دیان الدین رب العالمین الحمد لله علی خلقه
بدعیه والحمد لله علی عفوہ بعد ذنبه والحمد لله علی
طول اباته فی غضبه وهو قادر علی ما یرید الحمد لله

خالق الخلق باسط الرزق فالق الاضباح ذى الجلال و
الاکرام والفضل والاعمال الذى بعد فالمرى و
قرب شهد الجوى تبارك وتعالى الحمد لله الذى ليس
له منازع يعادله ولا شبه يشاك له ولا ظهير
يعاضد قهر بعزته الاعزاء وتواضع لعظمته الوطاء
فلن يقدر ربه ما يشاء الحمد لله الذى يجيبني حين انا
ويستر على كل عورة وانا اعصيه ويعظم النعمة على
فلا اجازيه فكم من موهبة هبته قد اعطاني و
عظيمة مخوفة قد كفاني وبهجة موفقة قد ارفني
فانني عليه حامدا واذكرا سبحا الحمد لله الذى لا يفتنك
حجابه ولا يفلق بابه ولا يرد سائله ولا ينجب امه الحمد
لله الذى يؤمن الخافين ويحيي الضالين ويرفع السضع
ويضع المستكبرين ويهلك ملوكا ويخلف اخرين
والحمد لله قاصم الجبارين مبير الظالمين مدبر الهارين
تكال الظالمين صرح المستصرخين موضع خلجان الطالين
معمد المؤمنين الحمد لله الذى من خشية ترعد السماء
وسكانها وترجف الارض وعماها وتموج البحار ومن سج
في غمراتها الحمد لله الذى هدانا لهذا وما كنا لنهتدي
لولا ان هدانا الله الحمد لله الذى يخلق ولم يخلق و
يرزق ولا يرزق ويطعم ولا يطعم ويميت الاحياء ويحيي
الموتى وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شئ قدير

شبه

شبه

اللهم صل على محمد عبدك ورسولك وامينك وصفيك
وحبيبك وخيرتك من خلقك وحافظ سيرتك ومبلغ رسالتك
افضل واحسن واجمل واكمل وازكى وانقى واطيب واظهر
واسنى واكثر ماصليت وباركت وترجمت وتحننت و
سكنت على احد من عبادك وانبيائك ورسلك وصفوك
واهل الكرامة عليك من خلقك اللهم صل على علي
امير المؤمنين وصي رسول رب العالمين عبدك وولي
واخي رسولك ومحبتك على خلقك وايتك الكبرى و
النباء العظيم وصل على الصديقة الطاهرة فاطمة سيدة نساء
العالمين وصل على سبطي الرحمة وامامي الهدي الحسن والحسين
شباب اهل الجنة وصل على ائمة المسلمين علي بن الحسين
ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلي بن موسى
ومحمد بن علي وعلي بن محمد والحسن بن علي والخلف الهادي
المهدي محجك على عبادك وامانتك في بلادك صلوة
كثيرة دائمة اللهم وصل على ولي امرك القائم المومل و
العدل الشطر وحفد بلائتك المقرين وايتك بروح
القدس يارب الله اجعله الداعي الى كتابك والقائم
بدينك واستخلفه في الارض كما استخلف الذين
من قبله مكن له دينه الذي ارتضيت له ابدا له من بعد
خوفه منا بعدك لا يشرك بك شيئا اللهم اعزه واعز نبيه
وانصره وانصر به وانصره نصرا عزيزا وافتح له فقايسر

العالمين

وَسُوْرِي
الْقَطْرِ لَا تَلْمِزُنَا
وَمَنْ لَمْ يَسْرِ بِوَالِدِ اللَّهِ
إِلَّا آمَنَ بِهِ
فَمَنْ

مِنْ جَمَالِكَ بِإِجْمَالٍ
 وَكُلِّ جَمَالِكَ بِجَمِيلٍ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

بِرَحْمَتِكَ يَا اللَّهُ
إِنِّي أَسْأَلُكَ

بِاسْمِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ غَيْرِكَ بِغَيْرِهَا وَكُلَّ
 غَيْرِكَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِغَيْرِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيئَتِكَ بِأَمْرٍ هَا وَكُلَّ مَشِيئَتِكَ مَشِيئَةُ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيئَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ قُدْرَتِكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي اسْتَطَلْتَ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 وَكُلَّ قُدْرَتِكَ مَسْطُطِيكَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ
 كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفِقِهِ وَكُلَّ عِلْمِكَ
 نَافِقَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِإِذْنِهِ وَكُلَّ قَوْلِكَ رِضَى اللَّهِ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
 سَائِلِكَ بِأَحْسَنِ الْأَلْسِنِ وَكُلَّ سَائِلِكَ حَبِيبُ اللَّهِ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسَائِلِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرِّكَ
 بِأَشْرَفِهِ وَكُلَّ شَرِّكَ شَرِيفُ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِشَرِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ
 وَكُلَّ سُلْطَانِكَ دَائِمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَخْصَرِهِ وَكُلَّ مُلْكِكَ
 فَاحِرُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ عُلُوكَ بِأَقْلَاهُ وَكُلَّ عُلُوكَ عَالِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِعُلُوكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ
 وَكُلَّ مَنِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَالِكَ بِأَكْرَمِهَا وَكُلَّ بَالِكَ كَرِيمُ

لَكَ

٩٨
 الحمد لله

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَيَانِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا
 أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّانِ وَالْجَبْرُوتِ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 وَحَدِّهِ وَجَبْرُوتِ وَحَدِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا جَعَلْتَنِي
 حِينَ أَسْأَلُكَ فَاجْنِبْنِي بِاللَّهِ بِسُوءِ مَا جَعَلْتَ كَمَا هُوَ دَارِي
 تَعَالَى يَطْلُبُكَ كَمَا الْبَتَرُ بِرَأْسِهِ اسْتَ وَاجْلِهِ أَدْعِيهِ مَشْهُورُهُ
 سَمْعُ عَائِشَةَ كَمَا شَيْخُ طُوسِي وَدِيكَرَانِ إِذَا بُوْعِيَتْ غَالِي رَوَا
 كَرْدَهُ أَنْدَكَ حَضْرَتِ مَامُ زَيْنِ الْعَابِدِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ دَر
 شَهَائِي مَا هُوَ مَبَارَكُ رَمَضَانَ الْكَثِيرُ شَبْرًا مَعًا مَيَّكَرْدَنُ وَجُو
 سَمْعُ عَائِشَةَ ابْنِ دَعَارِ مَيَّكَرْدَنُ لَمْ يَلَا تُؤَدِّبُنِي بِمَقْوَمَتِكَ
 وَلَا تَمَكَّرُنِي فِي حِلْمَتِكَ مِنْ أَيْنَ لِي الْخَيْرُ يَا رَبِّ وَلَا
 يُوْجِدُ إِلَّا مِنْ عِنْدِكَ وَمِنْ أَيْنَ لِي الْبَخَاءُ وَلَا اسْتَطَاعَ
 إِلَّا بِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي أَحْسَنَ اسْتِغْنِي عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ
 وَلَا إِلَهَ إِلَّا سَاءَ وَاجْتَرَى عَلَيْكَ وَلَمْ يَرْضَ خَرَجَ عَنْ
 قُدْرَتِكَ يَا رَبِّ أَنْفَدَ بِكَوَيْدِكَ نَفْسُ قَطْعُ شُودِيكَ
 عَرَفْتُكَ وَأَنْتَ دَلَلْتَنِي عَلَيْكَ وَدَعَوْتَنِي إِلَيْكَ وَكُلَّ
 أَنْتَ لَمْ أَدْرِمَا أَنْتَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ فَيَجِيبُنِي وَ
 إِنْ كُنْتُ بِطَيْئًا حِينَ يَدْعُونِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنَا
 فَيُعْطِينِي وَإِنْ كُنْتُ خَائِبًا حِينَ يَسْقُضُنِي وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي أَنَادِيهِ كُلَّمَا شِئْتُ لِحَاجَتِهِ وَأَحْلُوهُ حَيْثُ
 شِئْتُ لِسِرِّي بِغَيْرِ شَفِيعٍ يَقْضِي لِحَاجَتِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 الَّذِي أَدْعُوهُ وَلَا أَدْعُو غَيْرَهُ وَلَا أَدْعُوهُ غَيْرَ شَيْءٍ لَمْ

بِرَحْمَتِكَ

يَا رَبِّ يَا رَبِّ

يَسْتَجِبْ دُعَائِي وَالحمد لله الذي أَرْجُوهُ وَلَا أَرْجُو غَيْرَهُ
وَلَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَخَلَفَ رَجَائِي وَالحمد لله الذي وَلَّنِي
إِلَيْهِ فَأَكْرَمَنِي وَلَمْ يَكِلْنِي إِلَى النَّاسِ فَيُهَيِّنُونِي وَالحمد لله
الذي مَحَبَّبَ إِلَيَّ وَهُوَ غَنِيٌّ عَنِّي وَالحمد لله الذي رَجَّاهُ
وَالحمد لله الذي وَلَّنِي إِلَيْهِ فَأَكْرَمَنِي وَلَمْ يَكِلْنِي إِلَى
يَحْلُمْ عَنِّي حَتَّى كَانِي لَا ذَنْبَ لِي فَرَبِّي أَحْمَدُ شَيْءٍ عِنْدِي
وَإِذَا حَقَّ بِحَمْدِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِدُ سُبُلَ الطَّلَبِ إِلَيْكَ
مُشْرَعَةً وَمَنَاهِلَ الرَّحْمَةِ إِلَيْكَ مُتَرَعَّةً وَالْإِسْتِعَانَةَ
بِفَضْلِكَ لِمَنْ أَمَّاكَ مُبَاحَةً وَأَبْوَابَ الدُّعَاءِ إِلَيْكَ
لِلصَّارِعِينَ مَفْتُوحَةً وَأَعْلَمُ أَنَّكَ لِلرَّاجِي بِمَضْجِعِ اجَابَةٍ
وَلِلْمُتَوَكِّلِينَ بِمُضْدِ اعَاثَةٍ وَأَكُنْ فِي اللَّيْلِ إِلَى جُودِكَ
وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ عِوَضًا مِمَّنْ مَنَعَ الْبَاطِلِينَ وَمَنْزُورَةً
عَمَّا فِي أَيْدِي الْمُسْتَائِرِينَ وَأَنْتَ الرَّاحِلُ إِلَيْكَ قَرِيبُ الْمَسَافَةِ
وَأَنْتَ لَا تَحْتَجُّبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ تَحْجُبَهُمُ الْأُمُورُ عَنْكَ
وَقَدْ وَصَدْتُ إِلَيْكَ بِطَلْبِي وَتَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي
وَجَلَّتْ بِكَ اسْتِعَانَتِي وَبِدُعَائِكَ تَوَسَّلِي مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَاقٍ
لِاسْتِمَاعِكَ مِنِّي وَلَا اسْتِحْجَابٍ لِعَفْوِكَ عَنِّي بِلِتَقَاتِي
بِكَ دَمِكَ وَسُكُونِي إِلَى صِدْقِ وَعْدِكَ وَرَجَائِي إِلَى
الْإِيمَانِ بِتَوْجِيدِكَ وَيَقِينِي بِمَعْرِفَتِكَ أَنَّ لِرَبِّ لِي
غَيْرَكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ
أَنْتَ الْقَابِلُ وَقَوْلِكَ حَقٌّ وَعُودُكَ صِدْقٌ وَإِسْأَلُوا

أَدْنَى

جَنِّ

الْأَعْمَالُ

يَقْتَنِي

الله

اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا وَلَيْسَ مِنْ صِفَاتِكَ
يَا سَيِّدِي أَنْ تَأْمُرَ بِالسُّؤَالِ وَتَنْعَمَ بِالْعُطْيَةِ وَأَنْتَ الْمَنَّانُ
بِالْعُطْيَاتِ عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِكَ وَالْعَالَمِينَ عَلَيْهِمْ يَحْتَجُّنَ رَأْفَتَكَ
إِلَهِي رَبِّتَنِي فِي نِعَمِكَ وَإِحْسَانِكَ صَغِيرًا وَنَوَهْتَ بِاسْمِي
كَبِيرًا فَيَا مَنْ رَبَّنِي فِي الدُّنْيَا بِإِحْسَانِهِ وَتَفَضَّلَ وَ
نِعَمَ وَأَشَارَ لِي فِي الْآخِرَةِ إِلَى عَقْوِهِ وَكَرِيمِهِ مَعْرِفَتِي يَا
مَوْلَايَ دَلِيلِي عَلَيْكَ وَحُجَّتِي لَكَ شَفِيعِي إِلَيْكَ وَ
أَنَا وَاثِقٌ مِنْ دَلِيلِي بِدَلَالَتِكَ وَسَاكِنٌ مِنْ شَفِيعِي
إِلَى شَفَاعَتِكَ أَدْعُوكَ يَا سَيِّدِي بِلِسَانٍ قَدْ أَحْرَسَ
ذَنْبُهُ رَبَّ أَنْجِيكَ بِقَلْبٍ قَدْ وَبَقَهُ جُرْمُهُ أَدْعُوكَ
يَا رَبِّ رَاهِبًا رَاغِبًا رَاجِيًا خَائِفًا إِذَا رَأَيْتُ مَوْلَايَ
ذُنُوبِي فَرَعْتُ وَإِذَا رَأَيْتُ كَرَمَكَ طَعْتُ فَإِنْ عَفَوْتَ
فَخَيْرٌ رَاحِمٌ وَإِنْ عَذَّبْتَ فَفَيْرٌ ظَالِمٌ حُجَّتِي يَا إِلَهَ وَجْهِي
عَلَى مَسَائِلِكَ مَعَ اتِّبَانِي مَا تَكْرَهُ جُودَكَ وَكَرَمَكَ وَعُدَّتِي
فِي شِدَّتِي مَعَ قِلَّةِ حَيَاتِي رَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَقَدْ رَجَوْتُ
أَنْ لَا تُخَيِّبَ بَيْنَ دَيْنٍ وَدَيْنٍ مُنِيتِي فَحَقَّقْ رَجَائِي وَ
اسْمَعْ دُعَائِي يَا خَيْرَ مَنْ رَغَاهُ رَاغٍ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاغٍ
عَظِيمُ يَا سَيِّدِي أَمَلِي وَسَاءَ عَمَلِي فَأَعْطِنِي مِنْ عَفْوِكَ
بِمَقْدَارِ أَمَلِي وَلَا تَوَاخِذْنِي بِأَسْوَأِ عَمَلِي فَإِنَّ كَرَمَكَ
يَجْلُ عَنْ مَجَازَاةِ الْمَذْنِبِينَ وَحِلْمُكَ يَكْبُرُ عَنْ مَكَافَاةِ
الْمُقْصِرِينَ وَأَنَا يَا سَيِّدِي غَائِدٌ بِفَضْلِكَ هَارِبٌ

دَلَّتْنِي

عَفَرْتُ

حَبَّبَ

وَالْفَضْلُ الْعَظِيمُ وَالرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ أَفْزَاكَ يَا رَبِّ تُخَلِّفُ
 ظَنُّنَا أَوْ نَحْبِبُ أَمَّا لَنَا كَلَامُكَ يَا كَرِيمُ فَلَيْسَ هَذَا ظَنُّنَا بِكَ
 وَلَا هَذَا نَحْبِبُكَ يَا رَبِّ إِنَّ لَنَا فِيكَ أَمَّا لَطَوِيلًا كَثِيرًا
 إِنَّ لَنَا فِيكَ رَجَاءً عَظِيمًا عَصِيَانًا وَنَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتَجِيبَ لَنَا
 تَسْتَرْعِيْنَا وَدَعْوَانَا وَنَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتَجِيبَ لَنَا
 نَحْقُوقَ رَجَاءَنَا يَا مَوْلَانَا فَقَدْ عَلِمْنَا مَا نَسْتَوْجِبُ يَا غَالِيَا
 وَلَكِنْ عَلِمْتَ فِينَا وَعِلْمُنَا يَا نَاكَ لَا تَصْرِفْنَا عَنْكَ حَتَّى
 عَلَى الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَإِنْ كُنَّا غَيْرَ مُسْتَوْجِبِينَ لِرَحْمَتِكَ
 فَانْتَ أَهْلُ أَنْ تَجُودَ عَلَيْنَا وَعَلَى الَّذِينَ يَنْبَغِي بِفَضْلِكَ
 فَاثْمَنُ عَلَيْنَا بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَجُدْ عَلَيْنَا فَإِنَّا نَحْتَاجُكَ
 إِلَى نِيْلِكَ يَا غَفَّارُ بِنُورِكَ اهْتَدَيْنَا وَبِفَضْلِكَ اسْتَقَيْنَا
 وَبِعَمَلِكَ اصْبَحْنَا وَأَمْسَيْنَا ذُنُوبًا بَيْنَ يَدَيْكَ تَسْتَغْفِرُكَ
 اللَّهُمَّ مِنْهَا وَتَتُوبُ إِلَيْكَ نَحْبِبُ إِلَيْنَا بِالْعَمَلِ وَنَعْلُجُكَ
 بِالذُّنُوبِ خَيْرُكَ إِلَيْنَا نَارُكَ وَفَرْنَا إِلَيْكَ حَامِدًا وَلَمْ
 يَزَلْ وَلَا يَزَالُ مَلَكُ كَرِيمٌ يَا نِيْلُكَ عَنَّا فِي كُلِّ نَوْمٍ
 بِعَمَلٍ قَبِيحٍ فَلَا يَمْنَعُكَ ذَلِكَ مِنْ أَنْ تَحُوطَنَا بِرَحْمَتِكَ وَ
 تَنْفُضَ عَلَيْنَا يَا إِلَهَنَا فَتُجَانِكَ مَا أَظْلَمَكَ وَأَعْظَمَكَ
 وَأَكْرَمَكَ مُبْدِيًا وَمُعِيدًا تَقْدَسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَجَبَلُ
 أَكْرَمَ صَنَائِعِكَ وَتَأْوُكَ وَكُرْمَ صَنَائِعِكَ وَفَعَالَتُكَ أَنْتَ الْهَيَّ وَسِعَ
 فَعَالَتُكَ
 فَضْلًا وَأَعْظَمَ حِلْمًا مِنْ أَنْ تَقَامِسَنِي بِعَمَلِي وَخَطِيئَتِي
 فَالْعَفْوُ الْعَفْوُ سَيِّدِي سَيِّدِي اللَّهُمَّ اسْقِنَا

بِذِكْرِكَ

مَوَالِيكَ وَأَنْعَمَ عَلَيْكَ
 مِنْ فَضْلِكَ وَأَرْزُقْنَا مِنْكَ

بِذِكْرِكَ وَأَعِزَّنَا مِنْ سَخَطِكَ وَأَجْرْنَا مِنْ عَذَابِكَ وَأَرْزُقْنَا مِنْكَ
 حُجَّ بَيْتِكَ وَزِيَادَةَ قَبْرِ بَيْتِكَ صَلَوَاتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَوَضْعَكَ
 عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ وَأَرْزُقْنَا عِلْمًا
 بِطَاعَتِكَ وَتَوْفَقًا عَلَى مِلَّتِكَ وَسُتْرًا بِبَيْتِكَ صَلَّى اللَّهُمَّ اغْفِرْ
 وَلَوْلَا الدُّعَى وَارْحَمْنَا كَمَا رَحِمْتَ بَنِيَّ فِي صَغِيرٍ وَأَجْرِهِمَا بِالْإِحْسَانِ
 إِحْسَانًا وَبِالسَّيِّئَاتِ غُفْرَانًا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَتَابِعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ
 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحُبِّنَا وَمَيْتِنَا وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا ذِكْرِنَا
 وَأَنَاثَتِنَا صَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا حُرْنَا وَمَمْلُوكِنَا كَذِبَ الْعَادِلُونَ
 يَا اللَّهُ وَصَلُوا ضَلَالًا لَا يَغِيثُكُمْ وَخَيْرًا لَا يُمْسِكُ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَخَاتَمِ الْخَيْرِ وَالْإِنْفَى مَا
 أَهْتَمُّ مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَلَا تَسْلُطْ عَلَيَّ مَنْ لَا يَحْكُمُ
 بِي خَيْرًا وَأَجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ وَاقِفَةً بَاقِيَةً وَلَا تَسْلُبْنِي صَاحِبَةً
 مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَأَرْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ رِزْقًا وَاسِعًا
 حَلَالًا لَطِيفًا اللَّهُمَّ احْرُسْنِي بِحِرَاسَتِكَ وَاحْفَظْنِي بِحِفْظِكَ
 وَأَكْلَانِي بِكَ أَمْنًا وَأَرْزُقْنِي حُجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي
 غَائِبَتِنَا هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَزِيَادَةَ قَبْرِ بَيْتِكَ وَالْأَمْرَ عَلَيْهِمُ
 السَّلَامُ وَلَا تَحْلِلْنِي يَا رَبِّ مِنْ تِلْكَ الشَّاهِدَةِ الشَّرِيفَةِ
 وَالْمَوَاقِفِ الْكَبِيرَةِ اللَّهُمَّ ثَبِّتْ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَهْضِكَ
 وَالْهَمُّ الْخَيْرُ وَالْعَمَلُ بِهِ وَخَشْيَتُكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي كَمَا ثَلُثْتُ

اللَّهُ عَلَيْهِ وَالْبَرَّةُ

أَشْأَانَا

جَنَّةً

الْهَيْمَاءُ

قَدْ تَهَيَّأْتُ وَتَعَبْتُ وَقَتُّ لِلصَّلَاةِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَنَاحِيَتِكَ
 أَلْقَيْتُ عَلَى نَعَاسٍ إِذَا أَنَا صَلَّيْتُ وَسَلَبْتَنِي مُنَاجَاةَكَ إِذَا
 أَنَا نَاجَيْتُ مَالِي كُلَّمَا قُلْتُ قَدْ صَلَّيْتُ سِرَّيْنِي وَقَرَّبْتُ
 مِنْ مَجَالِسِ التَّوَابِينَ مَجْلِسِي عَرَضْتُ لِي بَلِيَّةٌ أَزَالَتْ قَدَمِي
 وَطَالَتْ بَيْنِي وَبَيْنَ خِدْمَتِكَ سَيِّدِي لَمَّا كُنْتُ عَنْ بَابِكَ
 طَرَدْتَنِي وَعَنْ خِدْمَتِكَ تَحْتَنِي أَوْ لَمَّا كُنْتُ رَأَيْتَنِي مُسْتَحْفًا
 يَحْقُوقُ فَأَقْصَيْتَنِي أَوْ لَمَّا كُنْتُ رَأَيْتَنِي مُعْضَلًا فَكَلَّمْتَنِي أَوْ
 لَمَّا كُنْتُ وَجَدْتَنِي فِي مَقَامِ الْكَادِبِينَ فَرَفَضْتَنِي أَوْ لَمَّا كُنْتُ
 رَأَيْتَنِي غَيْرَ شَاكِرٍ لِنِعْمَتِكَ فَرَمَيْتَنِي أَوْ لَمَّا كُنْتُ فَقَدْتَنِي مِنْ مَجَالِسِ
 الْعُلَمَاءِ فَخَذَلْتَنِي أَوْ لَمَّا كُنْتُ رَأَيْتَنِي فِي الْغَافِلِينَ فَمِنْ رَحْمَتِكَ
 أَيْسَرْتَنِي أَوْ لَمَّا كُنْتُ رَأَيْتَنِي الْفَجَّالِينَ فِيهِمْ وَبَيْنَهُمْ
 خَلَّيْتَنِي أَوْ لَمَّا كُنْتُ لَمْ تَحِبَّ أَنْ تَسْمَعَ دُعَائِي فَبَاعَدْتَنِي أَوْ
 لَمَّا كُنْتُ بِحُجْرِي وَجَرَّيْتَنِي كَأَنِّي أَوْ لَمَّا كُنْتُ بِقَدَرِ حَيَاتِي شَاكِرًا
 جَازَيْتَنِي فَإِنْ عَفَوْتَ يَارَبِّ فَطَالَ مَا عَفَوْتَ عَنْ الذُّنُوبِينَ
 قَبْلِي لِأَنَّهُ كَرَمٌ مِنْكَ أَيْ رَبِّ يَحْمِلُ عَنْ مَكَافَاةِ الْمُقْصِرِينَ
 وَأَنَا عَائِدٌ بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُتَخَيِّرٌ مَا عَفَا
 مِنْ الصَّفْحِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِكَ طَنًا إِلَهِي أَنْتَ أَوْسَعُ فَضْلًا
 وَأَعْظَمُ ظِلَامًا أَنْ تَقَاسِيَنِي بِعَمَلِي أَوْ أَنْ تَسْتَرْكِنِي بِخَطِيئَتِي
 وَمَا أَنَا بِسَيِّدِي وَمَا حُطِّي هَبْنِي بِفَضْلِكَ يَا سَيِّدِي
 تَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَجَلِّلْنِي بِسِرِّكَ وَاعْفُ عَنْ تَوْبَتِي
 بِكَرَمٍ وَبِحَبْلِكَ سَيِّدِي أَنَا الصَّغِيرُ الَّذِي رَبِّي وَأَنَا

نَاحِيَتِكَ

عَنْ حَازِلَةِ الدُّرِّ بَيْنَ وَجْهِكَ وَبَيْنَ

الْجَاهِلُ الَّذِي عَلِمْتُ وَأَنَا الضَّالُّ الَّذِي هَدَيْتُهُ وَأَنَا
 الْوَصِيعُ الَّذِي رَفَعْتُهُ وَأَنَا الْخَائِفُ الَّذِي أَمْنْتُهُ وَأَنَا
 الْجَائِعُ الَّذِي أَشْبَعْتُهُ وَالْمُطْشَانُ الَّذِي أَرْوَيْتُهُ وَالْعَائِي
 الَّذِي كَسَوْتُهُ وَالْفَقِيرُ الَّذِي أَغْنَيْتُهُ وَالضَّعِيفُ الَّذِي
 قَوَّيْتُهُ وَالذَّلِيلُ الَّذِي أَعَزَّزْتُهُ وَالسَّقِيمُ الَّذِي شَفَيْتُهُ
 وَالسَّائِلُ الَّذِي أَعْطَيْتُهُ وَالْمُذْنِبُ الَّذِي سَرَرْتُهُ وَالْخَائِفُ
 الَّذِي أَقَلَّتْهُ وَأَنَا الْقَلِيلُ الَّذِي كَثَّرْتُهُ وَالسُّتُوعُفُ
 الَّذِي نَصَرْتُهُ وَأَنَا الطَّرِيدُ الَّذِي أَوَيْتُهُ أَنَا يَارَبِّ الَّذِي
 لَمْ أَسْتَخِيكِ فِي الْخَلَاءِ وَلَمْ أَرَأِكَ فِي الْمَلَأِ أَنَا صَاحِبُ
 الدَّوَاهِي الْعُظْمَى أَنَا الَّذِي عَلَى سَيِّدِي اجْتَرَأْتُ أَنَا الَّذِي
 عَصَيْتُ جَبَّارَ السَّمَاءِ أَنَا الَّذِي أَعْطَيْتُ عَلَى الْعَالَمِ جَلِيلَ
 الرُّشَى أَنَا الَّذِي جِئْتُ بِهَا خَرَجْتُ إِلَيْهَا أَسْعَى أَنَا الَّذِي
 أَمَلَنْتَنِي فَمَا أَرْغَوَيْتُ وَسَرَرْتَنِي عَلَى فَمَا اسْتَحْيَيْتُ وَعَلِمْتُ
 بِالْعَاصِي فَتَعَدَّيْتُ وَأَسْقَطْتَنِي مِنْ عَيْنِكَ فَمَا بَالِيْتُ فَعَلِمْتُ
 أَمَلَنْتَنِي وَبَشَّرْتَنِي حَتَّى كَانَتْ أَفْقَلْتَنِي وَمِنْ
 عَقُوبَاتِ الْعَاصِي جَنَّبْتَنِي حَتَّى كَانَتْ اسْتَحْيَيْتَنِي إِلَهِي لَمْ أَحْصِكَ
 حِينَ عَصَيْتُكَ وَأَنَا بِرُبُوبِيَّتِكَ جَاهِدٌ وَلَا يَأْمُرُكَ مُسْتَحْفٌ
 وَلَا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ وَلَا لِوَعْدِكَ مُتَهَوِّنٌ وَلَكِنْ
 خَطِيئَةٌ عَرَضَتْ وَسَوَّلَتْ لِي نَفْسِي وَغَلَبَتْ هَوَايَ وَأَعَانَتْ
 عَلَيْهَا شِقْوَتِي وَغَرَّتْ فِي سِرِّكَ الرُّحَى عَلَى فَقْدِ عَصِيَّتِكَ وَ
 خَالَفَتْكَ بِجَهْدِي فَلَا أُنْجِي مِنْ عَذَابِكَ مَنْ يَسْتَقْدِرُ

فَلَمْ أَحْصِكَ

عَلَى مَعَاصِي الْجَلِيلِ

وَمِنْ أَيْدِي الْخَصَمَاءِ غَدًا مَنْ يُخَلِّصُنِي وَيَجْعَلُ مِنْ أَقْصَلِ
إِنْ أَنْتَ قَطَعْتَ جَبَلَكَ عَنِّي فَوَاسُوا أَنَا عَلَى مَا أَحْصَى كَلْبُكَ
مِنْ عَلَى الَّذِي لَوْلَا مَا أَرْجُو مِنْ كَرَمِكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ
وَنَهَيْكَ إِيَّايَ عَنِ الْقَنُوطِ لَقَطَعْتُ عِنْدَ مَا أَتَذَكَّرُهَا
بِاخْتِرَ مَنْ دَعَا ذَا عِجْرٍ وَأَضَلَّ مَنْ رَجَا ذَا حِجْرٍ اللَّهُمَّ
بِذِي الْإِسْلَامِ أَوْسَلْ إِلَيْكَ وَهَجْرَةِ الْقُرْآنِ اقْتَدِ عَلَيْكَ
صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبِحَبْلِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْقَرْنِيِّ الْهَاشِمِيِّ الْعَرَبِيِّ الْبَهَائِيِّ الْكَلْبِيِّ
الْمَدَنِيِّ أَرْجُو الذَّلْفَةَ لَدَيْكَ فَلَا تَوْحِشْ اسْتِئْثَانِي إِيَّايَ
وَلَا تَجْعَلْ قَوَائِي ثَوَابٍ مِنْ عَبْدٍ سَوَاكَ فَإِنَّ قَوْمًا أَمْسُوا
بِالسَّيِّئِ لِحَقِيقَاتِهِ دِمَائِهِمْ فَأَذْرُوا مَا أَمَلُوا وَأَنَا أَمَلْنَا
بِكَ بِالسَّيِّئِ وَأَقْلُوبُنَا لَتَقْفُو عَنَّا فَأَذْرِكْ بِنَا مَا أَمَلْنَا
وَنَبِّتْ رَجَاءَكَ فِي صُدُورِنَا وَلَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا
وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْكَوْهَابُ وَرَحْمَتُكَ
لَوْ أَنَّهَا تَرَى مَا بَرَحْتَ مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَفْتَ عَنْ مَلَقِكَ بِمَا
أَلْهِمَ قُلُوبَنَا مِنَ الْغُرْفَةِ بِكَ كَرَمِكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ إِلَى مَنْ
يَذْهَبُ الْعَبْدُ إِلَّا إِلَى أَمْلَاهُ وَإِلَى مَنْ يَلْجَأُ الْخَلْقُ إِلَّا إِلَى
خَالِقِهِ الْهَيَّ لَوْ قَرَّبْتَنِي بِأَصْفَادٍ وَمَنْعَتَنِي سَيْكَ مِنْ بَيْنِ
الْأَنْبَاءِ وَدَلَلْتَ عَلَى فُضَائِحِي عِيُونَ الْعِبَادِ وَأَمَرْتَ بِي إِلَى
النَّارِ وَطَلْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ الْإِبْرَارِ مَا قَطَعْتَ رَجَائِي مِنْكَ
وَلَا مَصْرَفْتُ وَجْهَهُ نَامِي إِلَى الْعَفْوِ عَنكَ وَلَا أَخْرَجْتَ حَبْلَكَ
عَنْ قَلْبِي أَنَا لَا أَشْنَى إِيَادِيكَ عِنْدِي وَسَرَّكَ عَلَيَّ فِي دَارِ

صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

فَأَذْرِكُنَا

لَا

الذي

من

يَا سَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَخْرِجْ حُبَّ الدُّنْيَا
مِنْ قَلْبِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ الْمُصْطَفَى وَإِلَهَ خَيْرَتِكَ
مِنْ خَلْقِكَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ
انْقُلْنِي إِلَى دَرَجَةِ التَّوْبَةِ إِلَيْكَ وَاعْنِي بِالْكَفَّارِ عَلَى نَفْسِي
وَقَدْ أَفْنَيْتُ بِالسُّؤْيِ وَالْإِمَالِ عُمْرِي وَقَدْ نَزَلَتْ مِنْزِلَةُ
الْمُؤْسِينَ مِنْ خَيْرِي فَمَنْ يَكُونُ أَسْوَدَ مَا لَمْ يَكُنْ إِنْ أَنَا
نُفِلْتُ عَلَى مَثَلِ طَالِي إِلَى قَبْرِ لَمْ أَهْدِهِ لِرَقْدَتِي وَلَمْ أَفْرُسْهُ
بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ لِضَجَعَتِي وَمَالِي لَا أَبْكِي وَلَا أَذْهَبُ إِلَى
مَا يَكُونُ مِصْرِي وَآرِي نَفْسِي تَحَارُ عَنِّي وَأَبْكِي تَحَارُ بَيْنِي
وَقَدْ خَفَعْتَ عِنْدَ رَأْيِي أَجْزَةَ الْمَوْتِ فَمَالِي لَا أَبْكِي لِمُخْرَجِ
نَفْسِي أَبْكِي لِظُلْمَةِ قَبْرِي أَبْكِي لِضَيْقِ حَيْدِي أَبْكِي لِسُؤَالِ
مُسْكِرٍ وَتَكْذِيرِ إِيَّايَ أَبْكِي لِمُخْرُوجِي مِنْ قَبْرِي غَيْرَ أَنَا ذَلِيلٌ
حَامِلٌ ثِقَلِي عَلَى ظَهْرِي أَنْظُرْ مَسْرَّةً عَنْ عَيْنِي وَأُخْرَى عَنْ
شِعَالِي إِذَا الْخَلَائِقُ فِي شَأْنٍ غَيْرِ شَأْنِي لِكُلِّ أَرْزُقِي
مِنْهُمْ بِنُورِ شَأْنٍ بَيْنِيهِ وَجْهُ يَوْمَئِذٍ مُسْفَرَةٌ صَاحِبَةٌ
اسْتَبْشَرَةٌ وَوَجْهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ وَذَلَّةٌ
سَيِّدِي عَلَيْكَ مَعُولِي وَمُعْتَمِدِي وَرَجَائِي وَتَوَكُّلِي وَرَحْمَتِكَ
لَعَلَّنِي تُصِيبَ بِرَحْمَتِكَ مَنْ قَسَاءَ وَتَهْدِي بِكَرَامَتِكَ
مَنْ حَبَّبَ فَكَالْمُحَمَّدِ عَلَى مَا نَقِيتَ مِنَ الزُّلْمِ قَلْبِي وَلَكَ
الْحَمْدُ عَلَى بَسْطِ لِسَانِي أَمْلِسْ لِي هَذَا الْكَلَامَ أَشْكُرُكَ أَمِينًا
جَهْدِي فِي عَلَى رِضْيَتِكَ وَسَاقِدُ لِسَانِي بِأَرْبَتِ فِي حَبِّ

فَوْقَ
الْحِكْمِ

الْقِسْمَةُ وَالذَّلِيلَةُ

بِرَحْمَتِكَ

شكرك وما قدر علي فجنب نعمك وإحسانك إلا أن جودك
 بسط علي وشكرك قبل علي سيدي إليك
 رغبتي وإليك رغبتي وإليك تأملي وقد ساقى إليك
 أملي وعليك يا واحد علفت همتي فباعتدك انبسطت
 رغبتي ولك خالص رجائي وخوفي وبك أنت محبتي
 وإليك أقيت بيدي وبحبل طاعتك مددت همتي
 يا مولاي بذكرك عاش قلبي وبمناجاتك برزت
 ألم الخوف عني فيا مولاي ويا مولاي ويا منتهى سؤالي
 صل علي محمد وآل محمد وقرق بني وبين ذنبي المانع
 لي من لزوم طاعتك فإني أسالك لقديم الرحابة فيك و
 خوفي إليك وعظيم الطمع منك الذي أوجبت علي نفسك
 من الرأفة والرحمة والإفراخ وحدك والخلق كلهم عليك
 وفي قبضتك وكل شيء خاضع لك تباركت يا رب العالمين
 إلهي ارحمني إذ انقطعت حجتي وكل عن جوابك لسانني و
 طاش عندي سؤالك إياي لبي فيا عظيم الله رجائي ولا تخيبني
 إذا اشتدت فاقتي إليك ولا تردني بحملتي ولا تمنعني
 لقله صبري أعطيني لفقري وارحمني لضعفي سيدي
 عليك نعمتي ومعولي ورجائي وتوكلني وبرحمتك
 تعلني وبفنائك أحط رجلي وبجودك أقصد طلبتي
 وبكرمك أرى رب استغني دعائي وكديك أربو فاقتي
 وبفنائك أجبر عيقتي وحت مل عفوك قباي والي جودك

منك

لا شريك لك

عظيم ما يرجي كل عظيم
أنت رجائي

الجودك
صيافتي

وكرمك أرفع بصري وإلي معروفك أديم نظري فلا
 تحرقني بالنار وأنت موضع أملي ولا تشكني الهاوية
 فإنك قر عيني ياسيدي لا تكذب ظني بإحسانك و
 معروفك فإنك تفتي ورجائي ولا تخونني ثوابك فإنك
 العارف بفقري إلهي إن كان قد دنا الجلي ولم يقرني منك
 علي فقد جعلت الاعتراف إليك بذنبي وسائل علي
 إلهي إن عفوت فمن أولى منك بالعفو وإن عذبت
 فمن أعدل منك في الحكم اللهم فآرم في هذه الدنيا
 غرني وعند الموت كرتني وفي القبر وصدقي وفي اللحد
 وحشيتي وإذا انتزعت للحساب بين يديك ذل موقعي
 وأغفر لي ما خفي علي الأدميين من علي وأدم ما به لي
 سترتني وارحمني صرعا علي الفرائض ثقلني أيدي اجتهتي
 وتفضل علي ممدودا علي القتل يسئلني صالح جبرتي
 وتحسن علي محولا قد تناول الأقران أطراف حنازقي
 وجد علي منقولا قد نزلت بك وحيدا في حقوقي وآرم
 في ذلك البيت الجديد غرني حتى لا استأنس بفكرك
 ياسيدي فإنك إن وكلتني إلى نفسي هلكت سيدي
 فمن استغيث إن لم تظلي غثري وإلي من أفرغ إن
 فقدت عنائتك في ضجعتي وإلي من ألتجئ إن لم تنفيس
 كنيتي سيدي من يارحمي إن لم ترحمي وفصل
 من أومل إن عذمت فضلك يوم فاقتي وإلي من أفرار

ارحمهم

يقلبي

مِنَ الذُّنُوبِ إِذَا انْقَضَى اجْلِي سَيِّدِي لَا تُعَذِّبْنِي وَأَنَا
 اللَّهُمَّ ارْجُوكَ الْإِلَهَ حَقَّقْ رَجَائِي وَأَمِنْ خَوْفِي فَإِنَّ كَثْرَةَ ذُنُوبِي
 لَهَا هَذَا لَا ارْجُو فِيهَا إِلَّا غَفْلَكَ سَيِّدِي أَنَا سَأَلْتُكَ مَا لَا اسْتَحِقُّ
 وَأَنْتَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ فَاغْفِرْ لِي وَأَلْسِنِي مِنْ
 الذُّنُوبِ نَفْرَكَ تَوْبًا يَغُطِّي عَلَى التَّبَعَاتِ وَتَغْفِرُهَا لِي وَلَا تَطْلُبْ
 بِهَا إِلَيَّ دُونَ قَدِيمٍ وَصَفِيحٍ عَظِيمٍ وَتَجَاوِزِ كَرِيمٍ إِلَهِي
 أَنْتَ الَّذِي تَفِيضُ سَيِّئَكَ عَلَى مَنْ لَا يَسْأَلُكَ وَعَلَى الْخَائِدِ
 بِرُبُوبِيَّتِكَ فَكَيْفَ سَيِّدِي بِمَنْ سَأَلَكَ وَأَيُّقِنُ أَنَّ
 الْخَلْقَ لَكَ وَالْأَمْرَ إِلَيْكَ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ يَا رَبُّ
 الْعَالَمِينَ إِلَهِي وَسَيِّدِي عَبْدُكَ بِإِلَافِكَ أَقَامَتُهُ الْخَصَا
 بَيْنَ يَدَيْكَ يَرْجُو بَابَ خُسْرَانِكَ بِدَعَاؤِهِ وَتَسْتَغْفِرُ جَمِيلَ
 نَفْرَكَ بِمَكْنُونِ رَجَائِهِ فَلَا تَقْرُضْ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ
 عَنِّي وَأَقْبَلْ مِنِّي مَا أَقُولُ فَقَدْ دَعَوْتُ بِهَذَا الدُّعَاءَ وَأَنَا
 ارْجُو أَنْ لَا تَرُدَّنِي مَعْرِفَةً مِنِّي بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ إِلَهِي
 أَنْتَ الَّذِي لَا يَخْفِيكَ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُكَ تَائِلٌ أَنْتَ كَمَا
 تَقُولُ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ اللَّهُمَّ إِنِّي سَأَلْتُكَ ضَرْحًا حَيًّا وَفَرْجًا
 قَرِيبًا وَقَوْلًا صَادِقًا وَأَجْرًا عَظِيمًا سَأَلْتُكَ يَا رَبُّ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ
 مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا أَعْلَمُ سَأَلْتُكَ اللَّهُمَّ مِنْ خَيْرٍ مَا سَأَلْتُكَ مِنْهُ
 عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ يَا خَيْرَ مَنْ سَأَلَ وَأَجْوَدَ مَنْ أَعْطَى
 اعْطِنِي سُؤْلِي فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَوَلَدِي وَوَالِدَتِي وَأَهْلِي
 خَوَاتَمِي وَأَخَوَاتِي فِيكَ وَأَرْغِدْ عَيْنِي وَأَطْفِرْ مَرْوَتِي وَ

اللَّهُمَّ
 لَهَا هَذَا

الذُّنُوبِ

يَقُولُ الْقَائِلُونَ

اصْلَحْ جَمِيعَ أَعْوَالِي وَأَجْعَلْنِي مِنْ أَطْلَتِ عُمْرِهِ وَحَسَنَتِ عَمَلِهِ
 وَأَتَمَّتْ عَلَيْهِ نِعْمَتَكَ وَرَضِيَتْ عَنْهُ وَاحْتَبَتْهُ حَيَوُهُ
 طَيِّبَةً فِي أَدْوَمِ السُّرُورِ وَأَسْبَغِ الْكَرَامَةِ وَأَتِمِّ الْعِشْرَةَ لَكَ
 تَفْعَلْ مَا تَشَاءُ وَلَا يَفْعَلْ مَا يَشَاءُ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ وَخَصِّنِي بِكَ
 بِمَخَاصِرِ ذِكْرِكَ وَلَا تَجْعَلْ شَيْئًا مِمَّا اتَّقَرَّبُ بِهِ فِي نَاءِ اللَّيْلِ
 وَأَطْرَافِ النَّهَارِ رِيَاءً وَلَا سُمْعَةً وَلَا أَثَرًا وَلَا بَطْلًا وَ
 اجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْخَاشِعِينَ اللَّهُمَّ اعْطِنِي الثِّقَةَ فِي الرِّدِّ
 وَالْأَمْنُ فِي الْوَطَنِ وَفَرَّةَ الْعَيْنِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ
 وَالْقَامَرِ فِي نِعَمِكَ عِنْدِي وَالصِّحَّةَ فِي الْجَسْمِ وَالْقُوَّةَ فِي الْبَدَنِ
 وَالسَّلَامَةَ فِي الدِّينِ وَاسْتَعْمَلْنِي بِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ
 مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَبَدًا مَا اسْتَعْمَرْتَنِي
 وَاجْعَلْنِي مِنْ أَوْفَرِ عِبَادِكَ عِنْدَكَ نَصِيبًا فِي كُلِّ خَيْرٍ
 أَنْزَلْتَهُ وَنَزَّلَهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا
 أَنْتَ مُنْزِلُهُ فِي كُلِّ سَنَةٍ مِنْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا وَغَافِيَةٍ
 تُلْهِسُهَا وَبَلِيَّةٍ تَذْهَبُهَا وَحَسَنَاتٍ تَقْبَلُهَا وَسَيِّئَاتٍ تَجَاوِزُهَا
 عَنْهَا وَارْزُقْنِي حُجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي غَايَةِ هَذَا وَفِي كُلِّ
 عَامٍ وَارْزُقْنِي زِينَةً وَاسْعَامًا مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ وَالْخَيْرِ
 عَنِّي يَا سَيِّدِي الْأَسْوَأَ وَأَقْضِ عَنِّي الدِّينَ وَالظَّلَامَاتِ
 حَتَّى لَا أَتَذَكَّرَ شَيْئًا مِنْهُ وَخُذْ عَنِّي بِالسَّمَاعِ وَأَبْصَارِ عَيْنِي
 وَحَسَادِي وَالْبَاغِينَ عَلَيَّ وَأَنْصُرْ فِي عِلْمِي وَأَوْفِرْ عَيْنِي وَ
 حَقِّقْ طَنِي وَفَرِّجْ قَلْبِي وَاجْعَلْ لِي مِنْ هَمِّي وَكَرْبِي فَرْجًا وَ

مَخْرَجًا وَاجِلًا مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ تَحْتَ قُدْرَتِكَ
وَأَلْفَنِي شَرَّ الشَّيْطَانِ وَشَرَّ السُّلْطَانِ وَسَيَّاتٍ عَلَيَّ
وَطَهَّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ كُلِّهَا وَأَجِرْنِي مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ
وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَزَوِّجْنِي مِنَ الْحُورِ الْعِينِ
بِفَضْلِكَ وَالْحَفْنَى بِأَوْلِيَاكَ الصَّالِحِينَ مُحَمَّدًا وَآلِهِ الْأَبْرَارَ
الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ
وَأَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ وَسِّدْ بَابَ عَذَابِكَ وَغَرِّبْ
جَلَالَكَ لَنْ طَالَبْتَنِي بِذُنُوبِي لَا طَالِبُكَ بِعَفْوِكَ وَلَنْ
طَالَبْتَنِي بِلُغْوِي لَا طَالِبُكَ بِكَرَمِكَ وَلَنْ أَدْخَلْتَنِي
النَّارَ لِأَخْبَرْتُ أَهْلَ النَّارِ بِحَبِيَّتِي لَكَ اللَّهُمَّ وَسِّدْ بَابَ
كَرَمِكَ لِأَعْفِرَ إِلَّا لِأَوْلِيَاكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ فَالْيَ مَنْ يَفْرُغُ
الْمُذْنِبُونَ وَإِنْ كُنْتُ لَا أَكْثُرُ إِلَّا أَهْلَ الْوَفَاءِ بِكَ فَمَنْ يَنْتَفِي
الْمُسْتَوْنَ اللَّهُمَّ إِنْ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ فَقِي فِي ذَلِكَ سُوءُ عَذَابِكَ
وَإِنْ أَدْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ فَقِي فِي ذَلِكَ سُوءُ رِيبَتِكَ وَأَنَا وَاللَّهُ
أَعْلَمُ أَنَّ سُوءَ رِيبَتِكَ أَحَبُّ إِلَيْكَ مِنْ سُوءِ عَذَابِكَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَمْلَأَ قَلْبِي حُبًّا لَكَ وَخَشْيَةً مِنْكَ
وَتَصَدِّقًا بِكَ تَابًا وَإِيمَانًا بِكَ وَتَقَانًا بِكَ وَشَوْقًا
إِلَيْكَ يَا ذَا الْجَوَالِ وَالْأَكْرَامِ حَبِيبَ آلِي لِقَائِكَ وَأَحِبِّ لِقَائِي
وَاجِلًا فِي لِقَائِكَ الرَّاحَةَ وَالْفَرَجَ وَالْكَرَامَةَ اللَّهُمَّ احْفَظْنِي
بِصَالِحٍ مِنْ مَضَى وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحٍ مِنْ بَقَى وَخُذْنِي
سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَأَعِنِّي عَلَى نَفْسِي بِمَا تَعِينُ بِهِ الصَّالِحِينَ

مَخْرَجًا

عَلَيَّ
عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَأَخْتِمْ عَلَيَّ بِأَحْسَنِهِ وَاجْعَلْ قُلُوبِي مِنَ الْجَنَّةِ
بِرَحْمَتِكَ يَا رَبُّ الْعَالَمِينَ وَأَعِنِّي عَلَى صَالِحٍ مَا أَعْطَيْتَنِي
نَبْتَنِي يَا رَبِّ وَلَا تَرُدَّنِي فِي سُوءٍ اسْتَفَدْتُ مِنْهُ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا لَا أَجَلَ لَهُ دُونَ لِقَائِكَ أَجِبْنِي مَا أَحْبَبْتَنِي
عَلَيْهِ وَتَوْفِيقًا إِذَا تَوَفَّقْتَنِي عَلَيْهِ وَابْعَثْنِي إِذَا بَعَثْتَنِي عَلَيْهِ
وَأَبْرًا قَلْبِي مِنَ الرِّثَاءِ وَالشَّكِّ وَالنَّمْعَةِ فِي دِينِكَ
حَتَّى يَكُونَ عَلَيَّ خَالِصًا اللَّهُمَّ أَفْطِنِي بِصِرَةٍ فِي دِينِكَ
وَقَهْمًا فِي حُكْمِكَ وَفَقْهًا فِي عِلْمِكَ وَكَيْفَانًا مِنْ رَحْمَتِكَ
وَوَدْعَانًا بِخُرُوجِي عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَبَيْضَ وَجْهِ يَوْمَ يَوْمِكَ
وَاجْعَلْ رَغْبَتِي فِيْمَا بَعْدَكَ وَتَوْفِيقِي فِي سَبِيلِكَ وَعَلَى يَدِ
رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُسَلِ وَالْفَقْرِ
الْفَشْلِ وَالْهَمِّ وَالْحَبْنِ وَالْجُبْلِ وَالْفَقْلَةِ وَالْقِسْوَةِ
الَّذَلَّةِ وَاللَّسْكَةِ وَالْفَاقَةِ وَكُلِّ بَلِيَّةٍ وَالْفَوَاحِشِ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ تَقْصِيرٍ لَا تَنْفَعُ وَظَنٍ
لَا يَنْتَفِعُ وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَدَعَاءٍ لَا يَسْمَعُ وَعَمَلٍ لَا يَنْفَعُ وَصَلَاةٍ
لَا تَرْفَعُ وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ عَلَى نَفْسِي وَوَلَدِي وَدِينِي
وَعَلَى جَمِيعِ مَا دَرَسْتُ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ إِنَّكَ أَنْتَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا يُجِيرُنِي مِنْكَ أَحَدٌ وَلَا أَحَدٌ
مِنْ دُونِكَ مُلْتَحِدًا فَلَا تَجْعَلْ نَفْسِي فِي شَيْءٍ مِنْ عَذَابِكَ
وَلَا تَرُدَّنِي بِهَلَكَةٍ وَلَا تَرُدَّنِي بِعَذَابٍ أَلِيمٍ اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ
مَنِّي وَأَعِزْ ذِكْرِي وَارْفَعْ دَرَجَتِي وَحُطِّ وَزْرِي وَلَا

بِأَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مُعَاصِيكَ

اللَّهُمَّ عَلَيْكَ إِلَهُم

وَمَا لِي

لَنْ يُجِيرُنِي

تذكرني بحطيتي واجعل ثواب مجلي وثواب مسطقي
 ثواب دعاي رضاك والجنة واعطني يارب جميع ما
 سالتك وزدني من فضلك اتي اليك راغب يارب
 العالمين اللهم انك انزلت في كتابك العفو وامرنا
 ان نعفو عن ظلمنا وقد ظلمنا انفسنا فاعف عنا فانك
 اولى بذلك منا وامرنا ان لا نرد سبلنا عن ابوابك وقد
 جئتك سائلا فلا تردني الا بقضاء حاجتي وامرنا
 بالاحسان الى ما ملكت ايماننا ونحن ارقاؤك فاعتق
 رقابنا من النار يا مفرج عني عند كربتي ويا غوثي عند شدتي
 اليك فرغت وباك استغثت ولذت لا الود يسواك
 ولا اطلب الفرج الا منك فاعطني وقرج عني يا من قبل
 السير واعف عني اليك ^{يا مفرج عني} انت ارحم الغفور
 اللهم اني اسالك ايمانا تابا شديدا قلبي وبقيا صادقا
 اعلم انه لن يصيبني الا ما كتبت لي ورضي من العيش بما قسمت
 لي يا ارحم الراحمين ^{يا مفرج عني} ^{يا مفرج عني} ^{يا مفرج عني}
 كربتي ويا غوثي عند شدتي اليك فرغت وباك استغثت
 وباك لذت لا الود يسواك ولا اطلب الفرج الا منك فاعطني
 وقرج عني يا من يسئل السير ويعفو عن الكبر اقبل
 مني السير واقف عني اليك انت ارحم الغفور ارحم
 اللهم اني اسالك ايمانا تابا شديدا قلبي حتى اعلم انه لن
 يصيبني الا ما كتبت لي ورضي من العيش بما قسمت لي يا

عن الكثير
 ويعفو عن الكثير
 مني السير

ويقينا

ادم الراحمين يا غوثي في كربتي ويا صاحبني في شدتي
 ويا وليي في نعمتي ويا غايتي في رغبتي انت السائر عورتي
 والامير روعتي والقييل عذرتي فاغفر لي حطيتي يا ارحم
 الراحمين ^{يا مفرج عني} ^{يا مفرج عني} ^{يا مفرج عني}
 كه حضرت امام زين العابدين وامام محمد باقر صلوات الله عليهما
 در هر روز ماه مبارك اين دعا بخوانند اللهم هذا شهر
 رمضان الذي انزلت فيه القرآن هدى للناس وبينات
 من الهدى والفرقان وهذا شهر الصيام وهذا شهر القيام
 وهذا شهر الازالة وهذا شهر التوبة وهذا شهر المغفرة
 والرحمة وهذا شهر العتيق من النار والفوز بالجنة وهذا
 شهر فيه ليلة القدر التي هي خير من الف شهر اللهم
 فصل على محمد وال محمد واعني على صيامه وقيامه وسلمه
 لي وسلمتي فيه واعني عليه بافضل عودك ووفقي
 فيه لطاعتك وطاعة رسولاك واوليائك صلوات الله
 عليهم وقرعني فيه لعبادتك ودعائك وتلاوة كتابك
 وعظم لي فيه البركة واخبرني فيه العافية واخرز
 لي فيه التوبة واصح لي فيه بدني واوسع فيه رزقي
 واقفي في ما اهرقني واستجب فيه دعائي وبلغني
 فيه رجائي اللهم صل على محمد وال محمد واذهب عني
 فيه النقاس والكسل والسامة والفتنة والفسق
 والعفة فيه ^{يا مفرج عني} العدل والاسقام والهوى والافران و

8

اعظم

نور

الافراض والافراض والخطايا والذنوب واضرعتي في
السوء والفتن والجهنم والبلية والتعب والافناء انك سمع
الدعاء اللهم صل على محمد وال محمد واعزني فيم
الشيطان الرجيم وهزمه واكزبه ونفسه ونفخه وسوسته
وتبطله وتطشه وكينه ومكره وجاليله وضدعه وامانيته
وغروره وفتنه وشركه واخرابه وانبايعه واشياعه واوليائه
وشركائه وجميع مكائده اللهم صل على محمد وال محمد وارزقنا
قيامه وصيامه وبلوغ الامال فيه وفي قيامه واستكمال ما مضى
عني صبرا واحسانا وایمانا وبقينا ثم تقبل ذلك مني يا ارحم
الکریم والامر العظيم يا رب العالمين اللهم صل على محمد و
ال محمد وارزقني الحج والعمرة والحج والجهاد والقوة و
النشاط والابانة والتوبة والتوفيق والقرينة والخبر
المقبول والرهبة والرغبة والنصر والخشوع والرزق والنية
الصادرة وصدي الساب والوجل منك والرجاء انك والتوكل
عليك والثقة بك والورع عن محارمك مع ما في القول ومقبول
السعي ورفح العمل وسجاب الدعوة ولا تحل شي وبتن
شي من ذلك برض ولا مرض ولا هم ولا غم ولا سقم ولا
غفلة ولا انسيان بالالعاهد والتفط لك وفيك والرياسة
الحق والوفاء بعهدك ووعيدك برحمتك يا ارحم الراحمين
اللهم صل على محمد وال محمد وافهم وفيه افضل ما نفسه لعبادك
الصالحين واعطوني فيه افضل ما تعطى اوليائك المقربين من

الرحمة والغفرة والتحنن والاجابة والنفوذ والغفر الدائمة
والعافية والمعاودة والعتق من النار والفوز بالجنة وفي
خير الدنيا والاخرة اللهم صل على محمد وال محمد واجعل دعا
فيه اليك واصلا ورحمتك وخيرك الي في فيه نازلا
وعلى فيه مقبولا وسعي في فيه مشكورا وذني فيه مغفورا
حتى يكون نصيبي فيه الاكثر وحظي فيه الاوفر اللهم
صل على محمد وال محمد ووقفني فيه للسيلة القدر على
افضل حال تحب ان يكون عليها احد من اوليائك وارضاها
لك ثم اهلكها في خير من الف شهر وارزقني فيها افضل ما
رزقت احدا ممن بلغت اليها والكرمت بها واجعلني فيها من
عقباتك من جهنم وطلقاتك من النار وسعداء خلقك بمغفرتك
ورضوانك يا ارحم الراحمين اللهم صل على محمد وال محمد
وارزقنا في شهرنا هذا الجهد والاجتهاد والقوة والنشاط
وما تحب وترضى اللهم رب الفجر والليل والشمس والوتر
ورب شهر رمضان وما انزلت فيه من القرآن ورب
جبريل وميكائيل واسرافيل وجميع الملائكة المقربين ورب
ابراهيم واسماعيل واسحق ويعقوب ورب موسى وعيسى و
جميع النبيين والمرسلين ورب محمد خاتم النبيين صلوا
عليه وعليهم اجمعين واسألك بحقهم عليك وبحقك
العظيم عليهم لما صليت عليه واله وعليهم اجمعين ونظرت
الي نظرة رحمة ترضى بها عني رضى لا تحوط على بعد

أبدًا وأعطيني جميع سؤلي ورغبتي وأمنيتي وإرادتي و
صرفت عني ما أكره وأخذر وأخاف على نفسي وما ألاحق
وعن أهلي ومالي وإخواني وذريتي اللهم إليك فرزنا من
ذنوبنا فأوفنا نابين وثبت علينا مستغفرين وأغفر لنا
مستغفرين وأعزنا مستجيرين وأجرنا مسلمين ولا تخذلنا
راغبين ولما راغبين وشفعنا سائلين وأعطينا إنك
سميع الدعاء قريب مجيب اللهم أنت ربي وأنت عبدك و
أحق من سأل العبد ربه ولم يسأل العباد مثلك كرمًا وجودًا
يا موضع شكوى السائلين ويا منتهى حاجة الراغبين ويا غياث
الستغِيثين ويا مجيب دعوة المضطرين ويا ملجأ الهاربين و
يا صرح المستصرخين ويا رب المستضعفين ويا كاشف كرب
المكروبين ويا فارجهم للمؤمنين ويا كاشف الكرب العظيم
يا الله يا رحمن يا رحيم يا أرحم الراحمين صل على محمد وآل محمد
وأغفر ذنوبي وعيوبي وإسألتني وظلتي وجرمتي وأسألتني على نفسي
وآلتي وقرني من فضلك ورحمتك فإني لا أملك لكهما غيرك
وأغفر عني وأغفر لي كما أسألك من ذنوبي وأغفرني فيما
بقي من عمري وأسألك على وعلى والدي وولدي وقرابي
وأهل خزانتي ومن كان مني بسبيل من المؤمنين والمؤمنات
في الدنيا والآخرة فإني ذلك كله بيدك وأنت واسع العفو
فلا تخيبني يا سيدي ولا ترد دعائي ولا ترد يدي إلى فرج
حتى تسأل ذلك بي وتنجي لي جميع ما سألك وتزيدني من

فضلك

٧٩
وورد في نسخة أخرى

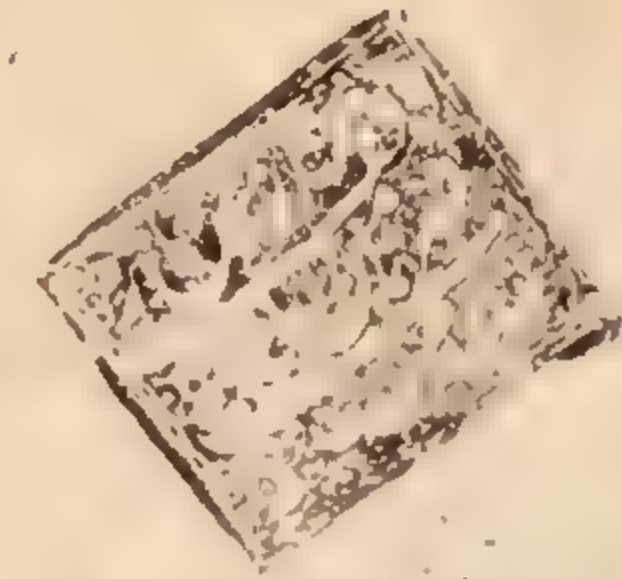
فضلك فإني على كل شئ قدير وتحن إليك راغبون
اللهم لك الأسماء الحسنى والأفعال العظيمة والكبرياء والألأ
أسألك باسمك بسم الله الرحمن الرحيم إن كنت فضيت في
هذه الليلة تنزل الملائكة والروح فيها أن تصلني على
محمد وآل محمد وأن تجعل اسمي في السعداء وروحي مع الشهداء
وأخسائي في عليين وإسألتني مغفورة وإن تهب لي يقينًا
تباشر به قلبي وإيمانًا لا يشوبه شك ورضا بما قسمت
ولي وأنت في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وفي عذاب النار
وإن لم تكن فضيت في هذه الليلة تنزل الملائكة والروح
فيها فأخبرني إلى ذلك وأزفني فيها ذكرك وشكرك وعظمتك
وحسن عبادتك فصل على محمد وآل محمد بأفضل صلوات
يا أرحم الراحمين يا أحمد يا صمد يا رب محمد أغضب الينف
لمحمد ولا تزل عترته وأقتل أعدائهم بدماء أو أحصم عدا
ولا تدع على ظهر الأرض منهم أحدًا ولا تغفر لهم أبدًا يا حسن
الصحة يا خليفة النبيين أنت أرحم الراحمين البديع
البيدع الذي ليس كمنله شئ والدائم غير الغافل والمحى
الذي لا يموت أنت كل يوم في شأن أنت خليفة محمد وآل
محمد ومفضل محمد أسألك أن تنصروني محمد وخليفة
محمد والقائم بالقسط من أوصيائه محمد صلواتك عليه
وعلمهم إعطهم عليهم نصرك يا آله إلا أنت بحق لا
إله إلا أنت صل على محمد وآل محمد وأزفني إلى الجنة والسررة

والحمد لله

هذا الدعاء من كتاب
الشيخ محمد باقر
الكليني رحمه الله
في كتابه المشهور
المعروف بـ (المعتمد)
في مناقب آل أبي طالب
عليهم السلام
والدعاء المذكور
هو من كتاب
الشيخ محمد باقر
الكليني رحمه الله
في كتابه المشهور
المعروف بـ (المعتمد)
في مناقب آل أبي طالب
عليهم السلام

وَغَايَةُ هَذَا فِي كُلِّ عِلَامٍ وَتَقُولُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ خَوَالِجِي لِلدُّنْيَا
 الْآخِرَةِ **بِسْمِ** اسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ
 اسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ اسْتَغْفِرُ
 اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي نَكَاتِ
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ رَبِّ إِنِّي عَمِلْتُ سُوءًا وَظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي إِنَّهُ
 لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
 الْحَكِيمُ الْعَظِيمُ الْعَلِيمُ الْكَرِيمُ الْغَفَّارُ اللَّذِيبُ الْعَظِيمُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ
 إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا **سُبْحَانَ** اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ فِيهِمَا تَقْضَى نَقْدَ رِزْقِ الْأَمْرِ الْعَظِيمِ الْمُتَحَقِّقِ فِي
 لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يَبْدُلُ أَنْ تَكُنِّي مِنْ
 حُجَّاجِ بَيْتِكَ الرِّجَالِ الْمَذْذُورِ حُجَّتِهِمْ لِلشُّكْرِ سَعْيِهِمْ لِلْغُفُورِ دُؤُوبِهِمْ
 الْمَكْفُوفِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَنْ تَجْعَلَ فِيهِمَا تَقْضَى وَتَقْدَرُ أَنْ
 تُطِيلَ عُمْرِي وَتُوسِّعَ رِزْقِي وَتُوَدِّيَ عَنِّي أَمَانَتِي وَرَبِّي أَمِينَ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي وَجْهًا وَمُخْرَجًا وَارْزُقْنِي مِنْ
 حَيْثُ اخْتَبْتُ وَمِنْ حَيْثُ لَا اخْتِبُ وَأَخْرِقْنِي مِنْ حَيْثُ اخْتَبْتُ
 وَمِنْ حَيْثُ لَا اخْتَبُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
 كَثِيرًا وَابْنِ تَيْمِيَّةَ نَزَّ بِسْمِ اللَّهِ رَحْمَةً صَادِقَةً مَقُولُكَ
 هَرُورُ زَيْنَاهُ بَعُولَتُهُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ
 الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ

اللَّهُ مِمَّا دَكَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ
 السَّمِيعِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَسْمَعُ مِنْهُ يَسْمَعُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ
 سَبْعِ أَرْضِينَ وَيَسْمَعُ مَا فِي ظُلُمَاتِ التُّرَابِ وَالْجَوِّ وَيَسْمَعُ الْأَبْدَانِ
 وَالشَّكْوَى وَيَسْمَعُ السِّرَّ الْخَفِي وَيَسْمَعُ سَاوِسَ الصَّدُورِ وَلَا
 يَصْنَعُ سَمْعَهُ صَوْتٌ **سُبْحَانَ** اللَّهِ بَارِي السَّمِ سُبْحَانَ
 اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ
 الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ
 اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى
 سُبْحَانَ اللَّهِ مِمَّا دَكَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 سُبْحَانَ اللَّهِ الْبَصِيرِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَبْصُرُ مِنْهُ يَبْصُرُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ
 مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرْضِينَ وَيَبْصُرُ مَا فِي ظُلُمَاتِ التُّرَابِ وَالْجَوِّ لَا تَدْرِكُهُ
 الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ الْغَاطِثُ الْغَبِيرُ لَا تُشِيقُ
 بَصَرُهُ الظُّلُمَةَ وَلَا يَسْتَرِيضُهُ بَيْتُهُ وَلَا يَوَارِي مِنْهُ جَدَارٌ وَلَا
 يَغُيبُ عَنْهُ بَرٌّ وَلَا بَحْرٌ وَلَا يَكُنْ مِنْهُ جَبَلٌ مَا فِي أَصْلِهِ وَلَا قَلْبٌ
 مَا فِيهِ وَلَا جَنْبٌ مَا فِي قَلْبِهِ وَلَا يَسْتَرِيضُهُ صَغِيرٌ وَلَا كَبِيرٌ
 وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ
 فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ
 اللَّهِ بَارِي السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ
 اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا
 لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِمَّا دَكَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ

سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ

العالمين سُجَّانُ اللَّهِ الَّذِي يَنْشِئُ السَّحَابَ الثَّقَالَ وَيَسْجِجُ الرِّيحَ
يُجِدُّهُ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
مَنْ يَشَاءُ وَيُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَيُرْسِلُ الْمَاءَ
مِنْ السَّمَاءِ بِكَلِمَةٍ وَيَنْشِئُ النَّبَاتَ بِقُدْرَتِهِ وَيُسْقِطُ الْوَرَقَ بِغَلَّةِ
سُجَّانِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَزُبُّ عَنْهُ مِنْ ثَقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا
فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ
سُجَّانُ اللَّهِ بَارِئُ السَّمِ سُجَّانُ اللَّهِ الْمُصَوِّرُ سُجَّانُ
اللَّهِ خَالِقُ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُجَّانُ اللَّهِ جَاعِلُ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ
سُجَّانُ اللَّهِ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُجَّانُ اللَّهِ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
سُجَّانُ اللَّهِ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ سُجَّانُ اللَّهِ خَالِقُ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى
سُجَّانُ اللَّهِ مِزَادُ كَلِمَاتِهِ سُجَّانُ اللَّهِ رَبُّ الْعَالَمِينَ
سُجَّانُ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَغْضُ
الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَ بِمِقْدَارٍ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالنَّهَاءِ
الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ
وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ
بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ سُجَّانُ اللَّهِ
الَّذِي يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى وَيَعْلَمُ مَا تُغْضِي الْأَرْضُ
مِنْهُمْ وَيَقْرَأُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى سُجَّانُ اللَّهِ الْمُصَوِّرُ
سُجَّانُ اللَّهِ خَالِقُ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُجَّانُ اللَّهِ جَاعِلُ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورِ سُجَّانُ اللَّهِ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُجَّانُ اللَّهِ خَالِقُ
كُلِّ شَيْءٍ سُجَّانُ اللَّهِ خَالِقُ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُجَّانُ اللَّهِ الَّذِي

سُجَّانُ اللَّهِ بَارِئُ
السَّمِ

كَلِمَاتِهِ سُجَّانُ اللَّهِ رَبُّ الْعَالَمِينَ سُجَّانُ اللَّهِ مَالِكُ الْمَلِكِ
تَوَكَّلْ عَلَى الْمَلِكِ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مَنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ
تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِدِكِ الْخَيْرَاتِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
تُوجِّعُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوجِّعُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ
مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِعِزِّ
حِسَابِ سُجَّانِ اللَّهِ بَارِئُ السَّمِ سُجَّانُ اللَّهِ الْمُصَوِّرُ
سُجَّانُ اللَّهِ خَالِقُ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُجَّانُ اللَّهِ جَاعِلُ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورِ سُجَّانُ اللَّهِ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُجَّانُ اللَّهِ
خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ سُجَّانُ اللَّهِ خَالِقُ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُجَّانُ
اللَّهِ مِزَادُ كَلِمَاتِهِ سُجَّانُ اللَّهِ رَبُّ الْعَالَمِينَ سُجَّانُ اللَّهِ
الَّذِي عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُ إِلَّا أَهْوَاؤُهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرُ
وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَةٍ
الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ سُجَّانُ
اللَّهِ بَارِئُ السَّمِ سُجَّانُ اللَّهِ الْمُصَوِّرُ سُجَّانُ اللَّهِ خَالِقُ الْأَزْوَاجِ
كُلِّهَا سُجَّانُ اللَّهِ جَاعِلُ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُجَّانُ اللَّهِ فَالِقُ
الْحَبِّ وَالنَّوَى سُجَّانُ اللَّهِ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ سُجَّانُ اللَّهِ خَالِقُ
مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُجَّانُ اللَّهِ مِزَادُ كَلِمَاتِهِ سُجَّانُ اللَّهِ
رَبُّ الْعَالَمِينَ سُجَّانُ اللَّهِ الَّذِي لَا يَخْصِي مِزْحَمَةَ الْقُلُوبِ
وَلَا يَجْزِي بِالْإِلَهَةِ الشَّاكِرُونَ وَالْعَابِدُونَ وَهُوَ كَمَا قَالَ وَفَوْقَ
مَا نَقُولُ وَاللَّهُ سُجَّانُ هُكَّا أَتَى عَلَى نَفْسِهِ وَلَا يَحِيطُ بِشَيْءٍ
مِنْ غَلْبَةِ الْإِيمَانِ شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا

يُؤَدِّحُهَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي السَّمِ سُبْحَانَ
 اللَّهُ الْمَصُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ
 الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ
 مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ
 مَا بَلَغَ فِي الْأَرْضِ وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يُخْرِجُ فِيهَا
 وَلَا يَشْفَعُ لَهُ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا وَلَا يَشْفَعُ لَهُ شَيْءٌ
 عَنْ غِلْمِ شَيْءٍ وَلَا يَشْفَعُ لَهُ شَيْءٌ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا يَخْطُبُ شَيْءٌ
 عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ وَلَا يَسْأَلُ بِهِ شَيْءٌ وَلَا يَعْدِلُ لَهُ شَيْءٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ
 شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 الْمَصُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ
 الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ
 اللَّهُ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ
 اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنَحَةٍ
 مَشْنُوعَةٍ ثَلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ مَا يَفْقَهُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ
 فَلَا يُرْسِلُ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ
 بَارِي السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ
 كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ
 وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى

سُبْحَانَ اللَّهِ
 بَارِي السَّمِ
 الْمَصُورِ
 خَالِقِ الْأَزْوَاجِ
 جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ
 وَالنُّورِ
 فَالِقِ الْحَبِّ
 وَالنَّوَى
 خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ
 الَّذِي يَعْلَمُ
 مَا بَلَغَ فِي الْأَرْضِ
 وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا
 وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ
 وَمَا يُخْرِجُ فِيهَا
 وَلَا يَشْفَعُ لَهُ شَيْءٌ
 فِي الْأَرْضِ
 وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا
 وَلَا يَشْفَعُ لَهُ شَيْءٌ
 عَنْ غِلْمِ شَيْءٍ
 وَلَا يَشْفَعُ لَهُ شَيْءٌ
 عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ
 وَلَا يَخْطُبُ شَيْءٌ
 عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ
 وَلَا يَسْأَلُ بِهِ شَيْءٌ
 وَلَا يَعْدِلُ لَهُ شَيْءٌ
 لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ
 وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي السَّمِ
 الْمَصُورِ
 خَالِقِ الْأَزْوَاجِ
 جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ
 وَالنُّورِ
 فَالِقِ الْحَبِّ
 وَالنَّوَى
 خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ
 الَّذِي يَعْلَمُ
 مَا بَلَغَ فِي الْأَرْضِ
 وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا
 وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ
 وَمَا يُخْرِجُ فِيهَا
 وَلَا يَشْفَعُ لَهُ شَيْءٌ
 فِي الْأَرْضِ
 وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا
 وَلَا يَشْفَعُ لَهُ شَيْءٌ
 عَنْ غِلْمِ شَيْءٍ
 وَلَا يَشْفَعُ لَهُ شَيْءٌ
 عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ
 وَلَا يَخْطُبُ شَيْءٌ
 عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ
 وَلَا يَسْأَلُ بِهِ شَيْءٌ
 وَلَا يَعْدِلُ لَهُ شَيْءٌ
 لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ
 وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

وما

وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ
 مِنْ جُزْءٍ نَفْسٍ إِلَّا هُوَ رَئِيعُهُمْ وَلَا حَسْبُ الْإِلهِ سَادُهُمْ وَلَا دَفِي
 مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ الْإِلهِ هُمُومُهُمْ إِنَّمَا كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَافِكُوا
 يُؤَمِّرُ الْقِيَمَةَ إِنَّ اللَّهَ يَكِلُ شَيْءًا عَلَيْهِ وَأَيْضًا سَحَابُ اسْتِكْرَامِ
 دُرْهُرٍ وَفَرْجَاهُ مَبَارَكٌ وَدُرْهُرٍ وَرُجْعُهُ دُرْهُمُ سَالِ الْبُحْرِ إِنَّ اللَّهَ
 وَمَلَائِكَتَهُ يَصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ
 وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا لَيْتَكَ يَا رَبِّ وَسُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَالْحَمْدُ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى
 إِبْرَاهِيمَ وَالْحَمْدُ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ ارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ
 كَمَا رَحِمْتَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ سَلِّمْ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا سَلَّمْتَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
 آمِنْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا آمَنْتَ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا هَدَيْتَنِيَابَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْ مَقَامًا مَحْمُودًا يُغِيظُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَإِلَهُ السَّلَامِ كَمَا طَلَعَتْ شَمْسُ أَوْفَرٍ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامِ كَمَا طَلَعَتْ عَيْنُكَ أَوْ بَرَقَتْ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامِ كَمَا ذَكَرَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامِ
 كَمَا سَجَّ اللَّهُ مَلَكٌ أَوْ قَدَسَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْأَوَّلِينَ
 السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ رَبَّ الْبَدَايَا وَالْآخِرَةِ وَالْقِيَامِ

عَدَيْكَ

كَلَامُ طِفْلِ عَرَبٍ
 أَوْ زَيْتٍ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ السَّلَامِ

السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

وَرَبِّ الْحَرَمِ وَالْحَرَامِ بَيْتِكَ مُحَمَّدًا وَالْمَعْنَا السَّلَامُ اللَّهُمَّ اعْطِ
مُحَمَّدًا مِنَ الْبَهَاءِ وَالشُّرُوبِ وَالنَّصْرَةَ وَالْكَرَامَةَ وَالْعِظَّةَ وَالْوَسِيلَةَ
وَالْمَنْزِلَةَ وَالْمَقَامَ وَالشَّرَفَ وَالرِّفْعَةَ وَالشَّفَاعَةَ غَدَاةَ يَوْمِ
الْقِيَمَةِ أَفْضَلَ مَا تُعْطِي أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَأَعْطِ مُحَمَّدًا فَوْقَ مَا
تُعْطِي الْخَلَائِقَ مِنَ الْخَيْرِ أَرْضًا فَكَثِيرَةً لَا يُحْصِيهَا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ أَطِيبَ وَأَطْهَرَ وَأَزْكَى وَأَعْمَى وَأَفْضَلَ
مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَعَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَالٍ مِنْ
وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرِكَ
فِي دَمِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ بَيْتِكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهَا وَاللَّهُ السَّلَامُ
وَالْعَنَ مَنْ أَذَى بَيْتِكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ وَالْحُسَيْنِ
إِمَامِي الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالِيَاهُمْ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُمْ
وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِمَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
بَنِي الْحُسَيْنِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالِيَاهُمْ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُمْ
وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالِيَاهُمْ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُمْ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ
عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ
مِنْ وَالِيَاهُمْ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُمْ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالِيَاهُمْ
وَعَادِ مَنْ عَادَاهُمْ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالِيَاهُمْ

وَعَادِ مَنْ عَادَاهُمْ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالِيَاهُمْ
وَعَادِ مَنْ عَادَاهُمْ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالِيَاهُمْ
وَعَادِ مَنْ عَادَاهُمْ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالِيَاهُمْ
وَعَادِ مَنْ عَادَاهُمْ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى الْخَلِيفِ مِنْ بَعْدِهِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالِيَاهُمْ
وَعَادِ مَنْ عَادَاهُمْ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَوَالٍ مِنْ وَالِيَاهُمْ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُمْ
وَالْعَنَ مَنْ أَذَى بَيْتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رُقِيَّةَ بِنْتِ بَيْتِكَ وَالْعَنَ مَنْ
أَذَى بَيْتِكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى إِمِّ كَلْبُومَ بِنْتِ بَيْتِكَ وَالْعَنَ
مَنْ أَذَى بَيْتِكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى ذُرِّيَّةِ بَيْتِكَ اللَّهُمَّ اظْهَرِ
بَيْتَكَ فِي أَهْلِ بَيْتِهِ اللَّهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا
مِنْ عَدُوِّهِمْ وَمَدِينِهِمْ وَأَنْصَارِهِمْ عَلَى الْحَقِّ السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ
اللَّهُمَّ أَطْلُبْ بِذُنُوبِهِمْ وَوَرَعِهِمْ وَدِمَائِهِمْ وَكُفِّ عَنْهُمْ وَعَنْهُمْ
عَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ بِأَسْ كُلِّ بَاغٍ وَطَائِعٍ وَكُلِّ ابْنِ أُمِّ
أَخْتِ بِنَاتِهَا إِنَّكَ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ نَكِيرًا وَدَرَأَقَالٍ وَصَبِي
أَرْسَلَهَا يَكْبُرُ دَعَا رَحْمَتِ عَلَى بَنِي الْحُسَيْنِ نَاحِيَةِ إِمَامِ حَسَنِ
عَسْكَرِي عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بِجَايَ عَلَى مَنْ ظَلَمَ حَسِينَ اسْتَغْفِرُكَ فِي
دَمِهِ وَأَزْجَلُهُ دَعَا هَيْ هَرُوزِهَا مَبَارَكِ رَمَضَانَ دَعَا بَيْتِ
كَرْسِيهِ طَاوَسَ فَضِيلَتِ بَسِيَادِ رُحْمَتِكَ أَنْ رَوَيْتَ كَرَاهِيَتِ

وَدَارِ سَجَابِ دَعَوَاتِ مَحْرَبِ اسْتِ وَبِرِضَائِهِ عَالِيَةً شَمَلْتِ
وَدَعَايْنِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي
سِرِّي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِأَهْلِهِ وَكُلِّ بَهَائِكَ
بِهَيْئَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ جَلَالِكَ بِأَجَلِهِ وَكُلِّ جَلَالِكَ جَلِيلٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِجَلَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجَلِهِ وَكُلِّ
جَمَالِكَ جَمِيلٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ **سِرِّي**
اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي **سِرِّي**
بِكَبِيرِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا وَكُلِّ عَظَمَتِكَ
عَظِيمَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ ثَوْرِكَ بِأَثْوَرِهِ وَكُلِّ ثَوْرِكَ ثَوْرٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِثَوْرِكَ
كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا وَكُلِّ رَحْمَتِكَ
وَاسِعَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا **سِرِّي**
اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي
سِرِّي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلِّ
كَمَالِكَ كَامِلٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَلَامِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلِّ
كَلَامِكَ تَامِتٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلَامِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا وَكُلِّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٍ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا **سِرِّي** اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ
كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي **سِرِّي**
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ غَزْرِكَ بِأَغْزَرِهَا وَكُلِّ غَزْرِكَ غَزِيرَةٍ

بِهَيْئَتِكَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِغَزْرِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
مَشِيَّتِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلِّ مَشِيَّتِكَ مَاضِيَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِي اسْتَطَلْتَ
بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطِيلَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا **سِرِّي** اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي
فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي **سِرِّي** اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
عِلْمِكَ بِأَنْفَعِهِ وَكُلِّ عِلْمِكَ نَافِعٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ
كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَاهُ وَكُلِّ قَوْلِكَ
رِضًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحَبِّهَا إِلَيْكَ وَكُلِّ مَسَائِلِكَ حَبِيبَةٍ إِلَيْكَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا **سِرِّي** اللَّهُمَّ إِنِّي
أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي **سِرِّي**
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ وَكُلِّ شَرَفِكَ شَرِيفٍ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَوْسَطِهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ
دَائِمٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ مُلْكِكَ بِأَفْخَرِهِ وَكُلِّ مُلْكِكَ فَخْرٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِمُلْكِكَ كُلِّهِ **سِرِّي** اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ
لِي كَمَا وَعَدْتَنِي **سِرِّي** اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَوْلَاكَ
بِأَعْلَاهُ وَكُلِّ مَوْلَاكَ عَالٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَوْلَاكَ
كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ مَنِّكَ
قَدِيمٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

رَضِي

بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ

مِنْ أَيْدِيكَ بِأَعْيُنِهَا وَكُلُّ أَيْدِيكَ عَجِيبَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
يَا أَيْدِيكَ كُلَّهَا **سُبْحَانَكَ** اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ
لِي كَمَا وَعَدْتَنِي **سُبْحَانَكَ** اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ
بِأَفْضَلِهِ وَكُلُّ فَضْلِكَ فَاضِلٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ
كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعْيُنِهِ وَكُلُّ رِزْقِكَ
عَامٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
عَطَائِكَ بِأَهْلَائِهِ وَكُلُّ عَطَائِكَ هَنِيئٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِعَطَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِأَعْيُنِهِ وَكُلُّ
خَيْرِكَ عَاجِلٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ إِحْسَانِكَ بِأَحْسَنِهِ وَكُلُّ إِحْسَانِكَ حَسَنٌ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِحْسَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا
يُجِيبُنِي بِهِ حِينَ أَدْعُوكَ فَأَجِبْنِي يَا اللَّهُ نَعَمْ دَعْوَتِكَ
يَا اللَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشُّوْنِ وَالْخَلَّةِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَجَبَتْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِشَايِكَ وَجَبَتْكَ كُلُّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا يُجِيبُنِي بِهِ
حِينَ أَسْأَلُكَ بِهِ فَأَجِبْنِي يَا اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
سُبْحَانَكَ كَرَامَتِي **سُبْحَانَكَ** اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْتَ عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَالتَّصَدِيقِ بِرَسُولِكَ وَالْوَلَايَةِ
لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْإِيمَانُ بِالْأَمَّةِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
مِنْ أَعْدَائِهِمْ فَإِنِّي قَدْ رَضِيتُ بِذَلِكَ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانَكَ وَالْجَنَّةَ وَأَعُوذُ

بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ
عُقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ
كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ نَزَلَتْ أَوْ تَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي
هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقِمْ لِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَمِنْ كُلِّ بَعْثَةٍ وَمِنْ كُلِّ
اِسْتِغَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ فَرْجٍ وَمِنْ كُلِّ غَافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ
وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَأَسِمْ خَالِدٌ طَيِّبٌ وَ
مِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ حَسَنَةٍ نَزَلَتْ أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ
فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا
الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ إِن كَانَتْ ذُنُوبِي قَدْ خَلَقَتْ وَجْهِي
عِنْدَكَ وَحَالَتْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَوْ غَيَّرْتَ حَالِي عِنْدَكَ
فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِسُوءِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الَّذِي لَمْ يُطْفَأْ وَبُوحَى
حَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى وَبِحَبْلِهِ وَلَيْتِكَ عَلَى الرَّضَى وَبِحَقِّ
أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اتَّبَعْتَهُمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَمَا وَلَدَاؤُا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَمَا تَوَلَدُوا ذُنُوبَنَا كُلَّهَا صَغِيرَهَا وَكَبِيرَهَا وَأَنْ تُخْتِمَ لَنَا
بِالصَّالِحَاتِ وَأَنْ تَقْضِيَ لَنَا الْحَاجَاتِ وَالْمُهَيَّاتِ وَصَالِحِ
الدُّعَاءِ وَالْمَسَائِرِ فَاسْتَجِبْ لَنَا بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَمِينَ أَمِينَ أَمِينَ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ لَا حَوْلَ وَلَا

قُوَّةُ الْإِلَهِ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ
 عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ بِرَدِّ سَهْمِ الْجَانِبِ لِسَانِ
 بَلَدِكُنْ وَمِيلِدْ كَرْدَنْتْ رَابِسِي دُوشِجْ خُو وَكِرْمِي بَكْنِ وَكَر
 نِيَايدْ خُو دِلْ كِرْمِي بَدَارْ بِرْ بَكُونِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنْ
 يَسْتَعِيذُ بِالْإِلَهِ الْآتِ حَقُّهُ عَلَيْكَ عَظِيمٌ يَا إِلَهَ الْآتِ أَسْأَلُكَ بِجَمَالِ لَا إِلَهَ إِلَّا
 يَا إِلَهَ الْآتِ أَسْأَلُكَ أَنْتَ يَا إِلَهَ الْآتِ أَسْأَلُكَ بِجَمَالِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَهَ
 يُغْفِرُ الْإِلَهِ الْآتِ يَا إِلَهَ الْآتِ أَسْأَلُكَ بِعِزِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَهَ الْآتِ أَسْأَلُكَ
 بِعَظَمَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَهَ الْآتِ أَسْأَلُكَ بِشَرَفِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَهَ الْآتِ
 بِكَمَالِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَهَ الْآتِ أَسْأَلُكَ بِعِلْمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا
 يَا إِلَهَ الْآتِ يَا إِلَهَ الْآتِ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ أَنْقَدْ كَيْفَ تَشَاءُ فَكَلِمَةً
 أَسْأَلُكَ أَنْ تَكُونَ كَيْفَ تَشَاءُ بِرَهْمَانِ حَالَتِهِ كَيْفَ تَشَاءُ بِرَبِّهِ دُوشِجْ
 أَسْأَلُكَ يَا سَيِّدِي بِرَبِّ كَيْفَ تَشَاءُ يَا رَبَّاهُ أَنْقَدْ كَيْفَ تَشَاءُ
 كَنْدَسْ بِرَبِّ كَيْفَ تَشَاءُ يَا سَيِّدِي يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ
 غَاثِي رَغِيثَاهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَسْأَلُكَ فَلْيَسْ كَيْفَ تَشَاءُ
 شَيْءٌ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ مُسْتَجَابَةٍ دَعَاكَ بِهَا بَنِي مُرْسَلٍ
 أَوْ مَلَكَ مُقَرَّبٍ أَوْ عَبْدٌ مُؤْمِنٌ أَوْ مُتَحَنِّنٌ قَلْبُهُ لِلْإِيمَانِ
 وَاسْتَجِبْتَ دَعْوَتَهُ مِنْهُ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ
 بَنِي الرَّحْمَةِ وَأَقْدَمُهُ بَيْنَ يَدَي حَوَاجِي يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 يَا بِي أَنْتَ وَأَحْيَا تَوَجَّهْ بِكَ إِلَى رَبِّكَ وَرَبِّي وَأَقْدَمَكَ
 بَيْنَ يَدَي حَوَاجِي يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ أَسْأَلُكَ بِكَ فَلْيَسْ
 كَيْفَ تَشَاءُ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَبِعِزَّتِهِ

أَسْأَلُكَ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ

لج

الحادية

الْحَادِيَةِ وَأَقْدَمُهُ بَيْنَ يَدَي حَوَاجِي أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِجَمَالِكَ
 الَّتِي لَا تَمُوتُ وَتَبُورُ وَتَجْهَدُ الَّذِي لَا يَطْفَأُ وَبِعِزَّتِكَ الَّتِي
 لَا تَسْنَامُ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ عَلَيْكَ عَظِيمٌ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ
 مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَعَدَّةَ كُلِّ شَيْءٍ وَ
 زِنَةَ كُلِّ شَيْءٍ وَمِلَّةَ كُلِّ شَيْءٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَصَلِّيَ
 عَلَيَّ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُصْطَفَى وَوَجْهِكَ دُونَ خَلْقِكَ وَجِيبِكَ
 وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ النَّذِيرُ الْبَشِيرُ الرَّاحِمُ الْكَافِرُ
 وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الْأَبْرَارِ وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الَّذِينَ
 اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَحُجَّتِهِمْ عَنْ خَلْقِكَ وَعَلَى أَنْبِيَائِكَ
 الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ سُبُحَانَكَ يَا صَدِّقَ عَنَّا وَعَلَى
 عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ أَدْخَلْتَهُمْ فِي رَحْمَتِكَ الْإِمَّةِ
 الْمُهْتَدِينَ الرَّاشِدِينَ الطَّاهِرِينَ وَعَلَى جَبْرِائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَ
 إِسْرَافِيلَ وَمَلَائِكَةِ الْمَوْتِ وَرِضْوَانَ حَازِنِ الْجَنَّةِ وَمَلَائِكَةِ
 حَازِنِ النَّارِ وَالرُّوحَ الْقُدُسَ وَحَمَلَةَ الْعَرْشِ وَمَنْدُوكَ وَكَلْبَ
 وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِظِينَ عَلَيَّ بِالصَّلَاةِ الَّتِي حُبِّبْتُ أَنْ تَصَلِّيَ
 بِهَا عَلَيَّ صَلَوةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً مُبَارَكَةً زَكَاةً نَامِيَةً
 طَاهِرَةً شَرِيفَةً فَاضِلَةً تُبَيِّنُ بِهَا فَضْلَهُ عَلَى الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَسْمَعَ صَوْتِي وَتُجِيبَ دَعْوِي
 وَتَقْبَلَ ذُنُوبِي وَتُخَيِّرَ طَلِبَتِي وَتَقْضِيَ حَاجَاتِي وَتَقْبَلَ قَضِيَّتِي
 وَتُخَيِّرَ مَا وَعَدْتَنِي وَتَقْبِلَنِي عِزَّتِي وَتَجْعَلَ لِي زَعْرَ خَطِيئَتِي
 وَتَقْضِيَ عَنِّي ظُلْمِي وَتَقْضِيَ عَنِّي جُزْئِي وَتَقْبَلَ عَلَيَّ وَلَا تُخَيِّرْ

وَرَسُولِكَ الرَّتَضَى وَ
 أَسْأَلُكَ الْمُصْطَفَى
 الطَّاهِرُ بْنُ الْحَسَنِ
 الْأَحْمَدُ

سَيِّدِي

عَنِّي وَتَحَمُّنِي وَلَا تُعَذِّبْنِي وَتَعَايُنِي وَلَا تَبْتَلِنِي وَتَرْزُقْنِي
أَطِيبَ الرِّزْقِ وَأَوْسَعِهِ وَأَهْنَأَهُ وَأَمْلَأَهُ وَأَسْبِغِهِ وَ
الْكَثْرَ وَلَا تُخَيِّرْ بَيْنِي يَا رَبِّ النَّظَرَ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَالْفُؤَادَ
بِالْجَنَّةِ وَالْعِشْقَ مِنَ النَّارِ وَاقْضِ عَنِّي يَا رَبِّ دِينِي وَأَمَّا
وَضَعِ عَنِّي وَذَرْنِي وَلَا تُخَلِّقْ مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ يَا مُؤَلَّاهُ
أَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَآخِرَ خَيْرٍ مِنْ
كُلِّ سَوْءٍ أَخْرَجْتَهُمْ مِنْهُ وَلَا تَفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ طَرَفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي
فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا مِنْ
كَثِيرٍ مَعَ طَاجِرَةٍ فِي إِلَهِيهِ عَظِيمَةٍ وَفِيكَ عَنِّي قَدِيمٍ وَهُوَ عِنْدِي
كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ فَاغْنِنِي بِهِ عَلَى إِيَّاكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي الصَّالِحِينَ فَأَدْخِلْنَا فِي
عِلِّيِّينَ فَأَدْخِلْنَا وَبِكَاسٍ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنِ سَلْسِلَةٍ
كَاسِقِينَ وَمِنْ الْحُورِ الْعِينِ بِرَحْمَتِكَ فَزَيِّنَا وَمِنْ وَلَدَانِ
مُخَلَّدِينَ كَأَنَّهُمْ لَوْ لَمْ يَكُنُوا فَادْخُلْنَا وَمِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَخُومِ
الطَّيْرِ فَاطْعِنَا وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُسِ وَالْجَزِيرِ وَالْإِسْتَبْرِقِ وَالنَّسَا
وَلَيْلَةِ الْقَدْرِ وَحُجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقِفْنَا فِي سَبِيلِكَ مَعَ وَلِيِّكَ
فَوْقَ كُنَا وَصَاحِخِ الدُّعَاءِ وَالْمُسْتَكْبَرِ فَاسْتَجِبْ لَنَا يَا خَالِقَنَا
اسْمَعْ وَاسْتَجِبْ لَنَا وَإِذَا جُمِعَتِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فَارْحَمْنَا وَبَرِّأَةً مِنَ النَّارِ وَأَمَّا نَا مِنَ الْعَذَابِ فَالْكَتَبْ لَنَا فِي
جَهَنَّمَ فَلَا تُجَلِّسْنَا وَمَعَ الشَّيَاطِينِ فِي النَّارِ فَلَا تُفَرِّقْنَا بَيْنَنَا وَفِي هَؤُلَاءِ

وَعَذَابِكَ مَا أَتَقَلَّبْنَا وَمِنْ الرِّزْقِ وَالضَّرِيعِ فَلَا تُطْعِمْنَا وَفِي
النَّارِ عَلَى وَجْهِهَا فَلَا تُكَبِّبْنَا وَمِنْ ثِيَابِ النَّارِ وَتَرْزُقُنَا
الْقَطِيرَ فَلَا تُنَلِّسْنَا وَمِنْ كُلِّ سَوْءٍ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ بِمَجْدِكَ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ فَخَلِّصْنَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَكَمْ يُسَالُ مِنْكَ وَارْعَفُ
إِلَيْكَ وَلَمْ يَرْغَبْ إِلَى مِثْلِكَ يَا رَبِّ أَنْتَ مُوَضِّعُ مَسْئَلَةِ السَّالِئِينَ
وَمُسْتَهْجِي رَغْبَةِ الرَّغْبِيِّينَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِأَفْضَلِ أَسْمَائِكَ
كُلِّهَا وَابْحَثْهَا يَا إِلَهَ يَارْحَمُنَّ وَبِاسْمِكَ الْحُرُوفِ الْمَصُونِ الْآخِرِ
الْأَجَلِ الْأَعْظَمِ الَّذِي يُحِبُّهُ وَتَهْوَاهُ وَتَرْضَى عَنْ رِغَاكَ بِهِ
وَتُسَجِّبُ لَهُ دُعَاءَهُ وَحَقَّ عَلَيْكَ يَا رَبِّ أَنْ لَا تُخَيِّرَ سَائِلَكَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ أَمْرٍ هُوَ لَكَ دَعَاكَ بِهِ عِنْدَ هَؤُلَاءِ
فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ أَوْ عِنْدَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ أَوْ فِي شَيْءٍ
مِنْ سُبُلِكَ فَأَدْعُوكَ يَا رَبِّ دُعَاءَ مَنْ أَسْتَدَّتْ فَاغْفِرْهُ
وَعَظُمَ جُرْمُهُ وَضَعُفَ كَرَمُهُ وَاشْرَفَتْ عَلَى الْهَلَكَةِ نَفْسُهُ وَلَمْ يَشُقْ
بِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِهِ وَلَمْ يَجِدْ لِمَا هُوَ فِيهِ سَادًا وَلَا لِيُزِيلَهُ غَاوِلٌ
وَلَا لِعَثْرَتِهِ مُقِيلًا غَيْرَكَ هَارِبًا إِلَيْكَ مُتَعَوِّذًا إِلَيْكَ مُتَعَبِّدًا
لَكَ غَيْرَ مُسْتَكْبِرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ وَلَا مُتَجَبِّرٍ وَلَا مُنْعَظِمٍ
بَلْ يَأْكُسُ قَيْدَهُ وَخَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ أَسْأَلُكَ يَا إِلَهَ يَارْحَمُنَّ بِالْحَمْدِ
يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً مُبَارَكَةً
نَائِمَةً زَاكِيَةً شَرِيفَةً أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ أَنْ تَغْفِرَ لِي فِي شَهْرِي
هَذَا وَتَرْحَمَنِي وَتَقْبَلَ رِقْبَتِي مِنَ النَّارِ وَتَقْطِعَنِي فِيهِ

وَلَا مُسْتَجِيرٍ

خَيْرَ مَا أُعْطِيَ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَخَيْرَ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ وَلَا
تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ صُمْتُ لَكَ مِنْذُ اسْتَكْنَيْتَنِي أَرْضَكَ
إِلَى يَوْمِي هَذَا لِجَعْلِهِ عَلَيَّ أَمَّةً نِعْمَةً وَأَعَمَّةً عَافِيَةً
وَأَوْسَعَهُ رِزْقًا وَأَجْزَلَهُ وَأَهْنَأَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
وَبِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَمُلْكِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تَقْرُبَ النَّفْسَ
مِنْ يَوْمِي هَذَا أَوْ تَقْضِيَ بَقِيَّةَ هَذَا الْيَوْمِ أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْدُ
مِنْ لَيْلِي هَذِهِ أَوْ يَخْرُجَ هَذَا الشَّمْسُ وَلَكِنْ قَبْلِي نِعْمَةً أَوْ ذَنْبًا
أَوْ حَظِيَّةً تَرِيدُ أَنْ تَقَاسِمَنِي بِهَا أَوْ تَوَاضِعَنِي بِهَا أَوْ تُقَفِّنِي
بِهَا مَوْقِفَ خُرُوجِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَوْ تُعَذِّبَنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ لَهُمْ لَا يَفُوتُهُمْ غَيْرُكَ وَرَحْمَتُكَ
لَا تَأْتِي إِلَّا بِكَ وَلَكِنْ لَا يَكْتَفِيهِ إِلَّا أَنْتَ وَلِرَغْبَةِ لِمَنْ لَمْ يَلْغُ إِلَّا
بِكَ وَالحَاجَةُ لَا تَقْضِي وَنَاكَ اللَّهُمَّ فَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ مَا
أَرَدْتَنِي بِهِ مِنْ مَسَائِلِكَ وَرَحْمَتِي بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ
شَأْنِكَ الْأَسْجَابُ تَبْلِي فِيهِ أَدْعَاؤُكَ بِهِ وَالْحُجَاةُ لِي فِيهِ مَا فَرَعْتُ
إِلَيْكَ مِنْهُ أَيُّهَا الْمَلِكُ الْحَدِيدُ لِدَاوُدَ أَيُّ كَاشِفِ الْفُجْرِ وَالْكَرْبِ
الْعَظِيمِ عَنْ أَيُّوبَ وَمُفْرِجِ عَمِّ يَعْقُوبَ وَسُقْفِ كَرْبِ يُوسُفَ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ الْقُوَى
وَأَهْلُ الْغُفْرِ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَقِي فِي كُلِّ كَرْبٍ وَرَجَائِي فِي كُلِّ
شِدَّةٍ وَأَنْتَ لِي فِي كُلِّ أَمْرٍ نَزَلَ بِي تَقَرُّ وَغَدَا كَمِنْ كَرْبٍ
يَضَعُفُ مِنْهُ الْفَوَادُ وَتَقَلُّ فِيهِ الْحِيلَةُ وَيَخْذُلُ فِيهِ الصَّدَقُ
وَيَنْتَمِتُ فِيهِ الْعَدُوُّ أَنْزَلْتَ إِلَيْكَ وَسَلَوْتَ إِلَيْكَ رَغْبَةً مَعِي

عَلَى أَمَّتِهِ

أَرَدْتَنِي بِهِ

فِيهِ إِلَيْكَ عَنْ سُؤَالِكَ فَفَرَّجْتَهُ وَكَشَفْتَهُ وَكَفَيْتَهُ فَاثَ
وَلِي كُلِّ نِعْمَةٍ وَصَاحِبِ كُلِّ حَسَنَةٍ وَمُسَاهِي كُلِّ رَغْبَةٍ
أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ الثَّمَانِيَةِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ مِنْ شَيْءٍ اللَّهُمَّ
عَافِنِي فِي يَوْمِي هَذَا حَقِّي أَمْسِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرُكْنِ يَوْمِي
هَذَا وَمَا نَزَلَ فِيهِ مِنْ عَافِيَةٍ وَمَغْفِرَةٍ وَرَحْمَةٍ وَرِضْوَانٍ
وَرِزْقٍ وَاسِعٍ حَالِلٍ تَبْسُطُهُ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَتِي وَوَلَدَتِي
أَهْلِي وَبَيْتِي وَخَلَائِقِي وَمَنْ لَحَبْتُ وَأَحْبَبْتُ وَوَلَدْتُ وَوَلَدْتُ لِي
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّكِّ وَالزُّلْمِ وَالْخُسْفَانِ وَالْبَغْيِ
وَالْحَيْبَةِ وَالْفُضْبِ اللَّهُمَّ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرَضِينَ
السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالِهِ وَآلِهِ الْفَقِي الْمُهَيَّمِ مِنْ أَمْرِي بِمَا شِئْتَ وَكَيْفَ شِئْتَ بِسُلُوكِ
سُورَةِ مَدَّ وَآيَةِ الْكُرْسِيِّ رَاوِدَكَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ وَلَسَوْفَ
يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى اللَّهُمَّ إِنَّ نَبِيَّكَ وَرَسُولَكَ وَحَبِيبَكَ
وَخَيْرَ نَبِيٍّ مِنْ خَلْقِكَ لَا يَرْضَى بِأَنْ تُعَذِّبَ أَحَدًا مِنْ أُمَّتِهِ
ذَلِكَ بِمَوْلَاتِهِ وَمَوْلَاتِهِ الْأَيُّمَةِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ وَإِنْ كَانَ
مُذْنِبًا خَاطِئًا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَاجْعَلْنِي يَا رَبِّ مِنْ جَهَنَّمَ وَعَذَابِهَا
وَهَبْنِي لِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا جَامِعًا بَيْنَ أَهْلِ
الْجَنَّةِ عَلَى تَأْلُفٍ مِنَ الْقُلُوبِ وَشِدَّةٍ مِنَ الْحُبِّ وَنَارِ الْعِلْمِ
صُدُورِهِمْ وَجَاعِلِهِمْ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُقَابِلِينَ يَا جَامِعًا
بَيْنَ أَهْلِ طَاعَتِهِ وَبَيْنَ مَنْ خَلَقَهَا لَهُ وَيَا مُفْرِجَ خُرُونِ كُلِّ
مَحْزُونٍ وَيَا مُنْهَكِلَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا رَاحِمِي غُرَبَائِي وَفِي كُلِّ أَمْرٍ

أَهْلِي

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

سال در این شب میشود یا زمین تنگ میشود از بسیاری نزول
 ملائکه و ما آذریک ما لیکه القدر وجه چیز نورالاعلام کرده
 که چه چیز است شب قدر لیکه القدر خیر من ألف شهر
 شب قدر بهتر است از هزار ماه یعنی عبادت در آن بهتر است
 از عبادت در هزار ماه تنزل الملائکة والروح فیها
 فرو می آیند ملائکه و روح در این شب باذن ربهم برخت
 پروردگار ایشان من کل امر سبب تقدیر هر امری احادیث
 بسیار وارد شدن است که ملائکه و روح در این شب مقدر شدند
 بر ایام زمان نازل میشوند و آنچه از برای هر کس در این شب مقدر
 شده است بر ایام علیه السلام عرض میکنند سلام هی حق مطلع الفجر
 یعنی ساقیست این شب از جمیع بدیها ناطلوع صبح یا سلام میکنند
 بر ایام و بر مومنان که در این شب عبادت میکنند تا طلوع صبح و ملائکه
 سنی و شیعه در شب قدر خلاف بسیار هست بعضی از مینان گفته
 که شب قدر در زمان حضرت رسوله بود و بعد از آن حضرت بر
 طرف شد و اکثر ایشان گفته اند که تا روز قیامت باقیست بعضی
 گفته اند در تمام سال پنهان است و در همه شهر عبادت باید کرد
 تا فضیلت شب قدر را دریابند و بعضی گفته اند در ماه شعبان
 ماه رمضان پنهان است و بعضی گفته اند شب نیمه شعبانست و بعضی
 گفته اند شب اول ماه رمضانست و بعضی گفته اند شب نیمه است
 و بعضی شب هفتم و بعضی شب هفتم و بعضی شب یکم و بعضی
 شب یکم و بعضی شب یکم و بعضی شب یکم و اکثر سنیان

در این زمان اتفاق کرده اند بر شب بیست و هفتم و علمای شیعه
 اما میل جامع کرده اند بر آنکه از شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست و یکم
 بیرون نیست و بعضی مردم میان شب بیست و یکم و بیست و یکم
 میدانند و بسیاری از احادیث معتبره کثرت میکند بر آنکه از این
 سه شب بیرون نیست و این سه شب یعنی نوزدهم و بیست و یکم
 و بیست و یکم را احیایید کرد تا فضیلت شب قدر را دریابند
 و در بعضی احادیث معتبره تعیین بیست و یکم و بیست و یکم شده است
 و در بعضی تعیین خصوص بیست و یکم واقع شده است و منقولست
 که آن شب گنجی است و او اعرابی بود بحضرت رسول الله عرض کرد که
 من در راست از مدینه میخواهم شبی از برای من تعیین کنی که
 بهترین شبها باشد که در آن شب بخدمت تو برسم حضرت شب
 بیست و یکم را برای و تعیین فرمود و او پیوسته در آن شب با خیل
 و اهل و عزم و خشم خود داخل مدینه میشد و چون صبح میشد بر میگشت
 و از بعضی از احادیث ظاهر میشود که هر سه شب قدرند و در شب اول
 تقدیر امور میشود و در شب دوم بکثرت دعا و عبادت ممکن است
 بعضی تغییر بیاید و در شب یکم ختم میشود و تغییر نمی یابد یا بسیار
 کم تغییر می یابد یا تغییر مانند رقام پادشاهان که اول قلیقه
 میشود و تغییرش آسان است بعد از آن شب دفاتر میشود و تغییرش
 دشوارتر است اما تا بمهر ماه از مرتبه نکرید باز ممکنست تغییر بیاید
 و چون بمهر اشرف رسید بمنزل حتم است و تغییرش در غایت
 صعوبت است و حق تعالی حکمت ادب ایام بعضی از امور هست مانند

اسم اعظم الهی که بر اکثر مردم مشتمل است و نماز وسطی که بهترین نمازهاست
و ساعت استجابت در هر شب و در روز جمعه عمل مقبول در میان اعا
و امثال اینها و یک حکمت در بیم ساختن اینها آنست که بر همه ساعتهای مقد
الهی مواظبت نمایند و اهتمام در همه نمازها بکنند و در همه ساعات شب
روز جمعه دعا بکنند و سعی در همه اعمال خیر بکنند شاید یکی مقبول گردد
و همچنین در شب قدر شبهایی که احتمال آن دارد همه را احیا کنند
و حکمت دیگر در بعضی از اینها میتواند بود مثل آنکه اگر اسم اعظم را همه
کس بپندگاه باشد بعضی از نفوس شریه آنرا وسیله حصول مطالب شر
کند چنانچه از بلغم نقل کرده اند و همچنین شب قدر و ساعت استجا
اگر مخصوص آنها را بدانند ممکنست که امور غیر مشروع را بفرمایند عظیم
نسبت بعضی از مسلمانان است دعا کنند و اگر مخصوص دانند بالذمه
مستجاب گردد دیگر آنکه مغرور با اعمال خود نگردند و حکمتهای دیگر بسیار
که این رساله انجاشی ذکر آنها ندارد پس باید بگویند این سرشب الحاکم
و اهتمام در عبادت و دعا بکنند تا فضیلت شب قدر را دریابند و در
دو شب آخر اهتمام بیشتر بکنند و در شب بیستم که احادیث معتبره
بسیار در تخصیص آن وارد شده است که شب قدر است سعی
بیشتر بکنند و فواید عبادت شب قدر بسیار است انجمله آنکه چو
عبادت شب قدر را دریابند بنظر آن زیاده از ثواب عبادت هزار
ماه که زیاده از هشتاد سال است از برای او مقرر میگردد دیگر آنکه
چون تقدیرات جمیع امور از عمر مال و فرزندان و عزت و صحت و فقر
اعمال خیر و سایر امور در این شب میشود اصلاح احوال تمام سال خود را

در این شب کرده خواهد بود و ممکنست که نام او در دیوان اشقیان نوشته
باشد و در این شب تغییر یابد و از نمره سعادت تملک شود نوشته
شود چنانچه اینضمون در اکثر دعاها و احادیث معتبره وارد شده
است دیگر آنکه چون امام و حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه
در تمام این شب با ملائکه مقربین محشور است و قوچ فوج بخدمت او
می آیند و بر او سلام میکنند و تقدیرات که از برای او و سایر خلق شده
است بر او عرض میکنند سزاوارست که در چنین شبی تاسی با امام خود
نکند و بفعلت بر آورد و از حضرت رسوله منقولست که چون
شب قدر میشود فرود می آیند ملائکه که در سدره المنتهی ساکن اند
و از جمله ایشان جبرئیل علیه السلام است و جبرئیل با خود علمهای آورد
یک علم را بر قبر منور من نصب میکند و یکی را بر بیت المقدس و یکی را
در مسجد الحرام و یکی را در طور سینا و نمیکند از در و دیوار و من و زن
مؤمنه را مگر آنکه بر او سلام میکنند و ایضا از حضرت رسول ص
منقولست که بهشت را هر سال برای داخل شدن ماه مبارک و رضا
زینت میکنند چون شب اول ماه میشود نسیمی از زیر عرش میوزد
که آنرا منیوه میگویند و بر صدای آورد در خان و صلواتهای درهای
بهشت را پس نغمه از آن میشوند که هرگز شنویدگان از آن خوش
ایند و نغمه شنیده اند پس حوریان از غرفهای بهشت بیرون
می آیند و ندا میکنند که ای کسی هست که ما را خواستگاری کند از خدا
با احوال خود پس از رضوان خازن بهشت می پرسند که این چه
شب است رضوان میگوید لیکن ای نیکو رویان نیکو کاران این

این شب اول ماه رمضان است درهای بهشت گشوده شده است
برای روزی داران امت محمد پس حق تعالی میفرماید که ای رضوان کاشا
درهای بهشت را ای مالک ببند درهای جهنم را از روزی داران
امت محمد پس حق تعالی میفرماید که ای رضوان بکش درهای بهشت را
ای مالک ببند درهای جهنم را از روزی داران امت محمد ای جبریل
بر روی زمین و در زنجیر کن شیاطین متمر در او غلها در کردن
گذار و ایشان را در جهنم ای دریا ببند از تا فاسد نکند و اند بر امت
من روزهای ایشان را حضرت فرمود که حق تعالی در هر شب از شبها
ماه رمضان سترتیه ندای میفرماید که ای اسوالا کنند هست که سوال
اور اعطا کنم ای اتق بکنند هست که قوبه او را قبول کنم ای استغفار کنند
هست که کناهش را بامزم کیست که عرض دهد بخداوند مال داری که
هرگز بر ایشان نمیشود و وفا کنند است بوعدهای خود و ستم نمیکند
و فرمود که در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان در وقت افطار
حق تعالی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند و چون شب جمعه
و روز جمعه میشود در هر ساعت هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد
میکند که هر یک مستوجب عذاب شده باشند و در شب آخر روز
آخر ماه بعد از آنکه در تمام ماه آزاد کرده است آزاد میکند و چون
شب قدر میشود حق تعالی امر میکند جبریل را که بر زمین می آید بالشکر
عظیمی از مالک و با خود علم سبزی می آورد و بر بالای کعبه مظهر نصیب
و او ششصد بال دارد و در میان آتش نمیکشاید مگر در شب قدر و چون
در شب قدر آن دیو بالا می کشاید از مشرق و مغرب میگذرند و چون

میکند جبریل آن مالک را در این شب در اطراف زمین پس سلام
میکند بر هر استاده و نشسته که مشغول نماز و ذکر خدا باشند
و با ایشان مصافحه میکند و چون ایشان دعا میکنند مالک
امین میگوید و پوست مشغول این کارند تا طلوع صبح پس چون
صبح طالع میشود نزد میکند جبریل که ای گروه مالک که رواست جا
آسمان شوید پس مالک میگوید ای جبریل خدای چه کرد در حوالج
مؤمنان از امت محمد جبریل میگوید خدا کناهان همه را آفرید
مگر کسی که همیشه شراب خورد با عاق پدر و مادر باشد یا قطع رحم
کند یا با مؤمنان عداوت کند و چون شب عید فطر میشود آنرا
شب جوانی میگویند خدا فرمود که عمل کنندگان ماه رمضان را
بمحاسب و چون بامداد روز عید میشود حق تعالی مالک بسیار
در جمیع شهرها میفرستد که بر زمین می آیند و بر سر کوچه ها و بازارها
و راههای می ایستند و میگویند ای امت محمد بیرون روید سوی
درگاه پروردگار که می که عطاها را بزرگ می بخشد و کناهها
عظیم را می آرد پس چون بمصلی میروند برای نماز عید حق تعالی
بمالک میگوید ای مالک من چیست جزای فرد و در هرگاه عمل خود
بکند مالک میگوید ای خداوند ما و اقای ما جزای و آت
که فردش تمام داده شد حق تعالی میفرماید ای مالک من شمار آگاه
میکم که خواب ایشان را از روزی و روزهای ماه رمضان و عباد
شهای آن عطا کردم که از ایشان راضی شدم و کناهان ایشان را
آفریدم پس ندا میفرماید مؤمنانی را که در آن مجمع حاضر شده اند

که ای بندگان من هر چه خواهید از من سوال کنید بفرست و جلال حق
 سوختن یاد میکنم که در این مجمع شاه حاجت که برای آخرت و دنیا ای
 خود سوال کنید البته عطا میکنم و عیبهای شما را می پوشانم تا از من رو
 گردان نشوید و زندهای غبار امضا عفو میدهم و شمارا در میان
 کناهکاران و سوا نمیگردانم برگردید از صلی آمرزید بد رستگ
 خشنود کرد این دیدم را و خشنود عدم از شما پس آنکه سرور و شاد
 میشوند و یکدیگر را مبارکباد میکنند با آنچه حق تعالی امت محمد
 عطا کرد و در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که
 هر که احکام شب قدر را نگاهان او آمرزید شود هر چند بعضی
 ستاره های آسمان و سنگینی کوهها و کیل دریاها باشد و اما اعلم
 این سرشب بر دو نوع است اول آنکه در هر شب باید کرد و دوم
 آنکه مخصوص است بهر شی اما اول از حضرت رسول الله منقولست
 که هر که در شب قدر دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از
 سوره حمد هفت مرتبه قل هو الله احد بخواند و بعد از فارغ
 شدن هفتاد مرتبه استغفر الله و اتوب الیه بگوید
 از جای خود برخیزد تا حق تعالی او را و پدر و مادرش را پادشاه
 و ملکی چند بفرستد که حسنات برای او بنویسند تا سال آیند و ملکی
 بفرستد بسوی بهشت که درختها برای او غرس نماید و قصرها برای او
 بنا کند و نهرا برای او جاری گرداند و از دنیا بیرون رود تا همه را
 مشاهده نماید و غسل در این شب مست مکتداست و غسل این
 شبها را مقارن غروب آفتاب کند بهتر است که از شام غسل

و در هر شب
 و در هر شب
 و در هر شب

بند و مستجاب است در این شبها که قرآن مجید را بدست بگیرد
 بکشد و این دعا بخواند اَللّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِکَلِمَاتِکَ التَّوْحِیْدِ
 بِاَیِّهِ وَفِیْهِ اَسْمَکَ الْاَکْبَرُ وَ اَسْأَلُکَ الْحُسْنی وَ مَا
 خَافَ وَ یَرْجی اَنْ یَجْعَلَ لِّیْ مِنْ عِقْدِکَ مِنَ النِّسَارِ
 یَقْضِیْ حَوَائِجِیْ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ بِسِ حَاجَاتِ خُودِیْ
 حَقِّ تَعَالِیْ نَبِیْدَ کَرَامَتِکَ اَللّهُمَّ بَرَأْرَه است و این دعا از
 حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که مصحف را بگیرد
 سر بگذارد و بگوید اَللّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الْقُرْآنِ وَ بِحَقِّ مَنْ اَرْسَلْتَهُ
 بِهِ وَ بِحَقِّ کُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَحْتَ فِیْهِ وَ بِحَقِّکَ عَلَیْهِمْ
 لَا اَحَدٌ غَرَفَ بِحَقِّکَ مِنْکَ بِسِ دَرَجَتِیْ بِکَرِیْکَ یَا
 اَللّهُ وَ دَرَجَتِیْ بِحَقِّکَ وَ دَرَجَتِیْ بِعَیْکَ وَ دَرَجَتِیْ بِقَیْطِکَ وَ دَرَجَتِیْ
 بِرَبِّکَ الْحَمْدُ وَ دَرَجَتِیْ بِالْحُسْنِ وَ دَرَجَتِیْ بِعَیْکَ
 حُسْنِیْ وَ دَرَجَتِیْ بِحَمْدِکَ عَلَیْکَ وَ دَرَجَتِیْ بِعَیْکَ
 سَمْدُ وَ دَرَجَتِیْ بِالْحُسْنِ عَلَیْکَ وَ دَرَجَتِیْ بِالْحَجَرِ
 بهر حاجت که داری طلب کن و زیارت حضرت امام حسین
 در هر یک از این سرشب مستجاب مکتداست و در هر یک خصوصاً
 بیست و نیم صد رکعت نماز است هر دو رکعت یک
 لام و در هر رکعت بعد از سوره قل هو الله احد
 در بعضی از روایات معتبره وارد شده است که هفت مرتبه
 بخواند یا سه مرتبه یا یک مرتبه قل هو الله احد
 و احادیث بسیار در فضیلت این صد رکعت وارد شده

محمد باقر ع منقولست

در هر شب
 و در هر شب
 و در هر شب

و باید که این صد رکعت غیر نافله شب بوده باشد و اگر ضعف داشته باشد
 نشسته هم میتواند کرد و بهترین اعمال در این شبها طلب از دش و دعا از
 برای مطالب دنیا و آخرت خود است و بدو مواد و خورشان خود و در آن
 مؤمن زنده و مرده ایشان و از کار و صلوات بر محمد و آل محمد صلوات
 الله علیه آنچه مقدور شود و در بعضی از روایات وارد شده است
 که دعای جوشن کبیر را در هر یک از این سه شب بخوانند **در شب**
 بر اعمال مخصوص شب نوزدهم است که صد مرتبه بگوید استغفر الله
 ربی و اتوب الیه و صد مرتبه اللهم العن قتلک اید المومنین
در شب بیست و یکم اللهم اجعل فیما تقضی و تقدر من الامر الخیر
 و فیما تقرق من الامر الحسین فی لیلۃ القدر من القضاء
 الذی لا یرد و لا یبدل ان تکبنی من حجاج بینک الخدام
 المبرور و رحمت الشکور سعیم المغفور و توبتهم المکفر عنهم
 سیئاتهم و اجعل فیما تقضی و تقدر ان تطیل عمری و توسع
 علی ذریتی و تقدر لی فی جمیع اموری ما هو خیر لای فی
 دنیای و آخرتی یا ارحم الراحمین پس حوائج خود را از حق تعالی
 طلب نماید و شب بیست و یکم فضیلتش زیاده از شب سابق است
 و غسل و اعمال سابقه را هم باید بعمل آورد و در این دهه آخر اعتکاف
 در مساجد جامع سن است و در همه استقامت دعا است و بسند
 بسیار میر از حضرت امام موسی عمه منقوله است که در شب بیست و یکم
 و بیست و بیست و یکم نماز کن و در هر رکعت ده مرتبه سوره قل
 هو الله بخوان و در حدیث معتبر دیگر منقول است که حضرت امام محمد باقر

در شب بیست و یکم
 در شب بیست و یکم

در شب بیست و یکم
 در شب بیست و یکم

این دو شب را احیا کند و در نصف اول شب مشغول دعا باشد و در
 نصف آخر مشغول نماز و بسند مؤثق از حضرت صادق علیه السلام است که
 اگر توانی در شب بیست و یکم و بیست و سیم ماه رمضان در هر یک
 صد رکعت نماز کن بغیر سیزده رکعت نماز شب و نافله صبح و قیام
 بیدار باش و مستحب است که مشغول نماز و دعا و تضرع باشی بدرستی
 که امید شب قدر در یکی از اینها هست و شب قدر بهتر است از هر
 ماه فرمود یعنی بهتر است از عمل در هر ماه و هر امی که در آنسال واقع
 میشود در شب قدر مقدور میکند و دعا و دعا و این شب در ضمن دعاها
 دهه آخر مذکور خواهد شد انشاء الله و اما شب بیست و سیم که از اوقات
 معتبره دلالت میکند بر آنکه شب قدر است و در آن دو غسل است
 است یکی در اول شب و دیگری در آخر شب و حضرت صادق فرمود
 که شب بیست و سیم شب جنتی است و در آن شب جمیع امور بر وفق
 حکمت مقدر میگردد و در آنشب مقدر میشود مرگها و ایامها و اجلها
 روزیها و قضاها و آنچه در آنسال واقع میشود تا شب قدر آید
 پس خوش طالع آنست که احیا کند آنشب را و بیدار باشد بعبادت
 و گاه در رکوع باشد و گاه در سجود و گاه در خود را در برابر دیدگان
 خود مثل کرد اند و بر آنها بگوید چون چنین کنایم در آن که از فضل
 شب قدر محروم نگردد انشاء الله و فرمود که حق تعالی میکند مگر آنکه
 ندانند در هر روز ماه رمضان در هر گاه که بشارت بادشمارا ای نیکو
 من که بخشیدم کنایان گذشته شمارا و در شب قدر شفاعت شمارا در حق
 یکدیگر استجاب میکردم مگر کسی که دوزخ را افتاد کند بر مست کند

در شب بیست و یکم
 در شب بیست و یکم

قول بیستم و دعا
 حق یکدیگر

یا کینه مومنی را در دل داشته باشد و بسند معتبر از حضرت صادق
منقولست که هر که سوره عنکبوت و روم را در شب بیست و یکم بخواند
والله که او از اهل بهشت است و استغنا نمکنم در آن احدی را و غیر
که خدا در این سو کند بر من گناهی نبوسید و این دو سوره را از حق
تعالی منزلت عظیم هست و ایضا از آنحضرت بسند معتبر منقولست
که هر که در شب بیست و یکم ماه مبارک هزار مرتبه سوره انا انزلناه
بخواند هر آن صبح کند یا یقین شدید یا عتاف یا آنچه مخصوص است
از گناهان در این شب بسبب آنچه در خواب ببیند و سوره هم در آن را
نیز سنت است که در این شب بخواند و از حضرت امام محمد تقی علیه السلام
منقولست که هر که زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را در شب بیست
و یکم که امید شب قدر در آن هست و در آن هر امری مقدر میشود
مصافحه کند با او روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر که در این شب
رخصت میطلبند از حق تعالی زیارت آنحضرت و بسند معتبر از حضرت
امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که هر که ایام کند شب بیست و یکم
ماه مبارک را و صد رکعت نماز بکند حق تعالی او را از آفت کفر و
در دنیا و آخرت نجات دهد و از او کفایت کند و پناه دهد و از غرق شدن
و خانه بر سرش خراب شدن و لغم در کلو کوفتن و از شر درندگان و
دفع کند از او هون و نکیر را و از قبر برآید و او را نوری باشد که در
بخشد اهل عرش را و نامش را بدست راست او دهند و بنویسند برای او
برات بزاری از آتش جهنم را و گذشتن بر صراط را و ایمنی از عذاب را و در
بهشت شود بحساب و در بهشت و از رفیقان پیغمبران و صدیقان

و در شب بیست و یکم

و شهیدان و صالحان گردانند و بنور رفیقان ایشان و دعای
ایشب را از جمله دعاها و ده آخر بخواند و ایضا این دعا را بخواند
اللَّهُمَّ اَمْدُدْ لِي فِي عَمْرِي وَاَوْسِعْ لِي فِي رِزْقِي وَاَصْحَحْ حَسْبِي وَاَبْلِغْنِي اَمَلِي وَاِنْ كُنْتُ مِنَ الْاَشْقِيَاءِ فَاخْجِنِي مِنَ الْاَشْقِيَاءِ
وَاَكْتَفِنِي مِنَ السَّعَادَةِ فَإِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلَى
بَنِيكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاَلِهِمْ وَاَلِهِمْ مُحَمَّدًا وَاَلَيْسَ اللَّهُ بِمَا يَشَاءُ وَبِشَيْءٍ وَغَنَدُ
أَمْرُ الْكِتَابِ وَاَيْضًا كَوَيْدُ اللَّهِ اَجْعَلْنِي مِنْ أَوْفَرِ عِبَادِكَ نَصِيْبًا
مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ أَوْ أَنْتَ مُنْزِلُهُ مِنْ نُورٍ
تَهْدِي بِهِ أَوْ رَحْمَةٍ تَشْرُهَا أَوْ رِزْقٍ تَقْسِمُهُ أَوْ بَارَةٍ تَنْفَعُهُ
أَوْ ضَرٍّ تَكْشِفُهُ وَكُنْتُ لِي مَا كُنْتُ لَكَ وَلِيْلَتُكَ الْوَالِدَانِ الْوَالِدَيْنِ
اَسْتَوْجِبُوا مِنْكَ الثَّوَابَ وَامْنُوا بِرِضَاكَ عَنْهُمْ مِنْكَ الْعَقَابَ
يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِذَلِكَ خَيْرًا
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و هر مقداری از قرآن که ممکن باشد در این شب بخواند
و دعاهای صحیفه کامله را بخواند خصوص دعا برای مکارم اخلاق
و دعا برای توبه و روزهای این شبها را نیز باید حمت داشت و
عبادت و تلاوت و دعا بر آورد زیرا که در احادیث معتبره وارد
است که روز قدر نیز در فضیلت مثل شب قدر است و در شب
بیست و چهارم نیز مخصوص غسل سنت است و در شب بیست و یکم
نیز غسل سنت است و احادیث معتبره در استحباب غسل در آن وارد
شده است و منقولست که خدای عزوجل در این شب دفع میکند بندگان
و گناهان و جمیع انواع باها را از روز و داران ماه رمضان عطا

المُرْسَل

میکند حق تعالی ایشان نوری در کوشها و دیدهای ایشان و در شب
 بیست و هفتم نیز مخصوص غسل و ارد شده است و منقولست که حضرت
 امام زین العابدین صلوات الله علیه در انشب مکرر این دعا را میخواند
 از اول شب تا آخر شب اللهم ارزقني التجاني عن دار الفدو
 والامانة الى دار الخلود والاستعداد للوقت قبل حلول
 القوت و در شب بیست و نهم نیز غسل مخصوص و ارد شدن
 و همچنین در شب آخر غسل سنت است و زیارت حضرت امام حسین
 صلوات الله علیه سنت است و در اعیان ماه مبارک رمضان سنت
 مؤکد است برای اظهار آنکه روزه و عبادت این ماه بر ما کمال و دشوار
 نبود و ما خواهان آن بودیم و از مفارقت آن آزرده و محزونیم و هر که
 لذت عبادت الهی را یافته است و فواید آن را در دنیا و عقبی دانسته است
 عاشق عبادت و بندگی میباشد پس باید این ماه و اوقات بركات را بنهوی
 و داع کند که عزیزترین اهل خود را در هنگام مفارقت و داع میکند
 و معلومست که غلامی که از خدمت افای خود شاد و خوشحال باشد
 و از ترک خدمت دلگیر باشد مثل غلامی نیست که از ترس صدم میکند
 و بآن راضی نباشد و دعاهای و داع را در شب آخر سنت است خواندن
 و دعاهای و داع بسیار است و بهترین دعاها دعاي صحیفه کلمه است
 و بسندهای معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام این دعاي و داع است
 بسم الله الرحمن الرحيم اللهم انك قلت في كتابك المنزل على السان
 اني انتك المرسل صلواتك علينا و اله و قولك حق شهد
 رمضان الذي انزل فيه القرآن هدى للناس و بينات

و دعاهای و داع
 است در شب آخر
 و دعاهای و داع
 است در شب آخر

من الهدى و الفرقان و هذا شهر رمضان قد قصر و انقضى
 أيامه و لياليه فاسألك بوجهك الكريم و كرمائك الآتية
 ان كان بقى على ذنبي لم تغفره لي أو ترديد أن تغفره لي
 أو تغفره لي بر أن يطع فحرف هذه الليلة أو يصوم هذا
 الشهر أو قد غفرت لي يا أرحم الراحمين اللهم لك الحمد مجامد
 كلها أولها وآخرها ما قلت لنفسك منها و ما قال لك الحامد
 المجتهدون المعبودون الموثقون في ذكرك و الشكر لك
 الذين اعتنهم على أديع حقك من أصناف خلقك
 من الملائكة المقربين و النبيين و المرسلين و أصناف الناس
 الساجدين لك من جميع العالمين على أنك بلغت شهر رمضان
 و علينا من نعمك و غنينا من جزيل قهرك و إحسانك و
 تظاير امتنانك بذلك لك منتهى الحمد الحمد الدائم
 الرائد الحمد الذي لا ينفد طول الأبد و جل ثناؤك
 اعتننا عليك حتى قضيت عنا صيامنا و قيامنا من صلوة
 و ما كان منافع من برنا و شكرنا و ذكرنا اللهم فقبلنا
 منا يا أحسن قبولك و تجاوزنا و غفرك و صفحك و غفر
 و حقيقة رضوانك حتى تطهرنا فيه بكل خير مطلوب
 و جزيل عطاء موهوب و ثمرنا فيه من كل امر موهوب
 و ذنب مكسوب اللهم اني أسألك بعظيم ما سألك أحد
 من خلقك من كريم اسمائك و جزيل ثنائك و خلصة
 دعايك ان تصلي على محمد و آل محمد و أن تجعل شهرنا

الحمد لله
 المعبودون

هذا اعظم شهر رمضان معلننا منذ انزلتنا الى الدنيا بركة
 في عظمة ديني وخلاص نفسي قضا حاجتي وتشفعي في
 مسالتي وتمام النعمة علي وصرف السوء عني ولباس العافية
 لي وان تجعلني برحمتك ممن حوت له ليلة القدر وجعلتها
 له خيرا من الف شهر اعظم الاجر وكريم الذخر وطول العمر
 وحسن الشكر ودوام اليسر اللهم واسألك ببرحمتك
 وطولك وعفوك وتعالىك وحبا لك وقدم احسانك و
 امتنانك ان لا تجعل اخر العمد من شهر رمضان حتى يبلغنا
 من قابل على حسن حال وتعرفني هاهنا مع الناظرين اليه
 والتعرفين له في اغنى عافيتك واتم نعمتك واسع رحمتك
 واخرل فمك اللهم يا ربّي الذي ليس لي رب غيرك لا يكون
 هذا الوداع مني وداع فناء ولا اخر العمد من اللقاء حتى
 يرزقني من قابل في اسبغ النعم وافضل الرضا وانا لك على حسن
 الوفاء وانك سميع الدعاء اللهم اسمع دعائي وارحم ندمي و
 نذلي لك واستكاثري وتوكلي عليك وانا لك مسلم لا ارجوا
 نجاة ولا معافاة ولا شرفا ولا تليفا الا بك ومينك فامنن
 على جل شأوك وتقدست اسماءك بتبليغي شهر رمضان
 وانا معافا من كل مكروه ومحدود من جميع البوائق الحمد لله
 الذي اعاننا على صيام هذا الشهر وقام به حتى افنا اجرنا له
 منه اللهم اني اسألك يا حبيب ما دعيت به وارضى ما رضى
 به عن محمد صلى الله عليه واله ان تصلي على محمد وال محمد

تشفعي

لست

تبلغنا

ولا تجعل وداعي شهر رمضان وداع خروجي من الدنيا
 ولا وداع اخر عيادتك فيه ولا اخر صومي لك وارزقي
 العود فيه ثم العود فيه برحمتك يا ولي المؤمنين وقفي ندمي
 ليلة القدر واجعلها لي خيرا من الف شهر رب الليل و
 النهار والحيال والجار والظلم والافوار والارض والسماء
 يا بارى يا مصور يا حنان يا منان يا الله يا رحمن يا حي يا
 قيوم يا بديع لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكنوز والآلاء
 اسألك باسمك يسم الله الرحمن الرحيم ان تصلي على محمد وال محمد
 وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء ودوحي مع الشهداء
 واحسان في عليين واسألك في مغفورة وان تهبط بيمينك تبارك
 به قلبي واما لا يشوبه شك ورضيا بما قسمت لي وان توتي
 في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وان تقيني عذاب النار
 اللهم اجعل فيما تقضي وتقدر من الامر المحمود وفيما تترك
 من الامر الحكيم ليلة القدر من الفضاء الذي لا يرد ولا يبذل
 ولا يفوت ان تكتبني من حجاج بيتك الحرام المبرور حجهم المسكود
 سعيهم للمغفور ذنبهم الكافر عنهم سيئاتهم واجعل فيما تقضي
 وتقدر وان تقضي رقبتي من النار يا ارحم الراحمين اللهم
 اني اسألك ولم يسأل العباد منك جودا وكرما وارغب اليك
 ولم يرغب الي منلك انت موضع مسئلة السائلين ومنهلى
 رغبة الرغبين اسألك يا عظيم المسائل كلها وافضلها
 والنجى التي ينبغي للعباد ان يسألوك بها يا الله يا رحمن و

يا رحيم
السموات والارض

وان تطيل عمري

وَيَسْأَلُكَ مَا عِلْمَتْ مِنْهَا وَمَا لَمْ تَعْلَمْ وَيَسْأَلُكَ الْحُسْنَى وَ
أَمْثَالَكَ الْعُلْيَا وَيَسْأَلُكَ الَّتِي لَا تَحْصَى وَيَا كَرِيمُ أَسْأَلُكَ عَلَيْكَ
وَأَحِبُّهَا إِلَيْكَ وَأَشْرَفَهَا عِنْدَكَ مَنْزِلَةً وَأَقْرَبَهَا مِنِّي وَسَبِيلَةً
وَأَحَبُّهَا مِنِّي تَوَلَّيْتُهَا وَأَسْرَعَهَا لَدَيْكَ إِجَابَةً وَيَا سَمِيعَ
الْمَكُونِ الْخَافُونَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْأَكْبَرُ الْأَجَلُ الَّذِي يُحِبُّهُ وَ
تَهْوَاهُ وَتَرْضَاهُ يَرْجُو دَعَاكَ بِرِيٍّ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دَعَاءَهُ وَهَقُّ
عَلَيْكَ أَنْ لَا تُخَيِّبَ سَأَلَكَ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ نِعْمٍ هُوَ لَكَ فِي
التَّوْبَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزُّبُورِ وَالْفُرْقَانِ وَبِكُلِّ نِعْمٍ دَعَاكَ بِهَا
حَمَلَتْ عَرْشَكَ وَمَلَائِكَتُهُ سَمَوَاتِكَ وَجَمِيعِ الْأَضَافِ مِنْ
خَلْقِكَ مِنْ نَبِيِّ أَوْصِيَاءِكَ وَشَهِيدٍ وَبِحَقِّ الرَّافِعِينَ إِلَيْكَ
الرَّافِعِينَ مِنْكَ الْمُتَوَكِّلِينَ بِكَ وَبِحَقِّ مَجَاوِرِي بَيْتِكَ الْحَرَامِ
حُجَّاجًا وَمُعْتَمِرِينَ وَمُقَدِّسِينَ وَالْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِكَ
وَبِحَقِّ كُلِّ عَبْدٍ مُتَعَبِّدٍ لَكَ فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ
أَدْعُوكَ دَعَاءَ مَنْ قَدِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَكَثُرَتْ ذُنُوبُهُ وَظَمَ
جُوعُهُ وَضَعُفَ كَدُّهُ دَعَاءَ مَنْ لَا يَجِدُ لِنَفْسِهِ سَادًا أَوْ
لِلضَّعْفِ مُقَوِّيًا وَلَا لِلذَّنْبِ غَافِرًا غَيْرَكَ هَارِبًا إِلَيْكَ مُتَوَدِّيًا
بِكَ مُتَعَبِّدًا لَكَ غَيْرَ مُسْتَكْبِرٍ وَلَا مُسْتَكْفٍ خَائِفًا بِأَسَافَتِكَ
مُسْتَجِيرًا بِكَ أَسْأَلُكَ بِعِزِّكَ وَعَظَمَتِكَ وَجَبْرُوتِكَ وَسُلْطَانِكَ
وَبُلُوكِكَ وَسَبْطَانِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَبِالْإِنَّاكَ
وَحُسْنِكَ وَجَمَالِكَ وَبِقُوَّتِكَ عَلَى مَا أَرَدْتَ مِنْ خَلْقِكَ
أَدْعُوكَ يَا رَبِّ خَوْفًا وَطَمَعًا وَرَهْبَةً وَرَغْبَةً وَخَشْيَةً

الْقُرْآنِ

مُقَرَّبِينَ

بِأَسْمَائِكَ

وَمَلَقَا وَتَضَعَا وَخَافَا وَخَافَا خَافَا لَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
وَحَدُّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا قَدُّوسُ يَا قَدُّوسُ يَا قَدُّوسُ
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهَ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ
يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ أَعُوذُ بِكَ يَا اللَّهَ
الْوَحِيدَ الْأَصَدَّ الصَّمَدَ الْوَهَّابَ الْكَافِرَ الْغَالِيَّ وَأَسْأَلُكَ
بِجَمِيعِ مَا دَعَوْتُكَ بِهِ وَيَا سَمِيعَ الْغَيْبِ مَا أَرَاكَ كَلِمًا
أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَأَرْحَمْنِي وَأَوْسِعْ
عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ وَتَقْبَلْ مِنِّي شَهْرَ رَمَضَانَ وَصِيَّاتِي
وَقِيَامَهُ وَفَرَضَهُ وَتَوَافِيَهُ وَتَغْفِرَ لِي وَأَرْحَمْنِي وَاعْفُ
عَنِّي وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ صُمْتُ لَكَ وَعَبَدْتُكَ
فِيهِ وَلَا تَجْعَلْ وَدَاعِي آثَاءَ وَدَاعِي خُرُوجِي مِنَ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ
أَوْجِبْ لِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَخَشْيَتِكَ
أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْ عِبْدِكَ فِيهِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي
أَخْرَجْتَ مِنْ سَائِلِكَ فِيهِ وَاجْعَلْنِي مِنْ لِقَائِهِ فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنَ
النَّارِ وَغَفَرْتَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ وَأَوْجِبْتَ
لَهُ أَفْضَلَ مَا رَجَاكَ وَأَمَّا مِنْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي
الْعُودَ فِي صِيَامِهِ لَكَ وَعِبَادَتِكَ فِيهِ وَاجْعَلْنِي مِنْ
كُتُبَتِهِ فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمُبَرُورِ
حُجَّتِ الْغُفُورِ لَهُمْ ذُنُوبُهُمْ التَّائِبِينَ الْعَامِلِينَ أَمِينَ أَمِينَ
رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ لِي فِيهِ ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا حَاطَةً
إِلَّا أَحْوَتْهَا وَلَا عَثْرَةً إِلَّا أَقْلَتْهَا وَلَا دَيْنًا إِلَّا أَقْضَيْتَهُ وَلَا

عَمَلَهُ الْإِغْنِيَتِهَا وَالْأَهْمَامُ الْإِفْتِجَتُهُ وَلَا مَاقَةَ الْإِسْدَرْتِهَا
وَلَا غَيْرَ الْإِسْقُوتِ وَلَا مَرَضًا الْإِسْقِيَتُهُ وَلَا دَاءَ الْإِذْهَبَةِ
وَلَا حَاجَةَ مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ الْإِقْضِيَتِهَا عَلَى أَضْدٍ
أَمَلِي وَرَجَائِي مِنْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا
بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَلَا تَذِلَّنَا بَعْدَ إِذْ عَزَّزْتَنَا وَلَا تَقْصُرْنَا
بَعْدَ إِذْ رَفَعْتَنَا وَلَا تُهِنَّا بَعْدَ إِذْ كَرَّمْتَنَا وَلَا تُفَقِّرْنَا بَعْدَ
إِذْ أَغْنَيْتَنَا وَلَا تَمْنَعْنَا بَعْدَ إِذْ أَعْطَيْتَنَا وَلَا تَحْرِمْنَا بَعْدَ إِذْ
رَزَقْتَنَا وَلَا تَغَيِّرْ شَيْئًا مِنْ بَيْنِكَ عَلَيْنَا وَاجْعَلْ لَنَا الْيُسْرَى
لِشَيْءٍ كَانَ مِنْ دُونِنَا وَلَا لَنَا هَوْلًا كَأَنَّ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي كَرَمِكَ
وَعَفْوِكَ وَفَضْلِكَ سَعَةً لِعَفْوِكَ دُونِنَا فَاعْفُ رُبَّنَا وَرَحْمَةً
وَلَا تُعَاقِبْنَا عَلَيْهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اكْرُمْنِي فِي عَمَلِي هَذَا
كَرَامَةً لَا يُبْغِي بَعْدَهَا أَبَدًا وَأَعِزَّنِي فِي عَمَلِي هَذَا تَعْزِيزًا لَا يَبْدُو أَبَدًا
وَعَافِي عَافِيَةً لَا تَبْتَلِي بَعْدَهَا أَبَدًا وَارْزُقْنِي رِزْقَةً لَا تُضَيِّقُ
بَعْدَهَا أَبَدًا وَأَمْرِ قِيَّتِي شَرَكُ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَشَدَّ
كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَشَرَكُ قَرِيبٍ أَوْ بَعِيدٍ وَشَرَكُ صَغِيرٍ أَوْ كَبِيرٍ
وَشَرَكُ رَأْبَةٍ أَنْتَ إِحْدُ بِنَاصِيَتِهَا إِنْ رَجَى عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٍّ أَوْ رَيْبٍ أَوْ حُجُودٍ أَوْ قُتُوبٍ
أَوْ فَرَجٍ أَوْ مَرَجٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ بَدَخٍ أَوْ خِيَالَةٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ مَنَعَةٍ أَوْ شَقَا
أَوْ نِفَاقٍ أَوْ كِبَرٍ أَوْ فُسُوقٍ أَوْ مَعْصِيَةٍ أَوْ شَيْءٍ لَا تُحِبُّ عَلَيْهِ وَلِيًّا
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ نَحْوَ مَنْ قَلْبِي وَتُبْدِلَ لِي مَكَانَهُ
إِيمَانًا بِوَعْدِكَ وَرِضَى بِفَضْلِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ وَوَجْهًا لِمَنْكَ

فَأَسْأَلُكَ

وَرُحْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِي مَا عِنْدَكَ وَرَقَّةً بِكَ وَطَائِفَةً
إِلَيْكَ وَتَوْبَةً نَصُوحًا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ بَلَقْتَنَاهُ وَلَا
فَاجِرْتَنَاهُ أَجْلًا إِلَى قَابِلٍ حَتَّى يُلْقِنَا فِي نِيرَمِنِكَ وَعَافِيَةٍ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَثِيرًا وَرَحِمَهُ اللَّهُ
وَبَرَكَاتُهُ وَدَرَجَةً أُخْرَى وَدَاعٍ جَمْعًا بَدِينَتِ وَأَرْجَاءَ عَيْنِ
اللَّهُ انْصَادِي مَقُولُ كَمَا كَفْتُ رَفْعَ مَجْدِ حَضْرَتِ رَسُولِ
دَرَجَةً أُخْرَى مَهْ رَمَضَانَ جَوْنِ نَظَرِ الْخَضْرَاءِ مِنْ أَفْنَادِ فَرِيدِ كَمَا
إِنْ أُخْرَجَ أَيْتُ أَزْمَاءَ مَبَارَكِ رَمَضَانَ بِسْ أَنْزَاوَدَاعِ كَنْ وَبَكَو
اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَمَلِ مِنْ صِيَامِنَا يَا هَ فَإِنْ جَعَلْتَهُ
فَاجِلِي مَرْحُومًا وَلَا تَجْعَلْنِي مَرْحُومًا زِيَادَةً كَمَا هَرَكِ مِنْ دَعَارِ
إِنْ رَوْزِ جَوَانِدِ بِيكِي أَرْزُو خَصْلَتِ بِيكَو ظَمْرِي يَا بَدِيَّابِ رَسِيدِ
مَاهِ رَمَضَانَ أَيْتُ يَا لَمَرْزُوشِ خُذْ وَرَحْمَتِي بِأَنْهَا وَبَسْمُكُمُ
أَرْحَضَتْ صَادِقَ عَلَيْهِ سَمَ مَقُولُ كَمَا هَرَكِ دَرَجَةً أُخْرَى مَهْ رَمَضَانَ
أَيْتُ عَاجِلِي أَيْتُ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَمَلِ مِنْ صِيَامِنَا يَا هَرَكِ
رَمَضَانَ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَطْلُعَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ إِلَّا وَقَعَتْ
لِي حَقٌّ تَعَالَى رُضِجَ أَوْ رَأْيَا مَرْزُودًا وَرَاقِبَةً وَنَابَتَهُ رَوْزِي كُنْ
وَأَيْتُ سَتِ اسْتِ كَمَا أَيْتُ عَاجِلِي أَيْتُ اللَّهُمَّ إِنْ سَأَلْتُكَ بِأَحَبِّ
مَا دُخِيتَ بِهِ وَأَرْضِي مَا رَضِيتَ بِهِ عَنْ مُحَمَّدٍ وَعَنْ أَهْلِ بَيْتِهِ
مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ وَلَا تَجْعَلْ
وَدَاعٍ شَهْرِي هَذَا وَدَاعٍ حُرُوجِي مِنَ الدُّنْيَا وَلَا وَدَاعٍ أُخْرَى
عِبَادَتِكَ وَوَقْفِي فِيهِ لِلْيَلَةِ الْقَدْرِ وَاجْعَلْهَا لِي خَيْرًا

عليهم

مِنْ أَلْفِ شَهْرِ مَعَ تَضَاعُفِ الْأَجْرِ وَالْإِجَابَةِ وَالْمَقْضِيِّ الدُّنْيَا
 بِرِضَى الرَّبِّ وَازْجَلِيزِهَا كَمَا سَنَتُ اسْتِثْنَاءً فِي رِشْبِ الْغَزَا إِذَا كَرِهَ
 بِنْدَهَا سَتِ زِيرَ كَمَا شَيْءٌ اسْتِثْنَاءً فِي تَعَابُدِهِ بَسَارًا زَاكَا حَتَّى إِذَا كَرِهَ
 هَرَكَا بِنْدِهِ ضَعِيفٌ فَرَوَانَهُ بِنْدَكَانِ أَزْفِدَ رِقَّتِ إِذَا كَرِهَ
 كَمَا ضَاوَنَدَ قَادِرِي زَوَالِ بِلَانِ وَسَعَتْ وَكَمَالَ أَوْرَا زَاكَا حَتَّى إِذَا كَرِهَ
 وَنَامَ أَوْرَا زَجْرَا بِنْدَ عَصِيَانِ مَحْوَانِدَ جَانِحِهِ مَنَقُولُ اسْتِثْنَاءً
 زِيرَ الْعَابِدِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ سَبْعًا كَمَا دَرُغُضَ سَالِ الْخَصِيلِ سَبْعًا
 وَزِيَادَةً وَكَمَ دَرِشْبِ الْغَزَا رَمَضَانَ إِذَا سَبَّحَ وَبَسَّغَ مَدَّ كَمَا هَارَا زَا
 كَرِهَ بِاسْمِ اللَّهِ كَمَا ضَاوَنَدَ رَجِيمَ أَزْفَصِرَاتِ مَن دَرَكُزِ وَرَا زَا حَتَّى
 إِذَا كَرِهَ أَنْدَ وَجُونَ رَوَزَمِدَ مِشْدَ جَايزِهَا عَظِيمَ بَايْشَانِ مَحْشِدِ
 كَمَا بَايْشَانِ بِنِيَا زَبَا شَنْدَا سَوَالِ كَرْدَنِ أَزْمَرْدَمِ وَبِكَفَتْ كَمَا تَقَارُوهُ
 شَبَّاهُ رَمَضَانَ دَرِهَنَكَا أَطَارِ هَفْتَا دَهْرًا هَرَا كَسَا إِذَا مِشْكَنَدَا
 أَنْفَا كَمَا سَتُوجِبَ حَتْمُ شَدَّ بَا شَنْدَا وَدَرِشْبِ الْغَزَا مِثْلَ الْخَبَرِ دَرِجِجِ مَاهُ إِذَا
 كَرِهَ اسْتِثْنَاءً إِذَا مِشْكَنَدَا وَحَضَرَ هِجْ غَلَامَ وَكَثْرَى زِيَادَةً أَزْكَالِ خِدْمَتِ
 نَفْسُودِ وَدَرِ زَوْغَرِ دَرِغَزَاتِ نِزِينَدَ هَايِ خُودِرَا إِذَا مِشْكَنَدَا
 وَرَوَايَتِي وَارْدُ شَدَّ اسْتِثْنَاءً كَمَا سَنَتُ اسْتِثْنَاءً كَمَا دَرِشْبِ الْغَزَا سَوْرَةُ أَنْعَامِ وَكُفْ
 وَبِسْمِ اللَّهِ وَبِصَدْرِهِ بَكُونِدَ اسْتِغْفَارِ اللَّهِ وَتَوْبَتِهِ **صَلَوَاتُ اللَّهِ**
 دَرِغَايِ مَخْصُوصِ دَهْرَا مَاهُ اسْتِثْنَاءً كَمَا سَنَتُ اسْتِثْنَاءً كَمَا دَرِشْبِ الْغَزَا
صَادِقٌ كَمَا هَضَرَ دَرِشْبِ زَبْهَايِ دَهْرَا مَاهُ دَعَايِ بَا شَنْدَا
 إِنَّكَ تَلْتَ فِي كِتَابِكَ شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى وَخَصَصَهُ
 بِبَلَاةِ الْقَدَرِ وَجَعَلَهَا خَيْرَ أَمِنْ أَلْفِ شَهْرِ اللَّهُمَّ وَهَذِهِ أَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ

بِبَلَاةِ الْقَدَرِ وَجَعَلَهَا خَيْرَ أَمِنْ أَلْفِ شَهْرِ اللَّهُمَّ وَهَذِهِ أَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ

قَدْ انْقَضَتْ وَلِيَا إِلَيْهِ قَدْ نَصَرْتُمْ وَقَدْ صَرْتُ يَا إِلَهِي مِنْهُ إِلَى مَا نَتَّ
 أَعْلَمُ بِرِشْبِي وَأَحْصَى لِعَدْدِهِ مِنَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ فَأَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلَكَ
 بِرِشْبِ لَكُنْكَ الْمُقَرَّبُونَ وَأَنْبِيََاؤُكَ الْمُرْسَلُونَ وَعِبَادُكَ الصَّالِحُونَ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفُكَّ رِقَّتِي مِنَ النَّارِ وَتُدْخِلَنِي
 الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَأَنْ تَقْضِلَ عَلَيَّ يَا لَمَنَ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كَرَاهِي
 أَعْدَدَتْهُ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ إِلَهِي وَأَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبِجَلَالِكَ
 الْعَظِيمِ أَنْ يَقْضِيَ أَيَّامَ شَهْرِ رَمَضَانَ وَلِيَا إِلَيْهِ وَلَكِنْ قَبْلِي سَبْعَةٌ
 أَوْ ذَنْبٌ تَوَاضَعْتُ بِهِ أَوْ خَطِيئَةٌ تَرِيدُ أَنْ تَقْصَحَهَا مِنِّي لَمْ
 تَغْفِرْهَا لِي سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي أَسْأَلُكَ يَا إِلَهَ الْآلَةِ الْإِلَهَاتِ إِذَا
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ كُنْتَ رَضِيتَ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ فَازِدْ دَعْوَتِي رِضًا
 وَأَنْ لَمْ تَكُنْ رَضِيتَ عَنِّي فَمِنْ الْآنَ فَارْضَ عَنِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 يَا اللَّهُ يَا أَحَدَ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
 وَبِسْمِ اللَّهِ يَكْفِيكَ يَا مَلِكُ الْحَدِيدِ لِدَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا كَاشِفَ الْضُرِّ
 وَالْكَرْبِ الْوَظَامِ عَنْ أَيُّوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيُّ مَفْجَحٍ هُمْ يَقُوبُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 أَيُّ نَفْسٍ هُمْ يُوسِفُ عَلَيْهِ السَّلَامُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَأَهْلِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا
 تَفْعَلْ فِي مَا أَنَا أَهْلُهُ وَبِسْمِ اللَّهِ مَعْبُودِيكَ يَا خَضِرَ عَلِيٍّ كَمَا مَنَقُولُ
 كَمَا دَرِشْبِ هَرَا فَرَا بِنْدَا عَزْوَ بَجَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ يَقْضِيَ
 عَنِّي شَهْرَ رَمَضَانَ أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَذِهِ وَبَقِيَ لَكَ عِبْدِي
 نَبِيَّةٌ أَوْ ذَنْبٌ تُعَذِّبُنِي عَلَيْهِ يَوْمَ الْقَاكِ وَسَيِّدَاهَايِ مَعْبُودِيكَ
 إِذَا دَعَايِ مَخْصُوصِ خَضِرَ صَادِقٌ وَارْدُ شَدَّ اسْتِثْنَاءً كَمَا دَرِشْبِ الْغَزَا

مطالب دنيا واخوت شملت **دعای شب بیهوش** یا مویج اللیل فی النهار
 و یا مویج النهار فی اللیل و مخرج الحی من المیت و مخرج المیت من
 الحی یا رازق من یشاء یغیر حساب یا الله یا رحمن یا الله یا رحیم
 یا الله یا الله یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی والامثال العلیا والکبریا
 والآلاء اسألك ان تصلى علی محمد و آل محمد وان تجعل
 اسمی فی هذه اللیلة فی السعداء و روحی مع الشهداء و احسانی فی
 علیین و اسأونی مغفورة وان تهب لی یقینا ثبایه قلبی و
 ایمانا یدهب الشک عنی وترضینی بما قسمت لی و اتانی فی الدنیا
 حسنة و فی الآخرة حسنة و قناعذاب النار الحریق و ارزقنی
 فیها ذکرك و شکرک و الرغبة الیک و الاثابة و التوفیق لما
 وقفت له محمد و آل محمد علیهم السلام **دعای شب بیهوش دوم**
 یا سالح النهار من اللیل فاذا نحن مظلمون و مخرجی الشمس مستقرها
 بتقدیرک یا غنی یا علیم و مقدر القمر منارل حتی غاد کالرجون
 القیم یا نور کل نور و منشی کل رغبة و ولی کل نعمة یا الله
 یا رحمن یا الله یا قدوس یا احد یا واحد یا فرد یا الله یا الله
 یا الله لک الاسماء الحسنی والامثال العلیا والکبریا والآلاء اسألك
 ان تصلى علی محمد و اهل بیته و ان تجعل اسمی فی هذه اللیلة
 فی السعداء و روحی مع الشهداء و احسانی فی علیین و اسأونی
 مغفورة و ان تهب لی یقینا ثبایه قلبی و ایمانا یدهب الشک
 عنی وترضینی بما قسمت لی و اتانی فی الدنیا حسنة و فی الآخرة حسنة
 و قناعذاب النار الحریق و ارزقنی فیها ذکرك و شکرک و الرغبة

فی

والتوبة

علی

الیک و الاثابة و التوبة و التوفیق لما وقفت له محمد و
 آل محمد علیهم السلام **دعای شب بیهوش** یا رب لیلة القدر
 و جاعلها خیر من ألف شهر و رب اللیل و النهار و الجا
 و البحار و الظلم و الانوار و الارض و السماء یا باری یا مصور
 یا حنان یا منان یا الله یا رحمن یا الله یا قیوم یا الله یا بقیع
 یا الله یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی والامثال العلیا والکبریا
 والآلاء اسألك ان تصلى علی محمد و آل محمد و ان تجعل
 اسمی فی هذه اللیلة فی السعداء و روحی مع الشهداء و احسانی
 فی علیین و اسأونی مغفورة و ان تهب لی یقینا ثبایه قلبی و
 ایمانا یدهب الشک عنی وترضینی بما قسمت لی و اتانی
 فی الدنیا حسنة و فی الآخرة حسنة و قناعذاب النار الحریق
 و ارزقنی فیها ذکرك و شکرک و الرغبة الیک و الاثابة و التوفیق لما
 وقفت له محمد و آل محمد علیهم السلام **دعای شب بیهوش** صلواتک علیہ و علیہم
 یا فانی الاضیاح و یا جاعل اللیل سنا و الشمس و القمر حسانا
 یا غنی یا علیم یا ذا المن و الطول و القوة و الحول و النصیر
 و الانعام یا ذا الجلال و الاکرام یا الله یا رحمن یا الله یا فرد
 یا وئد یا الله یا ظاهر یا باطن یا حی لا اله الا انت لک الاما
 الحسنی والامثال العلیا والکبریا والآلاء اسألك ان
 تصلى علی محمد و آل محمد و ان تجعل اسمی فی هذه اللیلة
 فی السعداء و روحی مع الشهداء و احسانی فی علیین و اسأونی
 مغفورة و ان تهب لی یقینا ثبایه قلبی و ایمانا یدهب

الشك عني ورضيت بما قسمت لي وانت في الدنيا حسنة وفي الآخرة
حسنة وقنا عذاب النار الحريق وازرقني فيها ذكرك وشكرك
والرغبة اليك والابانة والتوبة والتوفيق لما وفقك له
محمد وال محمد صلواتك عليه وعليهم **سبعون**
يا جامع الليل للناس والنهار معاشا والارض مهادا والجمال
اوتاد ايا الله يا فاهر يا الله يا جبار يا الله يا سميع يا الله
يا قريب يا الله يا محب يا الله يا الله يا الله لك الاسماء
الحسنى والامثال العليا والآلاء والكرامات انما لك
ان تصلي على محمد وال محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة
في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في عليين واساءتي
مغفورة وان تهب لي يقينا تبارك به قلبي واما انا يذهب
الشك عني وترضي بي بما قسمت لي وانت في الدنيا حسنة وفي
الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وازرقني فيها
ذكرك وشكرك والرغبة اليك والابانة والتوبة و
التوفيق لما وفقك له محمد وال محمد صلواتك عليهم اجمعين **سبعون**
سبعون يا جامع الليل والنهار راتين يا من محي اليل
وجعل اية النهار مبصرة ليبتغوا فضلا منه ورضوانا يا
مفضل كل شئ تفصلا يا الله يا ملجدا يا وهاب يا الله
يا جواد يا الله يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال
العليا والكرامات والآلاء اسالك ان تصلي على محمد
وال محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء و

واما يتيه

وصاء

يا الله

وروحي مع الشهداء واحساني في عليين واساءتي مغفورة
وان تهب لي يقينا تبارك به قلبي واما انا يذهب الشك
عني وترضي بي بما قسمت لي وانت في الدنيا حسنة وفي الآخرة
حسنة وقنا عذاب النار الحريق وازرقني فيها ذكرك و
شكرك والرغبة اليك والابانة والتوبة والتوفيق لما
وفقك له محمد وال محمد صلواتك عليهم اجمعين **سبعون**
سبعون يا ماد الطل وكسيت جلته ساكنا وجلت
الشمس عليه دليلا ثم قضت اليك قضايي سيرا
يا ذا الجود والطول والكبرياء والآلاء الاله الا انت
عالم الغيب والشهادة الرحمن الرحيم لا اله الا انت يا
قدوس يا سلام يا مؤمن يا مهيمن يا عزيز يا جبار يا
متكبر يا خالق يا باري يا مصور يا الله يا الله لك
الانماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء والآلاء اسالك ان
تصلي على محمد وال محمد اهل بيته وان تجعل اسمي في هذه
الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في عليين
واساءتي مغفورة وان تهب لي يقينا تبارك به قلبي واما انا
يذهب الشك عني وترضي بي بما قسمت لي وانت في الدنيا
حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وازرقني
فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك والابانة والتوفيق
لما وفقك له محمد وال محمد صلواتك عليهم اجمعين **سبعون**
يا حازن الليل في الهوى وحازن النور في السماء وما نفع السماء

صلى الله عليه وعليهم اجمعين

جعلته

الحول

يا الله

وعلى

والتوبة

ان تقع على الارض الا ياذن به وطائفة ان تروا يا عليم يا غفور
يا ذا النعم يا الله يا وارث يا باعث من في القبور يا الله يا الله
يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء والا
اسالك ان تصلي على محمد وال محمد وان تجعل اسمي في
هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في
عليين واساوي معفورة وان تهب لي يقيناً بشارته قلبه
واماناً بذهب الشك عني وترضي عني بما قدمت لي ايماناً في
الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقبلاً عذاب النار الحريق وارزقني
فيها ذكرك وشكرك والقبلة اليك والابانة والتوفيق
لما وفقك له محمد وال محمد صلى الله عليه وسلم **الحاشي**
بسم الله يا ذا النعم يا الله يا وارث يا باعث من في القبور يا الله
يا عليم يا عليم يا رب الارباب وسيد السادات يا من هو
اقرب الي من جبل الوريد يا الله يا الله يا الله لك الاسماء
الحسنى والامثال العليا والكبرياء والا اسالك
ان تصلي على محمد وال محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة
في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في عليين و
اساوي معفورة وان تهب لي يقيناً بشارته قلبه واماناً
يذهب الشك عني وترضي عني بما قدمت لي وايني في الدنيا
حسنة وفي الآخرة حسنة وقبلاً عذاب النار الحريق وارزقني
فيها ذكرك وشكرك والقبلة اليك والتوبة والابانة و
التوفيق لما وفقك له محمد وال محمد صلى الله عليه وسلم

والرغبة منك

اجمعين

لا اله الا انت

ايماناً

دعای شب سی ام الحمد لله لا شريك له الحمد لله كما ينبغي
لكرم وجهه وعز جلاله وكما هو اهله يا قدوس يا نور
يا نور القدس يا سبوح يا منتهى السبح يا رحمن يا فاعل الرحمة
يا الله يا عليم يا كبير يا الله يا لطيف يا جليل يا الله يا الله
يا سميع يا بصير يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى و
الامثال العليا والكبرياء والا اسالك ان تصلي
على محمد وال محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في
السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في عليين واساوي
معفورة وان تهب لي يقيناً بشارته قلبه واماناً بذهب
الشك عني وترضي عني بما قدمت لي وايني في الدنيا حسنة
وفي الآخرة حسنة وقبلاً عذاب النار الحريق وارزقني فيها
ذكرك وشكرك والقبلة اليك والابانة والتوبة
والتوفيق لما وفقك له محمد وال محمد صلى الله عليه وسلم
صلوات در بيان نمازهای فيها ودهای روزها
که مشهور است وعلامه رکعت دعا ذکر کرده اند ودر فقیر معتبر نیست
نماز شب اول چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه
توحید **دوم** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پست مرتبه
انا انزلناه **سیم** ده رکعت در هر رکعت پنجاه مرتبه توحید **چهارم**
هشت رکعت در هر رکعت حمد و پست مرتبه انا انزلناه **پنجم**
دو رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه
اللهم صل على محمد وال محمد **ششم** چهار رکعت در هر رکعت

یا قدوس

یا الله

واهل بیته

یدک هب الشک

حدوم

نماز شب

حمد و سوره تبارك الذي يدي الملك **هفتم** چهار رکعت در هر رکعت
 حمد و سینه مرتبه انا انزلناه **هشتم** دو رکعت در هر رکعت حمد
 و ده مرتبه توحيد و بعد از سلام هزار مرتبه سبحان الله **نهم**
 شش رکعت میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و هفت
 مرتبه اية الكرسي بعد از اتمام نجاه مرتبه اللهم صل على محمد
 و آل محمد **دهم** پست رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه
 توحيد **یازدهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و پست مرتبه انا اعطينا
 الكوثر **دوازدهم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه انا انزلناه
سیزدهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و پست پنج مرتبه توحيد
چهاردهم شش رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه انا انزلناه
 چهار رکعت در دو رکعت اول حمد و صد مرتبه توحيد و در دو رکعت
 دیگر نجاه مرتبه توحيد **غزدهم** دوازده رکعت در هر رکعت حمد و دوازده
 مرتبه اللهم اكثاف **هفتم** دو رکعت در هر رکعت اول حمد و هر سوره که
 خواهد و در هر رکعت دویم حمد و صد مرتبه توحيد و بعد از سلام صد مرتبه
 لا اله الا الله **هجدهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و پست پنج مرتبه
 انا اعطينا الكوثر **نوزدهم** نجاه رکعت با حمد و نجاه مرتبه انا انزلناه
 و کویا مراد آن باشد که در هر رکعت یک مرتبه بخواند زیرا که مشکت
 در یک شب دو هزار و پانصد مرتبه انا انزلناه خواندن **بیستیم**
بیست و دوم و **بیست و سیم** و **بیست و چهارم** در هر یک هشت رکعت بهر
 سوره که پیشتر شود **بیست و پنجم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و ده
 مرتبه توحيد **بیست و ششم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه توحيد

سوره
 حمد

بیست و هفتم چهار رکعت در هر رکعت حمد و تبارك و اکثر
 بیست و پنج مرتبه توحيد **بیست و هشتم** شش رکعت در هر رکعت بعد از
 حمد صد مرتبه اية الكرسي و صد مرتبه توحيد و صد مرتبه کون و بعد
 از نماز صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد **بیست و نهم** دو رکعت در
 هر رکعت حمد و پست مرتبه توحيد **سی و دهم** دوازده رکعت در
 هر رکعت حمد و پست مرتبه توحيد و بعد از فارغ شدن صد مرتبه
 صلوات بر محمد و آل محمد و این نمازها چنانچه مذکور شد هر دو رکعت
 بیک سلام است **و اما دعاهای روزها** از ابن عباس روایت
 کرده اند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بسیار از برای روز هر روز
 ماه مبارک رمضان بیان فرمود و از برای هر روز دعای مخصوص
 با فضیلت و ثواب بسیار برای آن دعا ذکر کرد و ما باصل دعاهای
 الکفایه اینیم **دعای روز** اللهم اجعل صیامی فیهِ صیام الصائمین
 و قیامی فیهِ قیام القائمین و یتقی فیهِ عن قوتر العالمین
 و هب جرمی فیهِ یا الله العالمین و اغفر عني يا غافيا
 عن الجرمين **دوم** اللهم قرني فیهِ الى مرضاتك و جنتی
 فیهِ من سخطك و تقانك و وقني فیهِ لقرارة الذلک
 برحمتك یا ارحم الراحمین **سیم** اللهم انزل فیهِ الدھر و
 النبیة و باعد فی فیهِ من السفاهة و التوبیة و
 اجعل لی نصیباً من کل خیر نزل فیهِ یجودك یا ارحم
 الراحمین **چهارم** اللهم قونی فیهِ علی اقامه امرک و اذقنی
 فیهِ حلاوة ذکرک و اوزعنی فیهِ لاداء شکرک

بعد از نماز هر روز
 در وقت نماز و غیر نماز
 در وقت نماز و غیر نماز
 در وقت نماز و غیر نماز

کتابک در
 منقذ بنی
 و ربه بجان
 اعدی و اقبال
 یا اخو لا حورین

یا خیرک
 یا خیرک
 یا خیرک
 یا خیرک

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن
مكتوباً

بِرَبِّكَ وَاحْفَظْنِي بِحِفْظِكَ وَسِّرْكَ يَا اَيُّهَا الْخَافِرُ
بِسْمِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ السَّغْفِرِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ
 مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الْغَائِبِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَوْلِيَاءِكَ
 السَّعْيِينَ الْمُتَقَرِّبِينَ بِرَأْفَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **سُتَمَّ** اللَّهُمَّ لَا تَخْذَلْنِي
 فِيهِ لَتَعْرُضَ مَوْصِيَّتُكَ وَلَا تَقْصُرْ بِي سَيِّئَاتُ نَفْسِكَ وَذَرْنِي
 فِيهِ مِنْ مُوجِبَاتِ سَخَطِكَ يَمَنُّكَ وَيَا أَرَادِيكَ يَا مَنْهَلِي
 رَغْبَتِي الرَّاحِمِينَ **سُتَمَّ** اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ وَحُجَّتِي
 فِيهِ مِنْ هَفَوَاتِهِ وَأَنَامِهِ وَارْزُقْنِي لَا ذِكْرَكَ يَدْوَامِهِ
 يَا مُؤَيِّدِي الْمُؤْمِنِينَ يَا مُؤَيِّدِي الْكُفَّيْنَ **سُتَمَّ** اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ
 حَاجَتَهُ الْكَلَامَ كَمَرْحَمَةِ الْإِنْيَامِ وَإِطْعَامَ الطَّعَامِ وَافْتِنَاءَ السَّامِ وَصَحْبَةَ الْكَلَامِ
 بِطَوْلِكَ يَا مُجَاوِزَ الْإِثْلِينَ **سُتَمَّ** اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ نَصِيبًا
 مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَاهْدِنِي فِيهِ بِدَارِ هَيْدِكَ السَّاطِعَةِ
 وَخُذْ بِنَاصِيَّتِي إِلَى مَرْضَاتِكَ الْجَامِعَةِ مَحَبَّتِكَ يَا أَمَلِ الشَّاتِئِينَ
سُتَمَّ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ
 مِنَ الْقَائِمِينَ لَدَيْكَ مِنَ الْقَرِيبِينَ إِلَيْكَ بِإِحْسَانِكَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ **بَارِئُ**
 اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ فِيهِ الْإِحْسَانَ وَكَرِّهْ إِلَيَّ فِيهِ الْفُسُوقَ
 وَالْعِصْيَانَ وَحَرِّمْ عَلَيَّ فِيهِ السُّخْطَ وَالْإِثْرَانَ بِعَوْنِكَ
 يَا غَايَةَ الْمُسْتَغِيثِينَ **دَوَّارُ** اللَّهُمَّ زَيِّنِي فِيهِ بِالْإِسْتِرَاءِ
 الْعَفَافِ وَاسْتِرْفِي فِيهِ بِلِبَاسِ الْقَنُوعِ وَالْكَفَافِ
 وَخَبِّبْنِي فِيهِ
 وَخَفِّضْ
 أَخَافُ بِفَضْلِكَ يَا عِصْمَةَ الْخَائِبِينَ **سَيِّدُ** اللَّهُمَّ طَهِّرْ

102

فِيهِ مِنَ الدُّرِّ وَالْأَقْدَارِ وَصَبَّرْنِي فِيهِ عَلَى كَلِمَاتِ الْأَقْدَارِ
 وَوَقَفْنِي فِيهِ لِلتَّقَى وَصُحْبَةِ الْأَبْرَارِ بِقَوْلِكَ يَا قَرَّةَ عَيْنِ
 السَّالِكِينَ **بسم** اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي فِيهِ بِالْعَثَرَاتِ
 وَأَقْلَبْ فِيهِ مِنَ الْخَطَايَا وَالْهَفَوَاتِ وَلَا تَجْعَلْنِي فِيهِ
 غَرَضًا لِلْبَلَايَا وَالْآفَاتِ بِعِزَّتِكَ يَا عِزَّ السُّلَمِيِّينَ **بسم** اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي
 فِيهِ طَاعَةَ الْخَاشِعِينَ وَاشْرَحْ فِيهِ صَدْرِي بِإِبَانَةِ الْحَبِيدِ
 بِإِمَانِكَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ **بسم** اللَّهُمَّ وَفِّقْنِي فِيهِ لِمَوَاقِفِ
 الْأَبْرَارِ وَجَنِّبْنِي فِيهِ مِرَافِقَةَ الْأَثَرَارِ وَأَوْقِنِي فِيهِ حُجُوجَ
 إِلَى دَارِ الْقَرَارِ بِالْهَيْدِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ **بسم** اللَّهُمَّ أَهْدِنِي
 فِيهِ لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَأَفِضْ لِي فِيهِ الْحَوَائِجَ وَالْأُمَالَ يَا مَنْ
 لَا يَحْتَاجُ إِلَى التَّفْسِيرِ السُّؤَالِ يَا عَالِمًا بِمَا فِي صَدْرِ الْعَالَمِينَ
بسم اللَّهُمَّ نَهْنِي فِيهِ لِبَرَكَاتِ سَحَابِهِ وَتَوَفِّ فِيهِ
 قَلْبِي بِضِيَاءِ أَنْوَارِهِ وَخُذْ بِي كُلَّ أَعْضَائِي إِلَى التَّبَاعِ
 أَنَا رَهْ بِمُزْنِكَ يَا مُوَسِّرَ قُلُوبِ الْعَادِيَةِ **بسم** اللَّهُمَّ وَفِّقْ
 حَقِّي فِيهِ مِنْ بَرَكَاتِهِ وَسَهِّلْ سَبِيلِي إِلَى خَيْرَاتِهِ يَا هَادِيًا
 إِلَى الْحَوَالِمِينَ **بسم** اللَّهُمَّ أَفْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ الْجَنَانِ
 وَأَغْلِقْ عَنِّي فِيهِ أَبْوَابَ الْبَرَارِ وَوَقِّفْنِي فِيهِ لِمِلَاقَةِ الْقَرَنِ
 يَا مُنْزِلَ السَّكِينَةِ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ **بسم** اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ إِلَى مَرْضَانِكَ دَلِيلًا وَلَا تَجْعَلْ لِي فِيهِ
 فِيهِ عِلْقَ سَبِيلًا وَلَا تَجْعَلْ لِي فِيهِ مِثْرًا وَلَا مِثْقَالَ بَقَا ضَيِّ
 حَوَائِجِ الْطَالِبِينَ **بسم** اللَّهُمَّ أَفْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ ضِيَاكَ

مِنْ وَأَنْزَلَ عَلَيَّ فِيهِ بِرَّكَاتِكَ وَوَقَّعَنِي فِيهِ لِمُوجِبَاتِ مَرْضَاتِكَ
 مَجْبُوحَاتٍ وَأَسْكِنَنِي فِيهِ مَجْبُوحَةَ جَنَّاتِكَ يَا مَجْنِبُ دَعْوَةِ الْمَضْطَرِّينَ
 بِسْمِ اللَّهِ أَلَسْتُ فِيهِ مِنَ الذُّنُوبِ وَطَهَّرَنِي فِيهِ
 لِقَفْوَةِ مِنَ الْيُوسُفِ وَأَنْجَحَنِي قَلْبِي فِيهِ بِتَقْوَى الْقُلُوبِ يَا مُفِيلَ غُرَا
 الْمَذْنِبِينَ بِسْمِ اللَّهِ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيهِ مَا يُرْضِيكَ وَ
 أَعُوذُ بِكَ مَا يُؤْذِيكَ وَأَسْأَلُكَ التَّوْفِيقَ فِيهِ لِأَنْ أَطِيعَكَ
 وَلَا أَعْصِيكَ يَا جَوَادَ السَّالِكِينَ بِسْمِ اللَّهِ أَلَسْتُ فِيهِ
 مَجْبُورٌ لِوَلِيَّاتِكَ وَمُعَادٍ لِأَعْدَائِكَ مُسْتَأْذِنٌ خَائِمٌ أَنْبِيَاكَ
 يَا عَظِيمًا فِي قُلُوبٍ يَا غَاصِمَ قُلُوبِ النَّبِيِّينَ بِسْمِ اللَّهِ أَلَسْتُ فِيهِ مُشْكُورًا
 وَذَنبِي فِيهِ مَغْفُورٌ وَعَلَيَّ فِيهِ مَقْبُولٌ وَعَيْبِي فِيهِ مُسْتُورٌ
 يَا سَامِعَ أَصْوَاتِ الْمُسْتَغِيثِينَ بِسْمِ اللَّهِ أَلَسْتُ فِيهِ فَضْلٌ لِكَلِّ الْقَدْرِ
 وَصَيْرَ امْرُؤٍ فِيهِ مِنَ الْغُفْرِ إِلَى الْبِرِّ وَأَقْبَلَ عَادِيْرِي وَحَطَّ
 عَنِّي الْوِزْرَ يَا رُفَّاعَ بَعَادَةِ الصَّالِحِينَ بِسْمِ اللَّهِ وَفَرَّ
 حَظِي فِيهِ مِنَ التَّوَابِلِ وَكَرَمَنِي فِيهِ بِإِخْضَارِ الْمَسَائِلِ وَفَرَّ
 فِيهِ وَسَيَّلَنِي إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ يَا مَنْ لَا يَشْفَاكَ
 إِلَّا خَالُ الْمَلْجَأِينَ بِسْمِ اللَّهِ غَشِيَنِي فِيهِ بِالرَّحْمَةِ وَأَنْزَلَنِي
 فِيهِ التَّوْفِيقَ وَالْوَضْعَ وَطَهَّرَ قَلْبِي مِنْ غَيَاطِيبِ الْهَمَةِ
 يَا رَحِيمًا بَعَادَةَ الْمُؤْمِنِينَ بِسْمِ اللَّهِ أَلَسْتُ فِيهِ صَائِمٌ فِيهِ
 بِالتَّكْوِينِ وَالْقَبُولِ عَلَى مَا تَرْضَاهُ وَيَرْضَاهُ الرَّسُولُ
 مُحْكَمَةً فُرُوعُهُ بِالْأَصُولِ بِحَقِّ سَيِّدِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ بِسْمِ اللَّهِ كَوْنِي فِيهِ دَرَجَتِي وَتَقْدِيمِي وَتَاخِيرِي

فدا

مستجاب

يا عظيمًا في قلوب
يا غاصم قلوب النبيين
يا سامع أصوات المستغيثين
بسم الله

غالبات

دعاها

دعاها و عبارات هر يك در كتب دعوات مختلف ذكر کرده اند
 و چون روايتش را معتبر نميدانم متعرض ذكر آنها نشدم و دعاي روز
 بيبست و هفتم را كفعمي در بيبست و نهم ذكر کرده است و موافق
 شيعة در روز بيبست و سيم خواندن در روز بيبست كه انشب با
ماهر در اعمال ليالي و ايام مبركه ماه شوال و ماه
 ذي القعدة است **از جمله** ايام مبركه ماه شوال در روز عيد فطر
 و شبش از جمله ليالي شريفه است و در فضيلت و ثواب عبادت
 و احياي آن احاديث بسيار است و از حضرت رسول هم منقول
 كه هر كه ايامكند شب عيد را نميرد را و در روزي كه دهها از تو
 بميرد و از حضرت امام محمد باقر عليه السلام روايت كه گفت پدرم علي بن الحسين
 شب عيد را احياء ميكرد ببار ناصح و در تمام آتش در مسجد ميپاشيد
 و ميكفت كه اي فرزند امشب كمتر از شب قدر نيست و غسل در اين شب
 سنت است و شخصي بخديمت حضرت صادق عرض كرد كه مرده
 ميگويند كه امرش نازل ميشد بر كسي كه روزه دارد ماه رمضان دارد
 شب قدر حضرت فرمود كه كار كمتر از شش نميدهند بمرده بعد از فراغ
 شدن از كار و آن در شب عيد است راوي گفت بجا نماز و ادا
 كردن آن شب كنيم فرمود كه چون قناب غرور كن و غسل كن و چون
 مغرب نافله از ايجاء اوري دستها بسوي آسمان بلند كن و بگو يا ذا الکر
 و الطول يا ذا الجود يا مفضل يا محمد و ناصره صل على
 محمد و آل محمد و اغفر لكل ذنب احصيته و هو عندك في
 كتاب مبين پس سجود برو و صد مرتبه در سجده بگو انوب

و الله يعلم

إلى الله بين حاجت که داری از حق تعالی طلب کن که انشاء الله برآورده
 است و بسند معتبر منقول است که حضرت امیر المومنین در شب عید فطر
 دو رکعت نماز میکردند و در رکعت اول بعد از حمد از مرتبه سوره
 قل هو الله و در رکعت دوم یک مرتبه میخواندند پس بر کعبه و سجده ^{فند}
 و بعد از سلام بسجده میروفتند و صد مرتبه می گفتند اَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
 پس می گفتند يَا ذَا الْمِنَّةِ وَالْجُودِ يَا ذَا الْمِنَّةِ وَالطَّوْلِ يَا مُصْطَفَى
 مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ بَيْنَ حَاجَتِ
 خُودِ ارْزُقْ مِطْلَبِي دِينِي مِرَازِ سَجْدَةٍ بِرَمِيدِ اشْتِدَادِ وَنِقْمَةٍ
 بِحَقِّ خِدَائِي كَمَا بَدَسْتُ قَدْرَتِ وَتَمْتِ هَرِ كَرَامَتِي بِرُكْبَتِ
 هَرِ حَاجَتِ كَمَا زَقَقْتَ عَلَيَّ طَلِبِي اَللّهُمَّ اَوْعِظْ لِي اَوْ اَكْرِجْ لِي رُكْبَتِي
 بَيَانِ كَنَاهِ دَافِعِ بَاشِدِ خِدَائِي مَرْدُ و بعد از نماز سن است که
 این دعا بخواند يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا مَلِكُ يَا اللَّهُ
 يَا قُدُّوسُ يَا اللَّهُ يَا سَلَامُ يَا اللَّهُ يَا مُؤْمِنُ يَا اللَّهُ يَا مُهَيِّمُ
 يَا اللَّهُ يَا مُزِيلُ يَا اللَّهُ يَا جَبَّارُ يَا اللَّهُ يَا تَكْوِيْلُ يَا اللَّهُ
 يَا خَالِقُ يَا اللَّهُ يَا بَارِي يَا اللَّهُ يَا مُصَوِّرُ يَا اللَّهُ يَا عَالِمُ يَا اللَّهُ
 يَا عَظِيمُ يَا اللَّهُ يَا كَرِيمُ يَا اللَّهُ يَا حَلِيمُ يَا اللَّهُ يَا حَكِيمُ يَا اللَّهُ
 يَا سَمِيعُ يَا اللَّهُ يَا بَصِيرُ يَا اللَّهُ يَا قَرِيبُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبُ
 يَا اللَّهُ يَا جَوَادُ يَا اللَّهُ يَا وَاحِدُ يَا اللَّهُ يَا وَحْدُ يَا اللَّهُ يَا وَحْدُ
 يَا اللَّهُ يَا مُوَلَّى يَا اللَّهُ يَا قَاضِي يَا اللَّهُ يَا مَرِيءُ يَا اللَّهُ يَا شَدِيدُ
 يَا اللَّهُ يَا رَوْفُ يَا اللَّهُ يَا قَرِيبُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبُ يَا
 اللَّهُ يَا جَوَادُ يَا اللَّهُ يَا مَاجِدُ يَا اللَّهُ يَا عَلِيُّ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبُ

يا عليم يا الله عز وجل

يَا اللَّهُ يَا حَيُّ يَا اللَّهُ يَا حَيُّ يَا اللَّهُ يَا سَيِّدُ السَّادَاتِ يَا اللَّهُ
 يَا أَوَّلُ يَا اللَّهُ يَا آخِرُ يَا اللَّهُ يَا ظَاهِرُ يَا اللَّهُ يَا بَاطِنُ يَا اللَّهُ
 يَا فَاعِلُ يَا اللَّهُ يَا فَاعِلُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا اللَّهُ
 يَا رَبَّاهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا اللَّهُ يَا وَدُّدُ يَا
 اللَّهُ يَا نُورُ يَا اللَّهُ يَا دَافِعُ يَا اللَّهُ يَا مَانِعُ يَا اللَّهُ يَا فَاتِحُ يَا
 اللَّهُ يَا نَفَّاعُ يَا اللَّهُ يَا حَلِيلُ يَا اللَّهُ يَا حَمِيلُ يَا اللَّهُ يَا مُهَيِّدُ
 يَا اللَّهُ يَا شَهِيدُ يَا اللَّهُ يَا حَبِيبُ يَا اللَّهُ يَا فَاطِرُ يَا اللَّهُ
 يَا مُطَهِّرُ يَا اللَّهُ يَا مَالِكُ يَا اللَّهُ يَا مُقْتَدِرُ يَا اللَّهُ يَا قَاضِي
 يَا اللَّهُ يَا بَاسِطُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبُ يَا اللَّهُ يَا مُمِيتُ يَا اللَّهُ
 يَا مُجِيبُ يَا اللَّهُ يَا بَاعِثُ يَا اللَّهُ يَا مُعْطِي يَا اللَّهُ يَا مُقْضِي
 يَا اللَّهُ يَا مُنْعِمُ يَا اللَّهُ يَا حَقُّ يَا اللَّهُ يَا مُبِينُ يَا اللَّهُ
 يَا طَبِيبُ يَا اللَّهُ يَا مُحْسِنُ يَا اللَّهُ يَا مُبْدِي يَا اللَّهُ يَا مُبْدِي يَا اللَّهُ
 يَا بَارِي يَا اللَّهُ يَا بَدِيعُ يَا اللَّهُ يَا مُعِينُ يَا اللَّهُ يَا بَارِي
 يَا اللَّهُ يَا هَادِي يَا اللَّهُ يَا كَافِي يَا اللَّهُ يَا شَافِي يَا اللَّهُ يَا
 عَلِيُّ يَا اللَّهُ يَا حَنَّانُ يَا اللَّهُ يَا مَنَّانُ يَا اللَّهُ يَا ذَا الطَّوْلِ
 يَا اللَّهُ يَا مُتَعَالِي يَا اللَّهُ يَا عَدْلُ يَا اللَّهُ يَا مُتَانُ يَا اللَّهُ
 يَا ذَا الْعَارِجِ يَا اللَّهُ يَا صَادِقُ يَا اللَّهُ يَا دَيَّانُ يَا اللَّهُ
 يَا بَاقِي يَا اللَّهُ يَا ذَا الْجَلَالِ يَا اللَّهُ يَا ذَا الْإِكْرَامِ يَا اللَّهُ
 يَا مُعْبُودُ يَا اللَّهُ يَا مُحَيُّ يَا اللَّهُ يَا صَافِعُ يَا اللَّهُ يَا مُعِينُ
 يَا اللَّهُ يَا مُكُونُ يَا اللَّهُ يَا فَعَالُ يَا اللَّهُ يَا طَيفُ يَا
 اللَّهُ يَا حَلِيلُ يَا اللَّهُ يَا غُفُورُ يَا اللَّهُ يَا شُكُورُ يَا اللَّهُ

[illegible]

روزه بدارد و زکوة فطر نهد و روزه او مقبول نیست هرگاه عیال
ترک کند و اگر صلوات بر محمد و آل محمد داخل ترک کند در تشهد نماز
نمازش مقبول نیست و خدا زکوة را پیش از نماز ذکر کرده است در آنجا
که فرموده است قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى وَ ذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى بَلْ
یعنی تحقیق که رستگاری یافت هر که زکوة فطر داد و پروردگار
خود را یاد کرد بآن تکبیرات که مذکور شد پس نماز عید را بجا آورد
و چنانچه زکوة مال باعث پاکیزگی مال میشود و مال از تلف محفوظ
می ماند چنانکه منقولست که هیچ مالی در دریا و صحرا تلف نمیشود مگر
بندادن زکوة هم چنین فطره زکوة بدنست و بدن را پاکیزه میکند
از بخل و سایر کمالات معنویه و او را ناسال حکیم از بلاها حفظ میکند
چنانچه بسند معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام بابت یکل خرج
خود فرمود که برو و فطره جمیع عیال ما و غلامان و کنیزان ما را بده و یکی
از ایشان ترک مکن که زکوة او را ندی زیرا که او یکی را ترک کنی نمیتیم
که در عرض سال میرد و بداند که زکوة فطره مال نابالغ و دیوانه و بنده
واجب نمیشود و اگر نابالغ و دیوانه عیال دیگری باشد بر او واجب
است که فطره ایشان را بدهد و زکوة بنده را اقامید هدیه بنا بر مشهور
مگر آنکه در آتش عیال دیگری باشد و اشتهر اقوی آنست که در وجوب
فطره توانگوی شرطست و آن موافق مشهور آنست که قوت سالیانه خود
و عیال خود را داشته باشد یا قادر بر کسی باشد که وفایعیش او
و عیال او کند و بعضی گفته اند که اگر در شب عید زاید بر قوت خود
و عیال خود بقدر فطره داشته باشد بر او واجب است و ظاهر آنست

که بر او سنت است و اگر فقیر یک سرفطره را با عیال خود دست بست
بگردانند و بعد از آن فقیر دیگر بدهند همه ثواب فطره را می یابند
و باید که غنی اخراج فطره کند از خود و هر کس که واجب النفقه او باشد
فطره آنکه عیال دیگری نباشد و در شب فطره که اگر عیال دیگری شده باشد
بر او واجب است و همچنین باید بدهد از هر کس که در خانه او باشد
از همان و غیر آن که آخر روز از ماه رمضان پیش از شام در آن خانه
باشد و افطار کند و اگر بعد از شام داخل شود و افطار کند یا کند
واجب نیست بر صاحب خانه و اگر پیش از شام داخل شود و افطار
از مال او نکند احوط آنست که هر دو بدهند یا یکی از ایشان باذن دیگری
بمسئوق بدهد قریه الی الله و اگر شخصی عیال او نباشد اما نفقه و کسوة او
دهد و در خانه دیگری باشد زکوة او بر معطی نیست و همچنین اگر در شب
عید پیش از شام از جهت همسایه ها طعامی بفرستد یا فقیری را چیزی بدهد
یا شخصی در ماه رمضان مهمان باشد و در شب عید حاجی دیگر افطار
کند یا بعد از شام عید افطار کرده بخانه او آید یا چیزی بخورده باشد
و بعد از شام بیاید زکوة بر او واجب نیست و احوط آنست که در صورت
آخر هر دو بدهند بلکه مطلق مهمان اگر غنی باشد خود نیز بدهد بهتر است
و وقت بیرون کردن فطره موافق مشهور شام شب عید است تا ظهر
روز عید و بعضی گفته اند تا شام روز عید و احوط آنست که در شب
جدان کند و پیش از نماز عید بدهد و اگر در صبح جدان کند نیز درست
و اگر پیش از نماز جدان کند و بعد از نماز در آن روز یا روز دیگر برای ضرورت
نبودن مستحق یا عذر دیگر تاخیر کند قصور ندارد و اگر جدان کند تا ظهر

روز عید احوط آنست که تا شام قصد ادا و قضا نکند و اگر از روز
عید بگذرد بقصد قریه بدهد و قصد خصوص فطره نکند یا
آنکه قصد کند که این را میدهم که اگر قضای فطره بر من واجب باشد
فطره باشد و الا قصد قریه باشد و پدر و مادر و جد و فرزند
و فرزند زاده کان هرگاه فقیر باشد نفقه ایشان بر او واجب است
پس اگر نفقه او را خورند فطره بر اوست و اگر عیال شخص دیگری باشد
بر آن شخص دیگر است و اگر عیال دیگری نیز نباشد احوط آنست
که او فطره ایشان را بدهد و اما جنس فطره مشهور آنست که هر چه
قوت غالب او باشد میتواند داد و احوط آنست که چوبیا کند یا خرما
یا مویز یا کشک بدهد و بهتر آنست که خرما بدهد و بعد از آن مویز است
و بعد از آن هر چه قوت غالب باشد چنانچه مرد مرشهر چون غالب قوت
ایشان نان کندم است بهتر آنست که کندم بدهند و مردم دهات
که غالباً نان جو می خورند جو بدهند و در صورتی است که اگر یک صاع خرما
در فطره بدهم دست ترمیدارم از آنکه یک صاع طلا بدهم و اما مقدار
فطره از هر شخصی یک صاع باید ادا صاع موافق حساب مشهور ظاهر
یکم تبریز و چهارده مثقال و ربع مثقال و احوط آنست که یکم و نیم
تبریز بدهند و نهایت احتیاط آنست که یکم شاه بدهند و باید
بکسی بدهند که قوت سالانه خود و عیال خود را نداشته باشد و سال
بکف نباشد و احوط آنست که متظاهر بفسوق نباشد و صالح باشد
و احوط آنست که در زمان غیبت امام جمعه جامع الشرائط عادل باشد
که او مستحقان برساند چون مصارف را او بهتر میداند و بعضی از

علما اینرا واجب دانسته اند و احوط آنست که فقیری را کمتر از یک صاع
 ندهند و بیک کس چند نمیتوان داد و فطره را بر واجب النفعه
 نمیتوان داد و بخویشان غیر واجب النفعه دادن بهتر است و بعد
 از آن به مسایکان بریشان و بعد از آن بکسانی که فاضلتر و صالحتر
 و پریشان تر باشند و فطره غیر سید را بسید نمیتوان داد و فطره
 سید را بسید و غیر سید هر دو میتوان داد و سنت است که در روز
 عید پیش از نماز در اقل روز افطار کنند و سنت است که بخیر افطار
 کنند و غسل در روز عید سنت مؤکد است و بعضی واجب دانسته اند
 و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که غسل را در روز عید بیک و در
 زیر آسمان مکن و پیش از غسل بگو اللهم ايماننا بك وصدقنا
 بكتابك واتباع سنة نبيك صبرنا بسم الله بگو و غسل بکن
 از غسل فارغ شوی بگو اللهم اجعله كفارة لذنوبي و طهر ذنبي
 اللهم اذهب عني الدنس و زيارت حضرت امام حسين عليه السلام
 در روز عید سنت مؤکد است و ثواب بسیار در آن وارد شده است
 و نماز عید در زمان حضور امام واجبست و در زمان غیبت امام
 اکثر علماء سنت میدانند و جماعت کردن بر آنست میدانند و میکنند
 تنها نیز میتوان کردن و بیکان فقیر واجب است که جماعت نکنند
 و بنماز مجتهد عادل حاضر شوند و اگر نتوانند حاضر شد تنها کردن سنت
 است و نماز عید در هر رکعت و در رکعت اول بعد از قرائت پنج تنگید
 میگوید و بعد از هر تکبیری بگفتن میخواند و در رکعت دوم بعد
 از قرائت چهار تکبیر میگوید و چهار قنوت میخواند و قنوت مخصوصی

دارد و اگر کسی آنرا نداند آنچه در قنوت نمازهای دیگر میخواند بخواند
 و هرگاه بجماعت کند پیش نماز و خطبه بعد از نماز میخواند و قنوت
 مخصوص نماز عید اینست اللهم اهل الكبرياء والعظمة و اهل
 الجود و الجبروت و اهل العفو و الرحمة و اهل التقوى و
 الغفرة اسألك بحق هذا اليوم الذي جعلته للعلماء
 عيدا و الحمد لله الذي جعله ذكرا و مريدا ان تصلي على
 محمد و آل محمد و ان تدخلني في كل خير ادخلت فيه
 محمدا و آل محمد و ان تخرجني من كل سوء اخرجت منه محمدا
 و آل محمد صلواتك عليه و عليتهم اللهم اني اسألك خير
 ما سألك بعبادك الصالحين و اعود بك بما استعاذ منه
 عبادك الصالحون و بعد از نماز عید دعای بسیاری وارد شده
 است و بهترین دعاها دعای صحیفه کامله است و بسند صحیح از
 حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که در روز جمعه و عید فطر و عید قربان
 در هنگامی که بهای رفتن بسوی نماز جمعه و عید میشوی این دعا را بخوان
 اللهم من نهيّا في هذا اليوم أو تعبّا أو أعدّ أو استعدّ أو فادّ
 إلى مخلوق رجا و رفق و توفيله و قواضيله و عطاياه فان
 إليك يا سيدي تهيّتي و تعييتي و اغدادي و استغدادي
 رجا و رفق و جوارك و توفيلك و قواضيلك و عطائك
 و عطاياك و قد عذوت إلى عبيد من اعدائك يا نبيك محمد
 صلوات الله عليه و آله و لم أفد إليك اليوم بمثل صالح
 ائني برقدته و لا توجهت لمخلوق املكته و لكن ائتيتك

شیر

المخلصون

عطاياك

خاضعا مقربا بذنوبي واسألكني الى نفسي فيا عظيم يا عظيم
 اغفر لي العظيم من ذنوبي فانه لا يغفر الذنوب الا عظام
 لا انت يا اله الا انت يا ارحم الراحمين وحدثني عن
 ان حضرت صاحب الامر عليه السلام منقولست كعبا زمانا صبح روز فطر
 ابن عباس الجاني اند الله اني توجعت اليك محمد بن علي وعلى
 من خلفي وعن يميني وايماني عن يساري استبرهم من عندك
 واقرب اليك زلتني لا اجد احدا اقرب اليك منهم فهم
 ايماني فامين بهم خوفا من عقابك وسخطك وادخلني
 برحمتك في عبادك الصالحين اصبحت بالله مؤمنا مخلصا
 على دين محمد وسنته وعلى دين علي وسنته وعلى دين
 الاوصياء وسنتهم استبرهم وعلمتهم وارغب الى الله
 فيما رغب فيه اليه محمد وعلي والاصياء والاحول والاقوة
 لا اله الا الله ولا عز ولا منعة ولا سلطان الا الله الواحد القهار
 العزيز الجبار توكلت على الله ومن يتوكل على الله فهو حسبه
 ان الله بالغ امره اللهم اني اريدك فارزني واطلب ما
 عندك فيسر لي واقض لي حاجتي فانك قلت في كتابك
 وقولك الحق شهر رمضان الذي انزل فيه القرآن هدي
 للناس وبيانات من الهدى والفرقان فوطئت حرمة شهر
 رمضان بما انزلت فيه من القرآن وخصصته وعظمت
 بتخصيصك فيه ليلة القدر فقلت ليلة القدر خير من ألف
 شهر تنزل الملائكة والروح فيها باذن ربهم من كل امس

سلام هي حتى مطلع الفجر اللهم وهدني ايام شهر رمضان قد
 انقضت ولياليه قد قصرت وقد صرت منه يا اله الى ما
 انت اعلم برمي وأخصي بعدة من عذري فاسألك يا اله
 بما سالك به عبادك الصالحون ان تصلي على محمد وآل محمد
 وأهل بيت محمد وان تقبل مني ما تقربت به اليك وتفضل
 علي بتضعيف علي وقبول تقربي وورائي واستجابة دعائي
 وهب لي منك عتق رقبتي من النار ومن علي بالفوز
 بالجنة والامن يوم الخوف من كل فرج ومن كل هول
 اعدته ليوم القيمة اعود بحجرتي وجهك الكريم
 وحرمة بيتك وحرمة الصالحين ان يتصرم هذا اليوم
 ولك قبلي شعبة تريد ان تؤخذني بها او ذنب
 تريد ان تقاسمني به وتسعيني وتفضلني به او خطيئة
 تريد ان تقاسمني بها وتقصها مني لم تغفرها لي و
 اسألك بحجرتي وجهك الكريم الفعالي لما يريد الذي
 تقول للشيء كن فيكون لا اله الا هو اللهم اني اسألك
 يا اله الا انت ان كنت رضىت عني في هذا الشهر
 ان تريد فيما بقي من عمري رضا وان كنت لم ترض عني في
 هذا الشهر من الآن فارض عني الساعة الساعة واجعلني في هذه
 الساعة وفي هذا المجلس من عتقائك من النار ومن
 طلقائك من جهنم وسعد خلقك بغيرتك ورحمتك
 يا ارحم الراحمين اللهم اني اسألك بحجرتي وجهك الكريم

تفضل

الساعة

أَنْ تَجْعَلَ شَهْرِي هَذَا خَيْرَ شَهْرِ رَمَضَانَ عَبْدُكَ فِيهِ
 وَصَفْتَهُ لَكَ وَتَقَرَّبْتَ بِهِ إِلَيْكَ مِنْذُ اسْتَكْنَيْتَنِي فِيهِ أَعْظَمَ
 أَجْرًا وَأَتَمَّةَ نِعْمَةٍ وَأَعَمَّةَ مَغْفِرَةٍ وَأَكْمَلَهُ رِضْوَانًا وَأَقْرَبَ
 إِلَيَّ مَاتُحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ لِأَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ صَاحِبَهُ
 لَكَ وَأَذْرِ قِيَّ الْعَوْدِ فِيهِ ثُمَّ الْعَوْدَ حَتَّى تَرْضَى وَتَبْعِدَ
 الرِّضَى وَحَتَّى تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا وَأَنْتَ عِنِّي رَاضٍ وَأَنَا
 لَكَ رَضِي اللَّهُمَّ أَجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتَقْدِرُ مِنْ الْأَمْرِ
 الْحَقُّورِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يَبْدُلُ أَنْ تَكْتَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ
 الْحَرَامِ فِي هَذَا الْعَامِ وَفِي كُلِّ عَامٍ الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِ الْمَشْكُورِ سَعْيَهُ
 الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُتَقَبَّلِ مَنَاسِكِهِمُ الْعَافِينَ عَلَى سَفَرِهِمُ
 الْمُقِيلِينَ عَلَى نَسِكِهِمُ الْمُحْفُوظِينَ فِي أَنْفُسِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ وَذُرَارِيهِمْ
 وَكُلِّ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِمْ اللَّهُمَّ أَقْلِبْنِي مِنْ مَجْلِسِي هَذَا فِي شَيْءٍ هَذَا
 فِي تَوَحُّدِي هَذَا فِي سَاعَتِي هَذِهِ مُفْلِحًا مُنْجِيًا سَاجِدًا بِلِيٍّ مَغْفُورًا ذَنبِي
 مُعَافًى مِنَ النَّارِ مُتَقَرِّبًا إِلَى عِزِّكَ أَبَدًا وَلَا دَهْبَةَ
 يَارَبِّ الْأَرْبَابِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيمَا شِئْتَ وَ
 أَرَدْتَ وَقَضَيْتَ وَقَدَّرْتَ وَحَمَمْتَ وَأَنْقَضْتَ أَنْ تَقِيلَ
 عُمْرِي وَتُسَيِّئَ فِي أَجَلِي وَأَنْ تَقْوَى ضَعْفِي وَأَنْ تَغْنِي فَقْرِي
 وَأَنْ تَجَبِّرَ فَاقَتِي وَأَنْ تَرْحِمَ مَسْكِنَتِي وَأَنْ تَعْرِضَ لِي وَأَنْ
 تَرْفَعَ صَعْبَتِي وَأَنْ تَغْنِي عَائِلَتِي وَأَنْ تُؤْنِسَ وَخَشْتِي وَأَنْ تَكُنْ
 قَلْبِي وَأَنْ تُدَرِّزَ رِزْقِي فِي عَافِيَةٍ وَيُسِّرَ وَخَفِضَ وَأَنْ تَكْتَنِي
 مَا أَهْتِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَلَا تَكُنْ لِي إِلَى نَفْسِي نَاجِحًا

عَنْهَا وَلَا إِلَى النَّاسِ فَيَرَوْصُونِي وَأَنْ تُعَافِيَنِي فِي دِينِي وَ
 بَدَنِي وَجَسَدِي وَرُوحِي وَوَلَدِي وَأَهْلِي وَأَهْلَ مَوْلَدِي وَ
 إِخْوَانِي وَحَبِيرَانِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالسَّالِمِينَ وَ
 الْمُسْلِمَاتِ الْأَخْيَارِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَالِ وَأَنْ تُعِنِّي عَلَى الْإِيمَانِ وَ
 الْإِيمَانِ مَا أَبْقَيْتَنِي فَإِنَّكَ وَلِيُّي وَمَوْلَايَ وَتَقْنِي وَرَجَائِي
 وَمَعْدِنِ مَسَائِلِي وَمَضْجِعِ شَكَايَ وَمُنْتَهَى رَغْبَتِي فَلَا تُخَيِّبْنِي
 فِي رَجَائِي يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَلَا تُبْطِلْ طَعْمِي وَرَجَائِي فَقَدْ
 تَوَهَّجْتُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَدَّمْتُ إِلَيْكَ أَمَامِي وَ
 أَمَامَ حَاجَتِي وَطَلَبَتِي وَتَضَرَّعْتُ وَمَسَّائِلِي فَأَجْعَلْنِي بِهِمْ
 وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ الْقَرَبِينَ فَإِنَّكَ مَنَّتَ عَلَيَّ بِهِمْ
 فَأَخْتِمْ لِي بِالسَّعَادَةِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِيمَانِ وَالْمَغْفِرَةِ
 وَالرِّضْوَانِ وَالسَّعَادَةِ وَالْحَفِظِ يَا اللَّهُ أَمْتُ لِكُلِّ حَاجَةٍ
 لَنَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَافِنَا وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا أَحَدًا
 مِنْ خَلْقِكَ لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَأَكْفِنَا كُلَّ أَمْرٍ مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ بِإِذْنِكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَتَرَحَّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ عَلَى آبَائِهِمْ وَآلِهِمْ
 إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ وَاسْتَحْبَابُ رُوحِهِ دَاشِقٌ شَرُّهُ رُوحُ بَعْدِ
 أَرْعِيدُ فِي بَعْضِ أَرْوَاحَاتٍ وَارْدُ شَدِيدٌ وَهِيَ أَرْوَاحُ
 نِيرُ وَارْدُ شَدِيدٌ وَظَاهِرُ رُوحِهِ دَاشِقٌ مَحْمُولٌ بِتَقِيرٍ اسْتِ
 جَانِكُمْ فِي مِثْلِ سِنَانِ شَهْرِ اسْتِ وَتَرْكُشْ بِهَوَاسْتِ وَهَجْدَانِ

بَعْدَ قِيَامِهِمْ

کراهت نکاح کردن در میان عید فطر و عید قربان اصلی ندارد و شایسته
 اصلش از عام بود باشد و در ماه شوال چون عقد عایشه در آن واقع
 شده است و اکثر مفسرین اسلام بر آن مترتب شد و از بعضی روایات
 کراهت مستفاد میشود اگر در خصوص شوال احتراز کنند بهتر است
 و اما **اعمال ماه ذی القعدة** بدانکه آن اول ماههای حرام است که حق تعالی
 در قرآن یاد فرموده است و آنها ذی القعدة و ذی الحجة و محرم و رجب
 است و در اینها ابتدای قتال با کافران بناید کرد و شیخ مفید
 و غیره از حضرت رسول ص روایت کرده اند که هر که در یکی از ماههای
 حرام پنجشنبه و جمعه و شنبه را استوالی و روزه بدارد ثواب هشتاد
 عبادت برای او نوشته شود و در روایتی از حضرت رسول ص منقول
 که در شب پانزدهم ماه ذی القعدة حق تعالی بسوی بندگانش
 نظر رحمت میکند کسی که آنشب را عبادت بدارد ثواب صد عبادت
 با او عطا کنند که در یک چشم زدن مصیبت خدا نکرده باشند چون نصف
 شب بگذرد شروع کن عبادت و نماز و حاجات خود را از حق تعالی
 طلب کن که هر حاجت که طلب کنی مستجاب میگردد و بعضی از علما گفته اند
 که در روز بیست و نهم ماه ذی القعدة زیارت حضرت امام رضا علیه السلام
 از نزدین و دورست است و روز بیست و نهم ذی القعدة روز دوحه
 ارض است یعنی بهین شدن زمین از کعبه بر روی آب و روز بسیار
 مبارک است و کلینی از محمد بن عبد الله روایت کرده است که حضرت
 امام رضا در شهر مدینه و در روز بیست و نهم ذی القعدة بیرون آمدند و
 فرمودند که امروز روز باران است که من نیز روزه ام کفیم خدای تو شوم

امروز جمعه روز بیست و نهم ماه ذی القعدة است که در این روز منتهی کردین
 و زمین در این روز بهین شده است و کعبه در این روز نصیب شده
 است و حضرت آدم ع در این روز بر زمین فرود آمده است و این روایت
 نه روایت کرده است از حسن و شاکر گفت من باید در روز رحمت
 حضرت امام رضا علیه السلام شام خوردم در شب بیست و نهم ذی القعدة
 پس فرمود که آنشب حضرت ابیهم ع و حضرت عیسی علیه السلام متولد
 شده اند و زمین از زیر کعبه بهین شده است پس هر که در روزی روزه
 بدارد چنانست که شصت ماه روزه داشته باشد و حضرت قائم ع
 در این روز ظاهر خواهد شد و از حضرت رسول ص منقول است
 که حق تعالی رحمت خود را بر بندگانش در این روز فرستاده است و روز
 اش مثل روزه هفتاد سال است و بر روایت دیگر رحمت از آسمان در
 این شب نازل شده است و تقطیع کعبه بر آدم ع در این روز نازل شده
 است هر که این روز را روزه بدارد هر چه در میان آسمان و زمین است
 برای او استغفار کنند و طلب امر فرزند نماید و از حضرت امیر المومنین ع
 صلوات الله علیه روایت که اول رحمتی که از آسمان بسوی زمین نازل
 شد در بیست و نهم ماه ذی القعدة بود هر که این روز را روزه دارد
 و شب آنرا عبادت بدارد برای او عبادت صد سال نوشته شود
 که روزها و روزه داشته باشد و شبها را عبادت بدارد و روزه باشد
 و هر جماعتی که در این روز جمع شوند برای فریاد و دعا و خیر و نیکی
 متفرق گردند حاجت ایشان برآورده شود و در این روز هزار مرتبه
 از جانب حق تعالی بر بندگانش نازل میگردد و نود و نه رحمت از آنها مخصوص

در بیان فضایل و اعمال ماه مبارک ذی الحجه است
صلوات و در آن پنج فصل است **صلوات** در بیان فضایل ماه ذی الحجه
 و در اول و اعمال آنست ایام این دهه همه در نهایت ضیلت و بیکند
 و حق تعالی فرماید **وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ** یعنی یاد کنید
 خدا را در روزی چند شمرده شده یعنی کم و باز فرموده است که **وَيَذْكُرُوا**
اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ نَازِرَةٍ من بهیمة الأنعام یعنی
 اعلام کن مردم را باینکه حج تا آنکه بایند منفعتهای دنیا و آخرت را
 و یاد کنند خدا را در روزی چند معلوم برای آنکه دوزی کرده است
 ایشان را از گوشت چهار پایان که کاه و شتر و کوسفند و بز است
 و در احادیث معتبره بسیار از آن صلوات الله علیه منقولست که ایام
 معلومات ده روز اول ماه ذی الحجه است و ایام معدودات دوز
 دهم و یازدهم و دوازدهم و سیزدهم ماه ذی الحجه است و از حضرت
 رسول ص منقولست که عمل خیر و عبادت در هیچ ایامی نزد حق تعالی محبوب
 تر نیست از ده روز اول ذی الحجه و چون این ماه داخل میشد صلواتی صحاب
 و تابعان اهتمام عظیم در عبادت میکردند و بسند معتبره منقولست از
 حضرت امام جعفر صادق ع که پدرم امام محمد باقر علیه السلام باین گفت ای
 فرزند کرامی البته در هر شب ده اول ذی الحجه دو رکعت نماز
 بجا آور در میان نماز شام و نماز خفتن و در هر رکعت یک مرتبه سوره
 حمد و سوره قل هو الله احد و این آیه را بخوانه **وَاعِزَّ اللَّهُ بِمُوسَىٰ أَنْ يُرَاقِبَ**
لَيْلَهُ وَاتَّمِنَا لَهُ بَشَرٌ فَمِنْ مِثْقَاتِ دَرِّ الزَّيْنِ لَيْلَهُ و قَالَ
مُوسَىٰ لَا خَيْرَ فِي هَؤُلَاءِ إِلَّا فِي قُوَىٰ وَأَصْلَحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ

المفسدین چون چنین کنی با حاجیان در ثواب حج شریک خواهی
 بود هر چند حج نروی و روز اول ذی الحجه روز مبارک است و در او
 وارد شده است که حضرت ابیهم خلیل علیه السلام در این روز متولد شده
 است و در این روز حق تعالی حضرت ابیهم را خلیل خود گردانید
 و بسند معتبره از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقولست که هر که روز اول
 ذی الحجه را در روزی بدارد حق تعالی برای او ثواب هشتاد ماه روزه بنویسد
 و از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که هر که نه روز اول ذی الحجه را در روزی
 بدارد حق تعالی ثواب دوازده ماه عمر او را برای او بنویسد و شیخ طوسی
 گفته است که از روز اول ذی الحجه تا روز نهم دوزن مستحبست و
 اگر نتواند روز اول را در روز بدارد و در روز اول حضرت رسالتیه
 حضرت فاطمه صلوات الله علیها را بخیرت امیر المؤمنین علیه السلام نذر
 نمود و بروایت دیگر در روز ششم نذر نمود و بدانکه روز نهم و قضا
 ماه مبارک رمضان را از اول ماه تا روز نهم میتوان گرفت چنانچه
 علما گفته اند و احادیث صحیح بر آن دلالت و بعضی از روایات که بر
 منع وارد شده است سند آنها معتبر نیست و محمولست بر تفتیه چنانچه
 در کتب بسط و دلائل آنرا ایراد نموده ام و باز شیخ گفته است که مستحبست
 که در روز اول نماز حضرت فاطمه علیها السلام را بجا آورد و رواست
 است که آن چهار رکعت است مثل نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 و در هر رکعت بعد از سوره حمد بجا مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند
 و بعد از سوره تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام را بخواند و تسبیح اینست سبحان
 ذی الغر الشامخ المشرق سبحان ذی الجلال الباذخ العظیم سبحان

ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُجَّانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ التَّمَلُّكِ فِي الصَّفَا
 سُجَّانَ مَنْ يَرَى وَقَعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَا سُجَّانَ مَنْ هُوَ
 هَكَذَا وَلا هَكَذَا غَيْرُهُ **مؤلف نوید** که بعد از این انشاء الله مذکور
 خواهد شد که نماز حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت است و در هر رکعت
 بعد از حمد صد مرتبه انا انزلناه است و در هر رکعت دویم صد مرتبه
 قل هو الله و اگر هر دو را بعمل آورد و آن دعا را بعد از هر یک بخواند
 بهتر است و اگر بعد از سلام اول تسبیح مشهور حضرت فاطمه را بخواند
 و بعد از آن این دعا را شاید بهتر باشد و در بعضی از روایات
 وارد شده است که مستحب است که در روز اول نیم ساعت پیش از نماز
 دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه **سوره حمد**
 و ده مرتبه **ایة الکرسی** و ده مرتبه انا انزلناه بخواند و در روایت دیگر
 وارد شده است که هر که از طلوعی ترسد و در روز اول ذی الحجه بگوید
 حَسْبِيَ حَسْبِيَ حَسْبِيَ مِنْ سِوَالِي عَلَيْكَ يَا حَقُّ عَاكَاهَاتِ مَنْ طَلَعَ
 اَزْاو بَكَدْ وَ شَيْخٌ وَ بَعْلَةٌ وَ سَيِّدٌ بِنِ طَاوِسٍ بَسْمِ هَای مَعْبُودِ رَوَايَتِ
 کرده اند که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام در روز اول ذی الحجه تا در غرقه
 هر روز بعد از نماز صبح و در وقت غروب آفتاب بیش از شام این دعا را
 بخوانند **اللهم هذه الايام التي فضلتها على غيرها من الايام**
و شرفتها و قد بلغتنيها منك و رحمتك فانزل علي من
بركاتك و استجب علي ما فيها من نعماتك اللهم اني اسالك ان
تصلي على محمد و آل محمد و فيها و ان تهدينا فيها سبيل الهدى
و تفرقنا فيها النقوى و العفاف و التقوى و العمل فيها بما يحب

و ترضى اللهم اني اسالك يا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوَى و يا سَامِعَ
 كُلِّ خَوْى و يا شَاهِدَ كُلِّ مَلَمَةٍ و يا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَةٍ ان تصلي
 على محمد و آل محمد و ان تكشف عنا فيها البلاء و تسخيب لنا
 فيها الدعاء و تقوينا فيها و نعيننا و توفقنا و توفنا لما يحب
 و ترضى ربنا و على ما افترضت علينا من طاعتك و طاعتك
 رسولك و اهل و لايتك اللهم اني اسالك يا ارحم الراحمين
 ان تصلي على محمد و آل محمد و ان تهب لنا فيها الرضا
 انك سميع الدعاء و لا تحر منا خير ما نزل فيها من السماء
 و طهرنا من الذنوب يا عالم الغيوب و اوجب لنا فيها
 دار الخلود اللهم صل على محمد و آل محمد و لا تترك
 لنا فيها دار الخلود اللهم صل على محمد و آل محمد
 ذنبنا الاغفرته و لا اله الا فرجت و لا دين الا قضيت و لا
 غائب الا اديت و لا حاجة من خواجج الدنيا و الاخرة الا
 سهلتها و يسترها انك على كل شئ قدير اللهم
 يا عالم الخفيات يا ارحم العبرات يا مجيب الدعوات يا دار
 الارضين و السموات يا من لا تشاب عليه الاصوات
 صل على محمد و آل محمد و اجعلنا فيها من عتقائك
 و طلقائك من النار و الفانزين بمحبتك الناجين من جهنم
 يا ارحم الراحمين و صلى الله على محمد و آل محمد و
 سلم تسليما و شيخ مفيد و سيد بن طاووس بسند معتبر از امام
 محمد باقر عليه السلام روایت کرده اند که جبرئیل از جانب خداوند جل

عزل

برای حضرت عیسی علیه السلام پنج دعا را به دست میزد و گفت یا عیسی این پنج دعا را در
 ده اول ماه ذی الحجه بخوان بدوستی که هیچ عبادتی نزد حق تعالی محبوبتر
 نیست از عبادت کردن در این ده **اول** اشهد ان لا اله الا الله
 وحده لا شريك له له الملك وله الحمد بيد الخیر وهو على كل
 شیء قدير **دوم** اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له
 احدا صمد لم يتخذ صاحبة ولا ولد **سیم** اشهد ان لا اله
 الا الله وحده لا شريك له احدا صمد لم يلد ولم يولد ولم يكن
 له كفوا احد **چهارم** اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له
 له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو حي لا يموت بيد الخیر
 وهو على كل شیء قدير **پنجم** حسبي الله وكفى بسمع الله عمن
 دعائهم ورااه الله منتهم اشهد لله بما دعوا وانه برئ من
 تبارک وان لله الاخرة والاولی پس حواریون گفتند یا روح الله
 چه ثواب دارد کسی که این کلمات را بگوید حضرت عیسی گفت که هر که
 دعای اول را صد مرتبه بخواند محل هیچ بیک از اهل زمین بهتر از اعمال
 او نباشد در آن روز و در روز قیامت حسنات او زیاده از همه کس باشد
 و هر که دعای دوم را صد مرتبه بخواند چنان باشد که دوازده مرتبه
 توبه و انجیل را خوانده باشد و ثواب آنها را با او بدهند حضرت عیسی
 گفت ای جبرئیل ثواب خواندن توبه و انجیل چیست جبرئیل گفت
 طاقت برداشتن یک حرف توبه و انجیل نداشت هر که در آنهای **پنجم**
 است از ملائکه تا آنکه بیعوض شدم من و اسرافیل زیرا که اسرافیل اول
 بود که گفت لا حول ولا قوه الا بالله و هر که صد مرتبه بخواند

حق تعالی بنویسد از برای او باین دعا ده هزار بار حسنه و محبت کند
 از او ده هزار بار گناه و بلند کند از برای او در بهشت ده هزار بار
 درجه و فرود آید از آسمان هفتاد هزار ملک که دستها برداشته باشند
 و صلوات فرستند بر کسی که این کلمات را باین عدد بخواند است
 پس عیسی علیه السلام گفت که ای جبرئیل ای ملائکه صلوات میفرستند
 بر غیر سغیران جبرئیل گفت هر که ایمان آورد با آنچه بغیران از جانب
 خدا آورده اند و تغییریری ندهد شریعت ایشان را حق تعالی ثواب بسیار
 باو عطا میفرماید و هر که دعای چهارم را صد مرتبه بخواند آن دعا را
 استقبال نماید ملکی و بالا برد بسوی حق تعالی پس خدا نظر کند بر وی
 گویند آن دعا بر حمت و هر که ارضا نظر رحمت بر او بکند هر که شقی
 بدعاقت شود پس حضرت عیسی علیه السلام گفت یا جبرئیل ثواب دعای پنجم
 چیست جبرئیل گفت آن دعای نیست و حق تعالی مرا رخصت نداده است
 که ثواب آنرا بگویم **مؤلف گوید** که اگر هر روز هر یک از این دعاها را ده
 مرتبه بخواند در ور نیست که عمل این روایت کرده باشد و اگر هر روز
 هر یک را صد مرتبه بخواند بهتر خواهد بود و شیخ و ابن بابویه و سید
 طاوس رضی الله عنهم از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه روایت
 کرده اند که هر که در هر روز از ده اول ذی الحجه این تهلیل را ده مرتبه
 بخواند حق تعالی عطا کند او را بهر تهلیلی در بهشت آدم و ابراهیم و یاقوت
 و از میان هر در بهر تا در بهر یکصد سال راه باشد بر قنار سوازی که
 نیاز دارد در هر در بهر شری بوده باشد و در آن شهر قصری باشد از
 یکوه در آن قصری نباشد و در هر شهر از آن شهرها از انواع حوائج

وغيرها واطنا وفضها وکسیها وخنها وهوریان و نهالها
 و سکاها وخوانها و خد مکاران و درخنها و نهها و زیورها
 حلا بوده باشد که وصف کنند قادر بر وصف آنها باشد و چون
 قبر بیرون آید از هر سوی بدن او نوری مایل باشد و مبادرت نمایند
 بسوی او و هفتاد هزار ملک و از پیش رو و جانب راست و چپ او راه
 روند تا او را بدر بهشت برسانند و چون داخل بهشت شود او را
 مقدم دارند و ملائکه از عقب او روند تا آنکه بشیری برسد که پیرش
 از یاقوت سرخ باشد و اندر او نشاند و از بر جد سبز و در آن شهر رود و با
 هر نعمتی که حق تعالی در بهشت خلق کرده است پس با او گویند که ای دوست
 خدا میدانی این شهر چیست گویند نه و شما کیستید گویند ما ملکی هستیم
 که حاضر بودیم در هنگامی که توان تعلیمها را میخواندی در دنیا و این شهر
 و آنچه در آن هست از نعمتهای الهی بکتاب تو است بر خواندن آن
 تعلیمها و بشارت باد تو بهتر از این از ثوابها و پیوسته در جوار رحمت
 الهی خواهی بود در دارالسلام که با بی غمی و مکر و هوی در آن غمی نباشد
 و نعمتها و رحمتهای خدا هرگز از تو منقطع نمیکرد و تعلیمات اینست
 لا اله الا الله عدد النبی والذی لا اله الا الله عدد النوا
 البحر لا اله الا الله ورحمة خیر مما یجمعون لا اله الا الله
 عدد السموات والارض لا اله الا الله عدد السموات والارض لا اله
 الا الله عدد الحجر والمدبر لا اله الا الله عدد الخیون لا اله
 الا الله فی اللیل اذا عسعس والضحی اذا انتفس لا اله الا الله
 عدد الیراق فی الیراق والضحی والضحی لا اله الا الله من الیوم

الی یوم یفتح فی الصور و از بعضی روایات مستفاد میشود
 که یکم تبه نیز آنگاه میتوان کرد و الله یعلم **صلوات** در اعمال روز توبه
 و روز عفو است روز توبه و روز هشتم ذی الحجه است و روز
 مبارک است و ابن بابویه از حضرت امام موسی علیه روایت کرده است
 که حضرت رسول ص فرمود که حق تعالی بزرگوار است از روزها
 چهار روز از روز جمع و روز توبه و روز عفو و روز عید قربان
 و ایضا از حضرت صادق علیه روایت کرده است که روزی روز توبه
 کفایت شصت سال گناه است و شب عفو از لیالی مبرک است و از
 حضرت رسول ص منقولست که در شب عفو دعاستجاب و کسی که
 آنشب را عبادت بر آورد و صد و هفتاد سال عبادت دارد و اوقات
 مناجات یا قاضی الحاجات و هر که در آن شب توبه کند توبه اش
 مقبولست و از حضرت صادق علیه منقولست که هر که در شب عفو
 یا در شبهای جمع این دعا را بخواند حق تعالی گناهانش را بپارد اللهم
 یا شاهد کل خبی و موضع کل شکوی و عالم کل خفیة
 و منشی کل حاجة یا مبتدیا بالنعم علی العباد یا کریم الغفر
 یا حسن التجاوز یا جواد یا من لا یؤاری من لیل داخ
 ولا یخرج عجاج ولا سما ذات البلیغ ولا ظلم ذات البتاج
 یا من الظلمة غنم ضیاء اسألك بنور وجهک الکریم
 الذی خلقت به الجبل فجعلته دكا وخر مؤمنی صوعقا
 ویا منک الذی رفعت به السموات بلا عمد و سطحت به
 الارض علی وجه ماء مجید ویا منک المکنون الخزون المکنون

الطاهر الذي اذا دعيت به اجبت واذا اسئلت به اعطيت
ويا اسمك السبح القدوس البهتان الذي نور على كل نور
ونور من نور يضي منه كل نور اذا بلغ الارض انشقت و
اذا بلغ السموات فتحت واذا بلغ العرش اهتز وباسمك
الذي ترتعد منه فرايض ملائكتك واسالك بحق جبريل
وميكائيل وانجيل وبقوة محمد المصطفى وعلو علي جميع الانبياء
وجميع الملائكة وباسم الذي مشى به الخضر على قلل
الماء كما مشى به على جدد الارض وباسمك الذي فلق به
البحر ليمسى واغرقت فرعون وقومه واجبت به موسى
بن عمران ومن معه وباسمك الذي دعاك به موسى من
جانب الطور الايمن فاستجبت له والقيت عليه حبة منك
وباسمك الذي احب به عيسى بن مريم المولى وتكلم في الهدى
صبيًا وابرق في الاكمة والابصر باذنك وباسمك الذي دعا
به ذو النون اذ ذهب مغاضبًا وظن ان لن نقدر عليه
فتادى في الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك اني كنت
من الظالمين فاستجبت له ونجيت من الغم وكذلك تنجي
المؤمنين وباسمك العظيم الذي دعاك به داود وخرلك سائر
فقوت له ذنبه وباسمك الذي دعيت به اسمته امرأة من
اذا قالت رب ابن عندك بيتا في الجنة ونجني من فرعون
وعمله ونجني من القوم الظالمين فاستجبت لها دعاها
وباسمك الذي دعاك به ايوب اذ حل به البلاء ففانته

هو نور

صلى الله عليه وسلم

جدد

عزفت

ويا اسمك الذي دعاك به داود وخرلك سائر
فقوت له ذنبه وباسمك الذي دعيت به اسمته امرأة من
اذا قالت رب ابن عندك بيتا في الجنة ونجني من فرعون
وعمله ونجني من القوم الظالمين فاستجبت لها دعاها
وباسمك الذي دعاك به ايوب اذ حل به البلاء ففانته

وانته

وايتت اهله ومنلائم معهم دحمة من عندك وذكرى
للعابدين وباسمك الذي دعاك به يعقوب فرددت عليه
بصره وقوة عينيه يوسف وجعت شمله وباسمك الذي
دعاك به سليمان فوهبت له ملكا لا ينبغي لاحد من بعدك
انك انت الوهاب وباسمك الذي سخرت به الدواق محمد صلى الله
اذا قال نعم سبحان الذي اشرى بعبدك ليله من التمجيد الحرام
الى التمجيد الاقصى وقوله سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا
لنؤمنين وانا الى ربنا لنقلبون وباسمك الذي تنزل به
جبريل على محمد وباسمك الذي دعاك به ادم فقوت
لذنبه واسكنته جنتك واسالك بحق القرآن العظيم و
بحق محمد خاتم النبيين وبحق انبيهم وبحق فضلك يوم
الفضاء وبحق الموارين اذ انصبت والصحف اذ انثرت و
بحق القلم وما جرى والوحي وما احصى وبحق الانبياء الذين كتبت
على مراد في العرش قبل خلقك الخلق والدنيا والشمس والقمر
بالغي غلام واشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له و
ان محمد عبده ورسوله واسالك باسمك الخرون في
خزائبك الذي استأثرت به في علم الغيب عندك لم يظفر عليه
احد من خلقك لملك مقرب ولا نبي مرسل ولا عبد
مصطفى واسالك باسمك الذي شفقت به الجبار وقامت
به الجبال واخلف به الليل والنهار وبحق السبع الثافي و
القرآن العظيم وبحق الكرام الكائنين وبحق طه ويس وقبص

عليه السلام

فقال

صلى الله عليه وسلم

وَجَعَلَنِي وَجْهَ قُدْرَةِ مَوْحِي وَإِنْجِيلِ عَيْسَى وَزُبُورِ دَاوُدَ وَفُرْقَانِ
مُحَمَّدٍ صَلَّاهُ عَلَى جَمِيعِ الرُّسُلِ وَبَاهِيَا شَرَاهِيئًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُجَّتِ
تِلْكَ الْمُنَاجَاةِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مَوْحِي بْنِ عِمْرَانَ فَوْقَ
جَبَلِ طُورِ سَيْنَاءَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي عَلَّمْتَهُ مَلَكُ الْمَوْتِ لِقَفْضِ
الْأَرْوَاحِ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبَ عَلَى وَرَقِ الْكِتَابِ تَخَضُّعَ
الْتَّيْدَانِ لِتِلْكَ الْوَرْقَةِ فَهَلَّتْ يَا نَارُ كَوْنِي بِرُودِ أَوْسَلَامٍ وَأَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبْتَ عَلَى مُرَادٍ الْجَدِّ وَالْكَرَامَةِ يَا مَنْ لَا يَحْفِيهِ سَائِلٌ وَلَا يَقْصُهُ تَائِلٌ يَا مَنْ بِهِ يَسْتَعِينُ
وَالْيَاسُ يُلْجِئُ أَتَسْأَلُكَ بِمَعَارِفِ الْغُرُفِ مِنْ عَرْشِكَ وَمِنْهُنَّ الرَّحْمَةُ
مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَحَدِّكَ الْأَعْلَى وَكَلِمَاتِكَ الْفَاتِحَةِ
الْعُلَى اللَّهُمَّ رَبَّ أَرْيَاحٍ وَمَا ذَرَنَ وَالسَّمَاءَ وَمَا أَطْلَتَ وَالْأَرْضَ
وَمَا أَفْلَتَ وَالشَّيَاطِينَ وَمَا أَضَلَّتْ وَالْجِبَارَ وَمَا جَرَّتْ وَاجْعَلْ
وَجْهِي كُلَّ حَقٍّ هُوَ عَلَيْكَ حَقٌّ وَجْهِي الْمَلَائِكَةِ الْقَرِيبِينَ وَالرُّوحَانَ
وَالْكَرُوبِيِّينَ وَالسُّجَّيْنِ لَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَا يَفْتُرُونَ
وَجْهِي أَنْبِيَاءِهِمْ خَلِيلِكَ وَجْهِي كُلِّ وَلِيٍّ يَبْدَأُ دِينَكَ بَيْنَ الصَّافِي
وَالْمَرُورَةِ وَتُسَجِّبُ لَهُ دُعَاؤَهُ يَا حُبِيبُ أَتَسْأَلُكَ بِهَذِهِ الْأَسْمَاءِ
وَبِهَذِهِ التَّعَلُّوَاتِ أَنْ تَهْفَئَ لَنَا مَا قَدْ نَمُنَا وَمَا أَخْرَأْنَا وَمَا أَنْزَرْنَا
وَمَا أَعْلَنَّا وَمَا أَبْدَيْنَا وَمَا أَحْفَنَّا وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا إِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا حَافِظَ كُلِّ عَمَلٍ
يَا مُنْزِلَ كُلِّ مَكِيدٍ يَا فَاقِقَ كُلِّ ضَعِيفٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يَا رَازِقَ
كُلِّ مَحْرُومٍ يَا مُنْزِلَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ يَا صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ يَا غَادِ

كَلِّ خَاطِرٍ يَا غَاوِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَخَطِيئَةٍ يَا غِيَاثَ السَّعْيَيْنِ
 يَا صِرَاحَ التَّصَرُّحِينَ يَا كَاشِفَ كُرْبِ الْكَرْوَيْنِ يَا فَارِجَ هَمِّ
 الْمُتَهَمِّينِ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ يَا مَنَاهِي غَايَةِ الظَّالِمِينَ
 يَا حَبِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
 يَا دَائِيَنَ يَوْمِ الدِّينِ يَا جَوَادَ الْأَجْوَدِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ
 يَا أَسْمَعَ السَّمْعَيْنِ يَا أَبْصَرَ الْبَاطِنِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ اغْفِرْ
 لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَوَرَّثْتُ السَّقَمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَقْدُ
 الْعِصَمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُرْدُّ الدُّعَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
 الَّتِي تَجْلِبُ السَّقَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُظْلِمُ الْهَوَاءَ وَ
 اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغَطَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
 لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا إِلَهِي وَاحِلْ عَنِّي كُلَّ نَعْتَةٍ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ
 وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِكَ فَرْجًا وَمَخْرَجًا وَيُسَدًّا وَانْزِلْ بِقَبْلِكَ
 فِي صَدْرِي وَرَجَائِكَ فِي قَلْبِي حَتَّى لَا أَرْجُو غَيْرَكَ اللَّهُمَّ احْفَظْ
 وَعَافِنِي فِي مَقَامِي هَذَا وَاصْبِرْ فِي لَيْلِي وَنَهَارِي وَمِنْ بَيْنِ
 يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ قَوْفِي وَ
 مِنْ تَحْتِي وَبَسِّرْ لِي السَّبِيلَ وَاحْسِنْ لِي الشَّيْرَ وَلَا تَخْذُلْنِي
 فِي الْعُسْرِ وَاهْدِنِي بِاخْتِزَالٍ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فِي
 الْأُمُورِ وَاقْنِي كُلَّ مَرُورٍ وَأَقْلِبْنِي إِلَى أَهْلِي بِالْفَلَاحِ وَالْجَمَاعِ
 مَجْبُورًا فِي الْعَاجِلِ وَالْآجِلِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَارْتُقِنِي
 مِنْ فَضْلِكَ وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي
 فِي طَاعَتِكَ وَأَجِرْنِي مِنْ عَذَابِكَ وَنَارِكَ وَأَقْلِبْنِي إِذَا تَوَقَّيْتُ

النَّدَمَ وَاعْفُ عَنِّي الذُّنُوبَ
الَّتِي تُؤْثِرُ فِيَّ

الرَّحْمَنُ بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ
 وَمِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ نِقْمَتِكَ وَمِنْ نَزْوِلِ
 عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ حَبْدِ بَلَاءِكَ وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَ
 مِنْ سُوءِ الْفَضَاءِ وَشِمَانَةِ الْأَعْدَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْكِتَابِ
 وَالْغَيْرِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْأَشْرَارِ وَلَا مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ
 وَلَا تَجْعَلْنِي صَحْبَةَ الْأَخْيَارِ وَأَجْنِي حَيَاةً طَيِّبَةً وَتَوْفِيقًا
 طَيِّبَةً لِتُحَقِّقَنِي بِالْإِبْرَارِ وَأَزْرِفَنِي مِرَافِقَةَ الْأَنْبِيَاءِ فِي مَقْعَدِ
 صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكَ مُقْتَدِرٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْإِسْلَامِ
 وَالسَّنَةِ يَا رَبِّ كَاهِنَتِهِمْ لِيَدِينِكَ وَعِلْمَتُهُمْ كِتَابَكَ فَاهْدِنَا
 وَعَلِمْنَا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بِلَاقَتِكَ وَصُغْعِكَ عِنْدِي خَاصَّةً
 كَمَا خَلَقْتَنِي فَأَخْسَنْتَ خَلْقِي وَعَلَّمْتَنِي فَأَخْسَنْتَ تَعْلِيمِي وَهَدَيْتَنِي
 فَأَخْسَنْتَ هِدَايَتِي فَلَاكُمُ الْحَمْدُ عَلَى الْغَايَةِ عَلَى قَدِيمٍ وَحْدَانِيَا
 فَكَمْ مِنْ كَرِبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ فَرَجْتَهُ وَكَمْ مِنْ غَمٍّ يَا سَيِّدِي
 قَدْ نَفَسْتَهُ وَكَمْ مِنْ هَمٍّ يَا سَيِّدِي قَدْ كَشَفْتَهُ وَكَمْ مِنْ
 بَلَاءٍ يَا سَيِّدِي قَدْ صَرَفْتَهُ وَكَمْ مِنْ عَيْبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ
 سَتَرْتَهُ فَلَاكُمُ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ حَالٍ فِي كُلِّ مَوْقِعٍ وَزَمَانٍ وَمَقْلَبٍ
 وَمَقَامٍ وَعَلَى هَذِهِ الْحَالِ وَكُلِّ حَالٍ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ
 عِبَادِكَ نَصِيبًا فِي هَذَا الْيَوْمِ مِنْ خَيْرِ تَقْسِيمِهِ أَوْضِرْ لِنَفْسِهِ
 أَوْسُوءَ نَصْرِفِهِ أَوْ بَارِكْ تَدْفَعُهُ أَوْ خَيْرَ تَسْوِقُهُ أَوْ رَحْمَةً
 تَنْشُرُهَا أَوْ عَافِيَةً تُلْهِمُهَا فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَيَسِّدُكَ
 خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ الْكَرِيمُ الْمُطَوَّلُ الَّذِي

وَمِنْ شَرِّ مَا فِي النَّارِ

عَلَى حُسْنِ بِلَاقَتِكَ وَصُغْعِكَ عِنْدِي

لَا يُرَدُّ سَائِلُهُ وَلَا يَحْبُبُ امْرَأَةً وَلَا يَقْصُرُ نَائِلُهُ وَلَا يَشْفِدُ
 سَائِعُهُ بَلْ يَزِدُّكَ كَثْرَةً وَطَيِّبًا وَعَطَاءً وَجُودًا وَازْرِفَنِي
 مِنْ خَزَائِنِكَ الَّتِي لَا تَنْفِي وَمِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ إِنَّ
 عَطَاءَكَ لَمْ يَكُنْ مَحْظُورًا وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ واحاديث بسيار در فضیلت زیارت حضرت
 امام حسین در شب و روز عرفه وارد شده است و زیارت خود
 در کتاب مخفیه الزاویه ذکر کرده ام و زیارت دو را نشاء الله بعد از
 این مذکور خواهد شد و بیشتر نیز زیارت آنحضرت مذکور شد
 و اما روز عرفه از اعیاد عظیمه است و کسی که توفیق یابد که در عرفه
 باشد اربعه اعمال بسیار دارد و بهترین اعمال در این روز دعا
 حتی سحبت که هیچ کس در میان نماز ظهر و عصر در اول وقت و
 نافله و اذان عصر ماضی می شود و بعد از نماز عصر مشغول دعا
 شد تا شام و دعا از برای برادران مؤمن از زن و مرده بسیار باد
 که در جای خود در حدیث صحیح منقول است که ابرهیم بن هاشم گفت من
 عبدالله بن جندب را دیدم در موقف عرفات و حال همچو کس را از
 او بهتر ندیدم پیوسته دستهای خود را بسوی آسمان بلند کرده بود و
 دیده اش بر روی جاری بود تا بن زمین می رسید چون مردم فارغ
 گفتم و قوف هیچ کس را بهتر از و قوف ندیدم گفت الحمد لله
 که دعا کردم بر برای برادران مؤمن خود زیرا که از حضرت امام
 علیه السلام شنیدم که هر که دعا کند از برای برادر مؤمن خود در غیبت
 از عرش ندا بلورسد که از برای تو صد هزار برابر باد پس من خواستم

که دست بردارم از صد هزار برابر دعای ملک که البته مستجاب است برای بندگان
خود که نیتان مستجاب خواهد شد یا نه و اگر کسی توفیق یابد که در
روز عرفه در رخت قبر مقدس حضرت امام حسین صلوات الله علیه
باشد ثوابش کمتر نیست از کسی که در عرفات باشد بلکه زیاده است چنانکه
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در روز عرفه زیارت آنحضرت
برود و حق او را شناسد و او را امام واجب الطاعة داند بنویسد حق تعالی
از برای او ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره مقبول و هزار جهاد که با غیر
مرسل باشد یا امام عادل را وی گفت کجاست ثواب و قوف عرفات حضرت
از وی مخفی بسوی او نظر کرد و فرمود که بدرستی که بنده مومن چون
در روز عرفه نزد قبر آنحضرت حاضر شود و در نه فرات غسل کند و مشغول
زیارت شود هر گاه که بر بیدار ثواب یک حج و عمره برای او منوبند
و در روایت دیگر فرمود که در روز عرفه حق تعالی اول نظر رحمت بسوی فرزند
حضرت امام حسین علیه السلام میکند و گناهان ایشان را میزد و طهارت
ایشان را برمی آورد و بعد از آن متوجه اهل عرفات میگردد زیرا که در میان
زوار آنحضرت حرام زاده و فرزندان نیست و در میان اهل عرفات هست
و کسی که توفیق همچنان از اینها را نیافته باشد باید که در سایر بلاد
غسل کند و در جمیع مومنان حاضر شود و زیارت آنحضرت بکند
و اگر در بام بلندی یا صحرائی کشاده باشد بهتر است پس مشغول دعا شود
و ناشام مشغول ذکر و دعا باشد تا در ثواب آنها شریک گردد چنانچه
از حضرت صادق علیه السلام منقولست و احادیث در باب روزه و زعفران
مختلف است و اکثر علما جمیع میان احادیث باین روش کرده اند که اگر اشتباه

در راه نباشد و او را از دعا کردن ضعیف نگردانند سنت است و الا
مکروهست یعنی ثوابش کمتر است و در روایتی واقع شده است که روزه
عمره برابر است با روزه یکسال و اگر اشتباه در راه باشد یا بار روزه از دعا
ضعیف شود روزه نكوفتن بهتر است و از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که در روز عرفه پیش از آنکه متوجه دعا شود دو رکعت
نماز بخواند در زیر آسمان و اعتنا فرماید نزد خدا بیکاهان خود و
افراد کند بخلای خود فایز گردد و ثواب اهل عرفات و گناهان گذشته
و این اش امر زید کرد و شیخ مفید رحمه الله این نماز را بعد از نماز عصر ذکر
کرده است و گفته است که این نماز مخصوص جمعیت که در اطراف باشند
و در عرفات نباشند و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که چون خواهد مشغول دعا شود اول صد مرتبه الله اکبر
و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله
و صد مرتبه قل هو الله احد و صد مرتبه سورة انا انزلناه
بخواند و در روایت دیگر فرمود که صد مرتبه ان الله هو بخواند و صد
مرتبه لا حول و لا قوة الا بالله بگوید و صد مرتبه اللهم صل علی
محمد و آل محمد بگوید پس مشغول دعا شود و بهترین دعاها
دعای صحیفه کامله است آنرا با خشوع و خضوع و تانی و رقت بخواند
که شملت بر جمیع مطالب دنیا و آخرت و شیخ طوسی رحمه الله بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول ص حضرت
امیر المومنین علیه السلام گفت میخواهی تورا تعلیم کنم دعای روز عرفه را
و آن دعای پیغمبران پیش از منست میگویند لا اله الا الله و محمد

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُ الْمَلِكُ وَلَهُ الْحَمْدُ الْحَيُّ وَبِئْسَ مَا يَكُونُ لِقَوْمٍ
 بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
 وَفَوْقَ مَا نَقُولُ كَالَّذِي نَقُولُ وَخَيْرٌ مِنَّا نَقُولُ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْغَائِلُونَ
 تَرَانِه
 اللَّهُمَّ لَكَ صَلَواتِي وَسُكُنِي وَحِمَايَ وَمَنَافِي وَأَنْتَ بَرَاءَةٌ
 وَبِكَ حَوْلِي وَمِنْكَ قُوَّتِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ
 وَمِنْ وَسْوَئِ الصَّدْرِ وَمِنْ شَتَاتِ الْأَمْرِ وَمِنْ عَذَابِ
 الْقَبْرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الرِّيحِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ
 مَا حَرَّتْ بِهِ الرِّيحُ مَا يَحْتَجِي بِهِ الرِّيحُ وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ اللَّيْلِ وَخَيْرَ النَّهَارِ اللَّهُمَّ
 اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا وَفِي سَمْعِي نُورًا وَفِي بَصَرِي نُورًا وَفِي حِمْيِي
 نُورًا وَفِي دَمِي وَعَظْمِي دَعْوَةً وَمَقَامِي وَمَقْعَدِي وَمَدخلِي
 وَمَخْرَجِي نُورًا وَأَعْظِمْ لِي النُّورَ يَا رَبِّ يَوْمَ الْقِيَامِ إِنَّكَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ واز حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که این دعا را
 در روز عرفه بخواند اللَّهُمَّ كَمَا سَدَدْتَ عَلَيَّ مَا أَعْلَمُ فَأَغْفِرْ لِي مَا
 تَعْلَمُ وَكَمَا وَسَعْتَ عَلَيَّ فَلْيَسْعَ عَفْوُكَ وَكَمَا بَدَأْتَنِي بِالْإِحْسَانِ
 فَأَمِّمْ بَيْنَكَ بِالْغَفْرِانِ وَكَمَا أَكْرَمْتَنِي بِمَعْرِفَتِكَ فَاشْفَعْهَا
 بِمَعْرِفَتِكَ وَكَمَا عَرَفْتَنِي وَحَدِّثْتَنِي فَأَكْرِمْنِي بِطَاعَتِكَ
 وَكَمَا عَصَمْتَنِي مِنْ أَلَمِ الْكَفْرِ فَاعْصِمْنِي مِنَ الْإِبْطَالِ
 فَأَغْفِرْ لِي مَا لَوْ شِئْتَ عَصَمْتَنِي مِنْهُ لِأَجْوَادِ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ واز حضرت امام موسی علیه السلام این دعا منقولست
 اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَإِنْ عَبْدُكَ إِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِمَا مَوْقَدِ
 سَلَفْتَنِي وَأَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ بِرَبِّتِي وَإِنْ تُعَفِّ عَنِّي فَأَهْلِلْ

الْعَفْوَانَتِ يَا أَهْلَ الْعَفْوِ يَا أَحَقَّ مَنْ عَفَى اغْفِرْ لِي وَلَا تُخَوِّفْ
 وَاز جمله دعاهاى مشهور و معروفه دعای حضرت سید الشهدا
 امام حسین صلوات الله علیه است بنوشته بران غالب اسدی
 روایت کرده اند که پسین روز عرفه در عرفات در خدمت آنحضرت
 بودیم پس از خیمه خود بیرون آمدند ما گروهی از اهل بیت و فرزندان
 شیعیان خود با نهایت تدلل و خشوع پس در جانب چپ کوه ایستاد
 و روی مبارک را بسوی کعبه گردانیدند و دستها را برابر و برداشتند
 مانند مسکینی که طعام طلبد و این دعا را خواندند **دعا نیست**
 و در روز عرفه این دعا را بخواند
 اللَّهُمَّ الْحَمْدُ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لِقَضَائِهِ دَافِعٌ وَلَا لِعَطَائِهِ مَانِعٌ
 وَلَا كُضْبُهُ ضَعْفٌ صَانِعٌ وَهُوَ الْجَوَادُ الْوَاسِعُ فَطَّرَ أَحْسَنَ الْبَيَاضِ
 وَأَقْنَعَ بِحُسْنِهِ الصَّنَائِعَ وَلَا تَخْفَى عَلَيْهِ الطَّلَائِعُ
 وَلَا تَضِيعُ عَنْهُ الْوَدَائِعُ جَارِي كُلِّ صَانِعٍ وَرَائِي كُلِّ فَانِعٍ
 وَرَاحِمُ كُلِّ ضَارِعٍ وَمُنْزِلُ الْمَنَافِعِ وَالْكَاتِبُ الْجَامِعُ بِالنُّورِ السَّامِعِ
 وَهُوَ اللَّذَّعَاتِ سَامِعٌ وَلِلطَّيْعِينَ نَافِعٌ وَلِلدَّجَاتِ رَافِعٌ
 وَلِلْكَذِبَاتِ دَافِعٌ وَلِلْجَبَابِرَةِ قَامِعٌ فَلَا إِلَهَ غَيْرُهُ وَلَا شَيْءَ
 يُعْدِلُهُ وَلَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ اللَّطِيفُ
 الْحَبِيرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَرْغَبُ إِلَيْكَ
 وَأَشْهَدُ بِالرَّبُوبِيَّةِ لَكَ مُقَرَّبًا لَكَ رَبِّي وَأَنْ إِلَيْكَ عَوْدِي
 ابْتَدَأْتَنِي بِمَعْنِكَ قَبْلَ أَنْ أَكُونَ شَيْئًا مَذْكُورًا وَخَلَقْتَنِي مِنْ
 التُّرَابِ ثُمَّ اسْكَنْتَنِي الْأَصْلَابَ امْنًا رَبِّ الْمُنُونِ وَاخْتَلَاكِ

رُحْلَكَ مَرْد

مَرْغَامَر

الْكَلاَمُ

میری یاد ہو اُکلت

ایقظتی

وَأَوْحَيْتَ عَلَىٰ نُرٍ

五

تَقِيلُ

三

محمد

يَفْعَلُكَ ذُر

عَمَّا يَكْفُرُ

صرفت و در آت هم

نَفْسِ ذَر

مَارِئِي

مَطْعَمِي

13

وَلَحْمِي

فَبَصِّصْ عَلَيَّ عَوَامِلِي وَدَمِي وَشَعْرِي وَبَشْرِي وَعَصَبِي وَقَصَبِي
 وَعِظَامِي وَخَنَجِي وَعَرُوقِي وَجَمِيعَ جَوَارِحِي وَمَا تَسَمَّيْتَ عَلَى ذَلِكَ
 أَيَّامَ رِضَاعِي وَمَا أَقَلَّتْ الْأَرْضُ مِنِّي وَفُومِي وَيَقْطَعُنِي وَسُكُونِي
 وَحَرَكَتِي وَحَرَكَاتِ دُكُونِي وَسُجُودِي أَنْ لَوْ حَاوَلْتُ وَأَحْتَمَدُ
 مَدَى الْأَصْغَارِ وَالْأَحْقَابِ لَوَعْرَظْتُهَا أَنْ أَوْدَى شُكْرُ وَاحِدَةٍ
 مِنْ أَنْعَامِكَ مَا اسْتَطَعْتُ ذَلِكَ إِلَّا بِمَنِّكَ الْمَوْجِبِ عَلَى شُكْرِكَ
 أَنْفَاجِدُ بَدَاؤُنَا طَارِقًا لَعَنَيْدًا أَجَلًا وَكَوْنُصَةً وَالْعَادُونَ مِنْ
 أَنْعَامِكَ أَنْ تُخْصِيَ مَدَى أَنْعَامِكَ سَالِفَةً وَآتِيَةً لِمَا خَصَرْنَا
 عَدَدًا وَلَا أَحْصَيْنَاهُ أَبَدًا هِمَمَاتٍ أَتَى ذَلِكَ وَأَنْتَ الْخَيْرُ مِنْ
 نَفْسِكَ فِي كِتَابِكَ النَّاطِقِ وَالسَّابِقِ الصَّادِقِ وَإِنْ تَعَدُّوا
 نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوها صَدَقَ كِتَابُكَ اللَّهُمَّ وَنَبَأُوكَ وَبَلَّغْتَ
 أَنْبِيَائَكَ وَرُسُلَكَ مَا أَنْزَلْتَ عَلَيْهِمْ مِنْ وَحْيِكَ وَشَرَعْتَ
 لَهُمْ مِنْ دِينِكَ غَيْرَ أَنْيَا إِلَهِهِ أَشْهَدُ بِحَدِيثِي وَجَهْدِي وَ
 مُؤْمِنًا مُؤَقَّاتًا بِبَالِغِ طَاقَتِي وَوُسْعِي وَأَقُولُ مَوْقِفًا مُؤْمِنًا بِالْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ
 يَتَّخِذُ وَكَدًا يَكُونُ مَوْزُونًا وَلَا يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ فَيُضَادُّهُ
 فِيمَا ابْتَدَعَ وَلَا يُولِي مِنَ الدَّلِيلِ فَيُرْفِدُهُ فَيَمَاضِعُ سَجَانَهُ
 سَجَانَهُ لَوْ كَانَ فِيهِمَا الْفِتْرَةُ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا وَتَفَطَّرَتَا فَتُجَانِ
 اللَّهُ إِلَى أَحَدٍ الْحَقُّ إِلَّا أَحَدًا لَصَمَدًا الَّذِي لَا يَمُوتُ وَلَا يُولَدُ وَلَا يَكُنْ
 لَهُ كُفُوًا أَحَدًا الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا بَعْدَ حَمْدٍ مَا تَكْبَرُ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيََاءَ
 الْمُرْسَلِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرَتِهِ مِنْ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ
 وَإِلَهُ الطَّاهِرِينَ وَالْمُخْلِصِينَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فَتُخَضَّرُ دُرُوسًا

آناه

الطَّاهِرِينَ

واهتمام

واهتمام نمود در دعا و ابواب از دیدهای مبارکش جاری بود پس گفت اللهم
 اجعلني خشاك كَأَنِّي أَرَاكَ وَأَسْعِدْنِي بِتَقْوَاكَ وَلَا تَقْنُقْ
 بِمَقْصِدِيكَ وَخَرِّبْ فِي قَضَائِكَ وَبَارِكْ لِي فِي قَدْرِكَ حَتَّى لَا أَجِدَ
 تَجَمُّلَ مَا خَرَّبْتَ وَلَا تَأْخِيرَ مَا جَمَلْتَ اللَّهُمَّ غِنَائِي فِي نَفْسِي وَالْيَقِينَ
 فِي قَلْبِي وَالْإِفْلَاحَ فِي عَمَلِي وَالنُّورَ فِي بَصَرِي وَالْبَصِيرَةَ فِي دِينِي وَ
 مَتْنِي بِجَوَارِحِي وَاجْعَلْ سَمْعِي وَبَصَرِي وَأَوْرَاقِي بَيْنِي وَانْفِرْ
 عَلَيَّ مِنْ ظُلْمَتِي وَارْزُقْنِي مَارِي وَنَارِي وَأَقْرِ بِذَلِكَ عَيْنِي اللَّهُمَّ
 اكْتَفِ كُرْبِي وَأَسْرِعْ عَوْدَتِي وَاغْفِرْ لِحُطِّيئَتِي وَاحْسَنْ لِحُطِّيئَتِي
 وَفَكَرْ رَهَائِي وَاجْعَلْ لِي يَا إِلَهِي الدَّرَجَةَ الْعُلْيَا فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى
 اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي فَجْعَلْنِي سَمْعًا بَصِيرًا وَلَكَ الْحَمْدُ كَمَا
 خَلَقْتَنِي فَجْعَلْنِي حَيًّا سَوِيًّا رَحِمَةً فِي وَكِتٍ عَنْ خَلْقِي غِنِيًّا رِيبَ
 بِنَا بَرَأْنِي فَعَدَلْتَ وَطَرَفِي رَبِّ بِمَا أَثْنَيْتَنِي فَحَسَنَتْ صُورَتِي
 يَا رَبِّ بِمَا أَحْسَنْتَنِي وَفِي نَفْسِي غَايَتُنِي رَبِّ بِمَا كَلَّمْتَنِي
 وَوَقَفْتَنِي رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَهَدَيْتَنِي رَبِّ بِمَا أَوْثَقْتَنِي
 مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَتَيْتَنِي وَأَعْطَيْتَنِي رَبِّ بِمَا أَطْعَمْتَنِي وَسَقَيْتَنِي
 رَبِّ بِمَا أَغْنَيْتَنِي وَأَقْنَيْتَنِي رَبِّ بِمَا أَعْنَيْتَنِي وَغَرَّيْتَنِي رَبِّ
 بِمَا أَلْبَسْتَنِي مِنْ دُكُونِكَ الصَّافِي وَبَسَّرْتَ لِي مِنْ ضَمِيرِكَ
 الْكَافِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْنِي عَلَى بَوَائِقِ الدُّهُورِ
 صُرُوفِ الْأَيَّامِ وَالنَّيَّامِ وَخَنَجِي مِنْ أَهْوَالِ الدُّنْيَا وَكُرْبَاتِ الْآخِرَةِ
 وَأَكْفِنِي شَرَّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ مَا أَخَافُ فَالْغَنِي
 وَمَا أَحْذَرُ فَتَقْنِي وَفِي نَفْسِي وَدِينِي فَأَحْسِنِي وَفِي سَفَرِي فَأَخْطِنِي

غِنَائِي

ك

فيه
خطيبان

خَلَقْنَا

أَعَزَّ رَجَائِي

بِسْمِكَ

وَفِي أَهْلِ مِثَالِي وَوَلَدِي فَأَخْلَفَنِي فِي مَارَ زَقْنِي قَارِكِ لِي
وَفِي نَفْسِي فَذَلَّلَنِي وَفِي عَيْنِي النَّاسَ فَعُظِّمَنِي وَمِنْ الْجَنِّ وَ
الْأَنَسِ فَسَلَّمَنِي وَبَذَنُونِي فَلَا تَفْضَحْنِي وَبَسِّرَنِي فَلَا تَحْرِقْنِي
وَبَسِّمْنِي فَلَا تَبْتَلِنِي وَإِلَى فَيْرِكَ فَلَا تَكِلْنِي إِلَى مَنْ يَكِلُنِي إِلَى
الْقَرِيبِ يَقْطَعُنِي أَمْ إِلَى السَّيِّدِ يَجْهَنُنِي أَمْ إِلَى الْمُسْتَضْعَفِينَ
وَأَنْتَ رَبِّي وَمَلِيكَ أَمْرِي أَشْكُو إِلَيْكَ غَرْبِي وَبَعْدَ دَارِي
وَهَوَانِي عَلَى مَنْ مَلَكَتْهُ أَمْرِي اللَّهُمَّ فَلَا تُخْلِلْ وَغَضَبَكَ
فَإِنْ لَمْ تَكُنْ غَضَبْتَ عَلَيَّ فَلَا أَبَالِي سِوَاكَ غَيْرَ أَنْ غَافِقَتِكَ
أَوْسَعُ لِي فَاسْأَلْكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ لَهُ الْأَرْضُ وَ
السَّمَوَاتُ وَأَنْشَفَتْ بِهِ الظُّلُمَاتُ وَصَلَحَ عَلَيْهِ أَمْرُ الْأَوَّلِينَ
وَالْآخِرِينَ أَنْ لَا تَمِيتَنِي عَلَى غَضَبِكَ وَلَا تَنْزِلْ فِي سَخَطِكَ
لَنْ أَلْبَسُنِي حَتَّى تَرْضَى قَبْلَ ذَلِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْبَلَدِ
الْحَرَامِ وَالشَّعْرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْعَتِيقِ الَّذِي أَطَلَّتْهُ الدَّرَكَةُ
وَجَعَلْتَهُ لِلنَّاسِ أَمْنَةً يَا مَنْ عَفَا عَنِ الْعَظِيمِ مِنَ الذُّنُوبِ
يُجَلِّمُهُ يَا مَنْ أَسْبَغَ النِّعَةَ بِفَضْلِهِ يَا مَنْ أَعْطَى الْحَرِيصَ لِكُرْمِهِ
يَا عَدَدَتِي فِي شِدَّتِي يَا صَاحِبِي فِي وَحْدَتِي يَا غِيَاثِي فِي كُرْبَتِي
يَا مُوسِي خَفَرْتِي يَا وَلِيَّ نَفْسَتِي يَا إِلَهِي وَاللَّهُ أَرْهَمُ وَأَسْمَعُ
وَأَشْفَقُ وَيَقُوبُ وَرَبُّ جَبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ
وَرَبُّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَاللَّهُ الشَّجِيحُ وَمُنْزِلُ التَّوْرَةِ
وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ وَمُنْزِلُ كِتَابِ هَيْبَتِهِ وَطَهْرَتِهِ
وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ أَنْتَ كَهْفِي حِينَ تُعِينُ الْمَذْهَبَ

شَرِّم
تَتَلَّنِي
وَسِعَكَ فَلَا تَسْلُبْنِي
قَرِيبَ قِيَمَتِي
الْحَقُّ

يَا رَبِّ

أَمَّا هُوَ

الْمَاتِي

فِي سَعَتِهَا وَنَفْسِي عَلَى الْأَرْضِ بِخَيْرٍ وَأَكُو لَارْحَمَتِكَ لَكُنْتُ
مِنْ الْهَالِكِينَ وَأَنْتَ مُقْبِلُ عَثْرَتِي وَلَوْلَا شَرُّكَ إِيَّاي لَكُنْتُ
مِنْ الْمَفْضُوحِينَ وَأَنْتَ مُؤَيِّدِي بِالْقَصْرِ عَلَى الْإِقْدَارِ وَلَوْلَا
نَصْرُكَ إِيَّاي لَكُنْتُ مِنَ الْغُلُوبِينَ يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالْهُمُومِ
وَالرَّقَعَةِ فَأَوْلِيَاؤُهُ يُعْرِضُونَ يَا مَنْ جَعَلْتَ لَهُ الْمُلُوكَ
يُزِيلُ الْمَذَلَّةَ عَلَى عِبَادِهِ فَمَنْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ تَقَلُّبِ
خَائِنَةِ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَغَيْبَ مَا تَأْتِي بِهِ الْأَرْوَاحُ
وَالدُّهُورُ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ هُوَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ مَا
يَعْلَمُهُ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ كَبَسَ الْأَرْضَ عَلَى الْمَاءِ وَسَدَّ الْهَوَاءَ
بِالسَّمَاءِ يَا مَنْ لَهُ أَكْرَمُ الْأَنْبَاءِ يَا ذَا الْمَعْرِفِ الَّذِي لَا
يَنْقَطِعُ أَبَدًا يَا مُقَيِّضَ الرِّكْبِ لِيُؤَسِّفَ فِي الْبَلَدِ الْفَقِيرَ وَخَرِجَهُ
مِنْ الْحَبْرِ وَجَاعِلَهُ بَعْدَ الْعُبُورِ فِي مَلِكًا يَا ذَا يَوْسُفَ
عَلَى يَقُوبَ بَعْدَ أَنْ أَمِضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحَرَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ
يَا كَاشِفَ الضَّرِّ الْبَلَاءِ عَنْ أَقْوَبِ يَامُنِكَ يَا ذَا إِبْرَاهِيمَ
مِنَ الدِّبْجِ عَنْ ابْنِهِ بَعْدَ أَنْ كَبُرَتْهُ وَفِي عَمْرٍو
يَا مَنْ اسْتَجَابَ لِزَكَرِيَّا فَوَهَّبَ لَهُ نَحْيِي وَلَمْ تَدْعُهُ فَرْدًا وَجَدًّا
يَا مَنْ أَخْرَجَ يُونُسَ مِنْ بَطْنِ الْحُوتِ يَا مَنْ رَفَعَ الْخَسْفَ
إِسْرَافِيلَ فَأَجْبَاهُمْ وَجَعَلَ فِرْعَوْنَ وَجُودَهُ مِنَ الْمُرْقُوقِينَ يَا مَنْ
أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ مُشْرِاتٍ بَيْنَ يَدَيِ رَحْمَتِهِ يَا مَنْ لَمْ يَجْعَلْ
عَلَى مَنْ عَصَاهُ مِنْ طَلْقِهِ يَا مَنْ اسْتَقْدَمَ السَّحَرَةَ مِنْ بَعْدِ
طُولِ الْحُجُودِ وَقَدْ عُدُّوا فِي تَعْمَرَتِهِ يَأْكُلُونَ رِزْقَهُ وَيَعْبُدُونَهُ

لَبَّ

مَا هُوَ

يَدِي

كَبِيرَتِهِ وَفَنَاءَ عَمْرِهِ

مَاتِي

لَا يَجْعَلُ

عَدُوَّهُ

غَيْرُهُ وَقَدْ خَدَّوْهُ وَنَادَوْهُ وَكَذَّبُوا رُسُلَهُ يَا اللَّهُ يَا بَدِيءُ لَا
بَدَاءَ لَكَ يَا ذَا أَلَمِ الْإِنْفَادِ لَكَ يَا حَيُّ يَا حَيُّ الْمَوْتَى يَا مَنْ
هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ يَا مَنْ قُلُوبُهُ لَكَ شُكْرِي فَلَمْ يَجْرُئِي
وَعَطَّتْ خَطِيئَتِي فَلَمْ يَفْضَحْنِي وَرَأَى عَلَى الْعَالَمِينَ فَلَمْ يَخْذَلْنِي
يَا مَنْ خَفَظَنِي فِي صَغَرِي يَا مَنْ رَزَقَنِي فِي كِبَرِي يَا مَنْ أَيْدِيهِ
عِنْدِي لَا تَخْصِي يَا مَنْ نَعِمَ عِنْدِي لَا تَحْزَنِي يَا مَنْ غَاظَنِي
بِالْخَيْرِ وَالْإِحْسَانِ وَغَارَضْتَهُ بِالْإِسَاءَةِ وَالْعُصْيَانِ يَا
مَنْ هَدَانِي بِالْإِيمَانِ قَبْلَ أَنْ أَغْرُقَ فِي شُكْرِ الْإِثْمَانِ يَا مَنْ
دَعَوْتَهُ مِنْ رِضَا شَفَقَانِي وَغَرَّيْتُ بِمَا فَكَسَانِي وَجَانَعًا فَطَعَنِي
وَعَطْشَانًا فَارَوَانِي وَذَلِيلًا فَأَعَزَّنِي وَجَاهِلًا فَزَكَّنِي وَوَحِيدًا
فَكَثَّرَنِي وَغَائِبًا فَزِدَّنِي وَمَقْلًا فَأَغْنَانِي وَمُسْتَصْدًا
فَقَصَّرَنِي وَغَنِيًّا فَلَمْ يَسْلُبْنِي وَأَمْسَكْتَ عَنْ جَمِيعِ ذَلِكَ فَابْتَدَأْتَ
فَلَاكَ الْحَمْدُ يَا مَنْ قَالَ عَثْرَتِي وَنَفْسُكَ رُبِّي وَأَجَابَ
دَعْوَتِي وَسَدَّ عَوْدَتِي وَغَفَرَ ذُنُوبِي وَبَلَغَنِي طَلِبَتِي وَنَصَرَنِي
عَلَى عَدُوِّي وَإِنْ أَعَدَّ لِي عَمَلًا وَمِنْكَ وَكَرَأْتُمْ بِحَاكٍ لَا أَحْصَاهَا
يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الَّذِي أَنْعَمْتَ أَنْتَ الَّذِي أَحْسَنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَحْلَمْتَ
أَنْتَ الَّذِي أَضَلَّكَ أَنْتَ الَّذِي مَنَنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَكَلْتَ أَنْتَ
الَّذِي رَزَقْتَ أَنْتَ الَّذِي وَثَّقْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعْطَيْتَ أَنْتَ الَّذِي
أَقْنَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَوْثَقْتَ أَنْتَ الَّذِي أَقْنَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَوْثَقْتَ
أَنْتَ الَّذِي كَفَيْتَ أَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَ أَنْتَ الَّذِي عَصَمْتَ أَنْتَ
الَّذِي سَرَرْتَ أَنْتَ الَّذِي غَفَرْتَ أَنْتَ الَّذِي أَقْلْتَ أَنْتَ الَّذِي كَلَّمْتَ

حِينَ لَا حَيَّةٌ

خَطِيئَتِي بِرُحْمَتِهِ

فَأَشْفَعَنِي

رَزَقْتَنِي وَوَقَّعْتَ

أَقْنَيْتَ أَنْتَ الَّذِي

أَنْتَ الَّذِي أَغْرَضْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعْنَتْ أَنْتَ الَّذِي عَصَمْتَ
أَنْتَ الَّذِي أَبَدْتَ أَنْتَ الَّذِي نَصَرْتَ أَنْتَ الَّذِي شَفَعْتَ
أَنْتَ الَّذِي غَافَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَرْزَمْتَ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ
رَبِّي فَلَاكَ الْحَمْدُ دَائِمًا وَلَكَ الشُّكْرُ وَاصْبِرْ يَا مَوْلَايَ أَنَا
الَّذِي أَطَاعْتُ أَنَا الَّذِي أَغْفَلْتُ أَنَا الَّذِي جَهِلْتُ أَنَا الَّذِي
هَمَمْتُ أَنَا الَّذِي سَهَوْتُ أَنَا الَّذِي أَعْمَدْتُ أَنَا الَّذِي تَعَدَّيْتُ
أَنَا الَّذِي وَعَدْتُ أَنَا الَّذِي أَخْلَفْتُ نَكَلْتُ أَنَا الَّذِي أَقْرَبْتُ
أَنَا يَا إِلَهِي اعْرِفْ بِنِعْمِكَ عِنْدِي وَأَبُو يَذُنُونِي فَاعْفُ هَذَا
يَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ ذُنُوبُ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَنِيُّ عَنْ طَاعَتِهِ وَالْمَوْفِيُّ
مَنْ عَمِلَ لَهُمْ صَالِحًا بِمَعُونَتِهِ وَرَحْمَتِهِ فَلَاكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي
فَقَصَصْتَكَ وَنَهَيْتَنِي فَأَرْتَكِبْتُ نَهْيَكَ فَأَصْبَحْتُ لَدَا بَرِّ آوَةٍ
فَأَعْتَدْتَ لِي وَلَا ذَنْبِي فَأَنْصَرَفْتُ بِمَا شِئْتَ اسْتَقْبَلْتُكَ يَا مَوْلَايَ
ابْتِغَاءَ أَمْرِ يَبْصُرُنِي أَمْرٍ يَسَانِي أَمْرٍ يَسُدُّ لِي أَمْرٍ يَرْجُو لِي الشَّرَّ كُلَّهُ
نِعْمًا عِنْدِي وَبِكُلِّهَا عَصِيَّتُكَ يَا مَوْلَايَ فَلَاكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي
عَلَى يَا مَنْ سَتَرَنِي مِنَ الْآبَاءِ وَالْأُمَّهَاتِ أَنْ يَرْجُوْنِي وَمِنْ
الْعَشَائِرِ وَالْأَخْوَانِ أَنْ يُعَذِّبُونِي وَمِنْ السَّامِعِينَ أَنْ يُعَاذِرُونِي
وَلَوْ أَطْلَعُوا يَا مَوْلَايَ عَلَى مَا أَطْلَعْتَ عَلَيَّ بِمَعْنِي إِذَا مَا أَنْظَرُونِي
وَلَوْ فَضُونِي وَقَطَعُونِي فَمَا أَنَا ذَا أَبِينِ يَدِينُكَ يَا سَيِّدِي
خَاصَّةً ذَلِيلًا حَصِيرًا لَدَا بَرِّ آوَةٍ فَأَعْتَدْتَ لِي وَلَا ذَنْبِي فَأَنْصَرَفْتُ
وَلَا حُجَّتِي فَاحْجِ بِهَا وَلَا قَائِلًا لَمْ أَجْتَرِجْ وَلَمْ أَغْلَسُوا أَوْ مَا
عَسَى الْحُجُودُ لَوْ حُدَّتْ يَا مَوْلَايَ يَنْفَعُنِي كَيْفَ وَأَنَا ذَاكَ

أَنَا الَّذِي أَغْرَضْتَ

أَنَا الَّذِي أَقْرَبْتُ

أَنَا الَّذِي أَقْرَبْتُ

أَنَا الَّذِي أَقْرَبْتُ

أَنَا الَّذِي أَقْرَبْتُ

أَنَا الَّذِي أَقْرَبْتُ

أَنَا الَّذِي أَقْرَبْتُ

أَنَا الَّذِي أَقْرَبْتُ

أَنَا الَّذِي أَقْرَبْتُ

أَنَا الَّذِي أَقْرَبْتُ

أَنَا الَّذِي أَقْرَبْتُ

أَنَا الَّذِي أَقْرَبْتُ

أَنَا الَّذِي أَقْرَبْتُ

أَنَا الَّذِي أَقْرَبْتُ

أَنَا الَّذِي أَقْرَبْتُ

أَنَا الَّذِي أَقْرَبْتُ

أَنَا الَّذِي أَقْرَبْتُ

أَنَا الَّذِي أَقْرَبْتُ

أَنَا الَّذِي أَقْرَبْتُ

أَنَا الَّذِي أَقْرَبْتُ

وَجَوَّارِحِي كُلُّهَا شَاهِدَةٌ عَلَيَّ بِمَا قَدْ عَلِمْتُ وَعَلِمْتُ بِقِسْمَا غَلِيظَا
 ذِي شَرِّكَ أَنْتَ سَائِلِي عَنْ عَظَائِمِ الْأُمُورِ وَأَنْتَ الْحَكِيمُ
 الْعَدْلُ الَّذِي لَا يَجُورُ وَعَدْلُكَ مَهْلِكِي وَمِنْ كُلِّ عَدْلِكَ
 مَهْرَجِي فَإِنْ تَعَذَّرْتَنِي فَيَذْنُوبِي يَا إِلَهِي بِعَدِّ حُجَّتِكَ عَلَيَّ وَ
 إِنْ تَقَفْتُ عَنِّي فَجَحْمِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ
 سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ أَنْتَ سُبْحَانَكَ
 إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَاطِئِينَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ
 مِنَ الْوَجِلِينَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
 الظَّالِمِينَ السَّائِلِينَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ
 مِنَ الرَّاجِينَ الرَّاجِينَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ
 مِنَ الْهَلِكِينَ السَّاجِدِينَ يَا إِلَهَ الْآلَاتِ رَبِّي وَرَبُّ آبَائِي الْأَرْحَامِ
 اللَّهُمَّ هَذَا ثَنَائِي عَلَيْكَ مُجَدِّدًا وَخَاصِي لِيَذْكُرَكَ مُجَدِّدًا
 وَأَقْرَارِي بِأَنَّكَ مُعَدِّدًا وَإِنْ كُنْتُ مُقَرِّبًا إِلَى الْأَحْيَاءِ
 لِكُنْتُهَا وَسُبُوحًا وَتَطَاهُرًا وَتَقَادُّمًا إِلَى خَادِشٍ
 نَامُ تَزَلُّ تَتَعَدَّى بِهِ مَعَهَا مَذْخَلَتُنِي وَبَرَأَتُنِي مِنْ أَوَّلِ الْفَرَجِ
 مِنَ الْغِنَاءِ بَعْدَ الْفَقْرِ وَكُشْفِ الْبُخْلِ وَتَسْيِيبِ الْبُخْلِ وَدَفْعِ
 الْعُسْرِ وَتَفْرِجِ الْكَرْبِ وَالْعَاقِبَةِ فِي الْبَدَنِ وَالسَّلَامَةِ
 فِي الْيَدَيْنِ وَكَوْنِي فِي عِلِّيِّكَ ذِكْرًا لِعَمَلِكَ عَلَى جَمِيعِ الْعَالَمِينَ
 مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ مَا قَدَّرْتَ وَلَا هُمْ عَلَى ذَلِكَ وَقَدَّرْتَ
 وَقَالَتِ مِنْ رَبِّ عَظِيمٍ كَرِيمٍ رَحِيمٍ وَلَا تَقْصُ الْأَوَّلُ وَلَا يُلَاحِظُ

لَحْكَه

مَوْلَايَ

الْمُسْتَغْفِرِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

تَسْبِيحٌ

رَغْمَتِكَ

ثَنَائِي

وَلَا تُكَافِي تَعَاوُكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَتِمَّ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ
 وَأَسْعِدْنَا بِطَاعَتِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ
 أَنْتَ مُجِيبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ إِذَا دَعَاكَ وَتَكْشِفُ السُّوءَ وَ
 تَقْنِيطُ الْكُرُوبِ وَتَشْفِي السَّقِيمَ وَتَغْنِي الْفَقِيرَ وَتَجْبُرُ الْكَسِيرَ
 وَتَرْحَمُ الصَّغِيرَ وَتُعِينُ الْكَبِيرَ وَلَيْسَ دُونَكَ طَهِيرٌ وَلَا
 قَوْكَ قَدِيرٌ وَأَنْتَ أَعْلَى الْكِبَرِ يَا مُطَهِّرُ الْكَبَلِ الْإِسِيرِ يَا
 رَازِقَ الْفَقِيرِ الصَّغِيرِ يَا عِظَمَ الْخَائِفِ السَّجِيرِ يَا مَنْ لَا شَرَّكَ
 لَهُ وَلَا وَدَّ يَرْصُلُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْطِنِي فِي هَذِهِ الْعَيْشَةِ
 أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ وَأَنْتَ أَحَدٌ مِنْ عِبَادِكَ مِنْ نِعْمَةٍ وَلَيْسَ بِهَا
 إِلَّا بِمُجَدِّدِهَا وَبَلِيَّةٍ تُصْرِفُهَا وَكَرْبَةٍ تَكْشِفُهَا وَدَعْوَةٍ تَقْبَلُهَا
 وَحَسَنَةٍ تَقْبَلُهَا وَسَيِّئَةٍ تَقْضِيهَا أَنْتَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ وَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَقْرَبُ مِنْ دَعْوِي وَأَسْرَعُ مِنْ أَجَابَتِي
 وَأَكْرَمُ مِنْ عَنِّي وَأَوْسَعُ مِنْ أَعْطَى وَاسْمِعْ مَنْ سَأَلَ يَا رَحْمَنُ
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ وَرَجِّمَهُمَا السَّيِّئَ كَمَنْتِكَ سَوَّلَ وَلَا يَكُنْ
 مَأْمُولٌ دَعْوَتُكَ فَاجْتَبَنِي وَسَأَلْتُكَ فَأَعْطِنِي وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ
 فَارْحَمْنِي وَوَقِفْتُ بِكَ فَجَحِّتْنِي وَفَرَعْتُ إِلَيْكَ فَلَقِّنْنِي اللَّهُمَّ
 فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَبَيْتِكَ وَعَلَى آلِ الطَّيِّبِينَ
 الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَتَمِّمْ لَنَا نِعْمَتَكَ وَهَبْنَا لِعَظَمَتِكَ وَ
 اجْعَلْنَا لَكَ شَاكِرِينَ وَلَا لَنَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ذَاكِرِينَ آمِينَ آمِينَ يَا رَبَّ
 الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ يَا مَنْ مَلَكَ فَقْدًا وَقَدَّرَ فَقْهَرًا وَعَصَى فَسَدًا
 وَاسْتَغْفَرَ فَقَفَرًا يَا غَايَةَ الرَّاجِينَ وَمَنْهَى أَمَلِ الرَّاجِينَ يَا مَنْ

أَوَّلِيَاكَ

رَغْبَةٍ

أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَوَسَّعَ الْمُسْتَقْبَلِينَ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَهَلُمَّا
 اللَّهُمَّ إِنَّا نَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ فِي هَذِهِ الْعِشَةِ الَّتِي شَرَفْتَهَا وَعَظَّمْتَهَا
 بِمُحَمَّدٍ بَنِيكَ وَرَسُولِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَمْسِكَ
 عَلَى وَحْيِكَ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى الشَّيْرِ النَّذِيرِ بِالسَّيْرِ الْمُنِيرِ اللَّهُ
 أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَى السَّالِمِينَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ فَصِّلْ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا فَصَّلْتَ عَلَى هَؤُلَاءِ ذَلِكَ يَا عَظِيمَ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَتَقَدَّرَ بِمَقُولِكَ عَنَّا
 قَائِلِكَ بِحُجَّتِ الْأَصْوَاتِ بِصُوفِ الثَّغَاتِ وَاجْعَلْ لَنَا فِي هَذِهِ
 الْعِشَةِ نَصِيبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ وَنُورٍ تَهْدِي بِهِ وَرَحْمَةً
 تَنْشُرُهَا وَعَافِيَةً تَجْلِيهَا وَبَرَكَاتٍ تَنْزِلُهَا وَرِزْقٍ تَبْسُطُهُ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَقْبِلْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ الْمُتَخَيَّرِ مِنْ مَقَامَيْنِ
 مَبْرُورَيْنِ غَائِبَيْنِ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْقَانِطِينَ وَلَا الْخُلَا مِنْ
 رَحْمَتِكَ وَلَا تُخْزِنَا مَا نُوْمِلُهُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا تُزِدْنَا خَاطِبَيْنِ
 وَلَا مِنْ بَابِكَ مَطْرُودَيْنِ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ مَحْرُومَيْنِ
 وَلَا تَفْضِلْ مَا نُوْمِلُهُ مِنْ عَطَايَاكَ قَانِطَيْنِ يَا جَوَدَ الْخَوَدِ
 يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ إِلَيْكَ مُؤْمِنِينَ وَلَيْسَتْ أَلْحَامُ امْتِنِينَ
 قَاصِدِينَ فَلَعَنَّا مَنْسِكُنَا وَأَكْمَلْنَا حُجَّتَنَا وَاعْفُ عَنَّا اللَّهُمَّ وَعَافَا
 فَقَدْ مَدَدْنَا إِلَيْكَ أَيْدِيَنَا وَهِيَ بَذْلُ الْإِعْتِرَافِ مَوْسُومَةٌ
 اللَّهُمَّ فَاعْطِنَا فِي هَذِهِ الْعِشَةِ مَا سَأَلْنَاكَ وَكَفِنَا مَا اسْتَكْفَيْنَا
 فَلَا حَافِيَ لَنَا سِوَاكَ وَلَا دَبَّ لَنَا غَيْرُكَ نَافِذٌ فِينَا حُكْمُكَ
 حَيُّ طَيِّبٌ عَلِيمٌ عَدْلٌ فِينَا قَضَاؤُكَ أَفْضَلُ لَنَا الْخَيْرُ وَاجْعَلْنَا

الطَّيِّبِينَ

فِي

الْيَوْمِ

مُوقِفَيْنِ

أَقْبَلًا

أَقْبَلُ الْغَيْرِ اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لَنَا بِجُودِكَ عَظِيمِ الْإِحْسَانِ وَكَرِيمِ الْوَهْدِ
 وَدَّامِ الْيُسْرِ وَاعْفُ لَنَا ذُنُوبَنَا أَجْمَعِينَ وَلَا تَهْلِكْنَا مَعَ
 الْهَالِكِينَ وَلَا تُصِرْ عَنَّا رَأْفَتَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ مِنْ سَائِلِكَ فَاعْظِمْ
 وَشَكَرَكَ فَرَدَّتَهُ وَتَابَ إِلَيْكَ فَقَبِلْتَهُ وَتَوَصَّلَ إِلَيْكَ
 مِنْ ذُنُوبِهِ فَغَفَرَ تَهْلِيلَهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ وَفَّقْنَا
 وَسَدِّدْنَا وَاعْظِمْنَا وَأَقْبِلْ قَضْرَعْنَا يَا خَيْرَ مَنْ سَأَلَ وَيَا
 أَرْحَمَ مَنْ اسْتَرْحِمَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ الْغَاضُ الْخُفُونُ وَلَا
 يُخْطِئُ الْعِيُونُ وَلَا مَا اسْتَقَرَّ فِي الْمَكُونِ وَلَا مَا أَنْطَوَتْ عَلَيْهِ
 مَضْمَرَاتُ الْقُلُوبِ الْأَكْلُ ذَلِكَ قَدْ اخْصَاهُ عَلَيْكَ وَوَسَّعَهُ
 عَلَيْكَ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عَلَى كَثْرَةِ
 تَسْبِيحِكَ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ
 إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ فَكَانَ الْحَمْدُ وَالْجُودُ وَعَلَوُ الْجَدِّ يَا ذَا الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ وَالْإِيَادَةِ الْمُسْلِمِ وَأَنْتَ الْحَوَادِ
 الْكَرِيمُ الدُّوْفُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ
 وَعَافِنِي فِي بَدَنِي وَدِينِي وَأَمْرِي خَوْفِي وَاعْتِقَ رَقَبَتِي مِنْ
 النَّارِ اللَّهُمَّ لَا تَمْكُرْ بِي وَلَا تَسْتَدْرِجْنِي وَلَا تَخْذُلْنِي
 وَادْرَأْ عَنِّي شَرَّ قِسْفَةِ الْحَيِّ وَالْأَنْفُسِ بِسُوءِ رُودِ خُودِ رَأْسِي
 إِيَّاهُ بَلِّدْ كَرْدَ وَارِدِ بَدَايَ مَبَارَكِ شَرَابِ مَبْرِجَتِ مَا بَدَرُو
 شَكَ وَبَصْدَايَ بَلِّدْ كَفْتَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِقِينَ
 يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَرَحْمَتِكَ

كُلَّهَا

الْأَرْضُونَ

لِلدَّاءِ

السَّادَةِ الْمَيَامِينَ

وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ لِيكَ إِنْ أَعْطَيْتَنِيهَا لَمْ يَضُرَّنِي مَا مَنَعَنِي
 وَإِنْ مَنَعْتَنِيهَا لَمْ يَنْفَعْنِي مَا أَعْطَيْتَنِي إِنْ سَأَلْتُكَ فَكَأَنَّكَ بَقِيتَ
 مِنَ النَّارِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لِلْمَلِكِ
 وَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا بَارِئُ يَا رَبَّ
 يَسْ كَوْنُكَ مَكْنُفٌ يَا رَبَّ وَصَدَّاهَا بَكْرِي بَلَدٌ شَدِيدٌ وَبَارِكٌ
 وَرَوَانٌ جَانِبُ شَعْرِ الْحَرَامِ شَدِيدٌ وَسَيِّدُ بَطْنِ وَاسٍ رَضِيَ اللَّهُ
 بِسَبْدٍ مَعْتَبَرٍ وَابْتِ كَرْدِهَ اسْتَ أَنْصَرْتُ إِمَامَ جَهْدِ صَادِقَةٍ
 كَرْدِ رُوزِ عَرَفِينِ رَوَالِ شَمْسِ شُودِ نَمَازِ طَهْرِ وَعَصْرِ دَاكِنِ
 بِرُوحِ بَجَلِ وَقُوفِ وَصَدْرِ تَبَةِ اللَّهِ الْكَبَرِ وَصَدْرِ تَبَةِ الْحَمْدِ لِلَّهِ
 وَصَدْرِ تَبَةِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَصَدْرِ تَبَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
 سُورَةُ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَصَدْرِ تَبَةِ سُورَةِ أَنَا أَنْزَلْنَاهُ بِجُودِ
 بِسْمِ ابْنِ دَعَا الْجُودِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَكِيمُ الْكَرِيمُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ
 السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ
 هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
 إِيَّاكَ أَعْبُدُ وَإِيَّاكَ أَسْتَعِينُ اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْشِئَ عَلَيْكَ
 وَمَا عَسَى أَنْ أُبْلَغَ مِنْ مَدْحِكَ مَعَ قَلْبٍ عَلِيٍّ وَقِصْرٍ رَائِي
 وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ
 وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّلِيلُ وَ
 أَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ
 وَأَنْتَ الْعَظِيمُ وَأَنَا السَّائِلُ وَأَنْتَ الْغَفُورُ وَأَنَا الْخَاطِئُ وَ

أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا تَمُوتُ وَأَنَا خَلْقُ امُوتِ اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ
 الرَّحِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَالِكُ يَوْمِ الدِّينِ وَ
 أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مِنْكَ بَدَأُ الْخَلْقَ وَإِلَيْكَ يَعُودُ
 وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا
 إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْحَيَّةِ النَّارِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 خَالِقُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ
 وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا
 إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
 وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَالِكُ يَوْمِ الدِّينِ وَأَنْتَ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مِنْكَ بَدَأُ الْخَلْقَ وَإِلَيْكَ يَعُودُ وَأَنْتَ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 خَالِقُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ
 الْفَرْدُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوًا أَحَدٌ
 وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ غَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ
 الْمُؤَيَّنُ الْمُهِمَّنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ
 عَمَّا يُشْرِكُونَ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْخَالِقُ الْبَارِئُ
 الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى سُبْحَانَكَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ

اسْتَبْدِي كُلَّ شَيْءٍ

لَكَ

الْكَبِيرُ الْعَالِي وَالْكَبِيرُ يَا دَاوُدَ إِنَّكَ
 سَابِقُ الْعَمَلِ حَسَنُ الْبَلَاءِ جَزِيلُ الْعَطَا مُقْسِطُ الْقَضَا ^{سَبَّاحٌ}
 الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ نَفَاعُ بِالْخَيْرَاتِ كَاشِفُ الْكُرْبَاتِ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ
 مُنْزِلُ الْآيَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَوَاتٍ عَظِيمِ الْبَرَكَاتِ مَخْرُجُ مِنَ ^{مُخْرِجُ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ}
 فِي الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ مُبَدِّلُ السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ وَجَاعِلُ
 الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ اللَّهُمَّ إِنَّكَ دَنُوتُ فِي عِلْمِكَ وَ
 عَلَمُكَ فِي دُنُوتِكَ فَدَنُوتُ فَلَيْسَ دُنُوتُكَ شَيْءٌ وَارْتَفَعَتْ
 فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ تُرَى وَلَا تُرَى وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى فَالْقَى
 الْحَبِيبِ وَالنُّوَى لَكَ مَا فِي السَّمَوَاتِ الْعُلَى وَلَكَ الْكَبِيرُ يَا
 فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى اللَّهُمَّ إِنَّكَ غَاوِرُ الذُّبَابِ شَدِيدُ الْعِقَابِ ^{الدُّنُوتُ}
 ذُو الطُّولِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَنْتَ لَيْتَ الْبَصِيرُ وَسِعَتْ رَحْمَتُكَ
 كُلَّ شَيْءٍ وَبَلَغَتْ حُجَّتُكَ وَلَا مَعْقِبَ لِحُكْمِكَ وَأَنْتَ
 لَا تُخَيِّبُ سَائِلَكَ أَنْتَ الَّذِي لَا رَافِعَ لِمَا وَضَعْتَ وَلَا وَاضِعَ
 لِمَا رَفَعْتَ أَشَتْ كُلَّ شَيْءٍ بِمُحْكَمَتِكَ وَأَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ ^{أَنْتَ الَّذِي}
 بِعِلْمِكَ وَأَبْرَمْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِحُكْمِكَ وَلَا يَقُونُكَ شَيْءٌ يَعْلَمُكَ
 وَلَا يَمْتَنِعُ عَنْكَ شَيْءٌ أَنْتَ الَّذِي لَا يَمُحُّكَ هَارِبُكَ وَلَا يَرْفَعُ
 صَرْعُكَ وَلَا يَحْيِي قَبِيلَكَ أَنْتَ عَلَمُ فَهْرَتِ وَمَلَكُتِ
 فَقَدَرْتَ وَبَطَنْتُ فَخَبَرْتُ وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَهْرَتِ عَلِمْتَ
 خَائِثَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا خَفِيَ الصَّدُورُ وَقَلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ لُتَّةٍ
 وَمَا تَضَعُ وَمَا تَقْبِضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَرْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَكَ
 بِمِقْدَارٍ أَنْتَ الَّذِي لَا تُنْسَى مِنْ ذِكْرِكَ وَلَا تُضَيِّعُ وَكَرَّاعٍ

مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَشْفَعُكَ مَا فِي جَوَارِضِكَ
 عَمَّا فِي جَوْسَمَاتِكَ وَلَا يَشْفَعُكَ مَا فِي جَوْسَمَاتِكَ عَمَّا فِي جَوْ
 اَرْضِكَ أَنْتَ الَّذِي تَقَرَّرْتَ فِي مُلْكِكَ وَلَمْ يَشْرَكَ أَحَدٌ
 فِي جَبَرُوتِكَ أَنْتَ الَّذِي عَلَا كُلَّ شَيْءٍ مُلْكُكَ وَمَلَكُ
 كُلِّ شَيْءٍ أَمْرُكَ أَنْتَ الَّذِي مَلَكْتَ الْمُلُوكَ بِقُدْرَتِكَ وَ
 اسْتَعْبَدْتَ الْأَرْبَابَ بِعِزَّتِكَ وَأَنْتَ الَّذِي فَهَرْتَ كُلَّ شَيْءٍ
 بِقُوَّتِكَ وَعَلَوْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِفَضْلِكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَسْتَطَاعُ
 كُنْهُ وَصْفِكَ وَلَا مَسْتَهْجِي لِمَا عِنْدَكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَصِفُ
 الْوَاصِفُونَ عَظَمَتَكَ وَلَا يَسْتَطِيعُ الزَّالِمُونَ خَوِيلَكَ أَنْتَ
 شَفَاءُ لِمَا فِي الصَّدُورِ وَهُدًى لِلْمُؤْمِنِينَ أَنْتَ
 الَّذِي لَا يَحْفِيكَ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُكَ نَائِلٌ وَلَا يَبْلُغُ مَدْرَكَ
 مَا دُخِ وَأَقَابِلُ أَنْتَ الْكَائِنُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْمَكُونُ لِكُلِّ
 شَيْءٍ أَنْتَ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ
 لَكَ كُفُوًا أَحَدٌ وَلَمْ تَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا السَّمَوَاتِ وَمَنْ
 فِيهِنَّ وَالْأَرْضُونَ وَمَنْ فِيهِنَّ لَكَ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا حَتَّى
 الْكُرَى أَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَأَخْطَتْ بِهِ عِلْمًا وَأَنْتَ تَرِيدُ
 فِي الْخَلْقِ مَا تَشَاءُ وَأَنْتَ لَا تَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُ وَهُمْ يَسْأَلُونَ وَ
 أَنْتَ الْفَعَالُ الْمُبْتَغِي وَأَنْتَ الْقَرِيبُ وَأَنْتَ الْبَعِيدُ وَأَنْتَ
 السَّمِيعُ وَأَنْتَ الْبَصِيرُ وَأَنْتَ الْمُبَاجِدُ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ وَأَنْتَ
 الْعَلِيمُ وَأَنْتَ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنْتَ الْكَرِيمُ وَأَنْتَ الْبَارُّ
 وَأَنْتَ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ الْقَادِرُ وَأَنْتَ الْقَاهِرُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

وَالْكَائِنُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ

بَيْنَهُمَا

الْبَارُّ

كلها وانت الجواد الذي لا يخل انت العزيز الذي لا تدرك
وانت ممتنع لا ترام يسبح لك ما في السموات والارض
انت بالخير اجود منك بالشر انت ربّي وربي ابائي الاولين
وانت تحب المضطر اذا دعاك انت تحب النوح
وانت غفرت لداود ذنبه وانت نفست عن ذي النون
كربه وانت كشفت عن ايوب خبره وانت رددت
على امه وانت صرفت قلوب السحرة اليك حتى قالوا امنا
برب العالمين وانت ولي نعم الصالحين لا يدركك
الا الحسن الجميل وما لا تدركك الا الاحسان وانت الحسن
الجميل لا تبلغ مدحك ولا الشا عليك انت كما انت
على نفسك سبحانه وبمذك تباركت اسماؤك وجل ثناؤك
ما اعظم شأنك واجل مكانك وما اقرب من عبادك و
الطفك بخلقك وامنع بقولك انت اعز وجل واسمع
وابصر واعلى واكبر واظهر واشهد واقدر واعلم
واخبر واكبر واعظم واقرب واملك واسمع وامنع
واعطى واحكم وافضل واحمد من ان يدرك العيان عظمك
او يصف الوصفون صفاتك او يبلغوا غايتك اللهم
انت الله الذي لا اله الا انت اجل من ذكر واشكر من عبد
وآدوف من ملك واجود من سأل واسع من اعطى خلم بعد
ما تسلم تغفو تغفر بعد ما تقدر لم تقطع قط الا ياديك
ولم تقص قط الا بقدرتك تطاع ربنا فنشكرو ونعصى

موسى

حان

الترم

اجبر

تدرك العيون

شكر

ربنا

ربنا تقفّر اللهم انت اقرب حفيظ وادنى شهيد حلت
بين القلوب واخذت بالتواصي واحصت الاعمال وعلت
الاخبار وبينك المقادير والقلوب اليك مقصدة والسر
عندك علامية والمهتدي من هديت والحال ما طلت
والحرام ما حرمت والدين ما شرعت والامر ما قضيت تقض
ولا يقضى عليك اللهم انت الاول فليس قبلك شئ وانت
الآخر فليس بعدك شئ وانت الظاهر فليس فوقك شئ و
انت الباطن فليس دونك شئ وانت العزيز الحكيم اللهم
بيدك مقادير الليل والنهار وبيدك مقادير الشمس والقمر وبيدك
مقادير النور والظلمة وبيدك مقادير الدنيا والاخرة وبيدك
مقادير الموت والحياة وبيدك مقادير الخير والشر صل على محمد
وال محمد واعظم في كل ذنب اذنبته في ظلم الليل وضوء النهار
عمدا او خطا سرا او علانية انك على كل شئ قدير وهو عليك
سهل يسير ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم اللهم اني
اتني عليك باحسن ما اقدر عليه واشكرك بما مننت به علي وعظمت
من شكري اللهم لك الحمد بحمديك كلها على نعمائك كلها
وعلى جميع خلقك حتى ينمى الحمد الى ما تحب ربنا وترضى اللهم
لك الحمد عدد ما خلقت وعدد ما اردت وعدد ما ذرات ولك
الحمد عدد ما برأت ولك الحمد عدد ما احصيت ولك الحمد عدد ما
في السموات والارضين ولك الحمد ملا الدنيا والاخرة ومن دونه
بولا اله الا الله وحد لا شريك له الملك وله الحمد يحيي ويميت

مغضية

سما

الحمد لان والتسبيح

لك

وَهُوَ لَا يُؤْتِي بِيَدِهِ الْخَيْرَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَدَرَجَاتِهِ
 بِكُلِّ اسْتَفْهَامٍ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَقْرَبُ إِلَيْهِ
 بِسَبْكِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ دَرَجَاتِهِ يَارَحْمَنُ يَارَحْمَنُ دَرَجَاتِهِ
 يَارَحِيمُ يَارَحِيمُ دَرَجَاتِهِ يَابَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ دَرَجَاتِهِ
 يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ دَرَجَاتِهِ يَاحْتَنَانِ يَاحْتَنَانِ دَرَجَاتِهِ
 يَاحْتِي يَاقِيَوْمُ دَرَجَاتِهِ يَمُ اللَّهُ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ دَرَجَاتِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ دَرَجَاتِهِ بِسَبْكِ يَا اللَّهُ لَكَ الْحَمْدُ وَلِي مُحَمَّدٍ
 وَنُصْرَتِي مُحَمَّدٍ وَفِي الْعَمَدِ غَيْرُ الْجَنَدِ قَدِيمُ الْحَمْدِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 الَّذِي كَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ جِئِينَ لَهُ لَنُصْطَفَى وَلَا تُمْسِكُوا
 بِعُرُشِكُمْ وَلَا تَبْكُوا وَلَا يَمُوتُ فِي هَاجَرٍ وَلَا فِي مَكْرَمٍ وَلَا يَمُوتُ
 وَلَا لَيْلٌ يَجُوزُ وَلَا نَهَارٌ يَكُنْ وَلَا عَيْنٌ تَدْمَعُ وَلَا صَوْتٌ يَنْبَغُ
 وَلَا جَبَلٌ مَرْمِيٌّ وَلَا سَحَابٌ مَسْنِيٌّ وَلَا أَنْسٌ مَسْبُورٌ وَلَا حِجْرٌ
 مَذْرُورٌ وَلَا مَلَكٌ كَرِيمٌ وَلَا سَيِّطَانٌ رَجِيمٌ وَلَا ظِلٌّ مَمْدُودٌ
 وَلَا شَيْءٌ مَعْدُودٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَحْدَثَ إِلَى مَنْ اسْتَحْدَثَ مِنْ
 أَهْلِ عَمَائِدِهِ لِيُحْمَدَ وَهُوَ عَلَى مَا يَبْدُلُ مِنْ نَوَافِلِهِ الَّذِي فَاقَ
 مَدْحَ الْمَادِحِينَ مَا تَرْتَحَمُونَ وَعَدَا وَصَفَ الْوَاصِفِينَ هَيْبَتُهُ
 جَلَالُهُ هُوَ أَهْلُ كُلِّ حَمْدٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ وَفَاضَ كُلِّ طَائِفَةٍ
 الْوَاحِدُ الَّذِي لَا يَبْدُلُ الْمَلِكُ الَّذِي لَا ذَوَالُ لَهُ الرَّفِيعُ الَّذِي لَيْسَ
 فَوْقَهُ نَاطِقٌ ذُو الْفَقْرِ وَالرَّحْمَةُ الْمَعْدُودُ لِيَبْدُلَ نَوَالِهِ الْمَعْبُودُ لِيُحْمَدَ
 جَلَالُهُ الْمَذْكُورُ بِحُسْنِ الْأَلْبَانِ بِسَعَةِ قَوَائِدِهِ الْمَرْغُوبُ
 إِلَيْهِ فِي تَمَامِ الْوَاهِبِ مِنْ خَزَائِنِهِ الْعَظِيمِ الشَّانِ الْكَرِيمِ فِي

تَنْبَغُ
 مَسْنِيٌّ
 مَسْبُورٌ

سُلْطَانِهِ الْعَلِيِّ فِي مَكَانِهِ الْحُسْنِ فِي امْتِنَانِهِ الْجَوَادِ فِي فَضْلِهِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ بَارِي خَلْقِ الْخَلْقِ بَعْلِيهِ وَمُصَوِّرِ أَجْسَادِ الْعِبَادِ
 يَقْدِرُ بِهِ وَمُخَالِفِ صُورٍ مِنْ خَلْقٍ مِنْ خَلْقِهِ وَتَاخِجِ الْأَوْدَاجِ
 فِي خَلْقِهِ وَمُعَلِّمِ مَنْ خَلَقَ مِنْ عِبَادِهِ وَمُدَبِّرِ خَلْقِ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ بِعَظَمَتِهِ الَّذِي وَسَّعَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَ كُرْسِيِّهِ وَعَلَاهُ
 بِعَظَمَتِهِ فَوْقَ الْأَعْلَى وَقَهْرُ الْمَلُوكِ بِجَبَرُوتِهِ الْحَبِيرِ
 الْأَعْلَى الْعَبُودِ فِي سُلْطَانِهِ الْمُسَلِّطِ بِقُوَّتِهِ الْمُتَعَالَى فِي دُورِهِ
 الْمُنْتَدِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ فِي أَرْتِفَاعِهِ الَّذِي نَقَدَ بَصَرُهُ
 فِي خَلْقِهِ وَحَارَتْ الْأَبْصَارُ بِشُعَاعِ نُورِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَكِيمِ الرَّشِيدِ
 الْقَوِيِّ الشَّدِيدِ الْمُبْدِي الْعَبِيدِ الْفَعَالِ الْبَارِيدِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 مُنْزِلِ الْكِتَابِ وَكَاشِفِ الْكُرْبَاتِ وَمُؤْتِي السُّؤَالَاتِ الْحَمْدُ لِلَّهِ فِي
 كُلِّ مَكَانٍ وَفِي كُلِّ زَمَانٍ وَفِي كُلِّ أَوَانٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَنْسِي
 مَنْ ذَكَرَهُ وَلَا يَحْجُبُ مَنْ دَعَاهُ وَلَا يَبْذُلُ مَنْ وَالَاهُ الَّذِي يُجِيبُ
 بِالْإِحْسَانِ إِحْسَانًا وَبِالصَّبْرِ حُجَاةَ الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ
 الْحَبِيرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ
 رُسُلًا أَوَّلَى أَجْنَحَةٍ مَشْقَى وَثَلَاثَ وَرَبَاعَ بَرِيدٍ فِي الْخَلْقِ مَا
 يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
 وَسُبْحَانَ اللَّهِ جِئِينَ نَسُوءَ وَجِئِينَ نَضِيجُونَ وَكَرَّ الْحَمْدُ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَجِئِينَ نَظْهُرُونَ وَسُبْحَانَ اللَّهِ

قَوَائِدِهِ

بَعْلِيهِ

انا الذليل والاطراف النهار وسبحان الله بالغدو والاصال
 وسبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين
 والحمد لله رب العالمين والحمد لله كما يحب ربنا وكما رضي
 محمدا كثيرا طيبا وسبحان الله كلما سمع الله شئ وكما يحب
 الله ان يسمع والحمد لله كلما حمد الله شئ وكما يحب الله ان
 يهلل الله الله اكبر كلما كبر الله شئ وكما يحب الله ان يكبر
 لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم بسبحان ابن دعاء عزرون
 اللهم اني اسالك يا الله يا رحمن هفت مرتبه باسمك الرضيه
 الرضيه المكنونه يا الله اللهم اني اسالك باسمك الكبير
 الكريم يا الله اللهم اني اسالك باسمك العزيز السميع
 واسالك باسمك الشانه الكامله المشهوره يا الله واسالك
 باسمك التي هي رضاك يا الله واسالك باسمك التي لا يرد لها
 دونك احدا يا الله واسالك من مسالك بما عاهدت اود
 العمد يا الله ان لا تحيب سالك يا الله واسالك بحاله
 مسالك التي لا يفي بها شئ غيرك يا الله هفت مرتبه واسالك
 بكل اسم اوجبته وكل اسم هو لك وكل مساله حتى تنهي
 الى انيك الاعظم الاعظم الاكبر الاكبر العلي الاعلى الذي
 استويت به على عرشك واستقلت به على كرسيك وهوانك
 الفضل الكامل الذي فضلت على جميع اسمائك يا رحمن هفت
 واسالك يا لاعلمه ما لو علمته لسالك به يا الله وبكل
 اسم استأثرت به في علم الغيب عندك يا رحمن ان تصلي على

يحمد ولا اله الا الله
 هلك الله شئ وكما يحب
 الله ان

يا رحمن

محمد عبدك ورسولك وبيتك وامينك وحبيبك و
 صفوك صفيك وعلى اهل بيت محمد وتوحيهم على محمد
 واهل بيت محمد كما فضل واجل وازكى واظهر واعظم
 واكثر واتم ما صليت على احد من انبيائك ورسلك يا
 يا ذا الجلال والاكرام اللهم صل على محمد وال محمد
 في الاولين وصل على محمد وال محمد في الآخرين
 وصل على محمد وال محمد في الداء الاعلى وصل على محمد
 واله في النبئين والمرسلين اللهم اوط محمد صلواتك عليه
 واله الوسيله والفضيله والنزف والدرجه الرفيعة اللهم
 اكرم مقامه وشرق نبائه وعظم نوره وبرهانه
 وبيض وجهه واعل كعبه وافلج حجته واظهر دعوته
 وقبيل شفاعته كما بلغ رسالاتك وتلاه اياتك وامر
 بطاعتك وانتم بها ونهى عن معصيتك وانتهى عنها في
 سر وعلايته وجاهد حق الجهاد فيك وعبدك مخلصا
 حتى اناه البقيين صلواتك عليه وعلى اهله اللهم
 ابغضه مقام محمود ابغضه عليه الاولون والافرون
 من النبئين والمرسلين اللهم استعملنا بسنته وتوفنا
 على ملبته وابغضنا في شيعته واحشرنا في زمرته واجعلنا
 ممن يتبعه ولا تحجبنا عن رؤيته ولا تحرمنا رافقه
 حتى نسكن نغره ونخلدنا في جواره رب اني اجبتك
 فاجتنب لذك ولا تفرق بيني وبينه طرفة عين في الدنيا

من خلتك
 من خلتك
 من خلتك

عذره

تكناه

والاخيرة اللهم صل على محمد وال محمد الذين اذهب
 عنهم الرجس وطهرتهم تطهيرا اللهم افتح لهم فحائسيرا
 وانصرهم نصرا عزيزا واجعل لهم من لدنك سلطانا نصيرا
 اللهم سكن لهم في الارض واجعلهم ائمة واجعلهم الابرار
 اللهم ارحمهم في عدوهم ما ياملون وارعدوهم منهم ما
 يحدرون اللهم اجمع بينهم في خير وعافية اللهم عمل
 الروح والفرح لال محمد اللهم اجمع على الهدى ارحمهم
 واجعل قلوبهم على قلوب خلائهم واصح ذات بينهم انك
 حميد مجيد اللهم اني اسالك ان تصلي على محمد وال
 محمد وان تغفر لي ولوالدي وما ولدك واعقما من
 النار وارحمنا وارحمهم ما عني واغفر لكل والدي دخل
 في الاسلام ولا هلكي ولدي وجميع والي انك على كل شيء قدير
 اللهم اجعلني وجميع ورثة ابي واخواني فيك من اهل بيتك
 ومحبتك فانك لا تقدر على ذلك غيرك يارحمنا اللهم
 اوزعني ان اشكرك واشكر نعمتك التي انعمت علي وعلى
 والدي وان اغل صالحا رضى واصلي في ذريتي اتي
 بنت اليك واتي من المسلمين واجز والدي خير ما جئت
 والداعن ولك واجعل ثوابي ما عني جنات النعيم واغفر لنا
 ولاخواننا الذين سبقونا بالايمان ولا تجعل في قلوبنا غلا
 للذين آمنوا ربنا انك رؤوف رحيم واغفر لنا وللمؤمنين
 والمؤمنات الاحياء منهم والاموات اللهم اصلح ذات بينهم

محبتك

واجمع على الهدى ارحمهم واجعلني واياهم على طاعتك ومحبتك
 اللهم والهم شعثهم واخفن دمانهم ووال ارحمهم خيائهم
 اهل الارفة والرحمة والعدالة عليهم انك على كل شيء قدير
 يارب يارب يارب اللهم تدبغ السموات والارض عالم الغيب
 والشهادة والجلال والاكرام والجود والفق والسطان
 والجبروت والملكوت والكبرياء والعظمة والقدر
 والمدحة والقبلة والرغبة والرهبة والجود والعلو والحمية والهدى
 والطاعة والعبادة والامر والخلق وكل شيء لك يارب العالمين
 يارب يارب يارب اسالك يارب سوال الصادقين
 المضطرين المساكين المستكئين الراغبين الراهبين الذين
 لا يجدون سواك يا من يحب المضطر ويكشف الضر
 ويحب الكافي ويعطي السائل اسالك يارب سوال من لم يجد
 لضعفه مقويا ولا لذنبه عافيا ولا لفقير سادا اغثك اسالك
 سوال من اشتدت فاقته وضعفت قوته وكثرت ذنوبه
 يا ذا الجلال والاكرام يارب يارب يارب اسالك يارب
 مسالة كل سائل ورغبة كل راغب تبدل اذا دعيت اجبت
 وبحق السائلين عليك وبحق صفوتك من عبادك وسنتي
 المر من عرشك وسنتي الرحمة من كتابك ان لا تستدريني
 بحطيتي ولا تجعل مصيبتني في ديني واذكرني يارب برضاك
 ولا تشني حين تشد رحمتك واقبل علي بوجهك الكريم
 وانن علي بكرامتك يا كريم العفو واستجب دعائي وادعهم

لا يجدون

ولا تشني خيرا تيسر ويرحمك

تَضَرَّعِي فَأَنْتِ يَا شَرُّ فَخِيرٍ خَائِفٍ مُسْتَجِيرٍ مِنْ عَذَابِكَ لَا أَنْتِ
يَعْلَى وَلِيَّ أَنْتِ بِرَحْمَتِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ كُنْ لِي حَيًّا وَلَا تَجْعَلْنِي
بِعَذَابِكَ رَبِّ شَقِيًّا وَأَمِنْ عَلَى بَعَائِيكَ وَأَعِزِّي رَفِيقِي مِنْ
النَّارِ فَأَنْتِ لَا اسْتَعِثُّ بِكَ وَأَسْتَجِيرُكَ فَاجْعَلِي مِنْ كُلِّ هَوَلٍ
وَمَشَقَّةٍ وَخَوْفٍ وَأَمِنْ خَوْفِي وَتَجْعَلِي جَنِّي وَقَوِّصِي وَسَدِّ
فَأَقِصِّي وَأَصْلِحِي لِي جَمِيعَ أُمُورِي يَا رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَوْلِ الظُّلَمِ
وَمِنْ شِدَّةِ الْمَوْقِفِ يَوْمَ الدِّينِ فَإِنَّكَ تَجِيرُ وَلَا تَجَارُ عَلَيْكَ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ لَا تُرَضِّعْنِي حِينَ أَدْعُوكَ وَلَا تُصْرِفْ
عَنِّي وَجْهَكَ حِينَ أَسْأَلُكَ فَلَا رَبَّ لِي سِوَاكَ وَأَعْطِنِي سَلَتِي
وَأَمِنْ خَوْفِي يَوْمَ الْقَاكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ فَأَعِزَّنِي فَأَنْتِ
ضَعِيفٌ خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ يَا شَرُّ فَخِيرٍ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
اللَّهُمَّ اكشِفْ ضُرَّ مَا اسْتَعْدَتْكَ مِنْهُ وَالْبَسْنِي رَحْمَتَكَ وَ
جَلِّئِي غَائِقَتِكَ وَأَيِّتِي بِرَحْمَتِكَ فَإِنَّكَ تَجِيرُ وَلَا تَجَارُ عَلَيْكَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَخْشَةِ الْقَبْرِ وَمِنْ خَلْوَةٍ وَمِنْ ظُلْمَةٍ
وَضِيْقَةٍ وَعَذَابِهِ وَمِنْ هَوْلِ مَا أَخَوْفُ بَعْدَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
وَأَهْلِ بَيْتِهِ صَفْوَتِكَ وَخَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَنْ تَسْتَجِيبَ لِي
دُعَائِي وَتُعْطِيَنِي سُؤْلِي وَتَكْفِيَنِي أَمْرًا خَيْرِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي
فَأَقْبَلِي وَاغْفِرِي ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ وَأَتَيْتِي فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقَبِلِي بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ اللَّهُمَّ
ارْزُقْنِي صِلَةَ قَرَانِي وَحُجَّامَقْبُولًا وَعَمَلًا صَالِحًا مَبْرُورًا رِضَا

اللَّهُمَّ
يَا رَبِّ
فَأَنْتِ

عَنَّا

ضَيْقَتِي

مِمَّنْ عَمِلَ بِهِ وَأَصْلِحِي لِي أَهْلِي وَوَلَدِي وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي
عَقِيبًا صَالِحًا تَحْقِيقِي مِنْ دُعَائِي رِضًا وَمَغْفِرَةً وَزِيَادَةً وَ
فِي كَرَامَتِكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ وَكَلَّمَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَيْءٍ أَوْ رَيْبٍ
أَوْ حُجُودٍ أَوْ قُورٍ أَوْ فَرَجٍ أَوْ مَرَجٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ فَرٍ أَوْ خِيَالٍ أَوْ
جَبْنٍ أَوْ خِيفَةٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ سُمْعَةٍ أَوْ شَفَاقٍ أَوْ بَقَاقٍ أَوْ
كِبَرٍ أَوْ ضَوْقٍ أَوْ عِصْيَانٍ أَوْ عَظَمَةٍ أَوْ شَيْءٍ مِمَّا لَا تُحِبُّ عَلَيَّ أَوْ لِي
فَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُخَوِّدَكَ مِنْ قَلْبِي
وَأَنْ تُبَدِّلَنِي مَكَانَهُ إِيْمَانًا وَعَدْلًا وَرِضًا بِقَضَائِكَ وَوَفَاءً
بِعَهْدِكَ وَوَجَاهًا مِنْكَ وَرَهْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ
وَرَفْعَةً بِكَ وَطَائِنَةً إِلَيْكَ وَتَوْبَةً إِلَيْكَ نَصُوحًا يَا رَبِّ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي وَلَمْ أَكُ
شَيْئًا مَذْكُورًا فَأَعِزِّي عَلَى أَهْوَالِ الدُّنْيَا وَبَوَائِقِ الدَّهْرِ
وَنَكَبَاتِ الزَّمَانِ وَكُرْبَاتِ الْآخِرَةِ وَمُصِيبَاتِ النَّبَايِ وَالْأَيَّامِ
وَالْغَنِيِّ شَرِّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ بَارِكْ
لِي فِي قُدْرِكَ وَرِضْنِي بِقَضَائِكَ اللَّهُمَّ افْتَحْ مَسَامِعَ قَلْبِي
لِذِكْرِكَ وَارْزُقْنِي شُكْرًا وَتَوْفِيقًا وَعِبَادَةً وَخَشْيَةً
يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ اطْلُعْ عَلَيَّ الْيَوْمَ
إِطْلَاعَةً تَدْخُلْنِي بِهَا الْجَنَّةَ اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ دُعَائِي وَأَقْبَلْ
مَعْنِي وَاجْعَلْ دُعَاءَ جَامِعِي أَوْافِقَ بَعْضُهُ بَعْضًا فَإِنَّ كُلَّ شَيْءٍ عِنْدَكَ
بِمَقْدَرٍ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْهُ مِنْ شَأْنِكَ فَإِنَّكَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنِ

اللَّهُمَّ وَابْتِهَ لِي فِي عِلِّيَّيْنِ فِي كِتَابِي لَا تُخَيِّرْ لِي بَيْنَ أَنْ تَقُولَ
قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِي مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ وَاسْتَجِبْتُ
لَهُ دَعْوَتَهُ وَوَفَّقْتَهُ وَأَصْطَفَيْتَهُ لِنَفْسِي وَكَرَّمْتَهُ وَظَلَمْتَهُ
وَعَصَمْتَهُ وَهَدَيْتَهُ وَذَكَيْتَهُ وَأَصْلَحْتَهُ وَاسْتَخْلَصْتَهُ وَ
غَفَرْتُ لَهُ وَغَفَوْتُ عَنْهُ آمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَتُوجِّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ وَسَلَامُكَ
وَالِدِي وَمَا وَلَدَاوَاهِلِي وَوَلَدِي وَجَمِيعَ ذُرِّيَّتِي أَبِي وَأَخَوَانِي
فِيكَ وَجَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكُلِّ وَلَدِي دَخَلَ فِي الْأَسْلَامِ
مِنْ هَؤُلَاءِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ شَرِّ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ هَوْنِ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأَهْوَالِهَا وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَرْزُقَنِي غَرْهَا وَتَصْرِفَ عَنِّي
شَرَّهَا وَتَنْتَبِئَنِي بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ بِكَ
رَوْفٍ رَحِيمٍ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَثِيرًا وَحَسْبًا اللَّهُ
وَقَسَمُ الْكَرِيمُ لَا يَأْتِيكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ
تَصْرِفَ عَنِّي شَرَّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَشَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَشَرِّ
كُلِّ ضَعِيفٍ مِنْ خَلْقِكَ وَشَدِيدٍ وَمِنْ شَرِّ السَّامَةِ وَالْعَالَمَةِ
وَالْأَقَمَةِ وَالْخَاصَةِ وَالْعَامَةِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ صَغِيرَةٍ أَوْ
كَبِيرَةٍ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمِنْ شَرِّ فُسْقَةِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ وَمِنْ
شَرِّ فُسْقَةِ الْبَحْرِ وَالْأَنْهَارِ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلَا تَحُولُ وَلَا
تَقْوَى إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقٍ دَعَا إِلَى
وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً خَيْرَ مَعْبُودٍ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَابْتِهَ لِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي آخِرَتِكَ
عَذَابَ النَّارِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ وَمَا كَانَ مِنْ خَيْرٍ

استغفره

والدني

وسلمه

محمد واليه

وفي الآخرة

فقط وضرر من

أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ وَأَكُونُ فِي رِضْوَانِكَ وَعَافِيَتِكَ وَمَا صَلَحَ
مِنْ ذَلِكَ مِنْ الْبَرِّ فَأَمِّنْ عَلَيَّ يَا رَبِّ إِلَيْكَ وَالْغَيْبُ وَبِكَ
مُسْتَجِيرٌ اللَّهُمَّ مَا اسْتَغْفِيكَ مِنْهُ وَمَا أَسْتَغْفِكَ مِنْهُ وَفَوْقَ
عَلَيَّ بِالنَّارِ وَسَخَطِكَ فَعَافِنِي مِنْهُ وَمَا عَذَّبْتَ مِنَ الْخَازِي
يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَسُوءِ الْمَطْلَعِ لِي مَا فِي الْقَبْرِ فَأَغْذِنِي مِنْهُ اللَّهُمَّ
وَمَا أَنْدَمَ عَلَيْهِ مِنْ فَعْلِي لَهُ وَأَجَازِي عَلَيْهِ يَوْمَ الْعَادِ أَوْ تَرَانِي
فِي الدُّنْيَا عَلَى الْحَالِ الَّذِي تَوَرَّثَ سَخَطَكَ فَأَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ
أَنْ تُعْظِمَ عَافِيَتِي مِنْ جَمِيعِ ذَلِكَ يَا وَلِيَّ الْعَافِيَةِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ مَعَ ذَلِكَ الْعَافِيَةِ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَسُوءِ
الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَأَنْ تُجَلِّيَنِي مَا لَاطَقَنِي بِهِ وَأَنْ
تُسَلِّطَ عَلَيَّ ظِلْمًا أَوْ تَبْلِيَنِي بِمَا لَاطَقَنِي بِهِ وَتُنَاقِشَنِي الْحِسَابَ
يَوْمَ الْحِسَابِ مُنَاقِشَةً بِمَسَاوِي الْأَحْوَجِ مَا أَكُونُ إِلَّا عَافِيَةً
وَتَجَاوِزَكَ أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تُعْظِمَ عَافِيَتِي مِنْ جَمِيعِ
ذَلِكَ يَا وَلِيَّ الْعَافِيَةِ أَيْ مَنْ عَفَى عَنْ السَّيِّئَاتِ وَلَمْ يَجَازِبْهَا
إِلَّا بِرَحْمَتِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
نَفْسِي نَفْسِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ
عَبْدُكَ يَا سَيِّدَهُ يَا مَالِكَ عَبْدِهِ يَا سَيِّدَهُ يَا مَالِكَ يَا هُوَ
يَا رَبَّاهُ لَا حِيلَ لِي وَلَا غِنَى لِي عَنْ نَفْسِي وَلَا اسْتَطِيعَ لَهَا ضَرْأٌ
وَلَا نَفْعٌ وَلَا دَجَاءٌ لِي وَلَا أَجِدُ أَحَدًا صَافِيَةً فَقَطَعْتُ أَسْبَابَ
الْحَدَائِجِ وَأَضْمَلْتُ عَنِّي كُلَّ بَاطِلٍ فَرَدَدْتُ فِي الدُّهْرِ إِلَيْكَ فَخَمَّتُ

اعتذرت

يا رب

أحد صافيه

هَذَا الْقَامُ إِلَى بَعْلِكَ فَكَيْفَ أَنْتَ صَانِعٌ لِي لَيْتَ شِعْرِي وَلَا أَشْرُ
كَيْفَ تَقُولُ لِدُعَائِي أَتَقُولُ نَعَمْ أَوْ تَقُولُ لَا فَإِنْ قُلْتَ لَا فَيَا وَبِلَنَاهُ
يَا وَبِلَنَاهُ يَا وَبِلَنَاهُ يَا عَوْلَنَاهُ يَا عَوْلَنَاهُ يَا شَقَوْنَاهُ يَا
شَقَوْنَاهُ يَا ذَلَالَهُ يَا ذَلَالَهُ يَا ذَلَالَهُ إِلَى مَنْ وَإِلَى عِنْدِ مَنْ أَوْ
كَيْفَ يُعَاذُ الْوَالِي أَيْ شَيْءٍ وَمَنْ أَرْجُوا أَوْ مَنْ يَعُودُ عَلَى أَنْ
رَفَضْتَنِي يَا وَسِعَ الْعَفْوَ وَإِنْ قُلْتَ نَعَمْ كَمَا الظَّنُّ بِكَ فَطُوبَى
وَطُوبَى لِي أَنَا الْمُسْعُودُ لِي أَنَا السَّعِيدُ فَطُوبَى لِي أَنَا الرَّحِيمُ يَا مَرْتَبُ يَا مَرْتَبُ
يَا مَحْبِي يَا مَقْلَكَ يَا مُسَلِّطَ الْأَعْمَالِ فِي الْأَرْجَاءِ يَا حَاجَّ حَاجِّهِ وَلَا
أَحَدٌ أَنْفَعُ لِي مِنْكَ يَا مَنْ عَرَفَنِي نَفْسَهُ يَا مَنْ أَمَرَنِي بِطَاعَتِهِ
يَا مَنْ دَعَا لِي بِالسُّؤْلِ يَا مَنْ مَطْلُوبٌ إِلَيْهِ رَفُضْتُ وَصَيْتُكَ الَّتِي أَوْصَيْتَنِي
وَلَوْ أَطَعْتُكَ لَكَيْتَنِي مَا قُتِلْتُ إِلَيْكَ فِيهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ أُوْمَرُ وَأَنَا مَعَ
مَقْصِيَّتِي لَكَ رَاحٍ فَلَا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ مَا رَجَوْتُهُ وَارْزُقْ دِيْدِي مَلَأَ
مِنْ خَيْرِكَ بِحَقِّكَ يَا سَيِّدِي يَا وَلِيَّيَّ أَنَا مَنْ قَدْ عَرَفْتُ شَرَّ عَيْدٍ
وَأَنْتَ خَيْرُ رَبِّ يَا مَحْبِي الْإِسْقَامُ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ يَا
اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا مُحِيطَ بِمَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَصْلِحْ لِي دِينِي
وَأَصْلِحْ لِي دِينِي وَأَصْلِحْ لِي لُؤْلُؤِي وَأَصْلِحْ لِي مَا خَوَّلَنِي يَا إِلَهِي
وَأَصْلِحْ لِي مِنْ خَطَايَايَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ تَفَضَّلْ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ
وَأَمْنُكَ عَلَيَّ بِإِجَابَتِكَ وَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ
وَسَلِّمْ وَصَلِّ بَيْنِي وَبَيْنَ مَا حَلَّتْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَهْلِ مُحَمَّدٍ مِنْ
الْبَاطِلِ وَإِنِّي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
يَسْأَلُكَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَالْهَيْكَلُ الْوَاحِدُ لَا إِلَهَ إِلَّا

يَا شَقَوْنَاهُ

مَحْبِي
مُقْسِطَ

مَلَأَ

لَوْلَا دِيْدِي

وَأَصْلِحْ لِي

نَبِيَّتِ

لَا

إِلَهُهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ
سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لِمَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ
عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ
مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ
حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ أَلَمْ يَكُنْ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
هُوَ الَّذِي يَصُورُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا فَاغْفِرْ
لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَائِلِينَ
وَالنَّفَقِينَ وَالسَّافِرِينَ يَا لَسْتَ شَهِدًا لَكَ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ وَاللَّاتُ الْكُفْرُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ اللَّهِ لَأَسْمَاءُ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ يَجْعَلُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَضْدَقُ
مِنْ اللَّهِ حُكْمًا ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ حَافِظٌ كُلِّ
شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ قُلْ يَا
أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا اللَّهُ لَهُ
مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ وَمَا أَمْرُ الْآلِ
لِعَبْدِهِ إِلَّا هُوَ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ مُسْتَجَابُ دُعَائِ الْمُتَكَلِّمِينَ
لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ

حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ حَتَّى
إِذَا دُرِّكَةُ الْفَرْقِ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ
بِهِ نَبُوءَاتُ الرِّسَالِ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا
أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ قُلْ هُوَ رَبِّي
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِعُ أَنْذَرُكُمْ أَنَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ
الصَّلَاةَ لِذِكْرِي إِنَّمَا أَلْهَيْكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
وَسَمِعَ كُلَّ شَيْءٍ عُلْمًا وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا
يُوحَى إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ وَذَا النُّورِ إِذْ
ذَهَبَ مُغَاضِبًا وَقَدْ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُخَيِّمُ بِالْمُؤْمِنِينَ
فَقَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَكَرَّمَ الْحُكْمَ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَذْكَرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ
مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ فَإِنْ تَوَلَّوْا أَنتُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

الْعَظِيمِ

يَسْتَكْبِرُونَ

يَسْتَكْبِرُونَ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
فَإِنِّي تَصَرَّفُونَ غَاوٍ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ
ذِي لَطُولٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَافَى
كُلَّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَإِنْ تَوَلَّوْا تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُخَيِّئُ وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ
فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَسَوَاتِكُمْ وَأَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ
عَلَى جَبَلٍ لِرَأْيَتِهِ حَاشَعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ
الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ هُوَ اللَّهُ
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤَيَّدُ
الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
يُشْرِكُونَ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا يَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي لَا يَبْتَلِيهَا الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ يَسُبُّ بِكُفْرَانٍ يَا اللَّهُ وَمَا
أَنْزَلَ الْبَيِّنَاتِ وَمَا أَنْزَلَ إِلَى ابْنِهِمْ وَاسْمِعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَسْقُوتُ
وَالْإِسْبَاطُ وَمَا أَوْفَى مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أَوْفَى النَّبِيُّونَ
مِنْ رَبِّهِمْ لَا تَفْرَقُ بَيْنَ أَحَدِهِمْ وَتَحُونَ لَهُ مُسْلِمُونَ

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ لَهَا
لَقَدْ قُلْنَا إِذْ أَشْطَطَ الْخُذُّ لِلَّذِي هَذَا لَهَذَا
مَا كُنَّا لِنَقْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَذَا نَا لَلَّهِ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ
رَبِّنَا بِالْحَقِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ بِرَبِّكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ
اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ اللَّهِ
مِنْ خَلْقِهِ وَأَمِيرَهُ عَلَى وَجْهِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا
أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْتَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَأَمِيرُهُ عَلَى وَجْهِهِ
وَبَابُ عَلَيْهِ وَوَصِيَّ بَيْتِهِ وَالْخَلِيفَةُ مِنْ بَعْدِهِ فِي أَمْرِهِ
لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً غَضِبْتَكَ حَقًّا وَقَعَدْتَ مِنْكَ بَرِّي مِنْهُمْ وَمِنْ شَيْعَتِهِمُ إِلَيْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاطِقَ
الْبُحُولِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ نَسَائِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا نَبِيَّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمَّ السُّبْحِينَ
لِلْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً غَضِبْتَكَ حَقًّا وَمَسَّتْكَ
مَا جَعَلَ اللَّهُ لَكَ صَلاَةً أَنْ أَبْرِيَّ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَمِنْ شَيْعَتِهِمْ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الرَّقِيَّ أَمَّنَ اللَّهُ
أُمَّةً قُلْتُكَ وَبَايَعْتَ فِي لَزِيكَ وَشَايَعْتَ أَنْ أَبْرِيَّ إِلَيْكَ
مِنْهُمْ وَمِنْ شَيْعَتِهِمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى أَيْمَانِكَ وَجَدَّكَ
مُحَمَّدُ الصُّطُفِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ
دَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قُلْتُكَ وَاسْتَبَاكَ حَرَمَكَ
وَلَعَنَ أَشْيَاعَهُمْ وَأَتْبَاعَهُمْ وَلَعَنَ الْمُتَّبِعِينَ بِالْمَكِيدِينَ

أَجْمَعِينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
يَا أَجِيرَ الْمُؤْمِنِينَ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَيْهِ

لَعَنَهُم

وَالْع

السَّلَامُ

مِنْ قَائِلِهِمْ أَنْ أَبْرِيَّ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكَ مِنْهُمْ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ
مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرَ
بْنَ مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
يَا أَبَا الْقَاسِمِ الْحَجَّاجَ بْنَ الْحَسَنِ صَاحِبَ الزَّيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ
وَعَلَى عِتْرَتِكَ الطَّاهِرَةِ الطَّيِّبَةِ يَا مَوْلَايَ كُونُوا شَفْعَاءِي
يَوْمَ يَخْلُقُ اللَّهُ فِي حُطٍّ وَذُرَى وَخَطَايَايَ أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَبِمَا أُنْزِلَ
إِلَيْكُمْ وَأَتَوَلَّى إِلَى آخِرَتِكُمْ بِمَا أَتَوَلَّى بِهِ أَوَّلَكُمْ وَبَرَرْتُ مِنْ
الْحَبِيبِ وَالطَّافُوتِ وَاللَّاتِ وَالْفَرْغَى يَا مَوْلَايَ أَنْ أَسْلِمَ
مِنْ سَالِكِكُمْ وَحَرْبِ لِمَنْ حَارَبَكُمْ وَعَدُوِّ لِمَنْ عَادَاكُمْ
وَوَلِيٍّ لِمَنْ وَالَاكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ ظَالِمِيكُمْ وَ
غَاصِبِيكُمْ وَلَعَنَ اللَّهُ أَشْيَاعَهُمْ وَأَتْبَاعَهُمْ وَأَهْلَ مَذْهَبِهِمْ وَأَبْرَأُ
إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ أَللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَكَفَى بِكَ
شَهِيدًا وَأَشْهَدُ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْتُكَ وَالْأَمَّةُ
مِنْ دُرَيْشِهِمَا وَالْثَانِيَةُ حَمَلَةُ عَرْشِكَ وَالْأَرْبَعَةُ الْأَنْبِيَاءُ
خَزَنَةُ عِلْمِكَ إِنِّي أَبْرِيَّ مِنْ أَعْدَائِهِمْ فَعَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى
بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الصُّلَحَاءِ وَالسَّلَامُ أَللَّهُمَّ

يَا مَوْلَايَ

ارفعني بصلواته

وَصَلِّ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَاجْعَلْ يَاسَدِي نَبِيَّ إِلَيْنِ مِنَ الْحَقِّ وَالْعَرَفِ
بِهِمْ مُسْتَقَرًّا مُسْتَوْعَبًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
وَعَرِّفْنِي نَفْسَكَ وَعَرِّفْنِي رُسْلَكَ وَعَرِّفْنِي مَلَائِكَتَكَ
وَعَرِّفْنِي وِلَاةَ أَمْرِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي لَا أَخْذُلُ إِلَّا مَا أُعْطِيتُ وَلَا
أُؤْتِي إِلَّا مَا أُؤْتِيتُ اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْ نِي سَائِلَ أَوْلِيَائِكَ وَلَا
تُرِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَهَبْتَنِي لِي مِنْ أَمْرِ رِشْدِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
تَأْطِقِ التَّنْزِيلَ وَخَلِّصْنِي مِنَ الْهَالِكِ اللَّهُمَّ وَخَلِّصْنِي مِنَ
الشَّيْطَانِ وَخُزْبِهِ وَمِنَ السُّلْطَانِ وَجُنْدِهِ وَمِنَ الْحَبِثِ
وَأَنْصَارِهِ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَبِعَلِيِّ الْمُقْصُودِ وَبِحَقِّ شَيْبَةَ
وَشَيْبَةَ وَبِحَقِّ أَهْلِ بَيْتِكَ الْحُسَيْنِيِّ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ
يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَايَاهُ يَا مَوْلَايَاهُ يَا مَوْلَايَاهُ
يَا عَادِمِ الْأَعْدَاءِ يَا سَدِّدِ مَنْ لَا سَدَّ لَهُ وَيَا ذُخْرَ مَنْ لَا
ذُخْرَ لَهُ أَنْتَ رَبِّي وَأَتَعَبُدُكَ عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ
اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ مَوْفَا مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْهُ الْخِرَافَةَ مِنَّا
وَأَنْفِرْ كُنَا فِي صَلَاحٍ دُعَاءُ مَنْ دَعَاكَ بِعَيْنِي وَعَرَفَاتِ
وَمَزْدَلَفَةِ وَعِنْدَ قَبْرِ بَيْنِكَ عَلَيَّهِ وَالْإِسْلَامُ وَعِنْدَ
زَمْرَمٍ وَالْقَامِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَيْثُ دَفَعْتَ أَقْدَارَنَا عَنْ
شَدِّ الزَّانِبِينَ فِي الْأَسْوَاطِ وَالْخَوَافِ فِي الْأَعْنَاقِ وَلَكَ الْحَمْدُ

الصفوة

۱۰۹
حفظ

حَيْثُ لَمْ تَجْعَلْنَا زَادَةً مُضِلِّينَ وَلَا مَدْعِيَةً شَالِكِينَ مُرْتَابًا
وَلَا مُعَارِضِينَ وَلَا عَنَ أَهْلِ بَيْتِ بَيْتِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
مُخْرِفِينَ اللَّهُمَّ كَمَا بَلَّغْتَنَا هَذَا الْيَوْمَ الْمُبَارَكُ مِنْ
شَهْرِنَا وَسَنَنِنَا هَذِهِ الْمُبَارَكَةِ فَلْيُنْزِلْ خِرَاهَا فِي عَافِيَةٍ
وَبَلِّغْنَا أَعْمَالَ كَثِيرَةً بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ
يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَايَاهُ يَا مَوْلَايَاهُ يَا مَوْلَايَاهُ
اللَّهُمَّ وَمَا قُمْتَ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا
الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ خَيْرٍ أَوْ بَرَكَةٍ أَوْ عَافِيَةٍ أَوْ
مَغْفِرَةٍ أَوْ رَافَةٍ أَوْ رَحْمَةٍ أَوْ عِيقٍ مِنَ النَّارِ أَوْ زُرْقٍ
وَاسِعٍ حَالِلٍ طَيِّبٍ أَوْ تَوْبَةٍ نَصُوحٍ فَاجْعَلْ لَنَا فِي ذَلِكَ
أَوْفَرَ النَّصِيبِ وَأَجْزَلَ الْحِظِّ اللَّهُمَّ وَمَا نَزَلَتْ فِي هَذِهِ
السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَأَجْزَلَ الْحِظِّ اللَّهُمَّ وَمَا نَزَلَتْ
فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ
مِنْ حَرِّ أَوْ شَرِّ أَوْ غَرَقٍ أَوْ هَدْمٍ أَوْ زَيْدٍ أَوْ خَفٍّ أَوْ قَدْ
أَوْ جَفٍّ أَوْ مَسْجٍ أَوْ صَيْحَةٍ أَوْ زَلْزَلَةٍ أَوْ فِتْنَةٍ أَوْ طَاعِفَةٍ أَوْ بَرٍّ
أَوْ جَوْنٍ أَوْ جَذَامٍ أَوْ بَصَرٍ أَوْ أَكَلٍ سَبْعٍ أَوْ مِيتَةٍ سَوَاءٍ
جَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَاصْرِفْهُ عَنَّا كَيْفَ
شِئْتَ وَأَنَّى شِئْتَ وَعَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ فِي كُلِّ دَارٍ وَمَنْزِلٍ
فِي شَرْقِ الْأَرْضِ وَغَرْبِهَا عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ وَلَا إِلَهَ
غَيْرُكَ وَحَدَّثَكَ لَا شَيْءَ لَكَ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

501

عالم الغيب والشهادة رب كل شيء ومليكه أشهد أن
 لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً
 الله عليه وآله عبده ورسوله وأشهد أن الجنة حق
 والنار حق وأن الساعة آتية لا ريب فيها وأن الله
 يبعث من في القبور أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك
 له عليها أحياء عليها أموات وعليها البعث حيّا أنشأ الله
 بعد الموت رضى الله رباً وبالإسلام ديناً ومحمداً
 نبياً وبعلي ولياً وبالقرآن إماماً وبالعبادة قبله و
 بآبائهم عليه السلام نبياً وبالجنة قبله و
 صلوات الله عليه الحق موضحاً للجنة والنار قاصداً بالمؤمنين
 من شيعته إخواناً لا أشرك بالله شيئاً ولا اتخذ من دونه
 ولياً ولا ادعى معه الها إلا الله وحده لا شريك له
 الها واحداً أحداً فرداً صمداً لا يتخذ صاحبة ولا ولداً اللهم
 إني سألك بالعظيم من الآيات والقديم من نعمائك والخزير
 من نعمائك وما أدرت المحجب من بهائيك ومعاقد العبد
 من غرورك وشهوى الرحمة من كتابك وبك وحدك لا
 شريك لك أن تصلى على محمد وآل محمد وأن ترحم
 هذه النفس الخروقة وهذا البدن الهلوع الذى لا يطيق
 حرماتك فكيف حرارك إن تعاقبني لا يزيد في ملكي شيء
 وإن نفق عني لا ينقص من ملكي شيء أنت يارب خلقك
 أرحم وبعيدك أعلم وسلطانك أدوم ومليكك

ولا وصلى
 من شيعته
 إخواناً لا
 أشرك بالله

أقدم وبعيدك أرحم وأعلم وسلطانك أدوم ومليكك
 طاعة الطيعين ولا ينقص منه معصية العاصين وأغف
 عني يا أرحم الراحمين ويا أرحم الراحمين الوديعين
 واستظل بنبائك واستجير بقدرتك واستغيت برحمتك
 واعتصم بمحبتك ولا اتق إلا بك ولا ألتجأ إلا إليك
 يا عظيم الجلاء يا كاشف البلاء ويا آحق من تجاوز
 عفا اللهم إن ظلمي مستجير ببعفوك وخوفي مستجير
 بأمانك وفقري مستجير بغيرك ووجهي البالي القاني
 مستجير بوجهك الدائم الباقي الذى لا يفنى ولا يزول
 يا من لا يشغله شأن عن شأن لا تجعل مضيقنا في ديننا
 ولا تجعل الدنيا أكبر همنا ولا تسلط علينا من لا يرحمنا
 وعند مجاميك على جهلك ويا حسانك على أساءتنا وبقوتك
 على ضعفنا وبعينك على فقرنا وأعدنا من الأذى القذى
 والضر وسوء القضاء وشماة الأعداء وسوء المنظر فى المآل
 والدين والأهل والولد وعند معاناة اللهم يارب ملك الموت
 تشكو غيبة شيعتنا عننا وقلة ناصرنا وكثرة عدونا وشدة
 الزمان علينا ووقوع الفتن بيننا وظاهر الخلق علينا اللهم
 صل على محمد وآل محمد وأفرج ذلك بفرج منك تجعله
 وقصر تعزى وحق تظهره اللهم وأبعث بقاى آل محمد
 ص للتصديقين وأظهر حججك والقيام بأمرك و
 تظهر أركانك من أركانها برحمتك يا أرحم الراحمين

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُوَلِّيَ لَكَ عَدُوًّا وَأُعَادِيَ لَكَ
 وَلِيًّا أَوْ أَسْخَطَ لَكَ رِضًا أَوْ أَرْضَى لَكَ سَخَطًا أَوْ أَقُولَ الْحَقَّ
 هَذَا بَاطِلٌ أَوْ أَقُولَ لِبَاطِلٍ هَذَا حَقٌّ أَوْ أَقُولَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
 هُوَ لَا يَهْدِي مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ وَاتَّقِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا جَهَنَّمَ عَذَابًا
 النَّارُ صَلِّ **در بیان اعمال ضروری شب عید قربان و روز**
 و ایام تشریف است اعنی یازدهم و دوازدهم و سیزدهم بدانکه شب عید
 اضحی از جمله چهار شب است که احیای آنهاست موکداست و منقولست که
 در این شب درهای آسمان بسته میشود برای آنکه صداهای دعاها و حاجات
 بالا رود و صدای ایشان در آسمان پیچیده است مانند صدای گیسو
 در میان کند و وقتی دعاها را نماند میکند که نم برورد کارها و شاید
 بنده آن حق را اگر دید و برین لازمست که دعای شمار استجاء
 کند آن به هر که مستحق امرزش است همگناهان او را می آمرزد و هر که
 سزاوار آن نیست گناهش را کم میکند پس هر که با ایشان در عبادت و دعا
 شریک شود در ثواب ایشان شریک خواهد بود و غسل و زیارت
 حضرت امام حسین علیه السلام در این شب سنت است و منقولست که هر که
 آنحضرت را درین شب زیارت کند گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود
و اما اعمال روز عید غسل در آن سنت موکداست و بعضی واجب دانسته اند
 و بهتر آنست که پیش از نماز غسل کند و نماز عید بنا بر مشهور در زمان
 غیبت امام علیه السلام سنت موکداست و بیکان فقیر و اجباست بشرایط
 مقرر و نمازش بهمان کیفیت است که در عید فطر مذکور شد و دعای شش

بطل
 و سابقا مذکور شد که عمل
 استفتاح را نیز در این روز
 بعمل آورده مستحب است

از رفتن بنماز عید انجامد که در شد و دعای بسیار پیش از نماز و بعد
 از آن وارد شده است و این رساله بخایش ذکر آنها ندارد و بهترین
 دعاها دعای چهل و هشتم صحیفه کامله است که اولش اینست اللَّهُمَّ
 هَذَا يَوْمٌ مُبَارَكٌ وَ أَكْرَدَعِي چهل و هشتم را که اولش یا مَنْ يَرْحَمُ
 مَنْ لَا يَنْجُو إِلَّا بِكَ الْعِبَادُ است نیز بخواند بهتر است زیرا که در بعضی از نسخ
 قدیمه صحیفه استجاب خواندن آن دعا نیز وارد شده است و دعای
 مذکور بهترین دعاهاست و در این روز و سایر اعیاد سنت است
 خواندن چنانچه انشاء الله بعد از این در ضمن زیارات مذکور
 خواهد شد و در این عید سنت است که افطار بعد از نماز گوشت
 قربانی بشود و از جمله احکام این عید قربانست و آن سنت موکداست
 و بعضی از علماء واجب دانسته اند اگر قدرت بر آن داشته باشد و از
 حضرت صادق علیه السلام منقولست که اضحی واجبست بر هر مسلمانی و فرمود
 که از برای خود التبت بکن و از برای عیال خود و اگر خواهی بکن و اگر خواهی
 و از امام سله ذوجه حضرت رسول ص منقولست که با آنحضرت عرض کرد
 که عید اضحی حاضر میشود من قیمت اضحی ندارم آیا قرض کنی و اضحی بکنم
 حضرت فرمود که قرض کن که آن قرض را خدا داد می کند و بهتر آنست که
 در روز عید کشت و در روز یازدهم و دوازدهم نیز میتوان کشت
 و اگر در مری باشد روز سیزدهم نیز میتوان کشت و بهتر آنست که در
 دهه ذی الحجه خریه باشد و مکروه است قربانی کردن جوانی که در
 خانه تربیت کرده باشد و مجبایند یا شتر یا گاو یا کوسفند یا بز بوده
 باشد و حیوانات دیگر را قربانی نمیتوان کرد و اگر شتر باشد میباید پنج

از هر که قربانی نکرده است اقامت من و حضرت امیر المومنین صلوات الله
 علیه هر سال اول یک کوفتند قربانی میکرد و میفرمود خداوند این از پیغمبر
 پس یک کوفتند دیگر از برای خود قربانی میفرمود و اگر جمعی قادر نباشند
 که هر یک قربانی جدا بکنند جایز است که بایکدیگر شریک شوند تا هفت نفر
 بلکه تا هفتاد نفر و حق تعالی فرموده است که خدا را یاد کنید در ایام معدوم
 یعنی در روزی چند شمرده شده و در احادیث معتبره منقولست که در آن یکدیگر
 گفتن است در ایام تشریف بر هر که در منی باشد عقیب پانزده نماز بگوید
 که اولش ظهر روز عید است و آخرش صبح روز سیزدهم و در سایر شهرها
 عقیبه نماز که از ظهر روز عید است تا صبح روز دوازدهم و مشهور
 استحبابست و بعضی واجب دانسته اند و اقلین بعد از هر نماز یک مرتبه است
 و اگر مکرر بگوید بهتر است و بعد از نماز نافله نیز اگر بگوید خوبست و
 طریق تکبیر موافق حدیث صحیح اینست **الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله**
والله اکبر الله اکبر و **لله الحمد لله اکبر** علی ما هدا الله الله اکبر
 علی ما نزلنا من بهیمة الانعام و الحمد لله علی ما ابانا **صلوات**
 در فضايل و اعمال شب و روز عید عید است **عید**
 هجدهم اینهاست و عظیم ترین اعیاد است و احادیث از طرق عامه و
 خاصه در فضیلت این روز و اعمال آن زیاد از حد و احصاست و در
 مقام بچند حدیث انکشاف نمایند بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام
 منقولست که چون روز قیامت شود چهار روز با بزرگترش الهی برین
 بازیت تمام مانند عروسی که او را الحانه و امامان برین روز عید اخصی و روز
 عید فطر و روز جمعه و روز عید غدیر و روز غدیر در میان آنها

ماستر

مانند ماه باشد در میان ستارگان و آن روزیست که حق تعالی بر عظیم
علیه السلام را از آتش نجات داد و این روز را روزه داشت برای شکر حق
و آن روزیست که خدا در آن روز تکامل گردانید دین را با آنکه حضرت
رسول ص حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را نصب کرد بخلاف قضیت
او را و وحی بودن او را ظاهر گردانید بر مردم پس روزه داشتن این روز را
و این روز تکامل شدن دین است و روزیست که بنی شیطان بر خاک
مالیده شده است و روزیست که اعمال شیعیان در دوستان از ^{درین}
روز مقبول میشود و این روزیست که حق تعالی علمای مخالفان ^{و منافقان}
باطل میکرد اند مانند ذرها که در میان هوا پراکنده میشود و این روز ^{است}
که ضای عرفیل امر میکند جبرئیل را که نصب کند کسی که امت خدا را
در برابر بیت المعمور و جبرئیل بر آن کرسی ببلند رود و ملائکه از جمیع ^{السموات}
نزاد جمع میشوند و شام میکنند بر محمد و آل محمد و استغفار میکنند برای
شیعیان امیر المؤمنین و ائمه طاهرين علیهم السلام و دوستان ایشان از
فرزندان آدم و این روزیست که امر میکند حق تعالی ملائکه ^{اعمال را} نویسندگان
که قلم بردارند از حجاب اهل بیت و شیعیان ایشان تا سر درواز و در عهد
غیر و بنویسند هیچ خطا و گناه ایشان را برای کرامت محمد و علی و اهل صلوات
الله علیهم و این روزیست که مخصوص محمد و آل و شیعیان ایشان
گردد و این روزیست که خدا زیاده میکند اندام کسی را که عبادت خدا
کند در این روز و تو سعه دهد روزی را بر عیال خود و برادران ^و
و او را ازاد میکند اندام از آتش جهنم و این روزیست که خدا سعی شیعیان را
شکر میکند بینی فرزند میدهد و گناه ایشان را محو و در عمل ایشان از قبول

این روز است که خداوند عز و جل
برای بندگان و کاهان ایشان
یک روز عید بزرگست

میکنند و روز بخشش است و روز عطیاست و روز پهن کردن علم
و روز بشارت است و روز عید بزرگست و روزیست که دعاها در آن
سجایب میگرد و روز موقف بزرگست و روز پوشیدن جامها
نیکوست و روز بخشیدن کاهان شیعیان امیرالمومنین است و روز
که بسیار صلوات باید فرستاد بر محمد و آل محمد و روز خوشنودیست
و روز عید اهل بیت محمد است و روز قبول العیالست و روز طلب
زیادتی ثوابست و روز استراحت مؤمنان است و روز سوداگری
ایشانست و روز دوستی کردن شیعیانست با یکدیگر و روز رسیدن
برحمت خداست و روز ترک کبایر و گناهانست و روز عبادت
و روز افطار نمودن روزی که در آنست پس هر که روزی را در این روز
افطار نماید چنانست که ده فایام را اطعام کرده باشد و هر فایمی صد
هزار کس است و روز نهیست از کباب است پس هر مومن که دیگری را
ملاقات کند چنین تهنیت بگوید الحمد لله الذی جعلنا من التتکین
یولایة امیر المومنین و الائمة علیهم السلام یعنی حمد و سپاس
خداوندی را است که گردانید ما را از آنها که چنین زده اند در روز
و محبت پادشاه مومنان و ائمه علیهم السلام و این روز نهم است در روز
مومنان پس هر که نهم کند در روی برادر مومن خود در روز
عید غدیر حق تعالی نظر کند در روز قیامت سوره رحمت بر او آرد
هزار حاجت او را بیاورد و بشارت دهد برای او و قریب از او آید سفید
و روی او را نورانی گرداند و این روز نیت است پس هر که نیت
کند برای روز غدیر حق تعالی بر او هزار بار دعا و هر گاهی که کرده است آن

بلغ

صغیر

صغیر یا کبیر و بفرستد حق تعالی بوی و ملک بیدار که بنویسد
برای او حسنات و بلند کرد اند بر او درجات تا سال آینده
مثال این روز پس اگر پیر شهید مرده باشد و ثواب شهیدان
داشت باشد و اگر زنده باشد سعادت مند زندگانی کند و هر که
طعام دهد در این روز مومنی را چنان باشد که طعام داده باشد
جمع پیغمبران و صدیقان را و هر که دیدن کند در این روز مومنی را
داخل کرد اند خدا در قبر او هفتاد نور و قبرش را کشاده گرداند
و زیارت کند او را در قبر او هر روز هفتاد هزار ملاک و بشارت
دهند او را بهشت و در روز غدیر حق تعالی عرض کرد و بخت
و امامت و محبت ما اهل بیت را با اهل اسمائیل هفتاد و پنج
گرفتند با قرار بان اهل اسمان هفتم پس زینت داد آنرا بر شپش
بعد از آن سبقت گرفتند اهل اسمان چهارم پس زینت داد آنرا بر
بیت المعمور پس سبقت گرفت با قرار با اهل اسمان اول پس آنرا زینت
بخشید بستارگان پس حق تعالی عرض کرد ولایت ما را بر زمینها
پس شپشی گرفت با قرار با آن مکه معظمه پس زینت داد آنرا بر کعبه
پس شپشی گرفت مدینه طیبه پس زینت داد آنرا بر محمد مصطفی ص
پس سبقت کرد نبوی آفریننده پس زینت داد آنرا بر قبر حضرت
امیرالمومنین پس عرض کرد ولایت ما را بر کوهها پس اول کوهی
که قرار کرد بر کوه بود کوه عقیق و کوه فیروزه و کوه یاقوت و باین
سبب این جواهر را آنها بهر سید پس کوههای دیگر سبقت گرفتند
و باین سبب بعد از طلوع و سایر معجزات را دیدند و هر یک

که اقرار نکرد معدن هیچ چیز نکردید و باز در روز غدیر
عرض کرد ولایت ما را با بها هر چه قبول کرد شیرین شد و هر چه
قبول نکرد شور و تلخ شد پس عرض کرد ولایت ما را بر مرغان هر
مرغ که قبول کرد سخن کو و خوش ادا کردید و هر یک که قبول نکرد
لال و بد ادا کردید و مثل مومنان در قبول کردن ولایت ایند
المومنین در روز غدیر مانند مثل المکمل است در قبول کردن
سجده حضرت آدم علیه السلام و مثل آنها که قبول ولایت آنحضرت کردند
در روز غدیر مانند مثل شیطان است در قبول نکردن سجده آدم
و در روز غدیر این آیه نازل شد الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ
وَأَتَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا يعني
امروز کامل گردانیدم از برای شما این شمار و تمام گردانیدم بر شما نعمت
خود را و پسندیدم اسلام را برای این شما پس حضرت فرمود که نفرستاده
است خدا پیغمبر مرا مگر آنکه وصی و خلیفه خود را در این روز نصب
کرده است و کلینی بسند معتبر روایت کرده است که آنحضرت صابق
عمر رسیدند که ای اسلامانان از امیدوی هست غیر جمعه و اضحی و فطر
فرمود بی عیدی هست که از همه برتر است راوی گفت کلام
عید است فرمود که آن روزیست که نصب کرد رسول خدا امیر
المومنین را بخلافت خود و فرمود که هر که من مولی و آقای اویم
علی مولی و آقای پیشوای او است و آن روز هجدهم ذی الحجه است
راوی گفت چه کار در آن روز باید کرد فرمود که باید روزه بدارید
و عبادت کنید و محمد و آل محمد را یاد کنید و بر ایشان صلوات

برستند و وصیت کرد رسول خدا المومنین را که این روز را
عید گردانند و هر پیغمبری وصی خود را وصیت میکرد که این روز را
عید گردانند و بر روایت دیگر فرمود که روزه روز غدیر بکفاره
شصت ساله کفایت و بر روایت دیگر منقولست که مفضل از
حضرت صادق علیه السلام پرسید که امر میکنی که روز عید را روزه
بدارم فرمود اری والله اری والله اری والله بدستی کردن این
روز خدا توبه حضرت آدم را قبول کرد و بشکر آن این روز را روزه
داشت و در این روز خدا حضرت ابراهیم را از آتش نجات داد
و بشکر آن این روز را روزه داشت و در این روز حضرت موسی
مردن را وصی خود گردانید و این روز را بشکر این نعمت روزه
داشت و در این روز حضرت عیسی وصیت وصی خود شیعی
الصفا را ظاهر گردانید و این روز را بشکر این نعمت روزه داشت
و در این روز حضرت عیسی وصیت وصی خود شیعیون الصفا را
ظاهر گردانید و این روز را بشکر حق تعالی روزه داشت
و در این روز حضرت رسول صلی الله علیه و آله حضرت امیر المومنین
صلوات الله علیه را خلیفه و جانشین خود گردانید و فیصلت
و وصایت او را بر خلق ظاهر گردانید و این روز را بشکر این
نعمت روزه داشت و این روز روزه داشتن است و روز
عبادت و روزه طعام دادن است و روز نیکی کردن است
با برادران مؤمن و روزیست که خدا از مومنان خوشنود میکند
و بنی شیطان بر خاک مالیده میشود و بسند معتبر از ابن ابی

نصر نفوس است که گفت روزی در خدمت امام رضا علیه السلام بودم
و جماعت بسیار حاضر بودند پس فضیلت روز غدیر مد کوشید
و بعضی از حاضران انکار کردند حضرت فرمود که بیدم از پدرانش
روایت کرد که روز غدیر در آسمان مشهور تر است از زمین و بدو
که خدا را در فردوس و سالی قری هست که یکجاست آن از طلاست
و یکجاست از نقره و در آن قصر صد هزار قبه است از یاقوت
سرخ و صد هزار خیمه است از یاقوت سبز و خاکش مشک و عنبر است
و در آن چهار نهر جاریست نهری از شراب و نهری از آب و نهری از
شیر و نهری از غسل و در در آن درختان هست از انواع میوه
و بر آن درختان مرغان خوش الحان هستند بدنهای آنها از طلاست
و بلبلای آنها از یاقوت و با انواع نغمه ها خوانند کی میکنند چون روز غدیر
غدیر میشود در آن قصر حاضر میشوند جمیع اهل آسمان و تسبیح و تفسیر
و تهلیل میکنند و آن مرغان پرواز میکنند و در میان آن آب فرو
میروند و بر آن مشک و عنبر می افشانند و چون آنکه جمع شدند پرواز
میکند و مشک و عنبر بر سر ایشان می افشانند و در این روز زنا و خمر
فاطمه صلوات الله علیها را که در شب زفاف آنحضرت سدره المنتهی
درخت طوبی قرار کردند برای یکدیگر به هدیه میفرستند و چون از این روز
میشود ندا از جانب رب اعلی ایشان میرسد که برگردید بسوی رجا
و مرتبهای خود پس تحقیق کلامی که بیدار گناه و خطا و لغزش
تا مثل این روز از سال آیند برای کرامت محمد و علی صلوات الله علیهما
پس حضرت فرمود ای پسر ای نصر هر جا که باشی سعی کن که نزد قبر مطهر

خونگام

حضرت امیر المؤمنین علیه السلام حاضر فرمود بدستی که خدا در
این روز می آرد از هر مرد مؤمن وزن مؤمنه گاه شصت
ساله ایشان را و در این روز از آدم میکند از آتش جهنم دو برابر
آنچه از آدم کرده است در ماه رمضان و شب قدر و شب قدر
و یکدم هم که در این روز بزرگواران مؤمن بدهی برابر است
با هزار درهم که در اوقات دیگر بدهی و احسان کن در این روز بزرگواران
مؤمن خود و شاد گردان هر مرد مؤمن و زن مؤمن را خدا
سو کند که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند چنانچه باید هر آنکه
هر روز زده مرتبه مال آنکه با ایشان مصافحه کنند و زیارت حضرت
امیر المؤمنین صلوات الله علیه در این روز فضیلت بسیار دارد از
نزدیک و دور و موافق روایت صفوانی و غیر آن اگر از دور
زیارت کنند دو رکعت نماز زیارت بجا آورند و در رکعت
اول سوره انا انزلناه و در رکعت دوم سوره قل هو الله احد
بخوانند پس این دعا را بخوانند اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَ آخِ سَيِّدِكَ
وَ ذُرِّيَّتِهِ وَ حَبِيبِهِ وَ خَلِيلِهِ وَ مَوْضِعِ سِرِّهِ وَ خَيْرِ قَرْنِهِ مِنْ
أُمَّرَةٍ وَ وَصِيَّتِهِ وَ صَفْوَتِهِ وَ خَالِصَتِهِ وَ أَمِينِهِ وَ وَلِيِّتِهِ وَ
أَقْرَبِ غَيْرَتِهِ الَّذِينَ أَمْوَأَبَهُ وَ ابْنِ ذُرِّيَّتِهِ وَ بَابِ حِكْمَتِهِ وَ
الْبَاطِقِ الْحُجَّتِ وَ الدَّاعِي الشَّرِيعَتِ وَ الْمَا ضِعْ عَلَى سُتْبَتِهِ
وَ خَلِيفَتِهِ عَلَى أُمَّتِهِ سَيِّدِ الْمُسْلِمِينَ وَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ قَائِدِ
الْعَدِ الْمُجَلِّينِ أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَ
أَصْفَاكَ أَنْبِيَائِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغَ عَنْتَ وَأَوْصِيَاءَ

بَيْنَكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا حَلَّ وَرَغَى مَا اسْتَحْفَظَ وَحَقَّقَ مَا
اسْتَوْدَعَ وَطَلَّ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَأَقَامَ أَحْكَامَكَ
وَدَعَا إِلَى سَبِيلِكَ وَوَالَى أَوْلِيَاءَكَ وَعَادَى أَعْدَاءَكَ وَجَادَ
الْمُتَكَبِّرِينَ عَنْ سَبِيلِكَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ عَنْ أَمْرِكَ
صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُقْبِلًا غَيْرَ مُدْبِرٍ لَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَاتِمَّةٌ
حَتَّى يَلْغَى فِي ذَلِكِ الرِّضَا وَسَكَمَ إِلَيْكَ الْقَضَاءُ وَعَبَدَكَ
مُخْلِصًا وَنَصَحَكَ مُجْتَمِعًا حَتَّى آتَاهُ الْيَقِينُ فَقَبَضْتَهُ إِلَيْكَ
شَهِيدًا سَعِيدًا وَلِيًّا تَقِيًّا وَضِيًّا زَكِيًّا هَادِيًّا مُهْدِيًّا اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ أَفْضَلُ أَصْلَيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَنْبِيَائِكَ
وَاصْفَيْتَ لَكَ يَارَبَّ الْعَالَمِينَ وَالْإِشَارَةَ كُنْدًا بَانَتْ شَهَادَةُ
بِجَانِبِ قَبْرِ شَرِيفِ الْمُحْضَرِّ وَابْنِ زِيَادٍ رَايَ نَبِيَّكَ وَهَدَا
السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتَهُ
السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَحُجَّتَهُ عَلَى عِبَادِهِ
أَشْهَدُ لَقَدْ جَاهَدْتَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فِي اللَّهِ حَقَّ
جِهَادِهِ وَعَمِلْتَ بِكِتَابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَنَ نَبِيِّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جِوَارِهِ فَقَبَضَكَ
إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ لَكَ كَرِيمٌ ثَوَابُهُ وَالْزَمَ أَعْدَاءَكَ
أَحْبَبَهُ فِي قَتْلِهِمْ لِيَاكَ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ
عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ نَفْسِي
مُطْمَئِنَّةً بِقُدْرِكَ رَاضِيَةً بِقَضَائِكَ مُوَلَّغَةً بِذِكْرِكَ
وَدُعَائِكَ حُبَّةً لَصْفَوَةً أَوْ لِيَانًا مَحْبُوبَةً فِي رَحْمَتِكَ

وسمائك

صَابِرَةً عِنْدَ نَزُولِ بَلَاءِكَ شَاكِرَةً لِفَوَاضِلِ نِعْمَاتِكَ
ذَاكِرَةً لِسَوَابِغِ الْآثَانِ مُشَاقَّةً إِلَى فَرْحَةٍ لِقَائِكَ
مُتَزَوِّدَةً التَّقْوَى لِيَوْمِ حِجَابِكَ مُسْتَشِيرَةً بِسُنَنِ أَوْلِيَاءِكَ
مُقَارِفَةً لِخَلَايِقِ أَعْدَائِكَ مُشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا
بِحَمْدِكَ وَتَسْنَانِكَ اللَّهُمَّ إِنَّ قُلُوبَ الْمُحِبِّينَ إِلَيْكَ
وَالْهَمَّ وَسُبُلَ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ شَارِعَةٌ وَأَهْلَامُ الْفَائِزِينَ
إِلَيْكَ وَاصْحَةُ الْوَاقِفَةِ الْعَارِفِينَ مِنْكَ فَارِغَةٌ
وَأَصْوَاتُ الدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَاعِدَةٌ وَأَنْبَاءُ الْإِجَابَةِ
لَهُمْ مُفْتَحَةٌ وَدَعْوَةٌ مِنْ نَاجِيكَ مُسْتَجَابَةٌ وَتَوْبَةٌ
مَنْ أَنَابَ إِلَيْكَ مَقْبُولَةٌ وَعِبْرَةٌ مَنْ بَكَرَ مِنْ خَوْفِكَ
مَرْحُومَةٌ وَالْإِعَاثَةُ لِمَنْ اسْتَعَاذَ بِكَ مَوْجُودَةٌ وَ
الْإِعَانَةُ لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ مَبْدُودَةٌ وَعِدَائِكَ لِقَائِكَ
مُجْتَمِعَةٌ وَذِلَّةٌ مِنْ اسْتَقَالَكَ مَقَالَةً وَأَعْمَالُ الْعَالَمِينَ
لَدَيْكَ مُحْفُوظَةٌ وَآرَاقُ الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةٌ وَ
عَوَائِدُ الْمُرِيدِ إِلَيْهِمْ وَاصِلَةٌ وَذُنُوبُ الْمُسْتَغْفِرِينَ
مَغْفُورَةٌ وَخَوَالِجُ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَةٌ وَجَوَائِزُ
السَّائِلِينَ عِنْدَكَ مُؤَقَّرَةٌ وَعَوَائِدُ الْمُرِيدِ مُتَوَاتِرَةٌ
وَمَوَائِدُ الْمُسْتَطْعِمِينَ مُعَدَّةٌ وَمَنَاهِلُ الْإِطْمَاقِ لَدَيْكَ
مُتَرَعَّةٌ اللَّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَاقْبَلْ ثَنَائِي وَاجْعَلْ
بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي وَاجْعَلْ بَيْنِي وَبَيْنَ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَ
فَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنَ وَالْأَئِمَّةِ مِنْ ذُرِّيَةِ الْحَسَنِ

اَتَيْتِيْكَ وَلِيْ تَعَالِيْ وَمَنْتَهِيْ مُنَايْ وَغَايَةِ رَجَائِيْ فِي
مُنْقَلَبِيْ وَمُنْقَلَايْ وَاَكْبَرُ اَعْمَارِ اَوَّلِ اَيْنِ زِيَادَتِ اِهْلِ اَوَّلِ
وَاخِرِ اَنْ دَعَارِ اِنْجُو اَنْدِ شَائِدِ بَهْتِ بَاشَدِ وَشَبِّ غَدِ بَرِ نَزْشَبِ
بِسَارِ مَبَادِ كَيْسْتِ وَدَرْ شَبِّ نَزْ مَنَاسِبْتِ كَرِ اِيْنِ زِيَادَتِ اِهْلِ اَوَّلِ
وَنَمَازِيْ دَرْ شَبِّ رَدِّ شَدْدِ اسْتِ چُونِ سَنَدِشْ مَعْتَبِرِ نُوْزِ اِيْنِ اَدْنَوِيْ
فَضِيْلَتِ رُوْزِ دَاشْتَنِ وَتَصَدَّقِ كِرْدَنِ وَافْطَارِ رُوْزِ
دَارِ مَعْدُوْنِ دَرِ اِيْنِ رُوْزِ دَرِ اِيْنِ اَبْوَابِ حَادِيْتِ بَسِيَارِ اسْتِ اَزِ عِلْمِ
اَنهَا اِيْنِ رُوْا يَسْتِ كَمِ حَضَرْتِ صَادِقِ عَمِّ مَوْدِ كَمِ رُوْزِ رُوْزِ
غَدِ بَرِ اَبْرَاسْتِ بَارِ رُوْزِ عَمْرِوْ سَا كَمِ اَكْ كَسِيْ قَدِ رَعَامِ عَمْرِوْ بِيَا بِيَا
دَرْ رُوْزِ مَبَادِ رُوْزِ اِيْنِ رُوْزِ بَرِ اَبْرَاسْتِ بَا ثَوَابِ اَوْ رُوْزِ نَاشِ
بَرِ اَبْرَاسْتِ نَزْدِ خُدا بَصَدِّحِ وَعَمْرِوْ اِيْنِ عَمْرِوْ بَرِ خُدا اسْتِ
وَصَدَاقِ فَرَسْتَادِ اسْتِ سَجْمِ اِيْمَرِ اَنْ كَمِ اِيْنِ رُوْزِ اَعِيْدِ كَرْدِ اسْتِ
وَحَرْمَتِ اَنْدَ اَنْسَهْ اسْتِ وَنَاشِ دَرِ اَسْمَانِ رُوْزِ عَمْرِوْ مَوْجِ اسْتِ
وَنَاشِ دَرْ زَمِيْنِ رُوْزِ مِشَاقِ مَآخُزِ وَجَمْعِ مَشْهُودِ اسْتِ وَهَرِ كَمِ
دَرِ اِيْنِ رُوْزِ مَوْجِيْ رَا اَفْطَارِ فَرِيْدِ ثَوَابِ كَسِيْ اَرْدِ كَمِ دِهْ قِيَامِ
طَعَامِ دِهْدِ كَمِ هَرِ فَنَاصِيْ صَدَقِ هَرِ اَكْسِ اسْتِ وَثَوَابِ كَسِيْ اَرْدِ كَمِ
طَعَامِ دِهْدِ وَابِ دِهْدِ بَارِ عَمْرِوْ كَمِ مَذْكُوْدِ شَدِ اَزِ سَجْمِ اِيْمَرِ اَوْ
اِيْشَانِ وَشَهِيْدِ اَوْ صَالِحِ اَرْدِ سَالِ اَحْطِ وَبِكِرِ مَمِ كَمِ دَرِ اِيْنِ
رُوْزِ تَصَدَّقِ وَكُنْتِ بَرِ اَبْرَاسْتِ بَا صَدَقِ اَرْدِ رُوْزِ مَمِ كَمِ دَرْ رُوْزِ هَائِيْ
تَصَدَّقِ كُنْتِ مَمِ مَوْجِ كَمِ شَائِدِ كَمِ اِيْنِ كَمِ خُدا رُوْزِ خَلْقِ كَرْدِ اسْتِ كَمِ
خَرْمِشِ اَزِ اِيْنِ رُوْزِ بَشَرِ بَاشَدِ نَرْ وَاَللهُ نَرْ وَاَللهُ بَرْ وَاَيْتِ دِيْكَرِ مَوْجِ كَمِ

نَرْ وَاَللهُ بَرْ

رُوْزِ

رُوْزِ اَشْرِ بَرِ اَبْرَاسْتِ بَاشَدِ اَزِ اَمَاطِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ
كَمِ رُوْزِ عَمْرِوْ مَمِ رُوْزِ شَادِيْتِ وَبَسْنَدِ مَجْتَرِ اَزِ فَيْضِ بَرِ مَجْمُوعِ اسْتِ
كَمِ كُنْتِ دَرْ رُوْزِ غَدِ بَرِ مَوْجِ رُوْزِ رَضِيْتِ حَضَرْتِ اِمَامِ رَضِيْلِكِ اِيْمَرِ
وَاحْضَرْتِ دَرِ اَزِ رُوْزِ مَحْضَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ
وَ اِيْشَانِ اَنْ كَاهِ دَاشْتِ بُوْدِ كَمِ دَرْ شَبِّ اَفْطَارِ كُنْدِ وَبَاطِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ
دَرْ رُوْزِ هَا وَظَهْرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ
جَاهِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ
نَقْلِ مَوْجِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ
اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ
بَرِ مَعْدِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ
وَفَضِيْلِ رُوْزِ غَدِ بَرِ اَبْرَاسْتِ بَارِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ
ذِكْرِ مَمِ مَوْجِ كَمِ عَمْرِوْ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ
كُنْدِ بَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ
خودِ بَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ
تَهْنِيْتِ وَبَارِ كَبَادِ بَكُوْبِيْدِ وَبِكِيْ وَاحْسانِ كِرْدَنِ دَرِ اِيْنِ رُوْزِ مَالِ رَا
عَمْرِوْ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ
نَاوَانِدِ مَجْمُوعِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ
شَادِيْ وَخُوشِ اَكْبَرِ وَهَرِ كَمِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ
مَكْنِدِ وَصَفِيْقَانِ وَفَقِيْرَانِ وَكِيْرَانِ رَا اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ
كَمِ دَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ اِيْمَرِ
زِيَادِ نَزْ عَطَايِ كُنْدِ وَرُوْزِ اِيْنِ رُوْزِ اَحْطِ اَحْطِ اسْتِ كَرِ اِيْمَرِ

و توباش را مانند ثواب کسی کرد اینده که از اول میان آخر دنیا عبادت کند
 با آنکه روزها و روزه بدارد و شبها عبادت بایستد و کسی که برادر حاج
 برادر مومنی را پیش از آنکه او اظهار کند و از روی رغبت و خواهش با او
 نیکی کند چنان باشد که این روز را روزه داشته باشد و تمام شبش را
 عبادت کرده باشد و هر که در شبش مومنی را افطار فرماید چنان باشد
 که هزار هزار بخت و صدق و شهید را افطار فرمونه باشد پس چگونه باشد
 ثواب کسی که متکفل احوال چندین نفر از مردان مومن و زنان مومن شود
 و هرگاه چنین کند من ضامنم بر خدا که امان بدارد از کافری شدن و فقیه شدن
 و اگر بمیرد در آن شب یا در آن روز یا بعد از آن تلخید غم بر آید بدون آنکه
 بکیر و بسیار غم ببرد البته امر زیاده است و هر که فرض کند در این روز
 برای برادران خود من ضامنم بر خدا که اگر او را زنده بدارد یا بمیرد آن شخص را
 از او عمل شود و از دوش او بردارد و چون بایکدی ملاقات کند مصالحه
 کند و بر با هم یکدیگر را تهنیت بگویند و آنچه کفتم حاضران بغایبان بنویسد
 و توانگران رعایت کنند فقیران را و اوقیاد سگیزی کنند ضعیفان را حضرت
 رسول صمرا هم اینها را فرمود و بدانکه غسل در اول این روز مستحب است
 و اما کیفیت نماز روز عید غدیر نماز سه رکعت است که از حضرت صادق علیه السلام
 روایت کرده اند که هر که در این روز نیم ساعت پیش از زوال شمس دو رکعت
 نماز بجا آورد و در هر رکعت سوره حمد بگوید و قل هو الله احد و اننا لله
 و ایه الکرسی تا هم فها خالده در هر یک راده مرتبه بخواند بر او باشد نزره
 تعالی با صد هزار حج و صد هزار عمره و هر حاجت از حاجتهای دنیا و آخرت که از خدا
 بخواهد گوید آنرا بآسانی و عافیت برآورده شود و چون برادران مومنی را

ملاقات کنی بگو الحمد لله الذی اکرمنا بهذا اليوم وجعلنا من المومنین
 بهیئته الذی عهد الینا و میثاقه الذی و اتقنا به من ولایه
 و لایة امره و القوام بقسطه و لم یجعلنا من الجاحدین و المکذبین
 یوم الدین یعنی سپاس خداوندی را سراست که ما را اگر ای
 داشت باین روز و زنده این دعا را از ایمان او و زندگان و کرد این دعا
 ما را از وفا کنندگان بعهد خود که عهد گرفته است بر ما و بیانی
 که محکم گرد این دعا است بر ما که ولایت و لیان امر ما است و اینها که حکم
 میکنند بعدالت در میان خلق و نکر این دعا را از انکار کنندگان و تکذیب
 کنندگان بر او جزا و فرمود که بعد از نماز این دعا بخواند رَبَّنَا انْتَا
 سَمِیعُ مَا نَدِیَا نِیَّادِیْ لِلْإِیْمَانِ اَنْ اَمِنُوا بِرَبِّکُمْ فَامْتَارَبْنَا
 فَاعْفُ کُنَا ذُنُوبَنَا وَ کَفِّرْ عَنَّا سَیِّئَاتِنَا وَ تَوَقَّاعُ الْاَبْرَارِ
 رَبَّنَا وَ اَنْتَا مَاعْدُ تَغَا عَلِ رُسُلَاکَ وَ لَا تَجْزِئُنَا یَوْمَ الْقِیَمَةِ
 اَنْتَ لَا تَخْلُفُ الْوَعْدَ اَللّهُمَّ اِنِّیْ اَشْهَدُکَ وَ کَفِّیْ بِکَ
 شَهِیدَا وَ اَشْهَدُ مَا لَمْ یُکَذِّکَ وَ اَشْهَدُ اَنْکَ وَ حَمْدُ عَرْشِکَ وَ
 سَکَانَ مَعْوَانِکَ وَ اَرْضِیْکَ بِاَنْتَ اَللّهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ
 الْمَعْبُودُ فَلَا تُغْنِیْ سِوَاکَ فَقَالَتْ عَمَّا یَقُولُ الظَّالِمُونَ عَلَوْا
 کَبِیرًا وَ اَشْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُکَ وَ رَسُولُکَ وَ اَشْهَدُ اَنْ اَمْرًا
 لِلْمُؤْمِنِیْنَ بِعَبْدُکَ وَ مَوْلَاکَ رَبَّنَا سَمِعْنَا وَ اَجَبْنَا وَ صَدَقْنَا اَللّهُمَّ
 رَسُوْلُکَ صَلِّیْ اَللّهُ عَلَیْهِ وَ اٰلِهِ اِذَا نَادَیْ بِیْنَدَا عَنْکَ بِالذِّی
 اَمَرْتُمْ اَنْ یَسْلُجَ مَا اَنْزَلْتَ اِلَیْهِ مِنْ وَ لَایَةٍ وَ لَیْ اَمْرُکَ وَ صَدْرُکَ
 وَ اَنْذَرُکَ اِنْ لَمْ یَسْلُجْ مَا اَمَرْتُمْ بِه اِنْ تَخْطِطْ عَلَیْهِ وَ لَمْ یَلْغُ

رسالة انك عصمت من الناس فنادى مبلغك الامن
كنت مولا فعلى مولا ومن كنت وليه فعلى وليه
ومن كنت نبيه فعلى امير ربنا قد اجابنا دعيت النذير
محمد عبدك ورسولك الى الهادي المهدي عبدك
الذي انعمت عليه وجعلته مثلي لابي ابراهيم علي امير
المؤمنين ومولاهم ووليهم ربنا واتبعنا مولا نا وولينا
وهادي نا وواعينا وواعي الانام وصرطك المستقيم وحجتك
البصاة وسيلك الداعي اليك على بصيرة هو ومن اتبعه
وسبحان الله عما يشركون واشهد ان الله الامام الهادي
الرئيس امير المؤمنين الذي ذكرته في كتابك
وقولك الحق وانك قلت وانته في امر الكتاب لدينا
لعمري حكيم اللهم فانا نشهد بان عبدك والهادي عبد
نبيك النذير للنذير وصرطك المستقيم وامير المؤمنين و
قائد الغر المحجلين وحجتك البالغة ولسانك المعبر
عنك في خلقك وانه القائم بالقيسط في برئيتك وديان
دينك وخازن علمك واسمك المكنون المأخوذ ميثاقه
وميثاق رسولك عليه السلام من جميع خلقك وبرئيتك شاهدا
بلا خلاص لك والوحدانية والرؤية بانك انت
الله لا اله الا انت وان محمدا عبدك ورسولك وان
عليه امير المؤمنين جعلته وليك والافراد بولاية
تمام وصدائيتك وكمال دينك وتمام نعمتك على جميع خلقك

وبرئيتك فقلت وقولك الحق اني امر اكملت لكم
دينكم واتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الاسلام
دينا فلك الحمد بموا لاله وتمام نعمتك علينا بالذي جددت
من عهدك وميثاقك وذكرتنا ذاك وجعلتنا
من اهل الاخلاص والتصديق بميثاقك ومن اهل الوفاء
بذلك ولم يجعلنا من اتباع المغيرين والبيدلين والمخزيين
والكذابين اذ ان الانعام والمغيرين خلق الله ومن الذين
استخوذ عليهم الشيطان فانساهم ذكر الله وصدتم
عن السبيل والصرط المستقيم اللهم العن الجاحدين و
الناكثين والمغيرين والبيدلين والكاذبين يوم
الدين من الاولين والآخرين اللهم فلك الحمد على انعامك
علينا يا هادي الذي هديتنا به الى ولاية ائمتك من بعد
نبيك صلا لائمة الهدى الراشدين واعلم الهادي و
منار القلوب والتقوى والبرورة الوثقى وكمال
دينك وتمام نعمتك ومن بهم وبموا لائهم رضيت لنا
الاسلام ديننا ربنا فلك الحمد امنا وصدقنا بميثاقك علينا
بالرسول النذير للنذير والينا وليهم وقادينا عدوهم
وبرئنا من الجاحدين والكاذبين يوم الدين اللهم
فكما كان ذلك من شانك يا صادق الوعد يا من لا يخلف
اليعاد يا من هو كل يوم في شان اذا تمت علينا
نعمتك بموا لاله اوليائك السؤل عنهم عبادك فلك

الله عليه واله

قُلْتُ شَمَّ لَسَانُكَ يَوْمَ تَدْعُنِ النَّعِيمَ وَقُلْتُ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ
 وَفِيهِمْ أَنْتُمْ مَسْئُولُونَ وَمَنْتَ عَلَيْنَا شَهَادَةً الْإِخْلَاصِ
 وَبِوَلَايَةِ أَوْلِيَانِكَ الْهُدَاةِ بَعْدَ التَّذِيرِ الْمُنْذِرِ السَّالِحِ
 الْبَرِّ فَكَمَلْتَ لَنَا بِهِمُ الدِّينَ وَآتَمَمْتَ عَلَيْنَا
 النِّعَةَ وَجَدَدْتَ لَنَا مَعْدَكَ وَذَكَرْتَ تَنَا مِثْلَكَ
 لِمَا حُودِثْنَا فِي لَيْلِكَ خَلَقْتَ لَنَا وَجَعَلْتَ لَنَا أَهْلَ الْإِجَابَةِ
 وَلَمْ تَنْسِنَا ذِكْرَكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ إِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ
 نَبِيِّ أُمَّةٍ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ
 بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا بِمَنْتِكَ وَلَطْفِكَ فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا
 إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّنَا وَنَحْمَدُكَ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَبَيْنَنَا عَلَى أَمِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ عَبْدُكَ الَّذِي أَتَمَمْتَ بِهِ عَلَيْنَا وَجَعَلْتَ أَيْدِيَنَا بِسَيِّدِكَ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِكَ الْكَبِيرِ وَصِرَاطُكَ السَّيِّمِ
 وَالْبَنَاءُ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَقَدْ مَسْئُولُونَ
 اللَّهُمْ تَعَالَى مَنْ شَانِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَبَارِكَ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي أَرَمْتَنَا
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَذَكَرْتَ تَنَا فِيهِ مَعْدَكَ وَمِثْلَكَ وَأَكَلْتَ
 دِينَنَا وَآتَمَمْتَ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ وَجَعَلْتَ بَيْنَكَ مِنْ أَهْلِ
 الْإِجَابَةِ لَكَ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءِ أَوْلِيَانِكَ
 الْكَذِبِيِّينَ يَوْمَ الدِّينِ فَاسْأَلْكَ يَا رَبِّ ثَمَامَ
 مَا أَنْعَمْتَ وَأَنْ تَجْعَلَ لَنَا مِنَ الْمُؤَقِّينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْكَذِبِيِّينَ
 وَاجْعَلْ لَنَا قَدَمَ صِدْقٍ مَعَ الْمُتَّقِينَ وَاجْعَلْنَا مَعَ الْمُتَّقِينَ

يَا نَبِيَّكَ

أَقْرَبَتْ عَلَيْنَا يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ

الْمُؤَقِّينَ

أَمَّا يَوْمَ تَدْعُو كُلُّ أُنَاسٍ بِإِيمَانِهِمْ وَاحْشُرْنَا فِي زُمْرَةِ
 أَهْلِ بَيْتِ بَيْتِكَ الْإِمَّةِ الصَّادِقِينَ وَاجْعَلْنَا مِنَ
 الْبَرِّ مِنَ الَّذِينَ هُمْ دُعَاةُ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
 هُمْ مِنَ الْمُقْبُوحِينَ وَاجْعَلْنَا عَلَى ذَلِكَ مَا أَحْيَيْنَا هَلُمَّ وَاجْعَلْ
 لَنَا مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا وَاجْعَلْ لَنَا قَدَمَ صِدْقٍ فِي الْخَبَرِ
 إِلَيْهِمْ وَاجْعَلْ عِمَارًا خَيْرَ الْحَيَاةِ وَمَاتَ خَيْرَ الْمَمَاتِ وَمُقَلَّبًا
 خَيْرَ التَّقَلُّبِ عَلَى مَوْلَاكَ أَوْلِيَانِكَ وَمَعَادَاةِ أَعْدَائِكَ
 حَتَّى تَوَفَّانَا وَأَنْتَ عَنَّا رَاضٍ قَدْ وَجَّهْتَ لَنَا خَيْرَكَ
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْمُتَوَّيِّعِينَ جَوَارِكَ فِي دَارِ
 الْقَامَةِ مِنْ فَضْلِكَ لَا يَمَسُّنَا مِنْهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا
 فِيهَا عُوبٌ وَنَبَا غُفْرَانًا ذُنُوبَنَا وَكَفَّرَ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا
 وَتَوَفَّاهُ الْأَبْرَارَ رَبَّنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَ
 لَا تَخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِعَادَ اللَّهُمَّ احْشُرْنَا مَعَ
 الْإِمَّةِ الْهُدَاةِ مِنْ آلِ رَسُولِكَ تَوْفِيقَ بَرِّهِمْ وَعِلَائِهِمْ
 وَشَاهِدِهِمْ وَغَايِبِهِمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْحَقِّ الَّذِي
 جَعَلْتَهُ عِنْدَ نَفْسِ يَوْمِي الَّذِي فَضَّلْتَهُمْ بِهِ عَلَى الْعَالَمِينَ حِينَ عَمَّا
 أَنْ تَبَارِكَ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي أَكْرَمْتَنَا فِيهِ
 بِالْمَوْلَاةِ بِمَعْدِكَ الَّذِي مَعْدَتُهُ لَنَا وَبِالْمِثْلِ الَّذِي
 وَاقَعْنَا بِهِ مِنْ مَوْلَاكَ أَوْلِيَانِكَ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكَ
 أَنْ تَنْتَهَ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ وَلَا تَجْعَلْ دُعَاؤَنَا وَاجْعَلْ مُسْقَرًّا
 وَلَا تَسْلُبْنَا أَبَدًا وَلَا تَجْعَلْ مُسْتَعَارًا أَوْ أَرْقَامًا أَوْ فُقَرَاءَ وَلَا تَدَعْ

الهادي الهادي الى الهدى ونحت لوانه وفي زمرته
شهدا صادقين على بصيرة من دينك انك على كل شئ
قدير واكرين عمل بر او دشوار باشد باين روايت عمل کند
که شيخ مفيد عليه الرحمة و دیگران از حضرت صادق عليه السلام روايت
کرده اند که هر که در روز غدیر دو رکعت نماز بکند هر وقت که خوا
هتد و اگر نزدیک بزوال بکند که در آن ساعت حضرت رسول ص حضرت
اسیر المؤمنین صلوات الله علیه را در غدیر خم برای مردم بامامت و خلا
فتمت نصب کرد بهتر است یعنی بهتر است که خواهد و اگر در رکعت اول
انا انزلناه و در رکعت دوم قل هو الله بخواند چنانچه در روایت معتبر
دیگر وارد شده است بهتر است پس سجد رود و صد مرتبه
شکرت الله یا شکر اکوید و چون بر از سجده بردار این دعا را بخواند
اللهم اني اسألك بان لك الحمد وحده لا شريك
لك و انك واحد احد صمد لم يلد ولم يولد ولم يكن
لك كفوا احد و ان محمد لعبدك و رسولك صلواتك
عليه و اله يا من هو كل يوم في شان كل كان من شانك
ان تفضلت على بان جعلتني من اهل جانبك و اهل
دينك و اهل دعوتك و دعتني لذلك في مبتدئ خلقي
تفضلت مني و كرمنا و جودنا ثم اردت الفضل ضل
و الجود جود او الكرم كرم كرم افة منك و رحمة
الى ان جدت ذلك الحمد لي بخديك بعد تجديك
خلقى و كنت شيئا من شيئا ساهايا غابلا فاقمت

نعمتك و رحمة الى ان جدت ذلك الحمد لي بخديك
بعد تجديك خلقى و كنت شيئا من شيئا
ناسيا ساهايا غابلا فاقمت نعمتك بان ذكرتنى ذلك
و مننت برى على و هديتنى له فليكن من شانك يا الهى و
وسيدى و مولائى ان تشم لي ذلك و لا تسليبه حتى
توفاني على ذلك و انت عتي راض فانك احق النعمين
ان تشم نعمتك على اللهم سمعنا و اطعنا و اجبنا داعيك
بميتك فلك الحمد غفرانك ربنا و اليك المصير امنا يا الله
و حده لا شريك له و برسوله محمد صلى الله عليه و اله
و صدقنا و اجبنا داعي الله و اتبعنا الرسول في موالاته
مولا نا و مولى المؤمنين على بن ابي طالب عبد الله و اخى رسوله
و الصديق الاكبر و الحجة على برئته المؤيد به
نبيته و دينه الحق المبين علما لدين الله و خازنا لعلومه
و عيبة غيب الله و موضع سيد الله و امين الله على خلقه
و شاهيد في برئته اللهم ربنا اننا سمعنا منك داعيا
للإيمان ان اسوا برئكم فامنا ربنا فاعف عننا ذنوبنا
و كفرنا سيئاتنا و توفنا مع الأبرار ربنا و انت
ما وعدتنا على رسلك و لا تخزنا يوم القيمة انك
لا تخلف البعاد فاننا ربنا بميتك و لطفك احبنا
داعيك و اتبعنا الرسول و صدقنا و صدقنا المولى
المؤمنين و كفرنا بالحجت و الطاغوت قولنا ما نزلنا

وَاشْرَفْنَا مَعَ اٰمِنًا فَاٰتَانَاهُمْ مُؤْمِنُونَ مُؤْمِنُونَ وَهُمْ مُسْلِمُونَ اٰمِنًا
بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ وَشَهِدَهُمْ وَغَابَهُمْ وَجِهَتِهِمْ وَمَسْتَهْم
وَرَضِينَاهُمْ اٰمِنَةً وَقَادَةَ وَسَادَةَ وَحَسْبَانَاهُمْ مَسْنَانًا
بَيْنَ اللّٰهِ دُونَ خَلْفٍ لَا يَتَّبِعِي بِهِمْ بَدَلًا وَلَا يَتَّخِذُ مِنْ
دُونِهِمْ وَنِيْحَةً وَبَرْنًا اِلَى اللّٰهِ مِنْ كُلِّ وَجْهٍ مِنْ
نَصَبٍ لَهُمْ حَرَامٍ مِنَ الْجَنِّ وَالْاِنْسِ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ
وَكَفَرْنَا بِالْحَبِيْثِ وَالطَّاعُوْثِ وَالْاَوْتَابِ الْاَرْبَعَةِ
وَاَشْيَاعِهِمْ وَاتِّبَاعِهِمْ وَكُلِّ مَنْ وَالَا هُمْ مِنَ الْحَقِّ
وَالْاِنْسِ مِنْ اَوَّلِ الدَّهْرِ اِلَى الْاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَشْهَدُكَ اَنَّا
نَدِيْنُ بِمَا دَانَ بِهِ مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
وَقَوْلُنَا مَا قَالُوْا وَدِينُنَا مَا دَانُوْا بِمَا قَالُوْا بِهٖ قُلْنَا وَمَا
دَانُوْا بِهٖ رَدْنَا وَمَا اَنكَرُوْا اَنَّا كَرَرْنَا وَمَنْ وَالُوْا الْاِيْنَا
وَمَنْ عَادُوْا غَادَيْنَا وَمَنْ لَعَنُوْا لَعَنَّا وَمَنْ تَبَرَّأْنَا مِنْهُ
تَبَرَّأْنَا مِنْهُ وَمَنْ تَرَجَّمُوا عَلَيْنَا تَرَجَّمْنَا عَلَيْهِ اَمْسَا وَسَلَّمْنَا
وَرَضِينَا وَاتَّبَعْنَا مَا لَيْسَ بِصَلَوَاتِ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَللّٰهُمَّ فَتَمِّمْ
لَنَا ذٰلِكَ وَلَا تَسْلُبْنَا هٗ وَاجْعَلْهُ مُسْتَقَرًّا لِّاٰتِيَا عِنْدَنَا وَلَا
تَجْعَلْهُ مُسْتَعَارًا وَاٰخِنًا مَا اٰخِنَا عَلَيْهِ وَاَمِنَّا اِذَا اٰمَنَّا
عَلَيْهِ اَلْحَمْدُ لِمُنْتَابِهِنَا فَمَنْ نَاتَمَّ وَاِيَاهُمْ نُوَالِيْ وَعَدُوْهُمْ
عَدُوْا اللّٰهُ نَعَادِيْ فَاَجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنْ
الْمُقَرَّبِيْنَ فَاِنَّا بِذٰلِكَ رَاضُوْنَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ بِرِزْقِكَ
رُوْدُ وَصَدْرُكَ مُحَمَّدٌ لِّلّٰهِ وَصَدْرُكَ شَكَرُكَ لِّلّٰهِ بِكَوْنِكَ

حضرت فرمود که هر که این عمل را بجا آورد ثواب کسی داشته باشد
که در روز غدیر نزد حضرت رسول ص حاضر شده باشد و با
حضرت رسول و امیر المؤمنین صلوات الله علیه مابرو ولایت آنحضرت
بیعت کرده باشد و در جوار او در بهشت با درجه دستگیران و
تصدیق کنندگان باشد که تصدیق خدا و رسول در آن روز
از روی اخلاص کردند مانند سلمان و ابوذر و مقداد رضی الله
عنهم و مانند کسی باشد که شهید شده باشد با حضرت رسول
و امیر المؤمنین و حسن و حسین صلوات الله علیهم و مانند کسی
باشد که در زیر علم حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه و در زیر
خیمه آنحضرت بوده باشد از نجیبان و نقیبان و برگزیدگان
اصحاب آنحضرت و ابضا شیخ مفید علیه الرحمة روایت کرده است که
سنت است که این دعا را در روز غدیر بخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّا سَأَلُكَ
بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَعَلِيٍّ وَلِيِّكَ وَالشَّانِ وَالْقَدْرِ
الَّذِي خَصَّصْتَهُمَا بِهٖ دُرَّ خَلْقِكَ اَنْ تَصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَعَلِيٍّ وَاَنْ تَبَدَّ بِهِمَا فِي كُلِّ خَيْرٍ عَاجِلٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْاِمَّةِ الْقَادَةِ وَالِدَعَاةِ السَّادَةِ
وَالنُّجُوْمِ الرَّاهِدَةِ وَالْاَعْلَامِ الْبَاهِرَةِ وَسَاسَةِ الْعِبَادِ
وَارْكَانِ الْبِلَادِ وَالنَّافَةِ الْمُرْسَلَةِ وَالسَّيْفَةِ الثَّاقِبَةِ
الْجَارِيَةِ فِي السَّجِّ الْغَامِزَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ
اَلْحَمْدُ لِرِزْقِكَ عَلِيمِكَ وَارْكَانِ تَوْحِيدِكَ وَ
دَعَاؤُكُمْ دِيْنَكُمْ وَمَعَادِيْنُ كَرَامَتِكُمْ وَصِفْوَتِكُمْ مِنْ

بِرَبِّكَ وَحَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ الْاَتْقِيَاءِ الْاَتْقِيَاءِ
الْجَبَّارِ الْاَبْرَارِ وَالْبَابِ الْمُبْتَلَى بِهِ النَّاسُ مِنْ اَتَاهُ
نَجَاوَتُ مَنْ اَبَاهُ هُوَ اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ
اَهْلُ الذِّكْرِ الَّذِينَ اَمَرْتُ بِمَسَائِلِهِمْ وَذَوِي الْقُرْبَى
الَّذِينَ اَمَرْتُ بِمَوَدَّتِهِمْ وَفَرَضْتُ حَقَّهُمْ وَجَعَلْتُ الْجَنَّةَ
مَعَادٍ مِنْ اَنْفَضَ اَنَارُهُمْ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْ
مُحَمَّدِ كَمَا اَمَرُوا بِطُلْعَتِكَ وَفَهَوَاعِنِ مَعْشَرِكَ
وَدَلْوِ اِعْبَادِكَ عَلَى وَحْدَانِيَّتِكَ اللَّهُمَّ اِنِّى اَسْأَلُكَ بِحَقِّ
مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَنَجِيِّكَ وَصَفْوَتِكَ وَامِينِكَ وَرَسُولِكَ
اِلَى خَلْقِكَ وَبِحَقِّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَيَعْسُوبِ الدِّينِ وَقَائِدِ
الْفِرَاحَةِ الْوَحْدَى الْوَحْدَى وَالصِّدِّيقِ الْاَكْبَرِ وَ
الْقَارِوِ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ وَالشَّاهِدِ لَكَ وَالْدَّلَالِ
عَلَيْكَ وَالصَّادِقِ بِاَمْرِكَ وَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِكَ لَمْ نَأْخُذْ
فِيكَ لَوْ لَا اَنْتُمْ اَنْ تَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَاَنْ
تُجْعَلَنِي فِي هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي عَقَدْتَ فِيهِ لَوْلِيَّتِكَ الْمَهْدِ
فِي اَعْنَاقِ خَلْقِكَ وَاسْكَمْتَ لَهْمُ الدِّينِ مِنَ الْعَالَمِينَ
بِحُرْمَتِهِ وَالْقُرْبَى بِفَضْلِهِ وَمِنْ عَشَائِكَ وَلِلَّهِ اَنْتَ
مِنْ النَّارِ وَلَا تُشْمِتُ بِي حَاسِدِي لَتَعْمَ اللَّهُمَّ فَكَمَا
جَعَلْتَ عَيْدَكَ الْاَكْبَرَ وَسَمَّيْتَهُ فِي السَّمَاءِ يَوْمَ
الْمَهْدِ الْمَعْمُورِ وَفِي الْاَرْضِ يَوْمَ الْبِشَاقِ الْمَأْخُودِ وَالْجَمْعِ
السُّورِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَاقْبِرْ بِهِ عِيُونَنَا

واجهر

وعدوه ورضي عنه

وَاجْمَعْ بِهِ شَمْلَنَا وَلَا تَفْضِلْنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَاجْعَلْنَا لِاَهْلِ
مِنْ الشَّاكِرِينَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَزَّ وَفَضَّلَ
هَذَا الْيَوْمَ وَبَصَّرَ نَاحِرَتَهُ وَكَدَّمَ مَنَابِرَهُ وَتَرَفَّنَا بِمُحَمَّدٍ
وَهَذَا نَابِغُورُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْكَ كَمَا
وَعَلَى عَشْرَتِكَ كَمَا وَاعَى عَلَى حَبِيبَتِنَا مَنِ اَفْضَلُ السَّلَامِ
مَا بَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَبِكَ مَا اَتَوْجِبُهُ اِلَى اللَّهِ رُبِّي
وَرَبِّي مَا فِي مَخَاجِ طَلِبَتِي وَقَضَائِ حَوَائِجِي وَيَسِيرِ اُمُورِي
اللَّهُمَّ اِنِّى اَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ لَكَ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُلْعَنَ مَنْ جَحَدَ حَقَّ هَذَا الْيَوْمِ وَانْكَرَ
حُرْمَتَهُ فَصَدَّ عَنْ سَبِيلِكَ لِاطْفَاءِ نَوْرِكَ فَاِنِّى اَلَلَّهُ
اَلَا اَنْ يَنْبَغُ نَوْرُ اللَّهِ فَيَرْجِعَ عَنْ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ
وَالشَّيْفِ عَنْهُمْ وَبِهِمْ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ الْكُذَّابِ اللَّهُمَّ اَمَّا اَنْتَ
بِهِمْ عَدْلًا كَمَا مِلْتَ ظُلْمًا وَجَوَلَ وَانْجَرَهُمْ مَا وَعَدْتُمْ
اِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ وَكَرْبُكَ اِنْ رَدَّ عَابِجِيكَ رَدًّا
وَصَدْرَتِي بِهِ شُكْرًا وَصَدْرَتِي بِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بِكَوْنِهِ
وَصَدْرَتِي بِهِ بِالْاَمْرِ تَوَانِدُ بِكَوْنِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى اِكْمَالِ الدِّينِ
وَاِتِّمَامِ النِّعْمَةِ وَرَضَى الرَّبِّ الْكَدِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَدَّ
الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَعَشْرَتِهِ الطَّاهِرِينَ
بِهِمْ خُلَاهِدُ بُوْدِيَّانَكَ سَيِّدِ ابْنِ بَاقِي وَكُنْ عَمِي رَوَايَتُكَ كَرَاهَةً
مَا شَيْخُ مَقْدِ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ ابْنُ زِيَادٍ فِي رِثَاكَ كَرَاهَةً **مُحَمَّدٍ**
دَرْفُضِلْتَ وَاَعْمَالَ رَوْزِ مَبَاهِلِهِ اسْتَثْنَا اَعْمَاءَهُ وَدَرْفُضِلْتَ رَدَّ

وَالْحَمْدُ

روز مباحله میان علما خلافت و اشتهر واقعی آنست که روز بیست
 چهارم است و بعضی بیست و پنجم و بعضی بیست و هفتم و بعضی
 بیست و یکم نیز گفته اند و اگر در هر یک از اینها اعمال مستحبه را بعد
 آورند بهتر است و آنچه مشهور است بیست و چهارم است و سبب
 و فضیلت روز مباحله آنست که چون حضرت رسول ص رسول
 فرستاد بسوی نضاری بخران که اعظم تر سایان عرب بودند
 و ایشان بکتاب خود رجوع کردند و اوصاف حضرت و سالت
 را در کتب جمیع انبیا مشاهده کردند و حجب نیای اکثر علمای ایشان
 غالب شد و ایمان میاورند و هفتاد نفر از علما و عظامی خود را
 فرستادند که صفاتی که در کتب سابقه برای حضرت دیده اند
 مشاهده نمایند و بعدینه داخل شدند و صفات را موافق
 یافتند و حضرت رسول ص حجت های شافی بر ایشان تمام کرد و باز
 بعضی از ایشان بسبب ریاست و اغراض باطله مضایقه
 کردند در ایمان آوردن و حق تعالی این کرمه را فرستاد و حق
 حاجت فيه من بعد ما جاءك من العلم فقل
 تعالوا ندع ابناءنا و ابناءکم و نساءنا و نساءکم
 و انفسنا و انفسکم ثم نبهمل فحقل لفته الله
 علی الکاذبین یعنی پس هر که با تو محاد کند در امر عیسوی بعد
 از آنچه آمده است بسوی تو از علم و برهان و الفاکردی بر ایشان
 و قبول نکردند پس بگوای محمد بیاید بخوانم پیران خود را و
 پیران شما را و زنان خود را و زنان شما را و جامهای خود را و جامهای

روز

بلغ

شمار

شمار ایمنی آنها را که بمنزله جان ما اند و آنها که بمنزله جان شما اند بفرست
 کنیم و دعا کنیم پس بگردانیم لعنت و دوری از رحمت خدا را بر آنها که
 دروغ گویند از ما و شما پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله العالی بر
 دوش مبارک گرفت و حضرت امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین
 صلوات الله علیهم را در دوش مبارک داخل کرد و گفت پروردگار اهر پیغمبر را
 اهل بیته بوده است که مخصوص ترین خلق بوده اند با وضاد و اند اینها
 اهل بیت من اند پس از ایشان بر طرف کن شک و گناه را و پاک کن
 ایشان را پاک کرد فی پس جبرئیل نازل شد و این کرمه را در شان ایشان
 آورد ائمانیرید الله لیدهب عنکم الرجس اهل البیت و یطهرکم
 تطهیر یعنی نیست خراین که اراده دارد حق تعالی که ذایل گردانند
 از شما اهل بیت بدی و شک را و پاک گردانند شمار از کاهان
 پاک گردانند فی پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله و حسن و حسین
 صلوات الله علیهم را با خود بیرون برد از مدینه برای مباحله و چون
 نضاری حقیقت آنحضرت را دانستند و بعد از ایستادن حضرت
 با آن بزرگواران در مقام مباحله اذان نزل و عذاب در زمین و آسمان
 ظاهر شد و عالم بزرگ ایشان گفت بخدا سوگند که من رویی چند
 می بینم که اگر دعا کنند که کوهی از خاکند و شود کند خواهد شد حیات
 نکرند بر مباحله و استدعای ساله و مصالحه کردند و قبول نکردند
 که هر سال جزیه بدهند و حضرت ایشان را نفرین نکرد و بامر الهی بر ایشان
 جزیه قرار داد و حضرت فرمود که بخدا سوگند که هلاک و عذاب او بخته
 شد بر اهل بخران و اگر مباحله میکردم هر آنکه همه این جماعت منون

میشدند و این وادی برایشان آتش میشد و سربایت میکرد
 بخران و همه ترسایان بخران میسوختند و پیش از آنکه سال تمام
 شود جمیع نصاری میزدند و یک نصاری بر روی زمین زنده نمی
 ماند و این سبب چندین امر بر عالمیان ظاهر شد اول حقیقت آنحضرت
 زیرا که اگر اعتماد بر حقیقت خود نمیداشت خود را و عزیزترین اهل خود را
 در معرض مباحله بدر نمی آورد و اگر انجاعت حقیقت آنحضرت برایشان
 ظاهر نشده بود مباحله میکردند و مذلت و خواری جزیره را بر خود قرار
 نمیدادند و دوم آنکه ظاهر شد که ائمه علیهم السلام بزرگوارترین خلق بودند
 که ایشان را آنحضرت در دعا با خود شریک گردانیدیم آنکه ایشان عزیز
 ترین خلق بودند نزد آنحضرت که برای اظهار حقیقت خود ایشان را در
 معرض نفرتین بدر آورد زیرا که بسیار است که آدمی خود را بهایان می
 افکند اما آخره عیال خود را داخل نمیشود که در معرض خطر در آورد چنانچه
 صاحب کشف و غیره از مقتضای سنیان اعتراف باین نموده اند
 چهارم آنکه حسن و حسین صلوات الله علیه با فرزندان حقیقی آنحضرتند
 و برادرانشان از سایر صحابه بیشتر بوده است نزد خدا و رسول با آن
 صفتی بنحوی که آنحضرت فاطمه صلوات الله علیها بهترین زنان بوده و
 از زوجات و سایر قرابات با آنحضرت اخس و اقرب بوده و منزلت او
 نزد حق تعالی از همه بیشتر است آنکه با اتفاق عام و خاصه حضرت امیر ^{مؤمنین}
 صلوات الله علیه در مباحله داخل بود و داخل انبیا و انبیاست پس باید
 داخل انفسنا باشد و حقیقت در اینجا را نمیتواند بود زیرا که اتحاد در
 نفس محالست پس مراد آنست که اختصاص آنحضرت بمحضرت رسالت

در کلمات و صفات بر تنه بود که بمنزله نفس و جان آنحضرت بودند
 هر کجالی که در حضرت رسول بود باید که در آنحضرت بوده باشد بغیر
 پیغمبری پس باید که افضل باشد از جمیع صحابه و جمیع پیغمبران بغیر
 آنحضرت و باید که مخصوص ترین خلق باشد با آنحضرت و اخس خلق
 باشد نزد او و در آیات مفصله این قصه شریفه و فوایدی که از آن
 مستفاد میشود و در کتاب حیات القلوب ذکر کرده ام و این رساله
 کجایش ذکر آنها ندارد و از جمله اموری که در روزیست و چهارم واقع
 شده و موجب عزید فضل آن گردیده آنست که در این روز حضرت
 امیر المؤمنین صلوات الله علیه در رکوع نماز آنکشی خود را بهایلا
 بخشید و این ایام کریمه نازل شد و امامت آنحضرت بر اصحاب صیرت
 هویدا گردید اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ
 یعنی نیست او را یار شما و مالک اختیار شما مگر خدا و رسول او
 و آنها که ایمان آورده اند و نماز را برپا میدارند و چنانچه باید
 بجای آورند و زکوة میدهند در رکوع و این آیه نص صریح است
 بر امامت آنحضرت چنانچه در سایر کتب ذکر کرده ام و در این روز
 غسل سنت است و زیارت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله
 در این روز ذکر کرده اند و خواندن زیارت جامع مناسب است
 و روزی این روز مستحب است و ناسی بمولای خود امیر المؤمنین
 صلوات الله علیه کردن در تصدق بر فقرا و ارباب حاجات یا آنچه
 مقدور و میسر باشد مطلوبست و اعمال این روز مبارک بسیار است

اول شيخ طوسي از حضرت صادق عليه السلام روايت کرده است
که در اين روز بيش از زوال نيم ساعت دو رکعت نماز بکند براي شکر
نعمت مباحله و در هر رکعت بعد از سوره حمد هر يك از سوره
قل هو الله احد و آية الکرسي تا هم فيها خالدين و سوره انا انزلناه را
ده مرتبه بخواند اگر اين نماز را بعمل آورد روزي در ابد است با صد هزار
حج و صد هزار عمره و هر حاجتي که از حاجتهای دنيا و آخرت از حق
تعالی آید کند البته برآورده شود هر چند عظيم باشد ان شاء الله و اين
نماز همان نماز است که در اعمال روز عيد غدیر میزدند و رشد عمل دويم
از اعمال اين روز دعائست که شيخ طوسي سيد بن طاووس قدس الله
روحها بسندهای معتبر از حضرت امام جعفر صادق عليه السلام روايت
کرده اند و آنحضرت از پدر بزرگوار خود امام محمد باقر عليه السلام روايت
کرده است که آنحضرت فرمود که اگر کويم در اين دعا اسم اعظم حق تعالی هست
هر آنکه روايت گفته ام و اگر مردم بپايند که اين دعا را حاجت بگویند تاثير نيابد
البته هر بخو که مقدور باشد سعی نمایند در تحصيل آن هر چند بايد که
فنا کنند و هر حاجت که عارض شود اين دعا را بخوانند و بعد از آن
حاجت خود را می طلبم و البته مستجاب میگردد و اين دعا نيست که در وقتی که
اير مباحله نازل شد جبرئيل عليه السلام از جانب خداوند جلجل بر حضرت
سيد رسول الله عليه وآله نازل شد و اين دعا را آورد و گفت براي شما
بيرون رو و وصي خود علي بن ابی طالب را و سیده فاطمه زهرا و دو نو
و پسر و فرزند پسنديد خود حسن و حسين صلوات الله عليهم را بخود
بيرون دعا را بخوان و باز سايمان مباحله کن و برایشان نفرین کن

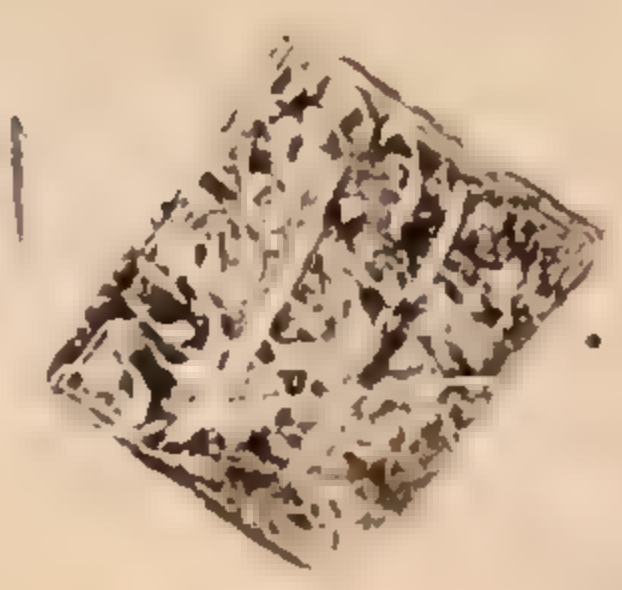
بسر حضرت امام جعفر صادق عليه السلام گفت که هرگاه اين دعا را بخوانيد
جهد و سعی کنید در دعا و تضرع و اين دعا را شفيع خود گردانيد
در حاجتها و از کسی که اهتش نباشد از سيفها و منافقان بپند
داريد و بايشان تعليم نمائيد که از علمای مخروست و هر کس قابل
اين کوه که انما نيست **دعائست** اللهم اني اسالك من بھائک
بابھا و کُل بھائک بھي اللهم اني اسالك
ببھائک کُلہ اللهم اني اسالك من جلالک باجلہ
و کُل جلالک جليل اللهم اني اسالك بجلالک
کُلہ اللهم اني اسالك من جلالک باجلہ
و کُل جلالک جليل اللهم اني اسالك بجلالک کُلہ
اللهم اني ادعوك کما امرتني فاستجب لي كما
وعدتني بکلماتک اللهم اني اسالك بعظمتک باعظمتها
و کُل عظمتک عظيمة اللهم اني اسالك بعظمتک
کُلها اللهم اني اسالك من نورک يا نورہ و کُل نورک
نور اللهم اني اسالك بنورک کُلہ اللهم اني اسالك
من رحمتک يا وسعها و کُل رحمتک واسعة اللهم
اني اسالك برحمتک کُلها اللهم اني ادعوك کما امرتني
فاستجب لي کما وعدتني اللهم اني اسالك من کُل
باجلہ و کُل کلماتک کامل اللهم اني اسالك بکلماتک
کُلہ اللهم اني اسالك من کلماتک باجمعها و کُل کلماتک
تامة اللهم اني اسالك بکلماتک کُلها اللهم اني اسالك

لَعَلِّي نَزَلَ بِطَائِبٍ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ عَذْرَاءٍ وَالْإِيمَانِ بِالْأَمَّةِ
 مِنَ الْحَمْدِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَإِنِّي قَدْ رَضِيتُ بِذَلِكَ يَارَبِّ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ فِي الْأَوَّلِينَ
 وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ فِي الْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَالْإِيمَانِ وَالْأَعْلَى وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْإِيمَانِ الرَّسُلِينَ اللَّهُمَّ
 اعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْكَرَّمَاتِ الْكَبِيرَةَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَقَبْلِي وَمَا زَمَنِي وَبَارِكْ لِي
 فِيهَا عَظِيمِي وَاحْفَظْنِي فِي غَيْبِي وَفِي كُلِّ غَائِبٍ هُوَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضَاكَ
 وَالْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَاحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ ضَيْعَةٍ
 وَمِنْ كُلِّ آيَةٍ وَمِنْ كُلِّ عِقَابٍ وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ
 وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمِنْ كُلِّ
 مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ نَزَلَتْ أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ
 فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا
 الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
 الْحَمْدُ وَأَقِمْ لِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَمِنْ كُلِّ بَهْجَةٍ وَمِنْ كُلِّ
 اسْتِفَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ فَسَحٍ وَمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ
 وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ ذَرْقٍ وَاسِعٍ حَالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ
 كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَعَةٍ نَزَلَتْ أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ
 فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا

الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ إِن كَانَتْ ذُنُوبِي قَدْ أَطْلَقَتْ
 وَجَعَلِي عِنْدَكَ وَحَالَاتُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَغَيَّرَتْ حَالِي فَقَدْ
 فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي لَا يُطْفِئُ وَبِوَجْهِ مُحَمَّدٍ
 حَبِيبِكَ الْمُصْطَفَى وَبِوَجْهِ وَلِيِّكَ عَلِيِّ الرِّضَا وَ
 بِحَقِّ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ أَنْجَبْتَهُمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ
 وَأَنْ تُغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنْ ذُنُوبِي وَأَنْ تُعْصِمَنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ
 غَيْرِي وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ أَنْ أَعُوذَ فِي شَيْءٍ مِنْ مَعَاصِيكَ
 أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي حَتَّى تَتَوَفَّانِي وَأَنَا لَكَ مُطِيعٌ وَأَتَتَّعِي
 رَاضٍ وَأَنْ تُحْكِمَ لِي بِلَحْسَبِهِ وَتَجْعَلَ لِي ثَوَابَهُ الْجَنَّةِ
 وَأَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَفْضَلُهُ يَا أَهْلَ الثَّقَوَى وَيَا أَهْلَ
 الْغَفَرَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَأَزِجْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَبَعْدَ ذَلِكَ هُوَ حَاجَتُكَ دَارِي وَنَحْوُهَا طَلَبُكَ
 كَمَا أَنَّ اللَّهَ بَرَّادٌ رَدَّ اسْتِغْفَارَ كَمَا خَوَانَدَنَ إِنْ دَعَاكَ رَوْزِ
 مَاهِلَةِ انْسَابِ اسْتِغْفَارَ طَوْسِي عَلَيْهِ الرِّحْمَةُ نَزْدَ إِنْ رَوْزِ
 كَرْدَ اسْتِغْفَارَ وَازْدَ اسْتِغْفَارَ مَذْكَورَ مَعْلُومَ مِشْهُدَ كَرْدَ اسْتِغْفَارَ
 مِثْوَانِ خَوَانَدَنَ وَدَرْدَ اسْتِغْفَارَ فِي هَسْتِ مِثْوَانِ رَوَايَاتِ وَأَجْزِ
 دَرْدَ اسْتِغْفَارَ كَرْدَ اسْتِغْفَارَ مَوَاقِفِ رَوَايَاتِ شَيْخِ اسْتِغْفَارَ وَرَوَايَاتِ دِيكَرِ
 بَاتِجَمَّةِ دَرْدَ اسْتِغْفَارَ دِيكَرِ اسْتِغْفَارَ مَوْسَمِ بَاتِجَمَّةِ دَرْدَ اسْتِغْفَارَ
 مَبَارَكِ رَمَضَانَ وَدَرْدَ اسْتِغْفَارَ أَنْ نِزْوَارْدَ اسْتِغْفَارَ اسْتِغْفَارَ
 بَسِيَّارَ وَاسْتِغْفَارَ تَرِينِ دَعَا اسْتِغْفَارَ اسْتِغْفَارَ اسْتِغْفَارَ اسْتِغْفَارَ
 اسْتِغْفَارَ اسْتِغْفَارَ اسْتِغْفَارَ اسْتِغْفَارَ اسْتِغْفَارَ اسْتِغْفَارَ اسْتِغْفَارَ اسْتِغْفَارَ

عملی

که روز مباحله روز نیست و چهارم ماه ذی الحجه است و در این
روز آنچه خواهی از نماز کن و هر دو رکعت نماز که کنی بعد از آن
هفتاد مرتبه استغفر الله ربی و اتوب الیه بگو پس می بینی
و بموضع سجود خود نظر میکنی و این دعا را بخوانی و باید که با غسل
باقی و برایت دیگر فرمود که روز نیست و چهارم روز مباحله است
باید که این روز را روز باری برای شکر حق تعالی بر این نعمت عظمی
و غسل کنی و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و با لجه توانی
از بوی خوش خود در خوشبو کن و باید که بار دم دل و ادام تن باشی
و اگر در یکی از شاهد مشرف باشی نزد آن خیر مقدم حاضر شوی
و لاجبای خلوتی بروی یا بر کوه بلندی برای یا بصحرای بروی
و باید که از منزل خود بیرون رود و غسل کند و بهترین جامهای
خود را بپوشد و چون بمحل دعا خواندن داخل شود دو رکعت نماز
بکند با ادب و شرایط و بعد از سلام هفتاد مرتبه استغفار کند
پس بایستد و بجانب آسمان نظر کند و این دعا را بخواند و بعد
از آن فرمود که هر دعائی که خواهی کنی باز دو رکعت نماز کن و
دعا کن **عالمین** الحمد لله رب العالمین الحمد لله فاطر السموات
والارض الحمد لله الذی له ما فی السموات وما فی الارض الحمد
لله الذی خلق السموات والارض وجعل الظلمات والنور
ثم الذین کفروا بربهم یعدون الحمد لله الذی
عرفنا کنت به حایه و لولا تعرفه ایای کنت هالکا
اذا قال وقوله الحق قل لا اسألکم علیه اجر الا النور

فی القرب فبین لی القرابة وقال سبحانه انما یرید
الله لیذهب عنکم الرجس اهل البیت ویطهرکم
تطهیرا فبین لی اهل البیت بعد القرابة ثم قال تعالی
بیننا عن الصادقین الذین آمننا بالکون معهم و
الرد الیهنم بقوله سبحانه یا ایها الذین آمنوا اتقوا
الله وکونوا مع الصادقین فافضح عنهم وایان عن
صفتهم بقوله جل ثناؤه فقل تعالی واندع ابناؤنا و
ابنائکم ونباءنا ونباءکم وآنسنا وآنسکم
ثم نبههم فبحمل النعمة الله علی الکاذبین فلک الشکر
یارب وکک المن حیث هدیتنی وارشدتنی حتی لم
یحف علی الاهل و البیت و القرابة فرقتی نباءهم
و اولادهم و رجالتهم اللهم انی اتقرب بذلک
المقام الذی لا یكون اعظم منه فضلا ولا کثر منة دمه
لهم بعریفک یا اهلهم شأنه وایانک فضل اهل البیت
بهنم اذ حضرت باطل عدائک و ثبت بهم قواعد
دینک و کولاهذا المقام المحمود الذی انقذتنا به و دللنا
علی اتباع الحقین من اهل بیت نبیک الصادقین
عنک الذین عصمتهم من لغو المقال و مدافس الافکار
لخصم اهل الاسلام و طهرت کلمة اهل الاحاد و
فقل اولی العباد فلک الحمد وکک المن وکک الشکر
علی نعمائک وایادیک اللهم فصل علی محمد و آل

المؤمنین

مُحَمَّدٍ الَّذِينَ افترضت علينا طاعتهم وعقدت في رقابنا
 ولايتهم واكرمنا بمعرفتهم وشرقتنا باتباع انوارهم
 وثبتنا بالقول الثابت الذي عرفناه فاعنا على الاخذ
 بما بصرونا به واخرج محمدنا من افضل الجزاء بما نصحه
 بخلقك وبذل وسعه في ابداننا رسالاتك واخطر
 بنفسه في اقامة دينك وعلى اخيه ووصيه والهادي
 من بعدك الى دينه والمقيم سنته على امير المؤمنين
 صلوات الله عليه وصل على الائمة من انبياء الصادقين
 الذين وصلت طاعتهم بطاعتك وادخلنا شفاعتهم
 دار الكرامة يا ارحم الراحمين اللهم هؤلاء اصحابك
 النساء والعباة يوم المباهلة اللهم اجعلهم شفعا لنا
 واسألك بحق ذلك المقام المحمود واليوم المشهود ان
 تغفر لي وتغفر على انك انت التواب الرحيم اللهم
 اني اشهد ان ارواحهم وطينتهم واحدة وهي الشجرة
 التي طاب اصلها وفرعها وعضانها واوراقها اللهم
 ارحمنا بحقهم واجرنا من مواقف الخزي في الدنيا
 والاخرة بولايتهم واوردنا مورد الامين من احوال
 يوم القيمة بحبهم وافرارنا بقضائهم واتباعنا انوارهم
 واهتدائنا بهداهم واعتقادنا ما عرفناه من توحيدك
 ووقفوا عليك من عظيم شانك وتقديس اسمائك
 وشكرك الالك وتوفي الصفات ان تملك والعلم

والعلم ان يحيط بك والوهم ان يقع عليك فانك اقمهم
 حجا على خلقك ودلائل على توحيدك وهداة نبيه
 على امرك ونهدي الى دينك وتوضح ما اشكل على عبادك
 ويا ابا العجرات التي يعجز عنها غيرك وبها تبين حجتك و
 تدعو الى عظيم السيف بينك وبين خلقك وانت المفضل
 عليهم حيث قربتهم من ملكوتك واخصصتهم برك
 واضطفتهم لرحمتك واوردتهم غوامض تاويلك رحمة
 لخلقك ولطفا بعبادك وحانا على بيتك وعلمائنا
 تشطوي عليه ضمائر امنائك وما يكون من شان صفوك
 وطهرتهم في مشاييرهم ومبتدئهم وحرسهم من نقبنا
 اليهم وارتبهم برهانا على من عرض بسوقهم فاستجابوا
 لايمرك وشغوا انفسهم بطاعتك وملوا اجرانهم من ذرك
 وعروا قلوبهم بعظيم امرك وجزوا اوقانهم فيما يرضيك
 واخذوا دخالهم من معارض الخطايا الشاغلة عنك
 فجعلت قلوبهم مكامن لادراكك وعقوبهم مناصب لامرك
 ونهيك والسنتهم تراجمة لسنتك ثم اكسدتهم بنور
 حتى فصلتهم من بين اهل زمانهم والافريق اليهم
 فخصصتهم بوحيت وانزلت اليهم كتابك وامرنا بالتمسك
 بهم والرد اليهم والاستنباط منهم اللهم فانا قد تمسكنا
 بكتابك وبعترت بينك صلواتك عليهم الذين اقمهم
 لنا ليل وعلمنا وامرنا باتباعهم اللهم فانا قد تمسكنا بهم

بهشت طعام دهد پس حضرت امیر مومنان اول نان خود را
دارد و بعد از او فاطمه زهرا و بعد از او دو کوشوان عرش خداوند
ایشان فضیله سعادت مند همگی ناهای خود را بپیم دادند و باب افطار
نمودند و در روز سیم روز نه داشتند و باز حضرت سیده النساء
در روز سیم بقیه بنیم را داشت و بقیه جورا گرفت و در اسب خود
کرد و باز پنج کرده نان پخت و چون حضرت امیر کبیر از نماز برگشت
حضرت فاطمه طعام را حاضر ساخت که افطار نمایند ناگاه اسیری از اسیران
کاوان نذا کرد که السلام علیکم ای اهل بیت محمد ما را اسیر میکنید
و میندید و طعام نمیدهید بخوریم پس بخوبیهای سابق هر روزها
نان را بسایله دادند و باب بخت افطار فرمودند چون صبح شد
حق تعالی سوره کریمه هلالی را در شان ایشان فرستاد و در آن سوره
اشاره باین قصه نمود که یوفون بالذکر و یخافون یومنا کان
شره مستطیرا و یطعمون الطعام علی حب منکین و یتیم
و اسیرا انما نطعمکم لکم لوجه الله لا نرید منکم جزاء
ولا شکورا انا نخاف من ربنا یومنا غبوسا قطری یعنی و یا
میکند بنذر و میترسد از روزی که شران اکثر خلق را و اگر
است و میخورانند طعام را با خواهرش و محبتان یا از برای محض
محبت خدا بمسکین و یتیم و اسیر و میگویند یعنی در دل خود و بیت
ایشان اینست که ما طعام نمیدهم شما را مگر از برای رضای خدا
بنحی اهییم از شما جز او پاداشی را و شکر و ثنای را ما میترسیم
از روز قیامت که در نهایت شدت و هولست و چون در

روز چهارم که بیست و پنجم ماه ذی الحجه بود سوره هلالی در مدح
ایشان نازل شد حضرت رسول صلی الله علیه و آله بخانه اهل بیت
علیهم السلام آمد و ایشان را با آن شدت کرسکی و آن حالت غریب
مشاهده نمود و گریست و فرمود که این چه حالتست که در شما مشا
سیمام و امام حسن و امام حسین صلوات الله علیهم را دید که از قناعت
بیماری و از کرسکی مانند جوجه که از تخم بیرون آید می لرزد
و حضرت فاطمه صلوات الله علیها در محراب عبادت ایستاده بود و
از کرسکی شکم مبارکش بیشت جیسید بود و چشمهایش فرورفته بود
چون از نماز فارغ شد حق تعالی خوانی از بهشت برای فاطمه فرستاد
که در آن کاسه بود و گوشت و ترید کرم در آن میان بود که بخورید
و بوی بهتر از بوی مشک از آن ساطع بود پس حضرت فاطمه آن
خوان را بپزد حضرت رسول آورد و حضرت فرمود که ای فاطمه این را
از کجا آوردی گفت از جانب خدا آمده است خدا را کو خواهد روی
میدهد بحساب حضرت فرمود که الحمد لله که از دنیا نغمه نادر اهل
بیت شپه مریم مادر عیسی را دیدم پس از آن تناول نمود و هفت
روز از آن میخوردند و افزون شد و حضرت صادق علیه السلام فرمود
که آن کاسه نزد ما است و حضرت صلوات الله علیه آنرا ظاهر خواهد کرد
و طعام بهشت از آن تناول خواهد نمود و سیان نیز این روایت را
باز نقل مایده بطرق بسیار نقل کرده اند و تفصیل این قصه را در کتاب
کتاب ذکر کرده ام پس مناسب است که شیعیان اهل بیت علیهم السلام
در این ایام نامی نمایند بموالی خود در تصدق کردن بر مساکین و یتیم

و سعی نمایند در اطعام ایشان و شیخ مفید علیه الرحمة گفته است که سبب
است که این روز را روز بدارند برای شکر نعمت نزول سوره هل
ای در شان ابا علیهم السلام و ایضا مناسبست غسل زیارت و
زیارت ائمه علیهم السلام و زیارات جامع را خواندن در این روز
مناسبست و چون بعضی از علما این روز را روز مباحله میدانند
دعاهای مباحله را درین روز نیز خواندن خوبست و روزیست
ششم بنابر مشهور علیه اللغه را خجسته ششمین زده اند و باین سبب
برکت دارد و در روزیست و هفتم مروان که از خلفای بنی امیه
بجهنم واصل شد و دولت ملعونه بنی امیه لعنهم الله بر طرف شد پس در
این روز شکر این نعمت باید کرد و بعضی گفته اند که حضرت امام علی نقی
در این روز متولد شده است و در روزیست و نهم بنابر مشهور عمر
با سفل درک سقرت نقل شده است و باین سبب فضیلت عظیم دارد
و در روز آخر ذی الحجه که آخر سال عربست روایت کرده اند که است
است که دو رکعت نازحیا آورد و در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد
و ده مرتبه سوره قل هو الله احد و ده مرتبه آیه الکرسی بخواند و بعد
از سلام این دعا را بخواند اللهم ما عملت فی هذه السنه من عمل
نهیتونی عنه و لم ترضه و نیتته و لم تنسه و دعوتی الی
التقوى بعد اجترأتی علیک اللهم فانی استغفرک منه
فاغفر لی و ما عملت من عمل یقربنی الیک فاقبله منی
ولا تقطع رجائی منک یا کریم

در بیان اعمال ماه محرم است و در آن سه فصل است فصل اول

در اعمال دهه اول محرمست از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در روز اول محرم دو رکعت
نماز میکردند و چون از نماز فارغ میشدند دست بدعا بر میداشتند
و این دعا را سه مرتبه میخواندند اللهم انت الاله القدیم و هذه
سنه جدیده فاسألك فیها العفوه عن الشیطان و العفو
علی هذه النفس الامارة بالسوء و الاستغفار بما یقربنی الیک
یا کریم یا ذا الجلال و الاکرام یا عباد من لا عداد له یا
ذخیره من لا ذخیره له یا جزر من لا جزر له یا غیاث من
لا غیاث له یا سدد من لا سدد له یا کفر من لا کفر
له یا حسن البلاء یا عظیم الرجاء یا حسن البلاء یا عظیم
الرجاء یا عزیز الضعفاء یا منقذ الفرق یا منجی الهلک
یا منعم یا مجمل یا مفضل یا محسن انت الذی سجده
لک سواد النیل و نور النهار و ضوء القمر و شعاع الشمس
و دوی الماء و حقیف الشجر یا الله لا ینرک لک اللهم
اجعلنا خیر امما یتقون و اغفر لنا ما لا یعلمون و لا تؤاخذنا
بما یقولون حسبنا الله لا اله الا هو علیه توکلت و هو
رب العرش العظیم امنا یر کل من عند ربنا و ما
یذكر الا اولوا الالباب ربنا لا نزع قلوبنا بعد از هدایتنا
و هب لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب و چون
حضرت سید الشهدا صلوات الله علیه در دم ایماه بعبادت
شهادت فایز گردیده و در اکثر این دهه محرم و غمگین بودند

و اخبار موحشه بايشان ميرسيد بايد كه شيعيان ايشان در مجمع
 اين ده روز بوازيم تزييه آنحضرت قيام نمايند و محزون و اندوهناك
 باشند و اخبار و احاديث كه مشتمل بر ذكر مصائب ايشان باشد بخوانند
 و بعضي از علما گفته اند كه ترك بعضي از لذات بكنند و از حضرت
 امام رضا عليه السلام منقولست كه ماه محرم ماهي بود كه كافران در اين ماه
 جنك كردن را حرام ميدانستند و منافقان اين امت در اين ماه خون
 مار اطلاق داشتند و هتك حرمت كردند و زنان و فرزندان مار را
 امير كردند و آتش در خيمهاي مازند و اموال و اسباب مازاد را تاراج
 كردند و حرمت حضرت رسالت پناه صلي الله عليه و آله را در باب مازاد
 نكردند بد رستي كه مصيب امام حسين صلوات الله عليه چنهم هاي مازاد را
 كرد ايند و اريد هاي مازاد اجاري ساخت و غريز مازاد اذليل گردايند
 و واقعه كربلا كه با اهل بيته و مومنان تار و ز قيات پس بايد كه بر مصائب
 آنحضرت گريه كنند تا گريه كنند بد رستي كه گريه بر آنحضرت كاهل
 بزرگ را بطرف ميكند پس فرمود بگويم امام موسي عليه السلام چون ماه محرم
 داخل ميشد گمي آنحضرت را خندان نميد و از حزن و اندوه بر آنحضرت
 ظاهر ميشد در مجموع دهه اول ماه و چون روز دهم ميشد روز مصيبت
 و گريه و اندوه او بود و ميگفت امروز روز شهادت حسين عليه السلام
 و در حديث ديكر فرمود كه چون جدم حسين عليه السلام شهيد آسمان شد
 و خاك سرخ باريد كه بر آنحضرت افتد گريه كني كه اين بر روی تو
 جاري كرد و حق تعالى جميع كاهان كوچك و بزرگ تو را پايان زد پس
 فرمود كه اگر خواهی كه چون بميري هيچ كناه بر تو نباشد زيارت كن امام

حسين صلوات الله عليه را و اگر خواهی كه در غر فهای بهشت با حق
 رسول و آل و با شایي لعنت كن قاتلان حسين را و اگر خواهی كه تو را
 شهيدان كربلا داشته باشی هر وقت كه مصيبت آنحضرت را بيايد
 اوردی بگو يا ليتني كنت معكم فاقوز فوز اعظم يا معني
 ای كاشكي مسيودم با ايشان پس دستكاري می ماينم دستكاري
 بزرگ و اگر خواهی كه در درجات بهشت با ما باشی از برای الله
 مانند و هلك و از برای شادي و شاد باش و بدانكه روزه روز
 اول ماه محرم مستحب است و از حضرت امام رضا عليه السلام منقولست
 كه در روز اول محرم حضرت ذكر تعالى كه دعا كرد و از خدا فرزند
 طلبيد و حق تعالى دعای او را مستجاب گردايند و حضرت يحيى را باو
 عطا كرد پس هر كه اين روز را در و زاده دارد دعا كند حق تعالى دعای او را
 مستجاب گرداند چنانكه دعای ذكر يار مستجاب گردد و شيخ مفيد رحمه الله
 گفته است كه روز نهم محرم روز مبادي است و در آن روز حضرت يونس
 از چاه برون آمد هر كه آن روز را در و زاده دارد حق تعالى كارهای صعب را
 بر او آسان گرداند و غمهای او را ايل گرداند و بهتر آنست كه روز نهم و
 دهم را در و زاده ندارد زيرا كه بنی اميه اين دو روز را برای برکت و شانت
 برفت آنحضرت روزه ميداشته اند و احاديث بسيار در فضيلت
 اين دو روز و زاده آنها بر حضرت رسول صلي الله عليه و آله بسته اند
 و از طريق اهل بيت عليهم السلام احاديث بسيار در مذمت و زنده اين
 دو روز و خصوصا روز عاشورا وارد شده است و اين بيانى امير عليه السلام
 از برای برکت اذوقه سال را در روز عاشورا در خانه زعيم ميگردانيد

لقد از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که ترک کند سعی در
حوائج خود را در روز عاشورا و پیگیری نبرد حق تعالی و دنیا و
آخرت او را بر آورد و هر که روز عاشورا روز مصیبت و اندوه و کرب و
باشد حق تعالی روز قیامت بر او روز فتح و سرور و شادی او کند
و دیده اش در بهشت بمباروشن شود و هر که روز عاشورا را در روز
برکت نامد و از برای منزل خود در آن روز چیزی ذخیره کند خدا آن
ذخیره را بر او مبارک نکرده و در روز قیامت باینید و عبید الله
زیاد و عمر بن سعد علیهم السلام محشور گردید پس باید که در روز عاشورا
دری مشغول کاری از کارهای دنیا نکرد و مشغول گریه و توبه و مصیبت
باشد و اگر کند اهل خانه خود را که تفریه آنحضرت را بدارند و مشغول بام
باشند چنانکه در مائمه غزنین اولاد و اقارب خود می باشند و در آن روز
امساك کنند از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کنند و در آن روز
بعد از عصر افطار کنند اگر چه بیشتر آب باشد و روزه تمام ندارد مگر
در خصوص آن روز روزه واجب است باشد که بنزد یا مثل آن بر او واجب
شده باشد که آن روزه را باید بکشد و در آن روز از وفور خانه ذخیره نکند
و بخند و مشغول هوا و لعب نکند و در هر مرتبه بر تائیل آنحضرت صلوات
کند بگوید اللهم العن قلة الحسين و در روایتی وارد شده است
که از حضرت صادق علیه السلام که هر که در روز عاشورا هزار مرتبه سوره
قل هو الله احد بخواند خداوند رحمت بفرستد بر او و بکند و هر که
خدا نظر رحمت بسوی او کند هر که او را عذاب نکند و در شب عاشورا
نیز باید که احیا کند بگریه و اندوه و خون برای ناسی حضرت امام حسین

صلوات الله علیه و اصحاب او که در انشب در صحای کربلا در میان
هزار نفر انکافان بچیان اصباح احیا کردند و عبادت و تهنیه سعادت
شهادت میکردند **فصل دوم** در زیارت مشهور آنحضرت در
روز عاشورا و فضیلت زیارت آنحضرت در شب و روز عاشورا
بسنده معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب
نزد قبر شریف آنحضرت باشد و آنحضرت را زیارت کند در روز
قیامت محشور گردد و بخون خود آلوده و بهیبت شهدا کربلا در میان ایشان
محشور گردد و هر که در شب روز عاشورا زیارت کند آنحضرت را
باشد که در پیش روی آنحضرت شهید شده باشد و بسند صحیح
از آنحضرت منقولست که هر که حضرت امام حسین صلوات الله علیه را
در روز عاشورا زیارت کند بهشت او را واجب گردد و اما زیارت
مشهور شیخ طوسی و ابن قولویه و غیر ایشان رحمه الله علیهم روایت کرده اند
از سیف بن عمیر و صالح بن عقیقه و هر دو از محمد بن اسمعیل و علقم بن محمد
حضرمی و هر دو از مالک بنی که حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود
که هر که زیارت کند حضرت امام حسین صلوات الله علیه را در روز
دهم محرم یا نزد قبر آنحضرت گریان شود و ما فاقات کند خدا را در روز
قیامت با ثواب دو هزار هزار حج و دو هزار هزار عمره و دو هزار هزار
جهاد که هر یک را بار سوار اصلی الله علیه و آله و ائمه طاهری علیهم السلام
کرده باشند مالک گفت فدای تو شوم چه توانستی برای کسی که
در شهرهای دور باشد و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر آنحضرت
فرمود که چون روز عاشورا را بدید پیر و نوجوان بسوی صحای کربلا

[illegible]

12.

ثُمَّ اِيَّاكُمْ يَوْمَ الْاِتِّكافِ وَمَوْلَاةٍ وَلَيْكُمُ وَالْبَرَاءَةُ مِنْ اَعْدَائِكُمْ
 وَالنَّاصِبِينَ لَكُمْ الْحَرْبَ وَالْبَرَاءَةُ مِنْ اَشْيَاعِهِمْ وَابْنَاءِهِمْ
 اِنِّي سَلِمَ لِمَنْ سَالَكُمْ وَحَرْبُ لِمَنْ حَارَبَكُمْ وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَاَلَاكُمْ
 وَعَدُوٌّ لِمَنْ غَادَاكُمْ فَاَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي اَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ
 وَمَعْرِفَةِ اَوْلِيَائِكُمْ وَرَزَقَنِي الْبَرَاءَةَ مِنْ اَعْدَائِكُمْ اَنْ يَجْعَلَ
 بَيْنَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَنْ يُشَيِّتَ لِي عِنْدَكُمْ قَدَمٌ صَدِيقٌ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاَسْأَلُهُ اَنْ يُلْغِيَ الْمَقَامَ الْحَقَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ
 وَاللَّهُ وَاَنْ يَرْزُقَنِي طَلِبَ ثَارِي مَعَ اِمَامٍ مَهْدِيٍّ ظَاهِرٍ
 نَاطِقٍ مِنْكُمْ وَاَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ وَمَا بَشَّرَ الَّذِي لَكُمْ ثَارِكٌ
 عِنْدَهُ اَنْ يُعْطِيَ بِمُصَابِيكُمْ اَفْضَلَ مَا يُعْطِي مُصَابِيكُمْ
 بِمُصِيبَتِكُمْ مُصِيبَةً مَا اَعْطَاهَا وَاَعْظَمَ رِزْقَهَا فِي الدُّنْيَا
 وَفِي جَمِيعِ هَذِهِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ اللَّهُ اَجْعَلْنِي فِي مَقَامِي
 هَذَا مِنْ سَالَةِ مُنَاكَ صَلَوَاتٍ وَرَحْمَةٍ وَمَغْفِرَةٍ اللَّهُ
 اَجْعَلْ حَيَاةِي حَيَاةَ مُحَمَّدٍ وَاَلِ مُحَمَّدٍ وَمَا مَاتَ مُحَمَّدٌ
 وَاَلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُ اِنَّ هَذَا قَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو اِمِيَّةٍ وَاَبْنُ
 الْاَكْبَادِ الْعَيْنُ ابْنُ الْعَيْنِ عَلَى لِسَانِ بَيْتِكَ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ بَيْتُكَ
 صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ اللَّهُمَّ اَعِنِ ابَاسُفِيَانَ وَمُعَوِيَةَ ابْنَ اَبِي
 سُفْيَانَ وَيَزِيدَ بْنَ مُعَوِيَةَ عَلَيْهِمْ مِنْكَ الْقِتَّةَ اَيَّدِ اللَّهُ
 وَهَذَا قَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ اَلُ زِيَادِ وَاَلُ مَرْوَانَ بِقِتْلِهِمُ الْحُسَيْنِ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ صَاعِفٌ عَلَيْهِمْ مِنَ الْقَتْلِ مِنْكَ

[illegible]

و علی ادایه بکلیت

مردمان هرگاه از عیال قدر زیاده است
باین روش باید که کور و پیران را برآوردند
بودن دوست میسر است

(Faint handwritten Persian script)

وَيَا مَنْ لَا يُبْرِيهِ الْحَاجُّ الْمَحِينُ يَا مَنْ لَا يَنْفَعُكَ كُلُّ قُوَّةٍ وَلَا جَامِعٍ
كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَأْبُرِي النُّفُوسَ بَعْدَ الْمَوْتِ يَا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي
شَأْنِ يَاقَاضِ الْحَاجَاتِ يَا مَنْ لَا يَنْفَعُكَ كِبَرُ بَاتٍ وَلَا مَعْطَى النَّوَالِ
يَا وَلِيَّ الرِّغَابِ يَا كَافِيَ الْهَمَمَاتِ يَا مَنْ كَفَى مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ وَلَا كَفَى مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ
مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
قَاتِلِي بَيْنَهُمُ اتَّوَجَّهَ إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هَذَا وَبِهِمُ اتَّوَسَّلُ وَبِهِمُ
أَشْفَعُ إِلَيْكَ وَبِحَقِّكَ أَسْأَلُكَ وَأُقِيمُ وَأَعِزُّكَ عَلَيْكَ وَ
بِالشَّانِ الَّذِي لَمْ يَنْفَعْكَ وَالْقَدْرِ الَّذِي لَمْ يَنْفَعْكَ وَ
بِالَّذِي فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ وَبِأَسْمِكَ الَّذِي جَلَّتْ عَنْهُمْ
وَبِهِ خَصَصْتَهُمْ دُونَ الْعَالَمِينَ وَبِهِ أَسْتَهْجِزُ وَأَبْنِي
فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِينَ حَتَّى نَأْتِيَ فَضْلَهُمْ فَضْلَ الْعَالَمِينَ
أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْشِفَ عَنِّي وَهْمِي وَكَرْبِي
وَتَكْفِيَنِي اللَّهُمَّ مِنْ أُمُورِي وَتَقْضِيَ عَنِّي دِينِي وَجَبْرِي
مِنْ الْفَقْرِ وَتَجْبِرَنِي مِنَ الْفَاقَةِ وَتُعِينَنِي عَلَى السَّالَةِ إِلَى
الْمَلُوقِينَ وَتَكْفِيَنِي هَمَّ مَنْ أَخَافَ هَمَّهُ وَعُسْرَ مَنْ أَخَافَ
عُسْرَهُ وَجَزُونَ مَنْ أَخَافَ جَزُونََتَهُ وَشَرَّ مَنْ أَخَافَ
شَرَّهُ وَمَكْرَ مَنْ أَخَافَ مَكْرَهُ وَبَغْيَ مَنْ أَخَافَ بَغْيَهُ وَجَوْرَ
مَنْ أَخَافَ جَوْرَهُ وَسُلْطَانَ مَنْ أَخَافَ سُلْطَانَهُ وَكَيْدَ
مَنْ أَخَافَ كَيْدَهُ وَمَقْدَرَهُ مَنْ أَخَافَ بَلَاءَ مَقْدَرَتِهِ
وَتُرْدَعِي كَيْدَ الْكَيْدَةِ وَمَكْرَ الْمَكْرِ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي
وَرَدَّ عَنِّي كَيْدَ الْكَيْدَةِ وَمَكْرَ الْمَكْرِ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي

الشُّلُوبَاتِ
وَالْمَقَامِ
وَالْمَقَامِ
وَالْمَقَامِ

فَارْدُهُ وَمَنْ كَادَنِي فَكَيْدُهُ وَأَضْرَبَ عَنِّي كَيْدَهُ وَ
مَكْرَهُ وَبِأَسْمِهِ وَأَمَانَتِهِ وَأَمْنِهِ عَنِّي كَيْفَ شِئْتَ
وَأَنْ شِئْتَ اللَّهُمَّ اشْغَلْ عَنِّي بِفَقْرِ الْخَبْرَةِ وَبِغَلَا
لَا تُسْتَرْ وَبِغَلَا لَا تُسْتَرْهَا وَبِقِسْمِ لِقَائِهِ وَبِذَلِّ
لَا تُغْزِهُ وَبِمُسْكَنِهِ لَا تُخْبِرْهَا اللَّهُمَّ أَضْرِبْ بِالذَّلِّ نَصَبَ
عَيْنِي وَأَدْخِلْ عَلَيَّ الْفَقْرَ فِي مَنَازِلِهِ وَالْعِلَّةَ وَالسُّقْمَ
فِي بَدَنِي حَتَّى تَشْغَلَ عَنِّي شُغْلَ شَاغِلٍ لَا فَرَاغَ لَهُ
وَأَسْأَلُكَ بِذِكْرِي كَمَا أَسْأَلُكَ بِذِكْرِكَ وَخُذْ عَنِّي سَعَةَ
وَبَصَرَهُ وَبِأَسْمِهِ وَبِذَنْ وَبِجِلْدِهِ وَقَلْبِهِ وَبِجَمِيعِ حَوَارِجِهِ
وَأَدْخِلْ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ السُّقْمَ وَلَا تُشْفِ حَتَّى تَجْعَلَ
ذَلِكَ لِي شُغْلًا شَاغِلًا بِعَيْنِي وَعَنْ ذِكْرِي وَأَكْفِيَنِي
يَا كَافِيَ مَا لَا يَكْفِي سِوَاكَ يَا كَافِيَ مَا لَا يَكْفِي سِوَاكَ
وَيَمْرِجُ لَامْرِجِ سِوَاكَ وَيَمْعِثُ لَامْعِثِ سِوَاكَ وَجَارِدُ
لَا جَارِدِ سِوَاكَ خَابَ مَنْ كَانَ دَجَاوُهُ سِوَاكَ وَمَقْرَعُهُ
إِلَى سِوَاكَ وَمَقْرَعُهُ وَمَلْجَأُهُ إِلَى غَيْرِكَ وَمَنْجَاهُ مِنْ تَحْلُوقِ
غَيْرِكَ فَأَنْتَ تَقْتِي وَرَجَائِي وَمَقْرَعِي وَمَوْجِي وَمَلْجَأِي
وَمَنْجَايَ فَاكْ أَسْتَفْعُ وَبِكَ أَسْتَعِجُ وَبِحَمْدِكَ وَآلِ
مُحَمَّدٍ أَتُوجَّهُ إِلَيْكَ وَأَتُوسَّلُ وَأَشْفَعُ فَاسْأَلُكَ يَا اللَّهُ
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ فَكُلَّ حَمْدٍ وَلَكَ الشُّكْرُ وَإِلَيْكَ الْكُشْكُ وَ
أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ فَاسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْشِفَ عَنِّي وَهْمِي وَكَرْبِي

وَالْمَقَامِ
وَالْمَقَامِ
وَالْمَقَامِ

این زیارت را بکند و این دعا را بخواند از نزدیک یاد و در این که زیارتش
مقبول باشد و سعیش مرز داده شود و سلامش با حضرت برسد
و محبوب نگردد و هر حاجت که از خدا بطلبد برآورده شود چند
از پدرم شنیدم و پدرم حاجتش بزرگ باشد ای صفوان این زیارت را با همین ضامن و او
از علی بن الحسین با همین ضامن و او از امام حسین علیه السلام و او از امام حسن علیه السلام با همین ضامن و او از
پدرش امیر المؤمنین با همین ضامن و امیر المؤمنین از رسول خدا
صلی الله علیه و آله با همین ضامن و رسول خدا از جبرئیل با همین ضامن
و جبرئیل از خداوند عالمیان با همین ضامن و تحقیق که حق تعالی
قسم بذات مقدس خود خورده است که هر که حضرت امام حسین علیه السلام را
باین روش زیارت کند از نزدیک یاد و در این دعا بخواند
زیارت او را قبول کنم و هر حاجت که بطلبد برآورده شود چند بزرگ باشد
و هر سوال که بکند عطا کنم و از درگاه من ناامید برنگردد و او را
برگردانم شاد و خوشحال برآمدن حاجتش و فایز شدن بهشت
از اشدن از جهنم و از برای هر که شفاعت کند شفاعتش قبول کنم
مگر کسی که دشمن ما اهل بیت باشد و کوه گرفت خدا ما را بر آنچه
کوه گرفته بود بران ملکه ملکوت خود را پس جبرئیل گفت یا رسول
الله تعالی مرا بسوی تو فرستاده است برای بشارت و سرور و
خوشحالی تو و بشارت و شادی علی بن ابی طالب و فاطمه و حسن و
حسین و امامان از فرزندان تو تا روز قیامت پس حضرت صادق
علیه السلام فرمود که ای صفوان هرگاه ترا حاجتی بسوی خدا بهر سبب
زیارت را بکن هر جا که باشی و این دعا را بخوان و از پروردگار درخوا

حاجت خود را بطلب که البته برآورده میشود و حق تعالی خلف
خود نمیزد و باید **مؤکد** که چون عبارت حدیث تشویش عظیمی دارد
و قابل احتمال بسیار هست اگر اول زیارت السلام علیک یا
اباعبدالله را تا اول بیتک علیه السلام بخواند و نماز زیارت را
بکند و باز همان زیارت را عاده کند بهتر است و اگر بعد از صد
مرتبه لعنت بآدمی بخواند و بعد از صد مرتبه سلام بآدمی
نماز کند و متصل بسجده و بعد از سجده نیز نماز بکند شاید
بمجموع احتمالات عمل کرده باشد و اگر اول یکی از زیارات بعد از
بعل آورد و نماز بکند و بعد از آن این افعال را بعمل آورد ظاهر آنکه
باشد و اگر زیارت امیر المؤمنین علیه السلام را با این زیارت ضم
کند بهتر است خصوصاً هرگاه این زیارت را در نزد خیر امیر المؤمنین
علیه السلام بعمل آورد و چون در حدیث تجویز کردن این زیارت در
هر وقت وارد شده است اگر در غیر روز عاشورا کند بجای اللهم
ان هذا يوم تبارکک یا بنو امیه بگوید اللهم ان يوم
قتل الحسين صلواتک علیه و یوم تبارکک یا بنو امیه
فصل سیم در سایر زیارات این روز است و از جمله آنها
زیارتیست که بسند صحیح عبدالله بن سنان روایت کرده است
که رفتم بخدمت حضرت صادق علیه السلام در روز عاشورا و آنحضرت را
شکسته دیک و اندوهناک یافتم و اب از دیدهای مبارک
آنحضرت مانند مرا دیدم و میفرمود که ای ابی طالب یا رسول الله سبب
گریه شما چیست خدا هرگز دیدهای شما را گریان نکند حضرت فرمود

که مکه غافل و غیبدانی که در مثل این روز حضرت امام حسین صلو الله علیه شهید شده است گفتیم ای سید من چه میفرمایید در روز عاشورا فرمود که روزی که در این شب نیت روزی بکنی و افطار بکنی نه از روی شامت و یک روز تمام روزی بکنی و باید که افطار تو بعد از نماز عصر باشد یک ساعت فترتی ز آب زیر که در این وقت حنک بر طرف شد از آل رسول صلی الله علیه و آله و در زمین سی نفر از اهل بیت و مولی ایشان افتاده بود که صاحب مصیبت در آن حضرت رسالت بود و اگر آن حضرت در دنیا میبود بایست آن حضرت را برای ایشان تفریم بگویند پس آن حضرت چندان گریست که در پیش مبارکش از آب بدن اش تر شد پس حضرت فرمود که بهترکاری که در این روز بکنی آنست که جامهای پاکیزه بپوشی و بندها را بکنای استیها را نام فرقی پاک کنی و بروش مصیبت زدگان پس برون روی بسوی بیایانی یا مکانی که کسی نوبل نریند یا خانه خالی از برای نفی از ستیان در وقت چاشت پس چهار رکعت نماز بجا آوری با خشوع و خضوع و رکوع و نیکو و بعد از هر دو رکعت سلام بگوئی و در رکعت اول بعد از حمد سوره قل ایها الکافرون بخوانی و در رکعت دوم سوره قل هو الله احد و در رکعت دیگر در رکعت اول بعد از حمد سوره اعراف بخوانی و در رکعت دوم سوره اذا جاءک المنافقون و اگر اینها را ندانی هر سوره که توانی بخوانی پس بگردانی روی خود را بجانب وضو مقدسه آن حضرت و بجا آوری شهادت آن امام مظلوم و اولاد و اقارب و اصحاب الجناب را و سلام کنی بر او و صلوات فرستی بر او و لعنت کنی بر قاتلان ایشان

و برایت دیگر هزار مرتبه لعنت کنی بر قاتلان آن حضرت که بعضی هزار حسنه برای تو نوشته می شود و هزار گناه از تو محو میشود و هزار درجه در بهشت از برای تو بلند میشود و بهتر آنست که هر مرتبه بگوید اللهم العن قتله الحسین و اصحابه پس فرمود که بعد از آن از موضعی که ایستاده چند گام پیش روی و بگوئی یا لله و یا ایاک و یا جیون رضا بنضا و یا و تسلیما لایمزه و اگر هفت مرتبه چنین کند بهتر است و فرمود که در جمیع احوال باید که مخزون و غمناک و گریان باشی پس بجای خود برگردی و بگوئی اللهم عذیب الفجر الذین شاقوا رسولک و حادوا اولیاءک و عبدا و غنمک و استحلوا محارمک و العین القاذرة و الانجاء و من کان منهم فحبت و اضع منهم اودعی بقلیهم لعناکین اللهم و تجمل فرج ال محمد صلواتک علیه و علیه و استغفرهم من ایدی المنافقین الضالین و الکفرة الجاهلین و افرغهم فحایسیرا و افرغهم دوحا و فرجا قریبا و اجعل لهم من لدنک علی عدوک وعدوهم سلطانا نصیرا پس دست بدعا بردار و قصد کن دشمنان ال محمد علیهم السلام و بگو اللهم ان کثیرا من الامة ناصبت المستحقین من الامة و کفرت بالکلمة و عکفت علی القاذرة الظلمة و هجرت الکتاب و السنّة و عدلت عن الجبلین الذین امرت بطاعتهما و التمسک بهما فامانت الحق و طردت عن القصد و ما الا الا حزاب و حرقت الکتاب و کفرت بالحق لما حابها و تمسکت

و اجعل

بِالْبَاطِلِ مَا أَعْرَضَ عَنْهَا وَصَيِّعَتْ حَقَّقَكَ وَأَضَلَّتْ خَلْقَكَ وَقَتْلَتْ
أَوْلَادَ بَيْتِكَ وَخَيْرَةَ عِبَادِكَ وَحَمَلَةَ عَلَيْكَ وَوَرَثَةَ حِكْمَتِكَ
وَوَحْيِكَ اللَّهُمَّ فَزَلْ أقدامَ اعدائك وَاغْدِ رُسُلَكَ
وَأَهْلَ بَيْتِ رُسُلِكَ اللَّهُمَّ وَأَخْرِبْ ديارَهُمْ وَأَفْلِكْ
سبلَهُمْ وَخَالَفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ وَفَتِّ فِي لُغَاتِهِمْ وَأَوْهِنْ كَيْدَهُمْ
وَأَخْرِبْهُمْ بِسَيْفِكَ الْقَاطِعِ وَارْزُقْهُمْ حِجْرَكَ الْكَارِعِ وَطَهِّرْهُمْ
بِالْبَلَاءِ طَهْرًا وَتَهْهِمْ بِالْعَذَابِ قَامًا وَعَذِّبْهُمْ عَذَابًا نَكِرًا
وَخُذْهُمْ بِالْأَسْبَابِ وَالْمُتَلَابِثِ الَّتِي أَهْلَكْتَ بِهَا أَعْدَاءَكَ
إِنَّكَ ذُو نِقْمَةٍ مِنَ الْغُيُومِ اللَّهُمَّ إِنَّ سَنَّتَكَ ضَارَّةٌ
وَأَحْكَامَكَ مُعْطَلَةٌ وَعِدَّتُكَ بَيْنَكَ فِي الْأَرْضِ هَائِلَةٌ
اللَّهُمَّ فَأَعِنِ الْحَقَّ وَأَهْلَهُ وَاقِمْ الْبَاطِلَ وَأَهْلَهُ وَمَنْ
عَلَيْنَا بِالْجَنَاءِ وَاهْدِنَا إِلَى الْإِيمَانِ وَعَمَلٍ فَحَسَنٍ وَأَنْظِرْهُ
بِرَحْمَةِ أَوْلِيَانِكَ وَاجْعَلْهُمْ لَنَا وَدَا وَاجْعَلْنَا لَهُمْ وَفَدَا
اللَّهُمَّ وَأَهْلِكَ مَنْ جَعَلَ نَوْمَ قَتْلِ ابْنِ بَيْتِكَ وَخَيْرَتِكَ
عَيْدًا وَاسْتَهْلَ بِهِ فِرَاحًا وَمَرَجًا وَخَذَّخَهُمْ كَمَا اخَذْتَ أَوَّلَهُمْ
وَضَاعِفِ اللَّهُمَّ الْعَذَابَ وَالسَّيْلَ عَلَى طَائِفَةِ أَهْلِ بَيْتِ
بَيْتِكَ وَأَهْلِكَ أَشْيَاعَهُمْ وَقَادَرَهُمْ وَإِنْ خَانَهُمْ وَجَاعَتَهُمْ
اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى رُسُلِكَ وَرَحْمَتِكَ وَبَرَكَاتِكَ عَلَى عِدَّتِكَ بَيْتِكَ
الْعِتْرَةِ الصَّائِعَةِ الْخَائِفَةِ الْمُسْتَدِيرَةِ بِقِيَّةٍ مِنَ
النَّجْمَةِ الطُّبَيْيَةِ الرَّائِيَةِ الْمُبَارَكَةِ وَأَعْلِ اللَّهُمَّ
كَلِمَتَهُمْ وَأَنْبِجْ حُجَّتَهُمْ وَانْشِفِ الْبَلَاءَ وَالْأَوْدَاءَ وَخَادِسَ

أَضْعُفْ

صَاعِفْ

الْبَاطِلِ

الْبَاطِلِ وَالْعَمَى عَنْهُمْ وَثَبَّتْ قُلُوبَ شَيْعَتِهِمْ وَخَرَّبَكَ
عَلَى طَاعَتِكَ وَوَلَّيْتَهُمْ وَنَصَرْتَهُمْ وَمَوَّلَايَهُمْ وَأَغْنَاهُمْ
وَأَنْصَحْتَهُم الصَّبْرَ عَلَى الْأَذَى فِيكَ وَاجْعَلْ لَهُمْ أَيَّامًا شَهَادَةً
وَأَوْقَانًا مَحْمُودَةً سَعُودَةً تَوْشِكُ فِيهَا فِرَجَهُمْ وَتُجِبُ
فِيهَا تَعْلِيَهُمْ وَنَصْرَهُمْ كَمَا ضَمَنْتَ لِأَوْلِيَانِكَ فِي كِتَابِكَ
الْمُنَزَّلِ فَإِنَّكَ تُلْتُ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَعَدَا لَكَ الَّذِينَ
آمَنُوا بِكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لِيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ
كَمَا اسْتَخْلَفْنَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ
الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي
وَلَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا اللَّهُمَّ فَانْشِفْ عَنْهُمْ يَا مَنْ لَا
يَمْلِكُ كَشْفَ الضَّرِّ إِلَّا هُوَ يَا وَاحِدًا يَا أَحَدًا يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
وَأَنَا يَا إِلَهِي عَبْدُكَ الْخَائِفُ مِنْكَ وَالْمُجِيعُ إِلَيْكَ السَّالِمُ
لَكَ الْقَبْلُ عَلَيْكَ اللَّهُمَّ اللَّامِحِي إِلَى فَنَائِكَ الْمَالِ يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ
مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ رَغَائِي وَاسْتَعِ بِالْإِلَهِي عَلَانِي
وَجُجَاوِي وَاجْعَلْنِي مِنْ رَضِيَّتِ عَمَلِي وَقَبِلْتَ نُسُكِي وَ
نَجَّيْتَنِي بِرَحْمَتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَرِيزُ الْكَرِيمُ اللَّهُمَّ وَصَلِّ
أَوَّلًا وَآخِرًا عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ بِأَكْمَلِ وَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ
وَبَارَكْتَ وَرَحَّمْتَ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَمَا رَحَّمْتَكَ
وَحَمَلْتَ غُرَّتَكَ يَا إِلَهَ الْإِلَهِ أَنْتَ اللَّهُمَّ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِمْ وَاجْعَلْنِي يَا مَنْ لَا

مِنْ شَيْعَةِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى وَفَاطَةَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَزَيْنَبِ
الْكَاهِلَةِ الشَّجَبَةِ وَهَبْ لِي التَّسَكُّ بِحَبَّتِهِمُ وَالرَّضَا بِسَيِّلِهِمُ
وَالْاِخْتِدَادَ بِطَرَفِهِمْ إِنَّكَ جَوَادُ كَرِيمٍ مِسْجِدُهُ بَرُودُ
طَرَفِ رُوحِ خُودِهِ بِرِضَاكَ بَكَذَا وَبِكُونَا مِنْ بَحْثِكُمْ مَا يَشَاءُ وَ
يَفْعَلُ مَا يَرِيدُ أَنْتَ حَكَمْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدُ الْمَشْكُورِ أَجْمَلُ
يَا مُوَلَّيْ قُرْبَتِهِمْ وَفَرَجَاتِهِمْ فَلَنْكَ حَمْنَتُ اغْرَارِهِمْ
بَعْدَ الذِّكْرِ وَتَكْثِيرِهِمْ بَعْدَ الْفَصْلَةِ وَاطْمَئِنَّهُمْ بَعْدَ الْحَمْدِ
يَا اسْدَوِ الصَّادِقِينَ وَيَا اذْهَبِ الْكَرِيمِينَ فَاسْأَلْكَ
يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي مُنْصَرِّعًا إِلَيْكَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ بِسَطِّ
أَمْلِي وَالتَّجَاوُزِ عَنِّي وَقَبُولِ قَلِيلِ عَمَلِي وَكَثِيرِهِ وَارِيَاةِ
فِي آبَائِي وَتَبْلِيغِي ذَلِكَ الشَّهَادَةِ وَأَنْ تَجْعَلَني مِمَّنْ يُدْعَى
فِي حَبِيبِ إِلَى طَاعَتِهِمْ وَمَوَالِيهِمْ وَنَصْرِهِمْ وَتَرْبِيَّتِي ذَلِكَ
قَرِيبًا بِرِغَابِي فِي غَافِيَةِ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرِغَابِي
بِحَابِ السَّمَانِ بَلَدِكَ وَبِكُونِ عَوْدِكَ أَنْ أَكُونَ مِنَ الَّذِينَ
لَا يَرْجُونَ آيَاتَكَ فَأَعِزَّنِي يَا إِلَهِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ ذَلِكَ الْجُودِ
جَنِينَ كُنِي إِنْ عَمِلْتُ بِهَذَا اسْتِزَادَ لِي تَوَاضُعُهَا بِيَارِ
وَعَمَلُهَا بِيَارِ كَمَا بِيَارِ دَرِ أَنْصَافِ نَائِي وَبِدُنْ خُودِي
دَرِ أَنْصَافِ أَفْكَنِي وَارَاهِلِ عَمَالِ وَفَرِيدَانِ خُودِ جَدِاشُورِ
بِدَانِكَ كَسِي كَمِنْ غَمَازِ دَرِ إِنْ رُوزِ بَكَنْدِ وَابْنِ دَعَارِ اذْ رُوزِ
اخْلَاصِ بِنُحْوَانِ دَرِ عَمَلِ رَا بَاقِينَ وَتَصَدِيقِ بِنُحْوَانِ دَرِ عَمَلِ
دَمِ خَصْلَتِ بَا صَطَا كَنْدِ كَزَجْمَةِ أَنْهَا آهَتْ كَمِنْ أَوْرَا اذْ مَرْدَنِي

بِدَحْظِ كَنْدِ مَانْدِ غَرْقِ شَدَنِ وَسُخْتَنِ وَدَرِ زِيرِ عَمَلِ
مَانْدَنِ وَامْتَالِ اِنْهَا وَنَا مَرْدَنِ رُغْمَنِي بِرَاوَسْلَطِ نَكْرَدِ وَنِكَاهِ
دَارِ دَاوَرِ اذْ دِيوَالِكِي وَخَرِ وَبِيسِي دَرِ خُودِشِ وَدَرِ فَرْزَنْدِ
تَا جِهَارِ پِشْتِ وَشَيْطَانِ رَا وَدُوسْتَانِ وَبَاوَرَانِ شَيْطَانِ رَا
مَسْلُطِ نَكْرَدِ اَنْدِ بَرَاوِ وَبَرِ نَسْلِ اَوْ تَا جِهَارِ پِشْتِ **رَا بَكْرِي** رَا بَارِ نِيسْتِ
كَمْ شَمْلَسْتِ بَرِ زِيَارَتِ شَهْدَا وَتَمَضُّنِ تَعْرِيفِ حَضَرِ
رَسُولِ ضَاوَا مَهْدِي صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ هَسْتِ وَنَسَابَتِ
كَمْ دَرِ اَيْنِ رُو زِ خَوَانْدِ شَعْرِ وَكَرْدِ اَفْرُوزِ خَوَانْدِ شَوْخِ شَايِدِ
اَنْسَبِ بَاشَدِ وَزِيَارَتِ اَيْنَسْتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثَ اَدَمَ
صِفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثَ نُوحَ نَبِيَّ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثَ اِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثَ
عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثَ عَلِيٍّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثَ الْحَسَنِ الشَّهِيدِ سَيِّدِ رَسُولِ
اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيَّةِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ اللَّهِ
وَابْنَ خَيْرَتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَارَ اللَّهِ وَابْنَ نَارِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَوْتَرَ الْمُتَوَرِّثِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

ايام الهادي الذي وعلى اذ واج حلت بقتل
 واقامت في جوارك ووقدت مع ذوارك السلام
 عليك ميني ما بقيت وبقى الليل والنهار فلقد
 عظمت بك الرزية وحل المصائب في المؤمنين و
 المسلمين وفي اهل السموات اجمعين وفي سكان الارض
 فان الله وانا اليه راجعون وصلوات الله وبركاته
 ونحيات عليه وعلى ابائك الطيبين النجيين
 وعلى ذاريهم الهداة المهديين السلام عليك
 يا مولاي وعليهم وعلى روحك وعلى ارواحهم وعلى
 تربك وعلى تربتهم اللهم لقهم رحمة ورضوانا
 وروحا وريحانا السلام عليك يا مولاي يا ابا عبد الله
 يا ابن خاتم النبيين وابن سيد الوصيين وابن سيدة
 نساء العالمين السلام عليك يا شهيد يا ابن الشهيد
 يا اخا الشهيد يا ابا الشهداء اللهم بلغه عني في هذه
 الساعة وفي هذا اليوم وفي هذا الوقت وفي كل وقت
 تحية كثيرة وسلاما سلاما الله عليك ورحمة الله
 وبركاته يا ابن سيد العالمين وعلى الشهداء منك
 سلاما متصلا ما اتصل الليل والنهار السلام على الحسين
 بن علي الشهيد السلام على علي بن الحسين الشهيد
 السلام على عباس بن امير المؤمنين الشهيد السلام
 على عباس بن امير المؤمنين الشهيد السلام على الشهداء

السلام على الحسين بن علي
 بن الحسين بن علي بن الحسين
 بن علي بن الحسين بن علي

من وكذا امير المؤمنين السلام على الشهداء ومن ولد
 الحسين السلام على الشهداء ومن ولد الحسين السلام
 على الشهداء ومن ولد جعفر وعقيل السلام على كل
 مستشهد منهم من المؤمنين اللهم صل على محمد
 وآل محمد وبلغهم عني تحية كثيرة وسلاما
 السلام عليك يا رسول الله احسن الله لك العزاء في
 ولديك السلام عليك يا امير المؤمنين احسن الله لك
 العزاء في ولدك السلام عليك يا امير المؤمنين
 يا ابا محمد الحسن احسن الله لك العزاء في ولدك
 الحسين السلام عليك يا ابا محمد مولا يا ابا
 عبد الله انا ضيف الله وضيفك وجار الله وجارك
 ولكل ضيف وجار قري وقري في هذا الوقت ان تسأل
 الله سبحانه وتعالى ان يرزقني تحال رقبتي من النار
 انه سميع الدعاء قريب مجيب وشيخ مفيد عليه الرحمة
 كفته است که در شب بیست و یکم ماه محرم زفاف حضرت ناطه
 و امیر المؤمنین صلوات الله علیها واقع شد باید که روز را
 برای شکر این نعمت عظمی شیعیان روزه بدارند و شیخ طوسی
 کفته است که در روز هفتم ماه محرم اصحاب فیل که بجهت خراب
 کردن کعبه آمد بودند برکشند و عذاب برایشان نازل شد
 و در روز بیست و یکم اینها حضرت امام زین العابدین مریم عالم
 اعلی ارغمال نمود **باب هفتم** در اعمال ماه صفر است و اینها

يا ابا الحسن احسن الله لك العزاء
 السلام عليك في ولدك
 الحسين السلام عليك

مشهور است بخیرست و دو وجه میتوان داشت اول آنکه موافق قول
 علمای شیعه وفات حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله در اینماه
 واقع شده است دیوم آنکه در سه ماه متوالی که اشهر خوانند
 چون عرب قتال نمیکرده اند و در اینماه شروع بقتال میکردند
 لهذا خص شمرده اند و در احادیث شیعه ندیده ام چیزی که دلالت
 بر نحوست کند و در روایات غیر معتبر عامه وارد شده است
 و سید ابن طاووس رحمه از بعضی از کتب معتبر روایت کرده است
 که در روز سیم اینماه مستحب است که دو رکعت نماز بجا آورند
 و در رکعت اول بعد از سوره حمد سوره انا فتحنا انجی و در روز
 سوره توحید و بعد از سلام صدر مرتبه بگویند اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و صدر مرتبه اللَّهُمَّ الْعَنَّا ابْنِ سَفْيَانَ
 و صدر مرتبه اسْتَغْفِرُ اللهَ وَآتُوبُ إِلَيْهِ و روز بیستم اینماه
 مشهور است بر روز اربعین یعنی روز چهل شهادت حضرت سید
 الشهداء صلوات الله علیه و در کتب معتبر از حضرت امام حسن عسکری
 علیه السلام روایت کرده اند که علامات مؤمن پنج چیز است نماز
 بجا و یک رکعت از فريضة و نافله و شب و روز زیارت
 اربعین و آنکه تر در دست راست کردن و جبین برادر سجده
 شکر بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحيم را بلند گفتن و گفت
 زیارت بسند معتبر منقول است از صفوان جمال که گفت مولای من
 حضرت صادق صلوات الله علیه من گفت و در زیارت اربعین
 که زیارت میکنی در هنگامی که روز بلند شده باشد و میگوئی

السَّلامُ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ وَحَبِيبِهِ السَّامِ عَلَى خَلِيلِ اللَّهِ وَ
 حَبِيبِهِ السَّامِ عَلَى صَفِيِّ اللَّهِ وَأَبْنِ صَفِيهِ السَّامِ عَلَى
 الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ السَّامِ عَلَى أَسْرَ الْكَرْبَاتِ
 وَقَبِيلِ الْعَبْدَاتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ وَلِيُّكَ وَأَبْنُ
 وَلِيِّكَ وَصَفِيُّكَ وَأَبْنُ صَفِيِّكَ الْفَائِزُ بِكَرَمِكَ
 الْأَمْتُ بِالشَّهَادَةِ وَحُبُّهُ بِالْعَادَةِ وَاجْتِبَاءُ بِطَبِيعِهِ
 وَجَعَلَتْهُ سَيِّدًا مِنَ السَّادَةِ وَقَائِدًا مِنَ الْقَادَةِ وَذَائِدًا
 مِنَ الذَّادَةِ وَأَعْطَيْتَهُ مَوَارِثَ الْأَنْبَاءِ وَجَعَلَتْهُ حَجَّةً
 عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ فَأَعِزَّنِي بِالدُّعَاءِ وَنَمِّحِ النُّصْحَ
 وَبَذِلْ نَجَّتْ فِيكَ لِسْتَقْدَمُ عِبَادِكَ مِنَ الْجَمَالَةِ وَ
 حَبْرَةُ الضَّلَالَةِ وَقَدْ تَوَازَعْتَ عَلَيْهِ مِنْ غَرَةِ الدُّنْيَا
 بَاعَ حُظُّهُ بِالْأَرْزُلِ الْأَدْنَى وَشَرَى آخِرَتَهُ بِالْثَمَنِ الْأَوَّلِ
 وَتَغَطَّى وَتَرَدَّى فِي هَوَاهُ وَاسْتَطْلَقَ وَاسْتَطْلَقَتْ
 وَأَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشَّقَاقِ وَالْتِفَاقِ وَحَمَلَهُ
 الْأَوْزَارَ السُّقُوبِينَ الْبَارِخَاضَةَ فِيكَ صَابِرًا
 مُحْتَسِبًا حَتَّى سَفَكَ فِي طَائِفَتِكَ دَمَهُ وَأَسْتَبِيحَ حَرَمَهُ
 اللَّهُمَّ فَالْفَنِّمِ لِعُنَاوِيَةِا وَعَدْنِي بِمُذَابِ الْيَمِّ السَّامِ عَلَيْكَ
 يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ
 أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ اللَّهِ وَأَبْنُ أَمِيرِهِ عَشِيَّتَ سَيِّدٍ وَأَوْفَقْتَهُ
 حَبْرًا وَمَوْتٌ فَقِيدًا مَظْلُومًا شَهِيدًا وَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ
 يُجْزِلُكَ مَا وَعَدَكَ وَهَلَّاكَ مِنْ خَذَلِكَ وَمَعَذَّتْ مِنْ
 وَفَايَكُنْ بَرًّا تَوْجِيهًا وَعَدًّا لِدَاوَاتِهِ

مَا بَقِيََتْ وَحَيْثُ يَأْتِي وَإِنْ مِتَّ فَاحْضَرْنِي فِي ذِمَّتِي يَا
 أَزْهَمَ الرَّاحِمِينَ و اگر زیارت او در روز عاشورا را در این روز نیز بخواند
 مناسب است و بدانکه مشهور است که سبب تاکید زیارت آنحضرت
 در این روز آنست که حضرت امام زین العابدین صلوات الله علیه
 با سایر اهل بیت در این روز بعد از مراجعت از شام بکربلا می معاده
 وارد شدند و سرهای مقدس شهدار ابد نهای مطهر ایشان ملحق
 کردند و این بسیار بعید است از جهات بسیار که ذکر آنها موجب
 تطویلست و بعضی گفته اند در این روز اهل بیت علیهم السلام وارد
 مدینه طیبه شدند و این نیز بسیار بعید است و بعضی گفته اند
 که شاید حضرت امام زین العابدین با عجاز و طی الارض مخفی بکربلا
 رفت باشند از شام و سرهار ابد نهای ملحق گرد باشند و این ممکنست
 اما روایتی در این باب بنظر نرسیده است بلکه بعضی از روایات
 منافاتی فی الجمله با این دارد و وجهی که از احادیث ظاهر میشود آنست
 که اول کسی که از صحابه حضرت رسالت بنیارت آنحضرت مشرف
 شد جابر بن عبد الله انصاری بود و او در این روز بکربلا رسید
 و آنحضرت را با شهدای زیارت کرد و چون جابر از اکابر صحابه بود و
 اساس این امر عظیم را گذاشته میتواند بود که سبب مزید فضل زیارت
 آنحضرت در این روز شده باشد و شاید وجوه دیگر داشته باشد
 که بر ما مخفی باشد و چون فرموده اند که در این روز زیارت کنیم باید کرد
 و تفحص سببش ضرورت نیست و مشهور میان علمای امامیه آنست
 که وفات حضرت سید الانبیا در روز دویست و هشتم ماه صفر واقع شد

بلغ

و شیخ طوسی و جمعی دیگر گفته اند که شهادت امام حسن مجتبی صلوات
 الله علیه نیز در این روز واقع شد پس قیام مراسم عزیمت این
 دو بزرگوار و زیارت ایشان از نزدیک و دور مناسب است
 و بدانکه در میان عوام بلکه خواص نحوست چهارشنبه اخر ماه صفر شهرت
 دارد و در کتب معتبره عامه و خاصه چیزی که دلالت بر این کند
 بنظر نرسیده و احادیث در نحوست مطلق مطلق چهارشنبه
 خصوصا چهارشنبه اخر ماه وارد شده است و چون این ماه بنا
 بر اسبابی که مذکور شد فی الجمله نحوستی دارد ممکنست که چهارشنبه
 اخوان از سایر چهارشنبهها نحوستش بیشتر باشد اگر در آنروز از
 قبیل اعترازا از طبره استدفاع بیا یا بصدقات و ادعیه و استعا
 که از ائمه صلوات الله علیهم وارد شده است بکنند و توکل نمایند
 بر جناب مقدس الهی که آن کفاره طبره است مناسب است و اگر بلائی
 متوجه باشد یا نهاده دفع میشود نه آنکه بروش جمال متابعت مجوسان
 کنند و ببله و لعب و سرور و دروس ساز و اعمال فیه مشغول شوند
 که موجب عجز و استحکام قضاای اسمانی و تقدیرات ربانی گردد
باب هشتم در فضایل ایام و اعمال ماه ذی قعدة و در اول آن
فصل اول در فضیلت و اعمال روز اول شانزدهم
 است شیخ مفید در فضیلت و اعمال روز اول و شیخ طوسی و دیگران
 رضی الله عنهم گفته اند که حضرت رسالت در شب اول ماه ذی قعدة
 اراده هجرت نمود از مکه معظمه بسوی مدینه مشرفه و در انشب بغار رفت
 و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه جان شریف خود را فدای

جان مقدس حضرت رسول اکرم کرد و در جای آنحضرت خوابید و از
 شمشیرهای کین قبایل مشرکین بر او اندک و فضل او بر جمیع امت بلکه
 بر جمیع عالمیان بر مکنان ظاهر گردید و حق تعالی بآلاء و نعمات باطنی
 مباحات نمود و این کیمه و حسن الناس من بشری نفسه اشفاء
 رضایت الله در شان و نازل گردید چنانکه تفصیلش در حیات
 القلوب مذکور است و چون حق تعالی آن دو جان مقدس بنیان
 از کید کافران حفظ کرد گفته اند که روزی که روز اول ماه ربیع
 الاول است سجدت که برای شکر این نعم عظیمه روزی بدارند و چند
 علامه در این روز زیارت ذکر نموده اند اما زیارت حضرت رسول
 و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در این روز مناسبت بسیار
 که مذکور شد و شیخ طوسی در مصباح گفته است که در روز اول
 این ماه حضرت امام حسن عسکری علیه السلام بقادر طاعت نمود و حضرت
 صاحب الامر صلوات الله علیه بمنصب طویل امامت فایز گردید پس زیارت
 این دو امام عالی مقام در این روز نیز مناسبت است و اما شیخ زید در تهنیت
 و کلینی و محمد بن جریر طبری و ابن الحنابل و شیخ مفید و غیر ایشان
 گفته اند که وفات عسکری صلوات الله علیه در روز هفتم این ماه بود
 در آن روز زیارت آن دو امام علیهم السلام است و اما در روز نهم این ماه
 بدانکه بیان علمای خلفه و عامه در تاریخ قتل عمر بن الخطاب علیه السلام و القدا
 خلافت و مشهور میان فریقین آنست که قتل آن ملعون در روز بیست و
 ششم ماه ذی الحجه واقع شد چنانچه سابقا اشاره بان شد و بعضی
 هفتم نیز گفته اند و مستلزم این دو قول نقل مورخان است و از کتب معتبره

چنانکه می شود که چنانچه الحال در میان عوام شیعه مشهور است قتل او
 در نهم ماه ربیع الاول واقع شده است و سابقا میان جمعی از محدثین
 شیعه نیز چنین مشهور بوده است و سید بزرگوار علی بن طاووس
 الله عنه در کتاب اقبال اشاره نموده است بآنکه این باب بر وجه الله علیه
 روایتی از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده است که آن ملعون در
 روز نهم ماه ربیع الاول بدرک اسفل جمیع متوجر شده است و از نقل
 او چنان مفهوم میشود که شیخ صدوق چنین اعتقاد داشته است
 هر چند سید خود آن حدیث را تاویلات نموده است و ایضا سید ذکر
 کرده است که جماعتی از شیعیان عجم پیوسته آن روز را باین سبب تعظیم
 و تکریم مینموده اند و خلف بزرگوار سید علی بن طاووس در کتاب زواید
 القوای این مذهب را تقویت کرده است و روایت معتبری در این باب
 ایراد نموده است چنانچه گفته است که روایت کرده اند محمد بن ابی العلاء
 همدانی و یحیی بن محمد بن جریر بغدادی که روزی همانا عذریم در باب
 عمر بن الخطاب علیه السلام و العذاب رفیق در شهر فرزند احمد بن اسحق قی که از
 خواص حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری صلوات الله علیه بود و بعد
 حضرت صاحب الامر علیه السلام نیز رسید بود و چون در راه رسیدیم دختر
 عراقیه پیروز آمد و احوال احمد را از پرسیدیم گفت او امروز مشغول اعمال
 عید است و آن روز نهم ماه ربیع الاول بود گفتیم سبحان الله عیدهای
 مؤمنان چهار است عید فطر و عید اضحی و عید غدیر و روز جمعه آن فرقی
 گفت که احمد بن اسحق از حضرت امام علی نقی صلوات الله علیه روایت میکند
 که امروز عید است و بهترین عیدهاست نزد اهل بیت دسات

عظیم السام و شیعیان ایشان ما کفیم که رخصت بطلب تلایه او
 ایچ چون آن دختر را خبر کرد بیرون آمد بسوی ما و لنگی بست بر
 و عباتی بر رخ پدید بود و بوی مشک از او ساطع بود کفیم که این چه
 حالتست که در تو مشاهده میکنیم گفت الحال از غسل عید نارغشده ام
 کفیم روزی که عید است گفت بلی و ما را اجازه خود را آورد و بر روی
 کسی نشاند و گفت روزی با جمعی از برادران خود نزد مولای خود
 حضرت امام حسن عسکری علیه السلام رفتم و در من رای در مثل این
 روز که شبانه در من آمده اید چون رخصت یافتیم و بخدمت حضرت
 رسیدیم دیدیم که حضرت مجلس خود را راسته و محرمه در پیش خود گذاشته
 است و بدست مبارک خود عود در آن محرمه می اندازد و مجلس
 خود را مزین گردانیده است و بر غلامان و خدمتکاران خود جامه های
 فاخر پوشانیده است کفیم یا این رسول الله پدر آن و مادر آن
 مافدای تو باد آیا از برای اهل بیت امر و زفر می نازده و داده است
 حضرت فرمود که کدام روز جز منش ازین روز نزد اهل بیت عظیم
 تراست بد رستی که خبر داده ام بر پدرم علیه السلام که حذیفه بن یمان
 در روز نهم ماه ربیع الاول داخل شد بر جدیم رسول خدا ص
 گفت که دیدم حضرت امیر المومنین و حضرت امام حسن و امام
 حسین صلوات الله علیهم را که با حضرت رسالت پناه ص طعام تناول
 تناول می نمودند و آنحضرت بر روی ایشان بسم می نمود و با امام حسن
 و امام حسین علیه السلام می گفت بخورید و اگر اباد از برای شما برکت و
 سعادت این روز بد رستی که این روز زیست که حق تعالی

میکنند

میکند در این روز دشمن خود و دشمن جد شما را و مستحجاب میکند
 در این روز دعای مادر شما را بخورید که این روز زیست که حق تعالی
 در این روز قبول میکند اعمال شیعیان و محبان شما را بخورید
 که این روز زیست که ظاهر میشود راستی گفته خدا که میفرماید
 فَمَنْ لَمْ يُؤْمَرْ بِالْعَمَلِ فَلْيُكْمِلْ الْعَمَلَ لَعَلَّهُ يَظَاهِرَ فِيهِ
 که ظالی کردیده است نسبت ستمهای ایشان بخورید که این
 روز زیست که شکسته میشود درین روز شوکت دشمن جد
 شما و یاری کنند دشمن شما بخورید که این روز زیست که در
 این روز هلاک میشود فرعون اهل بیت من و ستم کنند
 بر ایشان و غضب کند حق ایشان بخورید که این روز زیست
 که حق تعالی دشمنان را باطل و هبامیکرد اند حذیفه گفت
 که من کفتم یا رسول الله ایا در میان امت تو کسی خواهد بود که
 هتک این حق تعالی حضرت فرمود که ای حذیفه بتی از منافقان
 بر ایشان مر کرده خواهد شد و دعوی ریاست در میان ایشان
 خواهد کرد و مردم را بسوی خود دعوت خواهد نمود و تا زیان ظلم
 و ستم را بر دوش خود خواهد گرفت و مردم را از راه خدا منع
 کرد و کتاب خدا را تحریف خواهد نمود و سنت مرا تغییر خواهد
 داد و میراث فرزندان مرا تصرف خواهد شد و خود را پیشوای مردم
 خواهد خواند و زیارتی بر وصی من علی بن ابی طالب خواهد کرد
 و مالهای خدا را بناحق بر خود حلال کرد و در غیر طاعت خدا
 صرف خواهد کرد و مرا و برادر من و وزیر من علی را بدروغ نسبت

خواهد

و دختر را از حق خود محروم خواهد کرد این پس دختر من اورا نفر
خواهد کرد و حق تقا نفرین را در این روز مستجاب خواهد کرد ایند
سزیه گفت یا رسول الله چرا دعایم کنی که حق تقا اورا در حیات
تو هلاک کرد اند حضرت فرمود که ای حذیفه دوست منیدارم
که جرأت کنم بر قضای خدا و از او طلب کنم تغییری امری که در علم او گذ
است ولیکن از حق تقا سوال کردم که فضیلت دهد آن روزی که در
آن روز او بجهنم میرود بر سایر روزها تا آنکه احترام آن روز سستی کرد
در میان دوستان من و دوستان و شیعیان اهل بیت من پس
حق تقا و حق کرد بسوی من که ای محمد در علم سابق من گذشته است
که در یابد تو را و اهل بیت تو را محتاجا و بلاهای دنیا و ستمهای مفا
و غضب کنندگان از بندگان من آن منافقانی که تو خیر خواهی
ایشان کردی و با تو خیانت کردند و تو با ایشان راستی کردی و
ایشان با تو مکر کردند و تو با ایشان صاف بودی و ایشان دشمنی
تو را بد کردند و تو ایشان را خشوع کردی و ایندی و ایشان تو را
تکذیب کردند و تو ایشان را بر کزیدی و ایشان تو را در بلیت
گذاشتند و سوگند یاد میکردم بحول و قوت و پادشاهی خود
که البته بکشایم بر روح کسی که غضب کند حق علی را که وصی هست
بعد از تو و هر ار در از دست توین طبعهای جهنم که آنرا مخلوق میکند
و او را و اصحاب او را در قعر جهنم هارم که شیطان از مرتبه حق
بر او مشرف شود و او را لعنت کند و آن منافق را در قیامت
عبری کردی و نام برای فرعونها که در زمان پیغمبران دیگر بوده اند

و برای سایر دشمنان دین و ایشان را و دوستان ایشان را
بسوی جهنم برم باریدهای کیوم و دروهای ترش با نهایت مذ
و خواری و پشیمانی و ایشان را ایدالا باد در عذاب خود بدام
ای محمد نمیرسد علی منزلت تو مگر آنچه میرسد با و از بلاها
از فرعون او و غضب کند حق او که جرأت میکند بر من و کلام
مرا بدل میکند و شرک من می آورد و مردم را منع میکند از راه رضا
من و کو ساله از برای امت تو بر پا میکند که آن ابریکر است
و کافر میشود بمن در عرش عظمت و جلال من بد رستی که من
امر کرده ام مانند که هفت آسمان خود را که برای شیعیان و محبتان
شامعید کنند آن روزی را که آن ملعون کشته میشود و امر کرده
ایشان را که کسی که امت مرا نصب کنند در برابر بیت المعمود
و شاکند بر من و طلب امرزش نمایند برای شیعیان و محبت
شما از فرزندان آدم و امر کرده ام ساله که نویسندگان اعمال را
که از این روز تا سه روز قلم از مردم بردارند و نویسند
کناهان ایشان را برای کرامت تو و وصی تو ای محمد این روز را
عیدی کرد ایندم برای تو و اهل بیت تو و برای هر که تابع ایشان
باشد از مؤمنان و شیعیان ایشان و سوگند یاد میکنم بر خود
بفرقت و جلال خود و علو منزلت و مکان خود که عطا کنم کسی را
که عید کند این روز را از برای من ثواب آنها که بد و بر عرش
احاطه کرده اند و قبول کنم شفاعت او را در خویشان او و زیاد
کنم مال او را اگر کسادگی دهد بر خود و عیال خود در این

روز صد هزار هزار کس از میان شیعیان شمار از انشجم زاد
 کرد نام و اعمال ایشان قبول کنم و گناهان ایشان را بپوشم و در حق
 خانه ام سلمه و من که پس برخواست رسول خدا ص دیدم که او چه گفت با آنکس و کفر
 کشته و صاحب یقین بودم در کفر علم تا آنکه بعد از وفات خود را اظهار کرد و ازین برکشت و دامان بجای و وقاحت برای
 رسول خدا ص
 فصاحت و غافقت برزد و قرآن تحریف کرد و انش در خانه وحی
 و رسالت زد و بدعتها در دین خدا بد کرد و ملت پیغمبر را تقیید داد و
 سنت آنحضرت را بدل کرد و شهادت حضرت امیر المؤمنین دارد کرد و فاطمه
 و دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله را بد و غنبت داد و فتنه را غصب کرد
 و یهود و نصاری و مجوس را از خود راضی کرد و نور دین مصطفی را بختیم
 آورد و مضاجع اهل بیت رسالت کرد و جمیع سنتهای رسول را بطرف
 کرد و تدبیر کشتن امیر المؤمنین کرد و وجود ستم را در میان مردم علانیه کرد
 و هر چه خدا اهل کرد و هر چه خدا حرام کرد و هر چه خدا حلال کرد و حکم
 کرد که از پوست شتر دینار و در هم بپاشند و خرج کنند و در بر روی شکم
 فاطمه زهرا زد و بر بن حضرت رسالت ص غصب جو را بداد و حضرت
 امیر المؤمنین صلوات الله علیه را افترا بست و با آنحضرت معارضه کرد و در
 آنحضرت را بمهاکت نسبت داد و ذیفه گفت پس حق تعالی بگریزد
 خود و دختر پیغمبر خود را در حق آن منافق مستجاب گردانید و قتل او را
 بردست کشید و او را رحمة الله علیه جاری ساخت پس زخم بخند حضرت
 امیر المؤمنین صلوات الله علیه که آنحضرت را قهقش و مبارکباد بگویم بلکه
 آن منافق کشته شد و بنیاد حق واصل گردید چون حضرت را دید گفت
 ای ذیفه ایاد و خطا داری آنروز را که آمدی بنزد سید من رسول خدا

و من و در وسط او حسن و حسین نزد او نشسته بودیم و با او طعام بخوریم
 پس قهر اذالت کرد بر فضیلت این روز گفتم بلی ای برادر رسول خدا
 ص حضرت فرمود که بخند سو کند که این روز است که حق تعالی در آن
 دیدگاه رسول ص را روشن گردانید و من برای این روز هفتاد و دو
 نام میدادم ذیفه گفت یا امیر المؤمنین میخواهم که آن نامها را از تو بشنم
 حضرت فرمود که این روز است که استیلاست که مومنان از شرک منافق
 استیلاست یافتند و روز را بیل شد که بر غم است و روز غم
 دویم است و روز تخفیف گناهان شیعیان است و روز اختیار نکرد
 برای مومنانست و روز بزرداشتن قلم از شیعیان است و روز بهم
 شکستن بنای کفر بعد و انست و روز عافیت است و روز بزرگ است
 و روز طلب خونهای مومنانست و روز عید بزرگ خداست و روز
 مستجاب شدن دعاست و روز بوقف اعظم است و روز وفای
 و روز شرط است و روز کردن جامه سیاه است و روز ندامت است
 و روز شکسته شدن شوکت مخالفانست و روز فقی هم راست
 و روز فتح است و روز اعمال کافرانست و روز ظهور قدرت خدا
 و روز عفو از گناه شیعیانست و روز فوج ایشانست و روز
 توبه است و روز نایب بوی حق تعالی است و روز زکوة بزرگ است
 و روز فطر و ایم است و روز اندوه باغیان است و روز گره شدن
 اربهان در گوی مخالفانست و روز خشنودی مومنانست و
 روز عید اهل بیت است و روز ظفر یافتن بنی اسرائیل بر فرعون
 و روز مقبول شدن اعمال شیعیان است و روز پیش فرستادن

تصدقات و روزیادی میخواست و روز قتل منافق است
 و روز وقت معلومست و روز مرد اهل بیت است و روز شهوات
 و روز قهر بر دشمن است و روز خراب شدن بناهاست
 و روزیست که طام انکشتند بر بدن میگرد و روز تنبیه
 و روز شرفست و روز خنک شدن دلهای منافق است و روز
 شهادت است و روز درگذشتن از گناه منافق است و روز نازکی
 بوستان اهل ایمانست و روز شیرینی کام ایشانست و روز خوشی
 دلهای منافق است و روز برطرف شدن پادشاهی منافق است
 و روز توفیق اهل ایمانست و روز رهایی مومنان از شرکاف است
 و روز منظره است و روز مفاخره است و روز قبول اعمال است
 و روز تجلیل و تعظیم است و روز خلع و عطا است و روز شکر
 حق تعالی است و روز یاری مظلومانست و روز زاری کردن
 مومنانست و روز محبت کردن ایشانست و روز رسیدن
 بر نعمتهای الهیست و روز پاک گردانیدن اعمال است و روز
 فاش کردن رازهاست و روز برطرف شدن بدعتهاست
 و روز ترک گناهان کبیره است و روز ناکردن بخواست
 و روز عبادتست و روز موعظه و نصیحت است و روز
 انقیاد بشوایان دین است و حذیفه گفت که پیر از خدمت حضرت
 امیر المومنین صلوات الله علیه برخاستم و گفتم اگر در نیام از
 افعال خیر و آنچه امید ثواب ازان دارم مگر محبت این روز
 و دانستن فضیلت این راه را نه منتهای آرزوی من خواهد بود

پسر محمد و یحیی را و بیان حدیث گفتند که چون این حدیث را از احمد
 بر اسحق شنیدیم هر یک برخاستیم و سر او را بوسیدیم و گفتم حمد
 شکر میکنیم خداوندی را که بر اینکجت نور از برای ما آنگاه فضیلت
 این روز را بمارسانیدی پس نجایانهای خود بر گشتیم و این روز را
 عید کردیم و صاحب کتاب ذوالایده گوید گفته است که این
 حدیث را از خط علی بن محمد بن علی رحمه الله علیه نوشتم و در کتب
 دیگر که تتبع کردم چندین روایت دیگر موافق این یافته ام پس
 بر این روایات نمودم و نیز او را است شیعیان که این روز را
 تعظیم نمایند و اظهار سرور و شادی در این روز میکنند
 و شیخ ابیهم بن طویل علی کفنی در کتاب مصباح گفته است
 که صاحب کتاب مسأله الشیعه روایت کرده است که هر که در روز
 نهم ماه ربیع الاول چیزی اتفاق کند حق تعالی گناهان او را
 بیامرزد و مستحب است در این روز اطعام برادران مومن
 و خوشبو کردن ایشان و توسع دادن بر عیال خود و
 دیگران و پوشیدن جامهای نو و شکر و عبادت حق تعالی
 و این روز بر طرف شدن غمهاست و روز روزه داشتن
 نیست **مؤلف** که از نقل این بزرگواران معلوم شد که فضیلت
 این روز و وقوع این قضیه مبارکه در آن احادیث بسیار
 وارد شده است و در اعداد سابقه میان شیعه مشهور
 بوده است و برخلاف روایاتی بنظر این قاصر نمیدانست
 و اتفاق مورخان عام با احادیث معتبره معارضه نمیکند و اگر

کسی استبعاد کند که چنین واقعه عظیمی که سبب خون جمعی و
 سر و جمعی گرد چون میتواند بود که مضبوط نماید جوار آنست
 که این واقعه از واقعه وفات حضرت رسالت صلی الله علیه و آله
 و شهادت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه عظیم تر
 نیست و در هر یک از آنها خلاف میان خاصه و عام هست
 و در واقعه اول اتفاق دارند عام بر خلاف آنچه مختار شیعه
 و اگر گویند که باغی بر افترای ایشان در اینجا نیست جواب
 میگوییم که شبهه در هر دو جاریست و باعث قوی در اینجا هست
 زیرا که ممکنست که برای دفع ثنات شیعیان اخفای آن نموده
 باشند و علی ای حال چون مدار علمای خاصه و عام بر آنست که
 در مستحبات با حادیت ضعیفه متمسک میشوند بنا بر اعتقاد
 صحیح که از آن طاهرین صلوات الله علیه اجمعین وارد شده
 است که هر که ثوابی از خدا با و برسد بر عملی و از این او روا آن
 ثواب با و داده میشود هر چند چنان نباشد که با و رسیده آن
 پس اگر احوال این روز را که نو عشر از شریع وارد شده باشد و مخالفه
 با آیات و اجناد نداشته باشد کسی عمل او را خوب خواهد بود
 و مستحق ثواب خواهد گردید و بعضی میگویند که عمر بن سعد ^{رضی الله عنه}
 در این روز پنجم و اصل شده است اگر چنین باشد این منزل
 نیز برای آن کافیست و شیخ مفید رحمه الله علیه گفته است که در
 روز دهم اینها حضرت رسول صمد خدیجه کبری رضی الله عنها را
 ترویج نمود و مستحب است برای شکر این مواصلت عظیم البرکت
 شیخ

شیعیان روزه بدارند و گفته است که در روز دهم اینها
 حضرت رسول صمد داخل مدینه طیبه شد و از شرفشمان اینم کردید
 و باین جهت روز مبارکست و ایضا روایتی بی مروان که از بقیه نبی امیه
 و از دشمنان اهل بیت علیهم السلام بودند در این روز دولت ایشان بنها
 رسید و زایل گردید و این نیز فضیلت دیگر است برای این روز و
 اکثر شیعیان ولادت با سعادت حضرت رسول صمد در این روز میداند
 و محمد بن یعقوب کلینی از علمای امامیه نیز در کتاب کافی چنین قایلند
 است و بعضی از آریاب حساب موافق فحوای بعضی از روایات
 این را اظهار میدارند و اگر چه خلاف مشهور میان امامیه است اما اگر
 روزه و غسل و زیارت و سایر اعمال که در هفتم مذکور خواهد
 شد در این روز نیز عمل آورند با احتیاط اقریب و سید ابوطاهر
 از بعضی از علمای عجم روایت کرده است که سنتست که در روز دوازدهم
 اینها دو رکعت نماز بخوانند و در رکعت اول بعد از حمد سه مرتبه
 قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم سه مرتبه قل هو الله احد بخوانند
 و ایضا شیخ مفید و شیخ طوسی رضی الله عنهما روایت کرده اند که نریزید
 بلبه علی الله و العزای شدید در روز چهاردهم اینها با غسل
 در آن جهنم مستقل شد باید که شیعیان این روز را بر خود مبارک
 دانند و شکر حق تعالی برای این نعم عظمی را کنند و بعضی روز این
 روز را است دانسته اند **فصل دهم** در فضایل و اعمال روز هفتم
 اینها است و مشهور میان علمای شیعه است که ولادت کثیر السعد
 حضرت رسالت صمد در روز جمعه هفتم ماه ربیع الاول واقع شد و در

بعض
از روایات وارد شده است که در روز آخر حضرت با شما می‌نشیند و در شب
هفتم واقع شده است و شب روز شهادت و مبارک است و در هر
روز زیارت حضرت رسالت و حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیهما
مناسبت و علامت ذکر کرده اند و روزی در آن ضعیف بسیار دارد
و شیخ مفید علیه السلام گفته است که این روز شریف است و پیوسته فرقه
محقة شیعه از قدیم الایام الی الان تعظیم آن میکردند و حق آن را می‌شنا
خاندند و روزی می‌داشتند و از آن می‌گفتند و روایت کرده اند که هر که این روز را
روزه دارد ثواب روزی یک سال برای او نوشته شود و مستحب است که بعد
از باب حاجات بدهند و مؤمنان و مؤمنات را شاد گردانند و زیارت
مشاهد شریفه بر وند خصوصاً در مطهر حضرت رسالت و در مطهر
حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیهما و شیخ مفید قدس سره می‌گوید و سید ابن
طاووس رضی الله عنهما گفته اند که چون در غیر مدینه طبعه خواهی که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله را زیارت کنی غسل کن و شیشه بپوش و پیش
روی خود بساز و اسم مبارک آنحضرت را بر آن بنویس و بایست و دل
خود را متوجه آنحضرت گردان و بگو اشهد ان لا اله الا الله وحده
لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله و انت
سید الاولین و الاخرین و انت سید الانبیاء و المرسلین
اللهم صل علیک و علی اهل بیتک الائمة الطیبین **سید**
کلی السلام علیک یا رسول الله السلام علیک یا طاهر
الله السلام علیک یا بنی الله السلام علیک یا صفی الله
السلام علیک یا رحمة الله السلام علیک یا حنین الله

السلام علیک یا حنین الله السلام علیک یا حنین الله
السلام علیک یا خاتم النبیین السلام علیک یا مسدود المصلین
السلام علیک یا فائزاً بالفضل السلام علیک یا فائزاً بالخیر السلام
علیک یا معین الوحی و التذلل السلام علیک یا مبغی
عن الله السلام علیک یا نهار السراج المنیر السلام
علیک یا مبشر السلام علیک یا نذیر السلام علیک
یا منذر السلام علیک یا نور الله الذی یضئ آوی
السلام علیک و علی اهل بیتک الطیبین الطاهرین
الحارین الهدیین السلام علیک و علی جسدک عبد الطلبد
و علی امیک عبد الله السلام علی امک امینة من و هب
السلام علی هک و کفیلک ابو طالب السلام علی ابن عمک
جعفر الطیار فی جنان الخلد السلام علیک یا محمد
السلام علیک یا احمد السلام علیک یا حجة الله علی الاولین
و الاخرین و السابق فی طاعة رب العالمین و اللاحق
رسوله و الخاتم لنبیائه و الشاهد علی خلقه و الشفیع
الیه و الکریم لذیه و المطاع فی ملکوتیه الاحمد من
الاوصاف الحمد لسان الاشراف الکریم عند
الرب و الکرم من و راء المحب الفائز بالسباق و الفائز
عن الحاق تسلیم عارف بحقیق معترف بالتقصیر
فی قیامه و واجب غیر منکر ما انت هی الیه من خلد
موقن بالزیارات من و ربک مؤمن بالکتاب المنزل

عَمَّ حَمْدُ سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ
السلام علیک و علی عیالتک

عَلَيْكَ مَحَلِّ حَالِكَ مُحَمَّدٍ حَرَامِكَ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 مَعَ كُلِّ شَاهِدٍ وَاتَّحَمَهَا عَنْ كُلِّ جَاهِدٍ أَنْكَ قَدْ بَلَغْتَ
 رِسَالَتَ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لَأَمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ
 رَبِّكَ وَصَدَقْتَ بِأَمْرِهِ وَاحْتَمَلْتَ الْأَذَى فِي حُبِّهِ
 وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحُكْمَةِ وَالْوَعْظَةِ الْحَسَنَةِ
 الْجَمِيلَةِ وَأَدَيْتَ الْحَقَّ الَّذِي كَانَ عَلَيْكَ وَأَنْتَ قَدْ
 رَوَّفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَغَلَطْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ وَعَبَدْتَ
 اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى أَنْتَ الْيَقِينُ فَلَبَّغَ اللَّهُ بِكَ أَشْرَفَ
 مَحَلِّ الْكَرَمَيْنِ وَأَعْلَى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَارْفَعْ دَرَجَاتَكَ
 لِلرُّسُلَيْنِ حَيْثُ لَا يُلْحَقُكَ لَاهِقٌ وَلَا يَفُوقُكَ فَائِقٌ وَلَا
 يَسْبِقُكَ سَابِقٌ وَلَا يَطْمَعُ فِي إِرْزَاقِكَ ظَامِعٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 اسْتَقْدَنَا بِكَ مِنَ الْهَلَكَةِ وَهَدَانَا بِكَ مِنَ الضَّلَالَةِ وَ
 نَوَدَّنَا بِكَ مِنَ الظُّلْمَةِ فَجَزَاكَ اللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ مَبْعُوثٍ
 أَفْضَلَ مَا جَاوَزِي نَبِيًّا عَنْ أَمْتِهِ وَرَسُولًا عَمَّنْ أَرْسَلَ إِلَيْهِ
 يَا نَبِيَّ أَنْتَ وَآمِي يَا رَسُولَ اللَّهِ ذُرَّتَكَ عَارِفًا بِحَقِّكَ مُقَدَّرًا
 بِفَضْلِكَ مُسْتَبْصِرًا بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكَ وَخَالَفَ أَهْلَ
 بَيْتِكَ عَارِفًا بِالْهُدَى الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ يَا نَبِيَّ أَنْتَ وَآمِي وَ
 نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي أَنَا أَصْلَى عَلَيْكَ كَمَا
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَصَلَّى عَلَيْكَ مَلَائِكَةُ كُتُبِهِ وَأَنْبِيَآؤُهُ
 عَلَيْكَ وَرُسُلُهُ صَلَوةً مُتَابِعَةً وَآفِرَةً مُتَوَاصِلَةً لَا تَقْطَعُ
 لَهَا وَلَا أَمَدٌ وَلَا أَجَلَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَهْلَ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ

الطَّاهِرِينَ كَمَا أَنْتُمْ أَهْلُهُ بَيْنَ سَهَارِ الْبُكَا وَبُكَايَا الْهَمِّ
 أَصْلَ جَمَاعِ صَلَوَاتِكَ وَتَوَامِي بَرَكَاتِكَ وَقَوَاضِي
 حَبْلَتِكَ وَتَرَائِفِ نَحْيَانِكَ وَتَسْلِيمَاتِكَ وَكَرَامَاتِكَ
 وَرَحْمَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَةِ كُتُبِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَآؤِكَ
 الرُّسُلَيْنِ وَأَمَّتِكَ الْمُتَحِبِّينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
 وَأَهْلَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يَا رَبِّ
 الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
 وَرَسُولِكَ وَشَاهِدِكَ وَبَيْتِكَ وَنَذِيرِكَ وَأَمِينِكَ
 وَنَبِيِّنِكَ وَنَجِيِّنِكَ وَنَحْبِيِّنِكَ وَحَبِيبِكَ وَظَلِيلِكَ
 وَصَفِيِّكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَاصَّتِكَ وَخَالِصَتِكَ وَ
 رَحْمَتِكَ وَخَيْرِ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ نَبِيَّ الرَّحْمَةِ
 وَخَازِنِ الْغَفْرِ وَقَائِدِ الْخَيْرِ وَالْبَرَكَاتِ وَمُنْقِدِ
 الْعِبَادِ مِنَ الْهَلَكَةِ يَا ذِيكَ وَدَاعِيَهُمْ إِلَى دِينِكَ
 الْفَيْمِ يَا بَارِكُ أَوَّلِ النَّبِيِّينَ مِيثَاقًا وَآخِرِهِمْ مَبْعَثًا الَّذِي
 عُيِّنَتْهُ فِي حَجْرِ الْقَضِيَّةِ وَالْمَنْزِلَةِ الْجَلِيلَةِ وَالْأَدْرَجَةِ
 الرَّفِيعَةِ وَالرَّتَبَةِ الْخَطِيرَةِ وَأَوْدَعَتْهُ الْأَصْلَابَ
 الطَّاهِرَةَ وَنَقَلَتْهُ مِنْهَا إِلَى الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لُطْفًا
 مِنْكَ لَهُ وَنَحْنُ أَمْنُكَ عَلَيْهِ إِذْ وَكَلْتَ لِصُورِهِ وَ
 حُرَاسَتِهِ وَحِفْظِهِ وَحِيَاطَتِهِ مِنْ قُدْرَتِكَ عَيْنًا
 عَاصِمَةً حَبَّتْ بِهَلْعَتِهِ مَدَانِشُ الْعَمْرِ وَمَعَانِبُ السَّعَا
 حَتَّى رَفَعْتَ بِهِ نَوَاطِرَ الْعِبَادِ وَأَحْيَيْتَ بِهِ مَيِّتَ الْبِلَادِ

لِلنَّبِيِّينَ وَر

خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ يَوْمَ النَّفْثَةِ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَجْفَةُ تَتَبَعُهَا
الرَّادِفَةُ يَوْمَ الشَّدِيدِ يَوْمَ الْعَرْضِ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ
لِرَبِّ الْعَالَمِينَ يَوْمَ يَفْدِلُ الْمُرْمِنَ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ
وَصَاحِبَتِهِ وَنَبِيِّهِ يَوْمَ تَشَقُّ الْأَرْضُ وَكَفَّافُ السَّمَاءِ
يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجَارِلٍ عَنْ نَفْسِهَا يَوْمَ يَرُدُّونَ إِلَى
اللَّهِ فَيَنْبُتُهُمْ بَمَا عَمَلُوا يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا
وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
يَوْمَ يَرُدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ يَوْمَ يَرُدُّونَ إِلَى اللَّهِ
مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ يَوْمَ تَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَهُمْ
إِلَى نَصَبٍ يَوْفُضُونَ وَكَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنتَشِرٌ مِّنْ طُعَيْنٍ إِلَى
الدَّاعِ إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ يَوْمَ تَرْجُحُ الْأَرْضُ رَجًا يَوْمَ تَكُونُ
السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَلَا يَسْأَلُ
حَيٌّ حَيًّا يَوْمَ الشَّاهِدِ وَالْمَشْهُودِ يَوْمَ تَكُونُ الْمَلَائِكَةُ
صَفَافًا اللَّهُمَّ ارْحَمْ مَوْفِقِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَوْفِقِي فِي هَذَا
الْيَوْمِ وَلَا تَخْزِنِي فِي ذَلِكَ الْمَوْقِفِ بِمَا جَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي وَ
أَعْمَلُ يَا رَبِّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَعَ أَوْلِيَائِكَ مِنْطَلِقِي وَفِي
رُفْقِ مُحَمَّدٍ وَآهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مُحَشَّرِي وَأَجْعَلْ
حَوْضَهُ مَوْرِدِي وَفِي الْعَرَاءِ كِدَامَ مُصْدَرِي وَأَعْطِنِي
كِتَابِي بِمِثْنِي حَتَّى أَفُوزَ بِحَسَنَاتِي وَتُبَيِّصَ بِهِ وَجْهِي
وَتُبَيِّرَ بِهِ حَسَنَاتِي وَتَرْجَحَ بِهِ مِيزَانِي وَأَمْضِيَ مَعَ الْقَائِمِينَ
مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ إِلَى رِضْوَانِكَ وَجَنَانِكَ إِلَى الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ تَقْضَى عَنِّي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ
بَيْنَ يَدَيِ الْخَلَائِقِ بِحُجْرَتِي أَوْ أَنْ أَلْقَى الْخُرْقَى وَالنَّدَاةَ
بِحُطْبَتِي أَوْ أَنْ تُظْهِرَ فِيهِ سَيِّئَاتِي عَلَى حَسَنَاتِي أَوْ
أَنْ تُنَوِّهَ بَيْنَ الْخَلَائِقِ بِاسْمِي يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ الْعَفْوِ
الْعَفْوِ السَّارِ السَّارِ اللَّهُمَّ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ
فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ فِي مَوَاقِفِ الْأَشْرَارِ مَوْفِقِي أَوْ فِي مَقَامِ الْأَشْقِيَاءِ
مَقَامِي وَإِذَا مَيِّتَتْ بَيْنَ خَلْقِكَ فَسَقَتْ كُلُّ مَاءٍ أَلْهَمْ
ذِمَّتِي إِلَى مَنَازِلِهِمْ فَسَقِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
وَفِي ذِمَّتِكَ أَوْلِيَاءَكَ الْمُتَّقِينَ إِلَى جَنَانِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
بِسْمِ وَدَاعِ مَنْ أَحْضَرْتَ بِرَبِّكَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَشِيرُ الْنَذِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
السِّرَاجُ الْمُنِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السَّفِيرُ بَيْنَ اللَّهِ وَ
بَيْنَ خَلْقِهِ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَاحِ
السَّامِعَةِ وَالْأَرْحَامِ الْمَطْهُرَةِ لَمْ تُخْسَسْ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجُسِهَا
وَلَمْ تُلْبَسْ مِنْ مُدْهِمَاتِ نِيَابِهَا وَأَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ
إِنِّي مُؤْمِنٌ بِكَ وَبِالْأُمَّةِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ مَوْفِقِي بِجَمِيعِ
مَا أَيْتَتْ بِهِ رَاضٍ مُؤْمِنٌ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأُمَّةَ مِنْ أَهْلِ
بَيْتِكَ أَغْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ
الدُّنْيَا اللَّهُمَّ اجْمَعْ لَهُ الْخَيْرَ الْعَمِيدَ مِنْ زِيَارَةِ بَنَاتِكَ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَأَنْ تَوْفِقَنِي فَإِنِّي أَشْهَدُ فِي مَا نَفَعَنِي عَلَى
أَشْهَدُ عَلَيْهِمْ فِي جَوْفِي أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ

جَنَانِكَ

لا شريك لك وان محمد عبدك ورسولك والائمة
 من اهل بيته اولياؤك وانصارك وحججك على خلقك
 وخلفائك في عبادك واقلامك في بلادك وخران عليك
 وحفظه سرك وتراجمة وحيدك اللهم صل على محمد
 وآل محمد وبلغ روح نبيك محمد وآله في ساعة هذين
 وفي كل ساعة تحية مني وسلاما والسلام عليك
 يا رسول الله ورحمة الله وبركاته لا جعله الله اخر تسليمي
 عليك **تولف كويد** كه اين زيارت اگر چه سندش بنظر
 فقير نرسيد و لهذا در تحفة الزيارت نكرده ام اما زيارت
 جامع كاملست و در هر اوقات ميتوان بجا آورد و اگر كسي تواند
 زيارت مختصر كه بعد از اين انشاء الله مذكور خواهد شد
 بعمل آورد و علما ذكر كرده اند كه زيارت حضرت امير المؤمنين
 نه در اين روز سنت است و خصوص اين زيارت را در اين
 روز ذكر كرده اند و از بعضي از روايات خصوص اين روز
 معلوم نميشود و بهترين زيارت است از جهت لفظ و معني و بسند
 بسيار معتبر منقولست كه در هر ايام و اوقات از نزديك
 و دور ميتوان كرد خصوصا در اين روز چنانكه شيخ مفيد و شيخ
 شهيد و سيد ابن طاوس رضي الله عنهم روايت كرده اند
 كه حضرت امام جعفر صادق صلوات الله عليه زيارت كرد حضرت
 امير المؤمنين صلوات الله عليه را در هفتم ماه ربيع الاول
 باين زيارت و تعليم فرمود زيارت را بر او ثقة عظيم انسان

و در هر روز
 و در هر روز

محمد بن مسلم ثقفی فرمود كه چون بياني بمشهد امير المؤمنين ع
 غسل زيارت كن و با كين توبين جام هاي خود را بپوش و بقدري
 بوي خوش خود را خوشبو كن و بر توبه دارام دل و ارام قن بپوش
 بر سي باب السلام يعقود ركاه روضه مقدسه كه شرح مقدس بيان
 ميشود پس رو بقبله بيايست و سي مرتبه الله اكبر بگو و بگو السلام
 على رسول الله السلام على خيرته الله السلام على الشير
 النذير السراج المنير ورحمة الله وبركاته السلام على
 اشياء الله المرسلين وعباد الله الصالحين السلام
 على ملائكة الله الخافين بهذا الحرم وبهذا الضريح الاقربين
 يا حسين بن علي بن ابي طالب و بگو السلام عليك يا وصي الاوصيا
 السلام عليك يا عماد الاقبياء السلام عليك يا ولي الدنيا
 السلام عليك يا سيد الشهداء السلام عليك يا ائمة الله
 العظمى السلام عليك يا خايس اهل القباء السلام عليك
 يا قائد الغر المحجلين الاقبياء السلام عليك يا عصمة
 الاولياء السلام عليك يا زين الموحدين الجبباء السلام
 عليك يا خالص الاخيار السلام عليك يا و الائمة
 المساء الامناء السلام يا صاحب المحضر و طامل التواء السلام
 عليك يا قسيم الجنة و لظى السلام عليك يا من شرفت
 به مكة و منى السلام عليك يا بحر العلوم و كهف الفقر
 السلام عليك يا من ولد في الكعبة و زوج في السماء
 بسيرة النساء و كان شهودها الملازمة الاصفيا

اللطف

كف

السفر

حَصَّه النَّبِيُّ جَزِيلًا
 الْحَيَاءُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا مَنْ مَرَّ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ رُدَّتْ لَهُ الشَّمْسُ فَمَا سَمِعَ تَمَعُونَ
 الصَّفَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أُنْجِيَ اللَّهُ سَفِينَةَ نُوحٍ بِأَمْرِ
 وَأَسْمِ أَخِيهِ حَيْثُ النُّظُمُ الْمَاءُ حَوْلَهَا وَطَمَى السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا مَنْ تَابَ اللَّهُ بِهِ وَيَا أَخِيهِ عَلَى أَدَمَ إِذْ غَوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا تِلْكَ النَّجَاةَ الَّتِي مِنْ رَكْبِهِ بَخَاوَمَنْ تَأَخَّرَ عَنْهُ هُوَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَاطَبَ الثَّعْبَانَ وَرَثَبَ الْفَلَا
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى مَنْ كَفَرَ وَأَنَابَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ ذَوِي الْأَلْبَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا مَعْدِنَ الْحِكْمَةِ وَفَضْلَ الْخُطَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِيرَانَ يَوْمِ
 الْحِسَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاضِلَ الْحُكْمِ النَّاطِقِ
 بِالصَّوَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَهَا النَّصْدَفِ بِالْحَقِّ فِي
 الْحُرَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
 الْقِتَالَ يَوْمَ الْأَحْزَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَخْلَصَ
 لِلَّهِ الْوَحْدَانِيَّةَ وَأَنَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَاتِلَ خَيْبَرَ
 وَقَاتِلَ الْبَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ دَعَاهُ خَيْرُ الْأَنَامِ
 لِلْبَيْتِ عَلَى فَرَسِهِ فَاسْمُ نَفْسِهِ لِلْبَيْتِ وَأَجَابَ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا مَنْ لَهُ طُوبَى وَحَسُنَ مَا بِي وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ عِصْمَةِ الدِّينِ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْخِزَانَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا مَنْ نَزَلَتْ فِي فَضْلِهِ سُورَةُ الْعَادِ يَا سَلَامُ
 عَلَيْكَ يَا مَنْ كُتِبَ اسْمُهُ فِي السَّمَاءِ عَلَى الرَّادِقَاتِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْعَجَائِبِ وَالْآيَاتِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْقُرَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخْبِرًا
 بِمَغَائِبِ وَمَبَاهِلِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخَاطَبَ ذُنُوبِ
 الْقُلُوبِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَائِمَ الْحُصَى وَمُبَيِّنَ
 الشُّكُوكِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَجَبَتْ مِنْ حَمَلَاتِهِ
 فِي الْوُغَامِ لَأَنَّكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 مَنْ نَاجَى الرَّسُولَ فَقَدِمَ بَيْنَ يَدَيْهِ بِخَوَاهِ الصَّدَقَاتِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالدَّالِمَةَ الْبَرَّةَ السَّادَاتِ وَرَحْمَةُ
 اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَالِي الْبُعُوثِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ خَيْرِ مَوْرُوثِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِيَا
 الْمَكْدُونِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ الْمُؤْمِنِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْبِرَاهِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 وَبَسِي السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبْلَ اللَّهِ الْمَتِينِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا مَنْ تَصَدَّقَ فِي صَلَاتِهِ بِحَامَتِهِ عَلَى السَّكِينِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَاتِلَ الْفَخْرَةِ عَنْ فَمِ الْقَلْبِ وَ
 مُظْهِرَ الْمَاءِ الْمَعِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِيَا اللَّهُ النَّاطِقُ

وَيَدُ الْبَاسِطَةِ وَلِسَانَهُ الْعَبْرَةَ فِي بَيْتِهِ أَجْمَعِينَ
 السَّامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَمُسْتَوْدِعَ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ
 وَالْآخِرِينَ وَصَاحِبَ لَوْاءِ الْحَمْدِ وَسَاقِي أَوْلِيَانِهِ مِنْ خَيْرِ
 خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّامُ عَلَيْكَ يَا عَسُوبَ الدِّينِ وَقَائِدَ
 الْقُدِّسَيْنِ وَالِدِ الْأَئِمَّةِ الْمُرْتَضَيْنِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 السَّامُ عَلَى إِيْمِ اللَّهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْمُضِيِّ وَجَنَّةِ الْفَوْزِ
 وَصِرَاطِ السُّوَيْبِ السَّامُ عَلَى الْإِمَامِ الْبَاقِي الْخَلِصِ الصِّبْغِ السَّلَامِ
 عَلَى الْكَوَكِبِ الْكَرِيمِ السَّامُ عَلَى الْإِمَامِ أَبِي الْحَسَنِ عَلَى وَرَحْمَةِ
 اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّامُ عَلَى أَمَّةِ الْهُدَى وَذَوِي الْإِسْنِ وَكُفِّ
 الْوَرَى وَالْعُدْوَةِ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَرَحْمَةُ
 اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّامُ عَلَى نُورِ الْأَنْوَارِ وَحُجَّةِ الْبَرَاءِ وَوَالِدِ
 الْأَئِمَّةِ الْأَطْهَارِ وَوَقِيمِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ الْخَبِيرِ عَنِ الْأَنْدَادِ
 الْمُدِيرِ عَلَى الْكُفَّارِ مُسْتَقْدِمِ الشَّيْعَةِ الْخَلِصِينَ مِنْ عَظِيمِ
 الْأَوْزَارِ السَّامُ عَلَى الْخُصُوفِ بِالطَّاهِرَةِ الْتَقِيَةِ ابْنَةِ الْخَمَارِ
 الْمَوْلُودِ فِي الْبَيْتِ ذِي الْأَسْتَارِ الزَّوْجِ فِي السَّمَاءِ بِالْبَرَّةِ الطَّاهِرَةِ
 الرُّضِيِّةِ الْمُرْتَضِيَةِ ابْنَةِ الْأَطْهَارِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّامُ
 عَلَى النَّبَاءِ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَلَيْهِ يَرْضَوْنَ
 وَعَنْهُ يَسْأَلُونَ السَّامُ عَلَى نُورِ اللَّهِ الْأَنْوَارِ وَضِيَاءِ الْأَهْلِ
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَحُجَّتَهُ
 وَخَالِصَتَهُ وَأَخَصَّتَهُ أَشْهَدُ يَا وَلِيَّ اللَّهِ لَقَدْ جَاهَدْتَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَأَتَيْتَ مِنْهَا حَقَّ رِسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

حُدَامُهُ
 وَخَلَّتْ حُلَالَ اللَّهِ وَحَرَمَتْ حُرَامَ اللَّهِ وَشَرَعَتْ أَحْكَامَهُ
 وَأَقَمَّتِ الصَّلَاةَ وَأَتَيْتِ الزَّكَاةَ وَأَمَرَتْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتِ
 عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ صَابِرًا نَاصِحًا
 مُجْتَهِدًا مُحْتَسِبًا عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمِ الْأَجْرِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ
 فَلَمَنِ اللَّهُ مِنْ دَفْعِكَ عَنْ حَقِّكَ وَأَذَاكَ عَنْ مَقَامِكَ
 وَلَمَنِ اللَّهُ مِنْ بَلْعِهِ ذَلِكَ فَرَضِي بِهِ أَشْهَدُ اللَّهُ وَمَلَأَ
 وَأَنْبِيَاءَهُ وَرَسُولَهُ أَنِّي وَالْمِنْ وَالْإِكْ وَغَارِ لَمْزِ عَادَاكَ
 السَّامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِسُخُورٍ بِقَبْرِ يَحْيَى
 وَقَبْرِ إِبْرَاهِيمَ وَبِكُو أَشْهَدُ أَنَّكَ تَتَمَعُّ كَلَامِي وَتَشْهَدُ
 مَقَامِي وَأَشْهَدُ لَكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ بِالتَّبَاطُخِ وَالْأَدَاءِ يَا مَوْلَايَ
 يَا حُجَّةَ اللَّهِ يَا أَمِينَ اللَّهِ يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ
 عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا قَدْ أَثْقَلَتْ ظَهْرِي وَمَنْعَتْنِي مِنَ الرُّقَادِ
 وَذَكَرَهَا يُثْقِلُ أَثْقَانِي وَقَدْ هَرَبْتُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
 وَإِلَيْكَ فَجِئْتُكَ مِنْ أَمْنِكَ عَلَى سِرِّهِ وَأَسْتَرْعَاكَ أَمْرَ
 خَلْقِهِ وَقَرْنَ طَاعَتِكَ بِطَاعَتِهِ وَمَوْلَاكَ بِمَوْلَانِهِ
 كُنْ لِي إِلَى اللَّهِ شَفِيعًا وَمِنْ النَّارِ مُجِيرًا وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ
 بِسُخُورٍ بِقَبْرِ يَحْيَى وَبِقَبْرِ إِبْرَاهِيمَ وَبِكُو يَا وَلِيَّ اللَّهِ
 يَا حُجَّةَ اللَّهِ يَا بَابَ حُجَّةِ اللَّهِ وَلَيْكَ وَذَارُكَ وَاللَّوْدُ
 يَقْبُرُكَ وَالنَّارُ ذُلُّ بَيْتِكَ وَالْمِنْخُ رَحْلُكَ فِي حَوَارِكَ
 يَسْأَلُكَ أَنْ تَشْفَعَ لِي إِلَى اللَّهِ فِي قَضَائِي طَائِعًا وَخَائِطَةً
 فِي الدُّنْيَا فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ إِلَهًا عَظِيمًا وَالشَّفَاعَةُ الْقَبُولُ

وَلَيْتَ هَذَا عَدُوُّهُ

عَنْ هَذَا

وَالْآخِرَةُ

فَابْعَلْنِي يَا مَوْلَايَ مِنْ هَيْكٍ وَأَدْخِلْنِي فِي جَنَّتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ
وَعَلَى صَاحِبَيْكَ آدَمَ وَنُوحَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى وَلَدَيْكَ
الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلَى الْأَئِمَّةِ الْكَاهِلِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِسْ أَرْوَى قَضَرَ وَخَشَعُ هَرَجَتِ
كَدَارِي أَرْوَى قَضَرَ بَطْلِي كَلِمَةٍ كَرِيمَةٍ كَرِيمَةٍ كَرِيمَةٍ كَرِيمَةٍ
دَرْبِ هَذَا الْكَرِيمِ وَبِهَذَا الضَّرِيحِ قَصْدُ رُضْوَةٍ وَضَرْحِ حَضْرَتِ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَيَسْجُدُ وَبِزَارَتِهَا وَدَعَارِهَا مَسْجِدُكَ
سَيُحْيِي نَفْسِي وَنَزْدِيكَ دَفْنِي وَبُوسِيدَنِي مِمَّا شَدَّاعُنِي بِجُحْرِهَا
دَرْكَارِ نَيْسَتِ كَجَيْزِي بِعِلَالِ دَرْوَسِيدَانِ طَاوُسِ رَضَى اللَّهُ عَنْهُ
أَسْتَغْفِرُكَ سَجْدَةً دَرْبِ رُفُودِ رُكْعَتِ غَمَازِيكَ وَدَرْ هَرَجَتِ
بَعْدَ سُورَةِ فَاتِحَةٍ دَرْ مَرْتَبَاتِهَا أَلَلَّاهُ وَدَرْ مَرْتَبَةِ قَلْبِ هُوَاللَّهُ أَحَدُ
يُجَاوِدُ وَبِحُجُونِ سَامِ بِكُومِدِ دَرْ حَايِ غَاوِخِ بَنِي شِدِّ وَبِزَارَتِهَا
يُجَاوِدُ أَنْتَ حَيٌّ لَا تَمُوتُ وَخَالِقٌ لَا يُغْلَبُ وَبَدِيٌّ لَا يَفْئُدُ
وَقَرِيبٌ لَا يَتَعَدُّ وَقَادِرٌ لَا يُضَادُّ وَغَافِرٌ لَا يُظْلَمُ وَصَمَدٌ
لَا يُطْعَمُ وَقِيَوْمٌ لَا يَنَامُ وَغَالِمٌ لَا يُقَامُ وَقَوِيٌّ لَا يُضْعَفُ
وَعَظِيمٌ لَا يُوصَفُ وَوَفِيٌّ لَا يُخْلَفُ وَغَفِيٌّ لَا يُفْتَقَرُ وَظَلِيمٌ
لَا يُجُورُ وَمُسْتَعِزٌّ لَا يُفْهَرُ وَمَرْوُوفٌ لَا يُشْكَرُ وَوَكِيلٌ لَا يُفْجَرُ
وَعَالِيٌّ لَا يُغْلَبُ وَفَرْدٌ لَا يُشْتَرِكُ وَوَهَّابٌ لَا يُتَمَلَّ وَوَسِيرٌ
لَا يَتَذَهَّلُ وَوَجُودٌ لَا يُفْقَدُ وَغَرِيزٌ لَا يَنْدَلُ وَخَافِظٌ لَا يُفْقَدُ
وَقَائِمٌ لَا يَزُولُ وَمُحْتَجِبٌ لَا يُبْصَرُ وَدَائِمٌ لَا يُفْقَدُ وَبَاقٍ لَا
يَبْلَى وَوَاحِدٌ لَا يُشَبَّهِ مُقَدِّرٌ لَا يُتَارَعُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

يُضَامُ دَرْ

بِعِلْمِ الْغَيْبِ مِنْكَ وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ أَنْ تُخَيِّرَ
مَا عَلِمْتَ الْحَيَوةَ خَيْرًا لِي وَأَنْ تُتَوَفَّيَنِي إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةُ
خَيْرًا لِي وَأَسْأَلُكَ الْخَشْيَةَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةَ وَأَسْأَلُكَ
اللَّهُمَّ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الْغَضَبِ وَالرِّضَا وَأَسْأَلُكَ نَيْمًا
لَا يَفْئُدُ وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْغَيْثِ
بَعْدَ الْحَرِّ وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ
أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ الْكَرِيمِ
وَفَضْلِكَ الْوَظِيمِ أَنْ تُغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي بِالطَّيْفِ الطَّيِّفِ
إِنِّي كَرِهْتُ مَا حَبَّبْتَ وَتَرْضَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْحَبِراتِ
وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ وَحُبَّ السَّالِكِينَ وَمُحَاطَةَ
الصَّالِحِينَ وَأَنْ تُغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي وَإِذَا أَرَدْتَ يَقُومُ قِيَّتِي
فَقِيَّتِي غَيْرَ مُفْتُونٍ وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُمِيتُكَ
وَحُبَّ كُلِّ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي إِلَى حُبِّكَ اللَّهُمَّ بِمَقَامِ مُحَمَّدٍ صَلَّى
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ وَصَفِيكَ وَبِحَقِّ مُوسَى
كَلِيمِكَ وَبِحَقِّ عِيسَى رُوحِكَ وَأَسْأَلُكَ بِصُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَ
تُورَةِ مُوسَى وَانْجِيلِ عِيسَى وَزَبُورِ دَاوُدَ وَفُرْقَانِ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ وَحْيٍ أُوحِيَ
وَبِحَقِّ كُلِّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ وَبِكُلِّ سَائِلٍ أَعْطَيْتَهُ وَأَسْأَلُكَ
بِكُلِّ اسْمٍ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
اسْتَقَلَّ بِطَاعَتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي وَضَعَهَا عَلَى
النَّارِ فَاسْتَدَارَتْ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي وَضَعَهَا عَلَى الْكَلْبِ

بِجُودِ

فَاطْلَمَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّتِي وَضَعْتَهَا عَلَى التَّهَارِ قَاضَاً
 وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّتِي وَضَعْتَهَا عَلَى الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّ
 وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي سَلَا أَرْكَانَ
 كُلِّ شَيْءٍ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الطَّهْرَ الطَّاهِرَ الْمُبَارَكِ
 الْحَيِّ الْقَيُّومِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَأَسْأَلُكَ
 بِمَعْقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمَبْلَغِ الرَّحْمَةِ مِنْ كُنْهِكَ
 وَبِاسْمِكَ الْوُطَامِ وَجَدِكَ الْأَعْلَى وَكَلِمَتِكَ الثَّامِنَةَ
 أَنْ تَرْزُقَنَا لِحْظَ الْقُرْآنِ وَالْعَمَلِ بِهِ وَالطَّاعَةِ لَكَ وَ
 الْعَمَلِ الصَّالِحِ وَأَنْ تُبَيِّنَ ذَلِكَ فِي أَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا
 وَأَنْ تَخْلُطَ ذَلِكَ بِالْحَيِّ وَكَرِيمِ وَنُحْيِي وَنُحْيِي أَنْ تَسْمَعَ
 بِذَلِكَ بَدَنِي وَقُوَّتِي فَإِنَّهُ لَا يَقْوَى عَلَى ذَلِكَ إِلَّا أَنْتَ
 وَحَدِّكَ لِأَمْرِكَ لَكَ يَا اللَّهُ الْوَحْدُ الرَّبُّ الْقَدِيرُ
 يَا اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ يَا اللَّهُ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ
 يَا اللَّهُ الْفَتَّاحُ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ يَا اللَّهُ الْمَلِكُ الْقَادِرُ
 الْمُقْتَدِرُ الْغَفُورُ وَادْخُلْنِي أَنْتَ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
 أَنْتَ ظَلَمْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ أَدْعُوْنِي اسْتَجِبْ لَكُمْ
 فَاسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ آدَمُ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ فَأَوْجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
 دَعَاكَ بِهِ شَيْثَانُ ابْنُ آدَمَ فَجَعَلَتْهُ وَصِيَّ ابْنِهِ
 بَعْدَهُ أَنْ تُسَجِّبَ دُعَانَا وَأَنْ تَرْزُقَنَا انْقَادَ كُلِّ
 وَصِيَّةٍ لِأَحَدٍ عِنْدَنَا وَأَنْ تُقَدِّمَ وَصِيَّتَنَا أَمَامَنَا وَ

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِدْرِيسُ فَرَفَعَتْهُ مَكَاناً
 عَلِيّاً أَنْ تَرْفَعَنَا إِلَى أَحَبِّ الْبِقَاعِ إِلَيْكَ وَمَنْ عَلَيْنَا بِمَضَايِكِ
 وَتُدْخِلَنَا الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ
 بِهِ نُوحٌ فَجَعَلَتْهُ مِنَ الْغُرَقِ وَأَهْلَكَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ أَنْ
 تُنَجِّنَا مِمَّا خُفِيفَ مِنْ الْبَلَاءِ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
 دَعَاكَ بِهِ هُودٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَجَعَلَتْهُ مِنَ الرِّجْمِ الْعَقِيمِ أَنْ تُنَجِّنَا
 مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَعَذَابِهِمَا وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
 الَّذِي دَعَاكَ بِهِ صَالِحٌ فَجَعَلَتْهُ مِنْ خَرَى يَوْمَئِذٍ أَنْ
 تُنَجِّنَا مِنْ خَرَى الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَعَذَابِهِمَا وَأَسْأَلُكَ
 بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ لُوطٌ فَجَعَلَتْهُ مِنَ الْوُتْقَةِ
 وَالْمَطَرِ السَّوْدِ أَنْ تُنَجِّنَا مِنْ مَخَارِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَ
 أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ شُعَيْبٌ فَجَعَلَتْهُ مِنْ
 عَذَابِ يَوْمِ الظُّلَّةِ أَنْ تُنَجِّنَا مِنَ الْعَذَابِ الْوَدُوعِ
 وَرَحْمَتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِبْرَاهِيمُ
 فَجَعَلَتْ النَّارَ عَلَيْهِ بَرْدًا وَسَلَامًا أَنْ تُخَلِّصَنَا كَمَا
 خَلَّصْتَهُ وَأَنْ تَجْعَلَ مَا خُنْ فِيهِ بَرْدًا وَسَلَامًا كَمَا خَلَّصْتَهُ
 عَلَيْهِ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إسماعيلٌ عِنْدَ
 الْعَطَشِ وَأَخْرَجْتَ مِنْ زَمْرَمِ الْمَاءِ الرَّوْيَ أَنْ تَجْعَلَ
 مَخْرَجاً إِلَى خَيْرٍ وَأَنْ تَرْزُقَنَا الْمَالَ الْوَاسِعَ بِرَحْمَتِكَ
 وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يٰقُوبُ وَرَدَّ عَلَيْهِ
 بَصَرَهُ وَوَلَدَهُ وَوَقَرَهُ عَلَيْهِ أَنْ تُخَلِّصَنَا وَتَجْعَلَ بَيْنَنَا

وَيَيْنُ أَوْلَادِنَا وَأَهْلِنَا وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
يُوسُفُ فَأَخْرَجْتَهُ مِنَ السِّجْنِ أَنْ تُخْرِجَنَا مِنَ السِّجْنِ وَ
تُعَلِّمَنَا نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيْنَا وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِي دَعَاكَ بِهِ الْأَشْيَاطُ قَبْلَتْ عَلَيْهِمْ وَجَعَلْتَهُمْ إِنِّيَاءَ
أَنْ تَتُوبَ عَلَيْنَا وَتَرْزُقَنَا طَاعَتَكَ وَعِبَادَتَكَ وَالْخَالِصَ
مِمَّا حُكِّنَ فِيهِ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِبْرَاهِيمُ
إِذْ حَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي مَسْنِي الضُّرِّ وَأَنْتَ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجِبْتَ لَهُ وَكَشَفْتَ عَنْهُ ضُرَّهُ وَرَدَدْتَ
عَلَيْهِ أَمْوَالَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْكَ وَذَكَرَى
لِلْعَابِدِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَقُولُ كَمَا قَالَ رَبِّي إِنِّي
مَسْنِي الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجِبْ لَنَا وَارْحَمْنَا
وَخَلِّصْنَا وَرُدِّ عَلَيْنَا أَهْلَنَا وَمَالَنَا وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً
مِنْكَ وَاجْعَلْنَا مِنَ الْعَابِدِينَ لَكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَى وَهَارُونَ فَقُلْتَ عَزَّزْتُ مِنْ قَائِلِ
قَدْ لَجِيتَ دَعْوَتَنَا أَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَاءَنَا وَتُنَجِّنَا كَمَا نَجَّيْتَنَا
وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ دَاوُدُ فَقَفَرْتَ ذَنْبَهُ
وَتَبَّتَ عَلَيْهِ أَنْ تَغْفِرَ ذَنْبِي وَتَتُوبَ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ سُلَيْمَانُ
فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ مَلِكُهُ وَأَمَلْتَهُ مِنْ عَدُوِّهِ وَسَخَّرْتَ
لَهُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ وَالطَّيْرَ أَنْ تَخْلَصَنَا مِنْ عَدُوِّنَا
وَتُرَدِّدَ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ وَتُسَخِّرَ لَنَا مِنْ أَيْدِيهِمْ حَقَّنَا

وَخَلِّصْنَا مِنْهُمْ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِي دَعَاكَ بِهِ الَّذِي عِنْدَكَ عِلْمُ مِنَ الْكِتَابِ عَلَى عَرْشِ
مَلِكَةِ سَبَأٍ أَنْ تَجْعَلَ إِلَيْهِ فَازًا هُوَ مُسْتَقَرٌّ عِنْدُكَ أَنْ
تَجْعَلَ مِنْ غَامِنَاهُ هَذَا إِلَى بَيْتِكَ الْحَرَامِ حَجَّاجًا وَزَوَّارًا
لِقَبْرِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
دَعَاكَ بِهِ يُوسُفُ بْنُ مَتَّى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْتَ لَهُ
وَنَجَّيْتَهُ مِنْ بَطْنِ الْحُوتِ وَمِنْ الْكُفْرِ وَقُلْتَ
عَزَّزْتُ مِنْ قَائِلِ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ
فَنَشْهَدُ أَنَا مُؤْمِنُونَ وَنَقُولُ كَمَا قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْ لِي
وَنُجِّنِي مِنَ غَمِّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ كَمَا ضَمَنْتَ أَنْ تُنْجِي
لِلْمُؤْمِنِينَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ ذَكْرِيَا
وَقَالَ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ
فَاسْتَجِبْتَ لَهُ وَوَهَبْتَ لَهُ يُحْيِي وَأَصْلَحْتَ لَهُ زَوْجَهُ
وَجَعَلْتَهُمْ سَيَّارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَبَدَّعُونَكَ دُعَاءًا
وَرَهْبًا وَكَانُوا لَكَ خَاشِعِينَ فَإِنِّي أَقُولُ كَمَا
قَالَ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ فَاسْتَجِبْ
لِي وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي وَجَمِّعْ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَخَلِّصْنِي
مِمَّا أَنَا فِيهِ وَهَبْ لِي كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَوْلَادًا
صَالِحِينَ يَرْثُونِي وَاجْعَلْنَا مِنْ يَدْعُونَكَ دُعَاءًا وَرَهْبًا

وَمِنَ الْخَاشِعِينَ الْمُطِيعِينَ لَكَ وَاسْأَلْكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
دَعَاكَ بِهِ يَحْيَىٰ فَجَعَلْتَهُ يَرُدُّ الْقِيَامَةَ وَلَمْ يَعْمَلْ مَعْصِيَةً
وَلَمْ يَهْتَمَّ بِهَا أَنْ تَعْصِمَنِي مِنْ اقْتِرَافِ الْعَاصِ حَتَّى تُلْقَا
ظَاهِرِي لَيْسَ لَكَ قَبْلَنَا مَعْصِيَةٌ وَاسْأَلْكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
دَعَاكَ بِهِ مَرْيَمُ فَطَقَّ وَلَدُهَا بِحُجَّتِهَا أَنْ تُوَفَّقَنَا وَ
تُخَلِّصَنَا بِحُجَّتِكَ عِنْدَكَ وَعِنْدَ كُلِّ مَلَكَةٍ حَتَّى تَنْظُرَ حُجَّتَنَا
عَلَى ظُلْمِنَا وَاسْأَلْكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عِيسَى
بَنُ مَرْيَمَ فَخَيَّابَهُ الْوَقْفَى وَأَبْنَاءَ الْأَكْمَاءِ
وَالْأَبْرَصَ أَنْ تُخَلِّصَنَا وَتُبْرِءَنَا مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَافَةٍ
وَالْهَرَمَ وَتُحْيِيَ أَحْيَا طَيِّبَةً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ
تَرْزُقَنَا الْعَافِيَةَ فِي أَبْدَانِنَا وَاسْأَلْكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
دَعَاكَ بِهِ الْخَوَارِجُونَ فَأَعْنَتَهُمْ حَتَّى يَلْغَوْا عَنْ عِيسَى
مَا أَمَرَهُمْ بِهِ وَصَرَفَتْ عَنْهُمْ كَيْدَ الْجَبَّارِينَ وَ
تَوَلَّيْتَهُمْ أَنْ يُخَلِّصَنَا وَتُجْعَلَنَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى ظُلْمَتِكَ
وَاسْأَلْكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ جُوسُفُ وَفُتِّتَ عَنْهُ
أَلَمْ الْعَذَابِ أَنْ تَرْفَعَنَّ أَلَمَ الْعَذَابِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأَنْ لَا تَبْتَلِيَنَا وَإِنْ تَبْتَلَيْتَنَا أَفْصِرْنَا وَالْعَافِيَةُ أَحَبُّ
إِلَيْنَا وَاسْأَلْكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ الْخَضِرُ
حَتَّى أَبْقِيَتْهُ أَنْ تُفَرِّجَ عَنَّا وَتَنْصُرَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا
وَتَرُدَّنَا إِلَى مَنَامِنَا وَاسْأَلْكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ
بِهِ جِبْرِيلُ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَجَعَلْتَهُ سَيِّدَ

مِلَّةٍ

الرسلين

الرسلين وَأَيَّدْتَهُ بِعَلِيِّ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ أَنْ تَصَلِّيَ
عَلَيْهِمَا وَعَلَى ذُرِّيَّتِهِمَا الطَّاهِرِينَ وَأَنْ تَقِيلَنِي فِي
هَذَا الْيَوْمِ عَثَرَتِي وَتَغْفِرَ لِي مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي
وَخَطَايَايَ وَلَا تَصْرِفَنِي مِنْ مَقَامِي هَذَا إِلَّا بِسَبْقِي
مَشْكُورٍ وَذَنْبٍ مَغْفُورٍ وَعَمَلٍ مَقْبُولٍ وَرَحْمَةٍ وَمَغْفِرَةٍ
وَنِعِيمٍ مَوْصُولٍ بِنِعَمِ الْآخِرَةِ بِرَحْمَتِكَ يَا حَنَّانُ يَا
ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلَا
حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ **باب**
در اعمال ماه ربیع الثانی و جمیدی الاول و جمیدی السانیه است
و در آن سه فصل است **فصل اول** در اعمال ماه ربیع الثانی
سید ابن طاووس رضی الله عنه روایت کرده است که در روز
اول انیاء مستحبست که این دعا بخواند اللَّهُمَّ أَنْتَ إِلَهِي
كُلُّ شَيْءٍ وَخَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَرَبُّ كُلِّ شَيْءٍ أَسْأَلُكَ بِالْقُوَّةِ
الْوَقْفَى وَالْغَايَةِ وَالْمُنْتَهَى وَبِمَا خَالَفْتَ بِهِ بَيْنَ الْأَنْوَارِ
وَالظُّلُمَاتِ وَالْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَالدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَبِأَعْظَمِ
أَسْمَائِكَ فِي التَّوْحِيدِ الْمُحْفَظِ وَأَتَمِّ أَسْمَائِكَ فِي التَّوَدُّدِ
نَبْلًا وَآزْهَدِ أَسْمَائِكَ فِي الزُّبُورِ عَزًّا وَاجْهَلِ أَسْمَائِكَ
فِي الْإِنْجِيلِ قَدْراً وَادْفَعْ أَسْمَائِكَ فِي الْقُدْرَانِ ذِكْراً
وَاعْظِمِ أَسْمَائِكَ فِي الْكِتَابِ الْمُنَزَّلَةِ وَأَفْضِلْهَا وَأَسْرَ
أَسْمَائِكَ فِي نَفْسِكَ الَّتِي لَيْسَ كَمِثْلِ شَيْءٍ
وَاسْأَلْكَ بِعِزَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ وَبِالْعَرْشِ الْعَظِيمِ

يَا مَنَّانُ

بعون الله

وَنَاحِمْكُمْ وَبِالْكُدُومِيِّ الْكَزِيمِ وَمَا وَسِعَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتُتِمَّ لِي مِنْ عِنْدِكَ وَجْهَ الْقَرِيبِ
 الْعَظِيمِ الْإِعْظَمِ اللَّهُمَّ أَتَمِّمْ عَلَى إِحْسَانِكَ الْقَدِيمِ
 الْأَقْدَمِ وَتَابِعْ إِلَى مَعْرُوفِكَ الدَّائِمِ الْأَدْوَمِ وَانْقِشِ
 بِعِزِّ جَلَالِكَ الْكَرِيمِ الْأَكْرَمِ وَلِلَّهِكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
 الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ أَلَمْ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْحَيُّ الْقَيُّومُ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ
 كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ شَهِدَ
 اللَّهُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَاللَّهُ تَكْوِينُهُ وَادُّوهُ الْعَظِيمُ
 فَأَمَّا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْعَلَ كُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَازِبِينَ
 فِيهِ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ
 وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ أَسْبَغَ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الشِّرْكِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
 إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَاسْأَلُوا اللَّهَ
 رَسُولَ النَّبِيِّ الْأَمِينِ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوا
 أَمْلَكُمْ تَهْتَدُوا وَمَا أَرْوَاهُ إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا
 وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ
 حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

حَتَّى إِذَا أَذْرَكَ الْفَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 آمَنْتُ بِرَبِّهِ بْنِ إِسْرَءِيلَ وَأَنَا مِنَ السَّائِلِينَ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابُ يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ
 بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا
 أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ وَلَنْ نَجْزِيَ الْقَوْلَ فَإِنَّهُ
 يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَأَنَا عَبْدُكَ
 فَاسْتَمِعْ لِيَابُوحَى إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ
 لِذِكْرِي إِنَّمَا هُكِّمَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ
 عِلْمًا وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ
 أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ وَذَا النُّونِ إِذْ ذُهِبَ مُغَاضِبًا
 فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ
 الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ
 الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ
 وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَذْكُرُوا
 نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنْ
 السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا اللَّهَ تَوْفَقُونَ ذَلِكَ
 اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا اللَّهَ عَافِرِ
 الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْيَصْرِ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ شَيْءٌ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا اللَّهَ تَوْفَقُونَ ذَلِكَ اللَّهُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ
 لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

الْعَالَمِينَ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
الْمُحَمَّدُ رَبُّ الْعَالَمِينَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ
إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَ
رَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ فَأَعْلَمُ
أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ اسْتَغْفِرُ لَذُنُوبِكُمْ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ
الْمُؤْمِنُ الْمُهِمِّنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُنِيبُ سُبْحَانَ اللَّهِ
عَمَّا يُشْرِكُونَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَفْوَ الْبُخْلِ وَعَفْوَ الْبُخْلِ وَرِضَا الْبُخْلِ
بَعْدَ عَفْوَكَ وَرِضَا الْبُخْلِ بَعْدَ سَخَطِكَ وَغَافِقَةٍ لَيْسَ بِهَا
بَلَاءٌ وَسَعَادَةٌ لَيْسَ بِهَا شَفَاءٌ وَهَدًى لَيْسَ بِهُدًى بَعْدَ
ضَلَالَةٍ وَإِيمَانًا لَا يَدْخُلُهُ كُفْرٌ وَقَلْبًا لَا يَدْخُلُهُ فِتْنَةٌ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ السَّعَةَ فِي الْقَبْرِ وَالْحِجَّةَ الْبَالِغَةَ وَالْقَوْلَ
الْكَاثِبَ وَأَنْ تَنْزِلَ عَلَيَّ الْإِيمَانَ وَالْفَرَجَ وَالسُّرُورَ وَنَضْرَةَ
النَّعِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعِزِّي بِرُكَّةِ
هَذَا الشَّهِرِ وَيَمْنَهُ وَأَذْرِ قِيَّ خَيْرُهُ وَأَضْرِ عَنِّي شَرَّهُ
وَأَجْلِي فِيهِ مِنَ الْفَاقِزِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
اللَّهُمَّ أَنْتَ وَهَابُ الْخَيْرِ فَهَبْ لِي شَوْقًا إِلَى لِقَائِكَ
وَإِسْقَا قَامِنَ عَذَابِكَ وَحَيَاءَ مِنْكَ وَتَوْقِيرًا وَاجْهَلًا
حَتَّى يُوَجَلَ مِنْ ذَلِكَ قَلْبِي وَيَقْشَعِرَ مِنْهُ جِلْدِي وَيَجْأَ

لَهُ حَيِّي وَتُدْمَعُ مِنْهُ عَيْنِي وَلَا أَهْلُ مِنْ ذِكْرِكَ فِي لَيْلِي وَنَهَارِي
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَمَا عَسَى أَنْ يَبْلُغَ
مَدْحِي وَشَتَائِي مَعَ قَلْبَةٍ عَلَى وَفَرٍّ رَائِي وَأَنْتَ الْخَالِقُ
وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْمَلِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الرَّبُّ
أَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّلِيلُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا
الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا
السَّائِلُ وَأَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَأَنَا خَلْقُ أَمُوتُ فَاعْفُ
وَاذْخِرْنِي وَأَعْطِنِي سُؤْلِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَتَجَاوِزْنِي
وَعَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ
الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
وَنَبِيِّكَ وَصَفِيكَ وَخَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ ارْزُقْ دَرَجَةً
وَكَرَمَ مَقَامَةٍ وَآخِرَ ثَوَابَةٍ وَأَمْلِكْ حُجَّتَهُ وَأَطْمِئِنَّ عِزَّهُ
وَعَظَمَ نُورَهُ وَأَدْمِمْ كَرَامَتَهُ وَالْحَقُّ بِرَأْسِهِ وَذَرِيَّتُهُ
وَأَقْرَبُ ذَلِكَ عَيْنُهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّدًا أَكْثَرَ النَّبِيِّينَ
تَبَعًا وَأَعْظَمَهُمْ مَنْزِلَةً وَأَشْرَفَهُمْ كَرَامَةً وَأَعْلَاهُمْ
دَرَجَةً وَأَفْضَلَهُمْ فِي الْجَنَّةِ مَنْزِلًا اللَّهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّدًا دَرَجَةَ
الْوَسِيلَةِ وَشَرَفَ سَيِّدَتِهِ وَعَظَمَ نُورَهُ وَبَرِّهَانَهُ وَتَقَبَّلْ
شَفَاعَتَهُ فِي أُمَّتِهِ وَتَقَبَّلْ صَلَوَةَ أُمَّتِهِ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا بَلَغَ رِسَالَتُكَ وَتَلَا أَيْمَانُكَ وَنَصَحَ
لِعِبَادِكَ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِكَ حَتَّى آتَاهُ الْيَقِينُ اللَّهُمَّ
زِدْ مُحَمَّدًا مَعَ كُلِّ شَرَفٍ شَرَفًا وَمَعَ كُلِّ فَضْلٍ فَضْلًا

وَمَعَ كُلِّ كَرَامَةٍ كَرَامَةً وَمَعَ كُلِّ سَعَادَةٍ سَعَادَةً حَتَّى يَجْعَلَ مُحَمَّدًا
فِي الشَّرَفِ الْأَعْلَى مِنَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَسَهِّلْ لِي حُجَّتِي وَبَلِّغْنِي أَمْنِيَّتِي وَوَسِّعْ
عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَأَقْضِ عَنِّي دَيْنِي وَفَرِّجْ عَنِّي غَمِّي وَهَبْنِي
وَكُرْبِي وَسَهِّلْ لِي رِزْقِي وَأَوْصِلْنِي إِلَى نَيْتِي سِرًّا غَاجِلًا
بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ وَشَيْخٌ يَقْدِرُ عَلَى اللَّهِ عَنْهُ كَفَّةٌ اسْتَكْرَمَ فِي
دَهْمِ مَهْ ربيع الآخر سال دويست و سى و درواز هجرت نبوى
حضرت امام حسن عسكى صلوات الله عليه متولد شده است
و روز شريف بسيار مبارکست و مستجاب است که بشکراين نعمت
عظمى روزى بدارند **مؤلف گوید** زیارت آنحضرت و سایر اعمال خیر
درین روز بابرکت مناسبت **فصل دوم** در اعمال ماه
جمادى الاولى است سید الطباطبایى و سرمدى رضی الله عنه از بعضی از
کتب معتبره نقل کرده است که در روز اول ایام مستجاب است
که این دعا را بخواند اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ وَأَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
وَأَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ وَأَنْتَ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ وَأَنْتَ
الْمُهَيَّمُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنْتَ الْجَبَّارُ وَأَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ
وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنْتَ الْبَارِئُ وَأَنْتَ الْمُصَوِّرُ وَأَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ
وَالْبَاطِنُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ بِحَقِّ
هَذِهِ الْأَسْمَاءِ وَبِحَقِّ أَسْمَائِكَ كُلِّهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْتَ اللَّهُمَّ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَآخِرَتَنَا

وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً

بِالسَّعَادَةِ وَالشَّهَادَةِ فِي سَبِيلِكَ وَغَرَّقْنَا بِرُكْنِ شَهْرِنَا هَذَا
وَبَيْنَهُ وَازْرُقْنَا خَيْرَهُ وَأَخْرِفْ عَنَّا شَرَّهُ وَاجْعَلْنَا فِيهِ
مِنْ الْفَائِزِينَ وَقِنَا بِحُجَّتِكَ عَذَابَ النَّارِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِسْمِ آيَاتِ رَاحِمَانِ مُحَمَّدٍ
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
يَعْدِلُونَ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَى أَجَلًا
وَإِلَّكُمْ مُسْمًى عَنْكُمْ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ
وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَنَجْوَىكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِكَ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ
لَهُ عِوَجًا قِيمًا لِيُنذِرَ يَا سَاسِدِينَ مِنَ الدُّنْيَا وَلَهُ الْحَمْدُ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ
وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
جَاعِلِ اللَّيْلِ نُورًا رُسُلًا أُولَى الْحُجَّةِ شَتَّى ثَلَاثَ
وَرُبَّاعٍ يُزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
مَا يَفْعَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ
فَلَا تُرْسِلُ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا
اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ بِبَيِّنَاتٍ الْحَقِّ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَبَّ
لِي عَلَى الْكَافِرِ تُبْعِيدُ وَاسْتَوْفَى أَنْ رَبِّي لَسَمِيعٌ ذَا

وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَارْزُقْنِي التَّقَى وَالْهُدَى وَالْعَقْلَ
 وَالْفَقْرَ وَوَقِّفْنِي لِلْعَمَلِ بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ أَصْلَحْ لِي
 دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةٌ أَمْرِي وَأَصْلَحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا
 مَعَاشِي وَأَصْلَحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مُنْقَلَبِي وَأَجْمِلْ
 الْحَيَوتَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَأَجْمِلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ
 سُوءٍ اللَّهُمَّ إِنِّي سَأَلْتُكَ يَا رَبُّ الْأَذْيَابِ وَيَا سَيِّدَ
 السَّادَاتِ وَيَا مَالِكَ الْمُلُوكِ أَنْ تَرْحَمَنِي وَتَسْتَجِيبَ لِي
 تَصْلِحَنِي فَإِنَّهُ لَا يَصْلُحُ مَنْ صَلَحَ مِنْ عِبَادِكَ إِلَّا أَنْتَ
 فَإِنَّكَ أَنْتَ رَبِّي وَنَقِي وَرَجَائِي وَمَوْلَايَ وَمَلْجَأِي
 وَلَا دَائِمَ لِي غَيْرُكَ وَلَا مُغِيثَ لِي سِوَاكَ وَلَا مَالِكَ سِوَاكَ
 وَلَا مُجِيبَ إِلَّا أَنْتَ أَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أَمَتِكَ
 الْخَاطِئُ الَّذِي وَسَعَتْهُ رَحْمَتُكَ وَأَنْتَ الْعَالِمُ الْبَاطِنُ وَ
 الْخَافِي وَكَثُرَتْ ذُنُوبِي الْمَطْلُوعُ عَلَى أُمُورِي كُلِّهَا
 فَاسْأَلْكَ يَا إِلَا إِلَهِ الْأَنْتَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِي
 وَمَا تَأَخَّرَ اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ لِي ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا
 إِلَّا فَوَّجْتَهُ وَلَا حَاجَةً هِيَ لَكَ رِضًا إِلَّا قَضَيْتَهَا وَلَا
 عَيْبًا إِلَّا أَصْلَحْتَهُ اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
 حَسَنَةً وَفِي عَذَابِ النَّارِ اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى أَهْوَالِ الدُّنْيَا
 وَبَوَائِقِ الدُّهُورِ وَمُصِيبَاتِ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ اللَّهُمَّ وَأَخْرِنِي
 مِنْ شَرِّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
 إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي سَأَلْتُكَ إِيْمَانًا نَابِتًا وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا

وَدُعَاءَ مُسْتَجَابًا وَيَقِينًا صَادِقًا وَقَوْلًا طَيِّبًا وَقَلْبًا شَاكِرًا
 وَبَدَنًا صَابِرًا وَلِسَانًا ذَاكِرًا اللَّهُمَّ انْزِعْ حُبَّ الدُّنْيَا
 وَمَعَاصِيَهَا وَذِكْرَهَا وَشَهَوَاتِهَا مِنْ قَلْبِي اللَّهُمَّ أَنْتَ
 بِكَ كَرَمِكَ تَشْكُرُ الْيَسِيرَ مِنْ عَمَلِي فَاعْفُ لِي
 الْكَثِيرَ مِنْ ذُنُوبِي وَكُنْ لِي وَلِيًّا وَنَصِيرًا وَمُنِيعًا
 حَافِظًا اللَّهُمَّ هَبْ لِي قَلْبًا أَشَدَّ رَهْبَةً لَكَ مِنْ قَلْبِي
 وَلِسَانًا أَذْوَمَ لَكَ ذِكْرًا مِنْ لِسَانِي وَجَنَانًا أَقْوَمَ
 عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ مِنْ جَنِينِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
 بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ فُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ وَمِنْ خَوَلِ
 عَافِيَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ غَضَبِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ مَجْدِ
 الْبَلَاءِ وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَمِنْ شِمَاتِهِ الْأَعْدَاءِ وَسُوءِ
 الْقَضَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي سَأَلْتُكَ بِاسْمِكَ
 الْكَرِيمِ وَعَرْشِكَ الْعَظِيمِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ يَا وَهَّابَ
 الْعَطَايَا وَيَا مُطْلِقَ الْأَسَارِ وَيَا فَكَاتِكَ الرِّقَابِ وَيَا كَافِرَ
 الْعَذَابِ اسْأَلُكَ أَنْ تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا غَانِمًا
 وَأَنْ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ أَمِنًا وَأَنْ تَجْعَلَ أَوَّلَ
 شَعْرِي هَذَا صَاحِحًا وَأَوْسَطَهُ فَاحِشًا وَآخِرَهُ نَجَاحًا إِنَّكَ
 أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ **مؤلف** كه كلینی سید صحیح از حضرت
 صادق علیه السلام روایت کرده است که حضرت فاطمه صلوات الله علیها
 هفتاد و پنج روز بعد از حضرت رسالت صلی الله علیه و آله زنده
 بود پس بنابر مشهور که وفات حضرت رسول در سبت هشتم

ماه صفر بود باید وفات حضرت فاطمه علیها السلام در سیزدهم یا
 چهاردهم یا پانزدهم ماه جمادی الاولی باشد پس زیارت آنحضرت
 در این ایام مناسبست خصوصا در چهاردهم که ظاهر تر است
 و شیخ مفید علیه الرحمة گفته است که در شب پانزدهم انبیا حضرت
 امام زین العابدین صلوات الله علیه متولد شده است و در روز
 و سحبت است که روزه بدارند و اعمال خیر از عبادات و تصدقات
 بجا آورند و شیخ طوسی گفته است که فتح بصره برای امیر المومنین
 نیز درین روز میسر شد **مؤلف گوید** که زیارت هر دو امام
 درین روز مناسبست و اگر زیارت جامع درین قسم ایام بخواند
 چنانچه مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی بهتر است **فصل**
 در اعمال ماه جمادی الثانیة است سید بن طاووس رضی الله
 عنه روایت کرده است که در انبیا در هر روز که خواهد نشست
 که چهار رکعت نماز بکند یعنی بدو سلام و در رکعت اول بعد
 از سوره فاتحه بکرتبه اینه الکرسی بخواند و بیست و پنج مرتبه **ان**
 قل اعوذ برب الفلق و در رکعت چهارم بکرتبه اذ اجاب
 نصر الله و بیست و پنج مرتبه قل اعوذ برب الناس و بعد از سلام
 رکعت چهارم مفندا مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله و
 لا اله الا الله و الله اکبر و هفتاد مرتبه اللهم صل
 علی محمد و آل محمد پس سر مرتبه بگوید اللهم
 اغفر للمؤمنین و المؤمنات پس بر سجده بگذارد و سر مرتبه

قل هو الله و در رکعت سیم
 بکرتبه قل یا ایها الکافرون

بگوید یا حی یا قیوم یا ذا الجلال و الاکرام یا الله یا رحمن
 یا رحیم یا ارحم الراحمین پس هر حاجت که دارد از حق تعالی
 طلب نماید هر که چنین کند خدا خودش را و مالش را و زنا
 و فرزندان او را و دین و دنیا را حفظ کند و اگر در این
 سال بمیرد بر شهادت بمیرد یعنی ثواب شهیدان داشته باشد
 و شیخ بزرگوار محمد بن جریر طبری در کتاب دلائل الإمامة بسند
 معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که ولادت
 با سعادت حضرت فاطمه صلوات الله علیها در بیستم ماه جمادی
 الثانیة واقع شد و شهادت آنحضرت در بیست و نهم انبیا نیز واقع
 و شیخ طوسی و سید بن طاووس و دیگران چنین ذکر کرده اند
 و اگر چه وفات منافق روایتی است که سابقا ذکر کردیم اما چون
 مشهور است و روایت معتبر دارد باید که در روز بیستم بر اسم
 تعزیت آنحضرت قیام نمایند و زیارت آنحضرت بکنند و این
 بسیار بر قائلان آنحضرت و غاصبان حق و بکنند خصوصا
 ابو بکر و عمر و قنفذ غلام عمر و در روز بیستم باز آنحضرت را
 زیارت کنند و چنانکه شیخ مفید گفته است اظهار سرور
 و خوشحالی بکنند و روزه بدارند و تصدقات و اعمال خیر
 بکنند و زیارت آنحضرت بدو طریق وارد شده است اول آنکه
 سید بن طاووس روایت کرده است که هر که آنحضرت را زیارت
 کند باین زیارت که بگوید السلام علیک یا سیدتنا
 العالمین السلام علیک یا والدته الحجج علی الناس اجمعین

السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الظُّلُمَةُ الْمُتَوَعِّةُ حَقَّ مَا يَسْ كَوِيدُ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمَّتِكَ وَأَبْنَةِ بَيْتِكَ وَذَوْجَةِ وَصِيِّ نَبِيِّكَ
 صَلَوةً تُزَلِّفُهَا فَوْقَ ذُلِّ عِبَادِكَ الْكَافِرِينَ مِنْ أَهْلِ
 السَّمَوَاتِ وَأَهْلِ الْأَرْضِينَ بِرِطْلِبِ مَنْزِلِ كُنُودِ خَدَاحِ
 تَعَالَى كَاهِنِ أَوْرِيَامِ زَرْدَوَادِ أَهْلِ بَهْشْتِ كَرْدَانِ وَابْنِ زِيَارِ
 مَخْتَصِرِ مَعْبَرِ بَهْشْتِ وَهَمِ وَقْتِ مَسْتَوْنِ كَرْدَنِ **دویم** زیارتِ مسوطیست
 که علما ذکر کرده اند در کتب زیارات و سعدش بنظر فقیر
 منسب است و آن زیارت این است السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ
 رَسُولِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ بَيْتِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ
 يَا بَيْتَ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ خَلِيلِ اللَّهِ
 السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ صَفْوَى اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ
 أَمِينِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ خَيْرِ خَلْقِ اللَّهِ السَّلامُ
 عَلَيْكَ يَا بَيْتَ أَفْضَلِ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ
 خَيْرِ الْبَرِيَّةِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
 مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا زَوْجَةَ وَثْقَى
 اللَّهِ وَخَيْرِ خَلْقِهِ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ
 يَا أَمْرَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ
 السَّلامُ عَلَيْكَ يَا أَمْرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
 الصِّدِّيقُ الشَّهِيدُ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الرِّضِيُّ
 الرِّضِيُّ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصَّادِقُ الرِّشِيدُ
 السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْفَاضِلُ الرَّكِيَّةُ السَّلامُ عَلَيْكَ

أَيُّهَا الْعَوْرَةُ الْأَنْبِيَّةُ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيَّةُ
 النَّبِيَّةُ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْحَدَّثَةُ الْعَلِيَّةُ السَّلامُ عَلَيْكَ
 أَيُّهَا الْمُصَوِّبَةُ الْمُظْلُمَةُ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الطَّاهِرَةُ الْمُطَهَّرَةُ
 السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُضْطَهَدَةُ الْمُضْطَوِّبَةُ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
 الْفَرَّاءُ الرَّهْأُ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ
 وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَأَبْنَةَ مَوْلَايَ
 وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَضَيْتِ عَلَى بَيْتِنَا
 مِنْ رَبِّكَ وَأَنَّ مَنْ سَرَّكَ فَقَدْ سَرَّ رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ
 جَفَاكَ فَقَدْ جَفَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَآلِهِ وَمَنْ
 آذَاكَ فَقَدْ آذَى رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ وَصَلَاكَ فَقَدْ وَصَلَ
 رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ قَطَعَكَ فَقَدْ قَطَعَ رَسُولَ اللَّهِ لَكَ
 بِضْعَةٌ مِنْهُ وَرُوحُهُ الَّتِي بَيْنَ جَنْبَيْهِ كَمَا قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 الصَّلَوةُ وَكُلُّ السَّلَامِ أَشْهَدُ لِلَّهِ وَمَلَائِكَتُهُ أَنِّي وَلِيُّ
 لَيْثٍ وَالْإِيكِ وَعَدُوٌّ لِمَنْ غَادَاكَ وَحَرْبٌ لِمَنْ خَادَاكَ
 أَنَا يَا مَوْلَايَ بِكَ وَبِأَبِيكَ وَبِعَلِّكَ وَالْأُمَّةُ مِنْ وَلَدِكَ
 مُوقِنٌ وَبِوَلَدِهِمْ مُؤْمِنٌ وَإِطَاعَتُهُمْ مُلْتَزِمٌ أَشْهَدُ
 أَنَّ الدِّينَ ذِيْنُهُمُ وَالْحُكْمُ حُكْمُهُمْ وَهُمْ قَدْ بَلَّغُوا عَنِ
 اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَدَعَا إِلَى سَبِيلِ اللَّهِ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
 لَأَنَّا خُذْنَاهُمْ فِي اللَّهِ لَوْ تَمَّ بِكُمْ وَصَلَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ
 وَبِعَلِّكَ وَذُرِّيَّتِكَ الْأُمَّةُ الطَّاهِرَةُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ الطَّاهِرِ الصِّدِّيقِ

لا قصور في النقية النقية الرضية الزكية الرشيدة المظلومة
 المظلومة المظلومة حقها المظلومة دارها المكسور ضلعها المظلوم
 بلبها المقتول ولدها فاطمة بنت رسولك وبضعه حجة و
 صميم قلبه وفلذة كبده والخبرة منك له والخبرة
 خصصت بها وصيته وحبيبه الصطفى وقريبه الرضا
 وسيدة النساء ومبشرة الاولياء خليفة الورد والهدى
 وتفاحة الفردوس والخلد التي شرفت مولدها
 بيساء الحجة وسكنت منها انوار الائمة وارحيت
 دونها حجاب النبوة اللهم صل عليها صلوة تزيد
 في محلها عندك وشرفها لديك ومنزلتها من رضاك
 وصلها واحسانا ورحمة وبلغها مناجية وسلاما وابتنى من لدنك في جبهتها
 عن انا انك ذوالعصا الكريم
 وسيدنا طابوس عليه الرحمة كفته است برغم ان زيارت يكن واكر
 توافي نماز ان حضرت راجعا اذ وان دور ركعت ودور ركعت
 بعد از فاته شصت مرتبة سورة قل هو الله بخوان واكر توافي و
 ركعت يكن ودور ركعت اول بعد از فاته بمرتبة سورة قل هو
 الله بخوان ودور ركعت دوم بمرتبة سورة قل يا ايها الكافرون
 بخوان وبعد از نماز قسمة ان حضرت را بگو اين دعا را بخوان اللهم
 اني اتوجه اليك بينا محمد وباهل بيته صلواتك
 عليهم واسالك بحققك العظيم عليهم الذي لا يعلم الله
 سواك واسالك بحق من حقك عندك عظيم
 وباسمائك الحسنة افرغني ان ادعوك بها واسالك بانك
 التي م

الاعظم الذي افرغ بر ابراهيم ان يدعوه الطير فانه
 وباسمائك العظيم الذي قلت للنار بر كوني بردا وسلاما
 على ابراهيم فكانت وباجت الاسماء اليك وانرفها و
 اعظمها لديك واسرها اجابة وانجها طلبته وبما
 انت اهله ومحققه ومستوجبه واتوسل اليك
 وارغب اليك وانضرع والحق عليك واسالك
 بكاتبك التي انزلتها على انبيائك ورسلك
 صلواتك عليهم من التورية والانجيل والذبور
 القرآن العظيم فان فيها اسمك الاعظم وبما فيها
 من اسمائك العظمى ان تصلي على محمد وال
 محمد وان تفرج عن آل محمد وشيعتهم ومجتههم
 وعني وتفتح ابواب السماء لدعائي وترفعه في
 عليين وتاذن في هذا اليوم وفي هذه الساعة
 بفرحي واغطني املي وسؤلي في الدنيا والاخرة
 يا من لا يعلم احد كيف هو وقد رزقه الالهوا يا
 من سدا كهوا بالسماء وكبس الارض على الماء واختار
 لنفسه احسن الاسماء يا من سمي نفسه يا ابراهيم الذي
 تقضى به حاجته من يدعوه اسالك بحق ذلك الاسم
 فلا شفيع اقوى لي من ان تصلي على محمد وال محمد
 وتقضى حاجتي وتفتح علي محمد وعلي وفاطمة و
 الحسن والحسين وعلي بن الحسين ومحمد بن علي

وَجَعَلَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَنُورٍ وَنُورٍ وَنُورٍ وَنُورٍ وَنُورٍ
وَعَلَى بْنِ مُحَمَّدٍ وَالحسن بن علي والحجة الشافعي
وَصَلَوَاتِكَ وَسَلَامِكَ وَرَحْمَتِكَ وَبَرَكَاتِكَ عَلَيْكُمْ صَوْتِي
يُشْفَعُوا إِلَيْكَ وَتُشْفَعَهُمْ فِي وَلَا تَزِدْ فِي خَائِبًا لِحَقِّ لَا إِلَهَ

إِلَّا أَنْتَ بِسَاجِدًا خُودِ لَطْلُبُ كَنْ كَمَا وَرَدَ اسْتِ **بَابُ دَعَا**

در اعمال ماه است بدانکه در وقت دیدن ماه نو خواه در شب
اول و خواه دویم و خواه سیم مستحبست که دعاهای منقول را
بخوانند و بهترین آنها دعای هلال صحیفه کامله است که دعای
چهل و سیم است و هفت مرتبه سوره حمد خواندن برای دفع درد
چشم منقولست و اندک پنیر خوردن گفته اند مستحبست و از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که نیکوتر است پنیر دهان شیرین و خوشبو
و اشتهای طعام می آورد و باعث هضم طعام میشود و هر که در اول ماه بخورد
حاجت او در می شود و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب اول
ماه دو رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد از سوره فاتحه سوره انعام
بخواند و از حق تعالی سوال کند که او را از هر تری و دردی ایمن گرداند
نرسند در آن ماه امری را که مکره او باشد و از حضرت امام محمد تقی
علیه السلام منقولست که چون ماه تازه در آید در روز اول ماه دو رکعت

قل هو الله احد بخواند و در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه سوره انزالناه بخواند
و بعد از نماز قصد قی بکن چون چنین کنی سلامتی آن ماه را از حق تعالی
حزین و در روایت دیگر وارد شده است که مستحبست که بعد
از این دو رکعت این دعا را بخواند بسم الله الرحمن الرحيم و ما من الله

رکعت دوم بعد از حمدی
سوره سوره

فِي الْأَرْضِ الْأَعْلَى اللَّهُ دُرِّ قَمَاهُ وَيَسْمُ مُسْتَقَرَّهَا وَسُودَ عَمَّا
كُلِّ فِي كِتَابٍ مَبِينٍ بَيْنَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَإِنْ يَسْأَلُ
اللَّهُ بِضَرْفٍ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِيدُ بِخَيْرٍ فَلَا مُرَادَ
لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ بسم الله الرحمن الرحيم سَجَّعَ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ سَدًا
مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَ
أَفِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ رَبِّ إِنِّي
لَمَّا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا
أَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ وَبِذَلِكَ أَجْمَلُ سَنَهِائِ مَوْكِدٍ كَرِهْتَ
رَسُولُ صَاحِبِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَالْمِ بَرَّانِ مَوَاطِلَتِ نَمُودِ تَا زِيدِيَارِ دَفْتِ رُزْنِ
سَرِ دُرُودِ رَهْمَاهِ اسْتِ وَأَنْ مَوَافِقِ مَشْهُورِ بَخْشِشِهِ أَوَّلِ مَاهِ
وَبَخْشِشِهِ أَوَّلِ زِدْهِ مِثْلِ مَاهِ اسْتِ وَدَرِ بَعْضِ زُرْوَابَاتِ
عَكْسِ اِنْ يَزِيدِ وَارْدِ شَدِّ اسْتِ اَعْنِي جِهَارِ شَبْرِ اَوَّلِ وَجِهَارِ شَبْرِ
اَفْرِوِجِ شَبْرِ اَوَّلِ زِدْهِ مِثْلِ مَاهِ اسْتِ وَبِهِتِ اسْتِ وَسَدِجِ اَخْضَرِ
تَالِي وَاجِبِ اسْتِ دَرِ فَضِيلَتِ وَتَاكِدِ اَخْضَرِ نَمَازِ سَنَتِ رَا
دَرِ هَرِ شَبِّ وَدُرُودِ دُو بَرَابَرِ نَمَازِ وَاجِبِ مَقْرُوفِ مَوْجِدِ هَشْتِ رُكْعَتِ
نَافِلَةِ بَشَرِ اَزْ نَمَازِ ظَهْرِ وَهَشْتِ رُكْعَتِ بَشَرِ اَزْ نَمَازِ عَصْرِ وَجِهَارِ رُكْعَتِ
بَعْدِ اَزْ نَمَازِ شَامِ وَدُرُودِ رُكْعَتِ وَبَتَرِ بَعْدِ اَزْ نَمَازِ خُفْتَنِ وَجِهَارِ
نَشْتَرِ كُودِ مِشَقِ بَرَابَرِ يَكْرُكْعَتِ وَبَارِزِ رُكْعَتِ نَمَازِ شَبْرِ دُو
رُكْعَتِ بَشَرِ اَزْ نَمَازِ صَبْحِ وَابْنِهَا تَمُومُ فَرَضِ اَنْدُودِ دُرُودِ وَتَاكِدِ مِثْلِ

آخر ماه و چهارشنبه

آیند و مانند فریضه اگر ترک کنند سنت است که قضا کنند و از برای
 ترك ان كه ان يكدم از كنند یا جو برای نافله روز یکدم از برای نافله
 شب مقرر کرده اند همچنین روزه سنت دو برابر روزه واجب
 است که تمام ماه شعبانست و در ده ماه دیگر هر ماه سه روز و اگر
 فوت شود سنت است که قضا کنند و اگر دشوار باشد بدل
 هر روز یکدم بدهند که بحساب زرده دانی سه پستی و سوار
 باشد و بحساب زدهای ناقص این زمان احوط چهارده غناز
 یکی است یا یکدم که بحساب وسط صد درم بوزن قدیم
 باشد و اگر صد درم شاه بدهند احوط است و درم دادن بهتر است
 و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام است که حضرت رسول صلی
 الله علیه و آله مدتی روزه سنت آنقدر گرفت که مردم گمان کردند
 که هرگز افطار نخواهد کرد و مدتی افطار کرد که گمان کردند که دیگر
 روزه سنت نخواهد گرفت پس مدتی روزه حضرت داود علیه
 گرفت که یکروز روزه میداشت و یکروز افطار میکرد پس در آخر عمر
 گفتانمود بر روزه سه روز در هر ماه بخوی که گذشت تا آنکه بر امت
 اسان باشد متابعت آنحضرت و فرمود که این روزه فوائدها بسیار است
 بار و نوزده تمام سال و وسوسه شیطان را از سینه برطرف میکند
 راوی پرسید که کدام روزهاست فرمود که پنجشنبه اول و چهارشنبه
 اول و دهم و پنجم و نهم و پانزدهم این روزها را روزه میدارند
 فرمود برای آنکه عذاب بر امتهای سابق در این روزها نازل میشده است
 پس امر کرد که در این روزها روزه بدارند برای دفع عذاب و در

در تابستان و در زمستان
 باشد سنت است که
 در زمستان قضا کنند
 و اگر درم

روایت دیگر فرمود که پنجشنبه را برای این روزه میدارند که اعمال
 بندها را در این روز بر خدا عرض میکنند و چهارشنبه میان را برای
 این روزه میدارند که آتش جهنم در روز چهارشنبه خلق شده است
 و روزه سبب آتش جهنم است و بروایت دیگر هر عذاب که بر امتهای
 گذشته نازل شده است در چهارشنبه میان ماه نازل شده است و اگر
 در ده اول و پنجشنبه بوده باشد پنجشنبه اول را گرفتار بهتر است
 و اگر میسر نشود پنجشنبه دوم را بگیرند و اگر در ده آخر و پنجشنبه
 باشد موافق مشهور پنجشنبه دوم افضل است چنانکه در حدیث
 صحیح وارد شده است و در روایت دیگر وارد شده است که پنجشنبه
 اول بهتر است و بعضی حمل کرده اند بر صورتی که محتمل باشد که پنجشنبه
 دوم اول ماه دیگر باشد و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام است
 که کسی در هر ماه این سه روز را روزه دارد باید که با هیچ کس مجادله نکند
 و سفاقت و تندخویی و پیروی نکند و مبارزت نکند و بی خودی
 بخدا و اگر کسی یا او سفاقت و پیروی کند در کفر و معارضه نکند
 و اگر در این ایام روزه باشد و بخانه برادر مؤمن وارد شود و او تکلیف
 کند افطار کردن بهتر است از روزه داشتن و هفتاد برابر یا نود برابر
 چنانچه در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام است و در حدیث
 صحیح دیگر فرمود که هر که داخل شود بخانه برادر مؤمن خود و روزه باشد
 و افطار کند و اظهار نکند که من روزه ام که بر او منت گذارد خوش
 ثواب و زیاده یکسال برای او بنویسد و اگر این سه روز را در اول ماه یا
 ماه یا آخر ماه بجا آورد و خوبست و فی الجمله متابعت سنت کرده است

ثواب روزه سال محراب چنانچه حق تعالی فرموده است من شاء الله
 فكله عشر اياما يعني هر که حسنه بدرگاه خدا بياورد برای او هست
 ده برابران و اين مضمون در احاديث بسيار وارد شده است اما
 بهتر آنست که بخوبی باشد که اول مذکور شد و از جمله روزهاست
 هر ماه روزه ايام البيض است يعني سيزدهم و چهاردهم و پانزدهم ماه
 و احاديث در فضيلت اين سه روز از طرق عام و خاصه منقولست و در
 بعضی از روایات وارد شده است که چون حضرت آدم علیه السلام مرتکب
 آن مکروه شد در بهشت و او را نيمدين فرستادند بدنش سپاه بود
 يا بعد از قبول توبه خط سپاهی از سرباهاى او ماند و چون ملک اين
 حالت را در او دیدند غرورش بر او زدند و گريستند و استغاثه کردند
 بدرگاه حق تعالی پس نداى از آسمان نداد که اگر در روز روزه بداد آن
 روز سيزدهم ماه بود چون روزه داشت ثلث آن سپاهی بر طرف شد
 پس در روز چهاردهم نداشتيد که امروز را نیز روزه بداد چون روزه
 داشت يک ثلث ديگر بر طرف شد پس در روز پانزدهم باز نداشتيد
 چون روزه داشت تمام سپاهی بر طرف شد پس با و نداشتيد
 از آسمان که ای آدم روزه اين سه روز را برای تو و فرزندان تو مقرر کردم
 هر که در هر ماه اين سه روز را روزه بداد چنان باشد که در تمام
 عمر خود روزه باشد و اين بابي عليه السلام گفته است که روزه دو
 پنجشنبه و چهارشنبه بدل ايام البيض مقرر شده است و منافات
 ندارد که هر دو سنت باشد و دو پنجشنبه اول و آخر و چهارشنبه
 میان بهتر باشد اما اکثر احاديث ايام البيض از طرق عام است

الرحمة

و این طایفه علی بن حمزه از حضرت رسول ص روایت کرده است که حضرت
 علیه السلام بر من نازل شد و گفت بگو علی علیه السلام که روزه بداد از هر ماه
 سه روز تا نوشته شود برای تو سبب روزه روز اول روزه ده
 هزار سال و بروزه روز دوم سی هزار سال و بروزه روز سیم صد هزار
 سال حضرت امیر گفت یا رسول الله این مخصوص منست یا برای همه کس
 است حضرت فرمود که هر که از شیعیان تو این روزها را روزه بداد
 این ثواب برای او خواهد بود گفت کدام روزهاست از ماه فرمود
 که سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم است و از جمله روزهای مرغوب
 روزه روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه است برای کسی که حاجتی
 باشد چنانکه در ربیع الاو سابع در زمین نمازهای حاجت ذکر کند
 و مشهور میان علما آنست که هر پنجشنبه و هر جمعه را روزه گرفتن سنت
 است مگر آنکه موافق یکی از ايام محرم یا مکروه واقع شود و بسند
 صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که کسی که اراده عمل خیری
 داشته باشد مانند تصدق کردن و روزه داشتن و مثل انها
 باید که در روز جمعه عمل او را زیر اثر ثواب عمل در روز جمعه مضاعف
 و این چندین گفته است که مستحب نیست روز جمعه آنها روزه گرفتن و اگر
 ملحق سازد بان یک روز پیش یا یک روز بعد را جایز است و گفته است
 استحباب روزه در روز و شب و پنجشنبه منسوخ است و روزه شنبه نهی
 از آن وارد شده است **و گفته** که اکثر اخبار این چند گفته خلافی مشهور
 میان علماست و شیخ طوسی علیه السلام در مصباح گفته است که مرغوب
 در روزه روز جمعه وارد شده است و بهتر آنست که آنرا آنها روزه نداد

مگر آنکه یک روز بیشتر روز و یکمان فقیر است که نهی از تنها کردن
روزه و روز جمعه محمول بر تقیة است زیرا که ستیان اینجند را از
ابو هریر نقل کرده اند و بعضی از علمای زرو ز جمعه داخل گردانند
بر آنکه کاهت آن در صورتیست که او را ضعیف گردانند از فرائض
و نیاق و دعاها و روز جمعه و این محل بد نیست و اما روز و شب
احادیث بر نهی از روزه آن واقع شده است و بهتر است که خصوصاً
هرگاه بقصد برکت روز و شب باشد مگر آنکه باز در سترگ از روزها
ماه موافق شود مثل غدیر و مبعث و مولد و امثال اینها و نهی از روزه
شنبه بنظر فقیر نرسیده اما فضیلتی هم در روز آن بخاطر ندارم
مگر آنکه شیخ مفید قدس سره روایت کرده است که هر که در یکی از
ماههای حرام یعنی رجب ذی القعدة و ذی الحجة و محرم و شعبان
و جمعه و شنبه را روزه بدارد حق تعالی برای او ثواب عبادت هشتاد سال
بنویسد **باب یازدهم** در بیان زیارات حضرت رسول خدا
و آنکه هدی صلوات الله علیه است بغیر آنچه سابقاً مذکور شد
بدانکه زیارت حضرت رسول خدا و آنکه هدی صلوات الله علیه در
اوقات از نزدیک و دور مستحب است و اگر بعد از غسل باشد افضل
است خصوصاً در شب و روز جمعه و سایر ایام و لیکن اگر در کتابخانه
از این تفصیل ذکر کردیم و در این مقام بذكر چند زیارت بعید و زیارت
جامع و دعای ندیم و صلوات فرستادن بر ایشان اکتفا مینماید اما
زیارت حضرت رسالت ص از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول
که خدا را ملکی هست که میگردد در زمین و هر که از امت من برین

سلام میفرستد بمن میبماند و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام منقولست که ملکی از ملائکه از خدا سوال نمود که هر چند بندگان
خدا گویند او بشنود و حق تعالی با و عطا کند پس آن ملک ایستاده
تا روز قیامت و هر که از مؤمنان بگوید صلی الله علیه و آله و سلم
البتة ان ملک میگوید و ملکک یعنی بر تو باد نیز سلام پس آن ملک
میگوید یا رسول الله فلان شخص سلام رسانیده است بر شما
پس حضرت میفرماید و علیه السلام یعنی بر او باد نیز سلام و بسند معتبر
از حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه منقولست که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در هر جای زمین بر من سلام کند
من میرسد و هر که نزد قبر من بر من سلام کند من میشنوم
و در حدیث حسن از حضرت منقولست که حضرت صادق علیه السلام
فرمود که هر که در مسجد رسول خدا ص بار غار کند تا توأم و فرمود
که همیشه تو را میسر نمیشود که باین مکان شریف بیایی و فرمود که نزد
قبر رسول صلی الله علیه و آله میروی گفت بل فرمود که بدرستی که سلام
که از نزدیک میکنی آنحضرت میشنود و اگر دور باشی سلامت
با آنحضرت میرسد و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت منقولست
که بروید بمدینه و سلام کنید بر رسول خدا صلی الله علیه و آله هر چند
صلوات مؤمنان در هر جا که بفرستند با آنحضرت میرسد و در
حدیث صحیح از آنحضرت منقولست که صلوات فرستید بر حضرت
رسول صلی الله علیه و آله در پهلوی قبر آنحضرت هر چند صلوات
مؤمنان هر جا که باشند با آنحضرت میرسد و این حدیث احتمال غایز

هدیه دارد که در نزدیک و دور نماز کند و قنای را هدیه روح
 مقدس آنحضرت کنند و احادیث صلوات و سلام بر آنحضرت
 و زیارت آنحضرت در شهرهای دور بسیار است و بسند صحیح
 منقولست که ابن ابی نصر هجرت حضرت امام رضا صلوات الله
 علیه عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله باید فرستاد فرمود که میگوی السلام عليك
 یا رسول الله ورحمة الله وبرکاته السلام عليك یا محمد بن
 عبد الله السلام عليك یا خیرة الله السلام عليك یا
 حبیب الله السلام عليك یا صفوة الله السلام عليك
 یا امین الله أشهد انک رسول الله وأشهد انک محمد
 بن عبد الله وأشهد انک قد نضحت لأمته وجاهدت
 فی سبیل ربک وعبدتہ حتی انک الیقین فخرک
 الله یا رسول الله افضل ما جرى نبیاً من امتہ اللهم صل
 علی محمد و آل محمد افضل ما صلیت علی ابیهم و آل
 ابیهم انک عید مجید و در روایت معتبر از حضرت صادق
 صلوات الله علیه منقولست که هر که خواهد زیارت کند قبر
 حضرت رسول و قبر امیرالمومنین و فاطمه و حسن و حسین
 و قبرهای مجتبهای حذا صلوات الله علیهم اجمعین و او
 در شهر خود باشد پس غسل کند در روز جمعه و دو سجده
 بکین بپوشد و بیرون رود بصرای پس چهار رکعت
 نماز بکند و بآیه سوره که میسر شود پس ایستد و بقبیل

و بگوید

و بگوید السلام عليك أيها النبی ورحمة الله وبرکاته السلام
 عليك أيها النبی المرسل والوصی المرتضى والسید
 الزملاء والسبطان النجباء والأولاد الأعلام و
 الأمناء المنجیون حیث انقطعوا الیکم وإلى آبائکم
 وولیککم الخلف علی بركة الحق فقلبی لکم مسلم
 ونصرتی لکم معدة حتی یحکم الله لیدینه فعمکم معکم
 لا مع عدوکم لمن القائلین بفضلکم مقرر بجمعکم
 لا أنکر الله قدرة ولا أنعم إلا ما شاء الله سبحان الله
 زی الملك والملكوت یسبح الله باسمائیه جمیع خلقه والثناء
 علی آرواحکم وأجسادکم والسلام علیکم ورحمة الله
 وبرکاته و در روایت دیگر وارد شده است که این زیارت را
 در بام خانه خود بکن و زیارت حضرت فاطمه صلوات الله علیها
 سابقاً مذکور شد و اما زیارت حضرت امام حسین صلوات الله
 علیه و آله و سلم در هر هفته پنج مرتبه یا در هر روز یک مرتبه گفته می‌شود
 شوم میان من و آنحضرت فرسجهای بسیار هست فرمود که بالا
 میروی بام خانه خود پس ملتفت میشوی بجانب راست و چپ زیارت کنی قبر امام حسین علیه السلام را
 خود پس مرخو را بسوی آسمان بلند میکنی پس رو بجانب قبر
 آنحضرت میگردانی و میگوی السلام عليك یا ابا عبد الله
 السلام عليك یا ابن رسول الله السلام عليك ورحمة
 الله وبرکاته تا نوشته شود برای تو ثواب حجی و عمره سدید
 گفت که بسیار است که من در روزی پست مرتبه چنین زیارت

زیاده از من

بسندهای معتبر از حدیث منقولست
 که گفت حضرت صادق علیه السلام پس
 فرمود که چه می‌خواستی ترا از اینکه
 زیارت کنی قبر امام حسین علیه السلام را

زیارت میکنم و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که کسی که ناهلش بید
 بید و خانه اش دور باشد از مابین الار و دیام خانه خود و دور گشت
 نماز بگذارد و اشاره کند بسلام بسوی قبرهای پاک که آن سلام بمایم رسد
 و در حدیث معتبر منقولست از سلیم بن عیسی که گفت بدین عرض
 کرد بخد مت حضرت صادق علیه السلام که چگونه ترا زیارت کنم هرگاه قادر
 بر آمدن بخد مت تو نباشم فرمود که ای عیسی هرگاه قادر بر آمدن
 نباشی چون روز جمعه شود غسل کن یا وضو بسیار و بالا رود بر بام خانه
 خود و در رکعت نماز بکن و متوجه شو بسوی من بدرستی که هر که مرا
 زیارت کند در حیات من چنانست که مرا زیارت کرده است بعد از
 موت من و کسی که مرا زیارت کند بعد از موت من چنانست که مرا
 زیارت کرده باشد در حیات من **مؤلف گوید** که این حدیث دلالت
 میکند بر اینکه در این زمانها حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه
 در هر موضع زیارت توان کردن و اگر در و بام کند در وقت
 زیارت بهتر است و بعضی از زیارات مخصوص آنحضرت مذکور
 خواهد شد انشاء الله تعالی و در حدیث معتبر دیگر مرویست که حضرت
 صادق علیه السلام بسید فرمود که بسیار زیارت میکنی قبر حسین بن علی
 علیه السلام را گفت از بسیاری شغل مرا مقدر نمیشود فرمود که بخوان
 ترا چیزی تعلیم نمایم که هرگاه بکنی از برای تو ثواب زیارت آنحضرت
 نوشته شود گفت بلی فدای تو شوم فرمود که غسل کن در خانه
 خود و بالا رود بام خانه خود و اشاره کن بجانب آنحضرت بسلام کردن
 تا نوشته شود برای تو ثواب زیارت و در حدیث معتبر دیگر منقولست

که خان بن سید رفت بخد مت حضرت صادق علیه السلام و نزد
 آنحضرت جماعتی از اصحاب او بودند پس فرمود که ای خان زیارت
 امام حسین علیه السلام میکنی همراه یکمرتبه گفت نه فرمود که هر دو مرتبه
 گفت نه فرمود که هر سال یکمرتبه گفت نه فرمود که چه بسیار
 جفا کارید بسید و آقای خود گفت یا ابن رسول الله مایع
 کمی توشه و دوری مسافتست فرمود که میخواهی که نماز ادالت کنم
 بر یارتی که مقبول باشد هر چند زیارت کند و دور باشد
 گفت چگونه زیارت کنم یا ابن رسول الله فرمود که غسل کن در روز
 جمعه با هر روز که خواهی و بپوش پاک ترین جامهای خود را و بالا رود
 بر بلندترین بامهای خانه خود یا بر و بصرای و در بجانب قبل
 و بگو **السَّلامُ عَلَیْكَ یا مَوْلای وَا بِن مَوْلای وَا سَیدِی وَا بِن**
سَیدِی السَّلامُ عَلَیْكَ یا مَوْلای یا قَتیل اَبْنِ اَلْقَتیل یا مَوْلای اَلْقَتیل
الشَّهِید بِن الشَّهِید السَّلامُ عَلَیْكَ وَ رَحِمَ اللهُ وَ بَرَکَاتُهُ
اَنَا زَارُکٌ یا اَبْنِ رَسولِ اللهِ بِقَلْبِی وَا لِسَانِی وَا جَوَارِحِی وَا ن
لَمْ اَزَلْ بِفِئْسِی وَا لَشَّاهِدَةُ لِفِئْسِکَ فَعَلِیکَ السَّلامُ
یا وَا رِثْ اَدَمَ صَفْوَةَ اللهِ وَا وَا رِثْ نُوحَ بَیِّ اللهِ وَا وَا رِثْ
اِبْرَاهیمَ خَلیلَ اللهِ وَا وَا رِثْ مُوسى کَلیمَ اللهِ وَا وَا رِثْ عِیسی
رُوحَ اللهِ وَ کَلِمَتَهُ وَا وَا رِثْ مُحَمَّدَ حَبیبَ اللهِ وَ بَیَّتَهُ وَ رِیْلَی
وَا وَا رِثْ عَلِی امیرَ الْمُؤْمِنین وَا وَصِی رَسولِ اللهِ وَ وَفِیَّتَهُ
وَا وَا رِثْ الحَسَنَ بِنِ عَلِی وَ وصِی امیرِ الْمُؤْمِنین لَعَنَ اللهُ قَاتِلَکَ
وَجَدَّ عَلَیْکُمُ الْعَذَابُ فی هَذِهِ السَّاعَةِ وَ فی کُلِّ سَاعَةٍ

اَنَا يَا سَيِّدِي مُتَقَرِّبٌ إِلَى اللَّهِ جَلَّ وَعَزَّ وَإِلَى جَدِّكَ رَسُولَ اللَّهِ
 وَإِلَى إِيَّاكَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِلَى أَخِيكَ الْحَسَنِ وَالْيَاكُوفَ
 عَلَيْكَ سَلَامُ اللَّهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكَاتُهُ بِزِيَارَتِي لَكَ بِقَلْبِي
 وَلِسَانِي وَجَمِيعِ جَوَارِحِي فَكُنْ يَا سَيِّدِي شَفِيعِي لِقَبُولِ ذَلِكَ
 مِنِّي وَأَنَا بِالْبَرَاءَةِ مِنْ غَدَائِكَ وَاللَّعْنَةِ لَهُمْ وَعَلَيْهِمْ أَتَقَرَّبُ
 بِذَلِكَ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ أَجْمَعِينَ فَعَلَيْكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَ
 رِضْوَانُهُ وَرَحْمَتُهُ بِسَانِدِي مِيكَرْدِي بِجَانِبِ خُودِ
 وَدُو مِيكَرْدَانِي بِسُورِ قَبْرِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ كَمَا وَنَدِ

دنیا و آخرت خود را پس چهارمین دعا میکنی و میطلبی حاجتهای یا شش رکعت یا چهار رکعت
 رکعت نماز میکند از آنکه نماز
 زیارت هشت رکعت

بِجَانِبِ قَبْرِ إِمَامِ حُسَيْنٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَيَكُونِي أَنَا مَوْدِعُكَ
 يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ وَسَيِّدِي وَابْنَ سَيِّدِي وَمَوْدِعُكَ
 يَا سَيِّدِي وَابْنَ سَيِّدِي يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمَوْدِعُكُمْ
 يَا سَادَتِي يَا مَعْشَرَ الشُّهَدَاءِ فَعَلَيْكُمْ سَلَامُ اللَّهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكَاتُهُ
 وَرِضْوَانُهُ **بفکر کردی** چون عبادت این حدیث تشویش واضطرار
 دارد و چند احتمال دارد بهتر آنست که همین زیارت را با و ادعای چنانچه
 در قبور شریف بخواند و در قبور نیز بکند و بخواند تا آنکه بهمه احتمالاً
 عمل کرده باشد و در زیارت علی بن الحسین بجای یا وارث در هر جا
 یا ابن وارث بخواند یا از وارث قصد وراثت و امامت و خلافت
 نکند زیرا که آنحضرت امام بنوده است و بدانکه این حدیث دلالت

میکند

میکند بر آنکه از دو رکعت زیارت کنند نماز زیارت را بعد از زیارت نماز
 بکنند و احادیث پیش دلالت کرد بر آنکه پیش باید بکنند و در نیست
 که بخیر باشند و اگر این زیارت را کنند بهین نحو که وارد شده است بکنند
 و از این احادیث معلوم شد که غسل از برای زیارت بعید مستحب است و
 از بعضی هم مفهوم شد که غسل نیز میتوان کرد و از بعضی عیومات مستفاد
 میشود که هر چه حالتی توان کرد چنانچه گفته اند و اگر در بام خانه یا محراب
 واقع سازد احوط و اولی است و در حدیث معتبر از حسین بن ثور منقولست
 که بخیر است حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که من بسیار حضرت امام حسین صلوات
 الله علیه را یاد میکنم و در آنوقت چه بگویم فرمود که سر مرتبه بگو صلی الله علیه
 یا ابا عبد الله که سلام بر آنحضرت میرسد با آنحضرت از نزدیک و دور
 و شیخ طوسی علیه الرحمه ذکر کرده است که زیارت میتوان کرد اینها علیهم السلام
 از دور چنانچه از نزدیک ایشان زیارت میکنند اما در جایی که
 اَتَيْتُكَ ذَايِرًا أَمَا شَدَّ نَكْوِيدُ بَلْكَ بَكْوِيدٍ قَصْدُكَ بِقَلْبِي وَابْنُ
 إِذْ خَرَجْتُ عَنْ حُضُورِ مَشْهَدِكَ وَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ سَالِمِي لَعَلِّي
 أَتَمَّ يَلْفُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ فَاشْفَعْ لِعَنْدِكَ رَبِّكَ جَلَّ وَعَزَّ
 و دعاکن اینجا خواهی و بعضی از اکابر علماء و ایت کرده است
 از ابی الحسن قاضی که گفت من بسیار زیارت حضرت امام حسین
 میفرمم پس چندی بسبب بیری و کمی مال توفیق زیارت آنحضرت نیافتم
 پس شبی حضرت رسول صلی الله علیه و آله را در خواب دیدم که حضرت امام
 حسن و حضرت امام حسین علیهما السلام در خدمت آنحضرت بودند چون
 بنزدیک ایشان رسیدم امام حسین علیه السلام در خدمت آنحضرت بودند

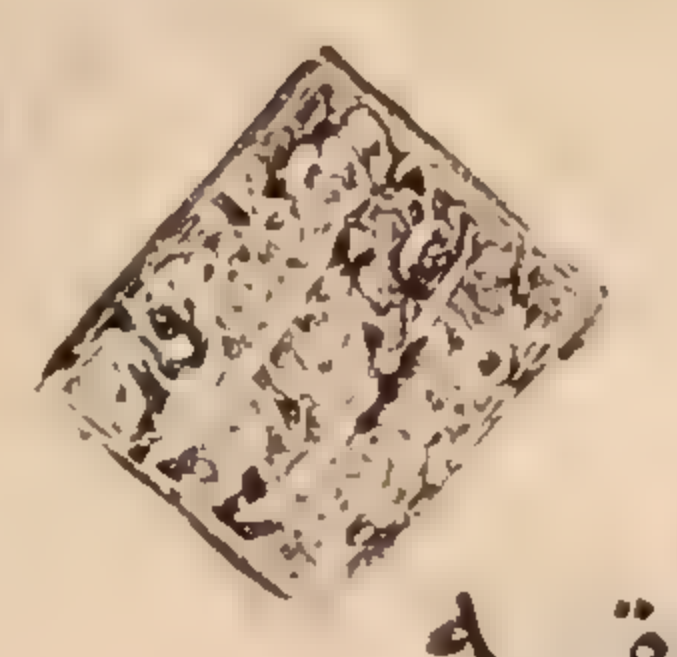
چون من نزدیک ایشان رسیدم امام حسین علیه السلام گفت یا رسول
 الله این مرد بسیار زیارت میکرد و اکنون ترک کرده است حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله متوجه من گردید و فرمود که ایانک زیارت
 مثل حسین میتوان کرد گفتم یا رسول الله قلت مال و پیری مانع
 ادراک این سعادت گردیده است حضرت فرمود که هر شب برپام خا
 خود برو و بآنکشت شهادت بسوی قبر آنحضرت اشارت کن و بگو
 السَّلامُ عَلَیْكَ وَ عَلَی جَدِّكَ وَ آئِیْكَ السَّلامُ عَلَیْكَ وَ عَلَی امِّكَ
 وَ اخِیْكَ السَّلامُ عَلَیْكَ وَ عَلَی الْأَئِمَّةِ مِنْ بَنِیْكَ السَّلامُ
 عَلَیْكَ یا صَاحِبَ الدَّمْعَةِ السَّكْبَةِ السَّلامُ عَلَیْكَ یا صَاحِبَ
 الْمُصِیْبَةِ الدَّائِبَةِ لَقَدْ اصْبَحَ كِتَابُ اللَّهِ فِیْكَ مَهْجُورًا وَ
 رَسُولُ اللَّهِ فِیْكَ مَوْتُورًا السَّلامُ عَلَیْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهَا
 السَّلامُ عَلَی أَنْصَارِ اللَّهِ وَ خُلَفَائِهِ السَّلامُ عَلَی أُمَمِ اللَّهِ
 وَ أَجْبَائِهِ السَّلامُ عَلَی حِمَالِ مَعْرِفَةِ اللَّهِ وَ مَعَادِرِ حُكْمِ اللَّهِ
 وَ حَفَظَةِ سِرِّ اللَّهِ وَ حَمَلَةِ كِتَابِ اللَّهِ وَ أَوْصِيَاءِ بَنِي اللَّهِ
 وَ ذُرِّیَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلهِ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهَا
 پس هر حاجت که خواهی از خدا سوال کن پس اگر چنین کنی زیارت
 نواز دور و نزدیک هر دو مقبولست و اما زیارت سایر ائمه
 علیهم السلام از نزدیک و دور بهترین آنها زیارت جامع است
 که ابن بابویه و دیگران بسند معتبر روایت کرده اند که شخصی از حضرت
 امام علی نقی صلوات الله علیه سوال نمود که ای فرزند رسول خدا من
 تعلیم غاسخن بلیغ کاملی که آنرا خوانم هرگاه زیارت کم یکی از شمار

فرمود که چون بد رگاه برسی بایست و بگو اشهد ان لا اله الا
 الله وَ حْدَهُ لا شَرِیْكَ لَهُ وَ اشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا صَلی الله علیه و آله
 عَبْدُهُ وَ رَسُوْلُهُ وَ باید که با غسل باشی پس چون داخل شوی
 و قبر را بر بینی بایست و می مرتبه الله اکبر بگو پس راه
 برو با آرام دل و آرام تن و کامهار از نزدیک یکدیگر بگذار پس
 بایست و می مرتبه الله اکبر بگو پس نزدیک قبر برو
 و چهل مرتبه الله اکبر بگو صد تکبیر تمام شود پس بگو السَّلامُ
 عَلَیْكُمْ یا أَهْلَ بَيْتِ النَّبُوَّةِ وَ مَوْضِعِ الرِّسَالَةِ وَ مُخْتَلَفِ
 الدَّعَوَاتِ وَ مَهْبِطِ الْوَحْيِ وَ مَعْدِنِ الرَّحْمَةِ وَ خَزَائِنِ
 الْعِلْمِ وَ مُنْتَهَى الْحِلْمِ وَ أَسْوَالِ الْكَرَمِ وَ قَادَةَ الْأُمَمِ
 وَ أَوْلِيَاءِ الْيَقِينِ وَ عَنَاصِرِ الْإِبْرَارِ وَ دَعَائِمِ الْأَخْيَارِ وَ سَائِرِ
 الْعِبَادِ وَ أَزْكَانِ الْبِلَادِ وَ أَبْوَابِ الْإِيمَانِ وَ أَمْنَاءِ الرَّحْمَنِ
 وَ سَلَامَةِ النَّبِيِّينَ وَ صَفْوَةِ الرُّسُلَيْنِ وَ عِزَّةِ خَيْرِ رِبِّ
 الْعَالَمِينَ وَ رَحْمَةِ اللَّهِ وَ بَرَكَاتِهِ السَّلامُ عَلَی أئِمَّةِ الْهُدَى
 وَ مَصْنُوعِ الدُّجَى وَ أَعْلَامِ التَّقَى وَ ذَوَى النُّهَى وَ أَوْلَى
 الْمَحْجَى وَ كَهْفِ الْوَرَى وَ وَرَثَةِ الْأَنْبِيَاءِ وَ الْمَثَلِ الْأَعْلَى
 وَ الدُّعْوَةِ الْحَسَنَةِ وَ حُجَّ اللَّهِ عَلَی أَهْلِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ الْأَوَّلَى
 وَ رَحْمَةِ اللَّهِ وَ بَرَكَاتِهِ السَّلامُ عَلَی حِمَالِ مَعْرِفَةِ اللَّهِ وَ مَسَلِكِ
 بَرَكَاتِهِ اللَّهُ وَ مَعَادِرِ حِكْمَةِ اللَّهِ وَ حَفَظَةِ سِرِّ اللَّهِ وَ حَمَلَةِ
 كِتَابِ اللَّهِ وَ أَوْصِيَاءِ بَنِي اللَّهِ وَ ذُرِّیَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْهِ
 وَ آلهِ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ السَّلامُ عَلَی النَّبَاءِ إِلَى اللَّهِ وَ

الاله على رضا الله والسوفيين في امر الله والتامين في
 محبة الله والمخلصين في توحيد الله والمطهرين لامر
 الله ونهيه وعباده الكرمين الذين لا يسبقون
 بالقول وهم بامر يعملون ورحمة الله وبركاته السلام
 على الاممة النعامة والقادة الهداة والسادة الولاة
 واهل الذكر واولي الامر وبقية الله وخيرته
 وخبره وعينه عليه وحجته وصرطه ونوره و
 رحمة الله وبركاته اشهد ان لا اله الا الله وحده
 لا شريك له كما شهد الله لنفسه وشهدت له
 ملائكته واولو العلم من خلقه لا اله الا هو العزيز الحكيم
 واشهد ان محمدا عبده النجيب ورسوله المرزوق
 ارسله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله
 ولتكون المشركون واشهد انكم الاممة الراشدون
 المهديون المعصومون الكرمون المقربون
 المستقون الصادقون المصطفون المطيعون لله القوامون
 بامر العالمون بامره القاننون بكلامه الصفاة
 بعلمه وارتضاكم لغيره واختاركم لغيره و
 اجابكم بقدرته واغركم بهداه وخصكم ببرهانه
 وانجبكم بنوره واتدرككم بروحه ورضيكم
 خلقا في ارضه ومجما على بره وارضاه لدينه
 وحفظه لسيده وخرن لعله وستودع الحكمة

والذات الحجة

وتراجمه لوجبه واركانا لتوحيد وشهد الله على خلقه
 واعلاما لعباده ومناداني بامره واراد على صراطه
 الله من الزلل وامنكم من الفتن وطهركم من
 الدنس وادهب عنكم الرجس وطهركم تطهيرا فظمت
 جلالة واكبرتم شأنه ومجده كرمه وارمت ذكره و
 وكنتم مشاقه واحكمتم عقد طاعته ونصحتم
 له في السر والعلانية ودعوتكم الى سبيله بالحكمة
 والوعظ الحسنة وبذلكم انفسكم في رضائه
 وصيرتكم على ما اصابكم في حبه واقمتم الصلوة واتمتم
 الزكوة وامرتم بالمعروف ونهيتكم عن المنكر وجاهدتم
 في الله حق جهاده حتى اعلنتم دعوتيه وبنيتم فراجه
 واقمتم حدوده ونشرتكم شرايع احكامه وسنتم سنته
 وصيرتكم في ذلك منه الى الرضا وسلمتم له القضاء و
 صدقتكم من رساله من مضى فالراغب عنكم مارق
 واللازم لكم لاحق والمقصير في حقكم زاهق والحق معكم
 وفيكم ومنكم والينكم وانتم اهله ومعدنه وميزان
 النبوة عندكم واياها الخلق اليكم وحسابهم عليكم
 وفصل الخطاب عندكم وايات الله لديكم وعرايمه
 فيكم ونوره وبرهانه عندكم وامره اليكم من والاكم
 فقد والى الله ومن عاداكم فقد عادى الله ومن احبكم
 فقد احب الله ومن ابغضكم فقد ابغض الله ومن انقض

سنته

بِكُمْ فَقَدْ اعْتَصَمَ بِاللَّهِ أَنْتُمْ السَّبِيلُ الْأَقْطَمُ وَالصِّرَاطُ الْأَقْوَمُ
 وَشَهِدَ أَوْدَارُ الْفَنَاءِ وَشَفَعَاءُ دَارِ الْبَقَاءِ وَالرَّحْمَةُ لِلصَّوْمِ
 وَالْآيَةُ الْخَرُوفَةُ وَالْأَمَانَةُ الْمَحْفُوظَةُ وَالْبَابُ الْمُبْتَلَى بِهِ
 النَّاسُ مَنْ أَنَاكُمْ فَقَدْ نَجَّى وَمَنْ لَمْ يَأْتِكُمْ فَقَدْ هَلَكَ
 إِلَى اللَّهِ تَدْعُونَ وَعَلَيْهِ تَدْكُونُ وَبِهِ تَوْتَمُونَ وَلَكُمْ سُلُوكُ
 وَبِأَمْرِهِ تَقُولُونَ وَإِلَى سَبِيلِهِ تُرْسِدُونَ وَيَقُولُ تَحْكُمُونَ
 سَعِدَ وَاللَّهُ مِنْ وَالْإِسْلَامِ وَهَلَكَ مَنْ غَادَاكُمْ وَ
 خَابَ مَنْ حَجَّدَكُمْ وَضَلَّ مَنْ فَارَقَكُمْ وَفَارَ مَنْ تَمَسَّدَ
 بِكُمْ وَأَمِنَ مَنْ لَجَأَ إِلَيْكُمْ وَسَلِمَ مَنْ صَدَّقَكُمْ وَهَدَى
 مَنْ اعْتَصَمَ بِكُمْ مِنْ اتَّبَعَكُمْ فَالْجَنَّةُ مَأْوَاهُ وَمَنْ خَالَفَكُمْ
 فَالْنَّارُ مَثْوَاهُ وَمَنْ حَجَّدَكُمْ كَافِرٌ وَمَنْ حَارَبَكُمْ مُشْرِكٌ
 وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فِي أَسْفَلِ ذَلِكَ مِنَ الْحَجِيمِ أَشْهَدُ أَنْ هَذَا
 سَابِقُ لَكُمْ فِيمَا مَضَى وَجَارِكُمْ فِيمَا بَقِيَ وَأَنْ أَرَاكُمْ
 وَتُورَكُمْ وَطَبِيتَكُمْ وَاحِدَةً طَابَتْ وَطَهَّرَتْ بَعْضُهَا مِنْ
 بَعْضٍ خَلَقَكُمْ اللَّهُ أَنْوَارًا فَجَعَلَكُمْ بِعَرْشِهِ مُحَدِّثِينَ حَتَّى مِنْ
 عَلَيْنَا بِكُمْ فَجَعَلَكُمْ فِي بُيُوتِ إِذْنِ اللَّهِ أَنْ تُرْفَعَ وَيَذْكُرُوا بِهَا
 أَسْمَاءَهُ وَجَعَلَ صُلُوحَنَا عَلَيْكُمْ وَمَا خَصَّنَا بِهِ مِنْ وَلايَتِكُمْ
 طِبَابًا لِحَلْقِنَا وَطَهَارَةً لِأَنْفُسِنَا وَتَرْكِيبَةً لَنَا وَكَفَارَةً
 لِدُنُوبِنَا فَكَتَابْنَاهُ عَلَى سُلَيْمِينَ بِفَضْلِكُمْ وَمَعْرُوفِينَ
 بِتَضَدِّيقِنَا إِيَّاكُمْ فَلَمَّا قُبِلَ إِلَيْكُمْ أَشْرَفَ حَمَلُ الْمَدِينِ وَ
 أَعْلَى سَنَابِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ

لَا يَحْفَقُ لِأَخِي وَلَا يَفُوقُ فَاتَّقُوا وَلَا يَسْبِقُ سَابِقُ
 وَلَا يَطْعُ فِي إِذْرَاكُمْ طَامِعٌ حَتَّى لَا يَبْقَى مَلَكٌ مُقَرَّبٌ
 وَلَا يَبْقَى مَرْسَلٌ وَلَا صِدِّيقٌ وَلَا شَهِيدٌ وَلَا عَلَامٌ وَلَا
 جَاهِلٌ وَلَا دَنِيٌّ وَلَا فَاضِلٌ وَلَا مُؤْمِنٌ صَالِحٌ وَلَا
 فَاجِرٌ طَامِعٌ وَلَا جَبَّارٌ عَنِيدٌ وَلَا شَيْطَانٌ مُرِيدٌ
 وَلَا خَلْقٌ فِيمَا بَيْنَ ذَلِكَ شَهِيدٌ إِلَّا عَرَفْتُمْ جَلَالَكَ
 أَمْرَكُمْ وَعَظَمَ خَطَرَكُمْ وَكَبَّرَ شَأْنَكُمْ وَتَمَامَ نُورَكُمْ
 وَصَدَقَ مَقَاعِدَكُمْ وَثَبَّتَ مَقَامَكُمْ وَشَرَفَ مَحَلَّكُمْ وَ
 مَنَزَلَكُمْ عِنْدَهُ وَكَرَّمَكُمْ عَلَيْهِ وَخَصَّكُمْ لِيَّهِ
 وَقَرَّبَ مَنَزَلَكُمْ مِنْهُ يَا بَنِي آدَمَ وَأَخِي وَأَهْلِي وَمَا لِي
 وَأَسْرَتِي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُكُمْ أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَبِمَا
 أَنْتُمْ بِهِ كَافِرٌ بَعْدَكُمْ وَبِمَا كَفَرْتُمْ بِهِ مُسْتَبْرِئٌ بِشَأْنِكُمْ
 وَبِضَلَالَةٍ مِنْ خَالَفَكُمْ مَوَالِكُمْ وَلَا وَلِيَّائَكُمْ مُبْغِضٌ
 لِأَعْدَائِكُمْ وَمُعَادٍ لَهُمْ سَلَامٌ لِمَنْ سَلَّمَ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ
 مُحَقِّقٌ لِمَا حَقَّقْتُمْ مُنْطَلِقٌ لِمَا أَبْطَلْتُمْ مُطِيعٌ لَكُمْ غَارِقٌ فِيكُمْ
 مُقَرَّبٌ بِفَضْلِكُمْ مُحْتَمِلٌ لِعِلْمِكُمْ مُحْتَجِبٌ بِدِينِكُمْ مُعْرِفٌ
 بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِإِيَابِكُمْ مُصَدِّقٌ بِرَجْعَتِكُمْ مُسْتَظَرٌّ لَكُمْ
 مُرْتَقِبٌ لِدَوْلَتِكُمْ أَخَذَ بِقَوْلِكُمْ غَائِلٌ بِأَمْرِكُمْ مُسْتَجِيرٌ
 بِكُمْ رَأَى لَكُمْ غَايِدٌ بِكُمْ لِأَخَذِ بَقُورِكُمْ مُسْتَشْفِعٌ إِلَى اللَّهِ
 عَزَّ وَجَلَّ بِكُمْ وَمُسْتَقَرٌّ بِكُمْ إِلَيْهِ وَمُقَدِّمٌ أَمَامَ
 طَلِبَتِي وَخَوَالِجِي وَإِرَادَتِي فِي كُلِّ أحوَالِي وَأُمُورِي مُؤْمِنٌ

٢١٤
 وصلى الله عليه وسلم

بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَيْتُكُمْ وَشَهِدْتُكُمْ وَغَابِطْتُكُمْ وَأَوْلَيْتُكُمْ وَأَخْرَجْتُكُمْ
وَمَفُوضٌ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ وَمُسَلِّمٌ فِيهِ مَعَكُمْ
وَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَرَأْيِي لَكُمْ تَبِعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ
حَتَّى يُحْيِيَ اللَّهُ تَعَالَى دِينَهُ بِكُمْ وَيَرْزُقَكُمْ فِي أَيَّامِهِ
وَيُظْهِرَكُمْ لِعَدْلِهِ وَيُمَكِّنَكُمْ فِي أَرْضِهِ نَعْمَكُمْ مَعَكُمْ لَامِعٌ
عَدْوَكُمْ أَمْتٌ بِكُمْ وَتَوَلَّيْتُ الْخُرُوجَ بِمَا تَوَلَّيْتُ
بِهِ أَوْلَكُمْ وَبَرَّيْتُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَمِنْ الْجَبِّ
وَالطَّاغُوتِ وَالشَّيَاطِينِ وَخَرَّبْتُ بِهِمُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ وَ
الْجَاحِدِينَ لِحَقِّكُمْ وَالْمَارِقِينَ مِنْ وَلايَتِكُمْ
وَالفَاصِبِينَ لِأَرْزَاقِكُمْ وَالشَّاكِكِينَ فِيكُمْ وَالْمُتَحَرِّضِينَ
عَنْكُمْ وَمِنْ كُلِّ وَبْئَةٍ دُونَكُمْ وَكُلِّ مَطَاعٍ سِوَاكُمْ وَمِنْ
الْأُمَّةِ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ فَتَنَّبَيْتُ اللَّهَ أَبَدًا مَا حَيَّتْ
عَلَى مَوَالِيكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ وَدِينِكُمْ وَدَقِيقِي لَطَاعَتِكُمْ
وَرَزَقِي شَفَاعَتِكُمْ وَجَعَلَتِي مِنْ خِيَارِ مَوَالِكُمُ النَّاسِ
لِمَا دَعَوْتُمْ إِلَيْهِ وَجَعَلَتِي مِنْ يَقْتَضِ أَنْارَكُمْ وَسَيْلَكُمْ
سَبِيلَكُمْ وَيَهْتَدِي بِهَذَاكُمْ وَتُحْشَرُ فِي ذِمَّتِكُمْ وَيَكُونُ فِي
رَجْعَتِكُمْ وَبَيْلَكُمْ فِي دَوْلَتِكُمْ وَتُسَرَّفُ فِي عَافِيَتِكُمْ وَتُكَلِّمُ
فِي أَلْيَتِكُمْ وَتَقْرَعُ عَيْنَهُ غَدَابَةُ رُؤُسِكُمْ بِأَيْ لَنْتُمْ وَأَنْحَى
وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي مَنْ أَرَادَ اللَّهُ بِكُمْ وَمَنْ وَحَدُّ
مَيْلَ عَنْكُمْ وَمَنْ قَصَدَ تَوَجُّرَكُمْ مَوَالِي الْأَحْصَاءِ
ثَنَائِكُمْ وَلَا أُنْبِغُ مِنَ الْمَدْحِ كُنْهَكُمْ وَمِنْ الْوَصْفِ قُدْرَكُمْ

وَأَنْتُمْ تَوَرُّ الْأَخْيَارَ وَهَذَاهُ الْإِبْرَارَ وَحُجَّ الْجَبَّارِ بِكُمْ فَتَحَ اللَّهُ
وَبِكُمْ يَخْتَمُ وَبِكُمْ يُنْزَلُ الْغَيْثُ وَبِكُمْ يُمْسِكُ السَّمَاءُ
أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بَارِدًا وَبِكُمْ يُنْفَسُ الْهَمُّ وَبِكُمْ
يُكْشَفُ الضَّرُّ وَعِنْدَكُمْ مَا نَزَلَتْ بِهِ رُسُلُهُ وَهَبِطَتْ
بِهِ مَلَائِكَتُهُ وَالرُّوحُ جَدُّكُمْ بَعَثَ الرُّوحَ الْأَمِينَ
وَكَرَّ زِيَارَتِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِأَشَدِّ بَحَايٍ وَإِلَى صَدِّيقِ
بَعَثَ الرُّوحَ الْأَمِينَ وَإِلَى أَخِيكَ بَعَثَ الرُّوحَ الْأَمِينَ
بِسْمِ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ مَا مَ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ طَاطَا
كُلَّ شَرِيفٍ لَشَرَفِكُمْ وَتَجَمُّعَ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَطَاعَتِكُمْ وَ
خَضَعَ كُلَّ جَبَّارٍ لِعِزَّتِكُمْ وَذَلَّ كُلَّ شَيْءٍ لَكُمْ وَأَنْشَرَتْ
الْأَرْضُ ثَوْرَكُمْ وَفَارَا الْفَأْتِرُونَ بِوَلَايَتِكُمْ فَبِكُمْ
يَسْلُكُ إِلَى الرِّضْوَانِ وَعَلَى مَنْ حَجَّدَ وَلَايَتَكُمْ غَضَبُ
الرَّحْمَنِ بِأَيْ لَنْتُمْ وَأَنْحَى وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي ذِكْرُكُمْ
فِي التَّذَكُّرِ وَأَتَمَّاؤُكُمْ فِي الْأَتَمَاءِ وَأَجْسَادُكُمْ
فِي الْأَجْسَادِ وَأَرْوَاحُكُمْ فِي الْأَرْوَاحِ وَأَنْفُسُكُمْ فِي النَّفْسِ
وَأَنَارُكُمْ فِي الْأَنَارِ وَقُبُورُكُمْ فِي الْقُبُورِ فَمَا أَهْلُ أَسْمَائِكُمْ
وَأَكْرَمُ أَنْفُسِكُمْ وَأَعْظَمُ شَانِكُمْ وَأَجَلُ خَطَرِكُمْ وَ
أَوْفَى عَهْدِكُمْ وَأَصْدَقُ وَعْدِكُمْ كَلَامُكُمْ تَوَرُّ وَ
أَمْرُكُمْ زُشْدٌ وَوَصِيَّتُكُمْ التَّقْوَى وَفِعْلُكُمْ الْخَيْرُ
وَعَادَتُكُمْ الْإِحْسَانُ وَبَحِيَّتُكُمْ الْكَدُّ وَشَانُكُمْ
الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ وَقَوْلُكُمْ حَكْمٌ وَوَحْمٌ وَرَأْيُكُمْ

بِكُمْ

عَلِمَ وَحَرَّمَ أَنْ ذَكَرَ الْخَيْرَ كُنْتُمْ أَوْلَاهُ وَأَصْلَهُ وَفَرَعَهُ وَنَعْدَهُ
وَمَا وَاهُ وَنَشْتَاهُ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي كَيْفَ أَصْفُ
حُسْنَ شَأْنِكُمْ وَأَخْصَى حَبْلَ بِلَابِكُمْ وَبِكُمْ أَخْرَجَنَا اللَّهُ
مِنَ الدُّلِّ وَفَجَّ عَنَّا غَمَرَاتِ الدُّرُوبِ وَأَقْنَدَانِكُمْ مِنْ
شَفَا جُرْفِ أَلْهَكَاةٍ وَمِنَ النَّارِ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَهَلْ
يُمَوِّلَاتِكُمْ عَلَمَنَا اللَّهُ مَعَالِمَ دِينِنَا وَأَصْلَحَ مَا كَانَ فَسَدَ مِنْ دُنْيَانَا
وَيُمَوِّلَاتِكُمْ نَمَتِ الْكَلِمَةُ وَعَظُمَتِ النِّعْمَةُ وَانْتَلَقَتِ الْفَرْقَةُ وَ
يُمَوِّلَاتِكُمْ تَقْبَلُ الطَّاعَةَ الْمَفْرُضَةَ وَكُلَّ الْمَوْدَّةِ الْوَاجِبَةِ
وَالدَّرَجَاتِ الرَّفِيعَةِ وَالْقَامِ الْخَمُودِ وَالْمَكَانِ الْمَعْلُومِ عِنْدَ
اللَّهِ غَرْوَجًا وَالْجَاهِ الْعَظِيمِ وَالشَّانِ الْكَبِيرِ وَالشَّفَاعَةَ
الْمَقْبُولَةَ رَبَّنَا أَمَّا بِنَا أَنْزَلْتَ وَابْتَعْنَا الرَّسُولَ فَالْكَتَابَ مَعَ
الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا
مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ سُبْحَانَ رَبَّنَا
إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ
عَرْوَةً وَجَدْتُ قُلُوبَ الْأَيَّامِ فِي عِلْيَانِ الْأَرْضَاكُم فَبِحَقِّ مَنْ أَيْتَمَّكُمْ
عَلَى سِرِّهِ وَأَسْرَعَاكُمْ أَمْرَ خَلْقِهِ وَفَرَنَ طَائِعَتَكُمْ بِطَاعَتِهِ لَمَّا
اسْتَوْهَبْتُمْ دُنُوبِي وَكُنْتُمْ تَنْفَعَانِي فَإِنِّي لَكُمْ مُطِيعٌ مَنْ
أَطَاعَكُمْ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَاكُمْ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ
أَجَبَكُمْ فَقَدْ أَجَبَ اللَّهَ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللَّهَ اللَّهُمَّ
إِنِّي لَوْ وَجَدْتُ شَفْعَاءَ أَقْرَبَ إِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ
بَيْتِهِ الْأَخْيَارِ الْأَيَّمَّةِ الْأَبْرَارِ لَجَعَلْتُمْ شَفْعَانِي فِي حَقِّهِمْ الَّذِي

المقام

أوجبت

أَوْجَبَتْ لَهُمْ عَلَيْكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُدْخِلَنِي فِي حِلَّةِ الْعَارِفِينَ
بِهِمْ وَبِحَقِّهِمْ وَفِي زُمْرَةِ الْمُخَوِّمِينَ بِشَفَاعَتِهِمَ إِنَّكَ أَنْتَ
الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْكَفِيلُ **مولف كويد**
كه این زیارت کاملترین زیارت است از برای نزدیک و دور
و چون منظور عهد در این رساله زیارت بعید است زیارت
وداع داد ذکر نکردم و چون این زیارت مشتملست بر محلی از جمع
احادیثی که در مناقب ائمه علیهم السلام وارد شده است اگر در هر هفته
بلکه هر روز این زیارت را بخوانند و تدبیر و تفکر در معانی آن کنند
موفق آنچه فقیر مجلاتر جمعه کرده و در درجهم علیه الرحمة مفصلا
شرح نموده برای کمال معرفت ایشان بسیار نافع خواهد بود و علامه
ارکان ایمان معرفت ایشانست علیهم السلام و زیارت حضرت صاحب
الامر صلوات الله علیه بطرق بسیار منقول شده و در کتاب تحف
الزائر ذکر کرده ام و در این مقام زیارت مختصری با تجدید عهد اما
و ولایت آنحضرت علیه السلام ایراد مینمایم که امام خود را بپوشته بایستاید
و از بركات هدایات آنحضرت بهره مند گردند سید ابراهیم
علیه الرحمة ذکر کرده که سحبت است که هر روز بعد از نماز صبح حضرت
صاحب الامر را چنین زیارت کنند اللَّهُمَّ بَلِّغْ مُوَلَّائِي صَاحِبِ الزَّمَانِ
صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ عَنِ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا حَيْثُمْ
وَمِنْهُمْ وَعَنْ وَالدِّي وَوَلَدِي وَفَتَى مِنَ الصَّلَوَاتِ وَ

التَّحِيَّاتِ زُيْنَةَ عَرْشِ اللَّهِ وَمِدَادَ كَلَامِهِ وَمَنْهَى رِضَاهُ وَعَدَّةُ
مَا احْصَاهُ كِتَابُهُ وَأَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ اللَّهُمَّ اجِدْ لَهُ فِي هَذَا
الْيَوْمِ وَفِي كُلِّ يَوْمٍ عَهْدًا وَعَقْدًا وَبَيْعَةً لَهُ فِي رِزْقِي اللَّهُمَّ
فَكَمَا شَرَفْتَنِي بِهَذَا الشَّرِيفِ وَفَضَّلْتَنِي بِهَذِهِ الْفَضِيلَةِ
وَخَصَصْتَنِي بِهَذِهِ النِّعَةِ فَصَلِّ عَلَى مَوْلَايَ وَسَيِّدِي صَاحِبِ
الزَّمَانِ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَشْيَاعِهِ وَالذَّائِبِينَ عَنْهُ
وَاجْعَلْنِي مِنَ السُّتَمِدِّينَ بَيْنَ يَدَيْهِ طَائِعًا غَيْرَ مُكْرَهٍ فِي
الصِّفِّ الَّذِي نَعَتْ أَهْلَهُ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتُ صَفَاكَ أَنْتُمْ
بَنِيَّانِ مَرْصُورٌ عَلَى طَاعَتِكَ وَطَائِعَةٌ رُسُولِكَ وَاللَّهُ عَالِمُ
السَّلَامِ اللَّهُمَّ هَذِهِ بَيْعَةٌ لَهُ فِي عُنُقِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ
وَسُبْحَانَ مَنْ تَحْتَ رِجْلَيْهِ صَادِقٌ مَقُولُ كَمَا هُوَ صَبَاحُ
عَمْدٍ رَاجِحٍ نَدَايَا وَرَأْيَانٍ قَامٍ مَا بَاشَدُ وَكَرِيمٍ رَازٍ طَهْرٍ
مِيمٍ رِضَا أَوْرَازٍ قَبْرِ بِيْرُونَ أَوْجِدْ كَرْدِ رُخْدِ مَتَاخُضِ بِلَادِ
وَحَقِّ تَعَابِهِ كُلِّهِ هَزْ أَرْحَمَهُ أَوْرَازِ كَلَامِ فَرَايِدِ وَهَزْ أَرْكَسَاهُ
أَزْوَاعِي كُنْدِ وَانْ عَمْدِ لَيْسَتْ اللَّهُمَّ رَبِّ النُّورِ الْعَظِيمِ
وَرَبِّ الْكَرْسِيِّ الرَّفِيعِ وَرَبِّ الْبَحْرِ السَّجُورِ وَرَبِّ
النُّورِيَّةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزُّبُورِ وَرَبِّ الْفَلِ وَالْمُورِ
وَمُنْزِلِ الْفَرَاغِ الْعَظِيمِ وَرَبِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ
وَالْإِنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَلِيمِ
وَبُشُورِ وَجْهِكَ الْمُبِيرِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ أَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِي اشْرَقَتْ بِهِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُونَ وَبِاسْمِكَ

الذي

الَّذِي يَصْلُحُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ يَا حَيُّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ
وَيَا حَيُّ بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ خَيْرُ الْأَحْيَاءِ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ
الْأَحْيَاءِ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَايَ الْأَسْمَاءَ
الْهَادِي الْمَهْدِي الْقَائِمَ بِأَمْرِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى
آلِهِ الطَّاهِرِينَ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا سَهْلِهَا وَجَبَلِهَا وَبَرِّهَا وَخَرِّهَا وَعَنَى
وَعَنْ وَالِدِي مِنَ الصَّلَاةِ زُيْنَةَ عَرْشِ اللَّهِ وَمِدَادَ
كَلَامِهِ وَمَا احْصَاهُ عِلْمُهُ وَأَحَاطَ بِهِ كِتَابُهُ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَجِدُ لَهُ فِي صِيحَةِ يَوْمِي هَذَا وَمَا عَشْتُ مِنْ كَلَمٍ
عَهْدًا وَعَقْدًا وَبَيْعَةً لَهُ فِي عُنُقِي لَا أَوْ لِعَنْهَا وَلَا أَرْدُ
أَبَدًا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَالذَّائِبِينَ
عَنْهُ وَالسَّارِعِينَ إِلَيْهِ فِي قَضَاءِ حَوَائِجِهِ وَالْمُتَمَلِّكِينَ
لِقَوَائِمِهِ وَالْحَامِينَ عَنْهُ وَالسَّابِقِينَ إِلَى إِرَادَتِهِ وَالْمُسْتَهْدِينَ
بَيْنَ يَدَيْهِ اللَّهُمَّ إِنِّي طَالِبُ بَيْتِي وَبَيْتِ الْمَوْتِ الَّذِي
جَعَلْتَهُ عَلَى عِبَادِكَ حَقْمًا فَأَخْرِجْنِي مِنْ قَبْرِي مُؤْتَرًّا
كَفَيْ شَاهِدًا سَيِّفِي مُحَمَّدٌ أَقْنَانِي مُلْكِيَا دَعْوَى الدَّاعِ
فِي الْحَاضِرِ وَالْبَادِي اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي الرِّزْقَ الرَّشِيدَ
وَالْفَقْدَ الْحَمِيدَ وَاحْلُلْ نَازِلِي بِنَظَرٍ مِنْ يَدَيْهِ
وَجْعَلْ فَرْجَهُ وَسَهْلًا خَرَجَهُ وَأَوْسَعَ مِنْهُجَهُ وَأَسْلَكَ
بِي مَخْرَجَهُ وَأَنْفِذْ أَمْرَهُ وَأَشْدُدْ أَرْزُوهُ وَأَعِزَّ اللَّهُمَّ
بِرَبِّكَ وَأَخْرِجْ بِهِ عِبَادَكَ فَإِنَّكَ مُلْكٌ وَقَوْلُكَ

وَعَدَدُهُ

الحق وظهر الفساد في البر والبحر بما كسبت ايدي الناس فانظر
اللهم لنا وليك وابن بنت بيتك المستبى باسم رسولك
حتى لا يظفر بشئ من الباطل الا مرقه ويحق الحق و
يحققه واجعله اللهم مفرقا لظلم عبادة و
لمن لا يجد له ناصرا غيرك ومجدا للماعط من احكام
كتابك ومشيئا لما ورد من اعلام دينك وسنن بيتك
صلى الله عليه واله واجعله اللهم من حصنه من ناس
العتدين اللهم وسر بيتك محمد صلى الله عليه واله
برؤيته ومن تبعه على دعوته وازحم استكاثا بعد
اللهم اكشف هذه الغمة عن الامة بحضوره وعجل لنا
ظهوره اللهم يروى بعدا ونزله قريبا برحمتك يا ارحم
الرحمين بس سرته دست بران راست خود ميزني ودر
هر مرتبه ميگويم العجل يا مولاي يا صاحب الزمان **واما دعای**
ندب که شتمست بر عقاید حق و تاسف بر غیبت حضرت قائم
صلوات الله علیه بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق صلوات الله
عليه منقولست که این دعای ندب برادر چهار عید بخواند یعنی در روز
جمع و روز عید فطر و روز عید قربان و روز عید غدیر الحمد لله
الذي لا اله الا هو و له الحمد رب العالمين وصلى الله على
نبيه وآله وسلم تسليما اللهم لك الحمد على ما جرى
به قضاؤك في اوليائك الذين استخلصهم لنفسك
ودينك اذا خرت لهم جريلا ما عندك من النعم المقيم الد

سیدنا
محمد

لا ذوال له ولا اضحلال بعد ان شرطت عليهم التمسك
في درجات هذه الدنيا الدينية وزخرفها وزينها
فشرطوا لك ذلك وعلمت منهم الوفاء به فقبله ثم وقفتهم
وقدمت لهم الذكر العلي والثناء الحلي واهبطت عليهم
ملائكتك واكرمهم بوحيتك ورفدتهم بعلمك
وجعلتهم الذرائع اليك والوسيلة الى رضوانك
فبعض اسكتهم جنتك الى ان اخرجتهم منها و
بعض حملتهم في فلكك وبجيتهم ومن امن معه
من الهلكة برحمتك وبعض اخذته لنفسك خليلا
وسالك لسان صدق في الاخرين فاجبتهم وجعلت
ذلك عليا وبعض كلمته من شجرة تكليما وجعلت له
من اخيه رداء ووزير او بعض اولادته من غير
اب وائتته البينات وايدته بروح القدس وكلامه
شرعت له شريعة ونهجت له منهاجا وتخبرت كم
اوصيائه مستحفظا بعد مستحفظ من مدة الى مدة
اقامة لدينك ونجاة على عبادة ولنا يزل الحق
عن مقره ويغلب الباطل على اهله ولا يقول احد كولا
ارسلت البتار سولا منذرا و اقمنا لنا علما هاديا
فتبع ايانك من قبل ان ندل ونخرجي الى ان انتهيت
بالامر الى حبيبك ونحبيبك محمد صلى الله عليه واله فكان
كما انجبت سيده من خلقت وصفوه من اصطفيت

كرمتهم

كل
وهو

لنا

وَأَفْضَلُ مِنْ أَحَبَّتِهِ وَأَكْرَمُ مِنْ اعْتَمَدَتْهُ قَدَمَتْهُ عَلَى أَنْبِيَاءِ
وَبَعَثَتْهُ إِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ وَأَوْطَأَتْهُ مَشَارِقَكَ
وَمَغَارِبَكَ وَسَحَّرَتْ لَهُ الْبَرَقَ وَفَرَّجَتْ بِرُوحِهِ إِلَى سَمَائِكَ
وَأَوْدَعَتْهُ عِلْمَ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ إِلَى انْقِضَاءِ خَلْقِكَ ثُمَّ
نَصَرَتْهُ بِالْعُيُوبِ وَخَفَّفَتْهُ بِمَجْرِيَةِ سَيَاكِبِ الْمُسَوِّمِينَ
مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَوَعَدَتْهُ أَنْ تَظْهَرَ دِينَهُ عَلَى الدُّنْيَا كُلِّهَا
وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَذَلِكَ بَعْدَ أَنْ بَوَّأَتْهُ مَبُودَ صَدْرِ
مِنْ أَهْلِهِ وَجَعَلَتْ لَهُ وَلَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ وَضَعَهُ لِلنَّاسِ لِلَّذِي
يَجِيءُ مَبَارِدًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ
مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَقُلْتُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ
لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا
وَجَعَلَتْ أَخِي مُحَمَّدًا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَوَدَّتَهُمْ
فِي كِتَابِكَ فَقُلْتُ قُلْ لَا أَسْأَلُكَ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْوَدَّ
فِي الْقُرْبَى وَقُلْتُ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ وَقُلْتُ مَا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا
فَكَانُوا هُمْ السَّبِيلَ الْبَيِّنَ وَالْمَسْلَكَ إِلَى رِضْوَانِكَ فَلَمَّا
انْقَضَتْ آيَاتُهُ أَقَامَ وَلِيُّهُ عَلَى بَنِي أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا هَادِيًا إِذَا كَانَ هُوَ النَّذِيرُ وَكُلُّ قَوْمٍ هَادٍ
فَقَالَ وَلِلَّاهِ أَمَامَهُ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلَى مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ
وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ
وَاخْذَلْ مَنْ خَذَلَهُ وَقَالَ مَنْ كُنْتُ أَنَا بَيْتُهُ فَعَلَى أَمِيرِهِ

الموسومين

شعر

صلوات الله

وقال

وَقَالَ أَنَا وَعَلَى مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ وَسَائِرِ النَّاسِ مِنْ
شَجَرِ شَتَّى وَاحِلُهُ مَحَلُّ هَرُونَ مِنْ مُوسَى فَقَالَ
لَهُ أَنْتَ مَعِيَ بِمَنْزِلَةِ هَرُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا بَيْتَ
بَعْدِي وَذَوَّجَهُ إِنَّتَهُ سَيِّدَةُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
وَاحِلٌ لَهُ مِنْ مَسْجِدٍ مَاحِلٌ لَهُ وَسَدُّ الْبَابِ الْآبَاءِ
ثُمَّ أَوْدَعَهُ عِلْمَهُ وَحَكَمَتْهُ فَقَالَ أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلَى
بَابِهَا فَمَنْ أَرَادَ الْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا ثُمَّ
قَالَ لَهُ أَنْتَ أَخِي وَوَصِيِّي وَوَارِثِي تُحْمَكُ مِنْ لَحْمِي
وَدَمَكُ مِنْ دَمِي وَسِلْمُكَ سِلْمِي وَحَرْبُكَ حَرْبِي وَ
الْإِيمَانُ غِمَاطُ تَحْمَكُ وَدَمَكُ كَمَا خَالَطَ الْحَيَّ وَ
دَمِي وَأَنْتَ غَدًا عَلَى الْخَوْضِ خَلِيفَتِي وَأَنْتَ تَقْضِي دِينِي
وَتُخْرِجُ عِدَائِي وَتَشْفَعُكَ عَلَى مَنْ بَرَّ مِنْ نَوْرِ مُبِضَّةٍ
وَجُوهُهُمْ حَوْلِي فِي الْجَنَّةِ وَهُمْ حَيْرَانِي وَلَوْلَا أَنْتَ يَا عَلِيُّ
لَمْ يَعْرِفِ الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِي وَكَانَ بَعْدُ هُدًى مِنَ الضَّلَالَةِ
وَنُورًا مِنَ الْعَمَى وَجَعَلَ اللَّهُ الْمَتِينَ وَصْرَاطَهُ السَّقِيمَ
لَا يَسْبِقُ بَقَايَةَ فِي رَحِمٍ وَلَا يَسْلُفُ فِي دِينٍ وَلَا يُلْحِقُ
فِي مَنَقَبَةٍ مِنْ مَنَاقِبِهِ بِحُذْوِ حُذْوِ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا وَيُقَانِلُ عَلَى التَّوْبِيلِ وَلَا نَاخِذُهُ فِي اللَّهِ لَقَرٌ
لَا يَمُوتُ قَدْ وَتَرَفِهِ صُنَادِيدُ الْعَرَبِ وَقَتْلُ الْبَطَالِمِ وَ
نَاوِسُ دُؤْبَانِهِمْ فَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقَادَ ابْدَرِيَّةٍ وَخَبَرَتُهُ
وَحَيْثِيَّةٌ وَغَيْرُهُنَّ فَاصَّبَتْ عَلَى عَدَاوَتِهِ وَكَتَبَتْ

الدينه و...

الغيب السيلان و...

مُسَابَدَتُهُ

عَلَى مَسَابَدَتِهِ حَتَّى قَتَلَ النَّاسِيْنَ وَالْقَاسِطِيْنَ وَالْمَافِقِيْنَ
وَلَمَّا قَضَى حُبَّهُ وَقَتْلَهُ أَشَقَّ الْأَشْقِيَاءِ مِنَ الْأَوَّلِيْنَ
وَالْآخِرِيْنَ يَتَّبِعُ أَشَقَّ الْأَوَّلِيْنَ لَمْ يَمْتَثِلْ أَمْرَ الرَّسُولِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْهَادِيْنَ بَعْدَ الْهَادِيْنَ وَالْآئَةُ مَصْرُ
عَلَى نَفْسِهِ تَجَمُّعَةً عَلَى قِطْعَةٍ رَجِيمَةٍ وَأَقْصَاءٍ وَلَدِهِ
إِلَّا الْقَلِيلَ يَمُنُّ وَفِي رِعَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ فَقَتَلَ مَنْ قَتَلَ
وَسَبَى مَنْ سَبَى وَأَقْصَى مَنْ أَقْصَى وَجَرَى الْقَضَاءُ
لَهُمْ بِمَا رَجَى لَهُ حُسْنُ الثَّوْبَةِ إِذْ كَانَتْ الْأَرْضُ
لِلَّهِ يُوَدِّعُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقِيْنَ
وَسُجَانُ رَبَّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا مَفْعُولًا وَلَكِنْ يَخْلِفُ
اللَّهُ وَعْدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَعَلَى الْأَطْلَابِ مِنْ أَهْلِ
بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا فَلْيَبْكُوا الْبَاكُونَ
وَأَيُّهُمْ فَلْيَنْدُبِ النَّادِبُونَ وَلْيَنْدُبِمْ فَلْيَنْدُبِ الدُّمُوعُ
لِيَصْرُخَ الصَّارِخُونَ وَيَضَعِ الضَّاجُونَ وَيَبْجِ الْعَاجُونَ
إِنَّ الْحَسَنَ وَإِنَّ الْحُسَيْنَ وَإِنَّ أَبْنَاءَ الْحَسَنِ صَاحِبِ
بَعْدِ صَاحِبٍ وَصَادِقٍ بَعْدَ صَادِقٍ وَإِنَّ السَّبِيلَ بَعْدَ
السَّبِيلِ إِنَّ الْخَيْرَ بَعْدَ الْخَيْرِ وَإِنَّ الشَّمْسَ الطَّالِعَةَ
إِنَّ الْأَقْصَارَ الْمُبِينَةَ إِنَّ الْأَنْجُمَ الزَّاهِرَةَ إِنَّ أَعْلَامَ الدِّينِ
وَقَوَاعِدَ الْعِلْمِ إِنَّ بَقِيَّةَ اللَّهِ الَّتِي لَا تَخْلُوْ مِنْ الْعَتَمَةِ الطَّالِعَةِ
إِنَّ الْمَعْدُ لِقَطْعِ دَابِرِ الظُّلْمَةِ إِنَّ الْمُنْظَرَ لِقَامَةِ الْآئَةِ
وَالْعُوجِ إِنَّ الْمَرْجَى لِإِذَالَةِ الْجُورِ وَالْعُدْوَانِ إِنَّ الْمَدْحَرَ

فَلْيَنْدُبُوا

الْهَادِيَّةُ

لِجَدِيدِ

لِجَدِيدِ الْقَرَابِطِ وَالسُّنَنِ ابْنِ الْحَكِيمِ لِإِعَادَةِ الْمِلَّةِ
وَالشَّرِيعَةِ ابْنِ الْمُؤْتَمِلِ لِإِحْيَاءِ الْكِتَابِ وَحُدُودِهِ ابْنِ
مُحِبِّ عَالَمِ الدِّينِ وَأَهْلِهِ ابْنِ قَاصِمِ شَوْكَةِ الْمُعْتَدِيْنَ
ابْنِ هَادِمِ أَنْبِيَةِ الشَّرِّ وَالنِّفَاقِ ابْنِ مُبِيدِ أَهْلِ
الْفُسُوقِ وَالْعُصْيَانِ ابْنِ حَاصِدِ فُرُوجِ الْغَى وَالشَّقَا
ابْنِ طَاسِسِ أَنْارِ النَّيْعِ وَالْأَهْوَاءِ ابْنِ قَاطِعِ حَبَائِلِ الْكَذِبِ
وَالْإِفْتِرَاءِ ابْنِ مُبِيدِ الْعَنَاءِ وَالْمَرَدَّةِ ابْنِ سَاسِلِ
أَهْلِ الْعِنَادِ وَالنَّضِيلِ وَالْإِحْمَادِ ابْنِ مُعْرِ الْأَوْلِيَاءِ
وَمُذَلِّ الْأَعْدَاءِ ابْنِ جَامِعِ الْكَلِمِ عَلَى التَّقْوَى ابْنِ بَابِ اللَّهِ
الَّذِي مِنْهُ يُؤْتَى ابْنِ وَجْهِ اللَّهِ الَّذِي يَتَوَجَّهُ الْأَوْلِيَاءُ
ابْنِ السَّبَبِ التَّصَلُّ بَيْنَ أَهْلِ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ ابْنِ صَاحِبِ
يَوْمِ الْقِيَامِ وَنَاشِئِ رَايَةِ الْهُدَى ابْنِ مُؤَلِّفِ شَمْلِ الصَّالِحِ
وَالرِّضَا ابْنِ الطَّالِبِ يَدْخُلُ الْأَنْبِيَاءُ وَأَبْنَاءُ الْأَنْبِيَاءِ
ابْنِ الطَّالِبِ يَدْمِ الْمَقُولِ بِكَرْبَلَا ابْنِ الْمَنْصُورِ عَلَى مَنْ
اعْتَدَى عَلَيْهِ وَاقْتَرَى ابْنِ الْمُضْطَرِّ الَّذِي بِجَابِئِهِ
دَعَى ابْنِ صَدْرِ الْخَلَائِقِ ذُو الْبِرِّ وَالتَّقْوَى ابْنِ ابْنِ
الْبَيْتِ الْمُصْطَفَى وَابْنِ عَلِيٍّ الرِّضَى وَابْنِ خَدِيجَةَ الْعَدَاءِ
وَابْنِ قَاطِعَةِ الْفُتُورِ الْكَسْبِيِّ بَابِي أَنْتَ وَأُمِّي
وَنَفْسِي لَكَ الْوَقَاءُ وَالْحَيَاةُ ابْنِ السَّادَةِ الْمُقَرَّبِينَ
يَا ابْنَ الْجَبَّارِ الْكَرِيمِ يَا ابْنَ الْهُدَاةِ الْمُهْتَدِينَ
يَا ابْنَ الْفَطَارِقَةِ الْأَجْمِينَ يَا ابْنَ الْخَضَارَةِ السُّبْحِينَ

وَالطُّغْيَانِ

الْيَوْمِ

الطَّالِبِ

رَبِّهِ

يَا ابْنَ الْحَيَّةِ الْمُهْتَدِينَ

وَقَدْ كَفَرَ بِكُمْ وَأَنَّهُمْ كَانُوا
يَكْفُرُونَ

الْمُحْجَرَاتِ

يَا ابْنَ الْقَافَةِ الْأَكْرَمِينَ يَا ابْنَ الْعُطَايِبِ الْعَظِيمِ الْبَاطِنِ
يَا ابْنَ الْبُدُورِ الْبَيْتَةِ يَا ابْنَ الشَّجَرِ الْمُضِيَّةِ يَا ابْنَ
الشَّهْبِ الْتَافَةِ يَا ابْنَ الْأَنْجَمِ الزَّاهِرَةِ يَا ابْنَ الْكَلْبِ
الْوَاضِحَةِ يَا ابْنَ الْأَعْلَامِ الْأَمِيحَةِ يَا ابْنَ الْعُلُومِ الْكَامِلَةِ
يَا ابْنَ السَّنَنِ الشَّهَوَةِ يَا ابْنَ الْعَالَمِ الْكَافُورَةِ يَا ابْنَ الْوَجْهِ
يَا ابْنَ الدَّلَائِلِ الشَّهَوَةِ يَا ابْنَ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ يَا ابْنَ
النَّبَا الْعَظِيمِ يَا ابْنَ مَنْ هُوَ فِي أَمْرِ الْكِتَابِ لَدَى
اللَّهِ عَلَى حَكِيمٍ يَا ابْنَ الْآيَاتِ وَالنِّيَابِ
يَا ابْنَ الدَّلَائِلِ الظَّاهِرَةِ يَا ابْنَ الْبَاهِيَةِ الْوَاضِحَةِ
الْبَاهِرَةِ يَا ابْنَ الْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ يَا ابْنَ النِّعَمِ السَّابِقَةِ
يَا ابْنَ طَهٍ وَالْحُكْمَاتِ يَا ابْنَ بَسٍ وَالذَّرِيَّاتِ
يَا ابْنَ الطُّورِ وَالْعَادِيَّاتِ يَا ابْنَ مَنْ دَنَى قَدْرًا
فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى دُونَ أَقْصَى
مِنْ الْعَلَى الْأَعْلَى لَيْتَ شِعْرِي إِنْ اسْتَفْرَّتْ بِكَ
النُّوَى بَلْ أَيْ أَرْضُ تَقْلَاقٍ أَوْ الثَّرَى أَبْرَضَى أَمْرًا غَيْرَهَا
أَمْ دَرَى طَوَى غَيْرَ عَلَى أَنْ أَرَى الْخَلْقَ وَلَا تَرَى وَلَا أَسْمَعُ
لَكَ حَيْسًا وَلَا جَوَى غَيْرَ عَلَى أَنْ لَا يَحِيطُ بِوَدُنِكَ
الْبَلَوَى وَلَا يَأْنِي لَكَ مَتَى ضَجِيجٌ وَلَا شَكْوَى بِنَفْسِي أَنْتَ
مَنْ مَغِيَّبٌ لَمْ يَحْلُ تَبَانَفْسِي أَنْتَ مِنْ تَارِجٍ يَنْزُحُ عَنَّا
بِنَفْسِي أَنْتَ أَمِينَةُ شَانِيٍّ مَتَى مِنْ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ
ذَكَرَ الْحَيَا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ عَقِيدَةٍ غَيْرِ لَا يَسْأَلُ بِنَفْسِي

المحجرات

أَي تَرَى

تَحِيطُ بِكَ دُونَ

ع

أنت

أَخَارُهُ
سُبْحَانَكَ يَا عَزِيزُ

أَنْتَ مِنْ أَشْبَلِ عَجْدٍ لَا يُجَاذِي بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ تِلَادٍ
نَعِيمٍ لَا تُضَاهِي بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَصِيفِ شَرَفٍ لَا يُدَاوِي
إِلَى مَتَى أَجَارُ فَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَإِلَى مَتَى وَأَيُّ خُطَابٍ لَصْفٍ
فَيْكَ وَأَيُّ جَوَى غَيْرَ عَلَى أَنْ أَجَابَ دُونَكَ وَأَنَا عَزِيزٌ عَلَى أَنْ أَتِيكَ وَ
غَيْرَ عَلَى أَنْ يَجْرَى دُونَهُمْ عَلَيْكَ مَا جَرَى هَلْ مِنْ مَعِينٍ
فَأُطِيلُ مَعَهُ الْعَوِيلَ وَالْبَكَاءَ هَلْ مِنْ جُرُوعٍ فَأُسَاعِدُ
جُرْعَهُ إِذَا خَلَا هَلْ قَدِيتَ عَيْنٌ فَتُسَعِدُهَا عَيْنِي عَلَى
الْقَدَى هَلْ إِلَيْكَ يَا ابْنَ أَحْمَدَ سَبِيلٌ فَتُلْقِي هَلْ تَصِلُ
بِيْ مِنْ أَمْنِكَ بَعْدَ فَتَحْطَى مَتَى نَزْدُ مِنْهَا مَلِكُ الرُّوبَةِ
فَتَرَوْنِي مَتَى تَنْتَفِعُ مِنْ عَذَابٍ مَا نَكَ فَقَدْ طَالَ الصَّدَى
مَتَى تَغَادِيكَ وَتَرَاوَحُكَ فَتَقْرَعُ عَيْنُونَا مَتَى تَرَانَا وَتَرَكَ
وَقَدْ شَرِبْتَ لَوَاءَ النَّصْرِ تَرَى أَنْ نَأْتِيَا نَخْفُ بِكَ وَأَنْتَ
تَأْمُرُ الْمَلَأَ وَقَدْ بَلَّاتِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَأَذَقْتَ أَغْدَانَكَ
هُوَ أَنَا وَعِقَابًا وَأَبْرَزْتَ الْعَنَاءَ وَجَحَدْتَ الْحَقَّ وَقَطَعْتَ
ذَابِرَ الْكَتَبِ بَرِيٍّ وَاجْتَنَنْتَ أَصُولَ الظَّالِمِينَ وَقَوْلُ
الْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ كُنَّا فِي الْكَذِبِ
وَالْبَلَوَى وَإِلَيْكَ أَسْتَعِذُّ بِفِعْلِكَ الْعَذْوَى
وَأَنْتَ رَبُّ الْأَجْرِ وَالْأُولَى فَاغْنِنِي يَا غِنَاكَ السَّعِيدِينَ
عَيْدَكَ الْبَتْلَى وَأَرِهْ سَيِّدَهُ يَا شَدِيدَ الْقُوَى وَأَزِلْ
عَنْ بَيْتِ الْأَمْنَى وَالْجَوَى وَبَرِّدْ عَلَيْهِ يَا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ
أَسْتَوِي وَمَنْ إِلَيْهِ الرَّجْعِي وَالْمَنْتَ هِيَ اللَّهُمَّ وَتَحْنُ

فَتَقْدَرُ مِنْهَا عَيْنًا

حَسْمٌ

عبيدك التائبون الى وليك المذكرك وبنيك خلقك
لنا عظمة ولا ذواته لنا قواما ومغاذ واجلت للمؤمنين
مننا انما اقلع منا حجة وسلاما وزدنا بذلك يارب
اكراما واجل مستقر لنا مستقرا وقامنا واتمم نعمتك
بتقديمك اياه انا مناصي نورنا جنانك ومرافقة النهد
من خلصاتك اللهم صل على محمد وعلى آل محمد
وصل على احمد محمد رسولك السيد الاكبر وصل على علي
ابيه السيد السور وطايل التواء في الخير وساقى اوليائه
من نهر الكون والامير على سائر البشر الذي من امن
به فقد طفر ومن لم يؤمن به فقد خطر وكفر صلى الله
عليه وعلى آله وعلى اهل بيته وعلى اهل بيته وعلى اهل بيته
شمس وما اضاء قمر وعلى جدته الصديقة الكبرى فاطمة
الزهرآينيت محمد المصطفى وعلى من اصطفى من
ابائه البررة وعليه افضل واكمل واتم وادوم والكر وافر
ما صليت على احد من اصفياك وخيرك من خلقك
وصل عليه صلوة لا غاية بعددها ولا نهاية لمدها
ولا نفاذ لامدها اللهم واقم به الحق وادحض به الباطل
وادله به اوليائك واذل به اعدائك وصل اللهم
بيننا وبينه وصلة تؤدى الى مرافقة سلفه واجلنا
من يأخذ بخيرهم ويكن في ظلمهم واعنا على تاديبه
حقوقه اليه والاجتهاد في طاعته والاجتناب عن

جنانك

شكر

اعتراف

يملك

موصوفه وامتن علينا برضاه وهب لنا دافته ورحمة
ودعاء وخير ماننا له سعة من رحمتك وقورا
عندك واجعل صلاتنا به مقبولة وذنوبنا به مغفورة
ودعائنا به مستجابا واجعل ازراقنا به مبسوطة وهوىنا
به مكففة وحوائجنا به مفضية واقبل الينا يا حي
الكريم واقبل تقربنا اليك وانظر الينا نظرة رحمة
نتكمل بها الكرامة عندك ثم لا تضر فاعنا نجو
واسقنا من حوض جنة صلى الله عليه وآله بحاسه وسيد
ديار ويا هنيئا لنا نفعنا لا ظما بعدنا بالرحمن واما
طرق صلوات فرستادن برايشان شيخ طوسي بن عبد مقبر رواه
كره است كره عبد الله بن محمد كفت كره من سوال كره من اذخرت
امام حسن عسكري عليه السلام ما يدبر من كيفية صلوات
فرستادن بر حضرت رسول صلى الله عليه وآله واوصياي آخر
صلوات الله عليهم را وبخود حاضر كرده بودم كاذب بزرگ را پس
بر من ملازم بود بي آنكه از كتابي ما كنند ما بين خوا الله صلوات على
محمد وآل محمد كما حمله وخيرات وبلغ رسالتك
وصل على محمد وآل محمد كما احل حلالك وحرم حرامك
وعلم كتابك وصل على محمد وآل محمد كما اقام
الصلوة وآدى الزكوة ودعا الى دينك وصل على محمد
وال محمد كما صدق بوعدك واشفق من وعيدك
وصل على محمد وآل محمد كما غفرت به الذنوب و

سَرَّتْ بِهٖ اَعْيُوبَ وَفَجَّتْ بِهٖ الْكُرُوبَ وَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَإِلْحَمِدْ كَمَا غَفَرْتَ بِهٖ الذُّنُوبَ دَفَعْتَ بِهٖ الشَّقَاءَ وَكَشَفْتَ
بِهٖ اَلْعَمَاءَ وَاجَبْتَ بِهٖ الدُّعَاءَ وَنَجَّيْتَ بِهٖ مِنَ الْبَلَاءِ وَصَلَّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَإِلْحَمِدْ كَمَا رَحِمْتَ بِهٖ الْعِبَادَ وَاجَبْتَ بِهٖ الْبِلَادَ
وَقَضَمْتَ بِهٖ الْجَبَابِرَةَ وَأَهْلَكَ بِهٖ الْفِرَاعِنَةَ وَصَلَّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَإِلْحَمِدْ كَمَا أَضْعَفْتَ بِهٖ الْأَمْوَالَ وَصَدَرَتْ بِهٖ
مِنَ الْأَهْوَالِ وَكَثُرَتْ بِهٖ الْأَصْنَامُ وَرَحِمْتَ بِهٖ الْأَنَامَ وَصَلَّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَإِلْحَمِدْ كَمَا بَعَثْتَهُ بِخَيْرِ الْأَدْيَانِ وَأَعَزَّزْتَ
بِهٖ الْإِيمَانَ وَتَبَرَّزْتَ بِهٖ الْأَوْتَانَ وَعَقَمْتَ بِهٖ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
وَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارَ وَسَلِّمْ سَلَامًا
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَخِي بَيْتِكَ
وَوَلِيِّهِ وَوَصِيِّهِ وَوَزِيرِهِ وَمُسْتَوْعِي عِلْمِهِ وَمَوْجِعِ سِرِّهِ
وَبَابِ حِكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ الْحَقِّ وَالِدَاعِي الْمُسْتَعْنَى
وَحَلِيفَتِهِ فِي أَمْتِهِ وَمُفَرِّجِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ قَائِمِ
الْكَفَرَةِ وَمَوْجِعِ الْفُجْرَةِ وَالَّذِي جَعَلْتَهُ مِنْ بَيْتِكَ
بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ
عَادَاهُ وَأَنْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَآخِذْ مَنْ خَذَلَهُ وَالْعَنْ مَنْ
نَصَبَ لَهُ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ
مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْصِيَائِهِ أَنْبِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الصِّدِّيقَةِ فَاطِمَةَ الزَّكِيَّةِ حَبِيبَتِكَ
وَبَيْتِكَ وَأَمْرَأَتِكَ وَأَصْفِيَاءِكَ الَّتِي نَجَّيْتَهُنَّ وَأَفْضَلَهُنَّ

بَرَزَتْ

واخترتها

وَاخْتَرْتَهَا عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ كُنِ الطَّالِبَ لَهَا
مِمَّنْ ظَلَمَهَا وَاسْتَخَفَّ بِهَا وَكُنِ النَّارَ لِلَّهِمَّ بِدَمِ أَوْلَادِهَا
وَكُنَا جَلَّتْهَا أَمْرًا لَهْدَى وَحَلِيلَةَ صَاحِبِ الدَّعَاءِ
وَالْكَرِيمَةِ عِنْدَ الْمَلِكِ الْأَعْلَى فَصَلِّ عَلَيْهَا وَعَلَى أُمِّهَا
صَلِّ عَلَى تَكْرِيمِهَا وَجَرِّ إِسْمِهَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَتَقَرَّرْ
بِهَا أَعْيُنَ ذُرِّيَّتِهَا وَابْلُغْهُمْ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلَ النَّعِيَةِ
وَالسَّلَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عِبْدَيْكَ وَ
وَلِيِّكَ وَابْنِي رَسُولِكَ وَسِبْطِي الرَّحْمَةِ وَسَيِّدِي شَبَابِي
الْحَقِّ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى سَيِّدِي مِنْ أَوْلَادِ النَّبِيِّينَ وَ
الرُّسُلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَوَصِيِّ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ
أَشْهَدُ أَنَّكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَمِينُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينِهِ عِشْتَ
مُظْلُومًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْيَوْمَ الزَّكِيُّ
الْهَادِي الْهَادِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ
عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلَ النَّعِيَةِ وَالسَّلَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الْمُظْلُومِ الشَّهِيدِ قَتِيلِ الْكُفْرِ وَطَرِجِ الْفُجْرَةِ
وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ
اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ مَوْفِقًا أَنَّكَ أَمِينُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينِهِ
قُتِلْتَ مُظْلُومًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ اللَّهُ تَعَالَى

سَبْطِي

الطَّالِبِ شَارِكٍ وَبُخْرٍ مَا وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ وَالْثَّابِتِ
 فِي هَذِهِ عِدَّةُكَ وَأَظْهَارِ دَعْوَتِكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
 وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَبَدْتَ
 اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ
 وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً خَذَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً الْبَتَّ عَلَيْكَ
 وَأَبْرَأَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مَنْ كَذَّبَكَ وَاسْتَحَفَّ بِحَقِّكَ
 وَاسْتَحْدَمَكَ بِأَبِي أَنْتَ وَإِنِّي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَعَنَ
 اللَّهُ قَاتِلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ خَاذِلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَمِعَ
 وَأَعْيَتْكَ فَلَمْ يَحْيِكَ وَلَمْ يَنْصُرِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَبَا
 نِسَائِكَ أَنَا إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ بَرِيٌّ وَمِنْ وَالَاهُمْ وَمَا لَكُمْ
 وَأَعَانَهُمْ عَلَيْهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَالْأُمَّةُ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ
 التَّقْوَى وَبَابُ الْهُدَى وَالْعَزَّةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى
 أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَمُبْتَزِّلٌ لَكُمْ
 مُوقِنٌ وَلَكُمْ تَابِعٌ بِذَاتِ نَفْسِي وَشَارِعٌ دِينِي وَخَوَاتِمٌ عَلَى
 وَمُغْلِبٌ فِي دُنْيَايَ فَأَعِزَّنِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ
 سَيِّدِ الْعَالَمِينَ الَّذِي اسْتَخَاصَتْهُ لِنَفْسِكَ وَجَعَلَتْ
 مِنْهُ أُمَّةَ الْهُدَى الَّذِينَ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَيَبْعِدُونَ
 اخْتَرْتَ لِنَفْسِكَ وَطَهَّرْتَ مِنَ الرِّجْسِ وَأَصْطَفَيْتَهُ
 وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا مُهْدِيًا اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيْهِ أَفْضَلَ
 مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْنِ آدَمَ حَتَّى تَبْلُغَ بِهِ
 مَا تُقَرِّبُهُ عَيْنُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

تأليف كبريائي

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ بِأَقْرَبِ الْعِلْمِ وَأَمَامِ الْهُدَى
 وَقَائِدِ أَهْلِ التَّقْوَى وَالنُّجَبَاءِ مِنْ عِبَادِكَ اللَّهُمَّ
 وَكَمَا جَعَلْتَهُ عِلْمًا لِعِبَادِكَ وَمَنَارًا لِلْإِلَادِ وَمُسْتَوْعَا
 لِحِكْمَتِكَ وَمَتَرَجًا لَوْحِكَ وَأَمْرًا بِطَاعَتِهِ وَحَذَرًا
 مِنْ مَعْصِيَتِهِ فَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَبِّ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى
 أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْنِ آدَمَ وَأَصْفِيَانِكَ وَرُسُلَاتِكَ وَأَمَّا أَنْتَ
 يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ خَلِيفَةِ
 الْعِلْمِ الدَّاعِي إِلَيْكَ بِالْحَقِّ النُّورِ الْبَيِّنِ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ
 مَعْدِنَ كَلَامِكَ وَوَحْيِكَ وَخَازِنَ عِلْمِكَ وَلِسَانَ نُوحِكَ
 وَوَلِيَّ أَمْرِكَ وَمُسْتَحْفَظَ دِينِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ
 عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَانِكَ وَحُجَّكَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَمِينِ الْمُؤْمِنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الْبَرِّ الْوَقْفِ
 الطَّاهِرِ الزَّكِيِّ النُّورِ الْبَيِّنِ الْمُجْتَهِدِ الْمُحْتَسِبِ الصَّابِرِ عَلَى
 الْأَذَى فِيكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا بَلَغَ عَنْ آبَائِهِ مَا اسْتَوْدَعَ مِنْ
 أَمْرِكَ وَنَهْيِكَ وَحَمَلَهُ عَلَى الْحُجَّةِ وَكَأَبَدَ أَهْلَ الْغُرَّةِ
 وَالسِّدَّةِ فِيمَا كَانَ يُلْقَى مِنْ جَهَالِ قَوْمِهِ رُبِّتَ فَصَلِّ عَلَيْهِ
 وَأَعْلَمْ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَطَاعِكَ وَنَصَحَ لِعِبَادِكَ إِنَّكَ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الَّذِي أَرْضَيْتَهُ
 وَرَضَيْتَ بِهِ مَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ
 حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ وَقَائِمًا بِأَمْرِكَ وَنَاصِرًا لِدِينِكَ وَشَهِيدًا
 عَلَى عِبَادِكَ وَكَمَا نَصَحَ لَهُمْ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَا

أفصل

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 اَوْلِيَّائِكَ ه ⁴
 اَنْتَ جَوَادُ كَرِيْمٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى
 عَلِيٍّ النَّقِيِّ وَنُورِ الْهُدَى وَمُعَدِنِ الْوَفَاءِ وَفَوْعِ الْاَزْيَاءِ
 وَخَلِيفَةِ الْاَوْصِيَاءِ وَامِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ اَللّٰهُمَّ وَكَأَمَدَتْ
 بِهِ مِنَ الصَّلَاةِ لَمْ تَسْتَقْدَتْ بِهِ مِنَ الْخَيْرَةِ وَارْتَدَتْ
 بِهِ مِنَ الْاَهْتِدَى وَرَكِبَتْ بِهِ مَنْ تَزَكَّى فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلُ
 اَوْلِيَّائِكَ ه
 اَنْتَ عَزَّ وَجَلَّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَصَلِّ
 الْاَوْصِيَاءِ وَامَامِ الْاَتْقِيَاءِ وَخَلِيفَةِ اَئِمَّةِ الدِّينِ وَالْحُجَّةِ
 عَلَى الْخَلَائِقِ اَجْمَعِينَ اَللّٰهُمَّ كَمَا جَعَلْتَهُ نُوْرًا يَسْتَضِي
 بِهِ الْمُتَوَسِّلُونَ فَبَشِّرِ الْجَنَّةَ مِنْ ثَوَابِكَ وَانْذِرِ الْاَلِيمَ مِنْ
 عِقَابِكَ وَحَذِّرِ بَاسَكَ وَذَكِّرْ يَا اَيُّهَا الْوَحْدُ الْوَحْدَانِ
 وَحَرِّمْ حَرَامَكَ وَبَيِّنْ شَرَائِعَكَ وَفَرِّضَكَ وَصَرِّ عَلَى
 عِبَادَتِكَ وَآمُرْ بِطَاعَتِكَ وَزَهِّ عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَصَلِّ
 عَلَيْهِ اَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَّائِكَ وَذُرِّيَّتِهِ
 اَسْمَاءُكَ يَا اِلَهَ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ
 الْبَرِّ النَّقِيِّ الصَّادِقِ الْوَقِيِّ النُّوْرِ الْمُضِيِّ خَازِنِ عِلْمِكَ
 وَالْمُذَكِّرِ تَوْحِيدِكَ وَوَلِيِّ امْرِكَ وَخَلِيفَةِ اَئِمَّةِ الدِّينِ
 الْهَدَاةِ الرَّاشِدِينَ وَالْحُجَّةِ عَلَى اَهْلِ الدُّنْيَا وَصَلِّ
 عَلَيْهِ يَا رَبِّ اَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى اَحَدٍ مِنْ اَصْفِيَائِكَ

نوع و فضیلت

وَجْجِكَ وَآوَلَادُ رُسُلِكَ يَا اِلَهَ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
 عَلَى وَلِيِّكَ وَابْنِ اَوْلِيَّائِكَ الَّذِينَ فَضَّلْتَ طَاعَتَهُمْ
 وَوَجَّيْتَ حَقَّهُمْ وَادَّهَبْتَ عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا
 اَللّٰهُمَّ اَنْصُرْ وَاَنْصُرْ بِهِ لَدِيْنِكَ وَاَنْصُرْ بِهِ اَوْلِيَّائِكَ
 وَابْنِيَّاهُ وَشِيعَتَهُ وَاَنْصُرْهُ وَاَجْعَلْ اَنْتَهُمُ اَللّٰهُمَّ
 اَعِزَّهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ
 مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَاحْرُسْ
 وَامْنَعْ مِنْ اَنْ يُصَلَّ اِلَيْهِ بِسُوءٍ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُوْلَكَ
 قَالَ رَسُوْلُكَ وَاُظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَابْدُءْ بِالنُّصْرِ وَاَنْصُرْ
 نَاصِرِيْهِ وَاُخْذِلْ خَاذِلِيْهِ وَاَقْصِمْ بِهِ جَبَائِرَ الْكُفْرِ وَ
 اَقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْخَالِدِينَ حَيْثُ
 كَانُوا فِيْ شَارِقِ الْاَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَاَمَّا
 بِهَا الْاَرْضُ عَدْلًا وَاُظْهِرْ بِهِ دِيْنَ بَنِيكَ عَلَيْهِ وَاِلَهَ السَّلَامِ
 وَاجْعَلْنِي اَللّٰهُمَّ مِنْ اَنْصَارِهِ وَاَعُوْا لِيْهِ وَاتَّبَاعِهِ وَ
 شِيعَتِهِ وَاَرِنِيْ فِي الْاَلْحَمْدِ مَا يَأْمُلُونَ وَفِي عِدَّتِهِمُ
 مَا يَحْذَرُونَ اِلَهَ الْحَقِّ اَمِيْنَ **باب دوازدهم**
 در بیان نمازهای واجب است که مخصوص روزی و
 ماهی نیست و نمازهای سنت که اختصاص بوقتی ندارند
 و اعمالی که بغیر ماههای عز و تعلق دارند و در آن هشت
 فصلست **فصل اول** در بیان نمازای است بدانکه
 این نماز واجب است نزد کسوف اقبال و خوف

ماه خواه کل بگیرند و خواه بعض و در زلزله که زمین
بلرزد و مشهور است که هر ایتی از جانب آسمان حادث
شود که موجب خوف غالب خلق گردد این نماز واجب
میشود مانند بارهای بسیار شدید که برخلاف عاد
باشد خواه رنگین باشد و خواه نباشد و صاعقه‌های عظیم
و رعدهای بسیار شدید و تاریک شدن هوا و امثال
اینها و این قول اقوی است و کیفیت این نماز آنست که قصد
کند که نماز اقامت گرفتن یا ماه گرفتن یا زلزله یا آیات
میکنم از جهت آنکه واجب است برای رضای خدا یا قریه
الی الله پس تکبیر احرار بگوید و حمد و یکسوره بخواند
پس رکوع کند پس سر بردارد و سنت است که در سر برد
داشتن الله اکبر بگوید پس حمد و سوره بخواند پس رکوع
کند تا آنکه پنج رکوع بجا آورد و از رکوع پنجم که سر بردارد
سمع الله بن حمد بگوید بعد از آن سجده رود و دو سجده
بجا آورد پس برخیزد و یک رکعت دیگر بجا آورد بدستور رکعت
اولی و در سر برداشتن از رکوع هم بجا تکبیر سمع
الله بن حمد بگوید و اگر در رکوع اول بعد از حمد
بعضی از سوره را بخواند و بر رکوع رود و بعد از سر
برداشتن باقی سوره را بخواند اعاده حمد نمیکند
و اگر سوره که پنج آیه باشد تفریق کند بر رکوعهای یک
حمد که در رکوع اول خواند انکفا میکند و همچنین در

رکعت دوم بیک حمد و سوره چنین که تفریق کند
انکفا میتواند کرد و بهتر آنست که بطریق اول بکند
و بعد حمد و ده سوره بجا آورد اگر وقت تنگ باشد
و اول وقت نماز کسوف و خسوف ابتدای گرفتن است
و آخر وقت بقول مشهور ابتدای سجلی شدن است و ظاهر
نزد فقیر و جمعی از محققین آنست که تا تمام سجلی نشود
و قش باقیست و نماز زلزله و آیات که و قش و فایناز
نکند موافق مشهور در تمام عماد است و اگر کسی ترک کند
نماز مذکور را با صدف و ثبوت یکی از اسباب مذکور مشهور
علم آنست که قضا میکند این نماز را مطلقا و جمعی گفته اند که
بر ناسی که فراموش کرده باشد قضایست مادام که تمام
قرص نکرده باشد و عمل بمشهور احوطست و اگر مطلع
تا وقت بدر رود مشهور میان اصحاب آنست که قضای
کسوفین واجب نیست مگر آنکه تمام قرص گرفته باشد
و جمعی گفته اند واجب است قضا مطلقا و قول اول اقوی
و ثانی احوط است و مستحب است که این نماز را بجا آورند
و طول بدهند بقدر زمان کسوف و خسوف و هرگاه
از نماز فارغ شود و اینجا نشده باشد اثم و اقوی آنست
که اعاده نماز مستحب است و بعضی واجب دانسته اند و مستحب
است خواندن سوره‌های طولانی با وسعت وقت و برابر
ساعتی رکوع و سجود با قنات و مستحب است قنوت خواندن

پیش از رکوع دوم و چهارم و ششم و هشتم و دهم و اگر در
ایام زلزله مکرر این آیه را بخوانند مناسب است **إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ**
الْسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ
أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا
و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که در وقت
خواب این آیه را بخواند خانه بر سرش خراب نشود **فصل**
دوم نماز استسقا است یعنی نماز طلب باران در وقتی که
باران کم آید و آب چشمها و چاهها کم شود و کیفیت این نماز
مثل نماز عید است که سابقا مذکور شد و بجماعت باید کرد
در قنوتها پیش طلب رحمت و استغفار از گناهان و طلب
باران باید کرد و بهترین دعاها دعای نوزدهم صحیفه کامله
است و اکثر گفته اند و قش میار طلوع آفتابست بازوال
و باید امام امر کند مردم را که سه روز و سه روز بدارند و روز
سیم ایشان را بیرون برد و بهتر آنست که روز سیم جمع باشند
یاد و شب و بصره بیرون روند پای برهنه با سینه و وقفا
و مؤذنان عصاها بدست گرفته پیش روی امام بروند و چون
امام از غار فارغ شود بر میز بالا رود و در آن بکشد و آنکه
جانب راست را بجانب چپ آورد و جانب چپ را بجانب راست
پس رو بقبله کند و با او نیند صد مرتبه **اللَّهُ أَكْبَرُ** بگوید
و بجانب راست بکشد و صد مرتبه **سُبْحَانَ اللَّهِ** بگوید پس
بجانب چپ بکشد و صد مرتبه **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** بگوید پس

رو بر مرکب و صد مرتبه **الحمد لله** بگوید و گفته اند مردم
در ذکرها موافقت کنند با او نزد کشتن پس و خطبه
بخواند و سبأ بفرماید در استغفار و دعا و طلب رحمت
و خطبه های منقول بهتر است و در نیست که اگر آن
ذکرها را بعد از خطبه بخواند باز خوب باشد **در بیان**
نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله است سید ابن طاووس
قدس الله روحه بنده معتبرا از حضرت امام رضا علیه السلام نقل فرماید
کرده آنست که از آنحضرت سؤال کردند از نماز حضرت جعفر
طیبا و حضرت فرمود که چراغ افلاکی از نماز حضرت رسول صلی
الله علیه و آله شاید حضرت رسول نماز جعفر را نکرده باشد
و شاید جعفر نماز آنحضرت را نکرده باشد و او ی گفت پس آن
نماز را شکر کن بمن حضرت فرمود که در رکعت نماز میکنی و
در هر رکعت یک مرتبه فاتحه و پانزده مرتبه **سُورَةُ الْاَنْزِلَانِ** بخواند
پس در رکوع و بعد از سر برداشتن و در سجده اول و سر برد
داشتن و در سجده دوم و سر برداشتن هر یک پانزده
مرتبه **سُورَةُ الْقَدَرِ** را بخوانی پس تشهد بخوانی و سلام
بگوید و چون فارغ شوی میان تو و خدا گناهی نماند
مگر آنکه امر دیده شده است و هر حاجت که بطلبی رواست
و بعد از آن این دعا بخوانی **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّ**
الْبَائِسِ الْاَوَّلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْهَادِ اِحْدًا وَنَحْنُ
كَهَ الْمُتَلَوْنِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا نَعْبُدُ إِلَّا اِيَّاهُ مُخْلِصِينَ

فصل سیم

لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
وَحْدَهُ وَحْدَهُ أَتَجَزَّعُهُ وَتَصْرَعُهُ وَأَعْدَهُ
جُنْدَهُ وَهَزَمَ الْأَخْرَابَ وَحْدَهُ فَلِلَّهِ الْمُلْكُ وَ
لَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ
أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ فَتِلْكَ الْحَمْدُ
وَأَنْتَ قِيَامُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ فَتِلْكَ
لِحَمْدِكَ وَأَنْتَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الْحَقُّ وَقَوْلُكَ
الْحَقُّ وَإِنْ جَاذَكَ حَقُّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ
اللَّهُمَّ لَكَ اسْمُكَ وَبِكَ اسْمُكَ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ
وَبِكَ خَاصَمْتُ وَإِلَيْكَ خَاسَمْتُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَأَسْرَرْتُ وَ
أَعْلَنْتُ أَنْتَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدُ وَاغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ
أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ **مؤلف** كرم الله وجهه این نماز از نمازهای
مشهور است و عام و خاص در کتب خود روایت کرده
و بعضی این را از نمازهای روز جمعه شمرده اند و از
روایت اختصاص معلوم نمیشود و ظاهر در سایر ایام توان
کرد **صلی الله علیه و آله** در بیان نماز حضرت امیرالمؤمنین
صلوات الله علیه است ابن بابویه و عیاشی و شیخ و دیگران
رضی الله عنهم بسندهای صحیح و حسن و معتبر بسیار از حضرت
صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که چهار رکعت نماز بکند

یعنی بدو سابع و در هر رکعت بعد از سوره فاتحه پنجاه
مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند چون فارغ کرد در میان
او و حق تعالی گناهی نماند مگر آنکه آمرزیده شده باشد و سید
و شیخ از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که چهار
رکعت نماز امیرالمؤمنین را بجا آورد از گناهان بیرون آید
مانند روزی که از مادر متولد شده بوده و حاجتها
او برآورده شود در هر رکعت سوره حمد پنجاه مرتبه
سوره قحید بخواند و چون فارغ شود این دعا را بخواند
که تسبیح آنحضرت است سُبْحَانَ مَنْ لَا يَبِيدُ مَعَالِمَهُ
سُبْحَانَ مَنْ لَا تَقْصُ خَزَائِنُهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا أُضِلُّ
لِخَيْرِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ سُبْحَانَ
مَنْ لَا انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَشَارِكُ
أَحَدًا فِي أَمْرِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ پس این دعا
بخواند یا مَنْ عَفَى عَنِ السَّيِّئَاتِ وَكَمْ يُجَازِيهَا أَرْحَمُ
عَبْدَكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ نَفْسِي أَنَا عَبْدُكَ يَا سَيِّدَاهُ أَنَا
عَبْدُكَ بَيْنَ يَدَيْكَ يَا رَبَّاهُ يَا إِلَهِي يَكُونُ نَبِيَّكَ يَا
أَمَلَاهُ يَا رَحْمَانَاهُ يَا غِيَا نَاهُ عَبْدُكَ لَا حِيلَةَ لَكَ لَا مَسْجِدَ
رَغْبَتَاهُ يَا حَجْرِي الدِّمِ فِي عُرْوَةِ عَبْدِكَ يَا سَيِّدَاهُ
يَا مَالِكَاهُ يَا هُوَا يَا هُوَا يَا رَبَّاهُ عَبْدُكَ لَا حِيلَةَ
لِي وَلَا غِنَى بِي عَنْ نَفْسِي وَلَا اسْتَطِيعَ لَهَا ضَرْأً وَلَا نَفْعًا
وَلَا أَجِدُ مَنْ أَصَانِعُهُ تَقَطَّعَتْ سَبَابُ الْخُذَّاعِ

عَنِّي وَاضْحَلَّ كُلُّ مَنْظُونٍ عَنِّي أَفَرَدَنِي الدَّهْدُ
إِلَيْكَ فَقُتُ بَيْنَ يَدَيْكَ هَذَا الْمَقَامُ يَا إِلَهِي بِعِلْمِكَ
هَذَا كَانَ كُلُّهُ فَكَيْفَ أَنْتَ صَانِعِي وَلَيْتَ شِعْرِي
كَيْفَ تَقُولُ لِدُعَائِي أَنْتَ تَقُولُ نَعَمْ أَمْ تَقُولُ لَا فَإِنْ قُلْتَ
لَا فَيَا وَدَّيْ يَا وَدَّيْ يَا وَدَّيْ يَا وَدَّيْ يَا وَدَّيْ
يَا شَفِئِي يَا شَفِئِي يَا شَفِئِي يَا ذِي يَا ذِي يَا ذِي
إِلَى مَنْ وَمِمَّنْ أَوْ عِنْدَ مَنْ أَوْ كَيْفَ أَوْ مَاذَا أَوْ إِلَى أَيِّ
شَيْءٍ الْجَاءُ وَمَنْ أَرْجُو أَوْ مَنْ يَجُودُ عَلَيَّ بِفَضْلِهِ حِينَ
تَرْفُضُنِي يَا وَاسِعَ الْغَفَرَةِ وَإِنْ قُلْتَ نَعَمْ كَمَا هُوَ الظَّنُّ بِكَ
وَالرَّجَاءُ لَكَ فَطُوبَى لِي أَنَا السَّعِيدُ وَأَنَا الْمُسْعُودُ وَطُوبَى
لِي وَأَنَا الرَّحِيمُ يَا مُتَرَجِّمُ يَا مُتَرَفِّعُ يَا مُنْعِطِفُ يَا مُجَابِرُ
يَا مُتَمَلِّكُ يَا مُقْسِطُ لَا عَمَلُ لِي مَعَ نَحَاجٍ حَاجَتِي أَسْأَلُكَ
يَا إِلَهِي الَّذِي جَعَلْتَهُ فِي مَكُونٍ غَيْبِكَ وَاسْتَقَرَّ عِنْدَكَ
فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَّا شَيْءٌ سِوَاكَ اللَّهُمَّ بِهِ وَبِكَ
وَبِكَ وَبِهِ فَإِنَّهُ أَجَلٌ وَأَشْرَفُ أَسْمَائِكَ لَا شَيْءَ لِي غَيْرُ
هَذَا وَلَا أَحَدًا عَوْدُ عَلَيَّ مِنْكَ يَا كَيِّنُونَ يَا مَكُونُونَ يَا
مَنْ عَرَفَنِي نَفْسُهُ يَا مَنْ أَمَرَنِي بِطَاعَتِهِ يَا مَنْ نَهَانِي
عَنِ مَعْصِيَتِهِ وَيَا مَدْعُو وَيَا مَسْئُولُ يَا مَطْلُوبُ يَا إِلَهِي
رَفَضْتَ وَصِيَّتَكَ الَّتِي أَوْصَيْتَنِي بِهَا وَلَمْ أَطْعَكَ وَ
لَوْ أَطْعَمْتُكَ فِيمَا أَمَرْتَنِي لَكَفَيْتَنِي مَا قُتِلْتُ إِلَيْكَ فِيهِ
وَأَنَا مَعَ مَعْصِيَتِي لَكَ رَاجِعٌ فَلَا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ مَا

رَجَوْتُ

رَجَوْتُ يَا مُتَرَجِّمُ إِلَى الْعِزِّ فِي مَن بَيْنَ يَدَيْكَ وَ
مَنْ خَلْفِي وَمَنْ قُدْرِي وَمَنْ تَحْتِي وَمَنْ كُلِّ
جِهَاتِ الْإِحَاطَةِ يَا اللَّهُمَّ بِحَمْدِ سَيِّدِي
وَعَلَيَّ وَلِيَّتِي وَبِالْأَمْنَةِ الرَّاشِدِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
اجْعَلْ عَلَيْنَا صَلَوَاتِكَ وَرَأْفَتَكَ وَرَحْمَتَكَ وَأَوْسِعْ
عَلَيْنَا مِنْ رِزْقِكَ وَأَفْضِلْ عَلَيْنَا الدِّينَ وَجَمِيعَ حَوَائِجِنَا
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِسْمِ اللَّهِ
فِي مَوْجِدِهِ كَرِهَ كَرِهَ ابْنِ عَمَارٍ ابْنِ عَمَارٍ ابْنِ عَمَارٍ
مِيَا وَوَحْدَانًا مَكَرًا مَكَرًا مَرِيدَةً شَيْءٌ **سَلَامٌ**
دَرْبِيَانِ وَفَضِيلَتِ وَكَيْفِيَّتِ نَمَازِ حَضْرَتِ فَاطِمَةَ اسْتَصَلُوا
اللَّهُ عَلَيْهَا سَيِّدِ ابْنِ طَاوُسٍ قَدْ سَمِعَ مِنْ بَسْمِ اللَّهِ حَضْرَتِ
صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَأَيْتُ كَرَمَهُ اسْتَصَلُوا كَرَمَهُ مَادَرُمُ فَاطِمَةَ
عَلَيْهَا السَّلَامُ دُرُكُ نَمَازٍ مَيَّكُورٍ كَرَمَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ تَعْلِيمُ أَوْ كَرَمَهُ
بُورٍ وَدَرْكُتِ أُولٍ بَعْدَ سُورَةِ مُحَمَّدٍ مَرْتَبَةِ سُورَةِ قَدْ
وَدَرْكُتِ زَيْمٍ صَدْرُ مَرْتَبَةِ سُورَةِ تَوْحِيدٍ سَيِّدِي وَجَوْنِ
سَلَامٍ مَيَّكُورٍ أَيْدِي عَمَارٍ سَيِّدِي سَيِّدِي ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ
الْمُنِيفِ سَيِّدِي ذِي الْجَلَالِ الْبَارِزِ الْعَظِيمِ سَيِّدِي
ذِي الْمَلِكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سَيِّدِي سَيِّدِي مَنِ لَبَسَ الْبَهْجَةَ
وَالْجَمَالَ سَيِّدِي سَيِّدِي مَنِ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ
سَيِّدِي مَنِ يَرَى أَثَرَ التَّمَلُّكِ فِي الصِّفَاتِ سَيِّدِي
مَنِ يَرَى وَقَعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ سَيِّدِي مَنِ هُوَ هَكَذَا

لَا هَكَذَا عَيْنُهُ وَسَيِّدُ كَفْتُهُ اسْتَكْرَاهُ رَوَايَتِ دِيكَرِ وَارِدْشَه
 است که بعد از این نماز تسبیح مشهور حضرت فاطمه علیها السلام را که بعد
 از هر نماز خوانده میشود بخواند و بعد از آن صد مرتبه
 صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و شیخ در مصباح این
 نماز را مرسل روایت کرده است و گفته است که چون سلام
 بگوئی تسبیح فاطمه را بخوان و این دعا را بخوان یعنی دعایی که
 پیش مذکور شد پس گفته است که سزاوار است برای کسی که
 این نماز را بکند و از این دعا فارغ شود زانوهای و ذراعهای
 خود را برهنه کند و بسجده رود و جمیع مساجد سبعا
 صغیرا برساند که جائه در میان مانع نباشد و دعا کند
 و حاجات خود را از خدا طلب نماید و در سجده این دعا
 يَا مَنْ لَيْسَ غَيْرُهُ رَبٌّ يَدْعُو يَا مَنْ لَيْسَ قَوْفُهُ
 إِلَهُ يُخْشَى يَا مَنْ لَيْسَ دُونَهُ مُلْكٌ يَتَّقَى يَا
 مَنْ لَيْسَ لَهُ وَزِيرٌ يُؤْتَى يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ حَاجِبٌ
 يُرْشَى يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ بَابٌ يُفْتَشَى يَا مَنْ لَا يُرَادُّ
 عَلَيْهِ كَثْرَةُ السُّؤَالِ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا وَعَلَى كَثْرَةِ
 الذُّنُوبِ الْإِعْفَاءُ وَصَفْحًا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ كَذَا وَكَذَا بِمَجَای وَافْعَلْ كَذَا
 كَذَا حاجتهای خود را یاد کند **فصل ششم**
 در بیان فضیلت و کیفیت و احکام نماز حضرت
 جعفر طیار است بدانکه این نماز از جمله متواترات است

و عامه و خاصه بسندهای بسیار روایت کرده اند
 و مخالفان نیز این نماز را مستحب میدانند مگر نادری
 از ایشان اما اکثر ایشان باعتبار عدولت باطله که با بید
 المؤمنین علیه السلام و اقارب آنحضرت دارند این نماز را بعد
 عم پیغمبر صلی الله علیه و آله نسبت داده اند و بعد از آن فاذ
 شبانه روزی نمازی بحسب صحت مسند و کثرت توان
 باین نماز بنویسد و بسند معتبر از حضرت امام زین العابدین
 علیه السلام منقول است که چون جعفر طیار برادر حضرت امیرالمؤمنین
 علیه السلام از هجرت حبشه مراجعت نمود در روزی آمد که فتح
 خیبر بر دست امیرالمؤمنین علیه السلام شده بود حضرت
 رسول بقدر مسافت یک تیر پرتاب با استقبال اوشتا
 چون جعفر نظرش بر جمال عظیم المثال آنحضرت افتاد
 مشتاقان به بجانب آنحضرت دوید حضرت او را
 در بر گرفت و دست در گردن او آورد و ساعتی با او
 سخن گفت پس بر ناله غضبنا سوار شد و جعفر را
 ردیف خود ساخت و چون ناله برآه افتاد حضرت
 فرمود که ای جعفر ای برادر میخی ای بخشش بزرگم
 نسبت بتو میخی ای ترلعطیر که اینها بی بدهم میخی ای
 ترا برکنیم مردمان کمان کردند که مال جزیلی از غنایم
 خیر با و عطا خواهد فرمود جعفر گفت بلی پدر و مادر
 ندای تو یاد پس حضرت نماز تسبیح را با و تعلیم نمود و حضرت

صادق علیه السلام فرمود که صفتش اینست که آن چهار رکعت است
بدو تشهد و بدو سلام و در هر رکعت اول بعد از سوره حمد
سوره اذ از لزلت میخواند و در هر رکعت دوم سوره العاديات
و در هر رکعت سیم اذ احب الله و در هر رکعت چهارم سوره قل
هو الله احد و در هر رکعت بعد از فراغ از قرائت پانزده مرتبه
میگوید سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ
أَكْبَرُ و در رکوع همین تسبیحات پانزده مرتبه میگوید و چون
سرا از رکوع برسد دارد ده مرتبه و در سجده اول ده مرتبه
و بعد از سر برداشتن ده مرتبه و در سجده دوم ده
مرتبه و بعد از سر برداشتن پیش از آنکه برخیزد ده مرتبه
در هر چهار رکعت چنین میکند که مجموع سیصد مرتبه
شود و هزار و رویت تسبیح بوده باشد و بروایت دیگر
حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که اگر هر روز یکی
از برای تو از دنیا و آنچه در آن هست و اگر هر روز یکبار
یکی گناهی که در میان این دو نماز کرده ام زنده شود و اگر
در هر جمعه یکی یا در ماهی یک مرتبه یا در سالی یک مرتبه یکی
هر گناهی که در میان دو نماز کرده ام زنده شود و بروایت
معتبره دیگر اگر بقدر کف دریاها و بعد از یک بیابان
گناه بر تو باشد خدا بیامزد و اگر از جنک که بخت باشد
که بدترین گناهانست خدا تو را بیامزد و بروایت دیگر
اگر توانی هر روز یکبار و اگر توانی هفت بار و اگر توانی

سوره

کتاب

یکبار و اگر توانی سالی و اگر توانی در هر خور یکبار بکن تا اند
گناهان کبیره و صغیره و تان و کهنه و عهد و خطای ترا بیامزد
و اما دعاهای که درین نماز مستحب است کلینی پسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که در سجده
اخر نماز جعفر چون از تسبیحات فارغ شوی بگو سُبْحَانَكَ
مَنْ لَيْسَ الْعَبْدُ وَالْوَقَارُ سُبْحَانَكَ مَنْ تَعَطَّفَ
بِالْحُجْدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ سُبْحَانَكَ مَنْ لَا يَبْغِي الشَّيْءَ إِلَّا
لَكَ سُبْحَانَكَ مَنْ أَحْطَى كَلْشَيْءٍ عِلْمُهُ سُبْحَانَكَ
ذِي الْمِنَّةِ وَالنِّعَمِ سُبْحَانَكَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْأَمْرِ
اللَّهُمَّ إِنِّي سَأَلْتُكَ بِمَعَارِفِ الْعَبْدِ مِنْ عَرْشِكَ
وَمُسْتَهْجِرِ الرَّجَاءِ مِنْ كِتَابِكَ وَأَسْأَلُكَ الْأَعْظَمَ
وَكَلِمَاتِكَ النَّاتِقَةَ الَّتِي تَمُتُّ صِدْقًا وَعَدًا صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ بِس حَاجَاتِ خُودِ رَا
ذکر کند و شیخ در مصباح این دعا را روایت کرده
است با این زیادتى سُبْحَانَكَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَمِّ
سُبْحَانَكَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْفَضْلِ سُبْحَانَكَ ذِي الْقُوَّةِ
وَالطَّوْلِ اللَّهُمَّ إِنِّي سَأَلْتُكَ تَأْخِرْ دَعَايَ وَابْشِرْ
وَسَيِّدِ الْأَفْضَالِ بِعَمْرٍ رُوَايَتِ كَرْدِه اند که گفت
دیدم روزی حضرت امام جعفر صادق علیه السلام نماز
جعفر را بجا آوردند پس این دعا خواندند یا رَبِّ
يَا رَبِّ بِقُدْرَتِي كَمَا يَكُنْ نَفْسِي فَكُنْ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ

بقدر كنفس يَبِّ رَّبِّ بَارِقْدِرِك نَفْسُ اللَّهِ يَا
اللَّهُ بَارِقْدِرِك نَفْسُ يَارِجِيم يَارِجِيم بِقْدِرِك نَفْسُ
يَارْحَمَن يَارْحَمَن هَفْت مَرْتَبَه يَا رَحْمَن رَحْمَن هَفْت
بِس اِيْد عَاوَا نَد اللَّهُمَّ اِنِي اَفْتَحُ الْقَوْلَ بِحَمْدِكَ وَ
اَنْطِقُ بِالشَّانِ وَعَلَيْكَ وَأَعْبُدُكَ وَلَا غَايَةَ لِحَمْدِكَ
وَأَتُوِّدُ عَلَيْكَ وَمَنْ يَبْلُغُ غَايَةَ ثَنَائِكَ وَأَمْدُ حَمْدِكَ
وَإِنِّي لِخَلِيقَتِكَ كُنْهٌ مَعْرُوفَةٌ حَمْدِكَ وَإِنِّي
زَيْنٌ لَمْ تَكُنْ مَعْدُ وَحَافِظُكَ مَوْصُوفًا بِحَمْدِكَ عَوَاذًا
عَلَى الْكَذِبِينَ بِحَمَلَاتِكَ تَخَافُ سُكَّانَ أَرْضِكَ
عَنْ طَاعَتِكَ فَكُنْتُ عَلَيْهِمْ عَطُوفًا بِحَمْدِكَ عَوَاذًا
بِفَضْلِكَ عَوَاذًا أَبِ كَرَمِكَ يَا إِلَٰهَ إِلَٰهَ الْأَنْتَ لِلنَّاسِ
ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ بِس حَضْرَتِ فَرُودِ كَهْ مُفَضَّلِ هَرَكَا
تَوَرَّاجَاتِ ضُرُورِي بُودَه بَاشَدِ نَمَازِ جُفَرَا بَكِن وَانِشَا
بِخَوَانِ وَحَوَائِجِ خُودِ رَا اِذَا طَلَبْتُ كُنْ كَمَا بَرَا وَرَدَه مِشُو اِنشَا
اللَّهُ تَعَالَى بَعْدَ اِيْن نَمَازِ بِرَوَايَتِ شَيْخِ وَسِيْدِ رَحْمَةِ اللَّهُ
عَلَيْهَا سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْعَزَّ وَتَرَدَّى بِهِ سُبْحَانَ
مَنْ تَعَطَّفَ بِالْحَمْدِ وَتَكْرَمَ بِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا
يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ جَلَّ جَلَالُهُ سُبْحَانَ مَنْ اِخْصَى
كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ وَخَلَقَهُ بِقُدْرَتِهِ سُبْحَانَ ذِي الْكَرَمِ
وَالنِّعَمِ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ اللَّهُمَّ اِنِي
اَسْأَلُكَ بِعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنَاسِي الرَّحْمَةِ

اصل
يَلْدَحَاك

مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ وَكَلِمَاتِكَ الْاَتَمَّاتِ الَّتِي
تَمَّتْ حَدَقًا وَعَدًا لَا اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ
الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَأَنْ تَجْمَعَ لِي خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
بِقُدْرَتِكَ طَوِيلِ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
الْخَالِقُ الرَّازِقُ الْحَيُّ الْمَيِّتُ الْبَدِيُّ الْبَدِيعُ
لَكَ الْكُودُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَنْ وَلَكَ
الْحُودُ وَلَكَ الْأَمْرُ وَحَدُّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا وَاحِدُ
يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
كُفُوًا أَحَدُ يَا أَهْلَ الْقُوَى وَيَا أَهْلَ الْغَفْرِ يَا رَحْمَنُ
الرَّحِيمِ يَا غَفُورُ يَا غَفُورُ يَا وَدُودُ يَا شَكُورُ
أَنْتَ أَبْرَرِي مِنْ أَبِي وَإِنِّي وَأَرْحَمِي مِنْ نَفْسِي
وَمِنْ النَّاسِ أَجْمَعِينَ يَا كَرِيمُ يَا أَجْوَادُ اللَّهُمَّ
إِنِّي صَلَّيْتُ هَذِهِ الصَّلَاةَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَطَلَبِ
ثَنَائِكَ وَمَعْرِوْفَتِكَ وَرَحَاءِ رِفْدِكَ وَجَائِزَتِكَ
وَعَظِيمِ عَفْوِكَ وَقَدِّمْ غُفْرَانَكَ اللَّهُمَّ فَصِّلْ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَارْفَعْهَا فِي عِلِّيَّيْنِ وَا
مَنِّي وَأَجْعَلْ ثَنَائَكَ وَمَعْرِوْفَتَكَ وَرَحَاءَ مَا أَرْجُو
مِنْكَ فَكَانَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَالْفُورِ بِالْحَقِّ
وَمَا جَعَلْتَ مِنْ أَنْوَاعِ النِّعَمِ وَمِنْ حُسْنِ الْحُودِ
الْعَيْنِ وَأَجْعَلْ جَائِزَتِي مِنْكَ الْعِتْقَ مِنَ النَّارِ
وَعُفْرَانِ ذُنُوبِي وَذُنُوبِ الدِّينِ وَمَا وَلَدَا

تَقَبَّلَهَا

وَجَمِيعِ اخْوَانِي وَاخْوَاتِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالسَّالِمِينَ وَالسَّالِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ
وَأَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَائِي وَتَرْحِمَ صَرْحِي وَتَذَلِّي
وَلَا تُرَدَّنِي خَائِبًا خَائِرًا وَأَقْلِبْنِي مَقْلَبًا مُنْجِيًا حَيًّا
مُسْتَجَابًا دُعَائِي مَغْفُورًا لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عَظِيمَ
يَا عَظِيمَ يَا عَظِيمَ قَدْ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ
فَلْيَحْسِنِ الْعَفْوَ مِنْكَ يَا حَسَنَ الْجَاوِزِ يَا وَاسِعَ
الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا نَفَّاحَ الْبَلَاءِ
يَا مُعْطِيَ السُّؤَالَاتِ يَا فَكَاتَ الرِّقَابِ مِنَ النَّارِ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَذَلِكَ رَقِيتِي مِنَ النَّارِ وَأَعْطِنِي
سُؤْلِي وَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَارْحَمْ صَرْحِي وَتَضَرَّعِي
بِذَلِكَ وَأَقْضِ لِي حَوَائِجِي كُلَّهَا الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
بِعَنِي مَا ذَكَرْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَذْكُرْ وَأَجْعَلْ لِي فِي ذَلِكَ
الْخَيْرَ وَلَا تُرَدَّنِي خَائِبًا خَائِرًا مُقْلَبًا مُنْجِيًا حَيًّا
لِي دُعَائِي مَغْفُورًا لِي مَرْحُومًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مُحَمَّدَ
يَا أَبَا الْقَاسِمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا عَبْدَكَ
وَمَوْلَاكَ مَا غَيْرُ مُسْتَكِفٍّ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ بِلِخْلِ خَاصِعٍ
ذَلِيلٍ عَبْدٌ مُقَرَّبٌ مُتَمَسِّكٌ بِجِدِّكَ مَا مَنَعْتُمْ
مِنْ دُعَائِي بَوْلَايَتِكُمَا اقْرَبُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى وَأَتَوَكَّلُ
إِلَى اللَّهِ بِكُمْ مَا أَقْدَمَكُمْ بَيْنَ يَدَيَّ حَوَائِجِي إِلَى
اللَّهِ جَدِّكَ وَعَزِّكَ فَاشْفَعَالِي فِي فَكَالِكَ رَقِيتِي مِنَ النَّارِ

مِنْ عَبْدِكَ

السُّؤَالَاتِ

وَأَقْلِبْنِي

ع

وَعُفْرَانِ

وَعُفْرَانِ وَصَدَقَ

وَعُفْرَانِ دُعَائِي وَاجَابَةِ دُعَائِي اللَّهُمَّ فَصِّلْ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَقَبَّلْ دُعَائِي وَاقْفِرْ لِي يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ **اما احكام اين نماز** در چند مقصد ابراهیم **اول**
بدانکه مشهور میان علما و اقوی آنست که نماز جعفر را
بجای نوافل شبان روزی میتوان کرد که بهر دو حسا
شود و همچنین نیت قضای نافله میتوان کرد و احادیث
بر این مضامین وارد شده است و بعضی نیز کرده اند
که نماز فریضه را ادا و قضاء بیکفیت نماز جعفر میکنند و قاضی
از قوتی نیست ولیکن احوط ترکست **دویم** روایات وارد
شده و اکثر علما گفته اند که کسی که ضرورتی و تعجیلی داشته
باشد میتواند نماز جعفر را بدون تسبیحات بجا آورد
و تسبیحات را در راه بخواند **سیم** حدیث صحیح وارد شده
است که کسی که دو رکعت از نماز جعفر را بکند و او را امر
ضروری رود و دهد میتواند بی آن کاربرد و دو رکعت دیگر را
در وقت دیگر بکند و اگر بدو نذر چنین نکند همه را
و یا هم بکند بهتر است **چهارم** روایت معتبری از حضرت
قائم علیه السلام وارد شده است که کسی که تسبیحات نماز جعفر را
در موضعی فراموش کند هر وقت که بخاطرش آید بخواند
و از علما کسی متعرض این حکم نشده است و اگر باین روایت
عمل کند ظاهر این باشد **پنجم** خلافت در تعیین
سوره ها که مستحب است که درین نماز خوانده شود و مشهور

آنست که در رکعت اول اذان زلزلت و در دویم و العادیات
و در سیم اذاجاء نصر الله و در چهارم قل هو الله میخوانند و این
بابویه و پدرش در رکعت اول و العادیات و در رکعت
دویم اذان زلزلت گفته اند و در روایتی در اول اذان زلزلت
و در دویم اذاجاء و در سیم انا انزلناه و در چهارم توحید
وارد شده است و در روایت صحیحی وارد شده است که در
هر رکعت قل یا ایها الکافرون و قل هو الله هر دو را بخوانند
و در روایتی وارد شده است که هر سوره که خواهد بخوانند
و این بابویه گفته است که هر را با سوره توحید میتوان کرد
ظاهر هر خوبست اگر چه اول و سیم افضل است **هفتم**
مشهور میان علما آنست که تسبیحات بعد از سجده دویم
رکعت اول و سیم را نشسته میخوانند و بعضی گفته اند بعد
از برخاستن بر رکعت دیگر پیش از قرائت میخوانند و عمل
بمشهور اولی است **هفتم** بعضی گفته اند که چهار رکعت را
بیک سلام میکند و مشهور و اقوی دو سلامست چنانچه
گذشت **هفتم** مشهور میان علما آنست که تسبیحات این نماز
که پیش از رکوع خوانند بعد از قرائت میباید خواند و این
بابویه موافق بعضی از روایات قایل شده است که غیر آن
میان اینکه پیش از قرائت بخواند یا بعد از قرائت و عمل
بمشهور اقوی و اولی است **فصل هفتم** در بیان فضیلت
و اعمال روز نور و زاست بدانکه میان علما در تعیین

روز نور و زاختلاف بسیار هست بعضی گفته اند
دهم ایار است از ماههای روحی و بعضی گفته اند نهم
شباط است و مشهور آنست که اول انتقال شمس است
ببرج حمل چنانچه درین از مشهورست و این مطلب را در
کتاب بحار الانوار بسط عظیمی داده ام و این رساله
کجایش ذکر آنجا دارد و بکمان فقیر همین نور و ز
که در این از من مشهور است اقربست بصواب و اضبط است
در حساب اگر بنای اعمال را برین بگذارند ظاهر این
نیست و اما فضایل و اعمال این روز با ساینده معتبره از
بن خنفس که از خواص اصحاب حضرت صادق علیه السلام
بوده است منقولست که گفت در روز نور و ز نجست
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام رفتم فرمود ایامی شناسی این
روز را گفتم فدای تو شوم این روز زیست که عجم آن عظیم
میکند و در این روز تخطا و هدرها برای یکدیگر
میفرستند حضرت فرمود که سوگند یاد میکنم بحق طاهر
کعبه که در مکه معظمه است که این تعظیم کردن نیست
مگر برای امر قدیمی که نفس بر میکنم آنرا برای تو بفرمای
گفتم ای سید و آقای من دانستن این بزرگت شما محبوبتر است
نزد من از آنکه مردگان من زنده شوند و دشمنان
من بمیرند حضرت فرمود که ای معلى بدرستی که روز
نور و ز روز زیست که حق تعالی در این روز پیمان بندگانش

گرفت از ارواح ایشان در روز است که او را یکاکی بپند
 و برای او شریکی قرار ندهند و در بندگی و پرستیدن هیچ
 چیز را شریک او نکردند و ایمان بیاوردند به پیغمبران و رسولان
 و محبتهای او بر خالق و امامان و پیشوایان دین و ائمه معصومین
 صلوات الله علیهم اجمعین و این اول روزیست که در آن
 آفتاب طلوع کرده است و بادهای استن کنند در خفا
 و زین است و کلهها و شکوفهای زمینی افزیده شده است
 و درین روز کشتی حضرت نوح علیه السلام بعد از طوفان بر
 کوه جودی قرار گرفته است و این روزیست که حق تعالی
 حیوة بخشید چندین هزار کس را که از ملک که بخت ریخته
 از طاعون و بیکدفعه خداوند قهار همه را میراند پس بعد
 از مدتها که استخوان شده بودند پیغمبری از پیغمبران خدا بر این
 استخوانها گذشت و از پروردگار خود سوال کرد که با و بناید
 که چگونه این استخوانهای پوسیده را زنده میکرد اند پس حق
 تعالی وحی فرستاد بسوی او که اب بریزد بر این استخوانها
 ایشان در همان جای خود که هستند بپوشین کرد و همه
 بقدرت الهی زنده شدند و این اول سال فوس و عجم است
 و باین سبب سنت شد که درین روز آب بر یکدیگر بریزند
 یا آب بر خود بریزند و غسل کنند و حق تعالی در قرآن مجید
 اشاره باین قصه نموده است و در آنجا که فرموده اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِیْنَ
 خَرَجُوْا مِنْ دِیَارِهِمْ وَهُمْ اَلُوْفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ

لَهُمُ اللّٰهُ مَوْتُوْا اَنْتُمْ اَحْيَا هُمْ و مفسران گفته اند که این
 پیغمبر حضرت خضر علیه السلام بود و حضرت فرمود که ایشان
 سی هزار کس بودند و فرمود که در این روز جبرئیل
 بر حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله بوحی نازل شد
 یعنی نور و موافق روز بیعت بود که پست و هفتم
 ماه مبارک رجب است و فرمود که این روزیست که حضرت
 رسالت پناه صلی الله علیه و آله بتهای کفار قریش را در بیک
 شکست و حضرت ابراهیم علیه السلام نیز درین روز بتهای
 کافران را شکست و اول اشاره است بآنکه سنی و شیعه
 روایت کرده اند بطرق بسیار که شبی حضرت رسالت
 صلی الله علیه و آله حضرت امیرالمومنین علیه السلام را با خود
 بمسجد الحرام آورد و حضرت امیر را امر کرد که بر دوش
 آنحضرت ببلارفت و بتهای کافران را بریزد و او در شکست
 پس مراد اینست که در شب این روز بود و فرمود که در این
 روز حضرت رسول صلی الله علیه و آله امر کرد اصحاب خود را
 که بیعت کنند با امیرالمومنین و اقرار کنند که او پادشاه
 مؤمنانست یعنی روز غدیر این روز بوده یا آن روز
 که سرکرده های صحابه را گفت بروید و بر علی سلام کنید
 و بگوئید السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اَمِیرَ الْمُؤْمِنِیْنَ این روز
 بوده و فرمود که در این روز حضرت رسول حضرت
 امیر را فرستاد بادی جیان که از ایشان بیعت از برای

او بکند و فرمود که در این روز حق خلافت بامیرالمؤمنین
صلوات الله علیه برکشت و بار دیگر بعد از کشته شدن
عثمان با حضرت بیعت کردند و در این روز حضرت
امیرالمؤمنین علیه السلام با خاندان نهران جنک کرد و بر
ایشان ظفر یافت و سر کرده ایشان را که ذوالنذیر می گفتند
کشت و در این روز قائم الامم صلوات الله علیه ظاهر
خواهد شد و در این روز امامان دیگر بدین ارجعت
خواهند کرد و در این روز قائمها ظفر خواهد یافت
بر در جال و در کناسه که محله است از عملات کوفه
او را بردار خواهند کشید و در هیچ روز نوروزی
نیست مگر آنکه ما انتظار فرج می کشیم زیرا که آن روز و زها
ماوروزهای شیعیان ماست آنروز را همان حفظ
کردند و حرمت انرا رعایت کردند و شاعران آنرا ضایع
کردید پس حضرت فرمود بمغلی که چون روز نوروز
شود غسل بکن و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و
بهترین بوهای خوش خود را خوشبو کردن و در آن روز
روژه بدار پس چون از نماز پیشین و پسین و نافله
انها فارغ شوی چهار رکعت نماز بکن که یعنی هر دو رکعت
بیک سلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سوره
انا انزلناه بخوان و در رکعت دوم ده مرتبه سوره
قل یا ایها الکافرون و در رکعت سیم بعد از حمد ده مرتبه

سوره قل هو الله احد و در رکعت چهارم بعد از حمد
ده مرتبه سوره قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب
الناس بخوان و بعد از نماز سجده شکر برو و این دعا
بخوان اللهم صل على محمد و آل محمد الاصب
المرضيين و على جميع انبيائك و رسلك بافضل
صلواتك و ببارك عليهم بافضل بركاتك و صل
على ارواحهم و اجسادهم اللهم بارك على محمد
و آل محمد و ببارك لنا في يومنا هذا الذي
فضلته و كرمته و شرفه و عظمت خطره
اللهم بارك لي فيما انعمت به علي حتى لا اشكو
احدا غيرك و وسع علي في رزقي يا ذا الجلال
و الاكرام و در غیر کتب مشهوره روایت کرده اند
که در وقت تحویل این دعا را بسیار بخوانند یا محمول الحول
و الاحوال حول حالنا الى احسن الحال و بروایت
دیگر یا مقلب القلوب و الابصار یا مدبر الليل
و النهار یا محول الحول و الاحوال حول حالنا الى
احسن الحال و ایضا بعضی روایت کرده اند که این
دعا را نیز در روز نوروز بعد از اتمام سال بخوانند اللهم
هذه سنة جديدة و انت ملك قديم اسالك
خيرها و خير ما فيها و اعوذ بك من شرها و شر
ما فيها و استغفرك مؤثها و شغلها يا ذا الجلال

اللهم صل على محمد و آل محمد و على جميع انبيائك و رسلك بافضل
صلواتك و ببارك عليهم بافضل بركاتك و صل على ارواحهم و اجسادهم
اللهم بارك على محمد و آل محمد و ببارك لنا في يومنا هذا الذي
فضلته و كرمته و شرفه و عظمت خطره اللهم بارك لي فيما انعمت به علي حتى لا اشكو
احدا غيرك و وسع علي في رزقي يا ذا الجلال و الاكرام و در غير کتب مشهوره روایت کرده اند
که در وقت تحویل این دعا را بسیار بخوانند یا محمول الحول و الاحوال حول حالنا الى احسن الحال و بروایت
دیگر یا مقلب القلوب و الابصار یا مدبر الليل و النهار یا محول الحول و الاحوال حول حالنا الى احسن الحال و ایضا بعضی روایت کرده اند که این
دعا را نیز در روز نوروز بعد از اتمام سال بخوانند اللهم هذه سنة جديدة و انت ملك قديم اسالك خيرها و خير ما فيها و اعوذ بك من شرها و شر ما فيها و استغفرك مؤثها و شغلها يا ذا الجلال

و بعضی سجد و شستن
نصت و شستن مرتبه اند

والا کرام و اگر چه منعی در دعائست اما آن دعای اول را خواند
هر چند نمازش کرده نشود چون سجد معتبر دارد بهتر است
صلوات در احوال ماههای رومیست سید جلیل علی
طاوس رضی الله عنه روایت کرده است که روزی جمعی از صحابه
نشسته بودند حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و اله
داخل شد و برایشان سلام کرد و ایشان جواب سلام گفتند
پس حضرت فرمود که میخواهید تعلیم غایب نماز را دعای
که جبرئیل علیه السلام مرا تعلیم کرده است که محتاج بدوای اطباء
نبوده باشم پس حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه
و سلمان فارسی رضی الله عنهما و دیگران سؤال نمودند
که آن دو چیست حضرت رسول ص بر حضرت امیر المؤمنین
صلوات الله علیه خطاب نمود و فرمود که در ماه یسان در
اب باران میگیری و سوره فاتحه کتاب و آیه الکرسی
و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ
برب الناس و قل یا ایها الکافرون هر یک را هفتاد
مرتبه بخوانی و بروایت دیگر سوره انا انزلناه
فلیله القدر را نیز هفتاد مرتبه بخوانی و هفتاد
مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه لا اله الا الله میگوید
و هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد میفرستی و هفت
روز در یامداد و پسین از آن میاشای بحق آن خداوندی
که مرا بر آستی بر خلق مبعوث گردانید است سوگند یاد میکنم

که جبرئیل علیه السلام گفت که حق تعالی دارد از کسی که این اب
بیاشامد هر روزی را که در بدنش باشد و عافیت
بخشد او را و بیرون کند دردها را از بدن او و استخوانها
او را اگر در لوح دردی برای او مقدر شده باشد عفو نماید
و بحق پروردگاری که مرا بحق فرستاده اگر فرزندی
نداشته باشد و فرزندی نخواهد و آب یسان را
باین نیت بیاشامد او را فرزندی روزی گردد و اگر زن
عقیم باشد و فرزندی نیاورد و از این آب باین نیت بیاشامد
فرزند از او خواهد آمد و اگر مرد و زن بخواهند یا
دختر و از این آب بیاشامند مقصود ایشان بعمل آید
چنانچه حق تعالی فرماید یَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ اُنَاثًا و يَهَبُ
لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكَوْرَ اَوْ يَزْجُرْهُمْ ذَكَرًا و اُنَاثًا
و يَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا یعنی حق تعالی میبخشد
هر که خواهد دختران و میبخشد هر که خواهد
پسران یا جفت میکند اند برای ایشان پسران و دختران را
یعنی هر دو را با ایشان عطا میکند و هر که خواهد عقیم
و پسرانند میکند اند پس حضرت فرمود اگر کسی در
سرداشته باشد و از این آب بیاشامد صداع او ساکن
گردد و قدرت الهی و اگر در چشم داشته باشد و در چشمها
خود قطره از این آب بچکاند و بیاشامد و چشمهای
خود را با این آب بیاشامد بشوید یا زن خلش فایابد

و اشامیدن این آب بن دندانها را محکم گردانند و دهانها
خوشبو گردانند و لعاب بن دندانها را کم کند و بلفم
کم کند و تخم و امتلا بسبب خوردن طعام و اشامیدن
آب بهم نرساند و از زبادهای قویج و غیر آن متاذی نکند
و در دپشت و در دشم بهم نرساند و از زکام ازان کشند
و در دندان بهم نرساند و در رعد و کرم رعد را
زایل گردانند و محتاج به حجامت نکند و از مرض بواسیر
و خارش بدن و ابله و دیوانگی و خره و پستی و رعنا
و قی نجات یابد و کور و لال و کور زمین گیر نشود
و آب سیاه بر بدن اش نزول نکند و در دری که حب
افطار روزه و نقصان نماز او باشد او را عارض نکند
و از وسوسهای جیان و شیاطین متاذی نکند
پس حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله فرمود که هر که
گفت که هر که از این آب بیاشامد و بجمع دردهای که در درم
میباشد مبتلا باشد موجب شفا از جمیع آنها گردد پس چنانکه
گفت بحق خداوندی که ترا برستی فرستاده هر که این آیت را
بر این آب بخواند حق تعالی لشرا را ملامت کند و از نور و روشنی
و الهام خود در دل او وارد سازد و حکمت بر زبان او جاری
گرداند و پیر کند دل او را از فهم و پناهی و باو عطا کند
از کرامتها آنچه با احدی از عالمیان عطا نکرده باشد و هزار
مغفرت و هزار رحمت بر او بفرستد و غش و خیانت و غیبت

و حسد و بغی و کبر و بخل و حرص و غضب را از دل او
بردارد و از عداوت و دشمنی مردم و بدگوییشان
نجات یابد و موجب شفای جمیع امراض او گردد **در**
کتاب که این روایت مشهور است بحمد الله بر عمر علیه السلام است
میشود و بیان سبب سندش ضعیفست و فقیر به خط شیخ
شهید رحمه الله علیه دیدم که این روایت را از حضرت امام
جعفر صادق صلوات الله علیه روایت کرده بود با همین خوا
و سوره ها اما آیات و اذکار را باین روش روایت کرده
است میخوای بر آب باران بنیان فاتحه الکتاب و آیه الکرسی
و قل یا ایها الکافرون و سبح اسم ربك الاعلی و قل اعوذ ب
الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد
هريك اهفتاد مرتبه و میگوید هفتاد مرتبه لا اله الا
الله و هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه
اللهم صل علی محمد و آل محمد و هفتاد مرتبه
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
و در خواص آن مذکور است که اگر در روز نذران باشد و از آن
بیاشامد از حبس نجات یابد و سردی بر طبع او غالب نکند
و اکثر آن خواص که مذکور شد در این روایت نیز مذکور است
و آب باران مطلقا مبارکست و منفعت دارد خواه در
بنیان بسیار و خواه در غیر آن چنانکه در حدیث معتبر
منقولست که بیاشامید آب آسمان را که بآن کسند بدن شما

و در ده روز دفع میکند چنانکه حق تعالی فرماید و یُنَزِّلُ عَلَیْکُمْ
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَ بِکُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْکُمْ
 رِجْسَ الشَّیْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَی قُلُوبِکُمْ وَتَثْبِیْتُ
 بِهِ الْاِقْدَامَ یعنی میفرستد حق تعالی بر شما از آسمان آبی
 برای آنکه پاک گردانند شما را بان و ببرد از شما وسوسه
 شیطان را و دلهای شما را محکم گردانند و ثابت گردانند
 بان قدمهای شما را و در عمل نیسان بهتر است که اگر جمعی
 خوانند هر یک مجموع آن سوره ها و از کار راهفتادین
 بخوانند و از برای آنکه میخوانند فایده اش عظیم تر و ثواب
 بیشتر است و در این سالها بعد از بیست و سه روز که
 از نوروز بگذرد تقریباً داخل نیسان ماه رومی میشوند
 و ماه نیسان سی روز است و از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که در هفتم خزیران البته حجامت بکن و اگر بیشتر
 نشود در چهاردهم بکن و اول خزیران تقریباً هشتاد و چهار
 نوروز است و آن نیز سی روز است و خزیران ماه نجسی است
 چنانکه در حدیث معتبر منقولست که در رخصت حضرت صادق
 علیه السلام ماه خزیران مذکور شد حضرت فرمود که این ماه هیست
 که حضرت موسی علیه السلام در این ماه نفرین کرد بر بنی اسرائیل و در
 یکشب و یکروز سیصد هزار کس ایشان مردند و باز بسند
 معتبر از آنحضرت منقولست که حق تعالی اجلها را در ماه خزیران
 نزدیک میکرد اند یعنی موت در آن بسیار می باشد و بدانکه

ماههای رومی بایش بر حرکت افتابست و عدد آنها را و از آن
 باین ترتیب تشریح الاول تشریح الاخر کانون الاول کانون
 الاخر شباط اذار نیسان ایار خزیران تموز آب ایلول
 و چهار ماه رومی میکنند که آنها تشریح الاخر و نیسان و
 خزیران و ایلول اند و هفت دیگر غیر شباط رومی و یک
 میکنند و شباط را در سه سال متوالی بیست و هشت
 میکنند و در سال چهارم که سال کیسه ایشانست بیست
 و نه میکنند و سال ایشان سیصد و شصت و پنج و دو
 ربعی است و تشریح الاول که اول سال ایشانست درین
 سالها موافق نو زده در جبر میزان است و تفصیلش در
 کتاب مجاز الانوار مذکور است و چون این ماهها در اقاد
 مذکور شده است مجلی در اینجا ایراد نمودیم **باب هفتم**
 در بیان احکام مواست و در آن پنج فصلست **فصل اول**
 در بیان اذای احکام حال احتضار و برداشتن میت است
 باید که چون در بیمار اناار موت ظاهر شود متوجه احوال
 خود گردد و از کتاهان خود توبه کند و برگزشتها نادم
 و پشیمان گردد و عازم گردد که اگر زنده بماند مرتکب معصیت
 الهی نگردد پس وصیت کند و حقوق خدا و خلق آنچه
 بر ذمت او باشد ادا کند و بدبگیران نکذارد پس بقدر
 ثلث مال خود وصیت کند که بخویشانش بریشان و فقرا
 و مساکین و سایر وجوه بر صرف نمایند پس برای میت

از برادران من بطلبید و هر که غیبت کرده باشد یا از بی
دستایند باشد اگر حاضر باشند از ایشان التماس نماید
که از او عفو کنند و اگر غایب باشند از حاضران التماس نماید
که ایشان را از او راضی گردانند و از برای ایشان استغفار
نماید پس امور اطفال و عیال خود را بعد از توکل بر جناب
مقدس الهی بامینی بگذارد و وصی برای اولاد صغیر خود تعیین
نماید پس کفن خود را حاضر سازد و شهادتین و اقرارنامه
علیه السلام و ادعیه که وارد شده است که سنت است که
بر کفن نوشته شود بفرماید که بترتبت حضرت امام حسین
بر آن بنویسند اگر پیشتر کفن را مهیا نکرده باشد امام حسین
سنت است که کفن پیوسته با او باشد چنانچه از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که کفنش با او باشد در خانه
اش او را از غافلان بنویسند و هرگاه که نظرش بر آن کفن
افتد برای او حسنه نوشته شود و باید که در آن وقت
امیدوار رحمت حق تعالی و شفاعت رسول خدا و ائمه
هدی صلوات الله علیهم بوده باشد و بسند معتبر
از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله منقولست که هر که
در وقت مرگ وصیت نیکو نکند علامت کمی عقل و نقص
مروت و مردی است گفتند یا رسول الله چگونه وصیت
کند فرمود که چون نزدیک وفات او شود و مردم نزد او
جمع شوند بگوید اللهم فاطر السموات والأرض عالم

الغیب والشهادة الرحمن الرحیم انی اعهد الیک
انی أشهد أن لا إله إلا أنت وحدک لا شریک لک
وأن محمداً صلی الله علیه و آله عبدک ورسولک
وأن الساعة آتیة لا ریب فیها وأنک تبعث
من فی القبور وأن الحساب حق وأن الجنة حق
وما وعد الله فیها من النعم من الماکل والشرب
والتکاح حق وأن النار حق وأن ایمان حق
وأن الدین کما وصفت وأن الإسلام کما
شرعت وأن القول کما قلت وأن القرآن
کما أنزلت وأنک أنت الله الحق المبین
وانی اعهد الیک فی دار الدنیا انی رضیت
یک رباً و بالاسلام دیناً و محمد صلی الله علیه
و آله نبیاً و بعلي اماماً و بالقدر ان کنا باو ان اهل
بیت نبیک علیه و علیهم السلام ائمتی اللهم
انت تقی عنده شدتی و رجائی عند ربی و
عندتی عند الامور التي تنزل بی وانت ولی
فی تعمیق و الهی و اله ابائی صل علی محمد و آله ولا
تکلفی الی نفسی طرفه عین ابداً و انس فی قبری
و خشی و اجعل عندک عهداً یوم القالک مشوا
پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که این عهد
و پیمان میت است با خدا در روزی که میخواهد وصیت

کند و وصیت لازم و واجبست بر هر مسلمانی و صحیفه اعتقاد
 را چنانچه در کتاب طایفه المتقین ذکر کرده ام درست کند
 و بهر کوهان برساند تا در میان کفن او بگذارد و
 چون انوار احتضار ظاهر شود این دعا را مکرر بخواند **اللهم**
اغفر لي الكثیر من معصيتك و اقبل مني السیر
من طاعتك تا جان کردن بر او آسان گردد و باید
 که اولاد و خویشان و برادران مؤمن در ایامالت او را
 تنها نگذارند و نزد او قرآن و دعا بخوانند و سوره
 یاسین و صفات نزد او بخوانند و اعتقاد بوحید^{یت}
 خدا و صفات کمالیه الهی و رسالت حضرت رسول
 و امامت ائمه هدی علیهم السلام بتفصیل و اعتقاد بعباد
 و بهشت و دوزخ و سوال قبر و سایر اعتقادات
 حق را مکرر تلقین او کنند که بگوید و بیاد او آورند
 و اگر نتوانند خوانند نزد او بخوانند و دعای عدیله را
 بر او بخوانند و اگر عربی نداند مضامینش را با و القا
 کنند که در اینوقت شیطان بر او دست نیابد که او را
 از دین برگرداند و باید که کلمه طیبه **لا اله الا الله** بسیار بگوید
 و مکرر تلقین او کند زیرا که در حدیث وارد است که هر
 آخر سخن **لا اله الا الله** باشد داخل بهشت شود
 و در حدیث معتبر از امام محمد باقر علیه السلام مرویست که تلقین
 کنند مرده کان خود **لا اله الا الله** بدستی که کناهان را

در هم می شکند و موش مؤمنست در حال حیات و نزد
 مردن و نزد مبعوث گردیدن و هر که در هنگام مردن
 این کلمه طیبه را بگوید داخل بهشت گردد و احوط آنست
 که در خیال پای او را بجانب قبله بگردانند تا ملائکه
 رحمت با و رو آورند و در اینوقت حایض و جنب نزد
 او نیایند که ملائکه از ایشان نفرت میکنند و اگر
 بغیر ایشان کسی نباشد جایز است که برای ضرورت
 پرستاری و نمایند و چون نزدیک شود که جان بر آید
 بیرون روند و در احادیث معتبره وارد شده است
 که اگر جان کردن بر او دشوار شود او را ببرند بآن
 جایی که همیشه نماز میکرده است یا بخوابانند او را بر
 روی جای نمازی که بر آن نماز میکرده است زیرا که
 اگر امید شفا هست شفا می یابد و الا جان بر آسانی بر
 می آید و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که زنهار
 در حال احتضار دست بر او مگذارید و اگر دست و پا
 حرکت دهد ماتمقش شوید چنانچه جاهلان
 میکنند و نزد او قرآن بخوانید و یاد خدا بکنید
 و صلوات بر رسول ال و بفرستید و در حدیث
 دیگر منقولست که فرزندی از حضرت صادق علیه السلام
 در احتضار بود و حضرت امام محمد باقر علیه السلام در کنار خانه
 نشسته بود هر که نزدیک او میرفت منع میکرد و میفرمود

که دست بر او مگذارید که او در ایحال در نهایت ناتوانیست
 و هر که دست بر او میگذارد چنانست که او را کشته است
 و در حدیث صحیح از حضرت باقر علیه السلام منقولست که هرگاه
 کسی را در وقت جان کردن بیاید کلمات فرج را تلقین او
 کند و کلمات فرج اینست لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ
 السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ
 الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ و در حدیث
 دیگر منقولست که چون این کلمات را تلقین کسی میکردند
 حضرت امیر المؤمنین علیه السلام میفرمود که برو که دیگر بر تو
 باقی نیست و حضرت رسول صلی الله علیه و آله این کلمات را
 تلقین شخصی کرد و چون او خواند حضرت فرمود که الحمد لله
 که خدا او را از آتش جهنم نجات داد و از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که هیچ کس نیست مگر آنکه شیطان در وقت مردن
 جمعی از شیاطین را مکل میکند و اندر او که او را بشک اندازند
 در دین خود تا جانش مفارقت کند و اگر مومن کامل باشد
 نمیتواند بر او دست یافت پس در ایحال تلقین ایشان بکنید
 کلمات فرج و شهادت بصدانیت خدا و اقوال حضرت
 رسالت و ائمه طاهرين عليهم السلام را یکی یکی مخصوص تا از سخن
 گفتن بازماند و ایضا سنت است که برای اسانی جان کردن
 این دعا را تلقین او کنند يَا مَنْ يَقْبَلُ الْيَسِيرَ وَيَعْفُو عَنِ

الْكَثِيرَ اِقْبَلْ مِنْي الْيَسِيرَ وَاعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ
 اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ و بروایت دیگر اِنَّكَ اَنْتَ
 الْغَفُورُ الْغَفُورُ و چون روح او مفارقت کند سنت است
 که دهانش را بر هم گذارند و چنانچه او را بر میبندند و چشمها
 بر هم آورند و دستهای او را بر پهلوهایش بکشند و او را
 بحداد رشتی یا جامه سپوشانند و قرآن نزد او بخوانند و
 زودش بردارند مگر بقدر جمع شدن مومنان اگر اشیا
 در موت او نباشد و اگر مشبه باشد تا یقین نشود مرگش ^{ندارد}
 و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که سزاوار آنست که
 برادران مومن را خبر کنند بمردن او تا جنازه او حاضر شود
 و بر او نماز کنند و از برای او استغفار کنند و میت و ایضا
 همه ثواب ببرند و در حدیث حسن از حضرت صادق
 علیه السلام منقولست که چون مومن را بقیبر میگذارند او را
 ندا میکنند که اول عطایی که تو را دادیم بهشت است و اول
 عطایی که دادیم آنها را که با جنازه تو آمده اند از شرکها
 و در حدیث دیگر فرمود که اول تخفیه که مومن میدهند
 در قبر آنست که میفرزند هر کس را که همراه جنازه او بوده است
 و در حدیث دیگر فرمود که هر که همراهی جنازه مومن بکند
 تا او را دفن کنند حق تعالی در قیامت هفتاد ملن بر او
 بکارد که همراهی او نمایند و استغفار برای او کنند از قبر
 تا موقف حساب و فرمود که هر که یک طرف جنازه را بگیرد

پنج کلاه کبیره اش از دین شود و اگر چهار طرف را بکشد از کلاه
 بیرون آید و باید که جنازه را چهار کس بردارند و بهتر است
 برای کسی که تشییع جنازه کند که اول دست راست میت را
 که جانب چپ جنازه است بدوش راست خود بردارد
 پس پای راست میت را باز بدوش راست بردارد پس از
 پشت جنازه برود و پای چپ میت را بدوش چپ خود
 بردارد پس دست چپ میت را که در جانب راست جنازه
 است بدوش چپ بردارد و چون خواهد که یار دیگر تربع
 کند از پیش جنازه نرود بلکه از جانب پشت جنازه برود
 و باز همان دوش تربع بجای آورد و اکثر علماء بر عکس گفته اند
 که اول ابتدا بدست راست جنازه میکنند پس پای راست
 پس پای چپ پس بدست چپ و اول موافق احادیث معتبره
 اولی است و اگر هر دو را بعمل آورند بهتر است و افضل آنست
 که عقب جنازه یا پهلوه را راه رود و پیش جنازه و ظاهر
 اکثر احادیث آنست که اگر جنازه مؤمن باشد پیش آن راه
 رفتن خوب است و در جنازه خلاف مذهب خوب نیست
 زیرا که ملائکه او را استقبال بعذاب میکنند و با جنازه
 سواره رفتن مکروه است و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 منقولست که هر که جنازه را برپند و این دعا را بخواند
 اللَّهُ اكْبِرْ هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ
 اللَّهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ زِدْنَا اِيْمَانًا وَتَسْلِيمًا الْحَمْدُ لِلَّهِ

الذی تَقَرَّرَ بِالْقَدَرِ وَقَهَّرَ الْعِبَادَ بِالْمَوْتِ هِيَ مَلَكِي
 و اسمان نماند مگر آنکه گریه کنند از برای ترحم بر او
 و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که در حال برداشتن
 جنازه این دعا بخواند بسم الله و بالله اللهم صل على
 محمد و آل محمد و اغفر للمؤمنين و المؤمنات
 و منقولست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام هرگاه
 جنازه را می دید می گفت الْحَمْدُ لِلَّهِ الذی لَمْ يَجْعَلْنِي مِنَ
 السَّوَادِ الْخَاسِرِ و زنان را تشییع جنازه سنت نیست بعضی
 گفته اند که جنازه را بسیار تند بردن مکروه است و محرم
 بردن با جنازه کراهت دارد و در روز جراح بردن خوب
 نیست و اسرافست و در شب خوب نیست و مکروه است کسی را
 بجنازه حاضر شود خندیدن و حرف باطل گفتن **فصل**
در غسل دادن میت است بدانکه احکام میت
 از غسل دادن و کفن کردن و نماز کردن و دفن کردن
 و احکام پیش هر واجب کفایست یعنی بر همه واجبست
 و اگر یکی بکند از همه ساقط می شود و اگر همه ترک کند
 همه عاقب میشوند و مشهور میان علماء آنست که ولایت این
 تعلق بوارث میت دارد و بدیخصت او دیگری متوجه
 اینها نمیتواند شد و مردان و زنان و از زنان و شوهر
 اولی است از دیگران و احوط آنست که بی ضرورت خود
 غسل ندهد و غسل و نماز و سایر احکام میت واجبست

برای میت شیعه اثنا عشری و درستی و سایر فرق مخالفان
 خلافت و ظاهر واجب نباشد مگر در حال تقیه و شهید
 که در جهاد با امام زمان کشته شده باشد و در معرکه شده باشد
 او را غسل میدهند و کفن نمیکند بلکه نماز می کنند
 و با جامه ها که پوشیده است دفن میکنند و بعضی گفته اند
 که در هر جهاد حق که کشته شود چیزی است و ظالی از قوتی
 نیست و مشهور میان اصحاب آنست که هرگاه از میت عضوی
 یافت شود که در آن استخوان باشد می شوید و کفن می کنند
 و دفن می کنند و بعضی سه کفن را در اینجا واجب دانسته اند
 و اگر نصفی باشد که دل در آن باشد نماز هم می باید کرد
 و احوط آنست که اگر سینه را تنها یابند باز چنین کنند
 و همچنین اگر جمیع استخوانهای میت را بیابند و عضوی
 که بی استخوان باشد مشهور آنست که در لته می بچند و دفن
 می کنند و بعضی لته بچیدن را واجب ندانسته اند و بجهت
 که از شکم ساق و شوق هرگاه چهار ماه زیاده داشته باشد
 غسل میدهند و کفن میکنند و بر او نماز نیست و بعضی
 گفته اند که بجهت کفن میکنند و هرگاه چهار ماه نداشته
 باشد مشهور آنست که در لته می بچند و دفن می کنند و در
 روایت در لته بچیدن مذکور نیست و بعضی تمام شدن
 خلقت طفل را اعتبار کرده اند و غسل و کفن نه چهار ماه
 و این احوطست و اگر عضو استخوان داری از زن بریده باشد

احوط آنست که غسل و کفن و دفن بکنند اگر چه اظهر عدم
 وجوبست و اگر طفلی در شکم مادر مرده باشد و مادر
 زنده باشد اگر تواند درست بیرون می آورند
 و الا باره پاره می کنند و بیرون می آورند و اگر مادر بمیرد
 و طفل زنده باشد شکم مادر را می شکافند از جانب
 چپ و طفل را بیرون می آورند و بهتر آنست که شکمش را
 بدوزند و واجبست که مرد را مرد غسل دهد و زن را
 زن را اجنبی موضع اول زن و شوهر که بقول اشهر و اقوی هر یک
 دیگر را غسل میتواند داد و احوط آنست که از زیر جامه غسل
 دهد و نظر بعورت نکند و بهتر آنست که بدون ضرورت
 غسل ندهند خصوصا مرد زن را و دوم جایز است که اقنا
 کنیز خود را غسل دهد هرگاه زن کسی و در عده کسی نبوده
 باشد و در غسل کنیز اقرار اخلافت سیم جایز است
 که مرد اجنبی غسل دهد و دختر سه ساله را برهنه و زن اجنبیه
 بسر سه ساله را برهنه و بعضی در پنج ساله نیز بخور کرده اند
 چهارم هرگاه مردی فوت شود و مردی نباشد که او را
 غسل دهد زن محرم او را غسل میتواند داد از زیر
 جامه و همچنین است هرگاه زن فوت شده باشد و ظاهر
 در حال اختیار نیز محرم یکدیگر را غسل میتواند داد
 اما احوط آنست که تا ممکن باشد زن از مرد را غسل
 دهد و اما کیفیت غسل بهتر آنست که پیش از غسل

کفن را می کند و اول صبر را و بعد از آن مرگ را و بعد از آن
 پیراهن را بپوشد و نصف بالای پیراهن را بر گرداند و لنگ را
 و بعد از آن ران را بپوشد و نصف پیراهن را بپوشد و نصف پیراهن را
 متوجه غسل شود و اگر میسر باشد که میت را در وقت غسل بر روی
 تختی یاخته بخواباند بهتر است و مستحب است که بایست
 در وقت غسل بسوی قبله باشد بطریق حال احتضار و بعضی
 واجب است که در در سایر احوال باید چنین باشد مگر در حال
 و حال دفن و باید در خیمه یا پیش را بکند و اگر خواهد با پیراهن غسل
 دهد و اگر خواهد لنگ بپوشد و پیراهن را بکند و بر هر تقدیر
 واجب است که در وقت غسل دادن عورتین میت را بپوشاند
 و مشهور آنست که واجب است که اول از الیه نجاست از بدن می کشند
 و سنت است که برای عورت میت پیراهن را از طرف پا بپوشانند
 و اگر تنگ باشد باذن و زور بشکافد و سنت است که در زیر
 سقف یا خیمه غسل دهد که بر آسمان نباشد و سنت است که در
 نفری باشد غسل دهند یکی آب بیز و دیگری گردانده میت را مسح
 است که انگشتان میت را بمالدانم کند و اگر دشوار باشد زخمی
 شکستن باشد دست بردارد و واجب است که میت را غسل
 بدهد و او را بپوشد و بعد از آن با کافور و بعد از آن با زعفران
 و سنت است که اول دستهای میت را تا نصف ذراع سر مرتبه بشوید
 بنا بر بعضی از روایات پس عورت میت را بشوید و احوط آنست
 که چون خواهد عورت را بشوید لنگ بر دست بپوشد که دستش بپوشد

نرسد و اگر بدست چپ بشوید بهتر است و سنت است
 که اول عورت میت را یکف سدر و ایشان سر مرتبه بشوید
 و آب بسیار بریزد تا خوب پاک شود پس دست بر بالای
 شکمش بگذارد و بیز و همواری بپایین کشد که اگر فضل باشد
 بیرون آید و اگر چیزی بیرون آید باز خارج را بشوید و اگر
 زن طاهر باشد و خوف افتادن فرزند باشد دست شکمش
 نکشد و علم گفته اند که سنت است که مرورش را پیش از غسل
 یکف سدر بشوید پس سنت است که دستهای خود را تا مرقع شست
 یعنی آنکسی که دست بر میت می گذارد پس وضو دهد میت را بر روش
 وضوی زندگان با بظالم و بعضی واجب است که دست
 که وضو میدهند این میت را قریبتر الی الله پس دو دستهایش را بشوید
 و سر و پاهایش را مسح کند پس ابتدا کند غسل و احوط آنست که
 آب بیزند و گردانده اگر دو کس باشد هر دو میت کنند و بهتر
 آنست که میت هر سر را بکند و از برای غسل کافور و قراح نیز میت
 جدا بکند پس اول میت می کنند که این میت را غسل میدهم باب
 سدر و کافور و قراح از جهت آنکه واجب است از برای خدا یا قریبه
 الی الله پس بر میت را باب سدر می شوید و احوط آنست که اول
 بجانب راست مراب بریزد و بعد از آن بجانب چپ و سنت است
 که مراب را هر جانب را سر مرتبه بشوید پس میت را بر پهلوی چپ بخوابانند
 و جانب راست را بشوید و سنت است که سر مرتبه بشوید و هر سببی
 که میریزد قطع نکند تا پیرامانند و اگر آنکه میت را میگرداند و هنگام

دو اول

اب ریختن دست بر پشت و شکم مالیدن بمواری که آب خوب بید
بهتر است و دست میت را از پهلو جدا کنند تا آب زیر آن برسد
و چنان کنند که آب زیر لنگ و عورت و ران و سایر اعضا خوب
شود پس میت را بگردانند و بر پهلوئی راست بخوابانند و پهلوئی چپ را
به آن طریق که مذکور شد سرمه بکشند و در آب سرد سر می
و مشهور است که حدی ندارد و بعضی گفته اند که باید هفت بار
سدر باشد و بعضی یک بار و بعضی یک بار و نیم گفته اند که نزدیک
به پست و پنج درم و زیاده بوده باشد و گویا این زیاده ها برای
نشستن فرج و سایر اعضا پیش از غسل بوده باشد و احتیاط آنست
که در آب غسل آن مقدار داخل کنند که مضاف شود و آبش نگیرد
و در بعضی روایات در نشستن هر جانب شستن نصف سر نیز
وارد شده است و شاید بد نباشد که برخلاف مشهور است ^{در} شستن
بر پشت بخوابانند و طهارتی شود که اگر سدر را از آنها برطرف شود
و آنرا کافوری را برین می کنند و داخل آب می کنند و غسل دهند
و دستهای خود را تا مرقع بشویند و بهتر آنست که دست میت را
نیز تا نصف ذراع سرمه بکشند و آب کافور بشویند و فرجش را نیز سه
مرتبه بشویند بهمان نحو که لته یا دستمالی بر دست بچسبند و دست
بر شکم میت بکشند بمواری و بهتر آنست که در وقتی که دست
بر شکم میکشند سرمه را بلند کنند که فضلات از آن طرف بیرون
نرود پس احتیاطا آب ریزند و گردانند هر دو بیت کنند که
این میت را غسل میدهم باب کافور از برای آنکه واجب است از برای

رضای خدا پس سر را بشویند و سنتست که سرمه بکشند و بشویند
و در هر مرتبه ابتدا بجانب راست بر بکشد و گردانند بمواری
دستی مالند پس جانب راست را سرمه بکشند و جانب چپ را سرمه
مرتبه بخوبی که در غسل سدر مذکور شد بشویند پس میت را
بر پشت بخوابانند و باز دست خود را تا مرقع بشویند و طهارت را
خوب بشویند که اثری از سدر و کافور در آنها نماند و اگر
سبوی دیگر برای آب قراح میاکنند بهتر است و احتیاط آنست که آب
غسل قراح را از حوضی که آب سدر و کافور در آن ریخته شده است
بردارند و از آبی بردارند که اینها مطلقا در آن داخل نشده باشد پس
دستهای میت را تا نصف ذراع سرمه بکشند و باطل بشویند استجوابا
و فرج میت را نیز باطل سرمه بکشند و اگر در این وقت نیز
باز دیگر میت را وضو دهند شاید بهتر باشد پس احتیاطا نیت کنند
که غسل میدهم این میت را باب قراح از جهت آنکه واجبست قریه الی اللیس
سر را سرمه بکشند و جانب راست را سرمه بکشند و جانب چپ را سرمه بکشند
که یک مرتبه واجب است و دو مرتبه سنت و بهتر آنست که گردانند ابتدا
در وقت آب ریختن دست بکشند بر بدن میت و پیش از این غسل
و در اشای این غسل دست بر شکم میت نمیکشند و چون از این هر
سر غسل فارغ شود اگر خوف خروج نجاست بوده باشد قدری از
پنبه در برش داخل کنند و همچنین در دهان و بینی و قدح
از پنبه داخل کنند اگر خوف بیرون آمدن خون یا نجاست بوده باشد
پس سنتست که بدقت را بجا خشک کنند و بعد از آن او را

بر روی جامهای کفن بگذارد و سنتست که هر مرتبه که میت را از جانبی
بجانبی گردانند دعا بخواند **اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا بَدَنُ عَبْدِكَ**
الْمُؤْمِنِ وَقَدْ أَخْرَجْتَ دُوحَهُ مِنْهُ وَفَرَّقْتَ بَيْنَهُمَا فَصَفِّكَ
عَفْوُكَ و اگر زن باشد بگوید **اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا بَدَنُ أَمَتِكَ**
الْمُؤْمِنَةِ و اگر دو جام بگوید بهتر است و در سایر احوال
غسل مکرر بگوید **رَبِّ عَفْوُكَ عَفْوُكَ** تا خدا او را
بیامرزد و سنتست که هر چه از عیوب میت بر او ظاهر شود
بکسی نقل نکند تا حق تعالی گناهان او را بیامرزد چنانکه از
مادر متولد شده و مستحبست که غسل دهند از جانب راست
بایستد و کودالی در برابر قبله بکند و تحت سران برآید
که آب غسل در آن کودال رود و هر چه مکرر هست که آب
غسل را بجای که در آن بول و غایط کند بریزند و اگر جای
باشد که کثافات خانه را در آن ریزند و صورت ندارد و مکرر
است میت را باب کرم غسل دادن مکرر در حال ضرورت
و مکرر است که میت را در میان پاهای خود بگیرد و ایضا
مکرر است که ناخن میت را بگیرد یا موی او را بگیرد یا شانه کند
و اگر بگیرد ناخن و مو را یا موی در اثنای غسل جدا نشود باید
که در میان کفن گذارد و بامیت دفن کند حتی منقولست که در آن
از حضرت باقر علیه السلام شده حضرت صادق علیه السلام داد و فرمود
که باین دفن کن در قبر و اگر سرد و کافور بهنر سرد بکشد
باب قراح غسل دهند و احوط آنست که سر مرتبه غسل دهند

و اگر پیش از دفن بهر سدا حوط آنست که مرتبه دیگر او را
سر غسل دهند و اگر آب بهم نرسد بامیت را غسل نتوان
داد که خوف آن باشد که بدن میت از هم بپاشد تیم دهند
او را و ظاهر این تیم کافیست و سر تیم احوطست و بهتر آنست
که تیم را چنین بدهند که نیت کند که تیم میدهم این میت را
بدل از غسلهای سرد و کافور و قراح از حجه آنکه واجبست
از برای رضای خدا و تیم دیگر را قصد کند که تیم میدهم
این میت را بدل از غسل کافور احتیاطا قرینه الی الله و همچنین
قراح را و چون نیت کند دست خود را بر خاک زند و بر
پشتانی میت کشد و دیگر بر پشت دست راست میت
کشد و بعد از آن بر پشت دست چپ و اگر بدو ضرب
تیم دهد یکی برای رو و یکی برای دستها خوبست و اگر میت
محرّم باشد او را غسل کافور ندهند و حوط نکند **فصل**
سیم در کفن کردن میت است واجبست که میت را
سر کفن کنند و اکثر علما گفته اند که اول آنها لنگ است
که از ناف تا بعضی از ساق را بپوشد و بعضی گفته اند
که سنتست که سینه را بپوشد و تا پاها برسد و دویم پیراهن است
و سیم سرتامری که جمیع بدن را بپوشد و بعضی از علما گفته اند
که پیراهن است و دو سرتامری و جایز است که بجای پیراهن
یکسرتامری دیگر بکند که مجموع سرتامری باشد و این قول اظهر است
و احادیث معتبره بر این دلالت دارد و احوط آنست که باینها لنگ

نیز بکنند و با ضرورت بکسر تاسری کافست و باید که کفن حریر
محض نبوده باشد و احوط آنست که کفن زنان نیز حریر محض نباشد
و احوط آنست که کفن از پوست نبوده باشد و بهتر آنست که از
پشم و مو نیز نبوده باشد و مستحبست که از پنبه سفید بوده باشد
و سننست که سر تاسری بالا از جمله دوسر تاسری جبهه باشد
و آن جام بوده از زمین می آورده اند و الحال معلوم نیست و در
نیست که اگر بجای آن قطعی سفید بکنند بد نباشد و علما
گفته اند که سننست که اول جانب چپ لفافه را بر جانب راست
میت اندازد و بعد از آن جانب راست لفافه را بر جانب چپ
میت و بهتر آنست که چنین کنند اگر چه مستندش بنظر نمی آید
و سننست که خرقة طویلی که عرضش یکشبر و نیم و طولش اقلام
سه روزه و نیم باشد بذراع دست زیاده کفند برای پیکر
سر او را بشکافند و بر کمر میت بربندند و پنبه بسیار بر دبر
و فرج میت بگذارند و اگر زن باشد پنبه بیشتر بگذارند و اگر بر
پنبه قدری کافور پاشند شاید بد نباشد و سر دیگر خرقة را
از میان پاها بردارند و از زیر آنچه بر کمرش بسته اند بپوشانند
و او رند و محکم بکشند که فرج را و پنبه که گذاشته اند فرا گیرند
و باها را بهم او رند و دانه را با یکدیگر بپایان خرقة سخت بپزند
و بر پیکر دانه ها و بر جاکه منتهی شود و سرش را در آنچه
پچیده اند فرو برند و سننست که عمامه از برای مرد زیاده
که بر دوشش بگردانند و سرهای عمامه را از هر دو طرف

و موافق مشهور بر آنست
بگردانند

بدر او رند و بر سینه میت بیندازند چپ را بر جانب راست
و راست را بر جانب چپ و بدل از عمامه مرد از برای زن
زیاده کنند و پارچه بر سینه زن بربندند که پستانهای او را
بگیرد و بر پشتش که زنند و مکر و هست که کفن از گنان
باشد یا پیراهنی که تازه کنند استین داشته باشد اما اگر
میت را در پیراهن خودش کفن کنند در کار نیست بریدن
استین و با استین باکی نیست اما تکمیل و بند و هایش را بپزند
و سننست که میت را کفن کنند در پیراهنی که در آن نماز می کرده
است و اگر در پیراهن بعضی از علما و صلحا نیز کفن کنند
شاید بد نباشد و مستحب است که در جامه که در آن احرام بسته
است در حج یا عمره کفن کنند و مستحب است که کفن خوشبوی
و صاحب قیمت باشد چنانچه در حدیث وارد شده است که
شیکو کنید کفنهای مردگان خود را که زینت ایشانست و با آن
کفنهاد رقیامت مبعوث میشوند و سننست است که در قیمت
کفن مضایقه و مبرری نکنند و کفن را از مال بسیار و عیال
بیشتر باشد و سننست است موافق مشهور که بر کفن شهادتین
و اقارب ائمه علیهم السلام بنویسند و دعای جوشن و غیر آن در
بعضی روایات وارد شده است و سننست است که بتبت
حضرت امام حسین علیه السلام بنویسند و علما گفته اند که سننست
است که کفن را بر مسافری که از آن بیرون آورده اند بپوشانند
و با بوی هان نکنند و سننست که در وقتی که غسل دهند

و خواهد که میت را کفن کند دستهایش را تا دروش تا مرقع
 بشوید و بعد از آن شروع کند در کفن کردن و واجب
 است حنوط کردن میت را با آنکه بر هفت موضع سجده اونی
 پیشانی و کف دستها و زانو ها و انگشت میهن پاها و کافور
 بمالند اگر چه اندکی باشد و بهتر است که سرش را نیز
 بمالند و بر سینه اش بریزند و اگر کودا ل باین کردن ^{نیاید}
 پا و بند های دست و مرقعها و زیر بغلها و پنج ران و بند
 انگشتان و سایر بندها را بمالند حنوط است و بهتر
 است که کافور حنوط کافور خام جودا نه باشد و مقدارش بقدر
 یک انشرف باشد که چهار دانگ و نیم مثقال است و بهتر از آن است
 که سه مثقال باشد و بهتر ازین است که سیزده درهم و ثلثی بوده
 باشد موافق حنوط حضرت رسول ص که تقریباً هفت مثقال
 صریح بود باشد و بهتر است که کافور غسل ازین مقدارها
 نباشد و سنت مولا است که در حریه تازه بامت بگذارند
 و در اخبار بسیار وارد شده است که تا این چوبها تر است میت را
 عذاب نمیکند و بهتر است که چوب درخت خرما بود باشد
 و اگر یافت نشود چوب سدر کنند و اگر یافت نشود چوب
 درخت بید و اگر یافت نشود چوب درخت انار و اگر هم
 نرسد هر چوب تری خوبست و باید تر باشد و تازه از درخت
 بریده باشند و چوب خشک هر چند از درخت خرما یا ایکن
 شریف بریدن باشند فایده نمیکند و باید هر یک بقدر یک کثیر

بوده باشد بیا یک ذراع دست و بعضی گفته اند که بقدر
 استخوان ذراع که از یکش بر پشت تراست و ظاهر اهم خرمیت
 و بعضی گفته اند که شبه برانها بر بچند تا طوطیشان پشتی مانند
 و یکی را از جانب راست بگذارند و سرش را بچپ بگردانند
 و ملصق ببدن سازند و دیگری را از جانب چپ و میان
 پیراهن و سترامی بگذارند و سر را نیز بچپ بگردانند
 و بعضی گفته اند که سنت است که بر حریه بین شهادتین بنویسند
 بترت شریف و اگر تقیه باشد و حریه نتوان در کفن گذاشت
 در میان قبر بیندازند و اگر بعد از بر کردن قبر بخاطر شالید
 در میان قبر فرو ببرند و بدانکه کفن واجب میت از اصل
 مال اوست مقدم بر دین و وصیت و میراث و اگر چیزی
 نداشته باشد در خفای او را نظهر کند و بانها کفن کند
 و اگر آن هم نباشد برهنه دفن کنند و بعضی گفته اند که از زکوة
 واجب کفن میت میتوان کرد و خالی از قوقی نیست و سنت
 مولا است که مسلمانان او را کفن کنند چنانچه در حدیث معتبر
 از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که کفن کند
 مؤمنی را چنانست که ضامن جاها او شده باشد نادور
 قیامت و هر که بکند از برای مؤمنی قبری چنانست که او را
 در خانه موافق نیکویی جاداده باشد تا روز قیامت و کفن
 زن بر شوهر واجبست هر چند زن مالدار باشد و همچنین
 کفن بنده بر صاحبش واجبست و اگر از میت نجاسته پیر و آید

بدن او را بشویند و اگر کفن^{شده} الوده شده باشد تا در قبر نکند
آنرا می شویند و اگر بقبر برده باشد مشهور است که آن موضع
مقراض میکنند و کفن را از یکدیگر یکدیگر دارند تا بدن میت
پوشیده شود و بعضی گفته اند که اگر ممکن بود باشد مشقت
در اندرون قبر بلکه طشت و اقباب بریند و بشویند ^{ست} بهتر است
خصوصاً هرگاه بدن میت نجس شده باشد و تطهیر آن لازم باشد
کفن را نیز با آن عنوان بشویند و این احوطست و جمعی گفته اند مکروه
کفن را با آهن بریدن و گفته اند از مشایخ چنین شنیده ایم و در حال
کفن نیز سنت است که پاهایش بجانب قبله باشد و کسی که
در غیر مجاهد با امام کشته شده باشد جراحتهای بدنش را ازاله
نمکنند و غسل میدهند و اگر سر جدا باشد در هر غسل اول
سر را می شویند و آخر بدن را و بعضی گفته اند که اگر خون بدن
نشود کل دست میریزند تا بند شود و از حضرت صادق علیه السلام
منقولست در حکم چنین کسی که اول خون را می شویند و آب را
میریزند در غسل و دست بر بدنش نمیانند و بر جراحتهایش
پنبه و کافور میکذارند و محکم می بندند و همچنین اگر گردش
بریده شده باشد و جدا شده باشد کافور میپاشند بر موضع
جراحت و پنبه میکذارند و پنبه می بندند که خون بیرون نیاید و اگر
سر از بدن جدا شده باشد در غسل اول سر را می شویند و بعد
از آن بدن را و پنبه بر بالای گردن میکذارند و بعد از آن سر را بر روی
گردن میکذارند و در میان کفن می بچند و در هنگام دفن سر را

باید میگیرند و در لحد میکذارند و رویش را بجانب قبله
میکردانند **فصل چهارم** در نماز میت است و این
نماز واجب است بر همه مسلمانان که علم بفوت شخصی
بهم رسانند و اگر یکی از ایشان بجا آورد از دیگران
ساقط میشود و واجبست نماز بر هر شیعه اشاعری که
بالغ باشد بی خلاف و اشهر و اقوی آنست که بر طفلی که
شش سالش تمام شده باشد نماز واجبست و ظاهر بقصد
قربت الکتفان کرد و کمتر از شش ساله را اگر زنده متولد
شده باشد بعضی سنت دانسته اند و بعضی بدعت و
احوط نماز نکردنست و جایز نیست نماز کردن بر کفار
و خوارج و ناصبیان که عداوت علیه السلام داشته
باشند و غالیان که ائمه علیهم السلام را خدادانند یا گویند
که خدادان ایشان حلول کرده است و بر مرتد و آنهایی که خدا را حیم
میدانند و بر غیر ایشان از مخالفان خلافت و ظاهر محرم باشد
میان آنکه نماز نکند یا بکند و چهار تکبیر بگوید و در تکبیر چهارم
تقرین و لعنت کند بر او و در موضع تقیه ترك نباید کرد
و سزاوارترین مردم بنماز بر میت و ارث است بنا بر مشهور
و بعضی گفته اند که بر خست ایشان نماز جماعت نمیتوان
کرد و با نفراد میتوان کرد و احوط آنست که تا توان از ایشان
رضخت گرفتن بر خست نکنند و شوهر از هر خویشان اولی^{ست}
نسبت بزن و مردان اولین از زنان و وارث اگر خود قابلیت نماز

نداشته باشد هر که اعتقاد داشته باشد و بهتر اند مقدم
دارد و جایز است که زن پشمازی زنان بکند و یا ماموم
و در یک صف بایستد و مرد باید که پیش بایستد اگر چه ماموم
یک نفر باشد و اگر زنان با مردان جمع شوند زنان در
عقب مردان بایستند و اگر حیاض باشد سنت است که در
صف جدا بی بایستد و واجب است که نماز گذارنده و بیضه
بایستد در حجاب بجا بیستد و باشد اگر امام باشد و در
ماموم در کار نیست و احوط در منفرد است که از برابر جنازه
بیرون نباشد و واجب است که میت را بر پشت بخواباند و در
این نماز طهارت از حدث نرط نیست و جنب و حیاض و بیض و این
نماز را میتوان کرد و احوط آنست که سایر شروط نماز و میسه
در این نماز رعایت کنند از پوشانیدن عورت و نجس نبودن
جامه و بدن و حریر نبودن جامه و غیر اینها اگر چه اظهر آنست که هیچک
در کار نیست مگر چیزی چند که حرام باشد و از آن آنها منافی افعال
نماز باشد مانند طلا و حریر برای مردان و جامه عصبی و ست
است که با وضو باشد و اگر آب بم نرسد یا مانعی داشته باشد
یا وقت تنگ باشد سنت است که نیم کند و ظاهر بعضی آنست
که بدون عذر نیز نیم مستحبست و میباید که از جنازه بسیار
دور نباشد مگر آنکه در نماز جماعت باشد و صفها در میان باشد
و نماز بر میت نمیتوان کرد تا او را غسل و کفن نکنند اگر ممکن باشد
و اگر کفن نداشته باشد او را بقبور گذارند و عورتش را بپوشانند

و نماز کنند و سنت است که پشمازی را بر میان مرد بایستد
و سنیه زن بنا بر مشهور و سنت است که کفش را بکنند و اگر بوز
در پا داشته باشد در کار نیست کردن و اگر پا برهنه باشد
بهتر است و واجبست که نیت کند و بهتر آنست که چنین نیت
کند که نماز بر این میت حاضر میکنم از برای آنکه واجبست قربه الی الله
و پنج تکبیر بگوید و سنتست که در هر تکبیر دستها را بردارد
تا محازی گوشها و بعضی در غیر تکبیر اول سنت میدانند
دست برداشتن را و اول قوی است و در وجود عارضه در میان
تکبیرها ظاهر است و احوط وجوبست و ظاهر هر دعای مخبری است
و مشهور آنست که بعد از تکبیر اول اگر بگوید اشهد ان لا اله الا الله
والله واشهد ان محمدا رسول الله و بعد از دوم
اللهم صل على محمد و آل محمد و بعد از سیم اللهم اغفر
للمؤمنین و المؤمنات و بعد از چهارم اللهم اغفر
لهذا الميت و تکبیر پنجم را بگوید و فارغ شود مخبرست و موافق
مشهور بهتر آنست که چنین کند بعد از نیت بگوید الله اکبر
اشهد ان لا اله الا الله و خذ له شریک له واشهد
ان محمدا عبده و رسوله از سله بالحق تشبیرا
و نذیرا بین یدئ الساعة پس بگوید الله اکبر
اللهم صل على محمد و آل محمد و بارک على محمد
و آل محمد و از خم محمد و آل محمد افضل ناصیته
و بارک و ترجمت علی ابرهیم و آل ابرهیم انک حمید مجید

وَصَلِّ عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ بْنِ بَكْوَيْدِ اللَّهِ الْكَبِيرِ
 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ
 الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ تَابِعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ
 إِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 بِنِ بَكْوَيْدِ اللَّهِ الْكَبِيرِ
 اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ
 وَابْنُ أَمْتِكَ نَزَلَتْ بِكَ وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اللَّهُمَّ إِنَّا
 لَا نَعْلَمُ مِنْهُ إِلَّا خَيْرًا وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِرَمْنًا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ
 مُحْسِنًا فَزِدْ فِي إِحْسَانِهِ وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ
 وَاغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ عِنْدَكَ فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ وَخَلِّفْ
 عَلَى أَهْلِهِ فِي الْغَائِبِينَ وَارْحَمْ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 بِنِ بَكْوَيْدِ اللَّهِ الْكَبِيرِ وَفَارِغْ مِشْوَرًا وَكَرْزًا بِأَشَدِّ
 يَكْوَيْدِ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذِهِ أَمْتُكَ وَابْنَتُ عَبْدِكَ
 وَابْنَةُ أَمْتِكَ نَزَلَتْ بِكَ وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ
 اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهَا إِلَّا خَيْرًا وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهَا مِنَّا اللَّهُمَّ
 إِنْ كَانَتْ مُحْسِنَةً فَزِدْ فِي إِحْسَانِهَا وَإِنْ كَانَتْ
 مُسِيئَةً فَتَجَاوَزْ عَنْهَا وَاغْفِرْ لَهَا اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا عِنْدَكَ
 فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ وَخَلِّفْ عَلَى أَهْلِهَا فِي الْغَائِبِينَ وَارْحَمْ
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَكَرْزًا بِأَشَدِّ
 تَكْبِيرًا يَنْدَعَا بِجَوَانِدِ خُوبِشْتِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
 وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْقِرْ

للمؤمنين

وَالْمُؤْمِنَاتِ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الْمُسَجِّى قَدْ آمَنَّا بِكَ
 وَابْنُ عَبْدِكَ وَقَدْ قَبَضَتْ رَوْحَهُ إِلَيْكَ وَقَدْ
 احْتَاجَ إِلَى رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ غَنَى عَنْ عَذَابِهِ اللَّهُمَّ
 إِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْ ظَاهِرِهِ إِلَّا خَيْرًا وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِسِرِّهِ تَبِ
 اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي إِحْسَانِهِ وَإِنْ كَانَ
 مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِهِ وَكَرْزًا بِأَشَدِّ بَكْوَيْدِ
 اللَّهُمَّ إِنَّ هَذِهِ الْمُسَجَّاةُ قَدْ آمَنَّا بِكَ وَابْنَةُ عَبْدِكَ
 وَقَدْ قَبَضَتْ رَوْحَهَا إِلَيْكَ وَقَدْ احْتَاجَتْ إِلَى رَحْمَتِكَ
 وَأَنْتَ غَنَى عَنْ عَذَابِهَا اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْ ظَاهِرِهَا
 إِلَّا خَيْرًا وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِسِرِّهَا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ مُحْسِنَةً
 فَزِدْ فِي إِحْسَانِهَا وَإِنْ كَانَتْ مُسِيئَةً فَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِهَا
 بَلْكَ مَوَافِقُ جَمْعِ بَيْنِ الْأَحَادِيثِ بِهْتَرَاوَتْ وَكَرْزًا بِأَشَدِّ
 هَرْتَكْبِيرًا يَنْدَعَا بِجَوَانِدِ خُوبِشْتِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
 وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 عَلَى الْأُمَّةِ الْهَدَاةِ وَاغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ
 سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ
 آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ عَفُورٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِجَمِيعِنَا
 وَأَمَوَاتِنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْأَلْفِ قُلُوبِنَا
 عَلَى قُلُوبِ إِيخَارِنَا وَاهْدِنَا إِلَى الْخُلُقِ الْخَيْرِ مِنْ
 الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ

سَتَقِيمُ اللَّهُمَّ عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ امْتِكَ اَنْتَ
 اعْلَمُ بِهِ اَقْرَبُ اِلَى رَحْمَتِكَ وَاسْتَقْنَيْتَ عَنْهُ اللَّهُمَّ فَجِّأ
 عَنْ سَيِّئَاتِهِ وَزِدْ فِي حَسَنَاتِهِ وَاعْفُ لَهُ وَارْحَمْهُ
 وَتَوَزَّلْهُ فِي قَبْرِهِ وَلَقِّنْهُ حُجَّتَهُ وَالْحَقَّ بِنَبِيِّهِ
 وَلَا تَحْرِمْنَا الْجَنَّةَ وَلَا تَقْتُلْنَا بَعْدَهُ وَكَرَزْنِ بَاشِدْ اَزْأَوَّلِ
 دَعَائِيْخُوند تا اینجا که اِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمِ اللَّهُمَّ اَمَّا
 ابْنَةُ عَبْدِكَ ابْنَةُ امْتِكَ اَنْتَ اعْلَمُ بِهَا اقْرَبَتْ
 اِلَى رَحْمَتِكَ وَاسْتَقْنَيْتَ عَنْهَا اللَّهُمَّ فَجِّأ وَزَعْنِ
 سَيِّئَاتِهَا وَزِدْ فِي حَسَنَاتِهَا وَاعْفُ لَهَا وَارْحَمْهَا وَتَوَزَّلْ
 لَهَا فِي قَبْرِهَا وَلَقِّنْهَا حُجَّتَهَا وَالْحَقَّ بِسَيِّدِهَا صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَارْحَمْهَا وَلَا تَقْتُلْنَا بَعْدَهَا
 و در روایتی وارد شده است که بعد از فارغ شدن
 نماز بگوید رَبَّنَا اِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ
 حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ و اگر بر سنی و خلافتی
 تکبیر چهارم بلکه مقدم از نماز کند بضرورت بعد از هر تکبیر بر او لعنت و نفرین
 کند و بهترین است که چنین بگوید اللَّهُمَّ اَخْرِجْ عَبْدَكَ
 فِي عِبَادِكَ وَبِلَادِكَ اللَّهُمَّ اصْلِهِ حَرَّ نَارِكَ اللَّهُمَّ
 اِزْقْهُ اَشَدَّ عَذَابِكَ فَإِنَّهُ كَانَ يُوَالِي عَذَابَكَ
 وَيُعَادِي اَوْلِيَائَكَ وَيُبْغِضُ اَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ ص
 و اگر میت مستضعف باشد که ضعیف العقل باشد
 و تمیز میان مذاهب نکند و باین سبب سنی باشد

یا مخالف حق باشد و عناد با شیعیان نداشته باشد
 یا اعتقاد با اهل بیت علیهم السلام داشته باشد و
 یا دشمنان ایشان بد نباشد در نماز بر او بگوید
 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ
 عَذَابَ الْحَجِيمِ و اگر مذهب میت معلوم نباشد بگوید
 اللَّهُمَّ اِنَّ هَذِهِ النَّفْسُ اَنْتَ اَحْيَيْتَهَا وَ اَنْتَ
 اَمْتَهَا اللَّهُمَّ وَلَهَا مَا تَوَلَّيْتَ وَ اخْتَرْتَ مَا تَعْلَمُ مِنْ اَحَبِّ
 و اگر میت طفل نابالغ باشد بگوید اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ
 لِابَوَيْهِ وَ لَنَا سَلَفًا وَ فَرْطًا وَ اَجْرًا وَ شَهْرًا در هر
 آنست که دعاهای سر تکبیر را میخواند بخوبی که گذشت
 و این دعاها را بعد از تکبیر چهارم میخواند و بر سنی
 اگر نماز کند تکبیر پنجم را نمیگوید و سنت است که بر
 جای خود بایستد تا اجازه را بردارد خصوصاً پیش نماز
 و نماز حایزه را در مسجد میتوان کرد و مشهور آنست
 که اگر در مسجد نکند بهتر است و بزرگ حایزه دو
 مرتبه نماز کردن خلافت در جواز آن و دور نیست
 که کسی که نماز نکرده باشد تواند کرد و کسی که در انشای
 نماز برسد بقصد وجوب ملحق میشود و دعاها که خود را
 باید خواند میخواند و چون پیش نماز فارغ شود بقیه را
 یا دعاهای مختصر میخواند اگر چه حایزه را بردارد
 و اگر دور شود یا بکند تکبیر هارابی دعا پیاپی بگوید

و اگر میت را بی نماز دفن کرده باشند احوط آنست که بر قبر
 او نماز کنند هر چند مدتی گذشته باشد و هر وقت
 نماز جنازه را میتوان کرد مگر آنکه وقت حاضره تنگ شود
 که حاضره را مقدم میدارد و بهتر آنست که با وسعت وقت
 نیز اول حاضره را مقدم دارد مگر آنکه خوف فوت نماز
 جنازه بوده باشد یا خوف ضایع شدن میت **صلیخ**
 در آداب دفن میت است و آداب بعد از آن سنت است
 که تا میت را در قبر نگذارند نشینند و واجب است
 کفایه دفن کردن میت و قدر واجب آنست که میت را
 در گوی پنهان کنند بحیثیتی که بوی بد او از مردم مستور
 گردد و جسد او از درندگان ایمن باشد و خوابیدن او
 بر جانب راست رو بقبله واجب است بقول مشهور و بعضی
 مستحب دانسته اند و مستحب است کندن قبر بقدر قاعه
 یا تا جبر کردن و سنت است کندن محد از طرف قبله و مسجد
 است که آنقدر فراخ باشد که کسی در آن تواند نشست و اگر
 زمین سست باشد و محد نتوان کند بعضی گفته اند که مانند
 محد بسازند و اگر نتوان قبر را شو کنند بانکه از میان قبر
 بقدر حید میت فرو برند آن قدر که توان نشست و در طرف
 داشته که خشت بر روی آن توان گذاشت که خاک بر میت
 ریخته نشود و احوط آنست که در مانند سرداب و تابوت و
 صندوق نگذارند و شخصی که در دریا میرود اگر ممکن باشد

باشد

بخشکی برسانند و الا در مانند خم گذارند و سرش را
 بپوشانند و در دریا اندازند اگر ممکن باشد و الا او را
 سنگین کنند و رو بقبله بایندازند و چون جنازه
 نزدیک قبر رسد سنت است که او را نزد پای قبر
 بگذارند اگر مرد باشد و اگر زن باشد برابر قبله قبر
 بگذارند و مشهور آنست که زمانی میکذارند و سه مرتبه
 او را نقل میکنند و مرتبه چهارم او را بقبر میریزند و آنچه
 در روایات معتبره وارد شده است آنست که چون میت را
 نزدیک قبر رسانی او را بتگاه بقبر میر و کار بر او
 سنگین مکن و باین تر از قبر بدو ذراع یا سه ذراع بگذار
 و ساعتی صبر کن تا تهیه خود را بگیرد برای سؤال قبر زیرا
 که قبر را هولهای عظیم هست و دعا کن که خدا او را پناه
 دهد از احوال قبر و سنت است که سر میت را پیش کنند
 و از پیش پای قبر سر اشیب بقبر برند و جمعی از علما گفته اند
 که زن را از پیش قبله میکینند و بعضی بقبر میریزند و
 سر اشیب نمیکند چنانچه در بعضی از روایات وارد
 شده است و سنت است که شخصی که بقبر میرود که میت را
 بقبر گذارد بند های قمار بکشاید و بالا پوشش و در را
 ببندد و در و سر و پایش برهنه باشد و جایز است یک کس
 برود یا زیاده خواه طاق باشد و خواه جفت و اکثر علما
 گفته اند که مکروه است که اگر میت مرد باشد خوش او را

او را بقبور برد و آنچه از احادیث ظاهر میشود آنست که پدر را
مکروهست که در قبر فرزند داخل شود و فرزند و
سایر اقارب باکی نیست و اگر میت زن بوده باشد احوط
آنست که محرم او را بقبور برد و اگر محرم نبوده باشد زن
صالحه ببرد و اگر زن نبوده باشد مرد صالح ببرد و در وقت
و بیرون آمدن سنت است که از پیش پای قبر باشد
و سنت است که چون میت را نزدیک قبر بگذارد بگوید
اللَّهُمَّ عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أَمْتِكَ تَزَلُّكَ
وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ وَجُونِ مَيِّتٍ رَابِعٌ
که بقبور برد بگوید بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اِلَى رَحْمَتِكَ لَا اِلٰى
عَذَابِكَ اللَّهُمَّ اَفْتَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَلِقْنَهُ حُجَّتَهُ
وَنَبِيَّتَهُ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ وَقِنَا اَيَّاهُ عَذَابَ الْقَبْرِ
و چون در قبر بگذارد سنت است که بندهای کفن را
بکشاید و روی میت را باز کند و طرف راست روی
او را بر زمین برساند و اگر زیر سر را از خاک بلند تر کند
بد نیست و خشتی بر پشتش بگذارد که بر پشت نیفتد
و سنت است که مهری از تربت حضرت امام حسین صلوات
اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ در برابر روی او بگذارد و اگر تربت آنحضرت
در کفن نیز بگذارد بهتر است و بگوید اَعُوْذُ بِاللَّهِ مِنَ
الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ پس سه مرتبه فاتحه و قل اعوذ برب

اَتَكَ ابْنَهُ

لَقْنَا حُجَّتَنَا

نَبِيَّتَنَا

۲۵۱۲
فصل در نصرت و نصیحت

الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و اية
الكرسى بخواند و اگر حاضران هم بخوانند بهتر است
پس بگوید بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ اَفْتَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَالحَقُّهُ الْحَقَّ
بِنَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اِنْ كَانَ مُحْسِنًا
فَزِدْ فِي اِحْسَانِهِ وَاِنْ كَانَ مُسِيئًا فَاعْفُ عَنْهُ وَاذْخِرْهُ
وَأَجَاوِزْ عَنْهُ پس بگوید اللَّهُمَّ جَافِ الْأَرْضَ عَنْ حَبِيَّتِي
وَصَاعِدِ عَمَلَهُ وَلَقِّنْهُ مِنْكَ رِضْوَانًا پس بگوید اللَّهُمَّ
عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أَمْتِكَ تَزَلُّكَ وَ
أَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اللَّهُمَّ اَفْتَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَلِقْنَهُ
حُجَّتَهُ وَالحَقُّهُ بِنَبِيِّهِ وَقِهِ شَرَّ مَنْكَرٍ وَنَكِيرٍ
و ايضا بگوید بِسْمِ اللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ
تَزَلُّكَ وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اللَّهُمَّ اَفْتَحْ لَهُ فِي
قَبْرِهِ وَالحَقُّهُ بِنَبِيِّهِ اللَّهُمَّ اِنَّا لَأَنْعَمُ مِنْهُ الْخَيْرُ
وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ و بر وایت معتبر دیگر بگوید اللَّهُمَّ
يَا رَبِّ عَبْدِكَ ابْنُ عَبْدِكَ تَزَلُّكَ وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ
بِهِ اللَّهُمَّ اِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي اِحْسَانِهِ وَاِنْ
كَانَ مُسِيئًا فَجَاوِزْ عَنْهُ وَالحَقُّهُ بِنَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَاحِبِ شَيْعَتِهِ وَاهْدِنَا اِيَّاهُ اِلَى صِرَاطِ

لَقْنَا حُجَّتَنَا

نَبِيَّتَنَا

اَتَكَ ابْنَهُ

لَقْنَا حُجَّتَنَا

نَبِيَّتَنَا

اَتَكَ ابْنَهُ

لَقْنَا حُجَّتَنَا

نَبِيَّتَنَا

مُسْتَقِيمَ اللَّهُمَّ عَفْوِكَ عَفْوِكَ و بروایت معتبر دیگر
ایند عاجز اند اللَّهُمَّ هَذَا عَبْدُكَ فُلَانٌ وَ بِحَاجَتِي فُلَانٌ
نام او را بگوید و ابنِ عَبدِک و قَدْ نَزَلَ بِکَ و اَنْتَ
خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ قَدْ اِحتَاجُ اِلَى رَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ وَلَا
تَعْلَمُ مِنْهُ إِلَّا خَيْرًا و اَنْتَ اعْلَمُ بِسِرِّ رِيَّتِهِ وَ نَحْوِ
الشَّهَادَةِ بِعَاقِبَتِهِ اللَّهُمَّ فَجَافِ الْأَرْضَ عَنْ جَسَدِهِ
و لِقَبْرِ حُجَّتِهِ وَ اجْعَلْ هَذَا الْيَوْمَ خَيْرَ يَوْمٍ اَتَى عَلَيْهِ
وَ اجْعَلْ هَذَا الْقَبْرَ خَيْرَ بَيْتٍ نَزَلَ فِيهِ وَ صَيَّرْهُ الْآخِرَ
مِمَّا كَانَ فِيهِ وَ وَسِّعْ لَهُ فِي مَدْخَلِهِ وَ اَنْزِلْ وَ خَشِّعْ
وَ اغْفِرْ ذَنْبَهُ وَ لَا تَحْمِلْنَا اَجْرَهُ وَ لَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ
و سنت است که در اینحال عقاید حق را تلقین او کند و خصوصا
ولایت ائمه معصومین و بهتر آنست که بدست راست
دوش راست میت را بگیرد و بدست چپ دوش چپ
میت را و او را حرکت دهد و تلقین کند و اگر با آن نحو
بگوید جامعتر است اِسْمَعِ اَهْلَهُمْ اِسْمَعِ اَهْلَهُمْ اِسْمَعِ اَهْلَهُمْ
یا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ و نام او و پدرش را بگوید هَلْ
اَنْتَ عَلَى الْعَهْدِ الَّذِي فَا رَقَيْنَا عَلَيْكَ مِنْ شَهَادَةِ
اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَنْ مُحَمَّدًا
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ عِبْدُهُ وَاَنْ رَسُوْلُهُ وَاَنْ سَيِّدُ النَّبِيِّينَ
وَ خَاتَمُ الرُّسُلِ وَاَنْ عَلِيًّا اَمِيْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَنْ سَيِّدُ
الْوَصِيِّيْنَ وَاِمَامًا اَفْ تَرْضَى اللهُ طَاعَتَهُ عَلَى الْعَالَمِيْنَ

مَدِينَةُ آمُتِكَ

وَابْتَدَأَ

لَقَدْ جَاءَنَا

و حشر

ذینہا

اسمى الهنى اسمعى الهنى اسمعى الهنى

وَأَنَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ
بْنَ عَلِيٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ
وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ
وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَالْقَائِمَ الْحَجَّةَ الْمُهَدِّيَّ
صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أُمَّةُ الْمُؤْمِنِينَ وَحُجَّةُ اللَّهِ
عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ وَأَمَّاكَ أُمَّةٌ مُهَدِّي
أَبْرَارٍ يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ إِذَا أَنَاكَ الْمَلَكُ الْكَارِ
الْمُقَرَّبَانِ رَسُولَيْنِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى
وَسَالَاكَ عَنْ رَبِّكَ وَعَنْ نَبِيِّكَ وَعَنْ دِينِكَ
وَعَنْ كِتَابِكَ وَعَنْ قِبْلَتِكَ وَعَنْ أَمْنِكَ
فَلَا تَخَفْ وَقُلْ فِي جَوَابِهِمَا اللَّهُ جَلَّ جَلَالُهُ
رَبِّي وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيِّي وَ
الْإِسْلَامُ دِينِي وَالْقُرْآنُ كِتَابِي وَالْكَفَّةُ قِبْلَتِي
وَأَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ إِمَامِي وَ
الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْجُنَبِيُّ إِمَامِي وَالْحُسَيْنُ بْنُ
عَلِيٍّ الشَّهِيدُ بِكَرْبَلَاءَ إِمَامِي وَعَلِيٌّ زَيْنُ
الْعَابِدِينَ إِمَامِي وَمُحَمَّدٌ بَاقِرُ عِلْمِ النَّبِيِّينَ
إِمَامِي وَجَعْفَرُ الصَّادِقُ إِمَامِي وَمُوسَى الْكَافِمُ
إِمَامِي وَعَلِيُّ الرِّضَا إِمَامِي وَمُحَمَّدُ الْجَوَادُ إِمَامِي
وَعَلِيُّ الهَادِي إِمَامِي وَالْحَسَنُ الْعَسْكَرِيُّ إِمَامِي
وَالْحَجَّةُ السَّطْرُ إِمَامِي هَؤُلَاءِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ

قولي

اجمیع ائمتی و سادتی و قادتی و شفعا ئی بهم
اتولوا من اعدائهم اتبرء فی الدنیا و الاخره
ثم اعلم یا فلان بن فلان ان الله تبارک و تعالی
نعم الرب و ان محمدا صلی الله علیه و آله
نعم الرسول و ان امیر المؤمنین علی بن ابی طالب
و اولاده الائمة الاحد عشر نعم الائمة و ان ما جاء
به محمد صلی الله علیه و آله حق و ان الوقت حق
و سوال من کبر و تکبر فی القبر حق و البعث حق
و الشور حق و الاصر اطحق و المیزان حق و الظاهر
الکلی حق و الجنة حق و النار حق و ان الساعة
ایة لا ریب فیها و ان الله یبعث من فی القبور
پس بگوید اقممت یا فلان در حدیث است که میت
در جواب میگوید که بلی فهمیدم پس بگوید شهادت
الله بالقول الثابت هداک الله الی صراط مستقیم
عرف الله نینک و بین اولیائک فی مستقر من
رحمت پس بگوید اللهم جاف الارض عن جبینی
واضع برؤوسه الیک و لقمه منک برهاننا
اللهم عفوک عفوک پس خشت بر محمد بگذارد
و اگر بخت نیز خوبست و خشت خام بهتر است اگر
خشت بزرگ باشد راست بگذارد و بر خنجر خشتها
خشت دیگر بگذارد یا بکل رخنه را بکشد و اگر خشتها

اعلمی بالمتدله

لینا

کوچک

کوچک باشد هر کس دوبره نقد بر رخنهارا محکم کند
که خاک بر میت نریزد و در وقت چیدن خشت
این دعا بخواند اللهم صل و خذته و افرس و خشته
و امین رو عتیه و اسکن الیه من رحمتک
رحمة تعین بهما عن رحمة من سواک فانما
للظالمین و بروایت دیگر رحمة یتغنی بهما عن
رحمة من سواک و احشروهم مع من کان یتولاه و
مکروهست فرش قبر بر خوب و تخت کردن یا
میت را با تابوت گذاشتن مگر آنکه زمین آب برآورد
یا نم بسیار داشته باشد و چون از پیش پای قبر برآورد
اید بگوید انا لله و انا الیه راجعون و الحمد لله رب
العالمین اللهم ارفع درجاته فی اعلا علیین و
اخلف علی عقبیه فی الغابین و عندک تحتسبه
یا رب العالمین پس سنشست که حاضران پیشت کف
خاک در قبر بریزند و اگر بشکم دست کفها را بزنند
و بریزند نیز خوبست و سنت است که سه مرتبه بریزند
و در وقت ریختن بگویند اللهم ایماننا الیک
و تصدیقنا بکتابک هذا ما وعدنا الله و رسول
و صدق الله و رسوله و ما زادنا الا ایمانا و تسلیما
و در حدیث است که هر که چنین کند و این دعا بخواند
حق تعالی بعد از هر ذره از خاک حسه برای او بنویسد

و خشتها

رحمتک

خشتها

اللهم زدنا ایمانا

و مکر و هفت مرتبه سوره انا انزلناه بخواند و اگر میت
 زن باشد در جمیع دعاها که گذشت ضمیر مؤنث
 بیاوردند چنانچه بر سرخی نوشته شده است و سنت
 است که ولی میت یعنی قرب خویشان او بعد از آنکه
 مردم برگردند نزد سر میت بنشینند و با او از بلند آفاقین
 که گذشت بار دیگر بکند و اگر دیگری را نایب کند
 نیز خوبست و در اخبار وارد شده است که چون این
 تلقین را بکند مکر بنگیرد میگوید بیای برویم تلقین
 حجتش کردند احتیاج بر رسیدن نیست پس بر میگردند
 و سؤال نمیکند و مکر و هفت عمارت بر سر قبر کردن
 و بر سر قبر بسیار ماندن و کج مالیدن بر قبور مکر قبور
 انبیا و اهل صلوات الله علیهم و بعضی گفته اند که قبور علما
 و صلحا نیز اینکرم دارد و مکر و هفت تازه کردن قبر
 بعد از مندرس شدن و در خبر است که حق تعالی دوست
 می دارد دل های شکسته و قبر های مندرس شده را و
 مکر و هفت در حال اختیار و رویت را در یک قبر
 گذاشتن و میت را از بلدی که در آنجا مرده است شهرها
 دیگر بردن مکر بمشاهد مشرفه معصومین علیهم السلام
 و بعضی استنسا کرده اند نقل بمقبره صلحا و علما و شهدا
 نیز مکر و هفت بر روی قبر تشنق و راه رفتن مکر
 بواسطه زیارت قبور که ضرر شود و مشهور است که حاج

و مکر و هفت که خویشان میت خاک بر قبر ریزند
 که مورد قساوت قلبست و دوری از رحمت الهی و
 سنتست که از غیر خاک قبر بر میت نریزند که بار است
 بر میت و سنت است که قبر را بقدر چهار انگشت بلند کنند
 بعضی چهار انگشت کشاده و بعضی هم آورده گفته اند وظایف
 هر دو خوب باشد و در نیست که یکش بر نیز مجوز باشد
 و مستحبست که قبر را چهار گوشه کنند و رویش را بپوشانند
 و غریخته نکنند بخوبی که ستیان میکنند و بعد از آن آب
 بر قبر بریزند و در خبر است که تا تری در قبر هست
 میت را عذاب نمیکند و سنت است که آب بریزند
 و در بقیله بایستد و ابتدا از پیش سر کنند و بر یک جانب قبر
 بریزد تا پیش پا و بگرداند بجانب دیگر و بریزد تا پیش سر
 و بعد از آن بر میان قبر بریزد و سنت است که آب را
 قطع نکند و متصل بریزد تا تمام شود و مستحب است
 که بعد از آن بختن دست بر قبر گذارند در حالتی که
 انگشتان ایشان کشاده باشد و قوت کند تا از انگشتان
 ایشان در کل بماند و در بقیله باشند و از بعضی روایا
 مفهوم میشود که نزدیک سر بنشینند و آیند عاقلانند
 اللَّهُمَّ جَافِ الْأَرْضَ عَنْ حَبِيبِهِ وَأَصْعِدِ إِلَيْكَ
 رُوحَهُ وَ لَقِّهِ مِثْلَ رِضْوَانِكَ وَأَسْكِنْ قَبْرَهُ مَا
 مِنْ رَحْمَتِكَ مَا تُغْنِيهِ بِهَا عَنْ رَحْمَةٍ مِنْ سِوَاكَ

چنانچه
 گفته

نیست شکافن قودر کرد و چند صورت یکی آنکه در قبر مال
صاحب قیمتی افتاده باشد دیگر آنکه در زمین غصبی دفن کرده
باشند یا در کفن غصبی کفن کرده باشند دیگر آنکه او را غسل
و کفن در خاک کرده باشند و از هم نباشیده باشند و بشود
آشت که جایز نیست نقل مردگان بعد از دفن و بعضی استنسا
کرده اند نقل عیاشی مشرفه حضرت امه مصومین علیهم السلام
و مشهور است که جایز نیست گریبان چاک کردن و جامه زدن
برای غیر برادر و پدر و برایشان جایز است بلکه از بعضی
اخبار ظاهر میشود که مستحب باشد خصوصاً بر پدر و
بعضی تجویز کرده اند زنان را مطلقاً و احوط ترک است و جایز
نیست خراشیدن رو و کندن و بریدن مو و احوط آنست
که طباغچه بر رو و زانو و غیر آن نزنند و بعضی از علمای ائمه
روایتی قائل شده اند که زنی که موی سر خود را در مصیبتی
ببرد واجبست کفاره بدهد چنانچه در خاتمه مذکور
خواهد شد انشا الله تعالی و بعضی گفته اند کنه دارد و
کفاره بر او نیست و در نیست که ست باشد و احوط
دادن کفاره است و بعضی تراشیدن مو را نیز الحاق
کرده اند بریدن در وجوب کفاره و همچنین اکثر علما
قائل شده اند که واجبست کفاره قسم بر زنی که موی را
بکند در مصیبت یا روی خود را بخراشد که خون برآید
و بر مردی که در ملک فرزندی خود یا زن خود جامه چاک

کند و کفاره یمین انشا الله مذکور خواهد شد و بعضی واجب
نمیدانند و احوط عمل بمشهور است و لازم است اصحاب مصیبت را
که صبر کنند بلکه بقضای الهی راضی باشند و بدانند که حق تعالی
اجر بجهاب کرامت میفرماید و باید که صاحب مصیبت بسیار بگوید
إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ تا کاهان گذشته او مرزین شود
و هرگاه که آن مصیبت بخاطر شرآید این کلمه را بگوید تا کاهان ما
بین این دو کلمه مرزین شود و بسند معتبر منقولست که هر که مصیبت
بخاطر آورد اگر چه بعد از مدتی باشد و بگوید إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ
رَاجِعُونَ وَلِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْزِ عَنِّي مُصِيبَتِي
وَ اخْلُفْ عَلَيَّ أَفْضَلَ مِنْهَا ثَوَابَ هَمَانِ مَصِيبَتِ بَارِ دِیْکَرِ
باورده میشود و ست است که دیگران تغریبات ایشان بکنند
و ایشان را بصبر و تشکیکی ایام کنند پیش از دفن و بعد از دفن
و مبالغه در بعد از دفن بیشتر است و اقل تغریه آنست
که بروند تا صاحب عزایشان را ببینند و منقولست از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله که هر که صبر فرماید اند و هنگامی را در
صرای محشر که هم کس برهنه اند خدا او را حله نیکویی از طهای
بهشت بپوشاند که موجب مرور او گردد و هر که مصیبت زده
صبر فرماید خرقه او را ثواب آن صاحب مصیبت کرامت فرماید
بی آنکه از اجر او چیزی کم شود و فرمود که ثواب تغریه و صبر
فرمودن بهشت است و مستحب است که صاحب مصیبت
تغییر وضع خود بکند تا او را پشت آسند و جایز است که به

و ند بر کردن که نیکه های میت را بشمارند و نوحه کردن بمحیی جان است
که در رخ نگویند و چیزهای بد از برای میت اظهار نکند و بهتر است
که نوحه کر نیارند و مستحب است که ناسه روز دیگران خصوصا
همسایگان برای صاحبان مصیبت طعام بفرستند و زیاده از سه
روز مایم نگیرند مگر زن که چهار ماهه ده روز برای شوهر مایم میکند
با آنکه جام های رنگین نمیشود و زینت نمیکند و سنت موكداست
زیارت قبر مومنان خصوصا خویشیان و چون داخل قبرستان
شود بگوید السّلام علی اهل الدّیّار من المؤمنین و المؤمنات
انتم لنا فرط و نحن انشاء الله بكم لاجعون و بروایت
دیگر السّلام علی اهل الدّیّار من المسلمین و المؤمنین
رحم الله المستقیدین منا و المتأخّرين و انا انشاء
الله بكم لاجعون و بروایت دیگر السّلام علیکم اهل
الدّیّار من قوم مؤمنین و رحم الله و برکاته انتم
لنا سلف و نحن لكم تبع رحم الله المستقیدین
منكم و المتأخّرين و انا لله و انا الیه راجعون
و در احادیث بسیار وارد شده است که هر که نزد قبر
بیاد مومن خود هفت مرتبه سوره انا انزلناه بخواند
از ترس بزرگ روز قیامت امین گردد و بروایت دیگر
خدا او را صاحب قبر ایام زردوست است که در وقت
خواندن دست بر قبر گذارد و بقبله باشد و سنت است
که این دعا بخواند اللهم جاف الارض عن جنوبهم

و صلّ علیک از واحتم و لقمم منک و صلات
و اسکن الیه من رحمتک ما تصلیه و حدّتهم
و تؤنس به و خشتهم انک علی کلّ شیء قدير
و بروایت معتبر دیگر این دعا بخواند اللهم از خم غریبه
و صلّ و حدّته و انش و خشت و امین و وقت
و اسکن الیه من رحمتک ما یستغنی بهاعن من
سواک و الحقّه بمن کان یتولاه و بروایت دیگر مستحب
است که نزد قبر سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق
و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و آیه الکرسی هر یک را
سه مرتبه بخواند و سوره انا انزلناه را هفت مرتبه
و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که در
قبرستان بگذرد و سوره قل هو الله را یازده مرتبه بخواند
و ثوابش را بعد کان از قبرستان بخشد بعد آن مردگان
اجر و ثواب یابد و بروایت دیگر که آیه الکرسی بخواند و ثوابش را
هدیه اهل قور کند حق تعالی بعد در هر حرفی ملکی خلق کند
که تسبیح گویند برای او تا روز قیامت و در عصر روز پنجشنبه
و جمعه زیارت قبور مستحبست و در احادیث معتبره وارد
شده است که بر هر که مصیبتی وارد شود مصیبت حضرت سید
صلی الله علیه و آله را بیاد آورد که معتبرین مصیبتهاست و در احادیث
بسیار وارد شده است که هر که در وقت مصیبت دست بر
خود زند ثواب او جوی میشود و نباید شیون و فریاد کند

و او ایله و او انگاه بگوید و در حدیث معتبر منقولست
 که هر که بگوید از او برود و صبر کند بهتر است از برای او
 از آنکه هفتاد فرزند از او ماند که هر سوار شوند و در راه
 خدا جهاد کنند و منقولست که هر که خدا دوست میدارد
 بهترین فرزند او را میگیرد و منقولست که ثواب مؤمن
 از مردن فرزندش بهشتست خواه صبر کند و خواه نکند
 و بسند معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام در وقت مصیبت
 این دعا بخواند الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَجْعَلْ مُصِيبَتِي فِي دِينِي
 وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَوْ شَاءَ جَعَلَ مُصِيبَتِي أَكْثَرَ مِمَّا كَانَتْ
 وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى الْأَمْرِ الَّذِي شَاءَ أَنْ يَكُونَ فَمَا كَانَ
 كَمْ وَ كَانُوا أَعْمَالُهُمْ نَكْتَنُ زِيرَ كَدِّهِمْ أَيْشَانِ أَعْمَالُ الْخَيْرِ
 کوتاه کردید و از جانب فرزندان و خویشان و برادران
 مؤمن امیدوارند و احسان ایشان را چشم برافشانند و صواب
 دعا کردن در نماز شب بعد از نمازهای فريضة
 و در مشاهد مشرفه و پدر و مادر را زیاد از دیگران
 باید دعا کرد و اعمال خیر برای ایشان بعمل آورد که در خیر است
 که بسافر زندی که در حال حیات پدر و مادر دعا و ایشا
 باشد و بعد از فوت ایشان نیکو کار کرد و بسبب اعمال
 خیری که از برای ایشان بعمل آورد و بسافر زندی که در حال
 حیات پدر و مادر نیکو کار باشد و بعد از فوت ایشان
 عاق کرد و بسبب آنکه اعمال خیر برای ایشان بعمل آورد و عاق

در حدیث معتبر منقولست

خیرات برای پدر و مادر و سایر خویشان آفت که قروض
 ایشان را داد کند و ایشان را از حقوق خدا و خلق بری گرداند
 و حج و سایر عباداتی که از ایشان فوت شده باشد سعی
 کند یا استیجار یا تبرع بعمل آورد و در حدیث صحیح منقولست
 که حضرت صادق علیه السلام در هر شب برای فرزند خود و در
 هر روز برای پدر و مادر خود دو رکعت نماز میکردند
 و در رکعت اول انا انزلناه و در رکعت دوم انا اعطيناه
 و بسند صحیح منقولست از حضرت صادق علیه السلام که بسیار است
 که میت در تنگی و شدتی بوده باشد و حق تعالی را وسعت
 دهد و تنگی را از او بردارد پس بگوید که این فرج
 که تو را داد بسبب نمازیست که فلان برادر مؤمن
 برای تو کرد و او پرسید که دو میت را در دو رکعت نماز
 شریک میتوانم کرد فرمود بلی و فرمود که میت شاد میشود
 و فرح می یابد بدعا و استغفاری که برای او کند چنانچه
 زنده شاد میشود بهدیه که برای او بیند و فرمود که میت
 داخل میشود در قبرش نماز و روزه و حج و صدق و سائر
 عملهای خیر و دعا و ثواب اعمال برای کسی که کرده و برای
 مرده هر دو نوشته میشود و در حدیث دیگر فرمود که هر که
 از مسلمانان برای میتی عمل صالحی بکند خدا ثواب او را عطا
 میکند و میت را باین عمل منتفع میکند و در روایت

و ارد شده است که هرگاه شخصی بیتی بیتی تصدق بکند حق تعالی
جبرئیل علیه السلام را امر نماید که با هفتاد هزار ملک بنزد قبر او
بیروند و هر یک بطبقی در دست دارند از نعمتهای الهی
هر یک باو میگویند السَّلامُ عَلَیْكَ اَی دوست خدا این هدیه
فلان مؤمن است برای تو پس قبر او روشن میشود و حق تعالی
هزار شهر در بهشت باو کرامت میفرماید و هزار حوری
باو تزویج مینماید و هزار حله باو میپوشاند و هزار جنت
او را در او میکرداند و در حدیث معتبر منقولست که ششصد
مؤمن میرسد بعد از وفات او اول فرزندش که از جهنم
استغفار کند دویم مصحفی یا کتابی از کتب علی که از وی ماند
و مردم بعد از او بخوانند سیم درختی که بکارد و مردم از آن فایده
یابند چهارم آبی که جاری سازد پنجم چاهی که حفر نماید که خلق
خدا مستفیع گردند ششم ستمی است که مردم بآن عمل نمایند از آن شر
و هدایت خلق با تصنیف کتب مانند آن **باب چهارم**
در بحالی از احکام زکوة و خمس و اعتکاف است و در آن **فصل**
اول در زکوة است و آیات و احادیث بر وجوب آن
و عقاب ترک کنندگان بسیار است از جمله حق تعالی میفرماید
وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا
فِي نَارٍ جَهَنَّمَ فَتَكْوَى بِهَا جَاهَهُمْ وَجَنُوبُهُمْ

و ظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ فَذُوقُوا
مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ یعنی و آن کسانی که جمع میکنند
طلا و نقره را و حقوق الهی را نمیدهند و در راه خدا
صرف نمی نمایند پس بشارت ده ایشانرا بعد از مردن
در آن روزی که سرخ کنند این طلا و نقره را و آتش جهنم
و داغ کنند با آنها پشاینها و پهلوها و پشتههای ایشانرا
و ایشانرا گویند ایست مالهایی که از برای خود جمع کردید
بودید الحال بچشید عذاب آنها را و از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که نهد صدقیراطی از زکوة را که بپست و
یک دنیا راست او نمره مؤمنست و نمره مسلمان و در وقت
مردن استغاثه میکند که مرا بر گردانید بدینا تا زکوة را
بدهم چنانچه حق تعالی فرموده است حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ
الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا
تَرَكْتُ یعنی تا وقتی که بمیرد احدی از ایشان
مرگ را گوید پروردگار را برگردان این مرا شاید عمل
تایسته بکنم در آن مالی که بعد از خود گذاشتم و از
حضرت سید المرسلین و ائمه طاهرين صلوات الله علیهم
بطرق صحیح منقولست که کسی که طلا و نقره داشته باشد
و زکوة آنرا نهد حق تعالی او را در روز قیامت حشر
خواهد نمود در زمین لغزندگی که پابند نشود بر آن و سلاطین
سازد بر او و مار پیس را که زهرش از مادیهای دیگر عظیم

تراست و در عقب او دو دوا و از وی گیرد تا چون باسد
 و داند که از آن خلاصی ندارد دست خود را بدین اهد
 پس بدندان بگیرد و او را مانند شتر نری که بر چری زند
 فرو برد پس طوقی کرد در گردن او و اینست معنی قول حق
 سَيَطُوقُونَ مَا بَاحُوا بِهٖ يَوْمَ الْقِيَمَةِ یعنی بزودی
 طوق کردند در گردن ایشان آنچه نری را که بخل ورزید
 در دنیا بآن و در راه خدا ندانند در روز قیامت هر
 کس شتر یا گاو یا کوسفند داشته باشد و زکوٰه آنرا ندهد
 حق تعالی حبس کند او را در صحرائی لغزنده و امان نکند آنرا
 هر حیوان شکافته سعی بیم خود و کند او را بدندان و بیش هر
 صاحب زهری بیش خود و هر که زراعت داشته باشد یا باغ
 خرما و انگور داشته باشد و زکوٰه آنها را نداده باشد آن قطعه
 زمین را ناطقه هفتم طوق کرده در گردن او اندازند و
 آن هر اتش کرد و تا روز قیامت و بروایت معتبر دیگر هر که
 زکوٰه مالش را ندهد حق تعالی آن مال را از دهایم کند
 در گردن او که دماغش را خورد و گوشتش را بدندان کند تا از حیات
 خلاقی فارغ شوند و در حدیث دیگر حضرت صادق علیه السلام
 فرمود که هیچ مال در صحرا و دریا تلف نمیشود مگر به ندادن زکوٰه
 و حق تعالی میفرماید مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أُنْثِتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي
 كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ

یعنی مثل جماعتی که حرف بنمایند مالهای خود را در راه خدا
 از زکوٰه و خمس و جهاد و حج و غیر آنها مانند دانند است که
 بروید از آن هفت خوشه و در هر خوشه صد دانه بوده
 باشد که مجموع هفتصد برابر میشود و حق تعالی مضاعف
 میکند آن را باضعاف این از برای هر که خواهد و ایان و ایجاد
 در این باب بسیار است و آنچه مذکور شد برای کسی که ایمان
 بفرموده خدا و رسول داشته باشد کافیست و اما اجناسی که در
 آنها زکوٰه واجب میشود پس زجنس است **اول** طلا هرگاه مقدار
 بیست اشرف باشد و سکه داشته باشد و یکسال بماند که بدل
 نکنند و تغییر ندهند مقدار چهل یک آن را بزکوٰه می باید
 داد و بعد از آن هر چهار اشرف که زیاد شود بعد از سال چهل
 یک می باید داد **دویم** نقره است هرگاه بدو بیست درهم برسد
 که تخمینا دوازده هزار و ششصد دینار می باشد موافق
 زرده دانی و سکه داشته باشد و یکسال بمال خود بماند
 بعد از سال چهل یک می باید داد و همچنین هر چند چهل درم
 زیاد شود که دوازده هزار و پانصد و بیست دینار باشد چهل
 یک آنرا می باید داد **سیم** شتر است و مضایب آن دوازده است
اول پنج شتر است و در آن یک کوسفند است **دویم** دشت
 است و در آن دو کوسفند است **سیم** پانزده شتر است
 و در آن سه کوسفند است **چهارم** بیست شتر است و در آن
 چهار کوسفند است **پنجم** بیست و پنج شتر است و در آن پنج

کوسفند است و کوسفندی که دهند بهتر است که نه مال
پاد ر هشت باشد و کمتر نباشد اگر کوسفند دهند و اگر
بزد دهند یکسال پاد رد و باشد **نهم** بیست و شش شتر است
و باید شتر ماده یکساله پاد رد و بدهد و اگر نداشته
باشد شتر نر و دو ساله پاد رسد بدهد **هفتم** سی و شش
و باید شتر ماده دو ساله پاد رسد بدهد **هشتم** چهل و شش
و باید شتر ماده سه ساله پاد چهار بدهد **نهم** شصت
یک است و باید شتر ماده چهار ساله پاد پنج بدهد
دهم هفتاد و شش است و باید دو شتر ماده دو ساله
پاد رسد بدهد **یازدهم** نود و یک است و باید دو شتر
ماده سه ساله پاد چهار بدهد **دوازدهم** صد و بیست و یک است
و هر چه زیاد شود در هر پنجاه شتر یک شتر ماده سه ساله
میدهد و در هر چهل شتر یک شتر ماده دو ساله میدهد
چهارم کاواست و در هر سی کاو یک کاو ماده یا نر یکساله
پاد رد و در هر چهل کاو یک کاو ماده دو ساله پاد رسد
پنجم کوسفند است و در هر چهل کوسفند یک کوسفند
واجب است و در صد و بیست و یک کوسفند دو کوسفند
و در دو و بیست و یک کوسفند سه کوسفند واجب است و
در سیصد و یک کوسفند احوط آنست که چهار کوسفند
بدهد و چون بچهار صد برسد هر چه زیاد شود از هر صد
کوسفند یک کوسفند میدهد و در زکوة هر یک از شتر

و کاو و کوسفند شرط است که در علف مباح چریده باشند
در تمام سال پس اگر علف ملوک خورده باشد زکوة واجب
نیست و اگر بعضی از سال چریده باشد و بعضی علف ملوک
خورده باشد احوط آنست که اگر چریدنش بیشتر باشد
زکوة بدهد و بچهار تا شصت و نود حساب نمی میاید کرد
بنابر مشهور و احتیاط در آنست که از روزی که متولد میشوند
حساب کنند و در طلا و نقره و حیوانات همه شرط است
که سال برایشان بگرد و دو سال زکوة یا زده ماه است چون
ماه دو از دهم داخل شد زکوة واجب میشود و در کاو و شتر
شرط است که کار کن نباشند پس اگر بار کنند یا خوش کنند
زکوة واجب نیست و کوسفند و بز را بر سر هم حساب
میکند و کاو و کاو میش را بر سر هم حساب میکنند و
شتر نر و مایه و لولک را بر سر هم حساب میکنند **نهم**
و هفتم و هشتم و نهم کندم و جو و خرما و مویز است
و شرط است که هر یک بنصاب برسند و نصاب
سیصد و هفت من و پنجاه درم است پس اگر کمتر
و آنکو در هر گاه نهصد و بیست و یکمن باشد احوط
آنست که زکوة بدهند و شرط است که این غلات در
ملک و بحد نصاب رسیده باشد پس اگر کندم و جو را
بعد از رد و کردن بخرد زکوة بر فروشنده واجبست
و اگر زمین را با اجاره گرفته باشد زکوة بر مستاجر واجبست

و اگر بزار عه بگیرد بنصف یا ثلث یا ربع یا ده چهار مثلاً زکوة
 حصه مالک بر مالک واجبست و زکوة حصه عامل بر عامل
 اگر حصه هر يك تنهائی بنصاب رسید باشد پس اگر
 زراعت و باغ آب باران یا آب روان یا آب قنات یا آب
 ریشه خورده باشد ده يك میدهند و اگر آب دست یا
 کاویا شتر یا چرخاب خورده باشد بیست و يك میدهند
 و اگر از هر دو خورده باشد بیشتر اعتبار دارد و اگر هر دو
 مساوی باشد پانزده يك میدهند و احوط و اقوی آنست
 که بغیر از خراج یا دوشاه چیزی از خرج زراعت را بدین کنند
 در دادن زکوة و چون اکثر علماء بر آنست که تعلق زکوة با نگو
 در وقت غوره شدنست پس احوط آنست که اول از آب
 حنظل را بیاورد که تخمین کنند میوه باغ را که چه مقدار است
 و با خود مقدر سازد که باین نسبت زکوة خواهیم داد تا آنچه
 خورد از غوره و آنکو حلال باشد یا آنکه آنچه برادر بکشد
 و حساب نکند یا آنکه برادر عشر غوره را بدهد و همچنین کنیم
 و جو و قق که دانه بر بندد و بعضی از علماء گفته اند که زکوة واجبست
 در جو و ب مانند برنج و ماش و نخود و عدس و امثال اینها
 هرگاه بنصاب جو و کدو برسد به آن شرایط و مقداری که گذشت
 و مشهور آنست که زکوة اینها سنت است و در مادیان که در علف
 مباح چرا کنند و سال بر او بگذرد زکوة سنت است پس اگر پدر
 و مادرش عری باشد در سالی و اگر در چهارده انک و بنی میدهند

و اگر در فقره زکوة

و اگر یا بوی باشد که یکی از پدر و مادرش عری نباشند در سالی
 يك اشتر می دهد و در زکوة تجارت جمعی بوجوب تالیفند
 اند و مشهور آنست که سنتست و آن مالیت که مالک شود
 آنرا بعنوان معاوضه و در وقت مالک شدن قصد اکتساب
 و تجارت بان داشته باشد و میباید که قیمت آن یکی از نصاب
 طلا و نقره برسد و در تمام سال بر نصاب باقی باشد و در
 تمام سال از نایم کم نشود که یا بایره یا بیشتر بخرد و اگر چند
 سال بگذرد که مایه در کمی باشد سنتست که زکوة یکسال را
 بدهد و اگر بر مایه باقی باشد هر سال اهل يك را میدهند
 و اگر معاوضه کند در اثناء سال بقصد تجارت خلافت
 و احوط آنست که باز بدهد و سنت است که در وقت درو کردن
 اگر فقر حاضر باشند هر فقیر برادرسته کدم بدهد هر قدر
 که در دستش در آید و در وقت چیدن خرما و آنکو در يك مشت
 بدهد و بزکوة حساب نکند و بعضی واجب دانسته اند و احوط
 آنست که زکة نکند **استحقاق زکوة** پس هشت طایفه اند
 اول و دوم فقرا و مساکین و ایشان کسانیست که قوت سیاه
 خود و عیال خود نداشته باشند و قادر بر کسی نباشند که سیاه
 خود و عیال خود را بآن توانند گذرانند و احوط آنست که سیاه
 باشد و کدو و سبیل بکف نباشد **سیم** کسی است که امام علیه السلام
 نصب میکند برای گرفتن زکوة و حصه باو میدهند و در
 این زمان آن نمیشد غالباً و همچنین **چهارم** که تعلق بایند

در این زمان نباشد غالباً **پنجم** صرف کردن در اذاریت
 است مثل آنکه اقایی غلام خود را مکاتب کرده است که مالی
 بدهد و ازاد شود و او عاجز باشد از دادن آن اگر بر اقا
 زکوة واجب شده باشد باید که قدری از زکوة را بمال
 کتابت و حساب کند و از دیگران از زکوة حصه بآورد و بدهد
 که باقی بدهد و ازاد شود یا غلامی که از دست اقا در تعب و شغل
 باشد از مال زکوة بجزند و ازاد کنند **ششم** قرض دارانند
 که قرض کرده باشند و در معصیت صرف کرده باشند
 و در ادای قرض ایشان میتوان داد **هفتم** فی سبیل الله
 است یعنی صرف راههای خدا مانند جهاد فی سبیل الله
 و یاری حاجیان و زایران ائمه معصومین علیهم السلام و بنا
 مساجد و پلها و امثال اینها و بعضی گفته اند که شخصی جهاد
 در زمانی که جهاد حق باشد و این احوطست **هشتم**
 ابر السبیل است و آن کسی است که بغریب افتاده باشد و خرج
 رفتن بخانه خود نداشته باشد یا مقدار یا بدهد که بخانه
 خود برسد اگر سفرش معصیت نباشد و باید کسی که با زکوة
 میدهند غیر مؤلفه شیعه اثنی عشری باشد و احوط آنست
 که اجتناب از کناهان کبیره کنند خصوصاً شراب خوردن دیگر
 شرطست که واجب النفع مالک نباشد مثل پدر و مادر و جد
 و جده هر چند بالا روند و فرزندان و فرزندان و فرزندان هر چند
 پایین روند و زن و بینه و بهتر آنست که زکوة را بخیوایان

بریشان بدهند غیر آنها که مذکور شدند اگر شرایط را داشته
 باشد و غیر سید زکوة بسید نمیتواند داد اما سید زکوة
 خود را بسید و غیر سید هر دو میتواند داد و غیر سید احوط
 آنست که بشرف هم ندهد و بهتر آنست که زکوة را ببنده بدهد
 یا عالی که مصادف زکوة را دارند بپردازند که او بمصرف
 برساند **نفس و سیم** در خمس است بدانکه خمس
 در هفت چیز واجب میشود **اول** غنیمتی که از کافران در
 جنگ بگیرند خواه در جنگ گاه باشد و خواه در پیرو
دویم معادست مانند طلا و نقره و مس و سرب
 یا قوت و زنجیر و سر و غیره و قیر و نخل و کبریت بعد
 از آنکه خرج بیرون آوردند بدو رود و پنجم آنرا باید
 داد و مشهور آنست که نصاب ندارد و بعضی گفته اند که نصاب
 یکدینار است تا یکدینار نرسد و خبری واجب نیست و بعضی
 بیست دینار گفته اند یعنی بیست اثری که نصاب او اطلاق
 و اکثر متأخرین باین قایل شده اند و طایفه از قوی نیست و
 اگر چند کس شریک باشد باید حصه هر یک جدا بنصاب برسد
سیم کنج است یعنی مالی که در زمین پنهان کرده باشند پس
 اگر کنج را در بلاد کفار بیابند که در آنجا مسلمانی نباشد هر چند
 سکه اسلام داشته باشد باید در اسلام بیابند و سکه
 اسلام نداشته باشد و بر بیست دینار یعنی اثری برسد اگر طلا
 باشد خمس آنرا میدهد و باقی از دست و اگر نقره باشد بیست

درهم برسد که موافق زمره دانگی دوازده هزار و ششصد
دینار است و اگر غیر طلا و نقره باشد قیمت آن یکی از آن
دو مقدار برسد و اگر سکه اسلام داشته باشد یا علامتی
که دلالت کند بر آنکه از مسلمانی بوده است مشهور میان علما
آنست که حکم لفظ دارد میباید یکسال تعریف کند اگر صاحب
پیدا شود بصاحب بدهد و الا تخیر است میان مالک
شدن و تصدق کردن و یا ماتت نگاه داشتن و اگر
در دو صورت اول صاحبش پیدا شود و راضی نباشد
عوض بدهد و ظاهر اخبار آنست که اگر از روی زمین یافته
است لقطه است و اگر در زیر زمین بوده است کنج است
خواه اثر اسلام داشته باشد و خواه نداشته باشد و جمیع باین
قابل شده اند و خالی از قوتی نیست و اگر کنج را در زمین خود
بیابد که از پیران باور رسیده باشد از دست و اگر خوش آنرا
بدهد احوط است و اگر زمین را خریده باشد تعریف میکند
ببایع نزدیک و دور و اگر فتائی بدهند که ظن صدق ایشان
حاصل شود بایشان میدهد علی الشهور و الا از دست و یا از
احوط آنست که خمس آنرا بدهد و همچنین اگر حیوانی بخرد چون
شتر و گاو و در شکم آن چیزی بیابد تعریف میکند ببایع و اگر
فتان ندهند از دست و احوط اخراج خمس است و اگر در شکم
ماهی بیابد خمس میدهد احتیاطا و باقی از دست و بان
ملحق کرده اند حیوانات شکاری را مانند اهو و اگر محتمل

باشد که در خانه مالک سابق خورده باشد احوط آنست
که تعریف یا بکند **چهارم** چیزیست که منحصرا از پیر یا پیر و اولاد
مانند عوارید و مرجان و نصاب در آن معتبر است و مشهور
آنست که نصابش یکدینار است یعنی یک اشرف تمام وزن و بعضی
بیست دینار گفته اند و اگر چند مرتبه در آورده و راد نصاب
بهم حساب میکند هر چند در باین غرض کرده باشد علی الاحوط
و اگر چند کس شریک باشند حصه هر یک میباید بنصاب
برسد و غیره اگر از دیر یا بنحصر در آورند حکم وارید دارد
و اگر از روی آب یا ساحل بردارند مشهور آنست که حکم معدن دارد
و احوط آنست که بهر حال خمس آنرا بدهند و رعایت نصاب را
نکنند **فصل** مؤنت سالیانه از ارباح تجارتها و زراعتها
و جمیع کسبها و مشهور آنست که در میراث و بخشش و هدیه خمس
نیباید و خرج سالیانه را که بیرون میکنند قدر وسط
مناسب حال الشخص را اعتبار کرده اند پس اگر اسراف کرده
باشد خمس آنچه اسراف کرده است بیرون میکنند و اگر بر خود
تنگ گرفته باشد از اقام بیرون میکنند علی الشهور و احوط آنست
که از هر چه زیاده اند بدهد بلکه نهایت احتیاط آنست
که هر چه حاصل شود و خرج بکند زیادتی را روز بروز خمس
بدهد و اگر در انشای سال اخراجات ضروری واقع شود مثلاً
خرج کدخدایی و حج بیت الله و زیارات رسول و ائمه صلوات
الله علیهم و امثال اینها همه را بقدر وسط بیرون میکنند و همچنین

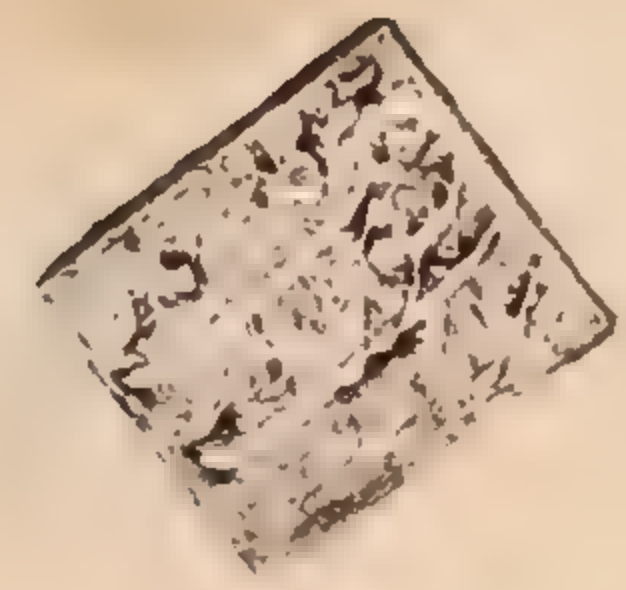

تعدیات و زیادتها که ظلم کنند جمیع را بیرون میکند و خمس
بقیه را میدهد و این صاحب زکاة باشد است که در میراث
و هبه و هدیه نیز خمس واجبست و در حدیث صحیح وارد شده
است که اگر از شخصی جائزه عظیمی یا و برسد یا میراثی از جای
که کمان نداشته باشد یا و برسد یا مالی از دشمنان دین یا و برسد
خمس میباید داد و عمل این روایت احوط است **ششم** زینبی است
که یهودیان و نصرانیان و مجوسان از مسلمانی بخزند خمس آن را
زمین را یا خمس قیمت آن را برضای ذمی میکنند و اگر خان یا باغ
بخزند مشهور میان علما آنست که خمس زمین آنها را میکنند و
اگر قدمای علما متعرض این نوع خمس شده اند **مال** است
که مخلوط شده باشد بجرام و صاحب آن را نداند و مقدار جرام را نداند
خمس آنرا میدهد بفقرای سادات و غیر ایشان و بعضی آنرا
مخصوص سادات میدانند و بعضی گفته اند بسادات نمیتوان
داد و ظاهر ابرار و توان داد و اگر بشرف بدهند بهتر است و اگر
مقدار جرام را نداند و صاحبش را نداند آنقدر را واجبست
بصاحبش بدهد و اگر صاحب را نداند مقدار را نداند یا صاحب
سپایب صلح کند و بعضی گفته اند که در این صورت خمس را بصاحب
میدهد و بعضی گفته اند که آنقدر را که علم دارد بصاحب میدهد
و مابقی را بصاحب صلح میکند احتیاطا و این احوطست و اگر مقدار
را داند و صاحب را نداند سعی میکند تا صاحب را بهم رساند
و اگر بهم نرسد از برای او تصدق میکند و این صورت و صورت

اول سستی است بر نظام و اگر خمس را بدهد یا تصدق کند
کل دنیا بعضی را و بعد از آن صاحب پیدا شود خلافت که یا
باید باز بصاحب بدهد یا نه و احوط آنست که بدهد **و اما**
سوم مشهور میان علما آنست که شش حصه میشود چنانچه
ظاهر ابرار کریمه است و حصه خدا و رسول و ذوی القربی که نصف
خمس است بعد از حضرت رسول صلی الله علیه و آله از امام زمان
علیه السلام است و نصف دیگر سه حصه میشود که بیان سادات
و مسکینان سادات و انبیا سیل سادات میدهند و مراد از
سید موافق مشهور کسی است که منسوب باشد از جانب پدر
بعد المطلب و تفسیر مسکین و ابن سبیل در زکوة گذشت
و در تقسیم احوط آنست که بریشان باشد و ابن سبیل را آنقدر
میدهند که بشهر خود رود و از احادیث معتبره ظاهر میشود که
در زمان حضور امام علیه السلام جمیع خمس را بخدمت آنحضرت
میرده اند و حضرت نصف را خود بر می داشتند و نصف را
بان سفر فقر سادات میداده اند که مذکور شد و بهر حال بقدر
کفایت ایشان در یکسال میداده اند و آنچه زیاد می آمد خود بر
میداشته اند و اگر وفایمکنده از حصه خود تهر را میداده اند
و ایشان بمنزله عیال امام بوده اند و در زمان غیبت احوط آنست
که حصه سادات را بعالم عاد الشافعی بدهند که بسادات
برساند بقدر احتیاج ایشان و اما نصف دیگر خمس که حصه آنحضرت
در زمان غیبت خلافت و مشهور آنست که بعالم عاد را بایرداد

که بر سبیل تنه بنیابت آنحضرت سادات بدهد و اگر چیزی
زیاد اید حفظ کند و بعد از خود بعام دیگر بدهد که اگر رسید
پیشانی بیاید بدهد و الا از برای آنحضرت ضبط کند و این
فرض در این زمانها بسیار زیاد راست زیرا که سادات پریشان
بسیار اند و خمس دهندگان کمند و جمعی گفته اند که در زمان غیبت
آنکه علیهم السلام این حصه را بر شیعیان حلال کرده اند و این سخن صحیح است
زیرا که آنحضرت صاحب الامر صلوات الله علیه روایت صحیحی از
است که بر شیعیان حلال کرده باشد بلکه خلافتش ظاهر است
زیرا که در زمان غیبت صغری که هفتاد سال و کسری بود نایبان
آنحضرت یعنی عثمان غمری و پیر احمد و حسین بن روح و علی
بن محمد سمی رضی الله عنهم حصه آنحضرت را بلکه جمیع خمس را از
شیعیان می گرفتند و بفرموده حضرت ببرد میدادند و ظاهر
آنست که در این زمان نیز نایب آنحضرت که علمای ربانی و محدثان
و حاملان علوم ایشانند باید بگیرند و سادات که عیال
آنحضرتند برسانند و الا باید سادات که اشرف خلق اند از
کسکی میگردند یا سائل یکف شوند و از هر کس زلیل تر باشند
زیرا که زکوة و صدقات واجب بر ایشان حرامست و خمس را بر
ان بایشان داده اند و بسبب اختلافی که در میان علماء بر سیده است
و بعضی از علمای عصر اغنیاء را اجرات داده اند بر منع خمس و باعث
این شده است که اکثر سادات بفقروفاقر میگردانند و حقوق
ایشان و اجداد ایشان بر ذمت اغنیاء میماند و بر تقدیری که

و بعد از حضرت در حق

امام بر ایشان رحم کرده باشد در زمانهای نقیه و خوف و تعب
که از خلفای جور بر ایشان واقع میشد و حلال کرده باشد
ایشان چگونه بر خود هوار میکنند که عیال و خویشان و
امام خود را در فقر و اضطرار ببینند و بر ایشان رحم نکنند
و باز در قیامت امید شفاعت از ایشان داشته باشند
و حال آنکه فرموده اند که بدترین احوال مردم در قیامت وقتی
خواهد بود که صاحبان خمس بر خیزند و بگویند پروردگار
خمس خود را میخواهیم و حضرت صادق علیه السلام فرمود
که من بیکدر هم خمس را از شما میگیرم و حال آنکه مال من از
هم اهل مدینه بیشتر است و نمیگیرم مگر از برای آنکه شما
پاک شوید از گناه و از حقوق او حضرت رسول اصلی
الله علیه السلام فرمود که هر که احسانی با حدی از اهل بیت من
بکند من مکافات میدهم او را در قیامت و اکثر علماء این
که اگر صاحب مال خود حصه امام علیه السلام را سادات بدهد بری
الذیه نمیشود مگر آنکه دستش بعام محدث عادل نرسد و بگمان
فقیر هم خمس اینچنین دارد **فصل سیم** در بیان
فضیلت و کیفیت اعتکاف است و اعتکاف مکفی است
در مسجد جامع حجة عبادت و آن سنت مؤکداست
بمقتضای آیات و اخبار بسیار خصوصاً در دهه اخر
ماه رمضان چنانکه حضرت سید المرسلین صلی الله علیه و آله
همیشه در دهه اخر ماه رمضان اعتکاف مینمودند مگر یکسال

که در آن جنگ بدر واقع شد و در سال بعد از آن پست روز
اعتکاف داشتند ده روز قضای گذشته و ده روز آخر
ماه رمضان بایستاد و حج و عمره و اعتکاف بنذر و
شبه آن مانند عهد و قسم و اجاره دادن خود بنیر واجب
میشود و اگر بیدر واجب شده باشد و نکره باشد احوط
است که پس از آن قضا کند و بعضی گفته اند بعد از نیت
و شروع کردن واجب میشود و بعضی گفته اند روزیم واجب
میشود و همچنین ششم و نهم و دوازدهم و پانزدهم و هر چه
بالا رود باین نسبت و بعضی گفته اند مطلقا واجب میشود تا آن
اسباب و جوب عمل نیاید و این قول قوی است و احوط آنست
که در اول شبهای مذکور بخیر نیت بکند بقصد قربت و مستحب
است که معتکف شرط کند بر پروردگار خود که اگر او را مانعی عارض
شود بیرون تواند رفت از اعتکاف و ظاهر جمعی آنست که جایز
است اشتراط رجوع با اختیار و تفسید بعارض و مانع و بعضی در
این مضایقه کرده اند و ظاهر اعم از موانع اعم از عذر ضرورت
و محل این شرط در اعتکاف سنت نزد نیت اعتکافست و دخول
در آن و جاعله از اصحابی که کرده اند که محل آن در اعتکاف
واجب بنذر نیت گفتن صیغه نذر است و خلا از اشکالات
و فایده شرط آنست که نزد عارض یا مطلقا اگر خواهد رجوع
کرد اگر چه در روزیم باشد و فایده دیگر آنکه اگر با شرط رجوع
کند قضا بر او واجب نیست و اما مکان اعتکاف جمعی از

ادوات حضرت
منقولت که اعتکاف
دهم

و در آن روز
سجده

اصحاب گفته اند که در غیر مسجد کوفه و مسجد
بصره اعتکاف نمیشد و بعضی بجای مسجد بصره
مسجد مدین را گفته اند و بعضی هر دو را گفته اند
و خلاف درین باب بسیار است و مسجد مدین در
این زمانها گویا معلوم نیست و مسجد بصره درین اوقات
در بیابان واقع است و اعتکاف در آن مشکل است و گفته
اند مراد مسجد مکه و مدینه آن قدر است که در زمان حضرت
رسول مسجد بوده نه آنچه بعد الحاق کرده اند و
ظاهر در هر مسجد جامع اعتکاف توان کرد و مراد مسجد
جامع مسجد بزرگ است در بیلد که در اینجا نماز جماعت
کنند و مخصوص محل نباشد و از اکثر محلات شهر
با اینجا برای اقامت جمعی با جماعت حاضر شوند که متعدد
باشد مثل مسجد جامع عباسیه و مسجد جامع قدیم در
اصفهان و سایر آنها مثل مسجد آقا نور و مسجد عباس آباد
محل آنست و احوط آنست که اگر در مکه و مدینه و کوفه باشند
در غیر آن مساجد مخصوصه واقع نازند و در بلاد دیگر
احوط آنست که در مسجد کبیر بیلد که مشهور و جامع باشد
بجا آورند و اگر مسجد بزرگتر شهر باشد احوط است و
غایت احتیاط آنست که قصد کند که اعتکاف میکند در این
مسجد اگر مطلوب شارع باشد بعنوان اعتکاف مقرر
فیه و لا در مسجد عبادت میکند از برای رضای خدا

یا قریه الی الله و شرطست در اعتکاف لبث سه روز
یا بیشتر و مشهور آنست که دو شب میان داخلند و بعضی
گفته اند شب اول نیز داخل است و احوط آنست که
نزدیک بغروب آفتاب نیت اعتکاف بکند تا شام
روز سیم و اگر تا صبح روز چهارم قصد کند نهایت
احتیاطست و شرطست در اعتکاف که معتکف روزه باشد
خواه روزه واجب و خواه سنت و درست باید بخت
کافی باشد که رخصت ایشان در روزه سنت شرطست
مانند شوهر زن را و مالک بنده را و احوط آنست که فرزند
بیرخصت پدر و مادر اعتکاف سنت نکند و همان بخت
مماندار و برعکس واقع نسازند و نیت در اعتکاف شرطست
و ظاهر اقتصد قرین کافیت و واجبست که بیرون نرود
از مسجدی که در آن اعتکاف میکند بیرون ضرورت مانند
نماز جمعه اگر در غیر آن مسجد کنند یا عیادت بیمار من
یا حاضر شدن بر جنازه مؤمن یا قضای حاجت مؤمن
یا برای حاجات ضروری خود مانند بیت الخلاء رفتن
و غسل جنابت اگر محتمل شده باشد و در غسل جمعه
بنابر قول با استحباب آن و سایر انفسال مستحبه اگر در مسجد
نشان کرد اشکالی هست و مشهور آنست که نمیتوان کرد همچنین
جائز است بیرون رفتن از برای تحصیل البیان و سایر
ضروریات اگر کسی نداشته باشد که برای او تحصیل نماید

و همچنین جائز است بیرون رفتن از برای تحصیل البیان
نان و سایر ضروریات اگر کسی نداشته باشد که برای او
تحصیل نماید و همچنین جائز است بیرون رفتن از
جهت کواهی دادن و گواه شدن اگر دیگری نباشد و
نشان در مسجد بجا آوردن و چون بدرود در جای
نشیند تا بر گردد به مسجد و بهتر آنست که در زیر سقف
راه نرود تا ممکن باشد و از راههای نزدیکتر بطلب
برود و بیت الخلاء نیز نزدیکتر برود اگر ممکن باشد
و توقف بسیار زیاد از ضرورت واقع نسازد و چون
وقت نماز شود نماز را در جای دیگر غیر آن مسجد که
محل اعتکاف اوست نکند مگر در مکه معظمه که در هر جا
میتوان کرد و اگر وقت تنگ شود در جای دیگر میتواند
کرد و اگر به هوا از مسجد بیرون رود اعتکاف باطل نمیشود
مگر آنکه زمان بسیار بگذرد که او را معتکف نگویند و همچنین
اگر جبر او را بیرون برند و احوط آنست که بیرون راندن از
مسجد بیرون نکند و بعضی منع کرده اند از رفتن
بیام مسجد و ظاهر اگر داخل مسجد نباشد قصور ندارد
و بدانکه حرمت بر معتکف جماع کردن با زنان در روزه
شب و همچنین حرمت بوسیدن بشهوت و دست
بریدن او و مالیدن بشهوت و احوط اجتنابست از هر دو
اگر چه بشهوت نباشد و حرمت طلب منی کردن اگر چه

تکفل باشد هرگاه عادتش آن باشد که از منی آید بسبب آن
 و احوط آنست که بعیت دست بر زکرمالد و حرامست بوی
 خوش کردن و کل بپیدن هر گاهی که باشد علی الشهور
 و باید جدل و نزاع با کسی نکند و احوط آنست که
 سباحه علمی نیز نکند مگر بقدر اظهار حق و خرید و فروش
 نکند مگر برای ضروریات خود و عیال خود و احوط آنست
 که وکیل از بای خود قرار دهد که اینها را بکند و احوط
 آنست که مطلق معاملات خود را واقع سازد حتی عقد
 نکاح را و جمیع آنها که در اعتکاف حرامست در روزها و
 شبها هم حرامست مگر خوردن و آشامیدن که در شب
 جایز است نه در روز و هر چه روزه را باطل میسازد
 اعتکاف را نیز باطل میکند اگر در روز بفعل آورد و در
 شب افطار میتواند کرد و مفطرات غیر جماع و استمناء را
 واقع میتواند ساختن و اولی اجتنابست از غیر اکل و شرب
 و اگر جماع کند اعتکاف او باطل میشود و کفاره میدهد
 اگر اعتکاف واجب باشد و در روز اول و دوم اعتکاف
 سنت خلافت و احوط کفاره است اگر چه جماع در شب
 واقع شود و احوط آنست که هر چه روزه را باطل میکند اگر آنها
 در روز واقع سازد کفاره بدهد احتیاطا و کفاره
 بنده از ادکردنست اگر تواند و الا دو ماه پی در پی روزه
 گرفتن و الا شصت مسکین را طعام دادن و بعضی گفته اند

و در روز عید

مخیر است میان اینها و اول احوطست بلکه اظهر پس اگر در
 جماع در شب واقع شود یک کفاره میدهد و اگر در
 روز ماه رمضان واقع شود دو کفاره میدهد یکی متعمد
 و دیگری محض و بعضی گفته اند اگر در روز غیر ماه رمضان
 واقع شود باز دو کفاره میدهد و آن بی وجه است بی
 و شر و سایر محرمات غیر از جماع سبب بطلان اعتکاف نیست
 و کفاره بآنها واجب نمیشود و در بطلان با استمناء و کفان
 بسبب آن خلافت و احوط اتمام است و کفاره اگر در شب
 واقع شود و اگر در روز واقع شود استمناء باطل میکند اعتکاف
 البته و کفاره میدهد احتیاطا و احکام اعتکاف بسیار است و
 بالپی ضروری بود گفتاریم **فصل** در بیان کفارات است بدانکه کفاره
 بر دو نوع است **اول** کفارات احرام حج و عمره و آنها را
 در رساله حج بیان کرده ام **دویم** سایر کفارات است و آنها
 بسیار است بعضی متفق علیه و بعضی مختلفه و بعضی
 واجب و بعضی سنت و بعضی بترتیب و بعضی بخیار و
 باید یک بر سبیل اجمال برای طالبان ادراک سعادات ابدی
 و محصلان نجات عقوبات اخروی بیان نماید **اول** کفاره
 افطار در روز ماه مبارک رمضانست و آن واجب میشود
 بخوردن و آشامیدن چیزی که خوردن یا آشامیدن
 آن متعارف و معتاد باشد اتفاقا و در غیر معتاد خلافت
 و اشهر و اقوی وجوبست و در جماع کردن در قبل

در قبل از آن اتفاقا و در در بر زن علی الاقوی و باقی
ماندن بر جنابت عمد تا طلوع صبح علی الاقوی و بخواب
و خوابیدن بعد از بیدار شدن با جنابت بی نیت غسل تا صبح علی الاحوط و بپایان
بخواب غلبه طبعی بنا بر قول جمعی و بطلب منی کردن
و دست بازی کردن یا مکرر نظر کردن بر فی تانی یا
علی الاحوط و بقی کردن عمد بنا بر قول بعضی و بختی کردن
و شاف عمل کردن بنا بر قول بعضی و بدروغ بستن بر خدا
و رسول و ائمه هدی علیهم الصلوٰه والسلام بنا بر قول
بعضی و بر فرو بردن عمد در آب بنا بر قول بعضی هرگاه
یکی از این امور بعمل آورد و مسئله داند کفار باید داد
در بعضی اجماعا و در بعضی احتیاطا و اگر از روی مهر
باشد کفار ندارد و اگر مسئله نداند در کفار خلافت
و احوط کفار است و اگر افطار بجلال باشد کفار یک
بند از آزاد کردن یا دو ماه پیایی روزه گرفتن یا شصت
مسکین طعام دادن است و بعضی بترتیب قائل شده اند یعنی
اگر قادر باشد بر بند از آزاد کردن آن مقدم است و اگر دو ماه
روزه و اگر ازین عاجز باشد شصت مسکین را طعام بدهد
و قول اول اقوی و ثانی احوط است و اگر افطار بحر امر کرده
باشد مانند نذر یا حج خنجر بر مال منصوب دانسته و زنا
و لو طم بعضی از علما تا ایل شده اند که هر سه کفار بر او واجب
میشود و بعضی مانند افطار بجلال میدانند و اول احوط است

و خوابیدن بعد از بیدار شدن
یک مرتبه یا زیاد تا صبح علی الاحوط

دویم هرگاه در قضای ماه رمضان بعد از زوال
افطار کند مشهور است که کفار واجبست و بعضی
سنت میدانند و اشهر اقوی آنست که کفار طعم
دادن ده مسکین است و اگر عاجز شود سر روز
روزه میگیرد و بعضی میگویند میان این دو میدانند
و بعضی کفار قسم و بعضی کفار افطار ماه رمضان
لازم میدانند **سیم** کفار طهارت است که کسی با زن خود
بگوید انت علی کظهر اخی یعنی تو بر من مانت
پشت مادر منی یا خواهر یا سایر محارم علی الاشهر اگر
اینرا بگوید در وقتی که زن حایض نباشد و در آن
طهارت او جماع نکند باشد و در حضور و عاقل بگوید
پس اگر خواهد جماع کند باید که کفار بدهد و اگر بد
کفار جماع کند و کفار بر او واجب میشود بنا بر مشهور
و کفار یک بند از آزاد کردن است و اگر عاجز شود دو ماه
پیایی روزه داشتن و یا شصت مسکین طعام
کردن **چهارم** کفار ایلاست یعنی قسم بخورد که زوجه
دائمه خود را چهار ماه یا زیاده و طی نکند و زن او را
بند حاکم شرع برد و حاکم کند که او را طلاق بگوید
یا وطی کند و اختیار وطی نماید باید که کفار بدهد
و کفار اش کفار قسم است که بعد از این مذکور شود
انشاء الله **خمس** کفار مخالفت قسم است باینکه قسم خود

باسمای مقدس خدا بر کردن فعلی که ترکش رجحان نداشته
باشد یا نکردن فعلی که فعلش رجحان نداشته باشد
و مخالفت آن قسم نماید و كفاره اش آنست که یک بنده
از او کند یا ده مسکین را جامه بپوشاند یا ده مسکین را
اطعام کند و اگر از هر سه عاجز شود سر روز بیای روز
بدارد **ششم** كفاره مخالفت نذر است یا آنکه نذر کند
فعل امری را که راجح باشد یا ترك امری را که مرجوح باشد
و مخالفت نماید و كفاره اش بعضی گفته اند مانند كفاره
قسم است و بعضی گفته اند که مانند كفاره افطار ماه
رمضانست یک بنده از او کردن یا ده ماه روزه گرفتن
یا شصت مسکین طعام دادن و بعضی گفته اند که اگر
نذر تعلق بر روزه داشته باشد كفاره اش كفاره افطار
ماه رمضانست و اگر تعلق بغیر روزه داشته كفاره اش
كفاره قسم است و این قول خالی از قوتی نیست و احوط
كفاره ماه رمضانست مطلقا **هفتم** كفاره عهد است
که با خدا عهد کرده باشد که امر راجح یا غیر مرجوحی را
بعل آورد یا ترك کند امر غیر راجح یا مرجوحی را و مخالفت
آن عهد نماید و در كفاره اش مانند كفاره نذر
خلافت و احوط آنست که در نذر مذکور شد **هشتم**
قسم خوردن بعنوان پزیری از خدا و رسول و ائمه
هدی علیهم السلام است و در حرام بودن چنین

قسمی خلا فی نیست ولیکن در وجوب كفاره
بچنین قسمی یاد کردن خلافت بعضی گفته اند
که كفاره اش كفاره طهارت است اول بند از او کردن
و یا عجز از آن دو ماه روزه داشتن و یا عجز از آن شصت
مسکین اطعام کردن و اگر عاجز شود ده مسکین را
طعام یا کسوه دهد و اگر عاجز شود سر روز متوالی روزه
بدارد و بعضی گفته اند كفاره اش كفاره نذر است
و این بابیه گفته است سر روز روزه بدارد و ده
مسکین را طعام بدهد و بعضی گفته اند کناه کرده است
و كفاره ندارد و در حدیث صحیح وارد شده است که
صفار بن حضرت امام حسن عسکری علیه السلام نوشت که مردی
سوگند یاد کرد به پزیری از خدا و رسول و مخالفت کرد
توبه و كفاره او چیست حضرت فرمودند که ده مسکین
طعام میدهد هر مسکینی یک عدد و طلب مرزش میکند
از خدا و بعضی از علماء باین مضمون قائل شده اند و خالی از قوتی
نیست و ایضا خلاف کرده اند که این كفاره برای اصل
سوگند خوردن است یا برای مخالفت سوگند کردن
و باید که چنین سوگندی یاد نکند و اگر بکند عجز
سوگند عمل بقول او را بکند اگر چه ظاهر آنست که عمل بر آنست
عجز نیست **نهم** بعضی از علماء قائل شده اند که زنی که
در مصیبت موی سر خود را ببرد كفاره افطار ماه رمضان

میدهد بترتیب بر قول بعضی و بتجیر بر قول بعضی
 و بعضی گفته اند گناه دارد و کفان ندارد و روایت
 زید و ارد شده است که کفاره افطار ماه رمضان لازم
 است و احوط عمل بر روایت است و بعضی تراشیدن
 مو را نیز الحاق کرده اند بپسیدن در وجوب کفاره
دهم هرگاه زنی در مصیبت موی خود را بکند یا زنی
 خود را بکشد یا مردی طاهره خود را در رکعت فرزند خود
 یا زوجه خود چاک کند کفان قسم لازم میشود بنا بر قول بعضی
 و روایتی بر نیت و وارد شده است و احوطست هر چند
 وجوب ثابت نیست **یازدهم** مردی که زن یا نطفه یا کتف خود را
 در ایام حیض جماع کند در قبل بعضی کفاره واجب دانسته
 و بعضی مست و مشهور میان علما آنست که اگر در اول
 حیض باشد يك اشرفه تصدق میکند و در وسط حیض
 نیم اشرفه و در آخر حیض ثلث اشرفه و احوط عدم ترك
 کفاره است **دوازدهم** کسی که بخواب رود و نماز خفتن
 نکرده باشد تا نصف شب بگذرد بعضی گفته اند که فاسد
 آن روز را روز بدارد و اشهر استحباب است و بعضی
 عامد و تائمی را نیز ملحق کرده اند و مشهور آنست که بر تقدیر
 وجوب اگر روز بدارد گناه کرده است و کفاره ندارد
 و بعضی لازم دانسته اند کفاره ماه رمضان و این قول
 ضعیفست و احوط آنست که بکروز قضا بکند **سیزدهم**

مال ۱۳۱۱ هجری قمری
 بر روی شمشیر
 کفاره

کفاره قتل عمد است که دانسته کسی را بکشد یا کاری که
 غالباً بکشد باشد نسبت بکسی واقع سازد و او کشته شود کو
 قصد کشتن نداشته باشد کفاره اشراست که يك بنده
 آزاد کند و دو ماه متوالی روزی بدارد و شصت مسکین
 طعام و اطعام دهد **چهاردهم** کفاره قتل خطاست که کسی را
 بنادانی بکشد یا آنکه قصد قتل نداشته باشد و کار
 کند که غالباً بکشد نباشد و او کشته شود مانند آنکه
 طفلی را برای تادیب بزند و او بمیرد یا تیری بسوی او
 بیندازد و بتخصی خورد و کشته شود یا در راه بر کسی
 بخورد و او بیفتد و بمیرد و اگر خود مباشر قتل نباشد
 و کاری کند که آن سبب قتل شود مثل آنکه چاهی در راهی
 بکند و کسی در آن چاه بیفتد و بمیرد یا سنگی بر سر راهی
 بگذارد و باعث قتل کسی شود مشهور آنست که کفاره لازم
 نمیشود هر چند دیت لازم شود و کفاره بنده آزاد کرد
 و بعد از عجز شدن از آن دو ماه متوالی روزه داشتن
 و بعد از عجز از آن شصت مسکین طعام دادن **پانزدهم**
 اگر کسی زنی را در عده دیگری تزویج کند میباید آن
 زن مفارقت کند و بقول بعضی از علما پنج صاع دارد
 تصدق میکند و احوط آنست که اگر زن دیگری را عقد
 نکرده کفاره بدهد یا بچند هم تصدق کند **شانزدهم**
 کسی که ملوک خود را از یاده از حد شرعی بزند بعضی از علما

اگر کسی را بکشد یا کاری که
 غالباً بکشد باشد نسبت بکسی
 واقع سازد و او کشته شود کو
 قصد کشتن نداشته باشد کفاره
 اشراست که يك بنده آزاد کند

و بعد از عجز از آن شصت مسکین
 طعام دادن

آنند موافق بعضی از روایات که واجبست که آن
طوبه را بکفان آن عمل ازاد کنند و این احوطست و اگر
او را بکشد بعد کفان جمع میدهد و اگر بخطا بکشد
کفاره قتل خطا میدهد و واجبست که آن غنایم را
تصدق کند بنابر شهر **در شهر** کسی که روز ماه مبارک
رمضان را افطار کند بسبب بیماری اگر تمامه رمضان
دیگر بیمار باشد اشهر اقوی آنست که قضا ساقط نشود
و برای هر روز یکمید یاد و صد طعام میدهد علی
الخلافت و بعضی گفته اند قضا میکند و این جدید
گفته است احتیاطا هر دو را میکند و اگر در ماهین دو
رمضان ازادش بر طرف شیخ و قادر بر روز باشد
و بدون عذر می تاخیر کند تا آنکه ماه رمضان دیگر
اشهر اقوی آنست که بعد از ماه رمضان هم قضا
و هم برای هر روز یکمید یاد و صد میدهد و بعضی
گفته اند واجب ندانسته اند و بعضی گفته اند که کفاره
در صورتیست که عمر بر قضا نداشته باشد اگر عازم
قضا باشد و بعد از تنگ شدن وقت بیماری یا عذر
دیگر عارض شود قضا باید کرد و کفاره نیست و قول
باز بین شهر **در شهر** نوادر گفته اند از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که کفاره عمل ساطع قضا
در ایام مومنانست و کفاره عینیت آنست که برای آنفخصی

بما بین الله استعان الله فی
بما بین الله استعان الله فی

در شهر رمضان

که او را عینیت کرده است استغفار کند و کفاره مجلس آنست
که چون از مجلس برخیزد بگوید سبحان ربک ربیب
العزیزه عا بصفون و سلام علی المرسلین و الحمد لله
رب العالمین و کفاره خنده آنست که بگوید اللهم
لا تمقنتنی یعنی خداوند مرا دشمن مدار و بر من غضب
مکن و در حدیث معتبر از حضرت امیر المومنین علیه السلام
منقولست که هر کس بدیگری بدی بکند یا بدی بکند یا بدی
اقر لک یعنی تو را بدی بباد یا تو را مادر بباد که چیزی
تصدق کند و کسی که بگوید بحق پدرم یا بجان پدرم کفاره
اش آنست که بگوید لا اله الا الله و خلافت در این
نوع از قم مثل بجان خود یا بجان تو یا بحق پدرم بعضی
حرام دانسته اند و اشهر گراشته است و احوط ترکست و **در شهر**
فادات مذکور پدر و چند فصل بیان میشود
اول هرگاه بنده باید ازاد کرد در کفاره قتل میباید
آن بنده مؤمن باشد و در باقی کفارات خلافت و احوط
وعایت ایمانست و در کفاره قتل احوط آنست که بالغ باشد
و در غیر آن مرد و زن و بالغ و نابالغ مجربست و باید که آن
بنده کور و صاحب خزه و زمین گیر نباشد و مسلح حراستی
با و نباشد و باشد که موجب عتق او باشد و بعضی گفته اند
که باید خصی و لا او که نباشد و ولدا آن نباشد و مشهور
اجراست و احوط ترکست و غلام که بخت را مشهور آنست که

ازاد میتوان کرد تا علم برکشیم پس در بعضی شرط کرده اند
که ظن حیات او باشد در کفاره مرتبه نازیدن کردن
عاجز نشود بر وزه منتقل نمیشود و هر جا که روز دوم ماه باشد
میاید متوالی بگیرد و توالی یکماه و بگردن که متصل الیک
بهر بر آید یا یعنی که اگر بعد از آن بدون عذر افطار
کند نباید از سر بگیرد و یا با تفریق جایز است بی عذری
یا حر است اقل اظهر است و تانی احوط است و اگر پیش
از یکماه و بگردن بی عذر افطار کند از سر بگیرد و اگر
بعد از آن باشد مانند حیض و نفاس و پیهوشی و در اینها
و سفر ضروری بعد از آن روزی عذر نباشد و تمام
میکند و همچنین اگر مجبور شود در افطار روزی بنا
براقی و هر جا که کفاره دو ماه متوالی باشد اگر کفاره
دهند بنده باشد یکماه بی دربی میکند علی الاقوی
هر جا که اطعام لازم شود مشهور است که بهر يك انقدر طعام
بخوراند که سیر شود و بهتر است که نان خورشی با نان خشک
مانند خوما یا گوشت یا سرکه و گشتند میباید که چاشت شام
هر دو بهر مسکین بخوراند آنقدر که سیر شود و احوط است
که اگر چه اظهر است که بیک وقت اکتفا توان کرد و اگر خوا
طعام را بمسکین میتوان داد و در مقدار آن خلافت بعضی
یکم گفته اند و بعضی دو مد و احوط دو مد است و بهتر
آنست که با آن نان خورشی نیز بدهد چنانچه بعضی واجب دانند

ی از او رسد و بعضی
یا اگر ده اند که

بعضی

و در طعام دادن کو حیات و بزرگ تفاوت نمیکند
و احوط آنست که حصه اطفال را بولی شرعی ایشان بدهد
و اگر طعام خود را نداند ظاهر اصغیر و کبیر را با هم تواند ضم کرد و
اگر دو طفل را بجای یکم حساب کند احوط است و در بیک
کفاره دو حصه را بیک مسکین نمیتوان داد مگر آنکه
مستحق یافت شود و احوط آنست که تا ممکن باشد بنشین
ندهد و بپوشان بسیار پویشان بدهد که مسکین برو
صادق باشد و مد چهار دین صاع است و صاعی بکین تبریز
و چهارده مثقال و ربعیست بنا بر شهر و چون در احاد
اختلافی در تخدید صاع و مد هست احوط آنست که بجای
دو مد نیم من شاه تمی بدهد **بجای** در جایی که کسوت
باید داد در زن پیراهن و مقنعه با هم خجریست و در مرد
بعضی بیکجام مانند پیراهن اکتفا کرده اند و بعضی دو جام
لازم میدانند و بهتر آنست که پیراهن و قبا بدهد یا قبا
و بلا پوش و بهتر آنست که دو باشد و جامه طفل را بهتر است
که بر خست ولی بر او پوشانند **بجای** هرگاه از عتق رقبه
عاجز شود و شروع کند در روز و بعد از آن قادر شود بر
بنده آزاد کردن روزی او را خجریست و بهتر آنست که ترک کند
روزه را و بنده را آزاد کند و خصوصاً هرگاه که کمتر از یکماه و
یکروز روزه داشته باشد و جمعی از اصحاب قایل شده اند
که هرگاه بر کسی دو ماه متوالی روزه واجب شود و عاجز باشد

و در بعضی

از کفایت آن چند روز بیدار و اگر نتواند بیدار
 هر روز مدتی از طعام میدهد و اگر نتواند استغفار
 و اشهر و قوی است که از هر کفاره که عاجز شود استغفار
 بدل آن میشود مگر کفاره طهار که بعضی گفتند که با کفاره
 ندهد و طهار بر او حلال نمیشود هر چند عاجز باشد و اگر
 بعد از عجز و استغفار بر کفاره قدرت بهم رساند احط
 آنست که باز کفاره را بطل بیاورد و بجز آنکه مردم جاهلند
 بکفارات و احکام آنها و بر ایشان لازم میشود و نمیدانند
 و مشغول اند به حق الهی میمانند قدری از احکام آنها را
 در این رساله الفایده ایراد نمودم بلیغی از برادران ایمانی
 آنست که هر که از این رساله منتفع گردد در طاعت حیات یابد
 از وفات این شکسته بدعای رحمت و مغفرت این مستحق
 دعا یاد کند و ختم بفضل الله سبحانه و تائید فی شهر الله
 المعظم شهر رمضان من ستر سبع و مائة الف من الهجرت المقد
 علی يد مولف الراجی رحمة الکریم المنان فی محرم ستر مبعث
 عینت عن طوارق الحذران مع وفور الاشغال و اختلال
 الاحمال و قونع الال و الحمد لله اولاد
 اخوانی علی سید المرسلین محمد
 و اله الاطهر و الاقدس
 و لعنة الله علی
 اجمعین

کتابخانه مجلس شورای ملی
تاسیس ۱۳۱۸ خورشیدی
بازگشایی شد ۱۳۵۱ خورشیدی

